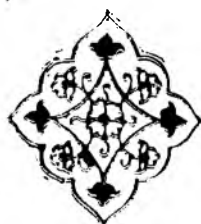


АКАДЕМИЯ НАУК УЗБЕКСКОЙ ССР

ИНСТИТУТ ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ  
ИМ. А. С. ПУШКИНА

ЗАХИР АД-ДИН МУХАММЕД БАБУР  
БАБУРНАМЕ



ИЗДАТЕЛЬСТВО  
АКАДЕМИИ НАУК УЗБЕКСКОЙ ССР

ТАШКЕНТ — 1960

ЎЗБЕКИСТОН ССР ФАНЛАР АКАДЕМИЯСИ



А.С. ПУШКИН НОМИДАГИ  
ТИЛ ВА АДАБИЁТ ИНСТИТУТИ

ЗАҲИРИДДИН МУҲАММАД БОБИР

# БОБИРНОМА



ЎЗБЕКИСТОН ССР  
ФАНЛАР АКАДЕМИЯСИ НАШРИЁТИ

ТОШКЕНТ ~ 1960

Нашрга тайёрловчилар:  
ПОРСО ШАМСИЕВ  
СОДИҚ МИРЗАЕВ

\* \* \*

ЎзССР Фанлар академиясининг  
корреспондент аъзоси В. ЗОҲИДОВнинг  
сўз бошиси ва таҳрири билан

# БОБИРНИНГ ФАОЛИЯТИ ВА АДАБИЙ-ИЛМИЙ МЕРОСИ ҲАҚИДА

из мамлакатимиз халқларининг, шу жумладан, Ўрта Осиё ва умуман Шарқ халқларининг дўстлик ва ҳамкорликда бир-бирларига таъсир этиб, узоқ йиллар давомида яратган беҳисоб моддий ва маънавий бойликлари билан фахрланамиз. Бу бойликларсиз умум башарий маданиятни, унинг тарихи ва тараққиётини тасаввур қилиш мушкул ва кўп ҳолларда мумкин эмас.

Улуғ Октябрь революциясининг мислсиз ютуқларидан бири шундан иборатки, совет халқи асрлар давомида ўз ота-боболари ва прогрессив инсоният томонидан яратилган маданий бойликларга чинакам эга бўлиб қолди.

Коммунистлар партияси, Совет давлати ва совет халқи халқлар даҳоси томонидан яратиб келинган маданий бойликларга юксак муҳаббат ва ҳурмат билан қарайдилар.

Шу туфайли ҳам илмий-текширишларимизда рўй берувчи сустилик, шунингдек, халқлар тарихи, улар яратган маданият тарихининг у ёки бу масаласига нотўғри муносабатда бўлиш сингари ҳолларни халқимиз, партиямиз қонуний равишда танқид қилади.

✓ Узоқ ўтмишда ижтимоий ҳаётнинг кўпгина соҳаларида муҳим роль ўйнаган йирик сиймолардан бири Заҳириддин Муҳаммад Бобирдир. У ўз даврида истеъдодли лашкарбоши ва давлат арбоби, талантли ёзувчи ва санъат, адабиёт ҳамда фаннинг қадрини биладиган атоқли олим бўлган. Унинг музыка, шеърят ва ҳарбий иш ҳақида ёзган рисолалари бизгача етиб келмаган бўлса ҳам, бироқ унинг бошқа қатор асарлари илмий жиҳатдан катта аҳамиятга эга бўлиши билан Ғарб тарихчиларини қизиқтириб келгани каби, Ўрта Осиё, Афғонистон, Ҳиндистон ва Эрон

тарихини текширувчи шарқли олимлар учун ҳам кўндан бери илмий таянчлардан бири бўлиб келмоқда. ✓

Бобир ўзига хос сифатларга эга бўлган сиймодир. У аввало ўз даврининг, ўз синфининг фарзанди, мураккаб ижтимоий, иқтисодий шароитларнинг ва ғоявий-сиёсий қарашлардаги, йўналишлардаги зиддиятларнинг маҳсулидир. Унинг серқирра ҳаёти ва фаолиятига тарихий-конкрет муносабатда бўлмай туриб, унга тўғри ва атрофлича баҳо бериш мумкин эмас.

Биз Бобирнинг сиёсий, адабий фаолиятини бутунлай қора бўёққа бўяб юбориб, ундаги ижобий хусусиятларни кўрмасликни қоралаймиз, шунингдек, биз фақат унинг ижобий томонларини кўрсатиб, ундаги чуқур қарама-қаршиликни, тарихий чекланганликни кўрмасликни ҳам қоралаймиз.

Фақат масаланинг бу ҳар иккала томонини олиб ва уларни ички, диалектик бирликда таҳлил қилибгина Бобирнинг ҳаёти ва фаолиятини илмий асосда ёритишимиз мумкин бўлади.

Чиндан ҳам Бобирнинг сиёсий ва адабий фаолияти унинг феодал синфга мансублиги учун ҳам, ўша даврнинг объектив социал-иқтисодий шароити тақозоси билан ҳам чуқур зиддиятларга эгадир. У, бир томондан, ичкиликбозлик ва бекорчиликдан иборат бўлган ҳаётни қораласа, иккинчи томондан, худди ана шу ишлар билан ўзи шуғулланган эди. Инсонларга ваҳшийларча муносабатда бўлишдан ниҳоятда нафратланган Бобир, ҳарбий юришларда у ўз мухолифларини ўлдиришга фармон берар, каллалардан «минора»лар яшадан ҳам тоймас эди. У инсонларни, аҳоли яшайдиган қишлоқларни талашни ёмон, гуноҳ деб ҳисоблар эди, аммо лашкарлари унинг амри билан одамларнинг мол-мулкларини тортиб ҳам олар эдилар. У ўз мамлакатини ташлаб чиқиб кетган эди, лекин бегона юртларда юрган пайтларида ҳамма вақт ватанни соғинган, унинг хаёли билан яшаган. У ўзининг ижодиётида баъзан ижтимоий турмушнинг, коинотнинг у ёки бу масаласига оид шундай фикр ва қарашларни олдинга сурар эдики, булар ўша даврнинг ҳукмрон мафкура-сига мос келмас эди, баъзан эса шундай фикрлар айтардики, уларда унинг феодал ҳокимлиги яққол кўриниб турарди. Унинг қалби нозик, шўх, мулойим бўлиш билан бирга, унда мустабидлик ҳам бор эди.

Бобирни ўрганишда биз унинг ана шу томонларини диққат марказида тутишимиз керак.

Бобирнинг жуда ҳам кўп қиррали фаолиятидаги ижобий томонлари учун уни ота-боболаримиз қадрлаб келганлар, биз ҳам уни улкан шахс деб ҳисоблаймиз.

Бобир тарих майдонида пайдо бўлган давр жуда катта, мураккаб ва зиддиятли ҳодисаларга тўла эди. Бобирнинг илмий ва адабий фаолияти ана шу ҳодисаларга боғлиқ бўлиб, унинг тақдирида ўша ҳодисалар катта роль ўйнаган.

XV асрнинг охирларида ҳали балоғатга етмаган Бобир<sup>1</sup> темурийларнинг Фарғона тахтига чиққан пайтида, бир вақтлар қудратли бўлган, энди эса социал-иқтисодий ва сиёсий сабабларга кўра ичдан емирила бошлаган темурийлар давлати ўзининг охирги умрини кечирмоқда эди.

Мовароуннаҳр тахтида ўтирган буюк олим Улуғбек фожиали равишда ўлдирилгач, реакцион, қора гуруҳчи кучлар ҳокимият тепасига чиқиб оладилар ва XV асрнинг иккинчи ярмида мамлакатда ўзларининг чексиз ҳукмронликларини ўрнатиб, мамлакатнинг барча иқтисодий, сиёсий ва маданий ҳаётини ашаддий реакция талаблари асосида ўшалар белгилайдилар.

Мовароуннаҳрнинг бир неча катта-кичик феодал ҳокимликларга бўлиниши, тинимсиз ички урушлар, мамлакат ижтимоий ҳаётида барча соҳаларнинг устидан феодал-клерикал реакция ўрнатилиши, мамлакат моддий бойлигидан кўп қисми ёки ҳаммасининг ҳеч қандай ижтимоий аҳамиятга эга бўлмаган мақсадда таланиши, тор-мор келтирилиши, меҳнаткашлар оммасининг кўпчилиги, айрим ҳолларда эса деярлик барчасининг моддий бойлик ишлаб чиқаришдан четда қолдирилишлари, шунингдек, уларнинг кўпчилик қисмининг бемаъни, принципсиз ўзаро ички урушларда ҳалок бўлиши, иқтисодий ва маданий ҳаётнинг сусайиб кетиши, асосий ишлаб чиқариш воситалари — ер, сув шунингдек, ҳунармандчилик ва савдо корхоналарининг Хўжа Аҳрор ва унинг атрофидаги бир неча ўта реакцион гуруҳлар қўлига ўтиб кетиши хусусий ва давлат ер эгалигига қаттиқ зарба берди ва бош-бошдоқликка, тархонларнинг ўзбошимчалигига сабабчи бўлди, ҳукмрон феодал ишлаб чиқариш муносабатлари ишлаб чиқариш кучларини ҳар тарафлама танг қилиб, уларни шиддат билан бўға бошлайдилар. Мана буларнинг ҳаммаси моддий бойлик ишлаб чиқарувчиларни фақатгина ҳолдан тойдирибгина қолмади, балки Мовароуннаҳрнинг камқувват феодал давлатларининг иқтисодий асосига, мамлакат халқ хўжалигига, иқтисодий, сиёсий ва маданий ҳаётига қақшатғич ва ўнгғалтирмайдиган зарба берди.

Кенг меҳнаткашлар доирасида бўлгани сингари қатор давлат арбоблари ўртасида ҳам бу ҳолдан норозилик кучайиб жиддий тус олади. Бироқ мамлакатда содир бўлган бундай ҳалокатли аҳволнинг олдини олишга давлатнинг кучи етмас, бу ўзбошимча кучларни тийиб, уларни бостириш учун қодир бўлган куч ҳали ўзини ўзи танимаган, етишмаган, камолотга эришмаган эди. Бунинг устига қаттиқ эксплуатация қилина бериб қашшоқликка маҳжум қилинган, ниҳоятда эзилган, ҳуқуқсиз ва

---

<sup>1</sup> Бобир 1483 йилда Фарғона водисидagi Ахсида туғилган ва 1530 йилда вафот этган. Унинг отаси — Темурнинг ўғли Мироншоҳнинг ўғли Султон Муҳаммаднинг ўғли Султон Абусаиднинг ўғли Умаршайх Абусаиднинг Фарғона вилоятидаги ҳокими бўлган ва у 1494 йилда вафот этгандан сўнг, тахт 12 ёшлик Бобирга қолган.

қолоқ халқ оммасининг тарқоқ кучи ўз хўжайинларига қарши курашда бир неча марта мағлубиятга учраб ҳолдан тойган эди.

Жамиятдаги илғор кишилар темурийлар сулоласининг инқирозини олдиндан кўрган эдилар. Бобир ҳам ўзига хос дадиллик билан халқ оммасининг қашшоқлигини, мамлакат экономикаси ва давлат аппаратидаги фожиали аҳволни ҳамда мамлакатда ҳукмрон бўлган сиёсий бошбошдоқликни дангал очиб ташлайди. У шундай ёзади:

Шаҳарлар таланган эди. Бунинг натижасида Фарғона ва Самарқандда озгина аскарни ҳам боқиб бўлмасди. «Мунча толон ва торож тортгон вилоятлардин нима олмоқ худ нечук муяссар бўлғай.

Черик элининг ўлжаси туганди. Самарқандни олғонда Самарқанд андоқ хароб эдиким, мадад ва тухм ва тақовига эҳтиёж бор эди. Чи жойи улким, киши андин нима ола олғай. Бу жиҳатлардин черик эли кўп танқислиқ торттилар. Биз ҳам элга нима еткура олмадук»<sup>2</sup>.

Темурийларнинг XV асрнинг 70—80 йилларидаги қудратли Хуросон давлати ҳам ички урушлар натижасида бирмунча заифлашиб қолган эди. Мулкдорларнинг иқтисодий жиҳатдан мустаҳкамланиб олишларига шароит яратиб берган ва кенг тарқалган феодал институти — сюрғолга асосланган амлоқдорлик системасининг ҳукмронлиги оқибатда марказий давлатнинг иқтисодий асосларига путур етказди, мулкдорлар—реакцион феодаллар, маҳаллий ҳокимлар, беклар, Султон Ҳусайннинг ўғиллари ўртасида ўзаро урушларни жуда кучайтириб юборганидек, майда ҳокимлар билан марказий ҳокимият ўртасида ҳам урушлар келтириб чиқаришга сабабчи бўлади. Агар бунга Султон Ҳусайн саройида айниқса сўнгги йилларда кенг қулоч ёзган ярамас аҳволларни ҳисобга олинса, бу пайтда давлатнинг мамлакатга ташқаридан бўладиган қуролли ҳужумни тўхтатиб қолишга қодир эмаслиги яққол кўриниб қолади.

Бобирнинг фожиаси шундаки, у худди шундай ҳалокатли оғир ва мураккаб тарихий шароитда 12 ёшлик бола экан, Фарғонанинг ҳокими сифатида тарих майдонида пайдо бўлади. Табиийки, у қанчалик қобилиятли, ақлли, тадбирли бўлмасин, қанча машаққат чекмасин содир бўлган аҳволни ўзгартира олмас, темурийлар сулоласини муқаррар ҳалокатдан асраб қололмас эди. Шунинг учун ҳам Бобирнинг мамлакат учун, унинг қудратининг бирлиги учун, майда-майда парчаларга бўлиниб кетган мамлакатни айниқса, четдан бўладиган ҳужумни қайтариш мақсадида бирлаштириш учун Мовароуннаҳр ва Хуросоннинг ҳокимлари билан баъзан музокара, баъзан қурол кучи воситасида қилган узоқ уринишлари ижобий натижалар бермайди.

Айниқса, Шайбонийхоннинг кўчманчилардан иборат катта армияси ва босқинчиликда Шайбонийдан қолишмайдиган эрон шоҳи Исмоилнинг

<sup>2</sup> «Сўз боши»да «Бобирнома»дан келтирилган цитаталар шу нашрдан олинди.

ҳужуми пайтида мамлакатда аҳвол ниҳоятда жиддий тус олади. Юқорида келтирилган сабабларга кўра, Бобир ҳарбий ҳаракатларни Афғонистон ва Ҳиндистон территориясига кўчиришга мажбур бўлади, у ерда қудратли давлат барпо қилиш, бу давлатнинг кучига, бойлигига суянган ҳолда жойларга ўз одамларини қўйиб, Урта Осиёни бирлаштириш мақсадини ҳам кўзлайди. Бу ҳақда Бобирнинг ўзи ҳам бир неча бор қайд қилган эди:

«Яна Комронга, Қобулдаги бекларга фармон бўлдимки, бориб сенга қўшулуб, Ҳисор ё Самарқанд ё ҳар сориғаким салоҳи давлат бўлса юргайсиз, Тенгрининг инояти била ёғиларни босиб, вилоятларни олиб, дўстларни шод, душманларни нигунсор қилгайсиз, иншооллоху таоло.... Агар Тенгри инояти била Балх ва Ҳисор вилояти муяссар ва мусаххар бўлса, Ҳисорда сенинг кишинг бўлсун. Балхда Комроннинг кишиси бўлсун. Агар Тенгри инояти била Самарқанд ҳам мусаххар бўлса, Самарқандга сен ўлтурғил, Ҳисор вилоятини иншооллох, холиса қилғумдур».

Бобир 1504 йили, 19 ёшида Қобулни забт қилиб, у ерда қарор топади. Қобулдан туриб Мовароуннаҳрни олиш учун бир неча марта юришлар қилади, аммо муваффақият қозонолмайди, куч кам эди, 1525 йили Бобир узоқ ва жиддий тайёргарликдан кейин Ҳиндистонга ҳарбий юриш қилади. Понипат шаҳаридаги жангда Деҳли султони Иброҳим Лудийнинг ўзининг армиясидан тўрт мартача ортиқ бўлган қўшинини тор-мор келтиради ва Деҳли ҳамда Оғрани эгаллайди, кейинчалик эса, Шимолий Ҳиндистонда ўз ҳокимиятини ўрнатади. Аммо Бобир Балх ва Бенгола қўлтиғидан то Амударё қирғоқларигача бўлган кенг территорияни ўз ичига олган империяни барпо қилиб, бу империянинг подшоҳи сифатида беш йилга яқин ҳукм суради-да, 1530 йилда вафот этади.

Шуни кўрсатиш керакки, Бобир ўз олдига Урта Осиёни қўлга кириштишни вазифа қилиб қўйганида бу ерда, албатта, феодал тузумдан тафовут қиладиган тузум, сиёсий ҳокимият жорий қилишни кўзда тутган эмас, зотан ўз синфига мансуб бўла туриб, бундай мақсадни назарда тутма олмас эди ҳам. Лекин Бобир аввало, ўша вақтларда феодал ишлаб чиқариш кучларини ривожлантиришдан манфаатдор бўлган феодалларнинг, шунингдек, баъзи ҳолларда объектив суратда халқ оммасининг манфаатларига ҳам жавоб бера оладиган сиёсий марказлашишни барпо қилишга интилган эди, яъни бундай марказлашган ҳокимият ўзаро талон-торож урушининг, вайронгарчиликка сабаб бўлаётган ҳалокатли урушларнинг олдини олиши ёки маълум даражада камайтириши мумкин эди. Шу тўғрисида ҳам Бобир томонидан қўйилган бу вазифанинг амалга оширилиши ўша давр учун муайян ижобий тарихий аҳамиятга эга бўлар эди.



Бунинг устига Бобир мафкура хусусида ҳам ниҳоятда чекланиб қолган типик шарқ феодаал ҳукмроши — ҳокими мутлақи бўлмаган. Бинобарин, Мовароуннаҳрда унинг ҳокимиятининг тикланиши ўз-ўзидан маълумки, ўз даврида, мамлакатни ҳалокатга олиб борувчи уни талашдан, маданиятни тор-мор келтиришдан, мутаассиблик ва жаҳолатдан, ҳар қандай эркин фикрни ваҳшийларча бўғишдан ва ўзаро талончилик урушидан бошқани билмайдиган феодаал-клерикал ҳукмдорларнинг ҳукмронлигига нисбатан ижобий натижалар берган бўлур эди.

Бобирнинг Ҳиндистондалик пайтига қайтайлик.

Бобир томонидан Ҳиндистонни забт этишни нималар енгиллаштирди, бу соҳадаги унинг муваффақиятларига сабаб нима?

Бобир катта ҳарбий қобилиятга эга бўлиб, у тадбиркор, эҳтиёткор ва эпчил лашкарбоши бўлган. У ҳар эҳтимолга қарши олдиндан чора кўриб қўйиш, конкрет шароитга қараб иш кўриш, курашувчи социал кучларнинг нисбатини, уларнинг нимага қодир-у нимадан ожизлигини ҳисобга олишни биладиган оқил одам эди. Шу билан бирга у узоқ йиллар давомида бой ҳарбий тажриба орттирган, кўпни кўрган, сиёсий тажрибаси зўр одам эди. У уруш олиб боришнинг Ҳиндистон учун помаълум бўлган баъзи бир усуллари қўллаган (масалан, тўлуғма).

Бунинг устига Бобирда замбараклар бўлиб, улардан усталик билан фойдаланган. Бундай қурол душманда бўлмаган.

Аммо бу юқорида айтилганлар Бобирнинг ғалаба қозонишига олиб борган асосий ҳамда ҳал қилувчи нарсалар эмас. Унинг муваффақиятини таъмин қилган асосий ва ҳал қилувчи нарса Ҳиндистон, тўғрироғи, Шимолий Ҳиндистондаги ички ижтимоий-иқтисодий шароит ва факторлар бўлган.

Тўғри, Жанубий Ҳиндистонда XV аср ва XVI асрнинг бошларида экономика ва маданият маълум даражада ривож топган эди. Бошқа князликлар орасида Видтаянагар энг қудратлиси бўлган. Бу ерларга келган португалиялик Паэс «Видтаянагар жаҳонда энг таъминланган шаҳардир...» бу ерда «ҳамма нарса ҳамма учун мўл-кўл» бўлган дейди. Абдураззоқ Самарқандий тасдиқлайдики, бу шаҳар «ер юзида ҳеч ким кўрмаган, ҳеч ким эшитмаган тенгсиз гўзал шаҳардир!»<sup>3</sup>

Мамлакатнинг ҳар иккала қисми ўртасида баъзи масалаларда умумийлик бўлишига қарамай, Шимолий Ҳиндистонда аҳвол бошқачароқ эди.

XIV асрнинг охирларида чет эл босқини натижасида Шимолий Ҳиндистоннинг экономикаси, хусусан маданияти тушқунликка учрайди. Бу ҳол узоқ вақт, ҳатто Бобир бу ерга келгунга қадар ҳам давом этади. Сиёсий ва иқтисодий марказлашишнинг йўқлиги ҳамда иқтисодий-

<sup>3</sup> Жавоҳарлал Нерунинг «Ҳиндистоннинг кашф этилиши» китобидан олинди, 251-бет.

сиёсий тарқоқлик, узоқ йиллар давомида ўзаро урушнинг бориши, сиёсий беқарорлик — буларнинг ҳаммаси ишлаб чиқариш кучлари ва маданиятни ривожлантириш учун имконият бермайгина қолмайди, балки уларни вайрон қилади.

Нерунинг таъкидлашича, «аҳвол яна шу билан ёмонлашган эдики, қотиб қолган диний эътиқод ва тошбитган ижтимоий тартиб ижтимоий турмушнинг асосини ташкил қилиб, прогрессни тўхтатиб қўйган»<sup>4</sup>.

Мамлакат аҳолиси кўп ҳолларда ташқи дунёдан, бошқа мамлакат, бошқа маданиятдан ажратиб қўйилган эди.

Халқнинг яшаш шароити ниҳоятда оғир бўлган. Патриархал-феодал муносабат, беўлчов феодал-клерикал эксплуатация, шунингдек, ҳукмрон, умуман, имтиёзли тўдалар томонидан ўтказилган беҳад жабру жафо, зўрлик ва ҳақсизликлар меҳнаткашлар оммасини эзган ва уларнинг ижодий ташаббусларини шафқатсиз равишда бўғиб келган. Бунинг устига феодалларгача бўлган кучлар билан феодалларнинг курашлари ва алоқалари анчагина ҳолларда феодалларнинг фойдасига ҳал бўлмас эди. Феодал ишлаб чиқариш кучлари муайян шароит туфайли ё мутлақо сезиларсиз даражада ривожланар, ё бўлмаса, кўпинча ривожланмас эди.

Ижтимоий-иқтисодий турмуш озмунча ҳолдан тойдирилган эмасди. Бироқ бу оғир замонларда ҳам ҳиндунинг синчков ҳамда ажойиб ақли ва меҳнати моддий ва маънавий бойликлар яратишдан тамомила тўхтаб қолган эмас. Лекин ижтимоий шароит унга зарурий прогресс имкониятини бермаган, аксинча, унинг ташаббусини, яхшилик ва прогресс сари интилишларини бўғмоқда эди.

Бу даврда ҳам Ҳиндистонда феодализм жамияти структурасининг асоси ҳисобланган қишлоқ жамоаси мавжуд эди. Қадимдан мерос бўлиб келаётган бу жамоа Маркс ёзганидек, «жамоа мулкига...» асосланган эди.

Бу жамоа системаси, равшанки, мамлакатни бирлаштириш суръатига, консолидация ва феодал системасини ривожлантиришга, маданий ҳаётга, жамиятнинг ишлаб чиқариш кучларини ривожлантириш ва ҳоказоларга салбий таъсир этмасдан қололмас эди.

Бобирнинг муваффақиятларини таъминлаган асосий сабаб ва факторлар мана шу юқоридагилардан иборат бўлган. Бобир келгунга қадар Шимолий Ҳиндистондаги социал-иқтисодий ва сиёсий шароит ана шундай эди.

Бобирнинг Ҳиндистонда давлат ва сиёсий арбоб сифатидаги асосий хизмати шундан иборатки, у баъзи бир ижобий ўзгаришларга имкон берди, Ҳиндистоннинг тараққиёти учун зарур бўлган сиёсий бирликни

<sup>4</sup> Уша асар, 271-бет.

кўп ҳолларда амалга оширди, савдони ривожлантирди ва ҳоказо. Бу улуг мамлакатнинг кўп асрлик тарихида энг муҳим этаплардан бири бўлган. Жавоҳарлал Нерунинг таъкидлаши бўйича, ўзининг 200 йиллик умри давомида Ҳиндистон давлат мустақиллиги ҳисобланган, ҳинд миллий ҳодисасига айланиб кетган ва ўша давр шароитида мамлакатдаги ижтимоий ҳаётнинг деярлик ҳамма соҳасининг ривожланишида ижобий роль ўйнаган империяга асос солди, шундай империяни бошлаб берди. Бу империя Бобир набираси Акбарнинг эллик йиллик подшоҳлиги даврида, айниқса, ўз тараққиётининг энг юксак босқичига чиққан.

Маркс ва Энгельс Ҳиндистондаги инглиз ҳукмронлиги билан «Буюк мўғул» яъни Бобир ва бобирийлар салтанати даврини таққослар эканлар, кейингиси ҳақида бекордан-бекорга ижобий фикр айтган эмаслар.

Инглиз мустамлакачиларига қарши кўтарилган биринчи энг йирик ва оммавий ҳинд озодлик ҳаракати, яъни 1857—59 йилдаги сипоилар қўзғолони (Деҳлида) «Буюк мўғул» империясини тиклашни бекордан-бекорга шиор қилиб олган эмас. У ҳатто мазкур империянинг энг сўнги вакили Баҳодир шоҳни (бу шахснинг сиёсий майдонда ҳеч қандай мустақил ўрни йўқлигига қарамай номигагина бўлса-да) ўзининг символик доҳийси деб эълон қилган.

Ниҳоят Жавоҳарлал Неру Бобир ва унинг набираси Акбар ҳақида ўзининг «Ҳиндистоннинг кашф этилиши» китобида қуйидаги баҳони бекордан-бекорга берган эмас: «Бобир дилбар шахс, уйғониш даврининг типик ҳукмдори, мард ва тадбиркор одам бўлган. У санъатни, адабиётни севарди, ҳаётдан ҳузур қилишни яхши кўрарди. Унинг набираси Акбар яна ҳам дилбарроқ ва кўп яхши фазилатларга эга бўлган. Мард, жасур, талантли лашкарбоши, раҳмдил, шафқатли, идеалист ва хаёлпараст, булар билан бир вақтда у ҳаракатчан, ўз ишини давом эттирувчиларнинг ижтимоий садоқатига сазовор бўлиш учун ҳаракат қилувчи одам бўлган.

Саркарда сифатида у Ҳиндистоннинг кенг территориясини ўзига бўйсундирган, лекин у бу ютуқларидан ҳам мустаҳкамроқ ғалабани қўлга киритишни, яъни одамларнинг ақлини ва қалбини забт қилишни ўйлар эди. Акбар саройида бўлган португалиялик иезуитларнинг айтишларига қараганда, унинг боқиши жозибали бўлиб, «кўзлари қуёш тушиб ёриган денгиздай чақнаб турар эди...» Акбар қадим замонлардан бери хаёл қилиб келинаётган бир давлатга фақат сиёсий жиҳатдан бирлашган бир бутун Ҳиндистонни эмас, балки бир халққа органик қўшилган ягона Ҳиндистон ҳақидаги кўҳна орзуни қайта тиклади...

Унинг саройида ҳар хил диний эътиқоддаги, янги фикр, мулоҳазаларни изҳор қиладиган ёки янгиликлар очган одамларни учратиш мумкин эди. Ҳатто у барчани қаноатлантирадиган умумий синтетик дин барпо қилишга ҳам уринган. Шимолий Ҳиндистондаги ҳинду ва мусулмон-

ларнинг бир-бирига бўлган маданий таъсирлари худди унинг даврида бир мунча олдинга силжиган. Акбарнинг ўзи сўзсиз ҳиндулар орасида қанчалик машҳур бўлса, мусулмонлар ўртасида ҳам шунчалик машҳур бўлган. Мўғул сулоласи худди ҳинд сулоласи сифатида мустаҳкамланган»<sup>5</sup>. Ниҳоят, объектив ижтимоий-иқтисодий сабабларга кўра Буюк мўғул империяси емирилгач, «Ҳиндистон инқироз ва издан чиқиш ҳолатида бўлган»<sup>6</sup>, — деб ҳам яна ўша Неру бекорга айтмаган.

Ҳа, Бобир томонидан барпо қилинган, унинг авлодлари томонидан мустаҳкамланган империя, феодал империяси бўлса ҳам, меҳнаткашлар оммасини эксплуатация қилишни сақлаб қолган бўлса ҳам, бироқ ҳар нарсадан олдин марказлашган ҳокимият сифатида, ўша давр шароити учун муҳим воқеа ҳисобланган. У империя мамлакатда экономикани, савдони, маданиятни ривожлантиришга, кишиларнинг ақлий доирасини кенгайтиришга, бир қатор бошқа халқ ва мамлакатлар, шу жумладан, Ҳиндистонга кўп фойда келтирган Россия ҳамда Ўрта Осиё билан Ҳиндистон ўртасидаги иқтисодий, сиёсий ва маданий алоқаларни кенгайтириш ва мустаҳкамлашга маълум даражада имконият очди. Масалан, Бобир Москва шаҳрига ўзининг элчиси Хўжа Ҳусайнни Россия билан Ҳиндистон орасида дўстлик ва қардошлик ҳақида битим тузиб келишга юборади. Кейинроқ Волгада ҳиндистонлик савдогарлар кўплаб жойлашиб оладилар, Астраханда ҳинд карвонсаройи пайдо бўлади, ҳинд усталари, шу жумладан тўқувчилари Москвага таклиф қилинадилар ва ҳоказо.

Шундай қилиб, Бобир ва у барпо қилган империя Ҳиндистонни Ўрта Осиё ва Россия билан боғлайдиган воситалардан бири бўлиб қолди.

Таҳлил қилаётган масаламизнинг диалектикаси шундан иборатки, биз, Бобир томонидан бегона юрт — Ҳиндистоннинг босиб олиниши фактини маъқулламоқчи ва оқламоқчи эмасмиз, албатта. Аммо бу билан бирга, ўша даврнинг муайян тарихий шароитида Бобир ҳамда у барпо қилган империя мазкур буюк мамлакат ва унинг халқлари тарихида уларнинг иқтисодий, сиёсий ва маданий ҳаётида маълум даражада ижобий роль ўйнаганини айтмаслик мумкин эмас.

Бунда шуни кўзда тутиш зарурки, ўша даврда Бобир ва унинг империяси мамлакатнинг сиёсий, иқтисодий ва маданий ҳаётида ўйнаган роллари қанчалик бўлмасин, лекин улар қилган ижобий ўзгаришлар етарли даражада чуқур бўлмаган, яъни ижтимоий тузум қандай бўлса, асосан шундайлигича ўзгармай, феодал тузумлигича, патриархалчилик укладлари билан қола берган. Иккинчидан, империянинг ўзи ва ўша пайтда қурилган ҳашаматли меъморлик обидалари ва бошқалар меҳнаткашлар

<sup>5</sup> Жа во ҳар лал Неру. «Ҳиндистоннинг кашф этилиши», 272—273-бетлар.

<sup>6</sup> Ўша асар, 292-бет.

оммасини эксплуатация қилиш ҳисобига қурилганлигини, мамлакатнинг экономика соҳасидаги жонланиши, феодал ишлаб чиқариш кучларининг ривожланиши меҳнаткашларнинг эксплуатация қилинишига, меҳнаткашлар томонидан яратилган моддий бойликларни феодалар томонидан ўзлаштириб олишга асосланганлигини унутмаслик лозим. Учинчидан, ўша даврнинг муайян тарихий шароитида ҳатто марказлашган феодал давлат ҳокимиятини ва феодал ишлаб чиқариш кучларини ривожлантиришга имкон беришнинг ўзи ҳам объектив — ижобий аҳамиятга эга бўлганлигини ҳам унутмаслик лозим.

Бобирнинг фикрий доираси ниҳоятда кенг, унинг эрудицияси жуда чуқур, хотираси эса, «Бобирнома»да кўзга ташланишича, ғоятда тенгсиз, ҳақиқатан ҳам кишини ҳайратда қолдирадиган даражада бўлган. Уни коинотдаги, табиатдаги барча нарсалар қизиқтиргани сингари ижтимоий ҳаётдаги барча ҳодиса ва соҳалар ҳам қизиқтирган ва у ҳақиқатан ҳам ҳамма нарса билан шуғулланган. Бунда у ҳамма вақт камолотга ва янгиликка интилган.

Бобир ҳатто алифбе масалалари билан ҳам шуғулланган. Бобир турк тиллари системасида сўзлашувчи халқлар орасида араб алифбесини бошқа, ислоҳ қилинган (бу сўзнинг тўла маъносида), осонлаштирилган алифбе билан алмаштириш маъқул эканлиги масаласини амалий равишда биринчи бўлиб таклиф қилди ва бу янги алифбенинг конкрет лойиҳасини унинг ўзи ишлаб чиқди. Чиндан ҳам Бобирнинг ўзи томонидан «Хатти Бобирий» деб аталган бу алифбе исломга тил тегизиш билан бирга, ниҳоятда мураккаб, ўзбек тили хусусиятларига мос келмайдиган, қийин араб алифбесидан кўп ҳолларда тубдан фарқ қилар эди. Бобирнинг мазкур алифбеси араб алифбесига нисбатан содда ва қулай бўлганлигини, масалан, унинг ҳеч қандай нуқталари (осткиси ҳам, усткиси ҳам) бўлмаслигиёқ кўрсатиб туради.

Бу, шубҳасиз, Бобирнинг энг катта хизматларидан бири ҳисобланади.

Бобирдан бизга, башариятга, буюк маънавий бойлик қолган.

Аввало шуни айтиш керакки, Бобирга хос бўлган чуқур синфий зиддиятлар мана шу бойликда яққол кўриниб туради, ғоявий зиддиятлар шоирни бу ерда ҳам ҳоли қўймайди. Ўзининг бадий асарлари билан у баъзан феодаллар вакили, мафкурачиси сифатида, баъзан ўз даврининг илғор кишиси сифатида кўринади. У баъзан феодализм жамиятини, давлатини, феодал усулини, феодал мафкурасини ёқласа, баъзи ҳолларда уларни фош қилади, ўша даврнинг тор рамкасига сиғмайдиган фикрларни кўплаб ифодалайди.

Бобир ҳаммадан аввал ўз ижодиётининг прогрессив томонлари, прогрессив фикрлари билан бизга қадрлидир. Энди ана шу Бобир ҳақида бир неча сўз айтамыз.

Ўзбек адабиётини ривожлантиришда Бобир ўзининг катта ҳиссасини қўшган. Унинг энг яхши асарлари Ўзбек адабиётида ажойиб воқеалардан бири бўлиб қолган жаҳон адабиёти хазинасига кирган.

Бобир Навоий, Лутфий, Амир Хисрав Деҳлавий ва Шарқнинг бошқа буюк шоирларининг энг яхши традицияларини ижодий давом эттиради. Унинг шакл жиҳатидан ҳам, ғоя жиҳатидан ҳам, масалан, Алишер Навоийнинг баъзи асарлари билан бевосита ҳамоҳанг шеърлари ҳам бор. Лекин ўзининг шоирларга бўлган муносабатида у оригиналлича қола беради.

Бобирнинг мероси кўп қирралидир. У ҳам шоир, ҳам прозаик бўлган. У музыка, поэтика ҳамда ҳарбий иш бўйича илмий трактатлар ёзган. Фаннинг тарих, география, ирригация, флора, этнография ва бошқа соҳалари ҳақида қимматли маълумотлар берган. У ўз замонасининг ижтимоий шароитини, адабиёт ва умуман маданиятининг аҳволини ва ғоявий оқимларни таҳлил қилган, катта-катта ҳодисаларга, давлат, сиёсий ҳам маданият арбобларининг етакчиларига муҳим характеристикалар берган, жамиятнинг кўпгина камчиликларини очиб ташлаган. Бахтга қарши Бобирнинг юқорида айтилган поэтик, музыка, ҳарбий иш ҳақидаги илмий трактатлари бизгача етиб келмаган. Уларнинг қанчалик қимматли, қизиқ, чуқур эканликлари баъзи маълумотлардан, чунончи, Алишер Навоийнинг назарий-адабиётшунослик асарларига Бобирнинг берган баҳоларидан ҳам кўриниб туради.

Бобир ижодиётининг фазилатларидан бири шундаки, унинг асарларининг тематикаси кенг ва хилма-хилдир. Бобир кўпгина ёзувчилардаги тематик торлик, ғоявий ожизликларни босиб ўтиб, умуман воқеликни, хусусан, ижтимоий фикрни, социал ҳаётни кенгроқ қамраб олишга интилади ва бу соҳада кўпгина ютуқларни қўлга киритади. Этика ва эстетика, кишиларнинг маънавий қиёфалари, дин, ҳокимият ва фан масалалари, ёр ва унга бўлган муҳаббат, ватан ҳақидаги ўйлар, унга интилиш, замондан норозилик, ҳаётни севиш — мана Бобир асарларининг тахминий тематикаси.

Бобир ижодиётининг методига келганда шунни айтиш керакки, унинг асарларида реализмга яқинлашмайдиган қатор ҳолатлар бор. Шу билан бирга ёзувчининг асарларида кўп қиррали ҳаётнинг у ёки бу томонларини кўрсатувчи кучли реалистик тенденциялар ҳам кўзга очиқ ташланиб туради. Бобир қатор формалистик усул ва воситалардан, сунъий жимжимадорликлардан, беъмани чучмалликлардан қочиш кераклигини айтади, ўз фикрини аниқ, ростгўйлик билан ифода қилишга интилиш зарурлигини жуда кўп уқтиради.

Бобир бу масалага бир неча бор қайтади, бу эса унинг мазкур масалага қанчалик аҳамият берганлигини кўрсатади.

Бобир ўз ўғлига мурожаат қилиб, ёзувчи ўзи ёритиши лозим бўлган нарсани ҳақгўйлик билан тасвирлаши кераклигини айтади, ёзувчининг ўзи ва ўқувчи қисқа, аниқ ва ростгўйлик билан тасвирлаган воқеадан ҳузур қилиши мумкинлигини қатъий қайд қилади.

Бобир ўзининг «Бобирнома»сида ана шу қонда ва принципларга амал қилмаган ёзувчиларнинг мазмуни ҳам, шакли ҳам ўқувчини қизиқтирмайдиган бемаза асарларини қаттиқ танқид қилади.

Султон Маҳмуд Мирзо ҳақида гапирар экан, Бобир очикдан-очик шундай деб ёзади: «Табъи назми бор эди, девон таркиб қилиб эди. Вале шеъри бисёр паст ва бемаза эди. Андоқ шеър айтқондин айтмагон яхшироқдур».

Бошқа бир жойда Бобир Мир Сарбараҳна ижодиёти ҳақида яна ҳам дарғазаб бўлиб шундай дейди: «Амир Ҳамза қиссасининг муқобаласида умри зойе қилиб узун нузоқ ёлгон қисса боғлабдур: бу амр муҳолифи табъ ва ақлдур».

Бобирнинг бунга ўхшаш эстетик мулоҳазалари ҳаммадан олдин ғоявий жиҳатдан қашшоқ, сохта, энг тескаричи гуруҳларнинг интилишларини ўзида ифодалаб, жамият тараққиётига кескин салбий таъсир кўрсатган реакцион адабиётнинг руҳига зид бўлиши билан, шубҳасиз, катта ижобий аҳамиятга эга бўлди. Бобир ўзининг қатор асарларида шу юқоридаги қондаларга жуда катта усталик билан риоя қилиб, ҳаётнинг ажойиб чизилган реалистик картиналарини беради.

Мана, масалан, Бобир томонидан тамомила феал, аниқ акс эттирилган муайян ижтимоий гуруҳлар ҳаётининг бир бўлаги:

Туну кун бирла бутун мажлиси асру хуш эди,  
Мажлис аҳли бори дилхоҳу бори дилкаш эди.

Борининг сўзи эди хўбу, латифу рангин  
Не паришону не бемаънию не чирмаш эди.

Яхши май йўқ эдию нашъайи май яхши эди,  
Нохуш эл йўқ эдию асру ҳавойи хуш эди.

Бори аҳбоб эди ҳозир, бори асбоб эди жамъ,  
Созу хонанда била нуқлу майи беғаш эди.

Гоҳ пурханда эди эл лаби сархушлуқтин,  
Мастлиғдин яна гоҳ эл кўзи тўла ёш эди.

Барча таъзим қилиб бир-бирини мастона,  
Гоҳ бошта оёқ эрди, оёқда бош эди.

Тун яримлигича бу навъ эдию ондин сўнг  
Мажлис аҳлининг иши ҳар сориға тарқаш эди.

Мен иликдин бориб эрдим, тутуб илгимни бирон  
Мени уйғотди, кўз очтим эса ул маҳваш эди.

Тортиб илгини, қучуб бўйинни, оғзини ўпуб,  
Тонггача ўйнамоқ иш эрди, не хуш ўйнаш эди.

Бобир ар ҳарза деди, мажлис эли, айб этманг,  
Карам айланг, ани маъзур тутунг, сархуш эди<sup>7</sup>.

Бу ғазал айниқса, бошқа реалистик хусусиятлар билан бир қаторда моҳирона яратилган образлар, уларнинг характерлари ва қилиқлари; баённи янада яхши ва қизиқарли қиладиган ранг-баранглик ва енгил юмор, зикр қилинаётган ҳодисанинг жонли ва таъсирчанлиги, авторнинг энг муҳим, энг характерли нарсани олишга интилиши ва шундай қилиб, яхлитликни, тўла ички гармонияни акс эттириш, ифодалаш; кўп ҳолларда умумлаштириш ва типиклаштиришнинг уддасидан чиқиш каби ҳоллар кишини ҳайратга солади.

Бобирнинг реализмга интилиши жиддий ижтимоий-сиёсий масалаларда ҳам кўринади. Бунда у баъзан чуқур реализмга ва ҳақиқий умумлашмагача, инсон қалбининг ҳолатини ва сирини моҳирона очишгача бориб етади. Бу ҳолларда унинг асарлари чуқур эмоционал кучга, таъсирчанлик ва катта ижтимоий моҳиятга эга бўлади.

Инсон ва воқеликни тасвирлашдаги реалистик интилишлар Бобир тили, услубининг соддалиги, мазмундорлиги, ихчамлиги ва ёрқинлигида ҳам кўринади. Бобир асарларининг тили халқ тилига жуда яқин. Унинг тили фақат ўзининг соддалиги билангина эмас, балки халқ тилидаги сингари аниқ, ёрқин образлилиги билан ҳам ажралиб туради.

Бобир поэзиясининг бўш томонларидан бири шундан иборатки, унда сярлик ҳамма вақт авторнинг ўзи бевосита асосий гапни айтади, ўзи эдаланиб туради. Бироқ шу нарса муҳимки, биринчидан, Бобир ўзини, ишлари ва фикрларини ифода қилишда объектив ифодалашга уринган, кинчидан, ўзини фақат ўз шахсий тор доирасида эмас, балки атрофидаги сиёсий, ижтимоий ҳаётнинг катта масалалари билан чамбарчас боғлиқ ҳолда ифода қилишга интилган, учинчидан, даставвал, Бобир мазкур асарларидаги реал деталларда киши руҳини, унинг ички дунёсини тасвир қилиш ва очишда, севги ва соғинч, хурсандлик ва хафалик туйғуларини ифодалашда юксак маҳорат кўрсатди. Шу билан бирга у бу ҳис-туйғуларни махсус ва одатдаги тумтарақли муболаға ва фантастикасиз беришга уринади.

Унинг «хатлари»дан бир неча мисол келтирамиз:

Бир кеча хотирим мушавваш эрди.  
Кўзда сув, кўнглум ичра оташ эрди.

Даҳр ишидин фиғон қилур эрдим,  
Хотиримни ёмон қилур эрдим.

<sup>7</sup> Б о б и р. Танланган асарлар, ЎзССР Фаңлар академияси нашриёти, Тошкент, 1958 й., 45-бет.



Ҳар замон даҳрни хитоб қилиб,  
Ултуруб, гоҳ қўпуб, шитоб қилиб,

Дер эдим, эй вафоси йўқ золим,  
Зулмдин етти ўлгали ҳолим.

Зулмдин ўзга ишни билмайсен,  
Мени мискинга раҳм қилмайсен.

Гар мен ўлтургулукмен, ўлтургил,  
Йўқ эса сўргулук эсам, сўргил.

Ҳар нечук тавр қил бу жавр этма,  
Ҳар нечук жавр қил бу тавр этма.

Йўқ эди ҳеч ишим сенинг бирла,  
Ненинг бор, эй даҳри дун, менинг бирла.

Кунжи узлатта рў қилиб эрдим,  
Ғаму меҳнатта хў қилиб эрдим.

Эй хуш улким, жамии ҳамдамди,  
Дема ҳамдамки жумла оламдин,

Фориғ эрдим қаноатим бор эди,  
Қонигъ эрдим фароғатим бор эди.

Гўшан ихтиёр қилган эдим,  
Ғафлат уйқусидин ойилган эдим.

Яна юз ишвау фириб била,  
Ҳеч билмонки не ҳасиб била,

Давлат ўтрусиға мени солдинг,  
Ғафлат уйқусиға мени солдинг<sup>а</sup>.

Юқорида кўрсатиб ўтилганлардан кўриниб турибдики, Бобир асарларида ўз замонасидан норозилик, тақдирга қарши аччиқ полишлар барала эшитилади. Бундай норозилик ва эътирозлар Бобир поэзиясида чуқур фикр ва социал моҳият бағишлайди. Бунинг устига улар кишиларни ўша замонда мавжуд бўлган ижтимоий воқеликка нисбатан танқидий ва ҳушёр муносабат руҳида тарбиялашга ёрдам беради.

Булар дастлаб Бобирнинг жаҳолат ва қийин кураш йилларидаги илғор ғой ва интилишларининг ҳаддан ошган реакция билан тўқнашувини орқали изоҳланади. Шунингдек, улар курашнинг оғир ва мураккаб шарт-шароитлари билан, сотқинлик, жаллодлик ва очқўзликнинг ҳеч қандай чегарасини билмайдиган, ниҳоятда жоҳил ва бефаҳм одамлар

<sup>а</sup> Б о б и р. Тавланган асарлар, УзССР ФАН, Тошкент, 1958 й., 188-бет.

орасига тушиб қолган, узоқни кўрадиган, ўзича ақлли, фаросатли феодал ҳокимнинг ҳаёти ва фаолияти билан ҳам изоҳланади.

Замондан норозилик, тақдирга қарши эътироз Бобирда баъзан жуда кескин ва ғазабли ифодаланади.

Бобирнинг норозилиги айниқса бегона юртларга бориб қолиб, ватанни соғиниб юрган кезларида кескин тус олади.

Яна маҳруми хонумон қилдинг,  
Яна оворай жаҳон қилдинг,—

деб ёзган эди Бобир.

Умуман, бегона юртларга бориб қолиб тортган азоблар, ватанга муҳаббат, уни соғиниш, унга интилиш Бобир поэзиясининг марказий масалаларидан ҳисобланади.

Бобирнинг бу масалага бағишланган поэтик сатрлари самимият билан тўла, мазкур сатрлар авторининг чуқур руҳий кечирмалари ифодалангани билан ажралиб туради.

Ед этмас эмиш кишини ғурбатта киши,  
Шод этмас эмиш кўнгулни меҳнатда киши  
Кўнглум бу ғарибликда шод ўлмади, оҳ,  
Ғурбатда севинмас эмиш, албатта, киши<sup>9</sup>.

Ўки:

Толеъ йўқи жонимға балолиғ бўлди,  
Ҳар ишни ки айладим хатолиғ бўлди.  
Ўз ерни қўюб Ҳинд сори юзландим,  
Ераб нетайин, не юз қаролиғ бўлди<sup>10</sup>.

Бошқа бир жойда ўз ватанини рамзан севиқли ёрга, баъзан хитой санамига, баъзан унинг хушқоматини сарв дарахтига ўхшатади ва унга мурожаат қилиб, шоир шундай дейди:

Ғурбатға солди чарх мени юз жафо билә,  
Ед айламайин ғарибни гоҳи дуо билә.

Беҳад вафоу меҳр санга кўрсатиб эдим,  
Сен ҳам соғинғасен меҳру вафо билә.

Чун қилди мени ул бути чин зору мубтало,  
Ишим менинг қолибтурур эмди худо билә.

Қўрмон фараҳни бир дам агар андин айрумен,  
Билмон аламни бормен анинг бирла то билә.

Ул сарвға карам қилибон еткур, эй сабо,  
Бобир ннёзини ер ўпуб хўб адо билә<sup>11</sup>.

<sup>9</sup> Б о б и р. Танланган асарлар, 130-бет.

<sup>10</sup> Б о б и р. Танланган асарлар, 141-бет.

<sup>11</sup> Б о б и р. Танланган асарлар, 21-бет.

Бобирнинг ватанга бўлган муҳаббати ижтимоий жиҳатдан, албатта, чекланган характерга эга эди. У муҳаббатда ўз мамлакати ва аҳолисининг аҳволини тубдан яхшилаш (Бобир буни қилолмас эди ҳам) масалалари кўринмайди. Бироқ бунга қарамай, Бобирни у самимий куйлаган ватанга бўлган муҳаббат ҳам жозибали қилиб кўрсатади.

Бобир ўзининг асарларида бир қанча бошқа масалаларда ҳам ўз давридаги шарт-шароитга нисбатан қатор илғор ва прогрессив фикрлар айтган.

У фан ва билимнинг аҳамиятини қайд қилади. Инсонлар чиннакам одам бўлишни истасалар, фан ва билимни эгаллашлари лозимлигини айтади.

У одамларни ҳаётни қадрлашга ва севишга, ростгўй, тўғри бўлишга, душманларга ишонмасликка, ўз шахсий манфаати кетидангина қувмасликка, ҳалол, соф кўнгил бўлишга, умуман, руҳий бойликка эга бўлишга, бемаъни моддий бойлик, амалдорлик билан овора бўлиб қолиб, мазлумларни, муҳтожларни оёқ ости қилмасликка, мақсадга зўр бериб интилишга, қатъият билан қандай бўлмасин унга эришишга чақиради.

Бобир ёзади:

Давлатқа етиб меҳнат элин унутма,  
Бу беш кун учун ўзингни асру тутма...<sup>12</sup>

Беқайд мену хароби сим эрмасмен...<sup>13</sup>  
Ҳам мол йиғиштурур лаим эрмасмен...

Кўнгли тилаган муродига етса киши,  
Ё барча муродларни тарк этса киши,

Бу икки иш муяссар ўлмаса оламда  
Бошини олиб бир сориға кетса киши<sup>14</sup>.

Бобир дин ва руҳонийларга қарата ҳам уларни фош қилувчи дидил сўзлар айтган. У ўша давр шароитида шундай мардона сатрлар ёзганки, у сатрлар руҳонийларга, исломнинг баъзи бир қотиб қолган қонда ва кўрсатмаларига шубҳа туғдиради, уларнинг ҳатто шак келтириш пуноҳ ҳисобланган «муқаддасликларига», уларга риоя қилиш шартлигига одамларда шубҳа туғдиради. У: «Менда ибодат қилиналган меҳроб йўқ, ойлаб, ҳатто йиллаб тоат-ибодат қилмайман, рўза тутмайман, туну кун шариат қатъий манъ қилган шароб<sup>15</sup> ичаман, қаландарликни яхши кўрмайман, зоҳидларни ёмон кўраман», — дейди, хурсандлик, хушчак-

<sup>12, 13</sup> Б о б и р. Танланган асарлар, Т., 1958 йил, 146, 131-бет

<sup>14</sup> Шу асар, 130-бет.

<sup>15</sup> Шарқ шеърлятида шароб. май кўпинча рамзан шодлик берувчи восита маъносида ишлатилади.

чақликни қўйлайди, шодлик ва ҳузурбахш воситаларни кўкларга кўтарди.

Бобирни мистик мақсадлар, мавҳумий дунёга интилишлар қизиқтирмаган. У ҳамма вақт реал борлиқ ҳақида ўйлаган. Уни «энг муқаддас» жойлар, «нариги дунё» ва у ердан энг яхши жой олиш каби хаёллар деярлик қизиқтирмаган. У ҳақиқий дунёни, ердаги ҳаёт лаззатларини, инсон тирикчилигини, унинг хурсандчилигини, баҳор ва унинг латофатини севади. Агар ислом учун, ортодоксал мусулмон учун Макка энг муқаддас жой ҳисобланса, Бобирнинг Маккаси ердаги севиклидир. Мана шу севиклини, унга сиғинишни у ҳамма нарсадан ҳам юқори қўяди. Бобир учун ҳаётнинг маъниси ер юзидаги латофат, гўзаллик, лаззат ва хурсандчиликлар билан бўлишдир, Бобирнинг одамларни тушкунлик ва машаққат ботқоғига судровчи мистик сафсаталарнинг адабини боплаб бериб қўйганига сабаб ҳам ана шунда.

Биз унда қўйидаги сатрларни ўқиймиз:

Ез бўлдию бўлди яна жаннат киби ёзи,  
Хуш ул кишиким айш ила ўтгай қишу ёзи.

Дутора уни айшу фароғатни берур ёд,  
Мутрибга қулоқ тутки, не дер нағмада сози.

Чун қиблам эрур ёр, қилай қошида сажда;  
Носиҳ сўзини найлай, эмас сўзи намози.

Бу телбау мадҳуш дилу жонга не хушдур,  
Гаҳ қаҳру итоби била, гоҳ ишвау нози<sup>16</sup>.

Бобирдаги бу кайфият ўзининг чуқур фалсафий асосларига эга, зотан ҳаётни қаттиқ севувчи ва шу билан бирга мазкур ҳаётда ўзига ўрин йўқлигини идрок қиладиган одам учун, ҳаётнинг завқ-шавқини бир дақиқа ҳам тарк этишни истамайдиган, шу билан бирга у завқ-шавқининг умри қисқалигини, шунингдек, унинг кетидан келадиган йўқлик ёки қоронғу, кишини қийнайдиган номаълумликни, сирлиликни, зимзиёликни идрок қиладиган одам учун бундай кайфият, албатта, табиийдир. Уша даврнинг ниҳоятда оғир ижтимоий шароитидаги бундай аҳвол баъзи бировларни тасаввуф ва зоҳидлик гирдобига ташлаган, баъзи бировларни эса, ҳаётни, ҳаёт гўзалликларини янада қаттиқроқ севишга, уни қадрлашга даъват қилган. Қўйидаги сатрларни ёзган Бобир ана шу кейингилар сафида бўлган:

Гофил ўлма, эй соқий, гул чоғин ғанимат тут,  
Вақти айш эрур боқий, ол чағир, кетур, бот тут.

<sup>16</sup> Б о б и р. Танланган асарлар, Т., 1958 й., 46-бет.

Бу насиҳатим англа, не билур киши ёнгла  
Не бўлур экни тонгла, сен бугун ганимат тут.

Шубҳасизки, Бобир динга, феодализмга қарши бўлган, деган гап чиқмайди, агар шундай деб ўйланса, бемаънилик бўлур эди. Бироқ Бобирнинг юқорида айтиб ўтилган фазилатлари ва шунга ўхшаш бошқа эркин фикрлари ҳеч нарса билан чекланмаган феодал-клерикал дағал деспотизм ва жаҳолат шароитида фавқулодда аҳамиятга эга эди ва улар Бобир адабий мероси учун катта ижтимоий моҳият, ёрқинлик, мазмундорлик, жозиба бахш этади.

Бобирни жаҳонга танитган энг муҳим асари унинг «Бобирнома»-сидир. Шу туфайли ҳам бу асар ҳақида бир даража батафсилроқ гапирамыз.

Ҳақиқатан ҳам «Бобирнома» Шарқда (фақат Шарқдагина эмас) фан ва адабиётнинг энг камёб, нодир асарларидан бири ҳисобланади.

Ғарблик бир тарихчи олим (Элфинистон) Бобирнинг бу асарини ҳақида шуилай ёзган эди: «Бу мемуарларда буюк турк подшоҳининг ҳаёти батафсил тасвирланган, унинг шахсий ҳис-туйғулари ҳар қандай муболағадан, пардадан холи, унинг услуби оддий ва мардона, шунингдек, жонли ва образли, ўз замондошларининг биографияларини, уларнинг қиёфаларини, урф-одатларини, интилишларини, қилиқларини ойнадек равшан тасвирлайди. Бу жиҳатдан у («Бобирнома» — тарж.). Осётл ягона, чинакам тарихий тасвир намунасидир. Бобир ҳар бир одамнинг ташқи кўринишини, кийимини, таъбини ва одатини ифода қилади ва мамлакатларни, уларнинг иқлимини, пейзажини, хўжалигини, санъат ва ҳунармандчилик асарларини тасвирлаб беради. Лекин асарга авторнинг ўзининг характери энг кўп жозиба бағишлайди...»<sup>17</sup>

«Бобирнома» фаннинг қатор соҳалари учун ниҳоят даражада муҳим аҳамиятга эга бўлиши билан бирга ўзбек адабиёти тарихида бадий прозанинг энг биринчи буюк намунаси ҳам ҳисобланади. Бу асар адабиётимизда проза жанрини ривожлантиришга узоқ вақт ижобий таъсир этиб келди.

Дадил айтиш мумкинки, бу асарда бадий прозанинг ривожланмаган формада бўлса ҳам, деярлик барча элементлари маълум даражада бор. Автор ўз асарининг кўп қисмларини худди ана шу планда тасвир қилади, у ўз бошидан кечирган ва кўрганларини, ўзининг атрофидаги ёки тарихий алоқадор бўлган одамларни, бу одамлар нима қилган бўлсалар, уларнинг барчасини тасвирлайди. Мазкур мемуарларда авторнинг жуда чуқур билимдонлиги, бадий таланти ва маҳорати намойиш бўлади.

<sup>17</sup> Уша китоб, 119-бет.

<sup>18</sup> Н. К. Сингха, А. У. Банержиларнинг «Ҳиндистон тарихи» китобидан олинган, 214-бет.

«Бобирнома»да тўла шаклланимаган ва тугалланмаган бўлса-да, сюжет чизиғи ва қаҳрамонлар бор. Булар билан бирга умуман сюжет чизиғи ва қаҳрамонлар (тарихий шахслар) ва уларнинг ҳаракатлари, воқеалар органик ва чамбарчас чатишиб кетади. Муҳими шундаки, бу воқеаларнинг барчасида Бобирнинг ҳаёти ва фаолияти, унинг ҳарбий юришлари етакчилик қилади. Улар ўқувчига шундай етказиб берилдики, айниқса, асарнинг баъзи жойлари чинакам бадий умумлашма даражасига кўтарилади.

Автор кескин конфликтлар яратиб, воқеалар ва одамларнинг умумий характерли томонларини очишга, тасвирлашга уринади. Бобир асарнинг баъзи жойларида ўқувчини қизиқтириб қўйиш усулидан моҳирлик билан фойдаланади: асарнинг бошланиши, кульминацияси ва тасвирланаётган воқеаларнинг ечими бор: кўп ҳолларда ечим биратўласига берилмайди, балки уни мураккаблаштириш, кескинлаштириш йўли билан, маълум тайёргарлик кўрилгандан кейин берилади: қатор воқеалар энг қизиқ жойга келганда ўзилиб қолади ва конфликтнинг ҳал бўлиши бошқа жойга кўчирилади, бадийлик фойдасига кейинга қолдирилади ва у билан боғлиқ бўлган бошқа воқеаларни тасвир қилингандан сўнггина ҳал қилинади.

Шундай қилиб, «Бобирнома»нинг сюжет чизиғи тўппа-тўғри ва агар шундай деб бўлса, ҳовлиқмайдиган, четга бурилмайдиган эмас, балки у жуда мураккабдир, ижобий маънода эгри-бугридир.

Шуни ҳам айтиб ўтиш лозимки, воқеалар баёни ва ривожланиши борган сари чигаллаштириб юборилади. Айниқса Бобир сюжет чизиғини ривожлантиришда шарқ адабиётида кенг тарқалган баён ичига баён киритиш усулини тез-тез қўллайди. Шу билан бирга у бу усулни усталик билан ва муваффақиятли равишда қўллайди. Мазкур усул ва ундан муваффақиятли суратда фойдаланиш сюжет чизиғини мураккаблаштиришга, турли темаларни қамраб олишга, интриганинг кучайишига ва асарнинг серқирра бўлишига имконият беради.

Муҳими шундан иборатки, Бобир кўпинча юксак маҳоратга бадий умумлашма ва воқеаларни, воқеликни реалистик акс эттириш орқали эришади. Бу жиҳатдан «Бобирнома»да баён қилинган 1502—1503 йил воқеаларини ўз ичига олган бобнинг иккинчи ярмида, ёлғиз қолган Бобирни душманлар таъқиб қилар экан, у барча хавф-хатарни билгани, тушунгани ҳолда узоқ вақт катта масофани ажал билан ёнма-ён босиб ўтганлиги тасвири ажралиб туради.

Бобир фақат катта ва мураккаб воқеаларни тасвирлагандагина бундай қилмайди, балки у деталларни, эпизодик ҳодисаларни акс эттирганда ҳам шу усулни қўллайди. Масалан, у ер қимирлаш ва унинг даҳшатли оқибатларини шундай тасвирлайди:

«Бу аснода андоқ зилзила бўлдиким, қўрғоннинг фасиллари ва боғларнинг томлари аксар йиқилиб, шаҳрда ва кентларда кўп уйлар ҳамвор бўлуб, уй ва том остига қолиб, ўлган бисёр бўлди. Памғон кешининг уйлари тамом йиқилди. Етмиш-сексон ўбдон кадхудолар том остига қолиб ўлдилар. Памғон била Бектут орасида бир парча ерким арзи биргина тош отими бўлғай учуб, бир ўқ отими қуйи борди. Учқаш ернинг ўрунидин чашмалар пайдо бўлди. Истарғичтин Майдонғача тахминан олти-етти йиғоч йўл бўлғай, ер андоқ ёрилиб эдиким, баъзи тарафи белча баланд бўлуб эди, баъзи тарафи белча паст, ёрилган ерга баъзи ерда киши сиғар эди. Зилзила бўлгон замон жамъи тоғларнинг бошидин гардлар қўпти. Нурулло тамбурчи қошимда саз чаладур эди, яна бир саз ҳам бор эди, ўшал замон ҳар икки сазнинг иликига олди, андоқ беихтиёр бўлдиким, сазлар бир-бирига урундилар. Жаҳонгир Мирзо тепада, Улуғбек Мирзо солгон иморатлардин бир болохонанинг айвонида эди, зилзила бўлғоч, ўзини ташлади, осиб етмади. Жаҳонгир Мирзонинг ёвуқларидин бири ушбу болохонада экандур, болохона томи устига йиқилибдур, тенгри сахлади, ҳеч ерига озори етмади. Тепадаги уйлар аксар туп-туз бўлди. Ўшал кун ўттуз уч қатла ер тебраниди. Бир ойғача ҳар кеча-кундузда икки ва уч қатла ер тебранур эди».

Бунда қанча реалистик деталлар бор! Айниқса муҳими шундаки, автор предмет ва ҳодисаларнинг энг муҳим томонларини, характерли моментларини умумлаштириб, жамлаб ифодалашга, шунингдек, улар орқали бутун объект ва воқеалар комплексининг яхлит картинасини яратишга муваффақиятли уринган.

Умуман бадиий приёмлар, воқеликнинг тасвир воситалари Бобирда ҳар хил. Бобир ҳодисаларнинг, шахсларнинг моҳиятини очишда аниқликка, ихчамликка интилган. Бунда у кўпинча яхши натижаларга эришади. Дарҳақиқат, Бобир бир неча сўздаёқ гап нима ҳақида кетаётган бўлса, ўшанинг асосий моҳиятини очиб беради.

Султон Аҳмад Мирзонинг Хўжа Аҳрорга тобелигини, Хўжа Аҳрор қанчалик сиёсий нуфузга ва обрўга эга эканлигини кўрсатиш учун Бобир шундай деб ёзади: «... дерларким, ҳаргиз Хожа мажлисида тизини бир-бир тизига ёвуткаган эмастур. Бир навбат ҳазрати Хожа суҳбатида бар хилофи одат оёғини ёвуткаб ўлтурубдур, Мирзо кўпқондин сўнг ҳазрати Хожа буюрубдурларким, Мирзо ўлтурғон ерни боққайлар, бир сўнгак бор экандур».

Бобир бу асарларида ихчамликка эришиш учун фольклорга ҳам мурожаат қилади. У санъаткор сифатида ўша даврдаги реакцион, ғоясиз адабиёт томонидан жар солиб ташвиқ қилинган ҳашамдорлик, ялтпироқлик, формалистик жимжималардан холи бўлган тили ва услуби билан халққа яқин эди. Бобир халқ оммаси ўртасида кенг тарқалган мақол ва ҳикматли сўзларни усталик билан ишлатар, улардан моҳирлик билан

фойдаланар, бу эса Бобир асарлари тилининг содда, жонли ва образли бўлишига ёрдам берган.

Баъзи мисоллар келтирамиз:

«Андижонга бўла Самарқандни иликдин бердук. Андижон ҳам иликдин чиқмиш эди. Биз гофил «азинжо ронда ва аз анжо монда» дегандек бўлди».

«Қопудагини қопмаса, қаригунча қайғурур».

«Душман не демас, тушга не кирмас».

«Инонмағил дўстунгга, сомон тиқар пўстунгга».

«Кўзларини туз тутти».

«Узраш батар аз гуноҳ» (узри гуноҳдан ёмонроқ).

Бобир сўнги мақолни қуйидаги сабаб муносабати билан келтиради.

Шайбонийхон Яхё Хожадан ҳайиқарди. У Яхё Хожани ва унинг иккита ўғлини озод қилади ва уларнинг орқасидан иккита навкарини юборади. У навкарлар Хожа ва унинг икки ўғлини йўлда ўлдирадилар. «Шайбонийхоннинг сўзи бу экандурким, Хожанинг иши мендин эмас эди. Қамбарбий ва Кўпакбий қилдилар. Бу андин ёмонроқ», деб хулоса қилади Бобир ва «масал борким» деб юқорида келтирилган масални айтади.

Юқорида зикр қилинганлардан кўринадики, Бобир мақол, ҳикматли сўзларни танлашда дастлаб уларнинг ижтимоий моҳиятини назарда тутган. Шунинг учун ҳам Бобир томонидан келтирилган мақол, ҳикматли сўзларнинг аксариси айниқса ўша давр учун илғор ғояларни ташиш характериغا эгадир. Ҳақиқатан ҳам Бобир уларни муваффақиятли равишда танлайди, предметнинг моҳияти ва катта ижтимоий масалалар билан боғлайди. Шундай қилиб, улардан кўпинча, ижтимоий аҳамиятга эга бўлган муҳим хулосалар чиқаради.

Бобир бу асарда моҳир юморист сифатида ҳам ўзини кўрсатади. Унинг ижодидаги ҳажвий ҳолатлар аллақандай вақтинча тасодифий, ўткинчи ҳол эмас, балки Бобир ижодининг муҳим ва органик хусусиятларидандир.

Бобирда ҳажв мавҳум характерга эга эмас, балки аниқдир, дағал эмас, майин, ҳаётий, қизиқ ва мўлжалга беҳато бориб тегадиган ҳажвдир. Бобирнинг ҳажви жиддий ижтимоий масалаларга хизмат қилади, баъзан ижтимоий ёвузликни ва шу ёвузликни содир қиладиган шахсларни фош қилади, баъзан эса, енгил кулги, беғараз ҳазил сифатида қалбга роҳат бахш этади.

Бир неча мисол келтирайлик:

Ўша вақтда Хисравшоҳ деган типик мустабид, қаллоб, ғаломус ҳукмдор бўлиб, у мамлакатни парчалаб, вайрон қилиб юборишнинг ташаббускори экан.



Бобир уни қанчалик ёмон кўрганлигини қуйидаги сўзларда ифода қилади: «... юз минг лаънатдур қиёматғачаким, ҳар ким Хисравшоҳнинг бу афъолини эшитса, лаънат қилсун. Бу афъолини эшитиб лаънат қилмогон ҳам сазовори лаънат бўлсун».

Бобир давом этиб, унинг кирдикорини қуйидагича очади:

«...нечук золим ва фосиқ эди, бек ва бекча ва навкар ва савлари тамом золим ва фосиқ эдиларким, Хисор эли алаал ҳусус Хисрав шоҳга тааллуқ эл ҳамиша шурб ва зиноға машғул эдилар. Бу мартабадаким, Хисравшоҳнинг навкарларидин биров бир кишининг хотунини тортиб элтар, бу хотуннинг эри Хисравшоҳга келиб додхоҳлик қилур, жавоб берурким, неча йил сенинг била эди, неча кун анинг била бўлсун».

Шубҳасиз, ҳажвий руҳдан ҳам холи бўлмаган бу юмористик парча феодал даври учун энг катта ва характерли бўлган ижтимоий масалалардан бирига бағишланган.

Мана, бошқа бир мисол: Кунларнинг бирида, — деб ёзади Бобир, — йўлда одамларимиз ва отларимиз озук-овқатсиз қолдук, ҳеч қаердан топишнинг иложи йўқ эди. Аҳволимиз жуда мушкуллашди, бунинг устига «ушбу юртга охшоми анлоқ ёмғур бўлдиким, чодир ичида сув инчка пойчадин эди, гилемларни бир ерда йиғиштуруб, баланд қилиб устида ўлтурдум. Бу кеча ушмундоқ усрат била тонг отди».

— Биз жанг билан кетаётганимизда, — дейди Бобир бошқа бир жойда, — бир жойнинг одамлари енгилиб тишларига ўт тишлаб, бизнинг олдимизга келдилар. — Бу билан улар гўё «...мен сенинг ўйингдурмен», — деган эмишлар.

Зуннун деган бир шахс шахматга жуда қизиқар экан. Агар одамлар бир қўл билан ўйнасалар, у икки қўли билан ўйнар эди, — дейди Бобир. Мир Муртоз исмли бошқа бир одам ҳам шахматга шу даражада қизиқар эканки, агар у икки муҳолиф билан учрашгудек бўлиб қолса, бири билан ўйнаб, иккинчисининг кетиб қолмаслиги учун этагидан ушлаб турар экан.

Ниҳоят яна бир мисол.

Бу мисолни келтирмасдан олдин шуни таъкидлаш керакки, Бобир ҳажв қуролидан фойдаланишда ҳам холис бўлишга интилади. Мана, у машҳур машшоқ Ҳусайн Удийни, унинг санъатининг қудратини, унинг қобилиятини инкор қилмаган ҳолда қаттиқ савалайди ва у (Бобир) ўзининг душмани Шайбонийхоннинг хусусий масалаларда айрим ҳаракатларини маъқуллаган ҳолда, унинг устидан шундай қулади:

«Яна Ҳусайн Удий эди. Удни мазалиқ чолиб, мазалиқ нималар айтар эди. Уднинг торларини якка қилиб бу чолибдур. Айби бу эдики, бисёр ноз била чолур эди. Шайбонийхон бир навбат соз буюрур, такаллуф қилиб ҳам ёмон чолур, ҳам ўз созини келтурмай, ярамас соз келтурур. Шайбонийхон фаҳмлар. Буюрурким, суҳбатда-ўқ ғалаба гардо-

нилар урарлар. Шайбонийхоннинг оламда бир яхши ишниким бор будур, филвоқинъ хўб бордур. Ушмундоқ нозук мардакларга мулдни кўпроқ сазо керак».

Бобир ижодиёти учун характерли бўлган нарса шундан ҳам иборатки, унда, юмор ва ҳажв деярлик ҳамавақт бир-бирини тўлдиради.

Бобир асарларида ажойиб элементлар учрайди. У истиора, рамз, чоғиштириш, ўхшатиш каби бадиий воситалардан жуда катта маҳорат билан фойдаланади. Бунда ҳам ихчамлик, мўлжалнинг аниқлиги, воқеликнинг ичига чуқурроқ кириб бориш; воқеликнинг характерли момент ва томонларини илиб олиш ва буларга асосланиб, тегишли умумлашмалар қилиш; мазкур воқелик ҳамда тасвирланаётган ҳодиса ва у билан боғлиқ бўлган бошқа воқелик ҳамда ҳодиса ҳақида озми-кўпми тўла тасаввур қолдириш Бобирга хосдир. Биргина мисол келтираамиз.

Хусайн Бойқаронинг ўғли Бадиуззамон сиёсий тугуриқсиз одам бўлган. У отасининг давлатини заифлаштириш, мамлакатни парчалаб юбориш, бу билан объектив суратда ички ва ташқи тескаричи кучларга кенг йўл очиб бериш йўлида кўп «хизматлар» қилган. Бобир Бадиуззамоннинг тескаричи кучлар билан алоқадорлиги ҳақида гапириб, шундай дейди: «Бадиуззамон Мирзо худ буларнинг илкида хамир эди, буларнинг сўзларидин тажавуз қила олмас эди»<sup>1</sup>.

Кўриниб турибдики, шу кичик деталда ички кечинма ва ғазаб, дилнинг озор чекиши ва нафрат мавжуд, улар бир бутун қилиб берилгандир ва бу билан бирга, бир-бирларини тўлдиради. Шуниси ҳам муҳимки, автор кичкина деталь воситасида катта ва кўп нарсанинг моҳиятини очиб ташлайди ва бир қатор муҳим масалаларни қамраб олади, уларга ўзининг муносабатини билдиради.

Бобир ўзини пейзаж ва портрет чизишнинг моҳир устаси эканлигини ҳам кўрсатади.

Бу соҳада ҳам Бобир ихчамликни, предметнинг барча таркибий, асосий деталлари ва томонларини бирлаштириб, шу билан туб моҳиятни очишга интилиш ва яхлитликка эришиш принципини бузмайди.

Масалан, Бобирнинг тасвири бўйича, унинг отаси шундай киши бўлган: «[Умар шайх] паст бўйлуқ, тегирма соқоллик, қўба юзлуқ, танбал киши эди. Тўнни бисёр тор кияр эди, андоқким, боғ боғлатурда қорнини ичига тортиб боғлатур эди, боғ боғлағандин сўнг ўзини қўя берса, бисёр бўлур эдиким, боғлари узулур эди. Киймоқта ва емоқта бетакаллуф эди, дасторни дасторпеч чирмар эди. У замонда дасторлар тамом чорпеч эди, бечин чирмаб, алоқа қўяр эдилар. Ёзлар ғайри девонда аксар муғули бўрк кияр эди».

Бу портретда қаҳрамоннинг асосий ва характерли томонлари, унинг физиологик кўриниши ҳам, кийимлари ҳам, бу кийимларни кийиш хусусиятлари ҳам қамраб олинган. Бу деталлар шундай бирикмада кел-

тирилганки, улар мазкур шахсининг характериши ва ички дунёсини билиб олишга катта енгиллик туғдиради.

Бобир ўз асарида бошқа бир персонажнинг, яъни, Хусайн Бойқаронинг портретини шундай чизади: у «қийиқ кўзлук, шер андом бўйлуқ киши эди, белидан қуйи шичка эди. Бовужудким, улуг ёш яшаб, оқ соқоллиқ бўлуб эди. Хушранг, қизил яшил абришимни кияр эди, қора қўзи бўрк кияр эди ё қалпоқ. Аҳёнан ийдларда кичик сепсч дасторни яп-ясси ёмон чирмон чирмаб, қарқаро ўтағаси санчиб намозга борур эди».

Бу одамнинг ташқи кўриниши, бу кўринишнинг деталлари шундай тасвир қилинганки, булар мазкур образнинг ички моҳиятига мос келади, унинг характериши (эҳтиётсизлиги, чиранчиқлиги, манманлиги ва ҳоказолар) очишга ва тушунишга ёрдам беради.

Бошқа бир мисол. Бобир ва унинг одамлари ўз йўлларида дуч келган ва улар кечиб ўтишлари лозим бўлган дарёнинг кенглигини, улугворлиги ва сокин оқишини автор қуйидагича қисқа ва образли қилиб тасвирлайди: «Ғариб улуг сув назарга келди. Ул юздаги даштлар хул асло кўрунмайдур. Сув осмон била пайваст кўрунадур, ул юздаги тоғлар ва пушталар нетаврким, Серобнинг ул юзидаги тоғ ва пушталар муаллақ кўрунур...».

Табиат тасвири баъзан баён қилинаётган воқеа ва ситуация кескинлигини кучайтиради, баъзан одамларнинг характерлари, кайфиятларини очиб беради.

Бобирнинг ижтимоий воқелик ва одамларнинг фаолиятларига қандай муносабатда бўлганлиги, уларни қандай акс эттирганлиги ҳақида бир-икки оғиз гапириш зарур, чунки бу масалалар катта методологик аҳамиятга ҳам эгадир.

Марказий масала шундан иборатки, ўша даврда икки асосий йўналиш ва шунга мувофиқ икки асосий гуруҳ бор эди, бириси: мамлакатда бир бутунлик ҳамда тинчлик ўрнатишга, моддий ва маънавий бойликлар яратишни таъмин этишга қаратилган; иккинчиси эса аксинча, мамлакатни парчалашга, моддий ва маданий бойликларни емиришга ёки уларни яратиш процессини бўғишга қаратилган.

Бобир сиймосини белгилайдиган ва уни ёрқин қиладиган бош масала шундан иборатки, у ана шу биринчи йўналиш ва биринчи гуруҳ тарафида эди.

Бобир томонидан фан, маданият ва сиёсий арбобларга берилган баҳо, унинг мазкур одамларга муносабати муҳим аҳамиятга эга. Бобир, биринчидан, ҳар бир масалага холис муносабатда бўлишга ҳаракат қилади; иккинчидан, бирон кишини баҳолашда унинг фаолиятини, жамиятда тутган ўрнини биринчи планга қўйиб, унга ижтимоий томондан ёндошишга интилади; учинчидан, ижтимоий турмуш учун, жамият,

мамлакат, аҳоли, фан, маданият учун бирор фойдали иш қилган одамнигина яхши деб эътироф қилади, жамият, мамлакат, маданият ва фанга кимки зиён-захмат етказган бўлса, ўша одамни ёмон деб таъкидлайди ва уларнинг оқибатда ҳалокатга дуч келишларини уқтиради.

Буларнинг барчаси фақат назарий аҳамиятгагина эмас, балки амалий аҳамиятга ҳам эга, шу жумладан, тарих фани учун ҳам, воқеликни бадиий тасвир қилишдаги объект, ҳодиса ва шахснинг ҳаётийлигини белгилаш учун ҳам катта аҳамиятга эгадир.

Шунингдек, бу ҳол фан, адабиёт ва санъат арбоблари томонидан воқеликка бўлган илмий ва прогрессив муносабатларнинг ривожланишига ҳам ёрдам берган.

Шуни ҳам қайд қилиш лозимки, Бобирнинг қабри, разил, пасткаш кишиларга бўлган нафрати бениҳоядир.

Юқорида ифода қилинган тезисларга кўра, Бобирга ижобий ва салбий муносабатда бўлган кишилар ҳақида бир неча мисол келтирамиз. Бу нарса Бобирнинг ким эканлигини очиқ беришга ёрдам қиладиган муҳим омиллардан биридир.

Бобир бир Хўжа оға Садр деган одамни унинг фанга интилиши учун жуда яхши одам деб ҳисоблайди.

Бобир буюк тожик ва форс ёзувчиси Абдураҳмон Жомийга юксак баҳо бериб, шундай дейди: «...ҳиммати ва ғарази ул эдиким, ул ишни камолга тегурғай. Бу жумладан бир Мавлоно Абдураҳмон Жомий эдиким, зоҳир ва ботин улумида ул замонда ул миқдор киши йўқ эди. Шеърн худ маълумдур. Муллонинг жаноби андин олийроқдурким, таърифқа эҳтиёжи бўлғай. Ғояташ хотирға кечтиким, бу муҳаққар ажзода таяммун ва табаррук жиҳатидин аларнинг отлари мазкур ва шаммаи сифотларидан мастур бўлғай».

«Бу жаъмнинг саромад ва сардафтари Мавлоно Абдураҳмон Жомий эди».

Айниқса Бобирнинг Алишер Навоий ҳақида завқ-шавқ билан сўзлаб, уни юксак баҳолаши катта аҳамиятга эга:

«Алишербек назирн йўқ киши эди. Туркий тил била то шеър айтиб-турлар, ҳеч ким онча кўп ва хўб айтқон эмас».

Навоийнинг асосий асарларини санаб ўтиб, Бобир давом этади: «Аҳли фазл ва аҳли ҳунарға Алишербекча мураббий ва муқаввий маълум эмаским, ҳаргиз пайдо бўлмиш бўлғай». Бобир ўзининг тезисини шарҳлаш учун мисоллар келтиради ва шундай хулоса қилади: «Мунча бинойи хайр ким, ул (Навоий — В. З.) қилди, кам киши мундоққа муваффақ бўлмиш бўлғай».

Бобир ўзи ёмон кўрган одамлар ва уларнинг тақдирларини қандай характерлаганини кўрсатиш учун қуйидаги мисол билан кифояланиш мумкин.

Мана, подшоҳ Султон Маҳмуд Мирзо! У фаҳш билан ҳаддан ташқари шуғулланган, аҳолига ниҳоятда қаттиқ зулм ўтказган, аҳоли тўлашга қурби келмайдиган мажбурият ва солиқлар жорий қилган, мамлакатни шафқатсиз хонавайрон қилган, аҳолини талаган, натижада, табиийки, фуқаро ва унинг ўз одамлари ҳам унга жирканиб ва душманлик билан қарайдиган бўлиб қолдилар, деб ёзади Бобир. У ана шуларни тасвирлаб шундай дейди: «Ложарам зулм ва фисқнинг шоматидин (Султон Маҳмуд Мирзо — В. З.) Самарқандда беш-олти ой (дин) беш (ортиқ) ҳукумат қилмади».

Бобир Шайбонихон ҳақида сўзлаб айтади:

«Шайбоқхон Ҳирини олғондин сўнг, бу подшоҳларнинг зоҳ ва зоди била ёмон маош қилди, не ёлғуз бу жамъ била, бори халойиқ била. Рустойи ва нодида киши беш кунлук ўтар дунё учун мундоқ ёмон от қозғонди».

Бунга мисол қилиб Бобир Шайбонийхоннинг хотинларнинг ор-номусини оёқости қилганлигини, илм, адабиёт ва санъат, маърифат аҳллари таҳқир ҳамда бежо қилганлигини, алдамчилик, сурбетлик ва зўравонлик йўли билан халқ нарсасини олганлигини ва ҳоказо келтиради, Шайбонийхонни шунинг учун ҳам қаттиқ нафратлайди.

Яна бир жойда, бошқа ҳокимлар ҳақида гапириб шундай дейди:

«Охир оталиқ, ўғуллуқ орасида бу гуфтугўлар анга мунжор бўлдиким, отаси отасининг устига ва ўғли ўғлининг устига Балх ва Астро-бодқа черик торттилар. Гарзавоннинг оёғида Якчироғ ўлангига қуйидин Султон Ҳусайн Мирзо, юқоридин Бадиуззамон Мирзо келдилар. Чаҳоршанба куни рамазон ойининг ғуррасида Абулмуҳсин Мирзо Султон Ҳусайн Мирзонинг бир неча беклари ва бир пора илғори била илгаррак келди. Андоқ уруш ҳам бўлмади, босилди. Қалин ўбдон йигитлари иликка тушти. Султон Ҳусайн Мирзо барчасининг бўйнига урдурди. Ёлғуз мунда эмас эди, қачон бир ўғликим, ёғилғ юруди, бости. Иликка тушкан навкарларининг тамом бўйнига, урдурди. Не қилсун, ҳақ анинг тарафи экандур».

Бу мирзолар андоқ ифрот била фисқ ва айшға машғул эдиларким, отасидек кордида ва кордон подшоҳ тушчилик йўл кетиб, рамазондек муътабар ва азиз ойға кечалик фурсат қолиб отасидан ийманмай, тенгридин қўрқмай, ҳануз иши чоғир ичмак эди нашот била, мажлис оролиқ эди инбисот била. Муқаррардурким, мундоғ бўлғон киши андоқ шикаст топқай ва бу навъ ўткан элга ҳар ким даст топқай».

Улуғбек, унинг ўғли Абдуллатиф ва Аббос (Улуғбекни ўлдиршипи амалга оширган киши, Абдуллатифнинг одами, унинг шериги) ҳақида қуйидагиларни айтади:

«Темурбек Самарқанднинг ҳукуматини Жаҳонгир Мирзога бериб эди, Жаҳонгир Мирзонинг фавтидин сўнг, (унинг) улуғ ўғли Муҳаммад

Султонга берди. Шохрух Мирзо жамъи Мовароуннаҳр вилотини улуғ ўғли Улуғбек Мирзога бериб эди. Улуғбек Мирзодин ўғли Абдуллатиф Мирзо олди. Бу беш кунлук ўтар дунё учун андоқ донишманд ва қари отасини шаҳид қилди. Улуғбек Мирзонинг фавтининг тарихи таври воқеъ бўлбтур. Назм:

Улуғбек баҳри улуму хирад,  
Ки дунёву динро азў буд пушт,  
Зи Аббос шаҳди шаҳодат чашид  
Шудаҳ ҳарфи тарих Аббос кушт<sup>19</sup>.

Агарчи ўзи ҳам беш-олти ой беш салтанат қилмади, бу байт машҳур-дурким:

Падаркуш подшоҳиро нашоад,  
Агар шоад башаш моҳаш напоад»<sup>20</sup>.

Юқорида келтирилган мисоллардан кўриниб турибдики, Бобир Улуғбекка юксак баҳо берар экан, уни подшоҳ сифатида назарда тутмайди, балки фан ва ақл-идрокнинг улуғ кишиси сифатида назарда тутайди. Улуғбекнинг ваҳшийларча қатл этилишидан Бобир чиқарган хулоса муҳим аҳамиятга эгадир. У бу ҳақда шундай дейди: падаркушнинг ўзи, шундай киши (Улуғбек)нинг қотили, ўз ёвуғлигининг қурбони бўлиши муқаррардир.

Шу туфайли ҳам Бобир бузилган Ҳусайн Бойқаро ва унинг ўғилларини қаҳр билан тилга олади ва уларнинг ҳалокатли тугашини шундай таърифлайди: «Султон Ҳусайн Мирзодек улуғ подшоҳ Ҳиридек ислом шаҳрининг подшоҳи бу ажабтурким, бу ўн тўрт ўғлидин учи валаддуззино эмас эди. Фисқ ва фужур ўзида, ўғлонларида ва эл улусида асру шойиъ эди. Ушбуларнинг шоматидин эдиким, мундоқ хонводадин етти-секкиз йилда бир Муҳаммад Замон Мирзодин ўзга осор ва аломат қолмади».

Кўриниб турибдики, Бобир бирон одамга баҳо берганда, унга ҳар томонлама объектив ёндашишга, унинг ижобий ва салбий томонларини қамраб олиб баҳолашга уринади. Айниқса бу қуйидаги мисолда жуда яққол кўриниб туради.

«Яна Хожа Абдулло Марворий эди, бурун садр эди, сўнгра ички ва муқарраб бек бўлуб эди. Пурфазойил киши эди, қонунни опча киши

<sup>19</sup> Улуғбек ақл ва илмларнинг денгизи эди: у дунё ва диннинг орқа таянчи эди, Аббосдан шаҳидлик болини татиди. Унинг ўлим тарихи «Аббос кушт» бўлди.

<sup>20</sup> Мазмуни: отасини ўлдирувчи кишига подшоҳликка муносиб бўлмайди, агар подшоҳ бўлиб қолса ҳам, олти ойдан нарига ўтмайди.

чалмайду, қонунда гирифт қилмоқ мунинг ихтироидур. Хутутни хўб битир, таълиқни хўброқ битир эди, иншони хўб қилур эди, хушсуҳбат киши эди, шеър айтур эди. «Баёний» тахаллус қилур эди. Шеъри ўзга ҳайсиётга боқа кўп фурудтар эди, воле шеърни хўб танир эди. Фосиқ ва бебок эди, фисқнинг шоматидин обила маразига гирифтор бўлуб, илик-оёғидин қолиб, неча йил турлук-турлук азоб ва машаққатлар тортиб, ушбу балийя била-ўқ оламдин нақл қилди».

Бобир ўз даврининг улуғ рассоми Беҳзоднинг санъати ҳақида ҳаяжон билан гапиради. Шу билан бирга унинг ижодидаги камчиликларни кўрсатишни ҳам унутмайди. «Мусаввирлардин Беҳзод эди,— деб ёзади Бобир,— мусаввирлиқ ишини бисёр нозук қилди. Вале сақолсиз элнинг чеҳрасини ёмон очадур. Ғабғабини кўп улуғ тортадур. Сақоллиқ кишини яхши чеҳракушой қиладур».

Бошқа бир буюк рассом Шоҳ Музаффар ҳақида гапириб, Бобир унинг санъатининг икки асосий фазилатини қайд қилади: биринчидан, унинг санъатининг нозиклигини қайд қилса, иккинчидан, рассомнинг полотноларидаги одамларнинг сочлари айниқса яхши акс эттирилган,— дейди. У ёзади: «... тасвирни кўп нозук қилур эди. Ташъирни худ гузаро нозук қилур эди. Хили умр топмади. Яна бир таснифи бор, ул таснифи тасаввуфтадур, ёмон эмас, ғолибо агар сўз анинг эмас. Тараққий маҳалида-ўқ оламдин борди».

Бобирнинг кишига, унинг фаолиятига, ташқи қиёфаси, ички дунёси ва қолган бошқа фазилатларига бундай муносабатда бўлишининг моҳияти шундаки, у шахсга, унинг фаолиятига баҳо берганда, ҳар томонлама қараш ва таҳлил қилишга, кишиларни реал воқеликка танқидий муносабатда бўлишга, инсон ва унинг фаолиятини атрофлича баҳолашга, бунда ижтимоий турмушнинг у ёки бу соҳасидаги инсоннинг характерли томонларини қамраб олишга чақиради.

Масаланинг иккинчи бир томони ҳам катта аҳамиятга эгадир. Гап шундаки, Бобирнинг муҳаббати ва симпатияси фақатгина илғор ва ўз замонасида ижтимоий тараққиётнинг у ёки бу соҳасида маълум даражада ижобий роль ўйнаган ҳамда ижтимоий ҳаётнинг у ёки бу соҳаси учун қадрли бўлган ижобий шахслар томонидагина эмас. У сал бўлса ҳам прогресс мавжуд бўлган жамият ва тарихдаги маълум бир вақт ҳамда мамлакатнинг ҳаёти ҳақида катта қониқиш билан гапиради ва бунда ўша даврнинг ҳукмдорига бўлган симпатиясини ҳам яширмайди.

Чунончи, XV асрнинг иккинчи ярмидаги Хуросон ҳақида гапирар экан, у шундай деб ёзади: «Султон Ҳусайн Мирзонинг замони ажаб замоне эди, аҳли фазл ва беназр элдин Хуросон, батахсис Ҳири шаҳри мамлу эди. Ҳар кишинингким бир ишга мошғуллуғи бор эди, ҳиммати ва ғарази ул эдиким, ул ишни камолга телургай».

Шундан сўнг Бобир буларнинг барчасини конкрет исботлаб беради

Шундай қилиб, ўзбошимча феодал-клерикал реакцияси қутуриб, мамлакатни ўраб олган вақтда, ҳеч қандай чекланишни билмайдиган, жаҳолат томонидан барча яхши ва олижаноб нарсаларга тиш-тирноғи билан қаршилик кучайган пайтда, бу реакциянинг вакиллари томонидан ўша замоннинг илғор, прогрессив кишилари, фан, адабиёт ва санъат арбоблари таъқиб ва таъқир қилиниб ё ўлдирилиб келинган пайтда, реакция қурбони бўлган буюк олим Улуғбекнинг аччиқ тақдири ҳали ҳамманинг ёдида бўлган чоғда, унинг ҳамкасблари эса парчалаб ташланган мамлакатда бир бурда нон, бошпана ва тинчлик излаб оворасарсон, хор-зор бўлган пайтда, умуман, реакция кучлари ижтимоий ҳаётдаги ҳар қандай ижобий ҳолларни, олдинга интилишни шафқатсизлик билан бўғиб турган фожиали шароитда, юқориде келтирилган қатор мисоллардан яққол кўриниб турибдики, Бобир замоннинг қора реакциясига, мамлакатда яратилган барча яхши ва олижаноб нарсаларни яқсон қилиш тенденциясига қарши турган. Бу жиҳатдан қараганда, унинг Мовароуннаҳрда муваффақият қозополмай, реакция томонидан четга сиқиб чиқарилишининг асл сабаблари маълум бўлиб қолади.

Шундай қилиб, ўз дунёқараши ва фаолиятидаги чуқур зиддиятлардан қатъий назар, Бобир муҳим ижтимоий масалаларда ўз замонасининг илғор кишиси сифатида майдонга чиқади. Бир томондан, Бобир ўз армиясига зарур бўлган ашёларни одамлардан зўрлик билан тортиб олган бўлса ҳам, биз юқорида кўриб ўтганимиздек, иккинчи томондан, ўғирлик, талаш ва ўта золимлик билан шуғулланган кишиларни қаттиқ қоралаган, Бобирнинг фикрича, ундай кишилар қасосга, жазога дучор бўлиб ҳалок бўладилар. Улар лаънатга сазовордирлар. Бундай ярамас қилиқларни ўз одамлари ичидан кимдаким содир қилса, Бобир уни ниҳоятда қаттиқ жазолар эди. Афғонистондаги бир қишлоқда катта ажойиб бир боғ бўлган. Бобир ўша қишлоқни қўлга олгандан сўнг, мазкур боғнинг эгасига унинг боғининг баҳосини тўлаб, уни рози қилган ва шундан кейингина боғни олган.

«Бу кентта Боғи калон отлиқ Улуғбек Мирзонинг бир мағсуб боғи бор эди. Мен эгаларига баҳо бериб олдим».

Ана шу қишлоқда Бобирнинг навкарларидан бири бировнинг бир хумча ёғини ўғирлаб қўяди, бу хабар Бобирга етади. Бобир жангчини калтақлашга буоради. Уни шундай савайдиларки, оқибатда у ўлади. Бобир, унинг ўлиши бошқаларга ибрат бўлсин, дейди.

Унинг ўзи шундай деб ёзади:

«Бу юрттин кўчуб, Қорабоғ ёнидаги оқсарой ўлангига тушудди. Хисравшоҳнинг эл куну зулм ва бесарлиққа ўрганган эл, элга зулм қила бошладилар. Охир Сайидим Али Дарбоннинг бир ўбдон навкари биронинг бир кўза ёғини тортиб олган учун эшикка келтуруб таёқлаттим, таёқ остида-ўқ жони чиқди. Эл бу сиёсаттин тамом босилдилар»,



Учинчи бир мисолни келтирамиз:

«Уч кўч Синд ёқаси била-ўқ келдук. Уч кўчтин сўнг Пир Кону мазори тўғрисидин Синд дарёсидин айрилиб, Пир Кону мазорига келиб туштук. Черик элидин баъзи мазорнинг мужовирларига музоҳим бўлгон учун бирини сиёсат учун пора-пора қилдурдум. Бу мазор Ҳиндустонда бисёр муътабар мазордур».

Бобир мамлакатни барбод ва аҳолини тамомила талон-торож қилишдан иборат бўлган солиқларни қоралайди. Масалан, Бобир ўзининг 1525 (932 ҳижрий) йилдаги махсус буйруғи билан кишилардан, шаҳарлардан, қишлоқлардан, кўча ва гузарлардан олинадиган тамга пулини бекор қилади<sup>21</sup>. Ўзининг шеър билан ёзилган нқтисодий рисоласи «Мубаййин»да эса Бобир ҳукмдор. сифатида давлатмаид социал пуруҳларга ўзларида бор бўлган бойликлардан камбағалларга мунтазам равишда бериб туришларини (Бобир унинг миқдорини ҳам аниқ белгилайди) қатъиян амр қилади. Бу билан бирга Бобир макув буйруққа қонун тусини беради.

Юқорида келтирилган барча мисоллардан Бобирнинг қуйидаги сўзлари бекорга айтилмаганлиги, уларнинг мазмунларини ўз асарларида бир неча марта бекордан-бекорга такрорламаганлиги маълумдир.

Бобир шундай дейди:

Эй кўнгул, чун яхшидин кўрдунг ёмонлиқ асру кўп,  
Эмди кўз тутмоқ не яъни ҳар ёмондин яхшилиғ.

Бори элга яхшилик қилгилки, мундин яхши йўқ,  
Ким дегайлар даҳр аро қолди фалондин яхшилиғ.

Яхшилиқ аҳли жаҳонда истама Бобир киби,  
Ким кўрубдур, эй кўнгул, аҳли жаҳондин яхшилиғ<sup>22</sup>.

Шуни ҳам айтиб ўтиш зарурки, Бобир, ниҳоят даража ўзбошимча, жоҳил ва ўта деспот шоҳлардан фарқли ўлароқ, давлатни, мамлакатни идора этишда давлат бошлиқларининг атрофдаги одамлар билан, билдимдон ва тажрибакор кишилар билан иш олиб бориш зарурлигини қайта-қайта уқтиради. У ўз ўғлига ёзган мактубида айтади:

«Агар менинг ризомни тиларсан, хилватнишинлиқни ва эл билан кам ихтилотлиқни бартараф қилгил. Кунда икки навбат ишини ва бекларни, ихтиёрларига қўймай, қошингга чарлаб, ҳар маслаҳат бўлса кенгашиб, бу давлатхоҳларнинг иттифоқи била ҳар сўзунгга қарор бергайсан».

Сўз аро бўлса-да, яна шуни ҳам қайд этиб ўтиш зарурки, Бобир мамлакатда бирлик ўрнатишга, сиёсий марказлашмалик ўрнатишга,

<sup>21</sup> Бобирнома, II қисм, 121-б., Тошкент, 1949 йил.

<sup>22</sup> Б о б и р. Танланган асарлар, Тошкент, 125-бет.

давлатни парчалаб юбормасликка жуда катта эътибор ва аҳамият берган. У Хожа Қалон деган бир шахсга ёзган мактубида айтади:

«Қобулнинг номарбутлигини битилиб эди, ул бобта андиша қилиб, охир хотир мунга қарор топтиким, етти-секкиз ҳоким бир вилоятда бўлса, на тавр марбут ва мазбут бўлмасидур...».

Юқоридагиларга яқун тарзида айтиш мумкинки, мамлакатдаги ўта оғир аҳволни, давлат ишларини бир даражада бўлса-да, маълум тартибга солиш ва яхшилаш учун интилиш, кураш Бобирнинг кўпинча онгли ва серқиррали фаолияти остида ётади.

Чиндан ҳам Бобирнинг давлат, сиёсат арбоби ва лашкарбоши сифатида, фан, маданият арбоби сифатида фазилати шундаки, унинг бу ҳаракатлари маълум бир мақсадга қаратилган ва ижтимоий моҳият касб этувчи маълум мақсадлар, вазифаларни кўзда тутган.

Бу фазилат мамлакатда вайронлик, харобалик, бемаъни қонли уруш ва фитналар, ҳеч нарса билан чекланмаган бедодлик, ўзбошимчилик ва зўравонлик ҳукмрон бўлган замоннинг муайян шароитида катта аҳамиятга эга бўлган.

Бобир ўзининг бу фазилатлари билан ўша давр учун характерли бўлган ва мамлакатни вайрон қилган кўпдан-кўп реакцион сиёсий «арбоблар»дан фарқ қилган. У «арбоблар» ичида ҳатто ўз синфидан маҳрум бўлган ва атрофларига бир тўда ўғри, муттаҳам, каллакесарларни тўплаб олиб, ўғрилиқ, одам ўлдириш, вайронгарчилик билангина машғул бўлган ва ўз ҳаётларини шунга сарф қилган, ўз ҳаётлари маъносини шунда кўрган кишилар озмунча эмас эди.

Бобир халқ оммасини, унинг ҳаётини, хўжалигини, асосий машғулотларини, яшаш йўллари ва воситаларини, бу воситаларни қандай қурол ёрдамида, қайси йўллар билан қўлга киритганликларини ўз асарларида тасвирлаш ва акс эттиришга алоҳида эътибор берганлиги жуда катта диққатга сазовордир.

Бундан ташқари, буларнинг барчасини тасвирлашда Бобир ҳамма вақт объектнинг деталларигача қамраб олишга интилади. Бу эса мазкур объектни тўла-тўқис акс эттириш имкониятини беради.

Бунда ҳам Бобир ва унинг «Бобирнома»си фақат ўзбек маданияти тарихидагина эмас, балки ўша даврдаги бошқа кўп халқларнинг маданиятлари тарихида ҳам фавқулодда бир воқеадир.

Масаланинг ҳар жиҳатдан жуда муҳимлиги учун ва унинг ўша вақт ўзбек маданияти тараққиётида мустасно ҳодиса бўлганлиги учун кўпроқ мисоллар келтиришга мажбурмиз.

Ғазнининг экономикасини Бобир шундай кўрсатади:

«(Ғазни) муҳаққар вилоятдур. Руди тўрт-беш тегирмон суйи бўлмай. Ғазнининг шаҳри яна тўрт-беш кенти ушбу сув била маъмурдур. Яна уч-тўрт кенти кориз била маъмурдир. Қобул узумидин Ғазни узуми

яхшироқ бўлур. Қовуни ҳам Кобул қовунидин ортуқроқтур. Олмаи ҳам яхши бўлур. Ҳиндустонға элтарлар. Экинн бисёр пурмашаққаттур. Ҳар миқдор ерким, экарлар, юзига тамом янги тупроқ ҳар йил киюртурлар. Вале Кобул экинидин мунинг экинининг ҳосили ортуқроқтур. Рўял экарлар. Тамом Ҳиндустонға борур. Бу элнинг яхши маҳсули рўяидур. Сахро нишини ҳазора ва афғондур. Кобулға боғда Фазил ҳамини арзонлиқдур».

Қуйидаги парчада эса, Кобул атрофидаги бир кичик вилоят ҳақида шундай маълумот берилади:

«Борон ёқасида қишнинг охирларида ўрдак қалин келур, бисёр семиз бўлур, андин сўнгра турна ва қарқара, улуғ қушлар қалин ва беҳад бўлур. Борон ёқасида турнаға таноб отиб, таноб била қалин тутарлар, бу навъ қуш тутмоқ ғайри муқаррардур.

Тутмоғининг кайфияти бу турлукдурким, бир газ отими ичка таноб эшарлар бу танобнинг бир учиди газни беркитурлар, яна бир учиди шохдин билдурга ясабтурлар, бу билдургани беркитурлар, яна бир биллакча йиғочтур, узунлиги бир қариш бўлғай, газ тарафидин бу танобни бу йиғочқа тугангуча чирмарлар, таноб туганганидин сўнг билдургани беркитурлар, андин сўнг биллакча йиғочни таноб ичидин чиқарурлар, таноб чирмоғлиқ ковок-ўқ турар. Билдургани иликка солиб, келадурган қушнинг оли сари газни отарлар. Қушнинг қанотиға ё бўйнига туша чирмашиб, қуш йиқилур. Тамом Борон эли бу тариқ била қалин қуш тутарлар, вале бу қуш тутмоқни хили машаққати бор. Ёмғурлуқ ва қоронғу кечалари керак бу кечаларда бу қушлар сибоб ва даррандалар жиҳатидин тонг отқунча тинмаслар ва мутгасил учарлар ва паст учарлар, қоронғу кечаларда қушларнинг йўли оқар сувдур, қоронғуда оқариб кўрунур. Қўрқинчдин сув юққори сув қуйи тонг отгунча борурлар ва келурлар. Танобни бу маҳалда отарлар. Мен бир қатла кеча таноб отдим, таноб узулди, қуш ҳам топилмади. Тонгласиға қушни узулган таноб била келтурдилар.

Бу тариқ била Борон эли қалин уқор тутарлар. Соч ўтағаси уқордин бўлур. Ироқға ва Хуросонға Кобулдин бир матоэким борур соч ўтағасидур».

Ундан кейин овчи кўлларни тасвирлайди-да, давом этиб, шундай дейди: «Ушбу мавсумда Борон суйида балиқнинг пузари бўлур. Тўр била яна жаҳ боғлаб, қалин балиқ тутарлар. Яна куз маҳалларидаким, қулон қуйруғи деган ўт чиқиб, камолга етиб, гул қилиб, дона боғлар, бу қулон қуйруғидин ўн-ўн икки пуштура яна кўп шибокдин йиғирма-ўттуз пуштура сув бошиға келтуруб янчиб, сувға солурлар, солгон замон-ўқ сувға кириб маст бўлгон балиқни тута киришурлар. Қуйироқ бир муносиб ерда жаҳ боғларлар, жаҳ боғламоқ андоғдурким, тол хунчаларининг бармоқча-бармоқча хунчаларин чигдек тўқурлар, бу чигни сувнинг

тўқулур ерида ковок қўйиб, атрофига тош қаларлар. Андоқким сув от чигқа шариллаб тушгай, тушкан била қуйи-ўқ боргай, сув қуйи борур, балиқ чигнинг устида қолур, маст бўлган балиқни юққорида тута-пута келурлар. Бу жахта қалин тутарлар. Гулбаҳор суйида, Парвон суйида, Исталиф суйида бу тариқа била тутарлар.

Яна қиш Ламғонотда ғариб тавр балиқ тутарлар. Сув тўқулур ерларда уй ўрунича-уй ўрунича ерни чуқурроқ қилиб ўчоқ поясидек тошларни бу чуқурларда қўюб, устига тош қаларлар. Бу ерга сув қуйидин бир эшик қўярлар, тошни андоқ қаларларким, ўшбу бир эшикдин ўзга ҳеч ердин балиқ кириб-чиқа олмас, бу қолғон тошнинг устидин сув оқар, моҳихона амали қилурлар. Қишлар ҳар қачон балиқ керак бўлса, бу чуқурларнинг бирини очиб, қирқ-эллик балиқни бир замонда келтурурлар. Бу тариқ очарларким, ул чуқурни муайян белгулук ерда қилурлар, бул чуқурнинг бир эшигидин бошқа тамом атрофига гурунч пилали қўюб, устига тош қўярлар. Эшигига чигдек нима тўқуб, икки бошини бир ерга қатиб боғларлар.

Яна мунинг ичида яна бир нима чигдек тўқуб беркитурлар. Андоқким оғзи бу чиг била баробар бўлғай, узунлиги бурунги чигнинг ярмича бўлғай, ичкариги оғзини тор қилурлар бу ичкариги чигнинг ичкариги оғзидинким кирар, улуғ чигнинг ичига кирар, улуғ чигнинг қуйиғи оғзини андоқ қилибтурлар,... юққориғи оғзидин балиқким кирар, ичкариги оғзидин бирар-бирар ўтар. Бу ичкариги оғзининг йиғочларининг учини бир қилибтурлар, бу оғзидин ўтуб, улу чигнинг ичигаким кирар-чиқар оғзини худ беркитибтурлар, балиқ чиқа олмас... Бу чигни ул қўйғон эшиккаким беркитурлар, моҳихонанинг устуни очарлар, гирдогирди худ пурунч пилали била мазбутдур, ҳар не илкка келса, бу чуқурда тутарлар. Ҳар балиқ ким, қочса эшик худ бир ўқтур, ўшул мазкур бўлғон чигқа тушар, анда тутарлар. Бу навъ балиқ тутмоқ ўзга ерда кўрулган эмас».

Бу цитатани Бобир ҳатто деталларга ҳам катта эътибор берганлигини шарҳлаш учунгина келтирмадик, балки халқ оммасини, оддий халқни талаш, хароб қилиш ва эзишдан бошқа ҳеч нарсани билмаган, унга нисбатан нафрат билан қараган, унинг ҳақида, унинг ҳаёти, машғулоти, меҳнати ҳақида сўзлашни, ёзишни паст иш деб билган ўша даврда ҳукмрон бўлган ижтимоий кучнинг бефаросат, жоҳил вакилларидан Бобирнинг қанчалик юқори туришини кўрсатиш учун келтирдик.

Подшоҳ — худонинг ердаги сояси, унинг вакили, мавжудот ва маҳлуқотнинг тақдирини ҳал қилувчидир, уларнинг «мантиқи» ана шундай бўлган.

Ҳеч қандай муболағасиз айтиш мумкинки, Бобир мамлакатни, ўлкани, тоғ, дарё, координат, рельеф, ўсимлик ва ҳайвонот дунёсини, мазкур ўлканинг у ёки бу қисмини тасвирлашда бизнинг кўз олдимизда ўз

даврининг буюк географи сифатида ҳам гавдаланади. Бобирнинг объект-ни қисқа, аммо атрофлича, аниқ тасвирлашга қўнг билан иштилоши ҳам муҳимдир. Буни Афғонистоннинг Кобул области мисолида кўриши мумкин.

Масаланинг жуда муҳимлигини ҳисобга олиб, мисолини тўлароқ келтирамиз. «Кобул вилояти тўртунчи иқлимдидур. Маъмуранинг ўрта-сида тушубдур. Шарқи Ламғонот ва Пуришовар ва Ҳашангур ва баъзи ҳинд вилоятидур. Ғарби Кўҳистонлардурким, Қарнуд ва Гўр Ул Кўҳистондадур. Бу тарихда ҳазора ва нақдарий қавмнинг маъман ва маскани бу тоғлардур. Шимоли Қундуз ва Андароб вилоятидур. Ҳиндуқуш тоғи воситадур. Жануби фармал ва Нагар ва Баню ва Афғонистондур. Мухтасар вилоятдур. Тулоний воқеъ бўлубтур. Турли машриқини мағрибқа боқадур, атроф ва жавониби тамом тоғдур. Қалъаси тоғқа най-вастдур. Қалъанинг ғарб-жануб тарафи кичикрак парча тоғ тушубтур. Ул тоғнинг қулласида Шоҳи Кобул иморат қилгани учун бу тоғни Шоҳи Кобул дерлар. Бу тоғнинг ибтидоси Деврин тангисидидур. Диҳи Яъқуб тангисида туганур. Гирдо-гирди икки шаърий бўлғай, бу тоғнинг доманаси тамом боғоттур. Менинг амми Улуғбек Мирзо замонида Вайс атка Мирзонинг аткаси бу тоғнинг доманасида бир ариқ чиқарибтур. Доманадағи боғот тамом бу ариқ била маъмурдур. Поёни об Гулкина отлиқ маҳалладур, хилват гўшадур. Ғалаба лавандлиқлар анда қилиниб эди. Гоҳи мутояба йўсунлуқ Хожа Ҳофизнинг бу байтини тағйир билан ўқулур эдиким:

Э ҳуш он вақтки бе пову сар айёме чанд  
Сокини Гулкина будем бабадноийе чанд.

Қалъанинг жанубида Шоҳи Кобулнинг шарқида бир улуғ кўл тушубтур. Гирдо-гирди бир шаръий ёвуштур. Шоҳи Кобул тоғидини Кобул сари боқа уч кичикроқ чашма чиқар, иккиси Гулкина павоҳисидадур. Бир чашма бошида Хожа Шаму отлиқ мазордур, яна бирида Хожа Хизирнинг қадамгоҳидур. Бу икки ер Кобул элининг гаштгоҳидур. Яна бир чашма Хожа Абдусамад тўғрисидадур. Хожа Гўшноийи дерлар. Шоҳи Кобул тоғидин бир тумшуқ айрилиб келибтур, Уқобайин дерлар. Уқобайиндин бошқа яна парчагина тоғ тушубтур. Кобул қалъасининг арки бу тоғнинг устидадур. Улуғ қўргон аркининг шимолидадур. Бу арк ғариб муртафеъ ва яхши ҳаволиқ ер воқеъ бўлубтур. Бу улуғ кўл ва уч ўлангаким, Сияхсанг ва Сунак қўргон ва Чолок бўлғай мушрифтур. Борча оёқ остидадур. Ўланлар сабзалиқ маҳалида бисёр яхши кўришур. Ёзлар Кобулда шимолий ели кам эсадур. Паровон ели дерлар. Аркта шимол сари даричалиқ уйлар асру хушҳаводур. Мулло Муҳаммад Толиб муаммойи Кобул аркининг таърифида бир байтни Бадиуззамон отиға боғлаб ўқур эди. Байт будурким:

Биҳўр дар арки Қобул май бигардон коса найларпай,  
Ки ҳам кўхасту ҳам дарёу ҳам шаҳ — расту ҳам саҳро.

Ҳиндустоний ғайри Ҳиндустонни Хуросон дер. Нечукким, араб ғайри арабни ажам дер. Ҳиндустон била Хуросон орасида хушки йўлдин икки бандадур, бир Қобул, яна бир Қандаҳордур. Кошғар ва Фарғона ва Туркистон ва Самарқанд ва Бухоро ва Балх ва Ҳисор ва Бадахшондин корвон Қобулға келурлар. Хуросондин корвон Қандаҳорға келур. Ҳиндустон била Хуросонға восита бу вилояттур. Бисёр яхши савдохонадур. Савдогарлар Хитойға ё Румға борсалар, ушмунча-ўқ савдо қилгайлар. Ҳар йил етти-секкиз-ўн минг от Қобулға келур. Қуйи Ҳиндустондин ун-ўн беш-йигирма минг ўйлуқ корвон Қобулға келур. Ҳиндустон (дин) оқ рахт ва қанд ва набот ва шакар ва оқоқир келтурурлар. Кўп савдогар бўлгайким, даҳ си, даҳ чилға рози бўлмағай, Хуросон ва Ироқ ва Рум ва Чин матои Қобулда топилур. Ҳиндустоннинг худ бандаридур.

Гармсери ва сардсери ёвуқтур. Қобулдин бир кунда андоқ ерга борса бўлурким, ҳаргиз қор ёғмас. Икки соати нужумийда андоқ ерга борса бўлурким, ҳаргиз қори ўқсумас, магар аҳёнан андоқ ёз келгайким, қор қолмағай, гармсери ва сардсери мевалар Қобул тавобинда кўптур ва ёвуқтур. Қобул ва кентларида сардсери меваларидин узум ва анор ва ўрик ва олма ва биҳи ва амруд ва шафтолу ва олу ва санжид ва бодом ва янғоқ кўптур. Мен олу-болу ниҳоли келтуруб эктурубмен, яхши олу-болулар бўлди ва ҳануз тараққийда эди. Гармсери мевалар мисли норунж ва турунж ва амлук ва найшакар Ламғонотдин келтурурлар. Найшакарни келтуруб эктуруб эдим, чилғўзани Нижровдин келтурурлар. Қобул атрофидаги Кўҳистондин асал бисёр келур. Шаҳдоналари бордур. Бир Ғазни тарафидаги Кўҳистондин асал келмас. Қобулнинг ривочи хўп бўлур, биҳи била олуси ҳам яхшидур. Бодринги дағи яхши бўлур. Бир навъ узум бўлур, оби ангур дерлар, хили яхши узумдур. Маст чоғирлари бўлур. Хожа Сайд Ҳованд Домани кўҳийнинг чоғири тундлуқ била машҳурдур.

Агарчи холо тақлид бирла андин таъриф қиладурларки, «лаззати май маст донад хушёронро чи ҳаз». Экинчи яхши бўлмас. Агар Хуросон тухуми бўлса, филжумла ёмон бўлмас. Бисёр латиф ҳавоси бор. Қобул ҳавосидек, ҳаволик ер оламда маълум эмаским, бўлгай. Ёзларда кечалари пўспунсиз ётиб бўлмас, қишлар агарчи қори аксар улуғ тушар, вале муфрит совуғи йўқтур. Самарқанд ва Табриз ҳам хушҳаволикқа машҳурдур, вале муфрит совуқлари бордур.

Атрофида тўрт хўб ўланг воқеъ бўлубтур. Шарқ-шимолий тарафи Сўнак қўрғон ўлангидур. Қобулдин икки қуруқ бўлгай, яхши ўлангдур. Ути отқа созвордур, чибини кам бўлур. Ғарби-шимоли Чолок ўлангидур, Қобулдин бир қуруқдур, кенг ўлангдур, ёзлар чибини отқа ташвиш берур. Ғарби Деварин ўлангидур. Агарчи мунда икки ўланг, бир тепа-

нинг ўлангидур. Яна бир қуш новар ўлангидур. Бу ҳисоб била беш ўланг бўлғай, ҳар икки ўланг Қобулдин бирор шаръий бўлғай, мухтасар ўланглардур. Воле ўти отқа бисёр созвордур, чибини бўлмас. Қобул ўланглариди бу ўлангларча ўланг йўқтур. Шарқи Сияҳсанг ўлангидур. Чармагарон дарбозаси била бу ўланг орасида восита Қутлуғ қаламиниң гўрхонасидур. Ёзлар чибини кўп бўлур учун, бу ўлангни кам қўрурлар, бу ўланга пайиваст Камарий ўланги ҳам бор. Бу эътибор била Қобул гирдида олти ўланг бўлғай, вале тўрт ўланг машҳурдур.

Қобул вилояти берк вилояттур ёт ёни бу вилоятқа кирмаги мушкулдур. Балх ва Қундуз ва Бадахшон била Қобул орасида Ҳиндукуш тоғи тушубтур. Бу тоғдин етти йўл ошар, уч йўл Панжҳирдадур. Юққориқроқ Жавак кўталидур, андин қуйроқ Тўл, андин қуйроқ Бозорак. Бу уч кўталдин яхшироғи Тўлдур. Вале йўли бир нима узунроқдур. Голибо бу жиҳатдин Тўл дерлар. Тўғрироғи Бозорак. Тўл ва Бозорак Саробқа тушар Бозорак кўталини Сароб эли Порандий отлиқ кентига инар учун Порандий кўтали дерлар.

Яна бир Парвон йўлидур, улуғ кўтал била Парвон орасида яна етти кўтал бор учун Ҳафтбача дерлар. Андароб тарафидин икки йўл келиб, улуғ кўталда қотилиб Ҳафтбача била Парвонга келур. Бисёр пур машаққат йўлдур. Уч йўл Ғурбандтадур. Парвон йўлига ёвуқроқ йўл, янги йўл кўталидур. Валиёғ ва Хинжонга инар, яна бир йўл Қишчоқ кўталидур. Андароб суйи била қизил сувнинг қотилишига инар. Бу йўл дағи яхшидур. Яна бир йўл Шибарту кўталидур. Ёзлар сув улгайса, Шибарту кўталидин ошиб, Бомиён ва Сайғон била юрурлар. Қишлар Обдара била юрушурлар. Қишлар тўрт-беш ой жамиъ йўллар боғланур, бир шибарту йўлидин ўзга. Бу кўталдин ошиб, Обдара била юрмрлар. Ёзлар сувлар кирганда ҳам бу йўлларнинг қишқи ҳукми бор.

Не учунким, Такоб йўллари сув улуғ бўлгондин ўтуб бўлмас. Такоб била юрмай, тоғ билан юрур хаёл қилсалар, убул мутаазирдур. Қузлар уч-тўрт ойким, қор камдур ва сувлар кичик бўлгонда, бу йўлларнинг убури маҳаллидур. Тоғлардин ва танпилардин қуттоут-тариқ кофир кам эмастур. Хуросон тарафидин келур йўл Қандаҳор била келур. Бу йўл туп-туз йўлтур. Бу йўлда кўтал йўқтур.

Ҳиндустон тарафидин тўрт йўл чиқар, бир йўл Ламғонот била. Бу йўлда Хайбар тоғларида озроқча кўтал бор. Яна бир йўл Бангаш била, яна бир йўл Пағаз била, яна бир йўл Фармул била. Бу йўлларда ҳам озроқча кўталлар бор. Синд суйининг уч гузаридин ўтуб, бу йўллар била келурлар. Нилоб гузаридин ўтканлар, Ламғонот била келурлар. Қишлар Қобул суйи била Синд суйининг қотилишидин юққорроқ Синд суйини ва Қобул суйини гузар била ўтарлар. Мен аксар Ҳиндустон черикларига-ким келдим, гузарлар била ўтгум. Бу навбатким, келиб Султон Иброҳимни босиб олиб. Ҳиндустонни фатҳ қилдим. Нилоб гузаридин кема

била ўтгум. Ушмундин ўзга Синд суйидин ҳеч ердин кемасиз ўтса бўлмас. Динкут гузари била ўтканлар Бангаш гузар(и) била келурлар. Чунора гузари била ўтканлар агар Фармун била келсалар, Ғазни келурлар ва агар дашт билан борсалар, Қандаҳор борурлар.

Мухталиф ақвом Қобул вилоятида бордур. Жулгасида ва тузларида атрок ва аймақ ва аъробдур. Шаҳрида ва баъзан кентларида сортлардур. Яна баъзи кентларида ва вилоятда пашойи ва парожии ва тожик ва бараки ва афгондур. Ғазни тоғларида ҳазора ва накларидур. Буларнинг орасида баъзи мўғулний тил била ҳикоят қилурлар. Шарқи-шимолий тарафидаги тоғларида кофиристондур. Мисли, Катур ва Габрак ва жануби Афғонистондур. Уни бир-ўн икки лафз била Қобул вилоятида талаффуз қилурлар: арабий, форсий, туркий, мўғулий, ҳиндий, афғоний, пашойи, парожий, габрий, баракий, ламғоний. Мунча мухталиф ақвом ва муғойир алфоз маълум эмаским, ҳеч вилоятда бўлмай.

Бундан кейин Бобир Қобул вилоятидаги барча туманларни ҳар томонлама тасвирлаб беради.

Айниқса Бобир жойларнинг ўсимлик ва ҳайвонот дунёсини, табиий бойлигини, хўжалик имкониятларини, у ёки бу ҳайвон ва ўсимликнинг ҳаёти ва хусусиятини тасвирлаганда ўзининг ниҳоятда кузатувчанлигини, чуқур илмий билим (эрудиция)га эгаллигини, фойдали мақсадларни амалга оширишга интилувчанлигини кўрсатади.

Бобир ўсимлик ва ҳайвонларнинг отини келтириш ва турини санаш билан чекланиб қолмайди. Бу билан бирга у ўсимлик ва ҳайвонларнинг хўжаликдаги аҳамияти, инсонларга қандай фойда келтиришларини ҳам баён қилиб беради.

Нижров тумани ҳақида Бобир шундай маълумот беради: «Яна Нижров туманидур. Қобулнинг шарқи-шимолида Қўҳистонда воқеъ бўлубтур. Орқасида тоғлар тамом кофиристондур. Тавре гўшадур. Узум ва меваси бисёр, чоғири ҳам ғалаба бўлур. Вале жўшида қилурлар. Қишлар товуқни бисёр парзори қилурлар... Тоғларида ножў ва чилғўза ва балут ва ҳанжак йиғочлари бисёр бўлур, ножў ва чилғўза ва балут дарахти мундин қуйи бўлур. Нижровдин юққори асло бўлмас. Ҳиндустон дарахтларидандур. Бу Қўҳистон элининг чароғлари тамом чилғўза йиғочидиндур, шамъдек ёнар, хили ғаробати бордур.

Нижров тоғларида рўба паррон бўлур. Рўба паррон бир жониворедур, мушукдин улугроқ, икки қўли била икки бутининг орасида пардадур, шаппаранинг қанотидек, доим келтурурлар эди, дерларким, йиғочдин-йиғочга нишебга боқа бир газ отими учар. Мен худ учқонини кўрмадим. Йиғочқа қўйдук, чувт ёрмашиб чиқти, андин қувладилар, қанотини ёйиб, учкандек этиб, беозор тушти. Бу тоғларда навча қуши ҳам бўлур, бу қушни буқаламун дерлар, бошидин қуйруғигача беш-олти мухталиф ранги бор, кабутарнинг бўйнидек барроқтур, улуглуғи кабки дарича



бўлмай, голибо Ҳиндустон кабки дарисидур. Ул эл ажаб нима ривоят қилдилар; қиш бўлғоч тоғ домонларига тушар, агар учурсаларким, узум боғидин учса, яна асло уча олмас, тутарлар. Яна бир сичқон Нижровда бўлур эмиш, муши мушкин дерлар. Мушк иди андин келур эмиш. Ани мен кўрмайдурмен».

Бошқа бир жойда Бобир шундай хабар қилади: «Андароб ва Хос ва Бадахшонот тоғлари тамом арчалиқ, қалин чашмалиқ, юмшоқ пушталиқ тоғлардур. Ўти тоғининг ва пуштасининг ва жулгасининг бирдек бўлур ва хўб бўлур, аксар бутака ўти бўлур, отға бисёр созвор ўттур. Андижон вилоятида бу ўтни бутка ўти дерлар, важҳи тасмияси маълум эмас эрди, бу вилоятларда маълум бўлди. Бу ўт бута-бута чиқар учун бутака дерлар эмиш.

Ҳисор ва Хатлон ва Самарқанд ва Фарғона ва Мўғулистоннинг яйлоқлари тамом ушбу вазъилик яйлоқлардур. Агарчи Фарғона била Мўғулистоннинг яйлоқларининг бу яйлоқларга ҳеч нисбати йўқтур, вале бир йўсушлиқ тоғлар ва яйлоқлардур. Нижров ва Ламғонот ва Бажур ва Савод тоғлари қалин ножу ва чилғўза ва балут ва зайтун ва ханжаклиқ тоғлардур. Ўти бу тоғларнинг ўтидек эмастур, қалин бўлур ва баланд бўлур, вале бефойда ўттур. От била қўйға созвор эмастур... Бу тоғларда Ҳиндустон қушлари, Ҳиндустон жониворлари бисёрдур, мисли тўти ва шорак ва товус ва новча ва маймун ва нилагов ва кўтоҳпой, балки бу мазкур бўлган жониворлардин дағи ўзга-ўзга жинс қушлар ва жониворлар бўлурким, Ҳиндустонда дағи андоқ жониворларни эшитилмайдур. Ғарб тарафидаги тоғлар Дараи Зиндон ва дараи Сўф ва Гарзавон ва Ғаржистон тоғлари, бир йўсушлиқ тоғлардур, ўтлоғи аксар жулгаларида бўлур, ул тоғлардек тоғи ва пуштаси якдаст ўт бўлмас, андоқ қалин йиғочи ва арчаси ҳам йўқтур, вале ўти отқа ва қўйға созвордур».

Усимлик ва ҳайвонот дунёсини ўрганиш ва тасвирлаган пайтда Бобир ҳатто масаланинг айрим деталини ҳам унутиб қўймасликка ҳаракат қилади. Қуйидаги мисол буни тасдиқлайди:

«Бу кентлардин қуйи доманада тоғ била Борон суйининг оралиғида икки парча ҳамвор дашт воқий бўлубтур. Бирини Курраи Тозиён дерлар, яна бирини Дашти Шайх. Ёзлар жикин тола ўти бисёр яхши бўлур. Атрок ва аймоқ ёз мунда келурлар. Бу доманада ранга-ранга ҳар навъ лола бўлур. Бир қатла санаттим, ўтгуз икки-ўтгуз уч навъ ғайри мукаррар лола чиқти. Бир навъ лола бўлурким, андин андек қизил гул иди келур, лолаи гулбўй дер эдук. Дашти Шайхта бир парча ерда бўлур, ўзга ерда бўлмас, яна ушбу доманада Парвондин қуйироқ садбарг лола бўлур, ул ҳам бир порча ерда ғурбанд тангисининг чиқишида бўлур».

Юқорида келтирилган мисолдан кўриниб турибдики, тоғ, дарё, ўсимлик ва ҳайвонот дунёси, йўллар, об-ҳаво, масофа, аҳоли ва уларнинг машғулотлари, яшаш усуллари, одамларнинг моддий турмуш воситаларининг барчаси, умуман ижтимоий ҳаёт ва давр, табиат, уларнинг алоқалари ҳақида китобхонда яхлит ва атрофлича тасаввур қолдириш учун Бобир уларнинг барчасини биргаликда қўшиб олади.

Дадил айтиш мумкинки, умуман ўзининг «Бобирнома»сида Бобир табиат ҳақида (бу сўзнинг кенг маъносиди) фаннинг бир қанча соҳаси учун шунчалик қимматли материаллар берадики, бундай материалларни йиғиш учун бир неча хилма-хил экспедициялар ташкил қилиш, уларнинг узоқ вақт ичида қаттиқ тиришиб текшириш ишлари олиб боришлари талаб этилган бўлур эди. Бобир бу соҳада ҳақиқатан ғоятда зўр иш қилган. Бу иши унга, шубҳасиз, катта шараф бағишлайди. Бу хизмати билан ҳам у ўзининг номини абадийлаштиради.

Умуман айтганда, Бобирнинг тарих, этнография ва бошқа фанлар учун аҳамияти бениҳоятдир. У, ўз давридаги бир неча фанда муҳим ва алоҳида ўрин тутади. Бобир фаннинг бир қанча тармоқларини, инсон онги ва фикрини тараққиётнинг янги босқичига кўтарган асар берган сиймодир.

Шарқда Бобирга қадар ва унинг замонасида ёзилган тарихий асарларда тарихга субъектив, бир тарафлама, юзаки ёндошишлар деярлик ҳоким эди. Бутун тарихни фақат ёки деярли фақат айрим шахсларнинг ҳаётига, «амалига», айрим ҳукмдорларнинг фаолиятига, «авлиёларга» боғлаб қўяр эдилар. Ижтимоий ҳаётни, халқни, халқ оммасининг машғулотини, моддий ҳаёт воситаларини мутлақо инкор қилар ёки уни бутунлай охирги планга тушириб қўяр эдилар.

Бобир қатор ижтимоий масалаларни ёритишда бошқача, янги йўл тутди. Бобирнинг хизмати шундаки, у субъективизмга, ижтимоий турмуш ҳамда тарихга юзаки ва бир тарафлама муносабатда бўлишга ҳаракат қилмайди, балки жамиятнинг, шахсларнинг фаолиятларидаги асосий томон ва соҳаларини қамраб олишга интилади.

Ер ишларидан, деҳқончилик усулларидан, бунда ишлатиладиган қуроллардан тортиб то умуман географик шароитгача; ҳукмдорлар, олимлар, ёзувчилар ва уларнинг атрофидаги одамларнинг фаолиятларидан тортиб то айрим қабила ва халқ оммасининг турмуши, интилиши, курашигача; тоғ, дарё, ўсимлик ва ҳайвонот дунёси, уларнинг иқтисодий аҳамиятидан тортиб то аҳолининг маданияти, ҳуқуқи, урф-одати ҳамда тирикчилигигача, балиқчилик, ов ва ҳаётнинг бошқа манбалари, аҳолининг бошқа машғулотлари, ҳунари ва бу ҳунар восита ҳамда усулларида тортиб то ҳарбий ҳаракатлар, урушни олиб бориш санъатигача — буларнинг барчаси Бобирни қизиқтирган ва у буларнинг барчасини комплекс равишда олиб воқеликни, ҳаётни акс эттирган.

Бобирнинг биз юқорида кўрсатиб ўтган ютуқлари фақат методологик жиҳатдангина эмас, балки бевосита илмий жиҳатдан ҳам, практик ҳамда ижтимоий аҳамият жиҳатидан ҳам жуда муҳимдир. Бобир ўз замонасини тасвирлашдаги муҳим ютуқларини тарихга худди ана шундай илмий муносабатда бўлиш натижасида қўлга киритган.

Бобир қатор объектив сабабларга кўра ўз ватанида қурилиш ишлари билан шуғуллана олмаган. Аммо Ҳиндистон ва Афғонистонда, бу мамлакатларда узоқ яшамаганлигига қарамай, турли қурилиш ишлари ва умуман муҳим ижодий фаолият билан шуғулланган. Қуйидаги мисоллар бунга яққол кўрсатиб беради.

Феодал-вайронгарчилик келтирувчи ҳукмдорлардан бири Аловуддин Жаҳонсўз Ғўрий Ғазнини босиб олиб, энг катта тўғонни бутунлай вайрон қилган, Ғазни аҳолисини талаган, калтаклаган ва шаҳарнинг ўзини эса куйдириб юборган.

Бобир эса Ғазни вилоятининг деярли барча ерига сув берадиган ва Аловуддин бузиб ташлаган бу суғорини иншоотини қайта тиклаш ва вилоят хўжалигини кўтариш учун кўп маблағ ва куч сарфлаган.

Бу ҳақда унинг ўзи шундай дейди:

«Султон [Маҳмуд] замонида уч-тўрт банд бор экандур, бир банд ушбу Ғазни суйида, Ғазнидин шимол сари уч йиғоч сув юққори, султон бир улуг банде солибтур, бу банднинг баландлиги қирқ-эллик қари бўлғай, узунлуги тахминан уч юз қари бўлғай, сувни анда захира қилиб, бақадри эҳтиёж экинга сув очарлар эркандур. Алоуддин Жаҳонсўз Ғўрий бу вилоятқа мусаллит бўлганда бу бандни бузубтур ва султоннинг авлодининг бисёр мақобирини куйдурубтур. Ғазни шаҳрини бузубтур ва куйдурубтур, элни талабтур, ўлтурубтур, қатл ва бузуғлиқдин дақиқа номаръи қўймабтур. Андин бери бу банд бузуғдур. Ҳиндустонни фатҳ қилгон йил бу бандни ясамоқ учун Хожа Калондин ёрмоқ йиборилди. Тенгри иноятини умид борким, бу банд ободон бўлғай. Яна бир банд Санхандур, Ғазнининг шарқида, бу ҳам Ғазнидин икки-уч йиғоч бўлғай, бу ҳам муддатлардур харобтур. Ободон қилур қобилияти ҳам йўқтур. Яна бир Саридеҳ бандидур. Бу банд маъмурдур».

Бобирнинг амрига биноан Қобул вилоятига олча кўчатлари келтирилиб ўтқазилган, шакарқамиш экилган.

Нанганҳарда Бобир буйруғи бўйича банон, шакарқамишлари экилган.

Пағмонда (Афғонистонда бир қишлоқ) айланма бўлиб оққанидан кўп миқдордаги суви йўқолиб кетадиган бир ариқни Бобир тўғри канал қаздириб, унинг сувини тартибга солган.

Юқорида айтиб ўтилган қишлоққа яқин бошқа бир жойда Бобир ариқ қаздириб катта бир булоқнинг сувини унга боғлаб, одамларга фойдаси тегадиган қилишга фармон берган. Мазкур қишлоқдан бир мун-

ча нарида катта сув манбаини кўриб қолади ва: «Бу чашманинг атрофини мен сангкорлиқ қилдурдум. Чашмани чач ва соруҳ билан даҳи дардаҳ қилдурдум. Бу чашманинг чор ҳади сиёқлик, гўниялик тахти бўлди», — деб хабар беради Бобирнинг ўзи.

Бобир айниқса Ҳиндистонда озгина вақт ичида анчагина ишлар қилади (маҳаллий ва ташқи майда ҳамда йирик ҳокимларнинг мамлакатни парчалаб ташлашга қаратилган тўхтовсиз хуруж ва ҳарбий ҳужумларини қайтариб туриш билан машғул бўлган ҳолда!). Бу ҳақда Бобирнинг ўзи шундай дейди:

«Доим хотирға етар эдиким, Ҳиндустоннинг бир улуғ айби будурким, оқар суви йўқтур. Ҳар ерда ўлтурушлуқ бўлса, чархлар ясаб, оқар сувлар қилиб, тарҳлик ва сиёқ ерлар ясаса бўлур. Ограга келгандни бир неча кундин сўнг ўшбу маслаҳатқа Жўн сувидин ўтуб, боғ ерларини мулоҳаза қилдук. Андоқ бесафо ва хароб ерлар эдиким, юз нохушлуқ била андин убур эттук. Бу ернинг макруҳлиғи ва нохушлиғидин чорбоғ хаёли хотирдин чиқти... Неча кундин сўнг зарур бўлуб, бу ерга-ўқ илик қўюлди. Улу улуғ чоҳким, ҳаммом суви андиндур, бунёд бўлди. Яна бу парча ерким, амбули дарахтлари ва мусамман ҳавз андадур, булардин сўнг уллуғ ҳавз ва саҳне бўлди. Андин сўнг тош иморат олидағи ҳавз ва толор бўлди. Андин сўнг «Хилватхона» боғчаси ва уйлари бўлди. Андин сўнгра ҳаммом бўлди».

Бундай ишларни — сув иншоотларини қуриш ё тиклаш, қудуқлар қазитиш, оқар сув ариқларини ўтказиш, ҳовузлар яратиш, боғлар бунёдга келтириш, ҳаммомлар қуриш каби ишларни Бобир Ҳиндистоннинг қатор бошқа ерларида ҳам қилади. Шунинг учун ҳам унинг амалга оширган ишларини санаб келиб туриб, қилган қуйидаги хулосасининг ҳақиқатдан узоқ эмаслигига ишонмасдан бўлмайди:

«...Мундоқ бесафо ва бесиёқ Ҳиндта тавр тарроҳлиқлар ва сиёқлиқ боғчалар пайдо бўлди».

Умуман, Бобирнинг суғориш иншоотлари, ҳовузлар, ариқлар, тўғонлар, қудуқлар қурганлигига ё эски ҳамда бузилганларни тиклаганлигига, боғ ва ҳаммомлар барпо қилганлигига, ҳар хил мевалик дарахтлар ва бир неча хил ўсимликларни тарқатганлигига жуда кўплаб ми-соллар келтириш мумкин. Бундай ишларни у баъзи жойларда ҳатто ҳарбий юришлари пайтларида ҳам қилган.

Сўз аро бўлса-да, қайд қилиб ўтиш лозим: бу юқорида айтилганлардан Бобир ҳамма ерларни ё кўп жойларни жуда обод, гулистону бўстонга айлантирган экан, деган бемаъни хулоса чиқармаслик керак, унинг бу соҳадаги фаолияти ҳам жуда чекланганлигини, шу билан бирга ўша вақтларда кўплари вайрон қилиш ишлари билан машғул бўлганларида Бобирнинг амалга оширган айрим ижобий, яратувчилик ишлари ҳам катта аҳамиятга эга эканлигини унутмаслик лозим.

Бобир бир неча ажойиб бинолар қурганки, уларнинг баъзилари ҳинд архитектурасининг фахри ҳисобланган бинолар қаторидан ўрин олган.

Бобир ҳарбий санъатнинг машҳур арбобларидан, ўз замонасининг гадбирли лашкарбошиларидан бири бўлган.

Бобирдаги ҳарбий санъатни эгаллаш, лашкарбошилиқ қилиш кўнчилиқ бошқа ҳукмдорлар ёки тахтнинг ворислари сингари унинг бирдан-бир мақсади бўлган эмас. Бу нарса Бобирнинг дастлаб ўша замоннинг муайян шароитида илғор қарашлари ва мақсадлари натижасида, яъни мамлакатни сиёсий марказлаштириш каби интилишлари натижасида, мамлакатни майда феодал ҳокимларга парчалаб ташлашга, мазкур ҳукмдорларнинг сиёсий, иқтисодий мавқеларини мустаҳкамлашга, бинобарин, мамлакат ва унинг аҳолисини мутлақо ҳалокатга судровчи, ҳалокатли, бемаъни ўзаро урушларни кучайтиришга ҳаракат қилувчи ўта реакцион феодал тескаричи кучларни жиловлашга интилиши натижасида вужудга келган.

Бобир болалигидан бошлаб ҳарбий санъатни ўрганган. Бунинг устига у доим саройда бўлиб, бу пайтда ҳарбий иш ва ҳаракатларни кўрган, улар ҳақида эшитган. Яна унда ҳарбий санъатга табиий истеъдод бўлган. Жуда ҳам фаросатли, уқувли бўлган Бобир болалигиданоқ қўлга қилич олишга мажбур бўлган. Ниҳоят шуни ҳам қайд қилиш лозимки, у табиатдан қўрқув ва саросима нималигини билмаган. Инглиз олимларидан бири (Эдуард Холден, XIX аср) Бобирнинг энг жасоратли одам эканини кўрсатиб: «Бобир инсонлар ичида энг ботиридир»,—дейди. Бошқа бир (XIX асрдаги) рус олими, Петербург университетининг профессори Н. И. Веселовский шундай дейди: «Айтиш мумкинки, Бобир ботирлигининг чеки бўлмаган: унинг бутун ҳаёти жасорат намуналари билан тўлиб-тошиб ётибди. Фақат угина ўзининг икки юз кишилик отряди ёрдамида Шайбоний ўзининг 15 минглик аскарлари билан мустаҳкамланиб олган Самарқандга ҳужум қилишга журъат эта олади: фақат журъат этибгина қолмади, балки қалъадан ҳайдаб юборди. Унинг империясининг «сосланишини олайлик-чи! Бобир Иброҳим Лудий кўлидан қудратли Ҳиндистонни ҳеч нарсага арзимайдиган қуроли ёрдамида тортиб олган»<sup>23</sup>.

Бобир ўзининг бундай ботирлиги ва қўрқмаслиги билан ўз атрофидаги бошқа кишиларга ҳам намуна кўрсатди.

Бир неча ибратли мисол:

Бир ҳарбий юриш пайтида қаттиқ совуқ эди. Совуқ шундай зўр эдики, ҳатто Бобир армиясидан бир неча киши совқотиб ўлади. Шунда Бобир анҳорнинг музини синдириб 16 марта шўнғийди...

<sup>23</sup> История Востока, Лекции. Курс III. 1888—89 уч. год, 162—163-бет.

Кунларнинг бирида Бобир ва унинг бир неча одами ўзидан бир неча марта кучи зиёд бўлган душманни таъқиб қилишарди. «Муҳаммад Али Мубашширбек,— дейди Бобир,— менинг янги риоят қилгон бекларимдин эди, хили мардона ва қобили риоят, яхши йигит эди, жибаси йўқ, илгаррак шох солгон йўлга мутаважжиҳ бўлди, биқиниға ўқлади-лар. Ушул замон жон таслим қилди. Илдам келилиб эди. Аксарининг жибаси йўқ эди. Бир-икки ўқ ўтуб-ўтуб тушти. Аҳмад Юсуфбек изтироблар қилиб, ҳар замон айтадурким, ялангоч мундоқ кириб борасиз, икки-уч ўқни кўрдумким, бошингиздин ўтти. Мен дедимким, сиз мардона бўлунг, менинг бошимдин мундоқлар хили ўтубтур».

Бобир ўзининг икки-уч одами билан душманнинг бутун бир тўдасига қарши жангга кириб, ғалаба қозонган вақт кўп бўлган.

Бобир моҳир лашкарбошилигини бошқа жиҳатдан ҳам намоён қилган. У уруш ҳаракатлари олиб боришдаги баъзи усулларни такомиллаштирган, ёхуд янги усуллар яратган. Бу жиҳатдан олганда айниқса, «Тўлғама» (ён томондан айланиб ўтиш) усули ажралиб туради. Бобирнинг ўзи бу усулни жангда эркин санъат деб атайди.

Ғарблик олимлардан бирининг айтишича, Бобир ўша вақтда характерли бўлган айрим ҳарбий ёки умуман қуролли гуруҳларнинг бетайин, тутуруқсиз, бетартиб ҳамлалари ўрнига турли ҳарбий қисмларнинг келишиб ҳаракат қилиш усулини ҳарбий санъатга киритган лашкарбошилардан биридир.

Бобир армияда маълум тартиб ва интизом жорий қилади ва мустаҳкамлейди. У мақсади биргина ўлдириш, чопиш, талаш, вайрон қилишдан иборат бўлган армияларга қарама-қарши ўлароқ, армиясида ўз ҳаракатида баъзи онглилик элементларини барпо қилишга интилади.

У ўзининг асосий юришларини даставвал ўша замон шароити учун катта ижтимоий аҳамиятга эга бўлган маълум бир ижобий истаклар йўлидаги юриш бўлиши учун ҳаракат қилган.

Қуйидаги ҳодиса бунга мисол бўлади: унинг одамлари ўз юришларидан бирида бир жойнинг аҳолисидан ҳеч қандай асосга эга бўлмай кўп ўлжа олади. Бобир буни билиб қолиб, ўлжаларни ўз эгаларига етказиб беришга ўз одамларини мажбур қилади. Армияда интизом ана шундай эди, ҳеч нарса қолдирмай, ҳаммаси қайтариб берилди, эртаси кун эгасига қайтарилмаган бир бўлак ип-у синиқ игна ҳам қолмади,— дейди Бобир.

Бобирнинг у ёки бу ҳукмдорнинг аҳолини талаш ва золимлик билан шуғулланганлиги учун давлат тепасида кўп туролмаган ва ҳалок бўлган деб гасдиқлаши ҳам бежиз эмас, Бобир бундай ҳукмдорларни қаттиқ танқид қилади.

Юқорида ҳарбий санъат жиҳатидан Бобир ҳақида айтилган гаплар ғарблик шарқшунос олимлардан бирининг Бобирни Юлий Цезарь билан

таққослаб, ҳатто уни Юлчи Цезардан юқори қўйиб, XIX асргача лашкарбошилиқ санъатининг муъжизаси деб ҳисоблаши бежиз эмаслигини кўрсатади.

Ўз-ўзидан англашиларилики, Бобирнинг ўша замон шароитидаги мақсад ва интилишлари қаерда, қайси масалада ва қанчалик муҳим бўлса, унинг ҳарбий салоҳияти, лашкарбошилиқ санъати ҳам худди ўша масалада ва ўшанчалик катта ижобий аҳамиятга эга бўлган.

«Бобирнома» Бобирнинг фалсафий позициясини, дунёқарабини белгилаш жиҳатидан ҳам катта аҳамиятга эга.

Тўғри, баъзи жойларда Бобир диндор, у ёки бу хурофий тушунчаларга ишонувчи, дин учун курашувчи, ҳатто ғозийлик унвонини олган ўз замонасининг энг оддий қолақ кишиси сифатида кўринади. Бироқ ўз дунёқарашидаги мавжуд зиддиятдан қатъи назар, Бобирнинг «Бобирнома»сидаги бош йўллардан бири шундан иборат: ҳақиқатни излашда, ҳақиқат ҳақидаги мулоҳазаларида, у ёки бу тушунчани, фикрни тасдиқлаш ёки рад этишида, албатта, фактлардан, реалликдан келиб чиқинга ва шундай қилиб, воқеа ва ҳодисаларни ростгўйлик билан ёритишга интилади.

Шуни ҳам айтиш керакки, Бобир мазкур асариди асосий диққатини ҳаммадан кўп дунёвий ишларга жалб қилади, дин масалалари эса кейинги планга кўчирилади, умуман «нариги дунё» авторни қизиқтирмайди ёки деярли қизиқтирмайди.

Бобир кўп ҳолларда ҳоким синфнинг ўша даврдаги расмий мафкураси ва дунёқараши чегарасидан ва нормасидан чиқиб кетади. Буни қуйидаги масала ҳам тасдиқлайди.

«Бобир динга бефарқ муносабатда бўлиб, уни ҳатто худони рад қилган ёки диннинг айрим доғмаларига танқидий муносабатда бўлган маданият арбобларининг, айниқса ёзувчиларнинг қатор номларини келтиради. Бунда диннинг баъзи мутаассиб-маддоҳлари ва диний жаҳолат кишилари сингари уларга қарши ҳеч қандай кўп ҳамла қилмай, бу шахслардан шунчаки гинахонлик қилиш билан кифояланади. Баъзи ҳолларда эса автор бундай одамларга ҳеч қандай муносабат кўрсатмайди ёки улар ҳақида шундай фикр айтадики, буни уларга ва уларнинг диндан қайтишларига бепарволик деб англаш ва баҳолаш мумкин.»

Баъзи мисоллар келтирамиз. «Бобирнома»да шундай ўқиймиз:

«Яна Камолиддин Ҳусайн Гозургоҳий эди, агарчи сўфи эмас эди, мутасаввиф эди. Алишербек қошида мундоқ мутасаввифлар йиғилиб, важд ва самоъ қилурлар экандур. Аксаридин муниг усули яхшироқ экандур. Ғолибо сабаби рнояти усули бўлубтур. Ўзга дегудек ҳайсиати йўқ эди. Бир таснифи бор; «Мажлис ушшоқ» отлиқ, Султон Ҳусайн Мирзонинг отига боғлаб битибтур, бисёр суст ва аксар ёлгон ва бемаза, бедабона битибтур. Андоқким баъзидин таваҳҳуми куфрдур. Нечукким

хили анбиёни ва авлиёни мажозий ошиқликқа мансуб қилиб, ҳар қайсига маъшуқ ва маҳбубе пайдо қилибтур».

Бошқа бир жойда шундай ёзилган:

«Яна Мир Атоулло Машҳадий... арабия илмини яхши билур эди. Қофияда бир форси рисола битибтур, таври битибтур, айби будурким, амсила учун тамом ўзининг абётини келтурубтур... яна санойии шеърда «Бадойиус-санойиъ» отлиқ рисола битибтур, хили яхши битибтур. Мазҳабида инҳирофи бор экандур».

Буларнинг барчаси, яъни исломнинг энг жоҳил ва содиқ вакиллари нуқтаи назаридан Бобирнинг диндан қайтувчиларга нисбатан бундай «нормал бўлмаган» муносабати, албатта, тасодифий эмас, балки диннинг у ёки бу доғмасига, жоҳил руҳонийларга нисбатан Бобир томонидан унинг поэтик асарларида айтилган антиклерикал ва танқидий фикрлари билан ҳамбарчас боғлиқдир.

Бобирнинг бундай фикрлари ўша давр шароити учун катта гап ҳисобланарди ва одамларни динга ва дин доғмаларига холис, бетараф муносабат руҳида тарбиялашга ўзининг маълум ҳиссасини қўшини мумкин эди.

Яна, «Бобирнома»да автор ўша даврдаги кишилар онги ва турмушида мавжуд бўлган баъзи хурофий тушунча ва урф-одатлар ҳақида шундай фикрлар айтадики, бу билан у, инсонни эмпиризмга: эшитилган, кўрилган, айтилганларнинг тўғрилигини тажриба ёрдамида текшириб кўриш лозимлигига, одамларнинг ҳамма айтган гапларини шакшубҳасиз ҳақиқат деб ишонавермасликка, барчасини тўғри деб қабул қила бермасликка ўргатади.

Бундай қоида кўп жиҳатдан, айниқса методологик жиҳатдан жуда қимматлидир. Чунки у одамларни бутун борлиққа, ўзининг атрофидаги нарсаларга танқидий ва мустақил муносабатда бўлишга, бирон нарса ё қоиданинг тўғрилигини тажриба орқали текшириб кўришга, шу йўл билан тасдиқланган нарсагагина ишонишга чақиради.

Бобир баъзи жойларда хурофий тушунча ва урф-одатларга шак келтиради. У бундай тушунча ва урф-одатларни тўғридан-тўғри ва қатъиян рад қилмаган вақтда ҳам, улар ҳақида ўйлашга мажбур этади.

Бир юртнинг одамлари ҳақида гапириб, Бобир шундай дейди: «Бу эл ажаб нима ривоят қилдилар, маҳол кўрунадур, вале бу хабар тавотурға етишти, бу туманнинг қуйи оёғиким, Ламата канди дерларким, андин қуйи Дарай Нур ва Атарға тааллуқдур. Ушбу Ламата кандидин юққори тамом бу Қўхистондаким, Қунар ва Нургил ва Бажур ва Савод ва ул навоҳи бўлғай, бу шойиъдурким, ҳар хотунким ўлса, ани бир катқа солиб, тўрт тарафидан тўрт киши кўтарурлар, агар ёмон иш қилмағон бўлса, бу кўтарганларни бехоёт мутаҳаррак қилур, бу мартабаким, такаллуф қилиб, ўзларини сахласалар, ўлук каттин тушар,



агар ёмон иш қилғон бўлса, ҳаракат қилмас. Муни ёлғиз бу элдин эшитилмади. Бажур ва Савод ва жамиъ бу Кўҳистон эли муттафиқул-калима бу ҳарфни ривоят қилдилар. Ҳайдар Али Бажурийким, Бажурнинг султони эди, ул вилоятни хили яхши забт қилиб эди, онаси ўлганда йиғламас, аза тутмас, қора чирмамас. Дерким, боринг онамни катқа солинг, агар мутаҳарриқ бўлмаса, куйдурпумдур. Катқа солурлар, маъҳуд ҳаракат ул ўлуктин содир бўлур. Муни эшитгач қора чирмаб, аза тутар».

**Бошқа бир жойда шундай деб ёзади:**

«Китобларда битибтурларким, Ғазнида бир чашма бордурким, агар најосат ва қозуротни бу чашмаға солсалар, ўшул замон тўлғоқ ва тўфон ва ёғин ва чопғун бўлур. Яна бир тарихта кўрулубтурким, ройи ҳинд Сабуктигинни Ғазнида муҳосара қилғонда Сабуктигин буюрурким, бу чашмаға најосат била қозурот солурлар. Тўлғоқ ва тўфон ва ёғин ва чопғун бўлур. Бу ҳийла била ул ғанимни дафъ қилур.

Мен Ғазнида ҳар неча тажассус қилдим, бу чашмадин ҳеч ким нишон бермади».

Бобир ўзининг бундай мулоҳазалари билан баъзан хурофий тушунча ва урф-одатларни тўғридан-тўғри инкор қилишгача бориб етади, оддий кишиларни алдайдиган, уларнинг онгини бузадиган ва бу билан уларни шилиб оладиган «хизматчи»ларнинг, каромат кўрсатувчилар ва бошқа муттаҳамларнинг шармандасини чиқаради.

Бу хусусда Бобирнинг ўзи тасвирлаган қуйидаги эпизод айниқса диққатга сазовордир: «Ғазнининг кентларида бир мазор бордурким, салавог айтғоч, қабр мутаҳарриқ бўлур. Бориб мулоҳаза қилилди, қабрнинг тебрангани маҳсус бўлди. Сўнгра маълум бўлдиким, мужовирларнинг<sup>24</sup> тазвири экандур. Қабрнинг устиға бир жулья ясабтурлар, ҳар замон жуляға тегадурлар, жуля тебрангач, тебрангандек маҳсус бўладур. Нечукким, кемага кирмаган эл кемага киргач соҳил мутаҳаррик маҳсус бўлур. Буюрдумким, мужовирлар жулядин йироқ турдилар, бир неча салавог айттилар, қабрда ҳаракате маҳсус бўлмади. Буюрдумким, жулни бузуб, қабрнинг устида гунбаз қилдилар. Мужовирларни<sup>24</sup> бу ҳаракаттин таҳдид била манъ қилилди».

\* \* \*

XIX асрдаёқ Россия ва Ғарбий Европа олимлари (Веселовский, Ильминский, Эрскин, Эдуард Холден ва бошқалар) Бобирга юксак баҳо берганлар, у тарихда камдан-кам учрайдиган фавқулодда ҳодиса деганлар. Улар Бобирни тарихдаги ўша вақтларга қадар бўлган лашкарбоши, дипломат, давлат ва сиёсат арбобларининг энг атоқлиларидан бири деб

<sup>24</sup> Мужовир — қабр ёнида яшовчи дарвиш, шайх.

атаганлар. Улар Бобир томонидан адабиётга, фанга киритилган ҳақиқатан ҳам буюк ҳиссани ҳаяжон билан қайд қиладилар. Улар Бобир фаолиятини ўрганишда, унинг меросини текшириш ва эълон қилишда жуда кўп ишлар қилганлар.

Бобирнинг «Бобирнома»сини инглиз тилига таржима қилган Эрскин Бобир ҳақида шундай дейди:

«Бобир характерининг энг мислсиз белгиси унинг бошқа мулкдорларникига мос келмаслигидадир. Осиё тождорларидаги маҳобатли, ...сунъий характер ўрнига бизнинг кўз олдимизда Бобирнинг характери табиий, ҳаётий, севувчи, самимий бўлиб гавдаланади. Бобир тахтада ўтирганга қарамай, оддий турмушнинг энг яхши туйғуларини ва иштиёқини ўзида сақлаб қолган. Биз Осиёдаги ҳукмдорлар ичидан Бобир сингари гениал ва талантили кишиларни камдам-кам учратамиз... Унинг ақлининг актив фаолияти, хушчақчақ, совуққонлик ва бевафо тақдирнинг найрангларига қарамай, руҳининг тетиклиги, подшоҳлар орасида камдан-кам учрайдиган саҳийлиги, мардлиги, талантилиги, фанга, санъатга муҳаббати ва улар билан муваффақиятли шуғулланиши жиҳатидан олиб қараганда, Осиёдаги подшоҳлар ичидан Бобирга тенг келадиган биронта ҳам подшоҳ тополмаймиз».

Бошқа бир олим (Эдуард Холден, XIX аср) шундай деган эди:

Бобир соф жентельмен ва жангчи бўлган. У «олижанобликда қандай хосиятлар бор бўлса, уларнинг барчасини эгаллаган». «Унинг манглайига юксак фазилат битиб қўйилган». Агар вақт ва шароитнинг хилма-хиллигини назарга олинса, «у пайтда Бобир лашкарбоши — маъмур ва адабиётчи сифатида Цезарь билан бир қаторда туришга арзимаган бўлиб кўринмайди. Бобирнинг характери Цезарнинг характерига қараганда севишга арзийдиган характердир... Бобир мўғул подшоҳлари ичида энг яхшисидир».

Бобир айтган эди: донишмандлар шарафли бўлишни иккинчи ҳаёт деб билганлар.

Ҳа, ажойиб олим ва ёзувчи Бобирнинг ҳам иккинчи ҳаёти тўрт юз йилдан ортиқроқ вақтдан бери давом этиб келаётир.

Албатта, Бобирнинг аҳамияти бир қанча жиҳатдан ўтган замон билан чекланади, у ўз замонасининг мураккаб ижтимоий шароитида ва кейин узоқ вақтгача ҳазилакам ижобий роль ўйнаган эмас. Бу унга шон-шараф бағишлаган. Лекин шу билан бирга биз унинг поэтик ва сиёсий фаолияти бўйлаб қизил ип бўлиб ўтган чуқур зиддиятларни ҳисобга олишимиз лозим. Ахир биз юқорида кўриб ўтдикки, Бобир бир қарасанг, бошдан-оёқ феодал ҳукмдори, феодализмнинг мафкурачиси, бир қарасанг, ижтимоий турмуш ва маданиятда ниҳоят даражада катта ижобий роль ўйнаган атоқли ва илғор арбоб сифатида намоён бўлади. Ўзбек адабиёти ва маданиятининг ривожлантирилишида унинг самарали таъсири, шубҳа-

сиз, айниқса катта. Ажойиб ўзбек шоираси Нодира Бобирнинг помини катта фахр ва ҳурмат билан тилга олади. Абулғозиҳоннинг машҳур «Шажараи турк»и эса худди «Бобирнома» билан эгизакка ўхшайди деса бўлади.

Адолат юзасидан шуни ҳам қайд қилмоқ зарурки, Бобирнинг аҳамияти ёлғиз ўзбек халқи адабиёти ва маданияти тарихи рамқаси билан чекланмайди. Машҳур ҳинд ёзувчиси Мулк Раж Ананд 1958 йилда Осиё ва Африка ёзувчилари Тошкент конференцияси трибунасида туриб айтган эди:

«... Сўнги йилларда мен Москвадаги Шарқ музейида сақланаётган ажойиб санъат асарларини жуда синчиклаб ўрганиб чиқдим. Улут Бобир мемуарлар ёзганлиги сизларга маълум. У поэтик прозада ёзган эди. Бу китоб биз билан сизнинг меросимиздир. Бу Ўзбекистондаги каби бизда ҳам гоят қадрланади. Ҳиндистоннинг баъзи рассомлари, жумладан, Бобирнинг чевараси ушбу китобга расмлар чизган. Бу ажойиб қўлёманинг бир нусхаси Москвада сақланмоқда. Уни бутун дунёдаги энг ажойиб санъат асари деса бўлади. Мен Москвада бир неча марта шу музейда бўлиб, мазкур ажойиб қўлёмани ўргандим... Биз дунёдаги энг гўзал асарлардан бирини Ўзбекистон ва Ҳиндистон ўртасида баҳам кўраимиз».

Ҳеч шубҳа йўқки, биз Бобир ва бошқа тарихий титан шахсларнинг бой ва кўп қиррали меросидан давримизнинг муҳим вазифаларини бажаришда бизга ёрдам бера оладиган ҳамма яхши нарсаларни олишимиз ва фойдаланишимиз лозим, буни қилмоқдамиз ҳам.

Бошқа масалаларда бўлганидек, бунда ҳам марксизм-ленинизмнинг гениал таълимоти биз учун йўлчи юлдуз ва калитдир.

*В. Зоҳидов.*



## НАШР ҲАҚИДА



збек классик адабиётининг XV аср охири, XVI аср бошларида яшаб ижод этган атоқли намояндаларидан Заҳириддин Муҳаммад Бобир ўзининг қарама-қаршиликли, мураккаб ва қисқа ҳаётида (1483—1530) анчагина асарлар яратган бўлса-да, у асарларнинг ҳаммаси бизгача етиб келган эмас.

Бобирнинг ҳозиргача илм хазинасига келиб қўшилган асарлари — унча тўлиқ бўлмаган бир девони, машҳур «Бобирнома» асари, ислом дини асосларини баён этувчи «Мубаййин» номли рисоласи ва «Волидия» аталган бир китобча таржимасидан иборатдир.

Бобирнинг ҳозиргача қўлга кирган асарларидан унинг лирик шеърлари (ғазал, рубой, туюқ, қитъа, фард ва маснавийлари)нинг тексти дастлаб 1917 йилда Петроградда машҳур рус шарқшунос олими проф. А. Самойлович томонидан нашр этилган. Бу тўплам баъзи бир изоҳлар билан анчагина пухта тайёрланган бўлиб, унга Париж кутубхонасида сақланмоқда бўлган қўлёзма девон тексти ва Ҳиндистонда мавжуд бўлган девоннинг яна бир қўлёзмаси ҳамда «Бобирнома»даги шеърий парчалар асос қилиб олингандир<sup>1</sup>.

Бобир девонидаги шеърий жанрларнинг бир қисми 1931 йилда Истамбулда чиққан «Миллий татаббуълар мажмуаси»да ҳам нашр этилган<sup>2</sup>.

<sup>1</sup> مجموعه اشعار بابر پادشاه. А. Самойлович нашри. Петроград, 1917.

<sup>2</sup> ملی تنبعلر مجموعهسى. жилд I, № 2, 3. Истамбул, 1931.

Улуғ Октябрь революциясидан кейин Бобир асарларидан айрим намуналар Ўзбекистонда биринчи марта (1928 йилда) проф. Фитрат томонидан эълон қилинди. Проф. Фитрат тузган «Ўзбек адабиёти намуналари» номли хрестоматияда «Бобирнома»нинг Ҳиндистонга оид қисмидан турли парчалар келтириш билан бирга, 31 ғазал, икки маснавий ва 28 та рубой берилгандир<sup>3</sup>.

Шундан кейин Бобир шеърларидан айрим намуналар Ўзбекистон ССР Фанлар академиясининг корреспондент аъзоси Олим Шарафиддинов тузган «Ўзбек адабиёти тарихи хрестоматияси»да<sup>4</sup>, филология фанлари кандидати Ҳоди Зариф тузган «Навоий замондошлари»<sup>5</sup> номли тўпламда ва «Ўзбек поэзиясининг антологияси»да<sup>6</sup> босиб чиқарилди.

Лутфий ва Навоий каби сўз санъати улуғ арбобларининг ғазалнавислик традицияларини ривожлантирган, бу жанрни янада бойитган Заҳриддин Муҳаммад Бобир лирик шеърларининг тўлиқ текстини шоирнинг 1958 йилда ўтказилган 475 йиллиги юбилейи муносабати билан китобхонга етказилди<sup>7</sup>. Бу тўлиқ текст проф. А. Самойлович ва Истамбул нашрлари асосида С. Азимжонова ва А. Қажумов томонидан тайёрланган эди.

Бобир девонининг автографига эмас, ҳатто бирорта қўлёзма нусхасига ҳам эга эмасмиз. Бинобарин, Бобирнинг ўзи шеърларини девон тузиш асосида тартибга сола олганми, йўқми экани ноаниқ. А. Самойлович тузган текст эса қоришиқ ҳолдадир. Сўнгги нашрга тайёрловчилар мазкур текстни ўз тартибида олганлар. Шу билан бирга «Мубаййин» рисоласидан ҳам намуна тариқасида айрим парчалар илова қилганлар.

Бобир шеърларидан бир қисмининг русчага таржимаси 1943 йили Тошкентда, 1957 йили Москвада ва 1959 йили Тошкентда босилиб чиқди.

Бобир асарларининг энг муҳим ва энг йириги Ўрта Осиё, Афғонистон, Ҳиндистон ва Эрон халқлари тарихи, географияси, этнографиясига оид жуда нодир ва қимматли маълумотларни ўз ичига олган ва ўша давр ўзбек классик адабиёти ва адабий тилининг ёрқин намунаси бўлган «Бобирнома» асаридир.

Бу асар мазмунининг ранг-баранглиги, бир жаҳон материални ўз ичига олганлиги, тил ва услубининг гўзаллиги билан XVIII, айниқса XIX аср шарқшунос олимларининг диққатини ўзига тортган ва унинг

<sup>3</sup> ئوز بىك ئەدەبىياتى نىمونه لىرى جلد I, Узнашр, Т., С., 1928, 277—319-бетлар.

<sup>4</sup> Ўзбек адабиёти тарихи хрестоматияси, II том, Уздавнашр, Т., 1945, 30—52-бетлар. Бу китоб охирига «Бобирнома» асаридан ҳам катта парча илова қилинган.

<sup>5</sup> Навоий замондошлари, Уздавнашр, Т., 1948, 183—195-бетлар.

<sup>6</sup> Ўзбек поэзиясининг антологияси, Уздавнашр, Т., 1948, 150—155-бетлар.

<sup>7</sup> Заҳриддин Муҳаммад Бобир. Танланган асарлар, ЎзФА нашриёти, Т., 1958.

турли қўлёзма нусхалари излана бошлаган ва ғарб тилларига таржима қилишга киришилган эди.

Асарнинг асли номи «Бобурия» бўлса-да, кейинчалик «Воқианома», «Тузуки Бобирий», «Воқиоти Бобирий» деб атадилар, охирида «Бобирнома» деган ном машхур бўлиб кетди<sup>8</sup>.

Бу асарнинг мавжуд тўлиқ тексти 1857 йилда турколог Н. И. Ильминский томонидан Қозонда типография йўли билан ўзининг тўрт бетлик нашр принципларини кўрсатган русча сўзбошиси билан босилган. Асарни нашрга тайёрлаш ва дунёга чиқаришда рус олими Н. И. Ильминскийнинг зўр фаолият кўрсатганини алоҳида қайд этиш керак.

Бу нашрдан кейин 1905 йилда инглиз ориенталистларидан А. Бевериж хоним «Бобирнома»нинг Ҳайдарободда топилган бир қўлёзмасининг факсимилесини (қўлёзманинг айни ўзини) цинкография йўли билан нашр этди. Бу нусханинг қачон ва ким томонидан кўчирилгани номаълум. Бу ҳам тўлиқ текст бўлса-да, Қозон босмасига нисбатан баъзи бир тушиб қолган жойлари ва айрим нуқсонлари бордир.

Лекин умуман олганда ҳар иккала нусха ҳам айрим-айрим нуқсонлардан холи эмасдир.

Лондон нусхасининг афзаллиги шундаки, бунда А. Бевериж нусханинг айни ўзини бериб жуда яхши иш қилган, шу билан бирга асар охирида мукамал киши, географик ва қабила, уруғ номлари кўрсаткичи берган ва инглиз тилида ўн бетлик сўзбошиси ҳам бор. Лекин кўрсаткичларни транслитерациясиз араб ёзуви билан беруви номларни тўғри ўқиш масаласини қийинлаштиради.

Мана шу икки мавжуд нусхага асосланиб, 1948—1949 йилларда «Бобирнома»нинг икки қисмдан иборат тўлиқ тексти босиб тарқатилган эди<sup>9</sup>. Бу нашр янги ўзбек алифбесига, киши ва географик номлар кўрсаткичи ва тўлиқ луғат, баъзи бир қисқа изоҳ ва таржималар иловаси билан босилган эди.

Лекин бу нашр, кейинги ишлаш процессида маълум бўлишича, жуда кўп нуқсонларга эга экан. Бунинг асосий сабаби, ҳаммадан илгари ҳар иккала нусхага бефарқ ёндашишдан, танқидий текширишнинг бениҳоят пассивлигидан деб қараш керак.

«Бобирнома»нинг бу тексти ана шу кейинги босманинг бошдан оёқ қайтадан ишлаб чиқилган янги нашридир. Илгариги нашри каби бунда ҳам юқоридаги иккала босма нусха асосга олинди. Шу иккала нусхага қайтадан таққосланиб, иккисига ҳам танқидий қаралди. Бирисини-

<sup>8</sup> Қаралсин: «Бобирнома», I қисм. Сўз боши, Т., 1948, 5—8 бет. (Бунда «Бобирнома» қўлёзмалари, нашри ва турли тилларга таржималари ва бошқалар ҳақида маълумот берилган).

<sup>9</sup> Заҳириддин Муҳаммад Бобир. Бобирнома, I—II қисм, Т., 1948—1949. нашрга тайёрловчилар: П. Шамсиев, С. Мирзаев.

бириси тўлдириш йўли билан тузилган бу текст анчагина мукамаллашди ва равшанлашди. Нусхаларда маъно жиҳатидан муҳим фарқли сўзлар келганда бундайларнинг фарқ ва вариантлари бет остида кўрсатила берилди. Бу жиҳатдан бу нашрнинг бет ости изоҳлари аввалгига нисбатан кўпайиб қолдики, бу материал сифатида фойдаланувчилар учун муҳимдир.

Бу нашрни тайёрлаш давомида айрим сўз ва терминлар транскрипциясини аниқлаш масалаларида «Бобирнома»нинг Анқара (Туркия)да туркчага қилинган таржимаси<sup>10</sup> ва филология фанлари кандидати М. Сальенинг русчага қилган тўлиқ таржимасини<sup>11</sup> ҳам кўздан кечириб берилди ва шулар билан мослаштиришга уринилди.

Қитоб охирига илова қилинган кўрсаткичлар қайта тузилди ва таржималар ҳам янгидан қараб чиқилди. Асарнинг илгари босмасида баъзи бир тушириб қолдирилган жойлари бу босмада киритилиб, текстни мукамаллаштирилди.

Аmmo қилинган шунча жиддий ишларга қарамасдан, ҳали ҳам ишда бир мунча нуқсонлар мавжудлиги аниқ. Жумладан, айрим сўзлар, аynиқса Афғонистон ва Ҳиндистонга тааллуқли бўлган жуғрофий номлар, киши исмлари, ўсимлик ва ҳайвонот отлари ва бошқа хил атамалар транскрипциясини батамом тўғри ва аниқ деб бўлмайди. Иш процессида масаланинг энг қийин томони ҳам шу бўлди. Булардан бошқа яна бир муъча текстологик камчиликлар бўлиши мумкин. «Бобирнома»нинг пухта тайёрланган танқидий тексти майдонга чиқмагунча ва «Бобирнома»да қўлланган Урта Осиё, Афғонистон ҳамда Ҳиндистонга оид барча тарихий номларнинг аниқ транслитерацияси ишланмагунча бу асарнинг нашрларида ноаниқлик ва нуқсонлар юз бериши табиийдир.

«Бобирнома»нинг бу нашрини қайта тайёрлаш ишларини бажариш вазифаси институт томонидан бизга ҳавола қилинди. Ишдошимиз ҳурматли Содиқ Мирзаева юз берган хасталик у кишининг бу нашрда ишлашига имкон бермади. Текстларни солиштириш, кўрсаткичларни қайта тузишда Тил ва адабиёт институтининг илмий ходимлари Ш. Эшонхўжаев, М. Мирзааҳмедова, Р. Камолова, Ҳ. Мухторова, Н. Қаримова ва Т. Гофиржонова ҳамда Шарқшунослик институтининг илмий ходими Т. Нишонбоева ўртоқларнинг берган ёрдамлари учун миннатдормиз.

Бу иш Ўзбекистон ССР Фанлар академиясининг А. С. Пушкин номидаги Тил ва адабиёт ҳамда Абурайҳон Беруний номидаги Шарқшунослик институтлари ҳамкорлигида бажарилди.

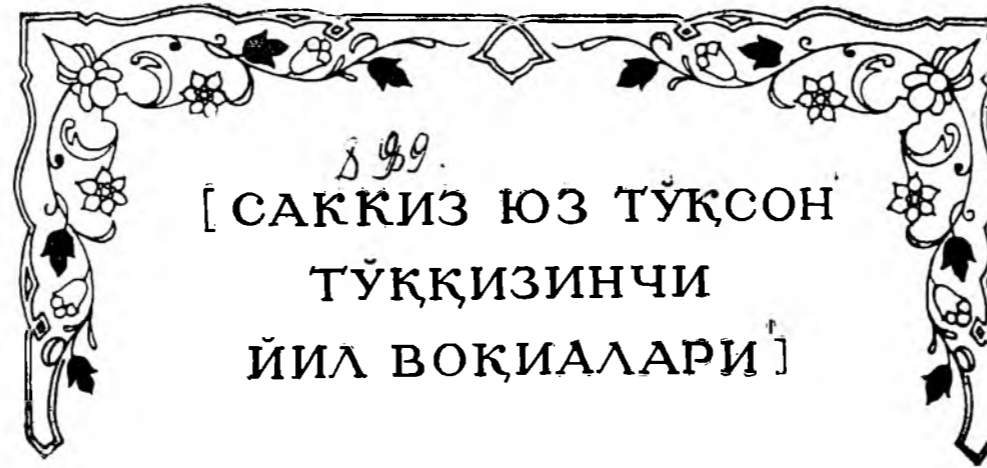
П. Шамсиев.

<sup>10</sup> Zahiruddin Muhammed Babur. Vekayi, Babur'un hatirati, жилт I—II, Анқара, 1944—1946.

<sup>11</sup> Бабур-наме, записки Бабур. Ташкент, 1958.







899.  
[ САККИЗ ЮЗ ТЎҚСОН  
ТЎҚҚИЗИНЧИ  
ЙИЛ ВОҚИАЛАРИ ]



енгри таолонинг инояти билан ва ҳазрати он Сарвари коинотнинг шафоати билан ва чаҳорёри босафоларнинг ҳиммати бирлан сешанба куни рамазон ойининг бешида тарих секкиз юз тўқсон тўққузда Фарғона вилоятида ўн икки ёшта подшоҳ бўлдум.

Фарғона вилояти бешинчи иқлимдиндур. Маъмуранинг канорасида воқия бўлубтур. Шарқи Қошғар, ғарби Самарқанд, жануби Ба-

---

<sup>1</sup> Асарда ҳамма сарлавҳалардаги тарихлар арабча берилган. Сарлавҳаларнинг таржималари бет остида кўрсатила борилади. Мундарижада эса, шу таржималар берилди. Қавс орасидаги рақамлар ҳозирги йил ҳисобини билдиради. Асарнинг бошланишида сарлавҳа йўқ, сарлавҳани, шартли равишда биз қўйдик.

Яна бир Хўжанддур, Андижондин ғарб сориға йигирма беш йиғоч йўлдур. Хўжанддин Самарқанд ҳам йигирма беш йиғоч йўлдур, қадим шаҳрлардиндур. Шайх Муслиҳиддин<sup>7</sup> ва Хожа Қамол Хўжандтиндурлар.

Меваси фаровон ва бисёр яхши бўлур. Анори яхшилиққа машҳурдур. Нечукким, «себи Самарқанд» дерлар, ва «анори Хўжанд» дерлар. Вале бу тарихда Марғинон анори кўп ортуқдур.

Қўрғони баланд ерда воқи бўлубтур. Сайхун суйи шимол жонибин оқар. Қўрғондин дарё бир ўқ отими бўлғай. Қўрғон била дарёнинг шимол тарафида бир тоғ тушубтур. Мунуғил<sup>8</sup> отлиқ, дерларким, бу тоғда фируза кони ва баъзи конлар топилур. Бу тоғда бисёр йилон бор.

Хўжанднинг овлоғи ва қушлоғи бисёр яхшидур. Оқ кийик, буғумарал, қирғовул ва товушқони кўп бўлур. Ҳавоси бисёр мутааффиндур, кузлар безгак кўп бўлур. Андоқ ривоят қилдиларким, чупчуқ безгак бўлгондур. Дерларким, ҳавосининг тааффуни шимолдағи тоғ жиҳатиндур.

Мунинг тавобииндин Кандибодомдур. Агарчи қасаба эмас, яхшиғина қасабаҷадур. Бодоми яхши бўлур. Бу жиҳатдин бу исмға мавсумдур. Хурмуз ва Ҳиндустонға тамом мунинг бодоми борур. Хўжанддин беш-олти йиғоч шарқ тарафидадур. Хўжанд била Кандибодом орасида бир дашт тушубтур, Ҳодарвешға мавсумдур. Ҳамиша бу даштта ел борур. Марғинонғаким шарқидур, ҳамиша мундин ел борур<sup>9</sup>. Хўжандғаким ғарбидур, дойим мундин ел келур: тунд еллари бор. Дерларким, бир неча дарвеш бу бодияда тунд елга йўлуқуб, бир-бирини тополмай, «Ҳо, дарвеш», «Ҳо, дарвеш» де-де ҳалок бўлубтурлар, андин бери бу бодияни Ҳодарвеш дерлар.

Сайхун суйининг шимоли тарафидағи қасабалар: бир Ахсидур. Китобларда Ахсикат битирлар. Нечукким, Асириддин шоирни Асириддин Ахсикатий дерлар. Фарғонада, Андижондин сўнгра мундин улугроқ қасаба йўқтур. Андижондин ғарб сори тўққуз йиғоч йўлдур. Умаршайх Мирзо муни пойтахт қилиб эди. Сайхун дарёси қўрғонининг остидин оқар. Қўрғони баланд жар устида воқиё бўлубтур. Ҳандақининг ўрнига амиқ жарлардур. Умаршайх Мирзоким, муни пойтахт қилди, бир-икки мартаба ташқарроқдин яна жарлар солди. Фарғонада мунча берк қўрғон йўқтур. Маҳаллоти қўрғондин бир шаръий йироқроқ тушубтур. «Деҳкужову дарахтон кужо»<sup>10</sup> масалини ғолибо Ахси учун айтибтурлар. Қовуни яхши бўлур. Бир навъ қовундурким, «Мир Темурий» дерлар, андоқ қовун маълум эмаским оламда бўлғай. Бухоро қовуни машҳурдур. Самарқандни олгон маҳалда Ахсидин, Бухородин қовун келтуруб бир мажлисда кестурдум, Ахси қовунининг ҳеч исбати йўқ эрди.

<sup>7</sup> Л. б. Шайх Маслаҳат.

<sup>8</sup> Қ. б. — Мутуғил (متوغل)

<sup>9</sup> Л. б. — бордур.

<sup>10</sup> «Қишлоқ қайдаю, дарахтлар қайда».

Ови куши бисёр яхши бўлур. Сайхун дарёсининг Ахси тарафи дашт-тур. Оқ кийиги бисёр бўлур. Андижон тарафи жангалдур. Буғу-марал, қирғовул ва товушқони кўп топилур, асру семиз бўлур.

Яна бир Қосондур, Ахсининг шимолида тушубтур. Қичикроқ қасабадур. Нечукким Андижон суйи Ушдин келур, Ахси суйи Қосондин келур. Яхши ҳаволиқ ердур. Сафолиқ боғчалари бор. Вале сафолиқ боғчалари тамом сой ёқасида воқиъ бўлгон учун, «пўстини пеш берра»<sup>11</sup> дебтурлар. Сафо ва ҳавода Уш била Қосон элининг таассуби бор.

Фарғона вилоятининг гирдо-гирди тоғларида яхши яйлоқлари бор. Тобулғу йиғочи бу тоғларда бор, ўзга ҳеч ерда бўлмас. Тобулғу бир йиғочедур, пўсти қизил, асо қилурлар, қамчи дастаси ҳам қилурлар, қушларга қафас қилурлар, тарош қилиб тиргаз қилурлар, хили яхши йиғочдур. Табарруклук била йироқ ерларга элтарлар.

Баъзи китобларда битибтурларким «ябруҳус-санам»<sup>12</sup> бу тоғлардадур, вале бу муддатта ҳеч эшитилмади. Бир гиёҳ эшитилдиким, Еттикентининг тоғларида бўлур, ул эл «айиқ ўти» дерлар, меҳргиёҳ хосиятлиқ, голибо меҳргиёҳдур, ул эл бу от била айтурлар. Бу тоғларда фируза кони ва темур кони бўлур. Фарғона вилоятининг ҳосили била, агар адл қилсалар, уч-тўрт минг киши сахласа бўлур.

Чун Умаршайх мирзо баланд ҳимматлиқ ва улуғ доиялиқ подшоҳ эрди. Ҳамиша мулкгирлик дағдағаси бор эрди, неча навбат Самарқанд устига черик тортти, баъзи маҳал шикаст топти, баъзи маҳал бемурод ёнди. Неча навбат қойин отаси Юнусхонним, Ченгизхоннинг иккинчи ўғли Чигатойхон наслидиндур, Чигатойхоннинг юртида мўғул улусининг хони ул фурсатта ул эрдиким, менинг улуғ отам бўлғай, истидъо қилиб келтурди. Ҳар қатла келтурганда вилоятлар берур эрди. Чун Умаршайх мирзонинг муддаосидек бўлмас эрди, гоҳи Умаршайх мирзонинг бадмаошлиғидин, гоҳи мўғул улусининг мухолафатидин вилоятта тура олмай яна Мўғулистонга чиқар эрди.

Охир навбат келатургандаким, ул фурсатта Тошканд вилояти Умаршайх мирзо тасарруфида эдиким, китобларда Шош битирлар, баъзи Чоч битирларким, «камони чочий» андин ибораттур, берди. Ушал фурсаттин тарих тўққиз юз секкизгача Тошканд ва Шоҳрухия вилояти Чигатой хонларининг тасарруфида эди. Бу фурсатта мўғул улусининг хон ва султонлиғи Юнусхоннинг улуғ ўғли менинг тоғойим Султон Маҳмудхонда эди, Умаршайх мирзонинг отаси Самарқанд подшоҳи Султон Аҳмад мирзо ва мўғул улусининг хони Султон Маҳмудхон чун Умаршайх мирзонинг бадамошлиғидин мутазаррир эдилар, бир-бирлари била иттифоқ қилиб, Султон Аҳмад мирзо Султон Маҳмудхонни куёв қилиб, мазкур бўлгон тарихда Хўжанд суйининг жануб жонибидин Султон Аҳмад мир-

<sup>11</sup> Мақташ йўли билан айтилган сўз: «олдига қоракўл тери тутилган пўстин» демак.

<sup>12</sup> Ябруҳус-санам — меҳргиёҳ.

зо ва шимол тарафидин Султон Маҳмудхон Умаршайх мирзонинг устига черик тортилар.

Бу аснода ғариб воқеа даст берди, мазкур бўлуб эдиким, Ахси қургони баланд жар устида воқия бўлубтур, иморатлар жар ёқасида эрди. Ушбу тарихда душанба куни рамазон ойининг тўртида Умаршайх мирзо жардин кабутар ва кабутархона била учуб, шунқор бўлди. Уттуз тўққуз ёшар эрди.

Валодат ва насаби: секкиз юз олтмишда Самарқандда эди. Султон Абусаид мирзонинг тўртунчи ўғли эди. Султон Аҳмад мирзо, Султон Муҳаммад мирзо, Султон Маҳмуд мирзодин кичик эди. Султон Абусаид мирзо Султон Муҳаммад мирзонинг ўғли эди. Султон Муҳаммад мирзо Мироншоҳ мирзонинг ўғли эди. Мироншоҳ мирзо Темурбекнинг учунчи ўғли эди. Умаршайх мирзо била Жаҳонгир мирзодин кичик, Шохрух мирзодин улуғ эди.

Султон Абусаид мирзо аввал Қобулни Умаршайх мирзога бериб, Бобои Қобулийни бек атка қилиб, рухсат бериб эди. Мирзоларни суннат қилур тўйи жиҳатдин Дарай Газдин ёндуруб, Самарқанд элтти. Тўйдин сўнгра ул муносабат билаким, Темурбек улуғ Умаршайх мирзога Фаргона вилоятини бергандур. Андижон вилоятини бериб, Худойберди Тугчи Темуртошни бек атка қилиб йиборди.

Шақл ва шамойили: паст бўйлуқ, тегирма<sup>13</sup> соқоллиқ, қўба юзлук, танбал киши эди. Тўнни бисёр тор кияр эди, андоғким, боғ боғлатурда қорнини ичига тортиб боғлатур эди, боғ боғлағондин сўнг ўзини қўя берса, бисёр бўлур эдиким, боғлари узулур эди. Қиймоқта ва емокта бетакаллуф эди, дасторни дасторпеч чирмар эди. Ул замонда дасторлар тамом чорпеч эди, бечин чирмаб, алоқа қўяр эдилар. Ёзлар гайри девонда аксар мўғулий бўрк кияр эди.

Ахлоқ ва атвори: ханафий мазҳаблиқ, покиза эътиқодлиқ киши эди, беш вақт намозни тарк қилмас эди, умрий қазоларини тамом қилиб эди, аксар тиловат қилур эди. Ҳазрат Хожа Убайдуллога иродатчи бор эрди, суҳбатлариға бисёр мушарраф бўлуб эди Ҳазрат Хожа ҳам фарзанд деб эрдилар.

Равон саводи бор эди «Ҳамсатайн» ва маснавий китобларни ва тарихларни ўқуб эди. Аксар «Шоҳнома» ўқур эди. Табъи назми бор эди, вале шеърға парво қилмас эди.

Адолати бу мартабада эдики, Хитой корвони келадурганда Андижоннинг шарқий тарафидаги тоғларнинг тубида минг ўйлуқ корвонни андоғ қор бостиким, икки киши қутулди. Хабар топиб муҳассиллар йибориб, корвоннинг жамиъ жиҳотини забт қилди. Ҳар чандиким вориси ҳозир йўқ эрди, бовужуди эҳтиёж сахлаб, бир-икки йилдин сўнгра Самарқанд ва Хуросондин ворисларини тилаб келтуруб, молларини солим топшурди.

<sup>13</sup> Қ. б. - - булма (بلما)

Бисёр саховати бор эрди. Хулқи дағи саховатича бор эрди, хушхулқ ва ҳарроф ва фасиҳ ва ширин забон киши эрди, шужоъ ва мардона киши эди.

Икки мартаба ўзи жамиъ йигитлардин ўзуб қилич тегурди: бир мартаба Аҳси эшигида, яна бир мартаба Шоҳрухия эшигида. Ўқни ўрта чоғлиқ отар эди, бисёр зарб мушти бор эди, анинг муштидин йигит йиқилмоғон йўқтур. Мулкгирлик дағдағаси жиҳатидин хили ярашлар урушқа ва дўстлуқлар душманлиққа мубаддал бўлур эди.

Бурунлар кўп ичар эди, сўнгралар ҳафтада бир-икки қатла суҳбат тутар эди, хушсуҳбат киши эди. Тақриб била хўб абёт ўқур эди. Сўнгралар маъжун кўпрок ихтиёр қилур эди. Маъжунийликда калла хушк бўлур эди, етим шиор эди, лаъби дағи<sup>14</sup> бисёр эди, ҳамиша нард ўйнар эди, гоҳи қимор ҳам қилур эди.

Масоф ва урушлари яхши эди. Уч масоф уруш қилиб эди. Аввал Юнусхон била Андижоннинг шимол тарафида Сайхун дарёсининг ёқасида Такасекретку<sup>15</sup> деган ерда, бу жиҳатдин ул мавзуъ бу исмга мавсумдурким, тоғ доманаси жиҳатидин бу дарё андоқ тор оқарким, ривоят қилурларким, ул ердин така секригандур, мағлуб бўлуб иликка тушти. Яна Юнусхон яхшилик қилиб вилоятга рухсат берди. Бу ерда уруш бўлгон учун Такасекретку<sup>16</sup> уруши ул вилоятта тарих бўлубтур.

Яна Туркистонда Арс суйи ёқасида, Самарқанд навоҳисини чопиб борадургон ўзбак била Арс суйини муз била кечиб, яхши босиб, асир ва молни айриб, тамом эгаларига ёндура бериб, ҳечнима тамаъ қилмади.

Яна бир Султон Аҳмад мирзо била Шоҳрухия ва Уратепа орасида Хавос деган кентта урушиб мағлуб бўлди.

Вилояти: отаси Фарғона вилоятини бериб эди. Неча маҳал Тошканд ва Сайром ҳам мирзонинг тасарруфида эдиким, отаси Султон Аҳмад мирзо бериб эди. Шоҳрухияни фириб била олиб, неча маҳал мутасарриф бўлуб эди. Охир чоғларда Тошканд ва Шоҳрухия иликтин чиқиб эди. \*Фарғона, Хўжанд ва Уратепаким, асл буларнинг отлари китобларда Усрушнадур ва Усруш ҳам битирлар, қолдилар. Хўжандни баъзи дохили Фарғона эмас дерлар. Султон Аҳмад мирзоким, Тошкандга муғул устига черик тортиб, Чир суйиниким, Тошкандтин икки шаръий йўл бўлғай, бу сувнинг ёқасидаким шикаст топти, Уратепада Ҳофизбек дўлдой эди, Умаршайх мирзога берди.<sup>17</sup> Андин бери Усрушна Умаршайх мирзо тасарруфида эди.

<sup>14</sup> Л. б. — наъл ва доғи (?).

<sup>15</sup>, <sup>16</sup> Қ. б. — Такасекриган.

\* <sup>17</sup> Л. б. — Фарғона вилояти эди ва Хўжанд ва Уратепаким, асл оти Асрушна-дур ва Асруш ҳам дерлар, Хўжандни баъзи дохили Фарғона тутмаслар, Султон Аҳмад мирзоким, Тошкандга муғул устига бориб, Чир суйи ёқасидаким шикаст топди. Уратепада Ҳофизбек дўлдай эди, мирзога берди.

Авлоди: уч ўғул, беш қиз мирзодин қолиб эди. Бори ўғлонларидин улуқ мен Заҳириддин Муҳаммад Бобир эдим; менинг онам Қутлуқ Нигорхоним эди. Яна бир ўғул Жаҳонгир мирзо эди, мендин икки ёш кичик эди, аниг онаси мўғулнинг туман бекларидин эди, Фотима Султон отлиқ. Яна бир ўғул Носир мирзо эди, онаси Андижонлиқ эди, гунчачи эди, Умид отлиқ. Мендин тўрт ёш кичик эди.

Бори қизларидин улуғ Хонзодабегим эди, менинг била бир туққон эрди, мендин беш ёш улуғ эрди. Мен Самарқандни иккинчи навбат олғонда, \*бовужудким, Шайбонийхондек киши бирла Сарипулда чиқиб урушуб, ончаким имкони бор эди саъй ва эҳтимомдин тақсир қилмадук, нечуким маҳаллида мазкур бўлғусидур, шикаст топиб келиб, беш ой қалъадорлиқ қилдим, қалъадорлиқ забти ва истехкоми ва сардорлиқда гақсир бўлмади<sup>18</sup>. Атроф ва жавонибдаги подшоҳлар ва беклардин ҳеч навъ мадад ва муованат бўлмади, маъюс бўлуб солиб чиқтим.

Ул фатаротта Хонзодабегим Муҳаммад Шайбонийхонга тушуб эди, бир ўғул бўлуб эрди, Хуррамшоҳ отлиқ, мақбул ўғлон эди. Балх вилоятини анга бериб эди, отаси ўлгандин бир-икки йил сўнгра тенгри раҳматиға борди. Шоҳ Исмоил ўзбакни Марвда босқонда Хонзодабегим Марвда эди. Менинг жиҳатимдин яхши кўруб, андин узатдилар, Қундузда келиб менга қотилдилар. Муфорақат имтидоди ўн йил бўлуб эди. Мен ва Муҳаммадий кўкалтош иков келдук, бегим ва бегимнинг ёвуғидағилар танидилар. Бовужудким, отимни айттим ҳам, муддаттин сўнгра танидилар.

Яна бир қиз Меҳрбонубегим эрди. Носир мирзо била бир туққон эрди, мендин икки ёш улуғ эрди.

Яна бир қиз Шаҳрбонубегим эрди, бу дағи Носир мирзо била бир туққон эрди, мендин секкиз ёш кичик эди.

Яна\* бир қиз Едгор Султонбегим эди, онаси Оға султон отлиқ гунчачи эди<sup>19</sup>. Яна бир қиз Руқия Султонбегим эди, онаси Махдум Султонбегим эди, Қорақўзбегим дерлар эди, иккаласи мирзонинг фавтидин сўнг бўлдилар. Едгор Султонбегимни менинг улуғ онам Эсан Давлатбегим сахлаб эди. Андижон ва Ахсини Шайбонийхон олғонда Едгор Султонбегим Ҳамза Султоннинг Абдуллатиф Султон отлиқ ўғлиға тушуб эди. Мен Ҳамза Султон бошлиқ Султонларни Хатлон вилоятида босиб, Ҳисорни олғонда менга қотилди. Ушул фатаратта Руқия Султонбегим Жонибек Султонға тушуб эди, бир-икки ўғли бўлди, турмади. Бу фурсатларда хабар келдиким, тенгри раҳматиға борибтур.

Хавотун ва сарори: Қутлуғ Нигорхоним эди, Юнусхоннинг

\* 18 Л. б.—бовужудким Сарипулда шикаст бўлиб эди, келиб беш ой қалъадорлиқ қилдим.

\* 19 Л. б. — бу ибора йўқ.

иккинчи қизи, Султон Маҳмудхон, Султон Аҳмадхоннинг эгачиси эди.

Юнусхон Ченгизхоннинг иккинчи ўғли Чигатойхоннинг наслидиндур. Юнусхон ибн Вайсхон ибн Шерали ўғлон ибн Муҳаммадхон ибн Хизир Хожахон ибн Туғлуқ Темурхон ибн Эсан Буғахон ибн Дўвахон ибн Бароқхон ибн Есун Тува ибн Мутугон<sup>20</sup> ибн Чигатойхон ибн Ченгизхон.

Чун мунча тақриб бўлди, хонларнинг аҳволини дағи ижмол била зикр қилалинг. Юнусхон ва Эсан Буғахон Вайсхоннинг ўғлонлари эди. \*Юнусхон ўғлонлари Офоқхон ва Жонбобохон эди.<sup>21</sup> Юнусхоннинг онаси Туркистонлиқ қипчоқ бекларидин Темурбек фройат қилгон шайх Нуриддинбекнинг қизи ё набираси бўлур.

Вайсхоннинг воқисаида мўғул улуси икки фариқ бўлур. Бир пора Юнусхон сари ва кўпроги Эсан Буғахон сари бўлур. Бурунроқ Юнусхоннинг эгачисини Улуғбек мирзо Абдулазиз мирзога олиб эди. Ул муносабат била Эрзан борин туман бекларидин Мирак туркманким, чарос туман бекларидин эди, хонни уч-тўрт миңг уйлук мўғул улуси била Улуғбек мирзога келтурдиларким, кўмак олиб яна мўғул улусини олғайлар, мирзо мурувват қилмади, баъзисини асир қилди, баъзиларини бирин-сирин вилоятқа паришон қилди. Эрзан бузуғлуғи мўғул улусида бир тарих бўлубтур

Хонни Ироқ сари ўткариб юбордилар. Бориб бир йилдин ортуқроқ Табризда бўлди. Ул маҳалда Табриз подшоҳи Жаҳопшоҳ Бороний Қорақўйлуқ эди. Андин Шероз келди. Шерозда Шоҳрух мирзонинг иккинчи ўғли Иброҳим Султон мирзо эди. Беш-олти ойдин сўнг Иброҳим мирзо ўлуб, ўғли Абдулло мирзо анинг ерида ўлтурди. Абдулло мирзога Хон навкар эди, мулозамат қилур эди. Ун етти, ўн секкиз йил хон Шерозда ва ул вилоятларда бўлди.

Улуғбек мирзонинг ва ўғулларининг ғавғосида Эсан Буғахон фурсат топиб келиб, Фаргона вилоятини Кандибодомғача чопиб, келиб Андижонни олиб, элини тамом асир қилди.

Султон Абусаид мирзо тахт олғонда черик тортиб бориб, Янгидин нари Испарада<sup>22</sup> Мўғулистонда Эсан Буғахонни яхши бости. Мунинг фитнасининг дафъиға Султон Абусаид мирзо Юнусхонни бу муносабат билаким, Абдулазиз мирзо олғон эгачиси хонимни олиб эди, Ироқ ва Хуросондин тилаб тўйлар қилиб, дўстлар бўлуб, мўғул улусида хон қилиб йиборганда Сағричи туман беклари тамом ул фурсатта Эсан Буғахондин ёмонлаб Мўғулистонга келиб эдилар, буларнинг орасиға келди. Ул фурсатта Сағричи бекларнинг улуғи Шер Ҳожибек эрди, анинг қизи Эсан Давлатбегимни олди. Мўғул тўраси била хонни ва Эсан Давлатбегимни бир оқ кийиз устига ўлтурғузуб хон кўтардилар.

<sup>20</sup> Л. б. — Мўватугон (مواتوكان)

<sup>21</sup> Л. б. — Бу жумла йўқ.

<sup>22</sup> Қ. б. — Янгидин бери Ашпарада.

Хоннинг бу Эсан Давлатбегимдин уч қизи бўлди. Боридин улуғ Меҳр Нигорхоним эдиким, Султон Абусаид мирзо улуғ ўғли Султон Аҳмад мирзога қўлуб эди. Мирзодин ҳеч ўғул ва қиз бўлмади. Сўнгра фатаратта Шайбонийхонга тушуб эди. Мен Кобулга келганда, Шоҳбегим била Самарқандтин Хуросонга келиб, Хуросондин Кобулда келдилар. Шайбонийхон Қандаҳорда Носир мирзони қабағонда мен Ламғон азимати қилдим. Хон мирзо ва Шоҳбегим ва Меҳр Нигорбегим Бадахшонга бордилар. Мирзахонни<sup>23</sup> Муборакшоҳ қалъаи Зафарга тилаганда Абобакр<sup>24</sup> Кошғарийнинг чопқунига йўлуқуб, Шоҳбегим ва Меҳр Нигорхоним ва жамиъ элнинг аҳли ва аёли асирлиққа тушуб, ул золим бадкирдорнинг ҳабсида дунёйи фонини видоъ қилдилар.

Иккинчи қизи менинг волидам Қутлуқ Нигорхоним эди. Аксар қазоқликларда ва фатаратларда менинг билан бир эдилар. Кобулни олгондин беш-олти ой сўнгра тарих тўққуз юз ўн бирда тенгри раҳматиға бордилар.

Учунчи қиз Хўб Нигорхоним эди, Муҳаммад Ҳусайн Кўрагон дуғлатқа бериб эдилар, бир қизи, бир ўғли бўлуб эди. Қизни Убайдхон олиб эди. Мен Бухоро ва Самарқандни олгонда чиқмай қолиб эди. Султон Саидхондин амакиси Сайид Муҳаммад мирзо Самарқандга манга элчиликка келганда анга қўшулуб борди. Султон Саидхон олди. Ўғул Ҳайдар мирзо эди. Отасини ўзбак ўлтургандин сўнг келиб, менинг мулозиматимда уч-тўрт йил туруб, сўнгра ижозат тилаб Кошғарга хон қошиға борди.

Боз гардад баасли худ ҳама чиз,  
Зарри софию нуқраву арзиз<sup>25</sup>.

Бу тарихда дейдурларким, тойиб бўлуб яхши тариқа пайдо қилиб-тур. Хат ва тасвир ва ўқ ва пайкон ва зиҳир ҳар нимага илиги часпондур. Табъи назми ҳам бордур. Манга арзадошти келиб эди, иншоси ҳам ёмон эмас.

Хоннинг яна бир хотуни Шоҳбегим эди, агарчи ўзга хотунлари ҳам бор эди, вале ўғлонлар ва қизларнинг оналари бу икки эрди. Шоҳбегим Бадахшон шоҳи Шоҳ Султон Муҳаммаднинг қизи эди. Бу Бадахшон шоҳлари насабларини Искандар Файлақусқа етар дерлар. Бу шоҳнинг яна бир қизиким, Шоҳбегимнинг эгачиси бўлғай, Султон Абусаид мирзо олиб эди. Андин Абобакр мирзо бўлуб эди.

Хоннинг бу Шоҳбегимдин икки ўғул ва икки қиз бўлуб эди. Бу учдин улуғ мазкур бўлғон уч қиздин кичик Султон Маҳмудхон эдиким, Самарқандда ул навоҳида баъзи Хоникахон<sup>26</sup> дерлар. Султон Маҳмудхондин кичик Султон Аҳмадхон эдиким, Олачахонга машҳурдур. Олачанинг вазҳи тасмияси муни дерларким, қалмоқ ва мўғул тили била ўл-

<sup>23</sup> Қ. б. — Хон Мирзони.

<sup>24</sup> Қ. б. — Бобакр.

<sup>25</sup> Ҳамма нарса: хоҳ соф олтин, хоҳ кумуш ва хоҳ қўрғошин бўлсин, барибир, ўз аслига қайтади.

<sup>26</sup> Қ. б. — Жоникахон.



дургучини «олачи» дерлар. Қалмоқин неча қатла босиб, қалин кишисини қирғон учун Олачи де-де касрати истеъмом била Олача бўлубтур.

Бу тарихда хонларнинг зикри мукарраран тақриб била келгусидур. Вақойиъ ва ҳолатлари анда мазкур бўлгусидур.

Ўзгалардин кичик бир қиздин улуг Султон Нигорхоним эдиким, Султон Маҳмуд мирзога чиқариб эдилар, Мирзодин бир ўғли бўлуб эди, Султон Вайс отлуқ, зикри бу тарихда келгусидур, Султон Маҳмуд мирзо ўлгандин сўнг ўғлини олиб, ҳеч кимга хабар қилмай, Тошкандга оғалариға бориб эди. Бир неча йилдин сўнг Адик султонғаким, Ченгизхоннинг улуг ўғли Жўжи насли қазақ султонларидиндур, бердилар. Хонларни Шайбонийхон босиб Тошканд ва Шоҳрухияни олғонда ўн икки мўғул навқари била қочиб Адик Султонға борди. Адик Султондин икки қизи бўлди, бирини Шайбонийхон султонлариға, яна бирини Султон Саидхоннинг ўғли Рашид Султонға берди.

Адик Султондин сўнг қазақ улусининг хони Қосимхон олди. Дерларким, қазақ хон ва султонларининг орасида ҳеч ким ул улусни Қосимхонча забт қилғон эмастур. Черикини уч юз мингга ёвуқ ченарлар эди. Қосимхон ўлгандин сўнг хоним Қошғарға Султон Саидхон қошиға келди.

Боридин кичик Давлат Султонхоним эди. Тошканд бузуғлуғида Шайбонийхоннинг ўғли Темур султонға тушуб эрди, анинг бир қизи бўлуб эди. Самарқандтин менинг билан била чиқиб эдилар. Уч-тўрт йил Бадахшон вилоятида бўлдилар. Андин сўнгра Қошғарға Султон Саидхон қошиға бордилар.

Умаршайх мирзонинг ҳарамларидин яна бир Хожа Ҳусайнбекнинг қизи Улус оға эди, андин бир қиз бўлуб эди, кичикликда ўлди. Бир йил, бир ярим йилдин сўнг ҳарамдин чиқардилар.

Яна бир Фотима Султон оға эди. Мўғул туман бекларидин эди. Мирзо боридин бурун бу Фотима Султон оғани олиб эди.

Яна бир Қорақўзбегим эрди, сўнгралар олиб эди, хили суюклук эди. Мирзонинг хушоматиға насабини Султон Абусаид мирзонинг оғаси Минучеҳр мирзога еткуруб эди.

Ғума ва ғунчачи хили бор эди. Бир Умид оғача эди, мирзодин бурун ўлуб эди. Мирзонинг охир маҳалларида бир Тун<sup>27</sup> Султон эди, мўғулдин эди. Яна бири Оға Султон эди.

У м а р о с и: Худойберди Темуртош эрди. Ҳири ҳокими Оқбугабекнинг оғасининг наслидиндур. Султон Абусаид мирза Жўги мирзони Шоҳрухияда қабағонда Фарғона вилоятини Умаршайх мирзога бериб, эшикни бу Худойберди Темуртошға бошлатиб йибориб эрди. У маҳалда бу Худойберди Темуртош йигирма беш ёшда эрди, агарчи ёшда кичик

<sup>27</sup> Қ. б. — Турсун.

эрди, тузукн ва заот ва рабти бисёр яхши эди. Бир-икки йилдин сўнгра Иброҳим Бекчик Ўш навоҳисини чопқонда Худойберди Темуртош кейинича бориб, урушуб, босилиб, шаҳид бўлди. Ул фурсатта Султон Аҳмад мирзо Уратепанинг Оққачғай<sup>28</sup> деган яйлоғида эдиким, Самарқандтин ўн саккиз йиғоч шарқ жонибидур, Султон Абусаид мирзо Бобохокида эрдиким, Ҳиридин ўн икки<sup>29</sup> йиғоч шарқ соридур, бу хабарни Абдулваҳҳоб шиговулдин арзадошт қилиб, мирзога чоптурдилар, бу юз йигирма олти йиғоч йўлни тўрт кунда чопар.

Яна бир ҳофиз Муҳаммадбек дўлдай эрди, Султон Малик Кошғарийнинг ўғли Аҳмад Ҳожибекнинг иниси эрди. Худойбердибек ўлгандин сўнгра мунн эшик ихтиёри қилиб йибориб эрдилар. Султон Абусаид мирзонинг воқиасидан сўнгра Андижон беклари анинг била яхши чиқишмоғон жиҳатидин Самарқандга Султон Аҳмад мирзо мулозаматиға борди. Султон Аҳмад мирзога Чир шикасти бўлғонда Уратепада эрди. Умаршайх мирзо Самарқанд азимати била Уратепа устига келганда Уратепани мирзо мулозимлариға топшуруб, мирзо мулозаматида бўлди. Умаршайх мирзо ҳам Андижон ҳукуматини анга берди. Сўнгралар Султон Маҳмудхон қошиға бориб эди. Мирзо Хонни топшуруб Дизакни анга бериб эдилар. Мен Кобулни олғондин бурунроқ Макка азимати қилиб, Ҳинд йўли била мутаважжих бўлди. Йўлда тенгри раҳматиға борибтур. Фақир ва камсухан ва беҳайсиат киши эрди.

Яна бир Хожа Ҳусайнбек эрди, одми ва фақир киши эрди. Ул замон дастури била ичкуларда қўшуқларни яхши айтур экандур.

Яна бир Шайх Мазидбек эди, манга аввал бек атка ани қилиб эдилар. Забти ва тузуки хили яхши эди. Бобир мирзога хизмат қилғондур. Умаршайх мирзо қошида андин улугроқ бек йўқ эди. Фосиқ киши эрди, чухра сахлар эди.

Яна бир Али Мазидбек қавчин эди, икки қатла ёғи бўлди: бир мартаба Ахсида, яна бир мартаба Тошкандта. Мунофиқ ва фосиқ ва ҳаромнамак ва ярамас киши эрди.

Яна бир Ҳасан Яъқуббек эди. Кичик кўнгуллуқ, яхши табълиқ, чуст ва часпон киши эрди. Бу байт анингдур:

Боз ой, эй ҳумой ки бе тўтии хатат  
Наздик шудки зор барад устухони ман<sup>30</sup>.

Мардона киши эди. Ўқни яхши отар эди. Чавгонни яхши ўйнар эди. Хок паллани яхши сочарар эрди. Умаршайх мирзо воқиасидин сўнг менинг эшигимда соҳиб ихтиёр ул эди. Ичи тор ва кам ҳавсала ва фит-

<sup>28</sup> Қ. б. — Оққачғай.

<sup>29</sup> Қ. б. — Юз ўн икки.

<sup>30</sup> Қайтиб кел, эй бахт қуши, сенинг тўтидай хатларингсиз менинг суяқларим-  
ни қарғалар элтишига оз қолди.

на, қисқароқ киши эди.

Яна бир Қосимбек эди қавчин эди. Қадимий Андижон қўшун бекларидин эди. Ҳасан Яъқуббекдин сўнг менинг эшигимда соҳиб ихтиёр ул эди. Охир умригача ихтиёр ва эътибори ортти, ўксумади. Мардона киши эди. Бир мартаба Қосон навоҳисини чопқон ўзбакнинг кейинича бориб яхши бости. Умаршайх мирзо қошида қилич чопиб эди. Ясси Кечит урушида ҳам яхши чопқулашти. Қазоқликларда Масихо<sup>31</sup> кўҳистонидин Султон Маҳмудхон қошига бормоқ азимати қилғонда Қосимбек айрилиб Хисравшоҳ қошига борди. Тарих тўққуз юз ўндаким, Хисравшоҳни олиб Кобулда Муқимни қабадим, Қосимбек ул фурсатга келди, яна бурноғидек-ўқ риоят ва шафқат қилдим. Туркман ҳазорасини дараи Хушда чопқонда Қосимбек бовужуди қарилиқ йигитлардин яхшироқ юруган жиҳатидин Бангиш вилоятини жулду бердим. Сўнгра Кобулга келганда Хумоюнға бек атка қилдим. Замини Доварни олғон фурсатларда тенгри раҳматиға борди. Мукулмон ва мутадаийин ва муттақи киши эрди ва шубҳалиқ таомдин парҳиз қилур эрди. Ройи ва тадбири бисёр яхши эди. Хили мутояба қилур эди. Бовужудиким уммий эди, хуштабъона зарофатлар қилур эди.

15

Яна бир Бобоқули Бобо Алибек эди. Шайх Али Баҳодирнинг наслидин эди. Шайх Мазидбек ўлганидин сўнг ани манга бек атка қилдилар. Султон Аҳмад мирзо Андижонға черик тортқонда Султон Аҳмад мирзоға кириб Уратепани берди. Султон Маҳмуд мирзодин сўнг Самарқандтин қочиб келадурганда Уратепадин Султон Али мирзо чиқиб урушуб, босиб ўлтурди. Забти ва яроғи яхши эди. Навқарни яхши сахлар эди. Бенамоз эди, рўза тутмас эди. Золим ва кофирваш киши эди.

Яна бир Али Дўст тағойи эди, сағриги туман бекларидин эди. Менинг онамнинг онаси Эсан Давлатбегимга уруқ бўлур эди, Умаршайх мирзо замонидин мен кўпрок риоят қилиб эдим. Илигидин иш келур дедилар. Бу неча йилким, менинг қошимда эди, ҳеч андоқ иши зоҳир бўлмадиким, деса бўлғай. Султон Абусаид мирзоға хизмат қилғон даврида ядачилик даъвосини қилур эди. Қушчи эди. Ярамас ахлоқ ва атворлиқ киши эрди. Бахил ва фитна ва зумухт ва мунофиқ ва худписанд ва қаттиқ сўзлук ва совуқ юзлук киши эди.

Яна бир Вайс Лоғарий эди. Самарқандлиқ тўқчи элидин эди. Умаршайх мирзо қошида сўнгралар хили муқарраб бўлуб эрди. Менинг билан қазоқликларда бор эди. Раъй ва тадбири хили яхши эди. Бир нима муфаттин эди.

Яна бир Мир Ғиёс тағойи эди. Али Дўстнинг иниси эди. Мўғул мирзодалари орасида Султон Абусаид мирзо эшигида мундин илгарроқ киши йўқ эрди. Султон Абусаид мирзонинг чорсу муҳри мунда эди.

<sup>31</sup> Л. б. да *مسىحا* қ. б. да *مسىحا* ёзилган, Масчо бўлиши керак.

Умаршайх мирзонинг охир замоиларида кўп муқарраб бўлуб эди. Вайс Лоғарий била мусоҳиб эди. Косонниким, Султон Маҳмудхонга бердилар, андин сўнг охир умригача хон хизматида ўқ эди. Хон ҳам хили рноят қилиб эди. Кулагач ва ҳаззол киши эди. Фисқда бебок киши эди.

Яна бир Али Дарвеш эди. Хуросонлиқ эди. Султон Абусаид мирзо қошида Хуросон чуҳраси чаргасида хизмат қилур эди. Хуросон ва Самарқанд Султон Абусаид мирзонинг таҳти тасарруфиға кирганда бу икки пойтахтнинг ишга ярар йигитларини хосса тобин қилиб, Хуросон чуҳра тобини ва Самарқанд чуҳра тобини дер экандур. Менинг қошимда Самарқанд эшигида яхшилар борди. Мардона киши эди. Насх таълиқ хатини таври битир эди. Хушомад айтур эрди. Табъиға хиссат қолиб эди.

Яна бир Қанбар Али мўғул эди, ахтачидин эди. Отаси вилоятқа кириб неча маҳал саллоҳлиқ қилгон учун Қанбар Али саллох дер эдилар. Юнусхон қошида офтобачилиқ қилди, сўнгра бек бўлуб эди. Менинг қошимда хили улуғ рноят топиб эди. Ишга етгунча эҳтимоми яхши эди. Ишга етилган маҳалда қолтоғайлиғи бор эди. Пургўй ва паришонгўй эди. Муқаррардур, ҳар кимки кўп айтур, паришон айтур. Ҳавсаласи кам эди. Тийра мағз киши эди.

Умаршайх мирзога бу воқиа даст берганда мен Андижонда чаҳорбоғда эдим. Сешанба куни рамазон ойининг бешида бу хабар Андижонга келди. Изтироб била отланиб, қошимдағи навқар ва савдар била қўрғон азимати қилдим. Мирзо дарвозасиға етган маҳалда Ширир тағойи жилавимни олиб Намозгоҳ сори тебради. Хаёлиға бу кечибтурким, Султон Аҳмад мирзо улуғ подшоҳдур, қалин черик била келса, беклар мени ва вилоятни топшурғуларидур. Мени Ўзганд ва Олатог доманаси сори олиб борғай. Агар вилоятни берсалар мен бори иликка тушмай тағойиларим Олачахонга ё Султон Маҳмудхонга борғаймен.

Хожа Мавлонойи қозиким, Султон Аҳмад қозининг ўғли ва Шайх Бурҳониддин Қиличнинг наслидур, она тарафидин Султон Илик Мозиға етар, анинг хонводалари ул вилоятта маржиъ ва шайхулисом йўсунлуқ бўла келгандур, зикрлари мунда муқаррар келгусидур, қўрғон ичидағи беклар бу хабарни топиб, Хожа Муҳаммад Дарзийниким, Умаршайх мирзонинг бойруси ва бир қизининг аткаси эди, йибориб ул дағдағаларни буларнинг хотиридин рафъ қилиб, Намозгоҳга ёвуқ етган маҳалда мени олиб ёнди. Келиб аркка тушдум. Хожа Мавлонойи қози ва беклар менинг қошимда келиб, сўз ва кенгашни бир ерга қўюб, қўрғоннинг бурж ва борусининг забт ва рабтиға машғул бўлдилар. Ҳасан Яъқуб ва Қосим қавчин ва яна баъзи бекларким Марғинон ва ул тарафларда илғор қуюб эдилар, бир-икки кундин сўнг келиб мулозамат қилиб, борча якдил ва якжиҳат жид ва эҳтимом била қалъадорлиққа машғул бўлдилар.

Султон Аҳмад мирзо Уратепа ва Хўжанд ва Маргионни олиб келиб, Апдижоннинг тўрт йиғочиди Қубога<sup>22</sup> пушти. Бу фурсатта Дарвеш Гов отлиқ Андижоннинг арбобидин номуносиб сўз айтқон учун ясоққа етти. Бу сиёсаттин тамом эл босилдилар.

Хожа қозини ва Узун Ҳасан Хожа Ҳусайинни элчиликка бу мазмун била йиборилдиким, бу вилоятта мулозимлардин бир кишини худ қўюлғусидур. Мен ҳам мулозим ва ҳам фарзанд, агар бу хизматни манга уҳда қилсалар яхшироқ ва осонроқ файсал топқусидур.

Султон Аҳмад мирзоким, камсухун ва фақир ва одми киши эди. Ҳар сўз-ун ва иш-куч бекларсиз қарор топмас эди, беклар бу сўзларга мулафит бўлмай, дурушт жавоблар айтиб, илгарига кўчтилар. Тенгри таолоким, ўз қудратли комиласи била ҳар ишимни ҳар маҳалда андоқким бояду шояд беминнати махлуқ рост келтурубдур, мунда ҳам неча ишни боис қилдиким, алар бу келмақдин ўсондилар, балки бу таважжуҳдин пушаймон бўлуб, бемурод ёндилар.

Бир буким, Қубонинг ботқоқлик қора суйи бор, кўпруғидин ўзга ердин кечиб бўлмас, қалин черик келиб кўпруқда тиқилиб, қалин от ва тева бу қора сувга йиқилиб зойиъ бўлди. Уч-тўрт йил мундин бурунроқ Чир суйининг гузарида улуг шикаст топиб эдилар, бу воқиа андин ёд бериб, черик элига ваҳми голиб бўлди.

Яна бир бу ким, ул фурсатга андоқ от ўлати бўлдиким, тавила-тавила отлар йиқилиб ўла киришти.

Яна бир буким, бизнинг сипоҳи ва раиятни андоқ яқдил ва якжиҳат топтиларким, то жон ва танларида рамақ ва тавон бордур жон тортоқдин қўймағайлар.

Бу жиҳатлардин зарурат бўлуб, Андижоннинг бир йиғочидин Дарвеш Муҳаммад тархонни йибордилар, ичкаридан Ҳасан Яъқуб Намозгоҳ навоҳисида чиқиб кўрушуб, сулҳгуна қилиб ёндилар.

Хўжанд суйининг шимол жонибидинким, Султон Маҳмудхон мутаважжих эди, келиб Ахсини қободи, Жаҳонгир мирзо анда эди, беклардин Али Дарвешбек, Мирзоқули кўкалтош, Муҳаммад Боқирбек, Шайх Абдулло эшикоға Ахсида эдилар. Вайс Лоғарий, Мир Ғиёс тағойи ҳам анда эди. Беклардин таваҳҳум қилиб ҚосонҒаким, Вайс Лоғарийнинг вилояти эди, бордилар. Носир мирзоға Вайс Лоғарий бек атка эди. Бу жиҳатдин Носир мирзо Қосонда бўлур эди. Хон Ахси навоҳисиға етганда бу беклар хонға кириб Қосонни бердилар. Мир Ғиёс хон мулозама-тида туруб, Вайс Лоғарий Носир мирзони Султон Аҳмад мирзоға олиб борди. Муҳаммад Мазид тархонға топшурдилар.

Хон Ахси ёвуғиға келиб неча қатла уруш солди, ҳеч иш қила олмади. Ахсидағи беклар ва йигитлар яхши жонлар тортилар. Бу аснода Султон

<sup>22</sup> Қубо — ҳозирги Қува.

Маҳмудхонга ориза бўлди, уруш солиб ҳам ўсониб эди, ўз вилоятига мурожаат қилди.

Абобакр дуғлат Кошғарийким, ҳеч кимга бош индурмай, неча йил эдиким, Кошғар ва Хўтан ҳокими эди, ул дағи вилоят дағдағаси била Ўзганд ёвуғиға келиб, қўрғон солиб, вилоятға бузуғлуқ қила киришти. Хожа қози ва жамий беклар таъйин<sup>33</sup> бўлдиким, бориб Кошғарийни дафъ қилгайлар, ёвуқ етган маҳалда Кошғарий кўрдиким, бу фавжнинг ҳарифи эмастур, Хожа қозини ораға солиб, юз мақр ва ҳийла била халос бўлди.

Мундоғ улғу вақойиъ рўй берганда Умаршайх мирзони қолган беклар ва йигитлар яхши қатланиб мардона жонлар торттилар. Ахсидин мирзонинг онаси Султонбегим ва Жаҳонгир мирзо ва аҳли ҳарам ва беклар Андижонға келдилар. Азо расмини бажо келтуруб, ош ва таом фуқаро ва масокинға тортилди. Бу муҳиммоттин фориг бўлгондин сўнг, черик ва вилоётнинг тартиб ва насқи ва забт ва рабтиға иштиғол кўрсатилди. Андижон ҳукумати ва эшик ихтиёри Ҳасан Яъқубға муқаррар бўлди. Ўш Қосим қавчинға қарор топти. Ахси ва Марғинон Узун Ҳасанға ва Али Дўст тағойиға таъйин бўлди. Умаршайх мирзонинг ўзга беклари ва йигитларига ҳар қайсиға фарохўр ҳоллари вилоят ва ер ва муча ва чарга ва важҳи истиқомат муқаррар ва муайян бўлди.

Чун Султон Аҳмад мирзо мурожаат қилди, икки-уч манзилдин сўнг мизожи эътидол наҳажидин мунҳариф бўлуб, муҳриқ иситма тори бўлди. Уратепа навоҳиси Оқсувға етганда шаввол ойининг авоситида тарих секкиз юз тўқсон тўққузда қирқ тўрт ёшида олами фонийдин видоъ қилди.

В а л о д а т ва н а с а б и: валодати секкиз юз эллек бешда, Султон Абусаид мирзо тахт олғон йили эди. Султон Абусаид мирзонинг бори ўғлонларидин улуғи бу эди. Онаси Ўрда Буға тархоннинг қизи Дарвеш Муҳаммад тархоннинг эгачиси эди. Мирзонинг эътиборлиқ хотуни эди.

Ш а к л ва ш а м о й и л и: баланд бўйлуқ, кунқор соқоллиқ, қизил юзлук, танбал киши эрди. Соқоли энгакида эди. Икки янгоқида соқоли йўқ эди. Бисёр хушмуҳовара киши эрди. Дасторни ул замон дастури била чаҳорпеч чирмаб, алоқасини илгаррак қошининг устига қўяр эди.

А х л о қ ва а т в о р и: ҳанафий мазхаблиқ, покиза эътиқод киши эрди, беш вақт намозини бетарк ўтар эди, Шурб маҳалларида ҳам намози тарк бўлмас эди. Ҳазрати Хожа Убайдуллоға иродати бор эди\*. Ҳазрати Хожа мураббий ва муқаввий эдилар. Бисёр муаддаб бор эди<sup>34</sup>. Алалхусус Хожа суҳбатида, дерларким, ҳаргиз Хожа мажлисида тизи бир-бир тизига ёвуткаган эмастур. Бир навбат ҳазрати Хожа суҳбатида бар хилофи одат оёғини ёвуткаб ўлтурубтур. Мирзо кўпқондин сўнг ҳаз-

<sup>33</sup> Қ. б. — бекларга яқин бўлдиким.

<sup>34</sup> Л. б. — бу жумла йўқ.

рати Хожа буюрубтурларким, мирзо ўлтурғон ерни боққайлар; бир сўнғак бор экандур.

Ҳеч нимарса ўқуғон эмас эди, оми эди. Бовужудким, шахрда улғайиб эди, турк ва содда эди. Табъдин баҳраси йўқ эди. Одил киши эди. Ҳазрати Хожанинг ҳам аёғлари арода эди. Аксар муҳиммот шаръ тариқи била файсал топар эди. Аҳд ва қавлига рост ва дуруст эди. Ҳаргиз андин хилофе зоҳир бўлмади.

Шижоати бор эди. Агарчи ҳеч андоқ бўлмадиким, ўзининг илиги ишга етмиш бўлғай, вале дерларким, баъзи маъракаларда андин асари шижоат зоҳир бўлур экандур. Ўқни бисёр яхши отар эрди. Илбосунга ўқи ва тиргази аксар тегар эди. Қабақни майдоннинг ул боши, бу бошинин кириб аксар урар эрди. Охирлар танбал бўлғонларида қирғовул ва буданани биёзи била отиб кам ёзар эрди. Қушчи киши эрди, қуш ғалаба солур эди, яхши солур эди. Улуғбек мирзодин сўнг онча қушчи подшоҳ йўқ эди.

Асру кўп ҳаёси бор эрди. Дерларким, хилватларда маҳрам ва ичкиларидин ҳам оёғини ёпар экандур. Гоҳиким ичкулукка тушар эрди, йигирма-ўттиз кун паё-пай ичар эрди. Гоҳиким, чоғирдин чиқар эрди, яна йигирма-ўттиз кун ичмас эди. Бир ўлтурғон била мажлисда гоҳи бир кеча-кундуз ўлтурур эди, яхши ичар эди. Чоғир ичмас кунлари баситни гузаро еяр эрди. Табиатиға имсоқ ғолиб эди, камсухун ва одми киши эрди, ихтиёри беклари илгида эди.

Масофлари: Тўрт масоф урушти. Аввал Шайх Жамол арғуннинг иниси Неъмат арғун била, Зомин навоҳисида Оқар тузида ғолиб бўлди. Яна бир марта Умаршайх мирзо бирла Хавоста ҳам ғолиб бўлди. Яна бир мартаба Тошканд навоҳисида Чир сўйининг ёқасида Султон Маҳмудхон била, агарчи масоф йўқ эди, мўғулнинг чопқунчиси бириникин черикнинг кейнидин келиб парталға илик қўйғон била, мунча қалин черик уруш йўқ, талош йўқ, бири-бириға боқмай бузулдилар. Кўпрак черик эли Чир сўйида ғарқ бўлдилар. Яна бир мартаба Ҳайдар кўкалтош била Ер яйлоқнинг навоҳисида ғолиб бўлди.

Вилоёти: Самарқанд ва Бухоро эрдиким, отаси бериб эди. Шайх Жамолни Абдулқуддус ўлтурғондин сўнг Тошканд ва Шоҳрухия ва Сайромни олиб эди, неча маҳал тасарруфида эди. Сўнгра Тошканд била Сайромни иниси Умаршайх мирзоға бериб эди. Хўжанд ва Уратепа ҳам неча маҳал Султон Аҳмад мирзода эди.

Авлоди: Икки ўғли бўлуб эди, кичиклигида қолмади. Беш қизи бор эди, тўрти Қутуқбегимдин эди. Боридин улуғ Робиа Султонбегим эди, Қоракўзбегим дерлар эди. Султон Маҳмудхонға ўзи ҳаётида чиқариб эди. Хондин бир ўғли бўлуб эди, Бобохон отлиқ, хили мақбулғина ўглоп эди. Ўзбаклар хонни Хўжандта шаҳид қилғонда ани ва яна андоқ неча

норасидани зойиъ қилдилар. Султон Маҳмудхоннинг воқнасида сўнг Жонибек султон олди.

Иккинчи қизи Солиҳа Султонбегим эди, Оқбегим дерлар эди. Султон Аҳмад мирзодин сўнгра Султон Маҳмуд мирзо тўйлар қилиб, улуг ўғли Султон Масъуд мирзога олди. Сўнгра Шохбегим, Меҳр Нигорхоним била Қошғарға тушти. Учунчи қиз Ойиша Султонбегим эди. Беш ёшимда Самарқандга келганда манга қўлуб эдилар. Сўнгра қазоқлиқларда Хўжандқа келди, анда олиб эдим. Самарқандни иккинчи навбат олғонда биргина қизи бўлуб эди, неча кундин сўнг тенгри раҳматиға борди. Тошканд бузуғлуғудин бурунроқ эгачисининг ангизи била мендин чиқти.

Тўртунчи қизи Султонбегим эди, Султон Али мирзо олиб эди, андин сўнг Темур Султон олиб эди, андин сўнгра Маҳди Султон олиб эди.

Боридин кичик қизи Маъсума Султонбегим эди. Онаси арғундин, Султон Арғуннинг биродарзодаси Ҳабиба Султонбегим эди. Мен Хуросонга борғонда кўруб, хушлаб, тилаб, Кобулға келтуруб олдим. Бир қиз бўлди. Ушал фарсатга-ўқ «зоча» заҳмати била тенгри раҳматиға борди, қизиға онасининг отини-ўқ қўюлди.

Хавотин ва сарори: аввали, Султон Абусаид мирзо қўлғон Меҳр Нигорхоним эди. Юнусхоннинг улуг қизи, менинг онамнинг туққон эгачиси эди. Яна бир тархонлардин эди, Тархонбегим дерлар эди. Яна бир Қутуқбегим эди. Ушбу Тархонбегимнинг кўкалтоши эди, Султон Аҳмад мирзо ошиқлиқлар била олиб эди, асру кўп суюклик эди ва кўп мусаллит эди. Чоғир ичар эди. Анинг тириклигида Султон Аҳмад мирзо ўзга ҳарамға бормас эди. Охир ўлтурди ва бадномлиғидин халос бўлди. Яна бир Хонзодабегим эди, Тирмиз хонзодаларидин эди. Мен Самарқандга беш ёшимда Султон Аҳмад мирзо қошиға келган фурсатда олиб эди. Ҳануз юз ёпуғи бор эди. Туркона расм била манга буюрдилар, мен юзини очтим. Яна бир Аҳмад Хожибекнинг қиз набираси эди, Латифбегим отлиқ Мирзодин сўнг Ҳамза Султон олиб эди, Ҳамза Султондин уч ўғли бўлуб эди. Мен Ҳамза Султон ва Темур Султон бошлиқ султонларни босиб, Ҳисорни олғонда, бу султонзодалар ва яна неча султонзодалар тушуб эди, борини озод қилдим. Яна бир Ҳабиба Султонбегим эди. Султон Арғуннинг биродарзодаси эди.

Умароси: Жонибек дўлдой эди, Султон Малик Қошғарийнинг иниси эди. Султон Абусаид мирзо Самарқанд ҳукуматини ва Султон Аҳмад мирзо ўз эшигининг ихтиёрини мунга бериб эди, муни эшик оқо қилиб эди. Ғариб ахлоқ ва атворлиқ киши экандур. Андин ғариб нималар хили ривоят қилурлар. Ул жумладин бири будурким, Самарқанд ҳокими экан фурсатлар ўзбакдин элчи келур, ўзбак улусида бу элчи зўрға машҳур экандур. Ўзбек зўр кишини бўка дер эмиш. Жонибек дерким: бўкамусен, бўка бўлсанг, кел курашалинг. Бу элчи ҳар неча музояқа қилур, қўймас, курашурлар, Жонибек йиқар. Мардона киши эрди.



Яна бир Аҳмад Хожибек эди. Султон Малик Кошғарийнинг ўғли эди. Ҳири ҳукумати Султон Абусаид мирзо неча маҳал мунга бериб эди. Обоғаси Жонибек ўлгандин сўнг, анинг мучасини бериб, Самарқандга йиборди. Хуштаб ва мардона киши эди, «Вафой» тахаллус қилур эди. Соҳиб девон эрди, шеъри ёмон эмас эди, бу байт анингдурким:

Мастам, эй муҳтасиб, имрўз зи ман даст бидор,  
Иҳтисобам бикун он рўз ки ёби ҳушёр<sup>35</sup>.

Мир Алишер Навоий Ҳиридин Самарқандга келган фурсатлар Аҳмад Хожибек била бўлур эди. Султон Ҳусайн мирзо подшоҳ бўлгондин сўнгра Ҳирига келди. Асру улур риоят топди. Аҳмад Хожибек яхши тупчоқлар сахлаб яхши минар эди. Бу тупчоқлар аксар хоназоди эди. Агарчи мардона киши эди, сардорлиғи мардоналиғидек эмас эди. Бепарво киши эди. Иш-кучини навкар-савдари сару сомон қилур эди. Бойсунғур мирзо Султон Али мирзо била Бухорода урушуб мағлуб бўлгонда иликка тушти. Дарвеш Муҳаммад тархоннинг қонининг тухмати била беиззатона ўлтурдилар.

Яна бир Дарвеш Муҳаммад тархон эди. Урда Бўга тархоннинг ўғли, Султон Аҳмад мирзо, Султон Маҳмуд мирзонинг туқгон тағойиси эди. Мирзо қошида борча беклардин улугроқ ва муътабарроқ бу эди. Муслмон ва одми ва дарвешваш киши эди. Ҳамиша \*мусҳаф китобат қилур эди<sup>36</sup>. Шатранжни бисёр ўйнар эди, яхши ўйнар эди. Қуш илмини хўб билур эди, қушни хўб солур эди. Охир Бойсунғур мирзо била Султон Али мирзонинг ғавғосида улуглуқ замонида бадномлиқ била ўлди.

Яна бир Абдул-али тархон эди. Дарвеш Муҳаммад тархонга ёвуқ уруқ бўлур эди. Синглиси ҳам мунда эди, Боқи тархоннинг онаси бўлгай. Агарчи Дарвеш Муҳаммад тархон тўра ва муча била мундин улуг эди, вале бу фиръавн ани кўзга илмас эди. Бухоро ҳукумати неча йил мунда эди, навқари уч мингга етиб эди, навқарни яхши шафқат била сахлар эди. Бахшиш ва пурсиш ва девон ва дастгоҳ ва шилон ва мажлиси подшоҳона эди. Зобит ва золим ва фосиқ ва мудаммиъ киши эди. Шайбонийхон гарчи навқари эмас эди, вале неча маҳал мунинг била бўлур эди. Кичик крим султонлар худ аксар навқари бўлуб эдилар, Шайбонийхоннинг мунча тараққий топмоғига ва мунча қадим хонаводалар бузулмағига Абдул-али тархон сабаб бўлди.

Яна бир Сайид Юсуф ўғлоқчи эди. Улуғ отаси муғулдин келган экандур. Отасини Улуғбек мирзо риоят қилиб эди. Раъй ва тадбири хили яхши эди. Мардоналиғи ҳам бор эди. Қўбузни яхши чолур эди.

Мен аввал Кобулга келганда менинг қошимда эди, улуг риоят қилиб эдим, филвоқиъ риоят арзандаси ҳам бор эди. Аввалги йил Ҳин-

<sup>35</sup> Эй муҳтасиб, мастман, бугун мендан қўлингни торт, қачонки ҳушёр топсанг, ўша куни текшир.

<sup>36</sup> Қ. б. — Мусҳаф ва китоб муталла қилур эди.

дустон азимати била черик отлонганда Сайид Юсуфбекни Кобулда қўюб эдим. Ушул фурсатта тенгри раҳматиға борди.

Яна бир Дарвешбек эди. Темурбек риоят қилгон Эгу Темурбекнинг наслидин эди. Ҳазрати Хожағ иродоти бор эди. Мусиқий илмидин бохабар эди, соз ҳам чолур эди. Табъи назми бор эди. Султон Аҳмад мирзо Чир суйи ёқасида шикаст топқанда Чир суйиға борди.

Яна бир Муҳаммад Мазид тархон эди, Дарвеш Муҳаммад тархоннинг туққон иниси эди. Неча йил Туркистон ҳокими эди. Шайбонийхон Туркистонни мундин олди. Раъй ва тадбири яхши эди. Бебок ва фосиқ эди. Самарқандни иккинчи навбат ва учунчи навбат олгонда менинг қошимға келиб эди. Мен дағи яхши риоят қилиб эдим. Кўли Малик урушида ўлди.

Яна бир Боқи тархон эди. Абдул-али тархоннинг ўғли ва Султон Аҳмад мирзонинг амакизодаси эди. Отасидин сўнгра Бухорони мунга бериб эдилар. Султон-али мирзо замонида кўп улғайиб эди, навкарни бешолти мингга етиб эди. Султон-али мирзоға хили мутъ ва мунқод эмас эди. Шайбонийхон била қалъаи Дабусида урушуб бостурди. Ушул босқон била Шайбонийхон бориб Бухорони олди. Қушқа кўп майли бор эди. Дерларким, етти юз қуши бор экандур. Андоқ ахлоқ ва атвори йўқ эдики, деса бўлғай. Мирзодаликта ва давлатта улғайиб эди. Отаси Шайбонийхонға яхшилиқлар қилгон жиҳатидин Шайбонийхон қошиға борди. Ул ноҳақшуноси бемурувват ул яхшилиқларнинг муқобаласида ҳеч навб риоят ва шафқат қилмади. Хорлиқ ва зорлиқ била Аҳси вилоятида оламдин борди.

Яна бир Султон Ҳусайн арғун эди. Неча маҳал Қоракўл ҳукумати анда учун, Султон Ҳусайн Қоракўлийға машҳур эди. Раъй ва тадбири хили яхши эди. Менинг қошимда ҳам хили бўлуб эди.

Яна бир Қули Муҳаммад Буғдо<sup>37</sup> эди, қавчин эди. Мардоналиғи ҳам бор экандур.

Яна бир Абдулкарим ашрит эди, уйғур эди. Султон Аҳмад мирзо қошида эшик оға эди. Сахий ва мардона киши эди.

Султон Аҳмад мирзо воқиасидин сўнг беклар иттифоқ қилиб тоғ йўли била Султон Маҳмуд мирзоға киши чоптуруб тиладилар. Султон Абусаид мирзонинг оғаси Минучеҳр мирзонинг ўғли Малик Муҳаммад мирзо салтанат дағдағаси била бирнеча лаванд ва авбошни ўзига қўшуб ўрдудин айрилди. Самарқандға келиб ҳеч иш ҳам қилаолмади. Узининг ва яна бирнеча бегуноҳ подшоҳзодаларнинг ўлмакига сабаб бўлди.

Султон Маҳмуд мирзоға бу хабар етгачуқ бетавақуф Самарқандға келиб, беаҳмад ва бемашаққат тахтқа ўлтурди. Султон Маҳмуд

<sup>37</sup> Қ. б. — Қул Муҳаммад Бағдодий.

мирзонинг неча ишларидин вазиъ ва шариф ва сипоҳи ва раият мутанаффири ва пуризон бўдилар.

Аввал буким, мазкур бўлгон Малик Муҳаммад мирзониким, обоғасининг ўғли ва ўзининг куёви эди, яна тўрт мирзони Қўк саройга чиқариб эди, иккисини қўюб, Малик Муҳаммад мирзони ва яна бир мирзони шаҳид қилди. Буларнинг баъзисига худ подшоҳлик ҳам тегмас эди. Бу дағдағалари ҳам асло йўқ эди. Агарчи Малик Муҳаммад мирзода андак гуноҳе бор эди, яна бирнинг ҳеч гуноҳи йўқ эди.

Яна бир буким агарчи забт ва тузуки хили яхши эди, девон шиор эрди. Сиёқ илмини билур эди, вале табъи зулм ва фисққа мойил эди. Самарқандга киргач, ўзгача тартиб ва насақ ва харж ва таҳмил бунёд қила бошлади.

Ҳазрати Хожа Убайдуллонинг мутааллиқлариғаким, бурун харж ва таҳмилларда кўп фақир ва мискин аларнинг ҳимояти била зулм ва таадидин халос бўлурлар эди, не жой улким, аларга мундоқ таклифлар бўлғай, кўп таадди ва ташаддуд қила бошлади. Балки бу таадди ва ташаддуд Хожанинг авлодиға дағи сироят қилди.

Яна бир буким, ўзиким нечук золим ва фосиқ эди, бек ва бекча ва навкар ва савдари тамом золим ва фосиқ эдиларким, Ҳисор эли, алалхусус Хисравшоҳға тааллуқ эл қамиша шурб ва зиноға машғул эдилар. Бу мартабадаким, Хисравшоҳнинг навҳарларидин биров бир кишининг хотунини тортиб элтар, бу хотуннинг эри Ҳисравшоҳға келиб додхоҳлиқ қилур, жавоб берурким, неча йил сенинг била эди, неча кун анинг била бўлсун.

Яна бир буким, шаҳри ва бозори, балки турк ва сипоҳининг амрад ўғлонлари чўҳра қилур қўрқунчидин уйдин чиқмас эдилар.

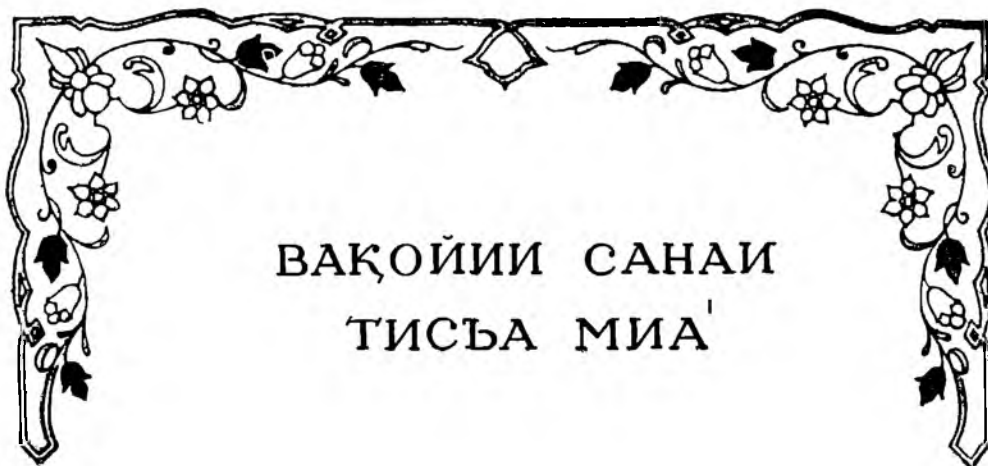
Самарқанд аҳликим, йигирма-йигирма беш йил Султон Аҳмад мирзонинг замонида рафоҳият ва фароғат била ўткариб эдилар, аксар муомала ҳазрати Хожа жиҳатидин адл ва шаръ тариқи била эди. Бу навъ зулм ва фисқдин бажону дил озурда ва ранжида бўдилар. Вазиъ ва шариф, фақир ва мискин нафрин ва дуойи бадиға оғиз очиб, қўл кўтардилар.

Ҳазар кун зи дарди дарунҳои реш,  
Ки реши дарун оқибат сар кунад,  
Баҳам бар мазан то тавони диле,  
Ки оҳе жаҳоне баҳам барзанд<sup>38</sup>.

Ложарам зулм ва фисқнинг шоматидин Самарқандта беш-олти ой беш<sup>39</sup> ҳукумат қилмади.

<sup>38</sup> Ички яралар дардидан ҳазар қил! Чунки ички яра ахир юзага чиқади. Қўлдан, келганича ҳеч бир дилга озор берма! Дилдан чиққан бир оҳ бир жаҳонни барбод қилади.

<sup>39</sup> Беш — ортиқ.



## ВАҚОЙИИ САНАИ ТИСЪА МИА<sup>1</sup>



Манга Султон Маҳмуд мирзодин Абдулқуддусбек  
отлиқ элчи келди. Улуғ ўғли Султон Масъуд  
мирзоға оғаси Султон Аҳмад мирзонинг Оқбегим  
отлиқ иккинчи қизини тўй ва ойин била олғон. Сочиқни келтурди: олтун-  
дин ва кумушдин бодомлар ва писталар қилиб эдилар.

Бу келган элчининг Ҳасан Яъқубқа уруқлуғи бор экандур. Ҳасан  
Яъқубни ваъдалар била мирзоға боқтурғали келган экандур. Нарм  
жавоб айтиб, балки ул сари бўлғондек қилиб элчига рухсат берди. Беш-  
олти ойдин сўнг Ҳасан Яъқубнинг мизожи мунҳариф бўлуб, менинг  
ёвуғумдағи киши қаро била ёмон маош қила киришти. Ишни мунга  
еткурдиким, манга рухсат бериб, Жаҳонгир мирзони подшоҳ қилғай.

<sup>1</sup> Тўққиз юзинчи (1494—1495) йил воқиялари.

Ҳасан Яъқубнинг ихтилоти сойир умаро ва сипоҳи била дағи яхши эмас эди. Анинг бу фикридин бори эл воқиф бўлуб эдилар. Хожа қози ва Қосим қавчин ва Али Дўст тағойи ва Узун Ҳасан ва яна баъзи давлатхоҳлар менинг улуг онам Эсан Давлатбегимнинг қошида йиғилиб сўзни бу ерга қўйдиларким, Ҳасан Яъқубни маъзул қилиб, фитнасиға таскин берилгай. Хотунлар орасида раъй ва тадбирда менинг улуг онам Эсан Давлатбегимча кам бўлгай эди, бисёр оқила ва мудаббира эди. Кўпроқ иш-куч аларнинг машварати била бўлур эди.

Ҳасан Яъқуб аркта эди. Менинг онам ва улуг онам — Эсан Давлатбегим тош қўрғонда чақарда<sup>2</sup> эдилар.

Бу азимат била отланиб аркка мутаважжих бўлдум. Ҳасан Яъқуб қушқа отлонгон экандур. Хабар топиб ўшандин-ўқ Самарқанд сари мутаважжих бўлди. Анинг била бор киши, бор бекларни туттурулди. Тутулгон беклар Муҳаммад Боқирбек эди, Султон Маҳмуд дўллой Султон Муҳаммад дўлдойнинг отаси эди. Яна баъзилар ҳам бор эди. Баъзисиға Самарқанд сари рухсат берилди. Эшик ихтиёри ва Андижон ҳукумати Қосим қавчинга қарор топти.

Ҳасан Яъқубким, Самарқанд азимати била Кандибодомғача бориб эди, неча кундин сўнг фосид андиша била Аҳси азимати қилиб, Хўқон ўрчин навоҳисиға келди. Хабар топиб баъзи беклар била йигитларни анинг устига йиборилди. Илғор беклари ўзларидин илгаррак бир пора йигитларни қоровул йибордилар. Ҳасан Яъқуб хабар топиб, кеча била бу қоровул айиргон йигитларнинг устига юруб, ўй мунгузи қобсоб<sup>3</sup> шиба қўярлар. Қоронғи кечада ўз элининг ўқи-ўқ Ҳасан Яъқубнинг қочориға тегиб, қочоридин бурунроқ ўз амалиға гирифтор бўлди.

Чу бад карди мабош эмин зи офот,

Ки вожиб шуд табиатро мукофот<sup>4</sup>.

Ушбу йил шубҳалиқ таомдин парҳиз қила бошладим. Пичоқ ва қошиқ ва дасторхонғача эҳтиёт қилур эдим. Таҳажжуд ҳам камроқ тарк бўлур эди.

Рабиулохир ойида Султон Маҳмуд мирзоға қавий ориза юзланиб олти кунда оламдин кечти. Қирқ уч ёшар эди.

В а л о д а т в а н а с а б и: секкиз юз эллик еттида эди Абусаид мирзонинг учунчи ўғли эди, Султон Аҳмад мирзо била бир туққон эди.

Ш а к л в а ш а м о й и л и: паст бўйлуқ, суюқ<sup>5</sup> соқоллиқ, танбал. синчисизроқ<sup>6</sup> киши эди.

<sup>2</sup> Қ. б. — Чиқарда.

<sup>3</sup> Л. б. — қобоб (قابوب)

<sup>4</sup> Емонлик қилганингдан кейин офатлардан эмин бўлма, чунки табиатнинг берадиган жазоси аниқдир.

<sup>5</sup> Қ. б. — бурма (بیرمه)

<sup>6</sup> Қ. б. — сухаясизроқ.

Ахлоқ ва атвори: яхши эди. Намозни тарк қилмас эди. Гузуки ва забти бисёр яхши эди. Сиёқ илмини хўб билур эди. Вилоётдин бир дирам ва бир динор анинг бевуқуфи харж бўлмас эди. Навкарининг улуфаси асло мункасир бўлмас эди. Мажлис ва бахшиш ва шилон ва девони бисёр яхши эди. Барчаси қоида ва тузуки била эди. Бир навъ тартиб ва насақиким қўюб эди, сипоҳи ва райят асло андин тажовуз қила олмас эди. Бурун қушқа хили қотрор экандур. Сўнгралар баҳлум овин\* қалин овлар эди.

Зулм ва фисққа кўп машғул эди. Муттасил чоғир ичар эди. Чўҳра қалин сахлар эди. Қаламравида чиройлиқ амрад ўғлон бўлса, ҳар навъ била келтуруб чўҳара қилур эди. Бекларнинг ўғлонларини, балки кўкалдошларини чўҳра қилиб эди, балки ўзининг кўкалдошидин туққонға доғи бу хизматни буюруб эрди. Бу шум феъл анинг замонида андоқ шойиъ эдиким, чўҳрасиз киши асло йўқ эди. Чўҳра сахламоқлиғни ҳунар билурлар эрди. Чўҳра сахламаслиғни айб қилурлар эди. Зулм ва фисқининг шоматидин ўғлонлари тамом жувонмарг бўлдилар.

Табъи назми бор эди, девон тартиб қилиб эди, вале шеъри бисёр суст ва бемаза эди. Андоқ шеър айтқондин айтмоғон яхшироқдур.

Бад этиқод киши эди. Ҳазрати Хожа Убайдуллоға истихфоф қилур эди. Юраксиз киши эди. Ҳаёси камроқ эди. Бир неча масхара ва бебок теграсида бор эди. Девон бошида ва халойиқ қошида зишт ва шаниъ ҳаракатлар қилурлар эди. Бадкалом эди. Сўзини филҳол англаб бўлмас эди.

Масофлари: икки қатла масоф урушти. Ҳар икки қатла Султон Ҳусайн мирзо била, бир мартаба Астарободта мағлуб бўлди. Яна бир қатла Андиҳуд навоҳисида Чакман деган ерда ҳам мағлуб бўлди. Икки қатла Бадахшоннинг жануб жониби Кофиристонға бориб ғазот қилди. Бу жиҳаттин фароминининг тўғросида Султон Маҳмуд ғозий битирлар эди.

Вилоётти: Султон Абусаид мирзо Астарободни бериб эди. Ироқ воқасида Хуросонға келди. Ул фурсат Қанбар Алибек Ҳисор ҳокими Султон Абусаид мирзонинг ҳукми била Ҳиндустон черикини чериклаб, Ироққа мирзонинг сўнгича борадур эди, Хуросонға етиб эди, Султон Маҳмуд мирзоға мулҳақ бўлди. Султон Ҳусайн мирзонинг овозасини эшитгач, Хуросон эли ҳужум қилиб, Султон Маҳмуд мирзони Хуросондин чиқордилар. Самарқандға Султон Аҳмад мирзонинг қошиға келди. Неча ойдин сўнг Аҳмад Муштоқ бошлиғ Сайид Бадр ва Хисравшоҳ ва яна баъзи йигитлар Султон Маҳмуд мирзони олиб қочиб, Ҳисорға Қанбар Алибек қошиға келдилар. Андин бери Қаҳқа била Кўхтан тоғининг

\* Л. Б. — نهلم اوی نی  
К. Б. — بهلم آونی

жануб тарафидаги вилоёт, мисли: Тирмиз ва Чағониён ва Ҳисор ва Хатлон ва Қундуз ва Бадахшон Ҳиндукуш тоғиғача Султон Маҳмуд мирзонинг тасарруфида эди. Оғаси Султон Аҳмад мирзо ўлгандин сўнг анинг вилоёти дағи мунинг тасарруфида бўлди.

**А в л о д и:** беш ўғил, ўн бир қиз эди. Бори ўғлонларидин улуф Султон Масъуд мирзо эди. Онаси Мир Бузург Тирмизийнинг қизи эди.

Яна бир ўғул Бойсунғур мирзо эди. Онаси Пашабегим эди.

Яна бир ўғил Султон Али мирзо эди. Онаси Зухрабеги оға эди, ўзбек эди, ғума эди.

Яна бир ўғул Султон Ҳусайн мирзо эди. Онаси Хонзодабегим, Мир Бузургнинг набираси эди. Мирзо ҳаётида ўн уч ёшида тенгри раҳматиға борди.

Яна бир ўғул Султон Вайс мирзо эди. Онаси Юнусхоннинг қизи, менинг онамнинг сингли Султон Нигорхоним эди. Бу тўрт мирзонинг ҳолоти бу тарихда йил вақойида мазкур бўлғусидур.

Уч қиз Бойсунғур мирзо била бир туққон эди. Улуғроғини Султон Маҳмуд мирзо обағаси Минучеҳр мирзонинг ўғли Малик Муҳаммад мирзоға чиқариб эди.

Яна беш қиз Мир Бузургнинг набираси Хонзодабегимдин эди. Улуғини Султон Маҳмуд мирзодин сўнгра Абобакр Кошғарийға бердилар. Иккинчи қиз, Бикабегим эди, Султон Ҳусайн мирзо Ҳисорни муҳосара қилғонда Ҳайдар мирзо отлиқ ўғлиғаким, Султон Абусаид мирзонинг қизи Поянда Султонбегимдин туққондур, олиб ярашиб, Ҳисорнинг устидин қўпти. Учунчи қиз Оқбегим эди. Тўртунчи қизи\* Ойбегим эди<sup>7</sup>. Султон Ҳусайн мирзо Қундуз устига келганда Умаршайх мирзо ўғли Жаҳонгир мирзони Андижон черики била кўмак йиборганда Жаҳонгир Мирзоға номзад бўлуб эди. Тарих тўққуз юз ўнда Аму дарёси ёқасида Боқи Чағониёний манга келиб мулозамат қилди. Бу бегимлар оналари била Тирмизта эдилар. Булар ҳам Боқи Чағониёнийнинг кўчи била келиб қўшулдилар. Коҳмардқа келганда Жаҳонгир мирзо олди. Биргина қизи бўлди. Бу тарихда улуғ онаси Хонзодабегим била Бадахшон вилоятидадур. Бешинчи қиз Зайнаб Султонбегим эди. Кобулни олғонда онам Қутлуқ Нигорхонимнинг саъйи била олдим, хили созворлиқ бўлмади. Икки-уч йилдин сўнг обила заҳмати била оламдин борди Яна бир қиз Махдума Султонбегим эди. Султон Али мирзонинг бир туққон эгачисидур. Холо Бадахшон вилоятидадур. Ва яна икки қиз ғунчачидин бўлуб эди. Бирининг оти Ражаб Султон, яна бирининг оти Муҳиб Султондур.

**Х а в о т и н** ва сарори: улуғ хотуни Мир Бузург Тирмизийнинг қизи Хонзодабегим эди. Мирзо бисёр севар эди. Султон Масъуд мирзонинг онаси эди. Ул ўлганда мирзо бисёр қаттиқ таъзият тутқондур. Ан-

\* 7 Л. б. — да йўқ.

дин сўнг Мир Бузургнинг набираси бу Хонзодабегимнинг биродарзодасини олди. Ани ҳам Хонзодабегим дерлар эди. Беш қиз ва бир ўғулнинг онаси эди.

Яна бир Пашабегим эди. Қорақўйлуқ Баҳорлу аймағи туркман бекларидин Али Шукрбекнинг<sup>9</sup> қизи эди. Жаҳоншоҳ мирзо Бороний Қорақўйлуқнинг ўғли Муҳаммади мирзо олиб эди. Озарбойжон ва Ироқни бу Жаҳоншоҳ авлодидин Оққўйлуқ Узун Ҳасан олғонда Али Шукрбекнинг<sup>9</sup> ўғлонлари тўрт-беш минг уйлук қорақўйлуқ туркманлар била Султон Абусаид мирзо мулозаматиға келиб эдилар. Султон Абусаид мирзо шикаст топқонда бу вилоятларға туштилар. Султон Маҳмуд мирзо Самарқанддин Ҳисор келганда Султон Маҳмуд мирзо мулозаматиға келдилар. Бу Пашабегимни мирзо ул маҳалда олиб эди. Бир ўғул, уч қизининг онаси эди. Яна бир Султон Нигорхоним эди. Насаби хонлар вақойида машруҳ мазкур бўлубтур.

Ғума ва ғунчачиси хили бор эди. Муътабар ғумаси Зухрабеги оға эди. Ўзбакдин эди. \*Султон Абусаид мирзонинг тириклигида йигитлигида олиб эди<sup>10</sup>. Бир ўғул, бир қизининг онаси эди ва ғунчачи хили бор эди. Иккисидин икки қиз бўлуб эдиким, мазкур бўлди.

Умароси: Хисравшоҳ эди. Туркистонлиқ қипчоқдиндур. Кичиклигида тархон бекларига ёвуқ хизмат қилур эди. Балки андин сўнг Мазидбек арғунға навкар бўлди. Филжумла риоят қилиб эди. Ироқ бузуғлуғида Султон Маҳмуд мирзога қўшулуб, йўлда келурда шойиста хизматлар қилғон учун Султон Маҳмуд мирзо риоят қилиб эди. Сўнгралар асру кўп улғайиб эди. Султон Маҳмуд мирзонинг замонида-ўқ навқари беш-олти мингга етиб эди. Аму дарёсидин Ҳиндукуш тоғиғача вилоёт ғайри Бадахшон, тамом мунга тааллуқ эди. Дарбаст ер эди, Шилони ва саховати яхши эди. Бовужуди турклук маҳкам пайдоқунанда эди. Нечукким пайдо қилур эди, яхши ҳам харж қилур эди.

Султон Маҳмуд мирзодин сўнг ўғлонларининг замонида худ асру кўп улғайиб эди. Навқари йигирма мингга ёвушуб эди. Агарчи намоз қилур эди ва таомда парҳиз қилур эди, вале тийра ва фосиқ эди, гавдан ва бефаҳм ва бевафо ва ҳаромнамак киши эди. Беш кун ўтар дунё учун бир ўзи ёстурғон валинеъматзодасини кўр қилди. Яна бирини ёлтурди. Тенгри қошида осий ва халқ олдида мардуд бўлубдур. Домани қиёматгача лаънат ва нафрин сазонори бўлди. Бу ўтар дунё учун мундоқ ёмон ишлар қилди. Мундоқ бисёр маъмур вилоят ва мунча қалин яроқлиқ навкар била бир мокиён била ҳам тутушмади. Бу тарихда зикри келгусидур.

Яна бир Муҳаммад Элчи бўға эди. Қавчин эди. Балх эшигида ҳазо-

<sup>9</sup> 9 Қ. б. — Алишербекнинг.

<sup>10</sup> 10 Л. б. да йўқ.





تنگوی اقا اینک منادی بولان و چهرستان هر دو کانتا  
تنگ شفاقتی بولان و چهار بار باصفا لا زینک بیعتی  
برلان که شنبه کو در مضان (مهر) بیست و پنج  
سیسینوز تو قهت تو قوزده فرخانه ولایتی و اولون ایله  
باشته پادشاه اولدیم فرخانه ولایتی بیست و پنج  
دین دور معمره تنگ کناره پسر اولدیم اولدیم  
شرقی کاشغر بولم هم قند جنوبی درختان تنگ  
پس جیدی تا غلام شمس ادا اکره بوردن شهرلار  
بار ایکنندو مثل المایق و الما توو یا توو کیم تنگ و اطراف  
تست بیتلار مشول اوز بکجه دین بولماریج

ра<sup>11</sup> урушида Султон Абусаид мирзо олдида даъво била мушт тегуруб-дур. Мардона киши эди. Мирзога доим мулозамат қилур эди. Мирзо раъйи била амал қилур эди. Султон Хусайн мирзо Қундузни қобогонда Хисравшоҳнинг таассубига оз киши била яроқсиз беҳисоб шабихун келди. Иш ҳам қила олмади. Андоқ қалин черикка не иш қила олғай эди. Сўнггича қовғунчи борди, ўзин дарёга солди, фарқ бўлди.

Яна бир Айюб эди. Султон Абусаид мирзо қошида Хуросон чухраси чаргасида хизмат қилур эди. Мардона киши эди. Бойсунғур мирзонинг бек аткаси эди. Емак ва киймаги сирфа била эди. Ҳаззол ва ҳарроф эди. Султон Маҳмуд мирзо беҳаё деб хитоб қилур экандур.

Яна бир Вали эди. Хисравшоҳнинг туққан иниси эди. Навкарини яхши сахлар эди. Султон Масъуд мирзонинг кўзига мил тортмоғига ва Бойсунғур мирзонинг ўлтурмакига боис ул эди. Жамиъ элни ғийбат қилур эди. Бадзабон ва фаҳшгўй ва худписанд ва тийра мағз мардак эди. Ўзидан ўзга ҳеч кишини ҳеч ишта писанд тутмас эди. Қундуз вилоятидин келганда ва Душий навоҳисида Хисравшоҳни навкар, савдаридин айриб рухсат берган фурсатта ул доғи ўзбакнинг қўрқунчидин Андароб ва Серобқа<sup>12</sup> келиб эди. Ул навоҳидағи аймақларни босиб талаб, бизни деб Қобулға келдилар. Вали Муҳаммад Шайбонийхон қошига борди. Самарқанд шаҳрида бўйнига урдурди.

Яна бир Шайх Абдулло барлос эди. Шоҳ Султон Муҳаммаднинг бир қизи мунда эдиким, Абобакр мирзо била Султон Маҳмудхоннинг хэласи бўлғай. Тўнни сириқ ва тор кияр эди. Одми ва асил киши эди.

Яна бир Маҳмуд барлос эди. Навандоқлик барлослардиндур Султон Абусаид мирзо қошида ҳам бек эди. Султон Абусаид мирзога Ироқ вилояти мусаххар бўлғонда Кирмонни Маҳмуд барлосга бериб эди. Абобакр мирзога Мазидбек арғун ва қорақўйлуқ<sup>13</sup> туркман беклари қўшулуб, Султон Маҳмуд мирзонинг устига Ҳисорда келганда Султон Маҳмуд мирзо оғосига Самарқандга борди. Маҳмуд барлос Ҳисорни бермай, яхши сахлади. Шоир эди, девон тартиб қилиб эди.

Султон Маҳмуд мирзонинг фавтидин сўнгра Хисравшоҳ бу воқиюни элдин яшуруб хазинага дастандозлик қилди. Мундоқ хабар нечук яшурун қолур<sup>14</sup>, филҳол бори шаҳр элига бу хабар ёйилди. Самарқанд аҳлига ул кун бир улуғ ийд эди. Сипоҳи ва раият Хисравшоҳнинг устига ҳужум қилмоқ мақомида бўлдилар. Аҳмад Ҳожибек ва Тархон беклари ғавғони босиб, Хисравшоҳни чиқариб Ҳисор узатдилар. Султон Маҳмуд мирзо ҳаётида улуғ ўғли Султон Масъуд мирзога Ҳисорни бериб, Бойсунғур мирзога Бухорони бериб, ўғлонлариға рухсат бериб эди. Бу

<sup>11</sup> Л б. — Ҳазораспий

<sup>12</sup> Қ б. — Сароб (سراب)

<sup>13</sup> Қ б. — ва қорачуй қорақўйлуқ

<sup>14</sup> Қ б. — яшуруқлуқ бўлур.

воқиада ҳеч қайси ҳозир эмас эди. Хисравшоҳни чиқоргондин сўнг Самарқанд ва Ҳисор беклари иттифоқ била Бухорога Бойсунғур мирзога киши йибориб ва келтуруб, Самарқанд тахтига ўлтурғуздилар. Бойсунғур мирзо подшоҳ бўлгонда ўн секкиз яшар эди.

Ушал фурсатта Султон Маҳмудхон Султон Жунайд барлоснинг ва Самарқанднинг баъзи ақобирининг сўзи била Самарқанд доияси била черик тортиб, Қанбой навоҳисига келди. Самарқанддин ҳам Бойсунғур мирзо қалин ва кўчум ва яроғлиқ черик била чиқиб, Қанбой навоҳисида масоф уруштилар. Ҳайдар кўкалтошким мўғул черикнинг рукни аъзами эди, ирвул эди, тамом оттин тушуб, шиба қўймоққа машғул бўлди. Қалин отлиқ<sup>15</sup>, таассублуқ Самарқанд ва Ҳисор йигитлари от солгон била Ҳайдарбек бошлиқ тушганлар тамом от оёғининг остига-ўқ қолдилар. Муни олдургон била уруша ҳам улмадилар, бостурдилар Қалин мўғул кишиси қирилди. Бўйсунғур мирзо ўз олида ҳам қалин кишининг бўйинни урдурубтур<sup>16</sup>.


Андоқким, ўлукнинг касратидин уч ерда хиргоҳни буюткабдурлар.

Бу фурсатта Иброҳим соруқим, минглиғ элидин эди, оғамнинг<sup>17</sup> олида кичикдин хизматлар қилиб, беклик мартабасига етиб эди, бир жарима жиҳатидин сўнгралар мардуд эди, Исфара қўрғонига кириб Бойсунғур мирзонинг отига хутба ўқуб, мухолафат мақомида бўлди.

Шаъбон ойн Иброҳим сорунинг фитнасининг дафъига азимат қилиб черк отланилди. Ушбу ойнинг оёғида Исфарани қабаб туштук. Ул куни йигитлар шўхлук қилиб, етган била-ўқ қўрғонининг тошида янги том қўпориб, соладургон қўрғонни олдилар. Сайид Қосим эшик оқа бу қун борчадин яхшироқ юруб, ўзуб қилич тегурди. Султон Аҳмад Танбал ҳам қилич тегурди. Муҳаммад Дўст тағойи ҳам қилич тегурди, вале баҳодур улушини Сайид Қосим олди. Баҳодурлуқ улуши мўғулда кадимий расмдур. Ҳар тўй ва ош бўлгонда<sup>18</sup> ҳар кимки элдин ўзуб қилич тегургон бўлса, ул улушни ул олур. Шохрухияда бориб тағойим Султон Маҳмудхонни кўрукона баҳодурлуқ улушни Сайид Қосим олди. Аввалғи қун урушда Худойберди аткамга тахш ўқи тегиб ўлди. Чун яроқсиз<sup>19</sup> уруш солилиб эди, баъзи йигит-ялағ зойиъ бўлуб, хили киши яралиқ бўлди. Иброҳим сорунинг қошида тахшандоз бор эди, бисёр яхши отар эди. Онча тахшандоз кўрулмайдур эрди. Аксар элни ул яралиғ қилди.

<sup>15</sup> Қ. б. — яроқлиқ.

<sup>16</sup> Қ. б. — бўйнига урур эди.

<sup>17</sup> Л. б. да  шаклида ёзилиши катодир.

<sup>18</sup> Халқ ичидан ўзиб чиққан кишига баҳодирлик урвони тўй ва ош бўлганда берилади, дейишини уруш, маъракада берилади деб тушуниш керак.

<sup>19</sup> Яроқсиз — бутунлай қуролсиз эмас, балки ўқ, қилич ўтмайдиган махсус кийим (жиба) сиз демақдир.

Қўрғон фатҳидин сўнг менинг қошимда бўлур эрди<sup>20</sup>. Мухосара мумтад бўлди. Буюрилдиким, икки-уч ерда саркўблар ясаб, нақблар солғайлар. Қалъагирлиқ асбобиға бажид машғул бўлғайлар. Муҳосара имтидоди қирқ кунга тортти.

Охир Иброҳим сору ожиз бўлуб, Хожа Мавлонойи қозининг тавасути била қуллуқни ихтиёр қилиб, шаввол ойида қилич, соғдоғини<sup>21</sup> бўйниға осиб келиб, мулозамат қилиб, қўрғонни топшурди.

Хўжанд ҳам муддати мадид эдиким, Умаршайх мирзо девониға тааллуқ эди, бу фатаратга ул саркорда футур бўлгон учун Султон Аҳмад мирзоға боқиб эрди. Чун мунча тақриб бўлди, анинг устиға ҳам борилди. Хўжанд ичида Амир Мўғулнинг отаси Абдулваҳҳоб шиговул эрди, мен етгач-ўқ қўрғонни бемузояқа топшурди.

Бу фурсатда Султон Маҳмудхон Шоҳрухияға келиб эди. Мундин бурунроқ Султон Аҳмад мирзо Андижон навоҳисига келганда хон ҳам келиб, Ахсини қабаб эди. Нечукким, мазкур бўлди, хотирға еттиким, ора мунча ёвуқ бўлгонда хон чун ота оғадурлар, бориб мулозамат қилсам ўтган кудуратлар рафъ бўлса, ироқда-ёвуқта эшитур, кўрарга яхши бўлғай деб келиб, Шоҳрухиядан ташқари Ҳайдарбек солгон боғда хонга мулозамат қилдим. Хон боғнинг ўртасида солгон улуғ чордара ўйда ўлтуруб эдилар. Уйдин киргач уч юкундум. Хон ҳам таъзим қилиб қўптилар. Кўрушуб, ёниб юкунгандин сўнг ёнлариға тилаб, қалин шафқат ва меҳрибонлиқлар кўрсатдилар.

Бир-икки кундин сўнг Кандирлик добони била Ахси ва Андижон сари азимат қилдим. Ахсиға етиб отамнинг мазорини тавоф қилдим

<sup>20</sup> «Андоқким ўлукнинг касратидин уч ерда хиргоҳни буюткаблурлар» деган жумладан бошлаб бу ергача бўлган қисми Қозон босмасида форсий тилда берилган. Биз тубанда шунинг таржимасини берамизким, ҳар иккала текст орасида оғ бўлса-да, фарқ бордир. Форсча текстнинг тушиб қолган жойлари ҳам бор. Бун бўлса-да, фарқ бордир. Форсча текстнинг тушиб қолган жойлари ҳам бор. Бундай жойларга нуқталар қўйилган, таржимада ҳам бу ҳол сақланди.

«Улукларнинг кўплигидан чодирни тўрт ерга кўчирдилар. Шу кунларда Иброҳим сору отамнинг хизматида бўлиб, амирлик мартабасига етган эди. Бу кунларда бир гуноҳи сабабли қувинди бўлиб, Исфара қалъасига кирди ва Бойсунгур мирзо псмига хутба ўқиб, душманликни бошлади. Шаъбон ойида унинг фитнасини қайтариш учун лашкар отланди ва охир шу Исфарага жўнади. Уша кунни ёшлар шўхлик қилиб, қалъага етиш билан ташқаридаги янги солинаётган қалъани олдилар. Шу кун ҳаммадан ортиқроқ.. Танбал ҳам Муҳаммад Дўст тағойи каби қилич.. Мўғул улусида қадимдан расм бўлиб келгандирки (маъракада) халқ орасидан ёлғиз чиқиб душманга қилич тортса, баҳодирлик улушини берадилар. Бу жиҳатдан баҳодирлик улуши унга берилган. Аввалги кунни акам Хулойбердига ўқ тегиб ёлли Сўнг, қуролсиз (жибасиз) уруш бошланган эди. Баъзи йигитлар зойиъ бўлиб, кўписи ярадор бўлди. Иброҳим сору ҳузурда бир мерган бор эди, у кўп кишиларни ярадор қилди. Қалъа фатҳидан сўнг у мерган менинг олдимда турар эди».

<sup>21</sup> Қ. б.— садоғини.

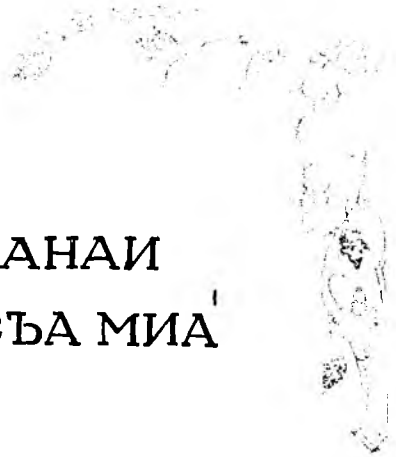
Ахсидин номоз жумъа вақтида чиқиб, Банди Солор йўли била намоз шом била намоз хуфтан орасида Андижонга келдим<sup>22</sup>. Бу йўлким, Банди Солор йўли бўлмай, тўққуз йиғоч йўлдир. Андижон вилоятининг саҳронинларидин бир Чакрак элидур, қалин элдур. Беш-олти минг уйлук эл бордур. Фарғона била Кошғар орасидаги тоғларда бўлурлар. Отлари кўп ва қўйлари қалиндур. Ул тоғларда ўй ўрнига қўтос саҳларлар. Қўтослари ҳам бисёр бўлур. Чун тоғлари берк ва сарҳатда воқиф бўлубтур, мол бермакта ройиш эмастурлар. Черикни Қосимбекка бошлатиб Чакракка йиборилдиким, Чакракдин мол олиб, черикка нима тегургай. Қосимбек бориб, йигирма мингга ёвуқ қўй ва минг, минг беш юз от олиб, черик элига улашти.

Черик Чакракдин ёнғондин сўнг Уратепанинг устигаким, муддатлар Умаршайх мирзо тасарруфида эди, мирзо ўлар йили чиқидин чиқиб эди, бу фурсатта Бойсунғур мирзо жонибидин иниси Султон Али мирзо анда эди, азимат қилилди. Султон Али мирзо хабар топиб, ўзи Фалғар ва Масиҳо кўҳистонлариға чиқиб, аткаси Шайх Зуннунни Уратепада қўюб эди, Хўжанддин ўтуб ора йўлга етганда Халифани Шайх Заннунга рисолат тариқи била йиборилди. Ул беҳуш мардак жавоби шофий бермай, Халифани тугтуруб ўлумга буюрди. Чун хост йўқ экандур, Халифа халос бўлуб, юз туман машаққат ва азоблар била икки-уч кундин сўнг яёқ ва яланғоч келди.

Уратепанинг навоҳисиға келдук. Чун қиш ёвуқ бўлуб эди, эл ошлиқ-тўлукини тамом кўтариб эдилар, бу жиҳатлардин неча кундин сўнг Андижон сари мурожаат қилилди. Биз ёнғондин сўнг хон кишиси Уратепа устига юрди. Уратепа кишиси тура олмай солиб чиқди. Хон Уратепани Муҳаммад Хусайн кўрагонга берди. Ушул тарихдин тўққуз юз секкизгача Уратепа Муҳаммад Хусайн кўрагонда эди.

---

<sup>22</sup> Қ. б. — кирдим.



## ВАҚОЙИИ САНАИ ИҲДО ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>



Султон Ҳусайн мирзо Хуросондин Ҳисор устига черик тортиб, қиш Тирмиз тўғриси келди. Султон Масъуд мирзо ҳам черик йиғиб, Тирмизга муқобалада келиб ўлтурди. Хисровшоҳ ўзи Қундузни маҳкам қилиб, иниси Валини черикка йиборди. Қишнинг аксарини сув ёқасида ўткардилар, ўта олмадилар. Султон Ҳусайн мирзо кордон ва соҳиб тажриба подшоҳ эди. Қундуз сари сув юққори боқа кўчти. Уртадағи черикни гофил қилиб Абдулатиф бахши бошлиқ беш-олти юз ўбдон кишини Қилиф гузарига йиборди. Ул черик воқиф бўлгунча Абдулатиф бахши таъйин бўлгон эл била Қилиф гузаридин ўтуб сув ёқасини мазбут қилди. Бу ҳабар

<sup>1</sup> Тўдқиз юз биринчи (1495—1496) йил воқилари.

Султон Маъсуд мирзога\* келгач, Вали Хисравшоҳим бу кечган кишининг<sup>2</sup> устига бормоқни ҳарчанд саъй қилди, Султон Масъуд мирзо бедиллиғидин ё Боқи Чағониёнийнингким, Валининг зидди эди, саъйидин бу кечган кишининг устига бормоди. Бузулгон йўсунлуқ Ҳисор сари ёндилар.

Султон Ҳусайн мирзо сув кечиб, Бадиуззамон мирзони ва Иброҳим Ҳусайн мирзо \*ва Муҳаммад Валибек ва Зуннун аргунни Хисравшоҳ устига илғор йиборди. Музаффар мирзо ва Муҳаммад Бурундуқ барлосни Хатлон устига йиборди<sup>3</sup>. Ўзи Ҳисор устига келди. Ёвуқ етканда хабардор бўлдилар.

Султон Масъуд мирзо Ҳисорда турмоқнинг маслаҳатини топмай Камруд руди юқори Сира тоғ<sup>4</sup> йўли била иниси Бойсунғур мирзо қошига Самарқандга борди. Вали ҳам Хатлон сари тортти. Ҳисор қўргонини Боқи Чағониёний ва Маҳмуд барлос ва Султон Аҳмад Қучбекнинг отаси беркитдилар.

Ҳамза Султон ва Маҳди Султон неча йил эдиким, Шайбонийхондин айрилиб келиб, Султон Маҳмуд мирзо мулозаматида эдилар. Жамиъ ўзбаклари билъ Муҳаммад<sup>5</sup> дуғлат Султон Ҳусайн дуғлат ва жамиъ Ҳисор вилояти ўлтурушлуқ мўғуллар била бу бузуғлуқга Қоратегин сари тортилар.

Султон Ҳусайн мирзо бу хабарларни топиб, Абулмуҳсин мирзони ва баъзи йигитларни Камруд дараси юққори, Султон Масъуд мирзо кейнига йиборди Тангига кирган маҳалда кейнидин етарлар, онча иш қила олмаслар. Мирзобек фарангибоз анда қилич тегурур.

Иброҳим тархон ва Яъқуб Айюб ва яна баъзи черикни Ҳамза Султоннинг ва мўғулларнинг устига Қоратегинга йиборди. Қоратегинда кейинидин етиб урушдилар. Султон Ҳусайн мирзонинг илғорини босиб, бу бекларнинг аксарини тушуруб яна қўя бердилар.

Ўшул чиққон била Ҳамза Султон ва Маҳди Султон ва Ҳамза Султоннинг ўғли Мамоқ Султон ва Муҳаммад дуғлатким, сўнгралар Муҳаммад Ҳисорийга машҳур бўлуб эди, Султон Ҳусайн дуғлат ва бу султонларга тааллуқ ўзбаклар Ҳисор вилояти ўлтурушлуқ Султон Маҳмуд мирзо навқари мўғуллар бизни деб рамазон ойи Андижонга келдилар.

Ул фурсатлар Темурия салотини дастури била тўшак устида ўлтурур элим Ҳамза Султон била Маҳди Султон ва Мамоқ Султонким келдилар, бу салотиннинг таъзимиға қўпуб тўшакдин тушуб, бу султонлар била кўруштум. Султонларни ўнг қўлда боғишда ўлтурғуздум. Муҳам-

\*2 Қ. б. — келгач, бетаваққув Хисравшоҳ ва Вали бу кечган кишинларнинг.

\*3 Қ. б. — Муҳаммад Бурундуқ барлос ва Зуннун аргунни Хисравшоҳ устига илғор йиборди Музаффар мирзони Хатлон устига йиборди.

<sup>4</sup> Қ. б. — Сарв тоғ.

<sup>5</sup> Қ. б. — Маҳмуд.

мад Ҳисорий бошлиқ борча мўғуллар келдилар. Борча мулозаматни ихтиёр қилдилар.

Султон Ҳусайн мирзо келиб Ҳисор қўрғонини қабаб тушти. Нақб солмоқ ва қўрғон олмоқ ва тош урмоқ ва қозон қурмоқнинг иш-кучидэ кеча ва кундуз ором ва қарори йўқ эди. Тўрт-беш ерда нақб солди. Шаҳр сари дарвозада солгон нақб хили илгари келиб эди. Қўрғон эли дағи нақб солиб, бу нақбини топдилар. Қўрғон эли юққоридин буларга дуд қилдилар. Алар тўшукни беркитган била тутун юққори қўрғон элига-уқ ёниб, қўрғон эли ўлум ичи бўлуб, қочиб чиқтилар. Охир кўза-кўза сув кетуруб қуюб, ташқи элни нақбдин қочурдилар. Яна бир навбат бир пора илдам йигитлар чиқиб, нақб устидаги йигитларни қочурдилар. Яна мирзо тушган шимол тарафидин қозон қуруб, қалин тош уруб, бир буржни ковок қилиб эдилар. Намоз хуфтан бурж учти. Баъзи йигитлар тезлик қилиб урушга рухсат тиладилар. Кечадур деб мирзо рухсат бермади. Тонг отқунча худ қўрғон эли буржни тамом қўпариб эдилар. Тонгласи уруш ҳам солмадилар. Бу икки ой, икки ярим ойда ғайраз сиёсат ва нақб солмоқ, саркуб қўпормоқ ва тош отмоқдин ўзга яхши уруш солмади.

Баднуззамон мирзо ва ул жамоатниким, Хисравшоҳ устига йибориб эди, Қундуздин уч-тўрт йиғоч қуйроқ тушганда Хисравшоҳ бўлгон кишиси била ясатиб Қундуздин чиқиб ора қўнуб, Баднуззамон мирзо ва черикнинг устига босиб келди. Булар мунча мирзолар ва мунча сардор беклар бовужудким, кишилари икки Хисравшоҳнинг кишисича бўлмаса, бир яримчада худ не сўз, ҳазм риоят қилиб, хандақдин чиқмадилар. Хисравшоҳнинг яхши-ёмон, улуғ-кичик навқари тўрт-беш минг бўлғай эди.

Хисравшоҳ бу ўтар дунёни бебақо учун ва кетар навқари бевафо учун мунча ёмонлиқ ва бадномлиқни ихтиёр қилиб ва мунча зулм ва бедод қилмоқни ўзига шиор қилиб, мунча улуғ вилоятлар олиб, мунча қалин навқар ва савдар сахламоқ тарҳини солиб, балки сўнгралар навқар ва чоқари йигирма-ўттуз мингга тортиб вилоёт ва парканоти ўз подшоҳи ва мирзоларидин ортиб, умрида қилгон иши ўшбу бўлди. Ушмунча била Хисравшоҳ ва тавобининг оти сардорлиққа чиқиб, мардона бўлдилар.

Хандақдин чиқмагонлар қўрқоқлиққа отиқиб, бедиллик била афсона бўлдилар. Баднуззамон мирзо андин кўчуб неча кўч била Толиқоннинг Олғу тоғига<sup>6</sup> келиб тушти. Хисравшоҳ Қундуз қўрғонида эди. Иниси Валини бир пора ўбдон йигитлар била Ишкамиш ва Фулул ва ул тоғ доманалариға йибориб эдиким, яна ташқаридин хадук ва ташвиш бергай, яна Муҳиб Али қўрчи бир пора ўбдон йигитларни олиб келиб, Хат-

<sup>6</sup> Қ. б. — Улуғ боғига.



лен суйининг ёқасида буларнинг кишисига учраб босиб бир пора киши турушуб, бир неча бош кесиб берди. Сунгги навбат мунинг таассубига Сайидим Али дарбон ва иниси Қулибек ва Баҳдул Айюб бир пора ўбдон йигитлар била келиб, Анбар кўҳ доманасида Хожа Чангол навоҳисида Хуросон черики кўчган маҳалда илик олишурлар, қалин киши етиб Сайидим Али ва Қулбобони ва яна бир пора ўбдон йигитларни тамом тушурдилар.

Бу хабар Султон Ҳусайн мирзога етишти. Дағи Ҳисорнинг баҳор ёғинлари жиҳатидин ҳам черик холи аз ташвиш эмас эрди, яраш тарҳин орага солиб ичкардин Маҳмуд барлос келди. Ташқаридин Хожа Пир баковул ва улуғ оғалар ва неким бўлгон созанда ва хонанда келиб, Султон Маҳмуд мирзонинг Хонзодабегимдин бўлгон улуғ қизини Ҳайдар мирзоғаким, Поянда Султонбегимдин бўлуб эди, Султон Абусаид мирзонинг қиз набираси эди, олиб Ҳисор устидин қўпуб Қундуз сари юзландилар. Қундузга келиб ҳам бир пора сиёсат қилиб, муҳосара мақомида бўлди Охир Бадиуззамон мирзо орага тушуб ярашиб, ичкари, ташқари тушган йигитларни алишиб ёндилар. Хисравшоҳнинг мунча улғаймоғига, мунча ҳадди етмас ишларни қилмоғига Султон Ҳусайн мирзонинг икки қатла келиб ола олмай ёнмоғи сабаб бўлди. Султон Ҳусайн мирзо Балхга етганда Мовароуннаҳр вилояти маслаҳати учун Балхни Бадиуззамон мирзога бериб, анинг вилоятиниким, Астробод бўлғай. Музаффар Ҳусайн мирзога берди. Ҳар иккаласини Балхқа ва Астрободқа бир мажлиста юқундурди. Бу жиҳатдин Бадиуззамон мирзо тар бўлди. Мунча йил ёғлиқлар ва фитналарнинг сабаби ул эди.

Ушбу рамазон ойн Самарқандда тархонийларнинг фитнаси эди. Шарҳи будурким, Бойсунғур мирзо ул миқдорким, Ҳисор беклари ва сипоҳилари била ихтилот ва омизиш қилур эди. Самарқанд бек ва сипоҳийлари била онча қилмас эди. Шайх Абдулло барлос улуғ ихтиёр бек эди. Уғлонлари андоқ муқарраб ва ички эдиларким, ошиқлиқ била маъшўқлуққа нисбат қилурлар эди. Тархон беклари ва баъзи Самарқанд беклари бу жиҳатлардин тар бўлдилар.

Дарвеш Мухаммад тархон Бухородин келиб, Султон Али мирзони Каршидин келтуртуб подшоҳ кўтариб, Боғи Навға келдилар Бойсунғур мирзо Боғи Навда эди. Бойсунғур мирзони тутқун йўсунлук қилиб навкар, савларидин айриб аркка келтурдилар. Иккала мирзони бир ерда ўлтурғуздилар. Кеч намоз дигар Бойсунғур мирзони Кўк саройга чиқорур хазели қилдилар. Бўйсунғур мирзо таҳорат килмоқ баҳонаси била Бўстон саройининг шарқ-шимол тарафидағи иморатлардин бир уйга кирди Эшикта тархонийлар туруб эдилар. Мирзо била Мухаммад Қули қавчин Хасан шарбатчи била кирдилар. Алқазо<sup>7</sup>, мирзо таҳоратга кир-

<sup>7</sup> Қ. 6. — Алқисса.

ган уйнинг орқа тарафида хишт била тиға қўпорғон эшиги бор экандурким, ҳавлидин ташқари чиқар экандур. Филҳол бу тиғани йиқиб чиқиб, аркнинг Готфар тарафидағи фасилдин биридин об мўри била чиқиб, дутаҳий фасилидин ташлаб Хожа Кафширга, Хожаго Хожанинг уйига бордилар. Обхонанинг эшигида турғонлар бир замондин сўнг мулоҳаза қилурлар. кўрарларким мирзо қочибтур.

Тонгласи тархонийлар йиғилиб Хожаго Хожанинг эшигига борурлар. Хожа, йўқтур, деб бермас. Булар ҳам зўр била олмаслар. Хожаларнинг жаноби андин олий эдиким, зўр қила олғайлар эди. Бир-икки кундин сўнг Хожа Абулмакорим ва Аҳмад Ҳожибек ва яна баъзи бек ва бекот ва сипоҳилар ва жамиъ шаҳр эли ҳужумиом қилиб, Хожанинг уйидин мирзони келтуруб, Султон Али мирзони ва тархонийларни аркта қабадилар. Аркни бир кун ҳам сахлай олмадилар.

Муҳаммад Мазид тархон Чорраҳа дарвозаси била чиқиб Бухоро борди. Султон Али мирзо била Дарвеш Муҳаммад тархон иликка тушти.

Бойсунғур мирзо Аҳмад Ҳожибекнинг уйида эдиким, Дарвеш Муҳаммад тархонни келтурдилар. Бир-икки сўз сўрди. Яхши жавоб бера олмади Андоқ иш қилмайдур эдиким, жавоб бера олғай. Мирзо ўлумга буюрди. Дарвеш Муҳаммад тархон бетоқатлиқтин сутунға ёпушти, сутунға ёпушқон била қўйғайларму. Сиёсатқа еткурдилар. Султон Али мирзони буюурдиким, Кўк саройға чиқариб кўзларига мил торткайлар.

Темурбек солғон олий иморатлардин бири Кўк саройдурким, Самарқанднинг аркида воқиъ бўлубтур Ажаб хосиятлик имораттур. Темурбек авлодин ҳар ким бош кўтариб тахтқа ўлтурса ҳам мунда ўлтурур, ҳар ким тахт дояси била бош қўйса ҳам мунда қўяр, ҳаттоким, кинояти бўлуб эдиким, фалон подшоҳзодани Кўк саройға чиқордилар, яъни ўлтурдилар.

Султон Али мирзони Кўк саройға чиқариб кўзларига мил тортдилар. Жарроҳнинг ихтиёри била ё бехост милидин Султон Али мирзонинг кўзларига осибе етмади. Филҳол изҳор қилмади Хожа Яхёнинг уйига борди. Икки-уч кундин сўнг қочиб Бухороға тархонларға борди. Хазрати Хожа Убайдуллонинг авлодининг орасида бу сабабдин таассуб тушти. Улуғи улуғиға мураббий бўлди, кичиги кичкига муқаввий.

Бир неча кундин Сўнг Хожа Яхё ҳам Бухороға борди. Бойсунғур мирзо черик тортиб Бухороға Султон Али мирзонинг устига борди. Бухороға ёвуқ етган била Султон Али мирзо ва тархон беклари ясаб чиқтилар. Оз-ағлоқ уюш бўлди. Фатҳ Султон Али мирзо сари бўлуб, Бойсунғур мирзо шикаст топти. Аҳмад Ҳожибек ва яна бир пора ўбдон йигитлар иликка тушти, аксарини ўлтурдилар. Аҳмад Ҳожибекни Дарвеш Муҳаммад тархоннинг қонининг туҳмати била<sup>6</sup> беиззатона ўлтурдилар.

Султон Али мирзо Бойсунғур мирзонинг кейнича-ўқ Самарқандга юруди. Бу хабар шаввол ойи Андижонда бизга келди. Биз ҳам Самарқанд доияси била ўшул шаввол ойи-ўқ<sup>8</sup> черик отландуқ. Ҳисор ва Қундуздин Султон Ҳусайн мирзо ёниб эди. Султон Масъуд мирзонинг ва Хисравшоҳнинг хотири жамъ бўлуб эди. Султон Масъуд мирзо ҳам Самарқанд дағдағаси била Шаҳрсабз устига келди. Хисравшоҳ иниси Валини мирзога қопти<sup>10</sup>. Уч-тўрт ой бу уч тарафидин Самарқандни муҳосара қилдук. Хожа Яҳё Султон Али мирзо қошидин келиб иттифоқ ва якжиҳатлиқ сўзини ораға солди. Сўзни кўрушмакка қўюб, Самарқанддин икки-уч шаръий қуйироқ Суғд тарафидин мен чериким била бордим. Ул тарафдин Султон Али мирзо черики била келди. Наридин тўрт-беш киши била Султон Али мирзо, беридин тўрт-беш киши била мен Кўҳак суйининг оралиғига кечиб, от устида-ўқ кўрушуб, сўрушуб, алар ул тараф бордилар, мен бу тараф келдим.

Мулло Биноийни ва Муҳаммад Солиҳни анда Хожа хизматида кўрдум. Муҳаммад Солиҳни ўшул бир қатла-ўқ кўрдум. Мулло Биноий худ сўнгралар хили менинг хизматимда бўлди.

Султон Али мирзо била кўрушгондин сўнг чун қиш ёвуқ келиб эди, Самарқанд элининг ҳам хили танқислиғи йўқ эди. Мен Андижонга, Султон Али мирзо Бухорога мурожаат қилдук.

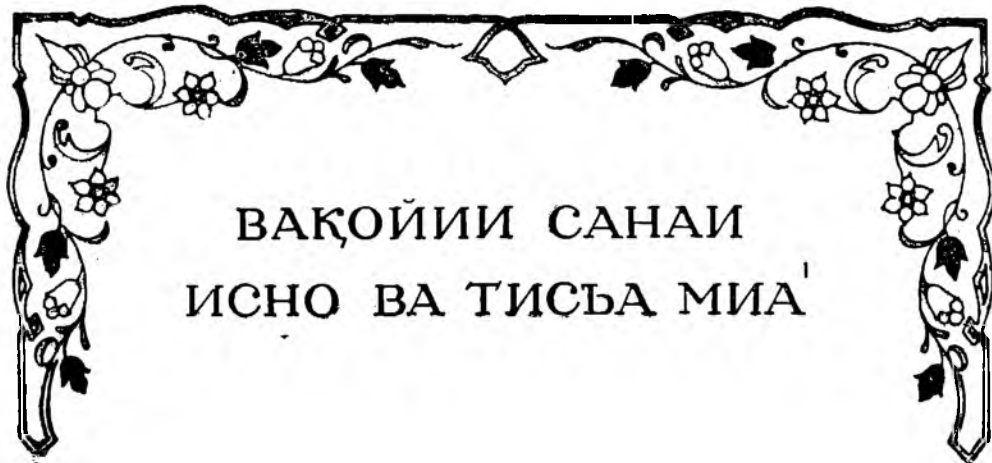
Султон Масъуд мирзо Шайх Абдулло барлоснинг қизига бисёр мойил эди. Ани олиб, мулкгирлик дағдағасини қўюб, Ҳисорга ёнди. Балки бу келмактин фарз ушбу экандур.

Шероз ва Канбой навоҳисидин Маҳди Султон қочиб Самарқанд борди. Ҳамза Султон Зоминдин ижозат била Самарқанд борди.


<sup>8</sup> Қ. б. — «биладан кейин «қул ва додаки чиқиб» ибораси бор. Л. б. да бу ўчирилган.

<sup>9</sup> Қ. б. — шаввол ойининг тўртинда-ўқ.

<sup>10</sup> Қ. б. — Вали мирзога қайтди.



## ВАҚОЙИИ САНАИ ИСНО ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>

Шбу қишлықта Бойсунғур мирзонинг иши филжумла тараққийда эди. Абдулкарим ашритким, Султон Али мирзо жонибидин Кўфин ва ул навоҳиға келиб эди. Самарқанддин Маҳди Султон Бойсунғур мирзонинг илғорини бошлаб келиб, буларнинг устига юрудилар. Абдулкарим ашрит била Маҳди Султон-ўқ рўбарў бўлди. Абдулкаримнинг отини Маҳди Султон черкасий қилич била санчқоч-ўқ оти йиқилди. Ўзи қўпар ҳолатда Маҳди Султон илггини бандидин тушура чопти. Ани олиб ул илғорини яхши бостилар. Бу султонлар Самарқанд ишини ва мирзоларнинг эши-

<sup>1</sup> Тўққуз юз иккинчи (1496—1497) йил воқиялари.

ғини музабзаб кўруб, айрилиб ёзиға Шайбонийхон қошиға бордилар. Ушмунча била Самарқанд кишиси умоқланиб, Султон Али мирзонинг ўтрисиға черик тортиб чиқтилар. Бойсунғур мирзо Сарипул келди, Султон Али мирзо Хожай Кордзан келди. Ушбу фурсатда Хожа Мунир Ушийнинг ангизи била Хожа Абулмакорим ва Андижон бекларидин Вайс Лоғарий ва Муҳаммад Боқир ва яна Қосим Дўлдай ва Бойсунғур мирзонинг бир пора ичкиларидин Бухоро устига илғадилар. Ёвуқ ета Бухородағилар хабардор бўлдилар, буларнинг иши юрумай ёндилар.

Султон Али мирзо била кўрушгонда андоқ муқаррар бўлуб эдиким, ёз алар Бухородин, мен Андижондин келиб, Самарқандни муҳосара қилгойбиз. Ушул миод била рамазон ойи Андижондин отланиб, Ер яйлоқ навоҳисиға етганда, мирзоларнинг рўбарў ўлтурган хабарини топиб, Тўлуи Хожа мўғулни икки-уч юз қазақ, йигитлар била илғор айирдук. Булар ёвуқ етган маҳалда Бойсунғур мирзо бизнинг хабаримизни топиб, бузулгон йўсуилюқ ёнар. Бу йигитлар ўшал кеча кўндалангдин кириб, қалин кишини ўқлаб олиб, қалин ўлжа келтурдилар.

Биз бир-икки кундин сўнг Шероз кўрғониға еттуқ. Шероз Қосим дўлдайда эди. Доруғаси Шерозни сақлай олмай, кўрғонни берди. Шероз Кўрғони Иброҳим соруға уҳда бўлди. Тонгласи ийди фитр намозини анда қилиб, Самарқанд устига мутаважжих бўлуб, Обёр<sup>2</sup> кўруғиға туштук. Ушбу кун Қосим дўлдой, Вайс Лоғарий, Ҳасан набира, Султон Муҳаммад Сайфал, Султон Муҳаммад Вайс<sup>3</sup> уч-тўрт юз киши била келиб, мулозамат қилдилар. Сўзлари бу эдиким, Бойсунғур мирзо кўчуб, ёнғоч, биз айрилиб подшоҳ қуллуғиға келдук. Охир маълум бўлдиким, булар даъво била Бойсунғур мирзодин айрилиб, Шерозни сахлағали келган экандурлар. Шероз иши мундоқ бўлғоч, бечора бўлуб келибтурлар.

Қорабулоқ тушганда баъзи кирган кенд-кесакка бошсизлиқ қилгон мўғулларни тутуб келтурдилар. Қосимбек сиёсат учун икки-учини порпора қилдурди. Тўрт-беш йилдин сўнгра қазақлиқларда Масиходин хон қошиға мутаважжих бўлгонда Қосимбек ушбу жиҳатдин биздин айрилиб Ҳисорға борди. Қорабулоқдин кўчуб, сув кечиб, Ем тўғрисида туштук. Ушбу кун баъзи ички беклар Хиёбон бошида Бойсунғур мирзонинг кишиси била илик олиштилар. Султон Аҳмад Танбалнинг бўғзиға найзалаб йиқтилар, вале тушмади. Хожаги Мулло Садрким, Хожа Қалоннинг улуғ оғаси эди, йўгон бўйиниға ўқ тегди. Ушал замон тенгри раҳматиға борди. Хили яхши йигит эди. Отам ҳам риоят қилиб, муҳрдор қилиб эди. Толиби илмлиғи бор эди, луғатни хили билур эди, иншоши ҳам яхши эди. Қушчилиғни ва ядачилиғни ҳам билур эди.

<sup>1</sup> Қ. б. — Ийпор.

<sup>2</sup> Қ. б. — Султон Муҳаммад Дарвеш.

Ём навоҳисида эканда шахрдин қалин эл бозори ва ғайри бозори чиқиб, ўрду бозорда бўлуб, суд ва савдо қилурлар эди. Бир намози дигар ғавғойи оми бўлуб, бу мусулмонлар тамом толонға бордилар. Черик забти бу мартабада эдиким, фармон бўлдиким, жамиъ элнинг жиҳотини ҳеч ким сахламай тамом ёндура бергайлар. Тонгласи бир паҳра бўлмайдур эдиким, ип учи, игна синуғича нима черик илигида қолмади, борчасини эгаларига ёндура бердилар.

Андин кўчуб Самарқанднинг шарқ тарафи Хон юртига тушулди, Самарқанддин уч куруҳ бўлғай. Қирқ-эллик кун бу юртта ўлтурулди. Бу юртта эканда неча навбат ташқаридин-ичкаридин кўнгуллуқ йигитлар Хиёбонда яхшилар чопқулаштилار. Бир мартаба Хиёбонда Иброҳим бегчик чопқулашти, юзига чоптилар. Мундин сўнг Иброҳим чопуқ дерлар эди. Яна бир навбат ҳам, Хиёбонда Пули Мағокта Абулқосим кўхбур пиёзи<sup>4</sup> тегурди. Яна бир қатла ҳам Хиёбонда Тарнов навоҳисида чопқулаш бўлди. Мирзошоҳ қавчин пиёзи тегурди. Мирзошоҳ қавчинни андоқ чоптиларким, бўйнининг ярмига ёвуқ чопилиб эди, қонташ шаҳраги кесилмайдур эди.

Хон юртида эканда қўрғондағилар фириб била киши йибориб, дедиларким, кеча била Ғори Ошиқон тарафиға келипгким, қўрғонни берурбиз. Бу хаёл била кеча отланиб Пули Мағокка келдим. Бир пора ўбдон йигитларни ва пиёдаларни миод ерига йиборилди. Ичкаридин бизнинг пиёдалардин тўрт-беш пиёдани чиқариб эдиларким, воқиф бўлдилар. Хили жалд пиёдалар эдилар. Бирисининг оти Ҳожи эди. Манга кичиктин хизмат қилиб эди. Яна бирини Маҳмуд кундури сангак дерлар эди. Борчасини ўлтурдилар.

Бу юртта эканда Самарқанддин шахрий ва бозорий ул миқдор чиқиб эдиким, ўрду шахри бўлуб эди. Ҳарне шахрларда тиласалар, ўрдуда топилур эди. Бу муддатта бир Самарқанддин ўзга тамом қўрғонлар ва тоғ ва туз кириб эди. Шовдор<sup>5</sup> тоғининг доманасида Ургут<sup>6</sup> отлиқ қўрғонни бир жамоат беркиттилар. Зарурат бўлуб бу юрттин кўчуб Ургут<sup>7</sup> устига борилди. Тоқат келтура олмай Хожа қозини ораға солиб кирдилар. Биз доғи гуноҳларини афв қилдук. Яна Самарқанд муҳосарасиға ёндук.

Ушбу йил Султон Хусайн мирзо била Бадиуззамон мирзо орасидағи ниқорлар урушға тортти. Тафсили будурким, ўтган йил Балхни ва Астрободни Бадиуззамон мирзоға ва Музаффар мирзоға бериб юкундуруб эдиларким, нечук мазкур бўлди, ўшул муддаттин бу муддатқача ғалаба элчилар бордилар ва келдилар.

<sup>4</sup> Л. б. — сози.

<sup>5</sup> Л. б. — Шоҳдор.

<sup>6, 7</sup> Қ. б. — да ارکن Л. б. да اوزکت шаклида. М. Салье таржимасида Ургут ёзилган, биз шуни олдик.

Охир Алишербек ҳам элчиликка келди. Ҳарчанд саъй қилдилар, Астрободни инисига бермакка ризо бўлмади. Дедиким, менинг ўғлум Муҳаммад Мумин мирзони хатна қилгонда мирзо анга боғишлабтур.

Бир кун Алишербек била мирзонинг орасида бир суҳбате ўттиким, мирзонинг тез фаҳмлиғига ва Алишербекининг риққати қалбиға долдур. Алишербек сиррий<sup>8</sup> сўзларни мирзоға гўшаки ғалаба<sup>9</sup> айтти. Дағи дедиким:— бу сўзларни унутунг. Мирзо филҳол айттиким, қайси сўзларни? Алишербек бисёр мутаассир бўлуб кўп<sup>10</sup> йиғлади.

Охир оталиқ, ўғуллук орасида бу гуфту-гўйлар анга мунжар бўлдиким, \*отаси отасининг устига ва ўғли ўғлининг устига<sup>11</sup> Балх ва Астрободқа черик торгтиллар. Гарзавоннинг оёғида Якчироғ ўлангига қуйдин Султон Ҳусайн мирзо, юққоридин Бадиуззамон мирзо келдилар. Чаҳоршанба кун рамазон ойининг ғуррасида Абулмуҳсин мирзо Султон Ҳусайн мирзонинг бир неча беклари ва бир пора илғори била илгаррак келди. Андоқ уруш ҳам бўлмади босилди. Қалин ўбдон йигитлари иликка тушти. Султон Ҳусайн мирзо барчасининг бўйниға урдурди. Ёлғуз мунда эмас эди, қачон бир ўғликим, ёғилғи юуди, бости. Иликка тушган навкарларининг тамом бўйниға урдурди. Не қилсун, ҳақ анинг тарафи экандур.

Бу мирзолар андоқ ифрот била фисқ ва айшға машғул эдиларким, отасидек кордида ва кордон подшоҳ тушчилик йўл келиб, рамазондек мутабаррак ва азиз ойға кечалик фурсат қолиб, отасидин ийманмай, тенгридин қўрқмай, ҳануз иши чоғир ичмак эди нашот била, мажлис оролиқ эди инбисот била. Муқаррардурким, мундоқ бўлгон киши андоқ шикаст топқай ва бу навъ ўтган элга ҳар ким даст топқай.

Неча йилким, Астробод ҳукумати Бадиуззамон мирзода эди, ҳаволи ва ҳавошиси ва йигит-яланги бисёр пурзавқ ва пурзев бўлуб эди. Олтун ва кумуш олот ва адавоти бисёр бўлуб эди. Ва қумошпўш йигити ва тупучоқ оти бешумор бўлуб эди. Борчасини мунда бой берди. Қочарда, тоғ йўлиға учраб, иниш ва учма ерга йўлуқуб, ўзи ташвиш била бу учмадин тушти Кўп эли бу учмада зойиъ бўлди.

Султон Ҳусайн мирзо ўғлини босқондин сўнг Балхқа келди. Бадиуззамон мирзо Балхта Шайх Али тағойини қўюб эди. Чора қила олмай, кириб Балхни топшурди. Султон Ҳусайн мирзо Балхни Иброҳим Ҳусайн мирзоға бериб, Муҳаммад Валибек ва Шоҳ Ҳусайн чуҳрани анинг била қўйди. Узи Хуросонға мурожаат қилди.

Бадиуззамон мирзо шикасттин сўнг таланиб, олдуруб, йигит яланги ва яёқ-ёлинги била Қундузға Хисравшоҳға торгти. Хисравшоҳ ҳам яхши

<sup>8</sup> Қ. б. — бори.

<sup>9</sup> Қ. б. — қилиб

<sup>10</sup> Қ. б. — «кўп» сўзи йўқ.

<sup>11</sup> Қ. б. — отаси ўғлининг устига.

хизматлар қилди. От ва тевадин ва хайма ва хиргоҳдин, балки жамиъ сипоҳилиқ яроғидин мирзоға ва мирзо била бўлғонларига ул миқдор хизмат ва одамигарлик қилдиким, кўрганлар дедиларким, бурунги яроғ била бу яроғнинг орасида тафовут магар тилла олот ва нуқра олот бўлғай эди.

Султон Масъуд мирзо била Хисравшоҳнинг орасида анинг беэтидоллиғларидин ва мунинг улғаймоқларидин ниқорлар ва қудуратлар бўлуб эди. Валини ва Боқини Бадиуззамон мирзоға қўшуб, Султон Масъуд мирзоднинг устига Ҳисорға йиборди. Қўрғонға яқин ҳам кела олмадилар. Атроф ва навоҳида бир-икки қатла ул тарафдин, бу тарафдин қилич олиштилар. Бир навбат Ҳисорнинг шимол тарафи Қушхонада Муҳиб Али қўрчи элдин айрилиб келиб, яхши чопти. Оттин йиқилиб олур маҳалда яна ул тарафидин зўрлаб халос қилдилар.

Бир неча кундин сўнгра пург оштироқ қилиб ёндилар.

Бир неча кундин сўнг Бадиуззамон мирзо тоғ йўли била Қандаҳор ва Замин доварға ва Зуннун арғун ва ўғли Шоҳ Шужоъ арғунға ўзини торти. Зуннун арғун бовужуди хиссат ва бахиллик яхши хизматлар қилди. Бир пешкаш қилғонда қирқ минг қўй пешкаш қилди.

Бу ғариб воқияттиндурким, ўшул чаҳоршанба куниким, Султон Ҳусайн мирзо Бадиуззамон мирзони босар. Ўшул куни Астрободта Музаффар мирзо Муҳаммад Мумин мирзони босар. Яна бу ажаброқким, Чаҳоршанба отлиқ киши Муҳаммад Мумин мирзони тушуруб келтурур.





ВАҚОЙИИ САНАИ  
САЛОС  
ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>

**Б**оғи Майдоннинг орқаси Қўлба ўлангига тушулди. Самарқанд эли сипоҳи ва шаҳри Пули Муҳаммад Чаб навоҳисиға қалин чиқтилар. Чун бизнинг эл тайёр эмас эдилар, йигитлар мустаид бўлгунча Султонқули ва Бобоқулини тушуруб, қўрғонға элттилар. Бир неча кундин сўнг кўчуб, Кўҳакнинг орқаси Қўлбанинг бошиға тушулди. Сайид Юсуфбекни ушбу кун Самарқанддин чиқордилар. Ушбу юртта келиб мулозамат қилди.

Самарқанддағилар ул юрттин кўчуб, бу юртқа келганимизни ёнди тасаввур қилиб, кўмаки сипоҳий ва шаҳрий Мирзо кўпруғигача, Шайх-вода дарвозасидин Муҳаммад Чаб кўпруғигача чиқтилар. Буюрдуқким,

<sup>1</sup> Тўққуз юз учинчи (1497—1498) йил воқиялари.

бўлгон йигитлар яроқланиб отландилар. Икки тарафдин Пули Мирзодин ва Пули Муҳаммад Чабдин зўр келтурдилар. Тенгри рост келтурди, ёғи босилди. Ўбдон-ўбдон бекларни ва яхши-яхши йигитларни тушуруб келтурдилар. Ул жумладин бир Муҳаммад Мискин Ҳофиз дўлдай эди. Шаҳодат бармоғини тушура чопиб, олиб келтурдилар. Яна Муҳаммад Қосим набирани иниси Ҳасан набира тушуруб келтурди<sup>2</sup>.

Мундоқ сипоҳи ва эл тониғудек йигитлардин хили бор эди. Яна шаҳр ятимларидин Девонаи жомабоғни ва Қал Қошуқни келтурдилар-ким, жанг-сангда ва ятимликда хира ва саромад эдилар. Гори Ошиқонда ўлган пиёдаларнинг қасосиға буюрулди-ким, азоблар била ўлтурдилар. Самарқанд элига бу куллий шикаст эди. Мундин сўнгра қўрғондин чиқмоқлари бартараф бўлди. Иш анга еттиким, бизнинг эл Хандақ ёқасиғача бориб, қул ва додак келтурурлар эди.

Офтоб мезонға таҳвил қилди, совуқ тушти. Бори кенгашга кирар бекларни тилаб, кенгашиб сўз мунга қарор топтиким, шаҳр кишиси мунча ожиз бўлубтур. Тенгри инояти била бу кун ҳам бўлса олурбиз, тонгла ҳам бўлса олурбиз. Ташқари совуқта ташвиш тортқунча шаҳрнинг ёвуғидин қўпуб, бир қўрғонда қишлоқ солмоқ керак. Кетари ҳам бўлса ул маҳалда бетараддудроқ кетар бўлур. Қишлоққа Хожа Дийдор қўрғонини маслаҳат кўруб, кўчуб Хожа Дийдорнинг олидағи ўланга тушулди. Қўрғонға кириб уй ва қапа ерларини таъйин қилиб, устакор ва муҳассил қўюб юртқа келдук. Неча кун қишлоқи уйлар тайёр бўлгунча ўланга ўлтурулди.

Бу муддатда Бойсунғур мирзо Туркистонға Шайбонийхонға, мутавотир кишилар йибориб, Шайбонийхонни кўмак тилабдур. Қишлоқ уйлари тайёр бўлуб қўрғонға кирдук. Шайбонийхон Туркистондин илғаб ўшул саҳари бизнинг юртимиз устига келиб турди. Бизнинг черикимиз яқин эмас эди. Қишлоқ маслахатиға баъзи Работи Хожаға, баъзи Қобудға, баъзи Шерозға бориб эдилар. Бовужуд ҳозир черик кишиси била ясаб чиқилди. Шайбонийхон туруш бермай, Самарқанд сари ўзини тортти Самарқанд навоҳисига борди. Чун Бойсунғур мирзонинг муддаосидек бўлмади, яхши ихтилот қилмади. Неча кундин сўнг ҳеч иш қила олмай маъюс Туркистонға мурожаат қилди.

Бойсунғур мирзо етти ой қабал тортти. Бир умидворлиғи мундин эди, мундин ҳам ноумид бўлди. Икки-уч юз оч уруғи била Қундузға Хисравшоҳға ўзини тортти. Тирмиз навоҳисидин Амунни кечатурғон маҳалда Сайид Ҳусайн Акбарким, Султон Масъуд мирзонинг ҳам уруғи ҳам муътабар кишиси эди, Тирмиз ҳокими эди, хабар топиб, Бойсунғур мирзонинг устига келди. Мирзо сувдин ўтуб эди. Мирим Тархон анда

<sup>2</sup> Қ. 6. — Яна Муҳаммад Қосим набира иниси Ҳасан набирани тушуруб келтурдилар.

сувға борди, кейин қолгон киши-қаро партол-мартолни олди. Бойсунғур мирзонинг Тоҳир Муҳаммад отлиқ чухраси дағи иликка тушти. Бойсунғур мирзони Хисровшоҳ дағи яхши кўрди.

Бойсунғур мирзо чиққач бизга хабар келди. Хожа Дийдордни отланиб, Самарқандга мутаважжих бўлдук. Йўлда ақобир ва беклар ва йигитлар мутаоқиб истиқболга келдилар. Рабиулаввал ойининг авохирда келиб аркта Бўстонсарога туштум. Тенгри таоло инояти била Самарқанд шаҳри ва вилояти муяссар ва мусаххар бўлди.

Рубъи маскунда Самарқандча латиф шаҳр камроқдур. Бешинчи иқлимдиндур. Тули  $\text{ص}$  (99°) рамзи нужумий  $\text{نو}$  (56°) даража ва дақиқадур, арзи —  $\text{نو}$  (40°) даража ва дақиқадур\*. Шаҳри Самарқанддур, вилоятини Мовароуннаҳр дерлар. Ҳеч ёғи қаҳр ва ғалаба била мунга даст топмагон учун **балдаи маҳфуза** дерлар. Самарқанд ҳозрати амирул-муъминин Усмон замонида мусулмон бўлгондур. Саҳобаддин Кусам ибн Аббос анда боргондур. Қабри Оҳанин дарвозасининг тошидадур. Ҳоло мазори Шоҳга машҳурдур. Самарқандни Искандар бини қилгондур. Мўғул ва турк улуси Семирканд<sup>3</sup> дерлар. Темурбек пойтахт қилиб эди. Темурбекдин бурун Темурбекдек улуг подшоҳ Самарқандни пойтахт қилгон эмастур, Қўрғонини фасилнинг устидин буюрдумким, қадам урдилар. Ун минг олти юз қадам чиқти.

Эли тамом сунний ва пок мазҳаб ва муташарриъ ва мутадаийин элдур. Ҳазрати рисолат замонидин бери ул миқдор айммаи исломким, Мовароуннаҳрдин пайдо бўлубтур, ҳеч вилояттин маълум эмаским мунча пайдо бўлмуш бўлғай. Шайх Абумансурким, айммаи каломдиндур, Самарқанднинг Мотрид отлиқ маҳалласидиндур. Айммаи калом икки фирқадур, бирни мотридия дерлар, бирни ашъария дерлар. Мотридия Шайх Абумансурга мансубдур. Яна соҳибни «Саҳиҳи Бухорий» Хожа Исмоил Хартанак ҳам Мовароуннаҳрдиндур. Яна соҳибни «Ҳидоя»ким, Иом Абу Ҳанифа мазҳабида «Ҳидоя»дин муътабарроқ китоби фикҳ кам бўлғой, Фарғонанинг Марғинон отлиқ вилоятидиндур, ул ҳам дохили Мовароуннаҳрдур.

Маъмуранинг канорасида воқиф бўлубтур, Шарқи Фарғона ва Кошғар, ғарби Бухоро ва Хоразм, шимоли Тошканд ва Шоҳрухияким Шош ва Банокат битирлар, жануби Балх ва Тирмиз. Кўҳак суйи шимолидин оқар, Самарқанддин икки қуруҳ бўлғай. Бу сув била Самарқанд орасида бир пушта тушубтур. Кўҳак дерлар. Бу руд муниг тубидин оқар учун Кўҳак суйи дерлар. Бу сувдин бир улуг руд айрибтурлар, балки дарёчадур, Дарғам суйи дерлар. Самарқанднинг жанубидин оқар, Самарқанддин бир шаръий бўлғой. Самарқанднинг боғот ва маҳаллоти ва яна неча тумоноти бу сув била маъмурдур. Бухоро ва Қоракўлгачаким,

\* Қавс орасидаги рақамларни биз қўйдик (П. III.).

<sup>3</sup> Л. б. — Семизканд (سيزکند)

ўттуз-қирқ йиғоч йўлга ёвуқлашур, Кўҳак суйи била маъмур ва мазруъдур. Мундоқ улуғ дарё асло зироаттин ва имораттин ортмас, балки ёзлар уч-тўрт ой Бухороға сув етмас. Узуми ва қовуни ва олмаси ва анори, балки жамиъ меваси хўб бўлур. Вале икки мева Самарқанддин машҳурдур: себи Самарқанд ва соҳибийи Самарқанд. Қиши маҳкам совуқтур, қори агарчи Кобул қорича тушмас. Ёзлар яхши ҳавоси бор, агарчи Кобулча йўқтур.

Темурбекнинг ва Улуғбек мирзонинг имороти ва боғоти Самарқанд маҳаллотида кўптур. Самарқанд аркида Темурбек бир улуғ кўшк солибтур, тўрт ошёшлиқ, Кўк саройға мавсум ва машҳур ва бисёр олий имораттур. Яна Оҳанин дарвозасиға ёвуқ қалъанин ичида бир масжиди жумъа солибтур, сангин, аксар Ҳиндустондин элтган сангтарошлар анда иш қилибтурлар. Масжиднинг пештоқи китобасида бу оятни «Ва из ярфау Иброҳимал-қавонда (ило охириҳи)» андоқ улуғ хат била битибтурларким, бир куруҳ ёвуқ ердин ўқуса бўлур. Бу ҳам бисёр олий имораттур. Самарқанднинг шарқида икки боғ солибтур, бириким йироқроқтур, Боғи Бўлдудур, ёвуқроғи Боғи Дилкушодур. Андин Феруза дарвозасиғача хиёбон қилиб, икки тарафида терак йиғочлари эктурубтур. Дилкушода ҳам улуғ кўшк солдурубтур, ул кўшкта Темурбекнинг Ҳиндустон урушини тасвир қилибтурлар. Яна Пуштаи Кўҳакнинг доманасида Кониғилнинг қора суйининг устидаким, бу сувни Обираҳмат дерлар, бир боғ солибтур. Нақши жаҳонға мавсум. Мен кўрган маҳалла бу боғ бузулуб эрди, оти беш қолмайдур эди. Яна Самарқанднинг жанубида Боғи Чанордур, қалъаға ёвуқтур. Яна Самарқанднинг қуйи ёнида Боғи Шамол ва Боғи Биҳишттур. Темурбекнинг набираси, Жаҳонгир мирзонинг ўғли Муҳаммад Султон мирзо Самарқанднинг тош қўрғонида — чақарда бир мадраса солибтур. Темурбекнинг қабри ва авлодиндин ҳар кимки Самарқандта подшоҳлиқ қилибтур аларнинг қабри ул мадрасададур.

Улуғбек мирзонинг иморатларидин Самарқанд қалъасининг ичида мадраса ва хонақоҳдур. Хонақоҳнинг гунбази бисёр улуғ гунбаздур, оламда онча улуғ гунбаз йўқ деб нишон берурлар. Яна ушбу мадраса ва хонақоҳға ёвуқ бир яхши ҳаммом солибтур, Мирзо ҳаммомиға машҳурдур, ҳар навъ тошлардин фаршлар қилибтур. Хуросон ва Самарқандта онча ҳаммом маълум эмаским, бўлғай. Яна бу мадрасанин жанубида бир масжид солибтур, масжиди Муқаттаъ дерлар. Бу жиҳаттин Муқаттаъ дерларким, қитъа-қитъа йиғочларни тарош қилиб, ислимий ва хитой нақшлар солибтурлар, тамом деворлари ва сақфи ушбу йўсунлуқтур. Бу масжиднинг қибласи била мадраса қибласининг орасида бисёр тафовуттур. Ҳолибо бу масжид қибласининг самти мунажжим тариқи била амал қилибтурлар. Яна бир олий иморати Пуштаи Кўҳак доманасида расаддурким, зич битмакнинг олатидур. Уч ошёнлиқдур.

Улуғбек мирзо бу расад била Зичи кўрагонийни битибтурким, оламда ҳоло бу зич мустаъмалдур. Ўзга зич била кам амал қилурлар. Мундин бурун Зичи Элхоний мустаъмал эдиким, Хожа Насир Тусий Ҳалокухон замонида Мароғада расад боғлатибтур. Ҳалокухондурким, Элхон ҳам дерлар. Ғолибо оламда етти-секкиз расад беш боғламайдурлар. Ул жумладин бир, Маъмун халифа расад боғлабтурким, Зичи Маъмунийни андин битибтурлар. Бир Батлимус ҳам расад боғлабтур. Яна бир Ҳиндустонда рожа Бикраможит ҳинду замонида Ўжин ва Даҳордаким, Молва мулкидур, ҳоло Мандуға машҳурдур. Яна бир расад қилибтурлар, ҳоло ҳиндуларнинг мустаъмал Ҳиндустонда ул зичдур. Бу расадни боғлагони минг беш юз сексон тўрт йилдур. Бу ул зичларға боқа ноқисроқтур.

Яна пуштаи Кўҳакнинг доманасида ғарб сари боғе солибтур, Боғи Майдонға мавсум. Бу боғнинг ўртасида бир олий иморат қилибтур. Чилсутун дерлар, ду ошёна, сутунларни тамом тошдин. Бу иморатнинг тўрт бурчида тўрт манордек буржлар қўпорибтурларким, юққориға чиқар йўллар бу тўрт буржиндур. Ўзга тамом ерларда тошдин сутунлардур. Баъзини морпеч хиёра қилибтурлар. Юққориға ошёнининг тўрт тарафи айвондур, сутунлари тошдин. Ўртаси чордара уйдур. Иморат курсисини тамом тошдин фарш қилибтурлар. Бу имораттин пуштаи Кўҳак сари доманада яна бир боғча солибтур, анда бир улуғ айвон иморат қилибтур, айвоннинг ичида бир улуғ тош тахт қўюбтур, пули тахминан ўн тўрт-ўн беш қари бўлғой, арзи етти-секкиз қари, умқи бир қари. Мундоқ улуғ тошни хили йироқ йўлдин келтурубтурлар. Ўртасида дарз бўлубтур. Дерларким, ушбу ерда келтиргандин сўнг бу дарз бўлғондур. Ушбу боғчада яна бир чордара солибтур, изораси тамом чиний, Чинихона дерлар. Хитойдин киши йибориб келтурубтур.

Самарқанднинг қалъасининг ичида яна бир қадимий имораттур, масжиди Лақлақа дерлар. Ул гунбазнинг ўртасида ерга тепсалар тамом гунбаздин лақ-лақ ун келур, ғариб амирдур, ҳеч ким мунинг сиррини билмас.

Султон Аҳмад мирзонинг замонида ҳам бек ва бекот қалин боғ ва боғча солдилар. Ул жумладин, Дарвеш Муҳаммад тархоннинг чорбоғича сафолиқ ва ҳаволиқ ва мадди назарлиқ чорбоғ кам бўлғай. Боғи Майдондин қуйироқ, баландининг ўстида Қулба ўлангига мушриф бир чорбоғ солибтур, тамом бу ўланг оёғ остидадур. Чорбоғда ҳам мартаба-мартаба ерларни сиёқ била тузатиб, яхши норвонлар ва сарв ва сафе дорлар тикибтурлар, ҳили саромад манзилдур. Айби будурким, улуғ суйи йўқтур.

Самарқанд шаҳри ажаб ораста шаҳредур, бу шаҳрда бир хусусияти борким, ўзга кам шаҳрда андоқ бўлғай. Ҳар ҳирфагарнинг бир бошқа бозори бор, бир-бирларига махлут эмастур, тавр расмедур. Ҳўб нонволиқлари ва ошпазликлари бордур. Оламда яхши коғаз Самарқанд

дин чиқар. Жувози қоғазлар суйи тамом Конибилдин келадур. Конибил Сиёҳоб ёқасидадурким, бу қора сувни Обираҳмат ҳам дерлар.

Самарқанднинг яна бир матои қирмизи маҳмалдурким, атроф ва жавонибқа элтарлар.

Гирдо-гирдида яхши ўланглари бор. Бир машҳур ўланг Конибил ўлангидур. Самарқанд шаҳридин шарқ тарафидадур, бир нима шимолга мойил, бир шаръий бўлғой. Қора сувким, Обираҳмат ҳам дерлар, Конибилнинг ўртасидин оқар, етти-секкиз тегирмон суйи бўлғой. Бу сувнинг атрофи тамом обгирдур. Баъзи дерларким, бу ўлангнинг асли оти Кони обгир экандур, вале тарихларда тамом Конибил битирлар, \*хили яхши ўлангдур. Самарқанднинг салотини ҳамиша бу ўлангни қўруқ қилурлар. Ҳар йил<sup>4</sup> бу ўлангга чиқиб бир ой, икки ой ўлтурурлар. Бу ўлангдин юққорроқ шарқи жануб сари яна бир ўланг воқий бўлубтур: Хон юртига мавсум, Самарқанднинг шарқидур, Самарқандтин бир йиғоч бўлғай. Бу қора сув анинг ораси била ўлуб, Конибил борур. Хон юртида бу қора сув андоқ юққоридин эврулуб келибтурким, ичида бир ўрду тушгунча ер бўлғай. Чиқар ери хили тор воқий бўлубтур. Бу ернинг сирфасини кўзлаб, Самарқанд муҳосарасида неча маҳал мунда ўлтурулуб эди. Яна бир ўланг Бўдана қўруғидур, Дилкушо боғи била Самарқанд орасида воқий бўлубтур. Яна бир Кўли мағок ўлангидур, Самарқанддин икки шаръига ёвушқай, ғарб саридур, бир нима шимолга мойил. Бу ҳам тавр ўлангедур. Бир ёнида бир улуг кўл воқий бўлубтур, бу жиҳаттин Кўли мағок ўланги дерлар. Самарқанд муҳосарасида мен Хон юртида ўлтурғонда бу ўлангда Султон Али мирзо ўлтуруб эди. Яна бир Қулба ўлангидур, бу мухтасарроқ ўлангдур. Шимоли Қулба кенти ва Қўҳак дарёси, жануби Боғи Майдон ва Дарвеш Муҳаммад тархоннинг чорбоғи, шарқи Пуштаи Қўҳак.

Яхши вилоёти ва тумоноти бор. Улуғ вилоятким, Самарқанд қаринасидур, Бухородур<sup>5</sup>. Самарқанднинг ғарби тарафи йиғирма беш йиғоч йўлдур, Бухоронинг ҳам неча тумоноти бор. Тавр шаҳре воқий бўлубтур. Меваси кўп бўлур ва хўб бўлур, қовуни бисёр яхши бўлур, Мовароуннаҳрда Бухоро қовунича кўп ва хуб қовун бўлмас. Агарчи Фарғона вилоятидин Ахсининг бир навъ қовуниким, «миртемурий» дерлар, мунинг қовунидин чучукроқ ва нозукроқ бўлур, вале Бухорода ҳар жинс қовундин кўп бўлур ва яхши бўлур. Яна «олуйи бухорий» машҳурдур. Бухоро олусидек ҳеч ерда бўлмас, терисини сўюб қурутуб табарруклуклар била вилояттин вилоятқа элтарлар. Талйин учун бисёр яхши тадовидур. Парвори<sup>6</sup> товуғи ва қози бисёр бўлур. Мовароуннаҳрда Бу-

\* 4 Л. б. — Бу жумла: «хили яхши ўлангни қўруқ қилурлар. Бир йил» тарзида ёзилиб, сўзлар тушиб қолган ва бузилган.

<sup>5</sup> Қ. б. — қаряси Бухородур.

<sup>6</sup> Қ. б. — парвози.

хоро чоғирларидин тундроқ чоғир бўлмас. Мен Самарқандта аввал ичганда Бухоро чоғирларини ичар эдим.

Яна Кеш вилоятидур, Самарқанднинг жанубидадур, тўққуз йиғоч йўлдур. Самарқанд била Кеш орасида бир тоғ тушубтур, Итмак добони дерлар, сангтарошлиқ қилур, тошларни тамом бу тоғдин элтарлар. Баҳорлар саҳроси ва шаҳри ва боми ва томи хўб сабз бўлур учун Шаҳрсабз ҳам дерлар. Темурбекнинг зоду буди Кешдин учун, шаҳр ва пойтахт қилурига кўп саъй ва эҳтимомлар қилди, олий иморатлар Кешта бино қилди. Ўзига девон ўлтурур учун бир улуг пештоқ ва яна ўнг ёнида ва сўл ёнида тавочи<sup>7</sup> беклари била девон беклари ўлтуруб девон сўрар учун, икки кичикрак пештоқ қилибтур. Яна саврун эли ўлтурур учун бу девонхонанинг ҳар зилъида кичик-кичик тоқчалар қилибтур, мунча олий тоқ оламда кам нишон берурлар. Дерларким, Кисро тоқидин бу бирикратур. Яна Кешда мадраса ва мақбара қилибтур. Жаҳонгир мирзо ва яна баъзи авлодининг мақобири андадур. Чун Кешнинг қобилияти шаҳр бўлмоққа Самарқандча эмас эди, охир пойтахт учун Темурбек Самарқандни-ўқ ихтиёр қилди.

Яна Қарши вилоятидурким, Насаф ва Нахшаб ҳам дерлар, Қарши мўғулча оттур, гўрхонани мўғул тили била қарши дерлар. Ғолибо бу от Ченгизхон тасаллутидин сўнг бўлгондур. Кам оброқ ердур, баҳори хуб бўлур, экини ва қовуни яхши бўлур. Самарқанддин жануб саридур, бир нима ғарбқа мойил, ўн секкиз йиғоч йўлдур. Бағриқаро йўсунлуқ кушқина бўлурким, қилқуйруқ дерлар, Қарши вилоятида беҳад ва бениҳоят бўлур учун ул навоҳида мурғакни қарши дерлар.

Яна Хузур вилоятидур. Яна Кармина вилоятидур, Самарқанд била Бухоро орасидадур. Яна Қоракўл вилоятидур. Борчадин поён оброқдур. Бухородин етти йиғоч ғарб-шимолийдур. Яхши тумоноти бор<sup>8</sup>. Ул жумлади, Суғд тумани ва Суғдга пайваст туманлардур. Боши Ёр яйлоқ, оёғи Бухоро, бир йиғоч йўл йўқтурким, кент ва маъмура бўлмағай. Андоқ машҳурдурким, Темурбек дегандурким: менинг бир боғим борким, тули ўтгуз йиғочтур. Бу тумонотни дегандур.

Яна Шовдор туманидур. Шаҳр ва маҳаллотқа пайвастур. Хили яхши тумандур. Бир тарафи Самарқанд била Шаҳрсабз орасидағи тоғ воқиъ бўлубтур, кентлари аксар бу тоғнинг доманасида тушубтур. Яна бир тарафи Кўҳак дарёсидур, хушҳаво ва пурсафо, суйи фаровон, неъматли арзон, хили яхши туман тушубтур. Миср ва Шом кўрган равандлар мунча чоғлиқ ер нишон бермайдурлар. Агарчи яна туманлари ҳам бор, бу мазкур бўлгонларча эмас. Ушмунча била иктифо қилилди.

<sup>7</sup> Л. б. — навоҳи.

<sup>8</sup> Қ. б. — Бу ерда: «ва Самарқандни ҳам яхши тумоноти бор» жумласи қўшилган.

Темурбек Самарқанднинг ҳукумати Жаҳонгир мирзога бериб эди. Жаҳонгир мирзонинг фавтидин сўнг, улуғ ўғли Муҳаммад Султони жаҳонгирга берди. Шоҳрух мирзо жамиъ Мовароуннаҳр вилоятини улуғ ўғли Улуғбек мирзога бериб эди. Улуғбек мирзодин ўғли Абдуллатиф мирзо олди. Бу беш кунлук ўтар дунё учун андоқ донишманд ва қари отасини шаҳид қилди. Улуғбек мирзонинг фавтининг тарихи тавре воқия бўлубтур. Назм:

Улуғбек баҳри улуму хирад,  
Ки дунёву динро азў буд пушт,  
Зи Аббос шаҳди шаҳодат чашид,  
Шудаш ҳарфи тарих Аббос кушт<sup>9</sup>.

Агарчи ўзи ҳам беш-олти ой беш салтанат қилмади, бу байт машҳур-дурким:

Падаркуш подшоҳиро нашоюд,  
Агар шояд ба шаш моҳаш напояд<sup>10</sup>

Анинг тарихи ҳам тавре воқия бўлубтур.

Абдуллатиф хисрави Жамшид фар ки буд  
Дар силки бандагонаш Фаридуну Зардушт.  
Бобо Ҳусайн кушт шаби жумъааш батир,  
Тарихаш ин навис ки Бобо Ҳусайн кушт<sup>11</sup>.

Абдуллатиф мирзодин сўнгра Шоҳрух мирзонинг набираси Иброҳим Султон мирзонинг ўғли Абдулло мирзоким, Улуғбек мирзонинг куёви эди, тахтга ўлтурди. Бир ярим йил икки йилга ёвуқга подшоҳлик қилди. Андин сўнгра Султон Абусаид мирзо олди, ўз ҳаётида улуғ ўғли Султон Аҳмад мирзога бериб эди. \*Султон Абусаид мирзодин сўнг Султон Аҳмад мирзо подшоҳлик қилди.<sup>12</sup> Султон Аҳмад мирзонинг фавтидин сўнг Султон Маҳмуд мирзо Самарқанд тахтига ўлтурди. Султон

<sup>9</sup> Илм ва ақл деғизин бўлган Улуғбек дунё ва диннинг таянчи эди. Аббос қўлидин шаҳидлик болини татиди, «Аббос кушт» ҳарфлари ўлим тарихи бўлди.

عباس كشت (Аббос ўлдирди) ҳарфларини «Абжад ҳисоби» билан рақамга айлан-тирилса, 853 ҳижрий (1449—1450) йил чиқади.

<sup>10</sup> Отасини ўлдирган (падаркуш) подшо бўлолмайдди, агар бўлса ҳам, олти ойга етмайдди.

Л. б.—«башаш маҳош» ўрнида «бажуз шаш маҳ».

<sup>11</sup> Абдуллатиф Жамшиддай шукуҳли подшо эди. Фаридун билан Зардушт қуллари қатори эди. Уни Бобо Ҳусайн жума кечаси ўқ билан ўлдирди, ўлим тарихини «Бобо Ҳусайн кушт» деб ёзган.

بابا حسين كشت (Бобо Ҳусайн ўлдирди) ҳарфларини «Абжад ҳисоби» билан рақамга айлан-тирилса, 854 ҳижрий, (1450—1451) йил чиқади.

<sup>12</sup> Қ. б.— да бу жумла йўқ.



Маҳмуд мирзодин сўнг Бойсунғур мирзони подшоҳ қилдилар. Тархоннинг гавғосида Бойсунғур мирзони тутуб, иниси Султон Али мирзони бир-икки кун ўлтурғуздилар. Яна Бойсунғур мирзо-ўқ олди. Нечукким, бу тарихида мазкур бўлди. Бойсунғур мирзодин мен олдим, мундин сўнгги вақойиъда ўзга кайфиятлар маълум бўлғусидур.

Самарқанд тахтига ўлтурғоч, Самарқанд бекларини бурунгудек ўқ риоят ва иноят қилдим. Бизинг била бўлгон бекларни ҳам фарохўри ҳоллариға яраша тарбият ва шафқат қилдим. Султон Аҳмад Танбалнинг борасиға риоят кўпрак воқий бўлди. Ички беклар чаргасида эди, улуғ беклар чаргасида риоят қилдим. Самарқандниким, етти ой муҳосара қилиб ташвишлар била олдук, аввал келганда черик элига ўлча-мўлчадек нима тушиб эди. Бир Самарқанддин ўзга жамиъ вилоятлар манга кириб эди, то Султон Али мирзоға бу кирган вилоятларни чопиб бўлмас эди. Мунча толон ва торож тортгон вилоятлардин нима олмоқ худ нечук муяссар бўлғай.

Черик элининг ўлчаси туганди. Самарқандни олғонда Самарқанд андоқ хароб эдиким, мадад ва тухм ва тақовиға эҳтиёж бор эди. Чи жойи улким, киши андин нима ола олғай. Бу жиҳатлардин черик эли кўп танқислиқ торттилар. Биз ҳам элга нима еткура олмадук. Уйларини ҳам соғиндилар. Бирар-иккирар қочмоқға юз қўйдилар. Аввал кишиким қочти Хонқули Баёнқули эди, яна Иброҳим Бекчик эди. Мўғуллар тамом қочтилар. Сўнгра Султон Аҳмад Танбал ҳам қочти. Бу фитнанинг таскини, учун Хожа қозини йибордукким, Узун Ҳасан Хожаға ўзини хили мухлис ва муътақид тутар эди. Узун Ҳасанининг иттифоқи била қочқонларнинг баъзисиға сазо бергайлар, баъзисини бизнинг қошимизға йиборгайлар.

Бу фитналарни ангиз қилғучи, мундин қочиб борғонларни ёмонлиққа тез қилғучи худ Узун Ҳасан ҳаромнамак экандур. Борчаси Султон Аҳмад Танбал борғон била зоҳир ва ошкоро ёмонлиқ мақомида бўлдилар. Самарқандни олмоқ доияси била неча йилким бажид черик тортар эдук, Султон Маҳмудхондин агарчи муътадлун биҳ мадад ва кўмак бўлмас эди, вале Самарқанд фатҳидин сўнг Андижонни тамаъ қилур эди. Бу фурсаттаким аксар черик эли ва мўғуллар тамом қочиб Андижон, Ахсиға бордилар, Узун Ҳасан ва Танбал ул вилоятларни Жаҳонгир мирзоға тамаъ қилдилар. Неча жиҳатдин мумкин эмас эдиким, аларға берилгай. Бири улким, агарчи хонға бу вилоятларни ваъда қилилмайдура эди, вале хон тилаб эди. Хон тилаб туруб, Жаҳонгир Мирзоға берилса, хон била тамом якрў бўлмоқ керак эди. Яна бир буким мундоқ маҳалдаким, эл қочиб ул вилоятқа борди, таҳаккум тариқи била тамаъ қиладур, агар бурунроқ бу сўз орада бўлса эди, филжумла важҳи бор эрди, аларнинг таҳаккумини ким тортор бўлғай? Мўғул ва Андижон черикни ва баъзи беклардин ичкилардин ҳам Андижонға бориб эдилар.

Менинг била Самарқандта бек ва йигит, яхши ва ёмон мингга ёвуқча киши қолиб эди. Аларнинг истидъосидек чун муяссар бўлмади, қочиб боргон таваҳхумлуқ элларни тамом тилаб ўзларига қўштилар. Таваҳхумлуқ эллар худ мундоқ воқиани ўз қўрқунчидин тенгридин тилар эдилар. Ахсидин Андижон устига черик тортиб ёмонлиқ ва ёғилиқни сариҳ ва ошкоро қилдилар.

Тўлун Хожа отлиқ Бориннинг мардона ва саромад ва қазақ йигитларидин эди. Отам Умаршайх мирзо риоят қилиб эди ва ҳануз риоят қилмоқта эди. Мен худ тарбият қилиб бек қилиб эдим. Ажаб мардона ва қазақ йигит эди. Риоят арзандаси эди. Мўғуллар ичида риоят қилгон эътимодлиқ кишимиз Тўлун Хожа учун Самарқандди мўғул улуси қоча киришганда Тўлун Хожанинг йиборилиб эдиким, элга насиҳат қилиб таваҳхумни хотирларидан чиқарғой, то эл қўрқунчтин сар бабод бермағайлар. Элни худ бу муфаттинлар била ҳаромнамаклар андоқ қилиб эдиларким, ваъда ва ваид ва насиҳат ва таҳдид ҳеч фойда қилмас эли. Тўлун Хожанинг кучи икки сув орасида эдиким, бу икки сув орасини Работак Урчинни дерлар. Узун Ҳасан била Султон Аҳмад Танбал бир пора илғор Тўлун Хожанинг устига йибордилар. Бориб гофилликта олиб келтуруб ўлтурдилар. Узун Ҳасан ва Танбал Жаҳонгирни олиб келиб, Андижонни муҳосара қилдилар.

Черик отланурда Андижонда Али Дўст тағойини ва Ахсида Узун Ҳасанин қўюлб эди. Сўнгра Хожа қози ҳам келиб эди. Самарқанддин боргон черик элидин ҳам хили йигитлар бор эди. Хожа қози ул қалъадорлиқта менинг давлатхоҳлиғим учун ўн секкиз минг қўйни қўрғондағи йигитларга ва бизнинг била бўлгон йигитларининг кўчларига улашти. Муҳосара мудлатида \*менинг волидаларимдин ва Хожа қозидин муттасил бу мазмун била хатлар келур эдиким, бизларни мундоқ<sup>13</sup> муҳосара қилибтурлар. Агар келиб фарёдимизга етмасангиз иш вубол бўлғусидур. Самарқанд Андижон кучи била олилиб эли. Агар Андижон иликта бўлса, яна тенгри рост келтурса, Самарқанддин иликласа бўлур. Мутаоқиб бу мазмун била хатлар келди.

Ул фурсатта бир мартаба беҳузур бўлб, яхши бўлб эдим. Нақоҳат айёмини ўблон риоят қила олмадим, узулдум. Бу навбат ёмон беҳузур бўлдум. Андоқким, тўрт кунгача тилим тутулди, оғзимга пахта била сув томизурлар эрди. Менинг била қолгон бек ва бегот ва йигит-яланг менинг тирилмағимдин маънос бўлб, ҳар ким ўз фикрида бўлдилар. Ушмундоқ маҳалда Узун Ҳасаниннинг навкариниким, элчиликка келиб, паришон сўзлар келтуруб эди, беклар раъйда галат қилиб, мени кўрсатиб рухсат бердилар. Тўрт-беш кундин сўнг ул ҳолдин бир нима яхши-

\* 13 Қ. б.— менинг волидаларим ва Хожа Қози ва ул жамоатнинг арза дошти келдиким, бу жамоати ҳаромнамак келиб бизни.

роқ бўлдум. Вале тилимда калолат қолди. Неча кундин сўнг ўз ҳолимага келдим.

Чун оналаримдинким, онам ва онамнинг онаси Эсан Давлатбегим бўлғай, яна ўстод ва пиримдинким, Хожа Мавлонои қози бўлғай, бу навъ хатлар келиб, мундоқ эҳтимом била тилағайлар, не кўнгул била киши турғай.

Ражаб ойи, шанба куни Андижон азимати била Самарқанддин чиқтук. Бу навбат Самарқанд шаҳрида юз кун подшоҳлик қилдим. Яна шанба эдиким, Хўжандга еттим, Ушул куни Андижондин бир киши бу хабарни келтурдиким, етти кун мундин бурун ўшул шанбаким, биз Самарқанддин чиқибтурбиз, ўшул шанба Али Дўст тағойи Андижон қалъасини муҳолифларга берибтур. Тафсили будурким, Узун Ҳасаннинг навкариниким, менинг беҳузурлуғумда манга кўрсатиб ижозат бердилар, муҳолифлар Андижон қўрғонини қабағонда бориб дебтурким, подшоҳнинг тили тутулуб эди, оғзиға пахта била сув томизадурлар эди. Ушбу таъриф қилғон йўсулқуқ бориб, Али Дўстнинг қошида онт ичиб айтибдур. Хакан дарвозасида Али Дўст эди. Бу сўздин бепой бўлуб, муҳолифларни тилаб аҳд ва шарт қилиб, қалъани берди. Захирадин ва урушур кишидин қўрғонда ҳеч камлик йўқ эди. Ғояташ ул мунофиқи намақҳаром мардакнинг номардлиғи эди. Бу мазкур бўлғон сўзларни ўзига баҳонаи рост қилди. Андижонни олғондин сўнг менинг Хўжанд келганимни эшитиб, Хожа Мавлонои қозини арк дарвозасида беиззатона осиб шаҳид қилдилар.

Хожа Мавлонои қозининг оти Абдуллодур. Бу от била машҳур бўлуб эди. Ота тарафидин насаби Шайх Бурҳониддин Қиличқа мунтаҳи бўлур. Она тарафидин Султон Илик Мозиға етар. Фарғона вилоятида бу табақа муқтадо ва шайхулислом ва қози бўла келгандурлар. Хожа қози ҳазрати Хожа Убайдуллонинг муриди эди. Алардин тарбият топиб эди. Хожа қозининг валилиғида менинг ҳеч шакким йўқтур. Қайси иш валоятқа мундин яхшироқ далилдурким, аларға қасд қилғонлардин оз фурсатта осор ва аломат қолмади. Хожа қози ажаб киши эди. Қўрқмоқ анда асло йўқ эрди. Онча далер киши кўрилган эмас. Бу сифат ҳам валоят далилидур. Сойир эл ҳарнеча баҳодир бўлса, андак дағдағаси ва таваҳҳуми бўлур. Хожада асло дағдаға ва таваҳҳум йўқ эди. Хожанинг воқиасидин сўнг Хожаға мансуб эллар мисли навкар ва чокар ва аймоқ ва аҳшомни тамом туттуруб талаттилар.

Андижонга бўла Самарқандни илнкдин бердук. Андижон ҳам иликдин чиқмиш эди. Бизга ғофил аз инжо ронда ва аз онжо монда<sup>14</sup> дегандек бўлди. Бисёр шоққ ва душвор келди. Не учунким, то подшоҳ бўлуб

<sup>14</sup> «Ғофил бу ердан қувилган, у ердан ажралган» (аро йўлда сарсон бўлиб қолишдан киноя).

эдим, бу навъ навкардин ва вилояттин айрилмайдур эдим, то ўзумни билиб эдим, бу йўсунлуқ ранж ва машаққатни билмайдур эдим.

Хўжандқа келгач, баъзи мунофиқ шева эллар Халифани менинг эшигимда кўра олмадилар. Муҳаммад Хусайн мирзони ва баъзиларни бариш қилдилар. Халифага Тошканд сарш рухсат берилди. Қосимбекни Тошкандга хон қошига йибориб, Андижон устига юрмакни истидъо қилди. Хон ҳам черик тортиб, Оҳангарон жилгаси била келиб, Қандирлик добонининг тубига тушганда мен ҳам Хўжанддин бориб, хон додани кўрдим. Қандирлик добонини ошиб Ахси тарафига тушулди.

Ул тарафдин муҳолифлар ҳам бўлғон черикларини йиғиб, Ахси келдилар. Бу фурсатта Поп қўрғонини мени деб беркиттилар. Хоннинг бир нима ҳаял юрушидин муҳолифлар Поп қўрғонини зўрлаб олдилар. Хоннинг агарчи ўзга ахлоқ ва атвори хўб эрди, вале сипоҳилиқ била сардорлиқдин бисёр бебаҳра эди. Иш бу ерга етгандаким, агар яна бир кўч юрулса эди, кўпраги бу эдиким, урушсиз-ўқ вилоят муяссар бўлғай эди. Ушмундоқ маҳалда муҳолифларнинг фирибомиз сўзларини қулоққа олиб, ислоҳ ҳикоятини орага солиб, Хожа Абулмакорим била Танбал оғаси Бек Телбаниким, ул маҳалда хоннинг эшик оғаси эди, элчиликка йибордилар. Ул жамъ ўзларининг халослиғи учун бир неча чин ва ёлғон сўзлар айтиб хонга ё орадағиларга пора ва ришва қабул қилдилар. Хон ушмунча била мурожаат қилди.

Беклар ва ичкилар ва йигитларким, менинг била қолиб эдилар, аксарининг кўчлари Андижонда эди. Чун Андижон олмоқтин маънос бўлдилар, бек ва беготдин ва йигит-ялангдин етти-саккиз юз киши тамом мендин айрилдилар. Айрилғонлардин: беклардин Али Дарвишбек, Али Мазид қавчин, Муҳаммад Боқирбек, Шайх Абдулло эшик оға, Мирим Лоғарий, менинг била қолгонлар, ғурбат била меҳнатни ихтиёр қилғонлар, яхши ёмон, тахминан, икки юздин кўпрак, уч юздин озроқ бўлғай эди. Беклардин Қосим қавчин бек, Вайс Лоғарий бек, Иброҳим соруий Минглиғ бек, Ширим тағойи, Сайиди Қаробек; ичкилардин Миршоҳ қавчин, Сайид Қосим эшик оға жалоийр, Қосим Ажаб<sup>15</sup>, Муҳаммад Дўст, Али Дўст тағойи, Муҳаммад Али Мубашшир<sup>16</sup>, Худойберди Туғчи Мўғул, Ёрак тағойи, Султонқули Бобоқули, Пир Вайс, Шайх Вайс, Ёр Али Билал, Қосим мирохўр, Ҳайдар рикобдор. Манга бисёр душвор келди, беихтиёр ғалаба йиғладим.

Андин Хўжандқа келдим. Менинг онамни ва улуғ онамни ва баъзи менинг била қолгонларнинг кўчлари била Хўжандқа менинг қошимга йибордилар. Ул рамазонни Хўжандта ўтқарилди. Султон Маҳмудхонга киши йибориб, кўмак тилаб, Самарқанд устига отланилди. Ўғли Султон

<sup>15</sup> Қ. б. — Сайд Қосим, эшик оқалардин Қосим жалоийр Ажаб.

<sup>16</sup> Қ. б. — мунши.

Муҳаммад Хоникани<sup>17</sup> ва Аҳмадбекни тўрт-беш минг черик била Самарқанд устига тайин қилиб, хон ҳам отланиб Уратепагача келдилар. Анда хонни кўруб, Самарқанд устига Ёр яйлоқ йўли била мутаважжих бўлдум. Султон Муҳаммад Султон ва Аҳмадбек ўзга йўл била илгаррак Ёр яйлоқ келибтур. Мен Бўрка яйлоқи била СангзорҒаким, Ёр яйлоқнинг доруғанишини ул қўрғондур, келдим. Султон Муҳаммад Султон ва Аҳмадбек Шайбонийхоннинг келиб, Шероз ва ул навоҳийни чопқон хабарини толиб, ёнибтурлар. Зарурат бўлди, мен ҳам ёниб Хўжандқа келдим.

Чун салтанат дағдағаси ва мулкгирлик доияси бор, бир қатла, икки қатла иш юругаган била боқиб ўлтуруб бўлмас. Андижонға уйрушмак хаёли била кўмак тилай, Тошкандга хон қошиға бордим. Шоҳ бегимни ва уруғ-қаёшни ҳам етти-секкиз йил бор эди, кўрмайдур эдим, бу баҳона била аларнинг ҳам кўрулди. Неча кундин сўнг Сайид Муҳаммад мирзо дўғлатни ва Айюб Бекчик ва Жон Ҳасан Боринни етти-секкиз юзча черик била кўмак тайин қилдилар. Бу кўмакни олиб келиб, Хўжандта таваққуф қилмай, ўта чиқиб, илғаб Кандибодомни сўл қўлда қўюб келиб, кеча била шоту қўюб Насух қўрғониниким, Хўжандтин ўн йиғоч йўлдур, Кандибодомдин уч йиғоч, ўғурлаб олдук.

Қовун пишиғи эди. Насухда бир навъ қовун бўлурким, «исмоил шайхий» дерлар, териси сариқ, кемухтлуқ, осуда қовун бўлур, тухми алмача, гўшти тўрт илик, ажаб лазиз қовундур. Онча қовун ул навоҳида бўлмас.

Тонгласи мўғул беклари арзға еткурдиларким, кишимиз оз, бу бир қўрғонни олғон била не иш очилғай? Филвоқиъ андоқ эди. Анда турарнинг ё қўрғонни беркитурнинг маслаҳатини топмай, ёниб, Хўжандға келдук.

Ушбу йил Хисравшоҳ Бойсунғур мирзо била черик тортиб, Чағониён келиб, \*макр ва фириб била олди, Султон Масъуд мирзоға<sup>18</sup> элчи йибордиким, келинг Самарқанд устига юрулинг, Самарқанд муяссар бўлса, бир мирзо Самарқандта ўлтурғай, яна бир мирзо Ҳисорда.

Султон Масъуд мирзонинг бек ва ичкиси ва йигит-ялангги озурда бўлуб эдилар. Бу жиҳаттинким, Шайх Абдулло барлос Бойсунғур мирзо қошидин Султон Масъуд мирзо қошиҒаким борди, чун мирзоға қойин ота эди, асру улуг риоят топти. Бовужудким, Ҳисор вилояти муҳаққар ва мухтасар вилоятдур, улүфасини минг туман флус қилиб, Хатлон вилоятини дардаст берди. Хатлон вилоятида Султон Масъуд мирзонинг хили бекларининг ва ичкиларининг тани бор эрди. Борчани мутасарриф

<sup>17</sup> Қ. б. — Чоникани (چانىكەنى)

<sup>18</sup> Қ. б. — макр ва фириб била Султон Масъуд мирзоға.

бўлди. Узи ва ўғлонлари куллий ва жузъий эшик ихтиёрини олдилар. Озурда бўлгонлар қочиб-қочиб Бойсунғур мирзога кела бошладилар.

Фирибомиз сўзлар била Султон Масъуд мирзони ғофил қилиб, Чағониёндин илғоб, нақора вақтида Ҳисор қўрғонини қабай олдилар. Султон Масъуд мирзо қўрғондин ташқари маҳаллотта отаси солғон Давлатсаро отлиқ иморатта эрди, қўрғонга кира олмай қочиб, Шайх Абдулло барлос била<sup>19</sup> Хатлон сари тортти. Орада Шайх Абдулло барлосдин айрилиб. Убож<sup>20</sup> пузари била ўтуб, Султон Ҳусайн мирзога борди. Ҳисор вилояти муяссар бўлғоч, Бойсунғур мирзони Ҳисорда ўлтурғузуб, Хатлонни Валига берди. Неча кундин сўнг Балхни қабамоқ дояси била отланди, Узидин илгарроқ Назар баҳодир отлиқ улуғ навкарини уч-тўрт минг киши била Балх навоҳисиға йиборди, уч-тўрт кундин сўнг Бойсунғур мирзони олиб келиб, Балхни муҳосара қилди.

Балхта Иброҳим Ҳусайн мирзо эди. Яна Султон Ҳусайннинг бекларидин ҳам хили бор эди. Иниси Валига қалин черик қўшуб, Шабурғонни қабамоққа ва ул навоҳини толон ва торож қилмоққа йиборди. Вали бориб Шабурғонни ёвуқдин ҳам қабай олмади. Бўлгон черикни Зардак чўлидағи эл ва улусни топқоли йиборди. Бориб Зардакчўлини чопиб, юз мингдин ортуқроқ қўй ва уч мингга ёвуқ тева олиб келдилар. Вали андин сўнг Сончорик вилоятини чопиб, талаб, тоғда баъзи беркилган элларни олиб келиб, Балхта оғасиға мулҳақ бўлди.

Хисравшоҳ Балхни муҳосара қилгон фурсатта бир кун мазкур бўлгон Назар баҳодир отлиқ навкарини Балхнинг ариқларини йиққоли йиборди. Ичкаридин Тенгриберди самончиким, Султон Ҳусайн мирзонинг риоят қилгон беги эди, етмиш-сексон йигит била чиқиб келиб, Назар баҳодир била рўбарў бўлуб, йиқитиб, бошини кесиб олиб, қалъага кирди. Бисёр мардона бориб, намоён иш қилди.

Ҳам ушбу йил Султон Ҳусайн мирзо Зуннун арғуннинг ва ўғли Шоҳ Шужоънингким, Бадиуззамон мирзога навкар бўлуб, қиз бериб, фитна ва фасод мақомида эдилар, дафъиға черик тортиб келиб, Бустқа тушти. Черикига ҳеч тарафдин ошлиғ келмади, очлиқтин батанг кела ёвушуб эдиларким, Буст доруғаси Бустнинг қўрғонини берди. Бустнинг захирасининг мадади била Хуросонга мурожаат қилди. Султон Ҳусайн мирзодек улуғ подшоҳ мунча асбоб ва тамтароқ била неча навбат Қундуз ва Ҳисор ва Қандаҳор устига чериклар тортиб ола олмай ёнғон учун, ўғлонлари ва беклари мунча далер бўлуб, ёғилиқлар ва фитналар қилдилар. Езиға Султон Ҳусайн мирзо ўғли Муҳаммад Ҳусайн мирзонинг дафъи зарариаким, Астрободқа мусаллит бўлуб, ёмонлиқ мақомида эди, Муҳаммад Валибек бошлиқ бекларни қалин черик била илғор йибориб,

<sup>19</sup> Қ. б. — барлосқа.

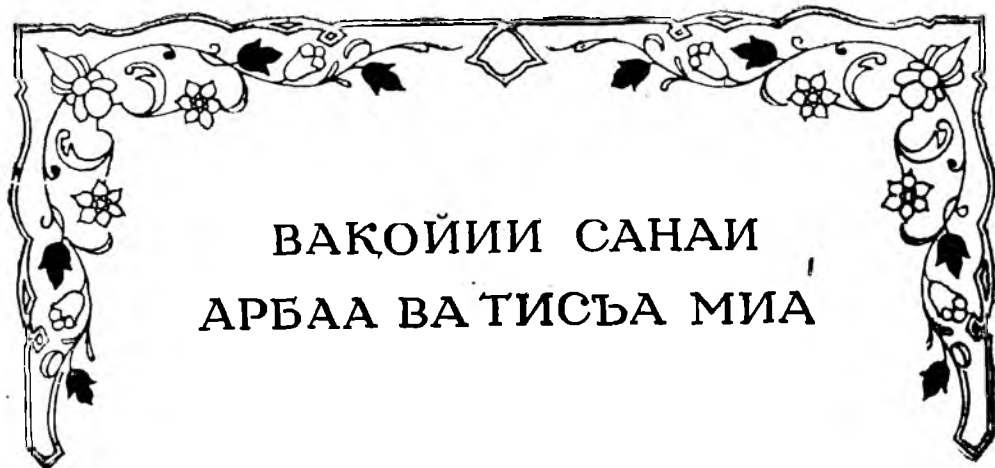
<sup>20</sup> Л. б. — Уёж.

Ўзи Нишин ўлангида ўлтуруб эдиким, Бадиуззамон мирзо ва Зуннуннинг ўғли Шоҳбек ғофиллиқта черик тортиб, мирзонинг устига келдилар. Иттифоқоти ҳасанадин Султон Масъуд мирзоким, Ҳисорни олдуруб, Султон Ҳусайн мирзога келадур эди, ушбу кун етишти. Астрободқа боргон черик ҳам келиб, ушбу кун мирзога мулҳақ бўлди. Рўбарў бўлғоч-ўқуруша ҳам олмади. Бадиуззамон мирзо била Шоҳбек қочти.


Султон Ҳусайн мирзо Султон Масъуд мирзони яхши кўруб куёвлукка юкундуруб, иноят ва шафқат мақомида бўлуб эдиким, Хисравшоҳнинг иниси Боқи Чағониёнийким, мундин бурунроқ келиб Султон Ҳусайн мирзо мулозаматида бўлур эди, ангизе била Хуросонда турмай, бир баҳона била чиқиб, Султон Ҳусайн мирзодин берухсат Хисравшоҳга борди. Хисравшоҳ Ҳисордин Бойсунғур мирзони тилаб келтурди. Ушбу фурсатта Улуғбек мирзонинг ўғли Мироншоҳ мирзо отаси била ёғиқиб, Ҳазорага кириб Ҳазорада ҳам беътиқодликлар қилиб, ҳазорада тура олмай, ул ҳам Хисравшоҳ қошига келиб эди.

Баъзи кўтаҳандишлар худ барин эдиларким, учала подшоҳзодани ўлтуруб, Хисравшоҳ отиға хутба ўқутғайлар. Ул шиқни маслаҳат кўрмай, Султон Масъуд мирзониким, кичиклигинин бери сахлаб улғайтиб эди, бек атқаси эди, бу беш кунлук дунё маслаҳати жиҳатидинким, не анга вафо қилди ва не ҳеч кимга вафо қилғусидур, тутуб, бу кўрнамак мардак кўзларига наштар солиб кўр қилди.

Бир неча кўкалтош, эмалдош ва бойриси Султон Масъуд мирзони олиб, Самарқандға Султон Али мирзо қошига келтурур хаёли била Қешқа келдилар. Ул жамоат ҳам қасд мақомида бўлдилар. Қешдин қочиб, Чоржў пузори била ўтуб, Султон Ҳусайн мирзо қошига борди. Ҳар кимким мундоғ шаниъ ҳаракатга иқдом қилғой ва ул кишигаким бу навъ ишга эҳтимом қилғай, юз минг лаънатдур қиёматқачаким, ҳар ким Хисравшоҳнинг бу афъолини эшитса, лаънат қилсун. Бу афъолини эшитиб лаънат қилмоғон ҳам сазовори лаънат бўлсун. Бу шаниъ ҳаракаттин сўнг Бойсунғур мирзони подшоҳ қилиб, Ҳисорға рухсат берди. Мироншоҳ мирзога Сайид Комилни кўмак қўшуб, Бомиён сари йиборди.



## ВАҚОЙИИ САНАИ АРБАА ВА ТИСЪА МИА

 Самарқанд ва Андижонга муқарраран юрушуб, ҳеч иш очилмайа, яна ёниб Хўжандга келдук. Хўжанд мухтасар ередур. Юз-икки юз навкарлик кишининг авқоти ташвиш била ўтар. Доиялиқ киши нечук боқиб ўлтурғай. Муҳаммад Ҳусайн кўрагон дуғлатким, Ўратепада эди, Самарқандга эврुшмак доияси била анга кишилар йибориб, сўзлашиб, Ер яйлоқ кентларидин Пашоғарниким, Ҳазрат Хўжанинг мулк кентларидиндур, бу фаторотта анга тааллуқ бўлуб эди, тиладукким, бу қиш орияти бергай, то анда ўлтуруб Самарқанд вилоятига иликдин келганча эврүшгайбиз. Муҳаммад Ҳусайн мирзо ҳам рози бўлди.

<sup>1</sup> Тўққиз юз тўртинчи (1498—1499) йил воқиялари.



Хўжандтин отланиб Пашоғарға мутаважжиҳ бўлдум. Зоминға етган фурсатта иситтим. Бовужуди иситма Зоминдин отланиб илғор қилиб, тоғ йўли била ўтуб, Работи Хожанинг устига келдимким, гофиллиқта шоту қўюб чиқиб, Работи Хожа қўрғониниким, Шовдор туманининг доруғанишини улдур, олилғай. Субҳ вақти етилди. Эли хабардор бўлдилар. Яна ёниб, ҳеч ерда таваққуф қилмай, Пашоғарға келилди. Бовужуди иситма ўн уч-ўн тўрт йиғоч йўлни суубат ва машаққат била қатъ қилдим. Неча кундин сўнг Иброҳим соруни ва Вайс Лоғарийни ва Ширим тағойини ички беклар ва йигитлар била илғор тайин қилдукким, бориб Ёр яйлоқ қўрғонларини сўз била ё зўр била иликлагайлар.

Ул фурсатта Ёр яйлоқ Сайид Юсуфбекда эди. Мен Самарқанддин чиққонда қолиб эди, Султон Али мирзо ҳам фироат қилиб эди. Сайид Юсуфбек ини, ўғлини Ёр яйлоқ қўрғонларининг забт ва рабтиға йибориб эди. Аҳмад Юсуфким бу тарихда Сиёлкут ҳукумати андадур, ул қўрғонларда эди. Бизнинг беклар ва йигитлар ҳам бориб тамом қиш баъзи қўрғонни сулҳ била иликладилар, баъзини урушуб зўр била олдилар, баъзини айёрлиқ ва инчкалиқ била ўғурлаб мутасарриф бўлдилар. Ул вилоятларда мўғул ва ўзбак жиҳатидин ҳеч кент йўқтурким, анинг қўрғони бўлмағай. Ушбу фурсатларда бизнинг жиҳатимиздин Сайид Юсуфбек ва ини, ўғлидин бадгумон бўлуб, Хуросонға рухсат бердилар. Бу қиш бу навъ талош ва тортиш била ўтти. Ёз бўла сулҳ учун Хожа Яҳёни йибордилар, ўзлари ҳам черик ангизи била Шероз ва Қобуд навоҳисиға келдилар. Бизнинг бўлғон сипоҳиймиз икки юздин кўпроқ ва уч юздин озроқ бўлғой эди, ҳар тарафда кучлук ғанимлар Андижонға эврүшуб, толий ҳеч мадад қилмади. Самарқандға илик қўюб ҳеч иш очилмади. Зарураттин сулҳ гуна қилиб, Пашоғардин мурожаат қилилди.

Хўжанд бир муҳаққар ердур. Бир бекнинг авқоти анда ташвиш била ўтар. Бир ярим йилға ёвуқ<sup>2</sup> аҳл ва аёл била анда эдук. Ул мусулмонлар ҳам бу муддатта имкони борича харж тортмоқда ва хизмат қилмоқта тақсир қилмадилар. Яна не юз била Хўжандға борилғай, Хўжандқа бориб ҳам киши не қилғай?

Бормоққа не маскан муяссар  
Турмоққа не давлат муқаррар<sup>3</sup>.

Охир ушбу тараддуд ва тафриқа била Уратепанинг жануб тарафидағи яйлоқларға бордук. Неча кун ул навоҳида ўз ишимизга ҳайрон, борур тураримизни билмай, саргардон ўткарилди. Бир кун ушбу ерда эканда Хожа Абулмакоримким, бизнингдек жалойи ватан бўлуб саргардон эди, мени кўра келди. Борур, турар еримиздин ва қилур қилмас

<sup>2</sup> Қ. б. — Бир ярим йил, икки йилға ёвуқ.

<sup>3</sup> Л. б. — Бормоққа не маскане, турмоққа не маъмане.

ишимиздин истиълум ва истифсор қилиб, мутаассир бўлуб, бизинг ҳоли-мизга риққат қилиб, фотиҳа ўқуб борди. Манга ҳам бисёр таъсир қилди, риққат қилдим. Ушбу кун кеч намоз дигар даранинг аёғидин бир отлиқ киши пайдо бўлди, бу худ Али Дўст тағойининг навқари экандур, Йўлчуқ\* отлиқ. Бу мазмун била йиборибтурким, агарчи мендин азим гуноҳлар содир бўлди, вале умидим борким, иноят қилиб гуноҳимни бағишлаб, берига мутаважжиҳ бўлсалар, Марғинонни топшуруб бир навъ қуллуқ ва хизматгорлиқ қилғаймен, гуноҳим ариб ҳижобим рафъ бўлғай.

Мундоқ мутаҳаййирлиқ ва саргардонлиқта бу хабар келган била ҳеч андиша ва таваққуф қилмай, ўшал замон-ўққим, офтоб ўлтурур чоғ эди. Марғинонға илғор тариқа била мутаважжиҳ бўлдум. Бу ер била Марғинон ораси тахминан йигирма тўрт-йигирма беш йиғоч бўлғай эди, ул кеча тонг отқунча ва ул кун намози пешингача ҳеч ерда таваққуф қилмай юрулди. Намози пешин Хўжанднинг Тангоб отлиқ кентига тушулди. От совутуб, отға бўғуз бериб, тун ярими нақора вақтида Тангобдин отланилди. Ул кеча тонг отқунча ва ул кун офтоб ботқунча ва яна кечаси тонгдин бурунроқ Марғиноннинг бир йиғочиға етганда Вайсбек ва баъзилар тараддуд қилиб арзға еткурдиларким, Али Дўст не навъ ёмонлиқ қилғон кишидур, орада бир навбат, икки навбат киши бормай ва келмай, пуфтуғу ва аҳду шарт бўлмай, не эътимод била борадурбиз? Филвоқиъ тараддудларининг важҳи бөр эрди. Бир замон туруб кенгаш қилдуқ, охир мунга қарор топтиким, бу тараддудларнинг агарчи важҳи бор, вале мундин бурунроқ керак эрди. Уч кеча ва кундуз тинмай, таваққуф қилмай йигирма тўрт-йигирма беш йиғоч йўлни келдуқ, не отта мажол қолибтур ва не кишида. Бу ердин не навъ ёнилғай, ёниб ҳам қайсарига чиқилғай? Чун мунча келибтурбиз бормоқ керак. Ҳеч нима тенгининг хостидин ўзга бўлмас.

Сўзни мунга қўуб таваккул қилиб тебрадук. Суннат вақти эдиким, Марғинон қўрғонининг эшигига келдим. Али Дўст тағойи дарвозанинг орқасида туруб, дарвозани очмай, аҳд илтимос қилди. Аҳд ва шарт қилғондин сўнг дарвозани очиб, дарвоза орасида мулозамат қилди. Али Дўстни кўргандин сўнг, қўрғон ичида бир муносиб ҳавлида тушулди. Менинг бирла бўлғон киши улўғ-кичик икки юз қирқ киши эди. Узун Ҳасан ва Султон Аҳмад Танбал вилоят элига бисёр зулмлар ўткариб, ёмон маош қилиб эдилар. Вилоят эли тамом мени тилар эдилар. Марғинонға киргандин икки-уч кун сўнг Қосимбекка Пашоғарийдин ва янги навқар бўлғонлардин ва Али Дўст бекнинг навқарларидин юздин кўпрак киши қўшуб, Андижоннинг жануб тарафидағи тоғ элларига, мисли Ашнориён ва Тўруқшорон ва Чақрак ва ул навоҳиларға йиборилдиким,

\* Қ. б. — тўпчуқ.

истимолат била ё зўр била бу элларни келтургай. Иброҳим соруни ва Вайс Лоғарийни ва Сайидий Қарони Ахси тарафиға юзга ёвуқ киши била йиборилдиким, Хўжанд суйини кечиб, ул юздаги<sup>4</sup> қўрғонлар била тоғ элларини ҳар тавр қилиб бизга боқтургайлар.

Бир неча кундин сўнг Узун Ҳасан ва Султон Аҳмад Танбал Жаҳонгир мирзони олиб, неким бўлгон сипоҳий ва мўғулни йиғиб, Андижон ва Ахсининг черикка чиқор кишисини черикка чиқариб, Марғинонни қабамоқ дэияси била Марғиноннинг бир шаръисиди шарқ сари Сапон отлик кентга келиб туштилар. Бир-икки кундин сўнг ясаб, яроғланиб Марғиноннинг маҳаллотига келдилар. Бовужудиким, Қосимбек ва Иброҳим сору ва Вайс Лоғарий бошлиқларни икки тарафга илғор йиборилиб эди, менинг била бир неча маъдуди қолиб эди, бўлгон йигитлар ясаниб чиқтилар. Маҳаллоттин илгари келгани қўймадилар. Ул кунни Халил чухраи дасторпеч яхши юруб, илиги ишга етти, келиб ҳеч иш қила олмадилар. Яна иккилай қўрғон ёвуғига келмадилар. Қосимбекким, Андижоннинг жанубий тоғлариға бориб эди. Ашпорён ва Тўруқшорон ва Чакрак ва ул навоҳидаги тоғ ва туздаги райят ва аймоқ тамом кирдилар. Сипоҳидин ҳам бирор-икирар бизга қочиб кела бошладилар. Иброҳим сору ва Вайс Лоғарий бошлиқларғаким, Ахси тарафиға сувдин ўтуб бориб эдилар. Поп қўрғони ва яна бир-икки қўрғон кирди.

Узун Ҳасан ва Танбал золим ва фосиқ ва кофирваш эллар эди, райят ва вилоят эллари булардин бисёр оғриб эдилар. Ахси улуғларидин Ҳасан декча жамоати била ва яна Ахсининг бир пора лаванд ва авбошни барин қилиб, қаротаёқ қилиб, Ахсининг тош қўрғонидағиларни зарби рост аркка тикиб, Иброҳим сору ва Вайс Лоғарий ва Сайидий Қаро бошлиқларни тилаб, Ахсининг тош қўрғониға кюрдилар. Султон Маҳмудхон<sup>5</sup>, Банда Али ва Ҳайдар кўқалтошни ва Ҳожи Ғози манғитниким, ўшул фурсатта Шайбонийхондин қочиб хон қошиға келиб эди, яна барин туман беклари била бизга кўмак тайин қилиб эди, ушбу маҳалда келдилар. Бу хабар Узун Ҳасанға етиб, бепой бўлуб, риоят қилгон навкарларини ва ўбдон йигитларини Ахсининг аркига кўмак тайин қилиб йиборди. Саҳар вақти дарё ёқасига еттилар.

Бизинг черик ва мўғул черки хабар топиб, бир пора кишини от ялангочлантуруб, сувдин кечурдилар, кўмак келганлар олдараб<sup>6</sup> кемани юққори тортмай кечган еридин-ўқ қўябердилар. Қўрғонға ўта олмай қуйи туштилар. Бизинг черик ва мўғул черики туш-тушдин от ялангочлаб кира бошладилар. Кемадагилар ҳеч уруша олмадилар. Қордўғоч бахши Мўғулбек ўғлонларидин бирни тилаб илигини тутуб чопқулаб ўлтурди. Не фойдаким, иш андин ўтуб эди. Аксар кемадагиларнинг ўлумга бор-

<sup>4</sup> Қ. б. — туздаги.

<sup>5</sup> Қ. б. — Султон Муҳаммадхон.

<sup>6</sup> Л. б. — Яладараб.

моғиға бу ҳаракат сабаб бўлди, бир замонда дарёдағиларни ариқ олиб, борини қирдилар.

Узун Ҳасаннинг муътабар кишиларидин Қорлуғоч бахши эди, Халил девона эди, Қози Ғулом эди. Булардин бир Қози Ғулом қуллуқ баҳонаси билан халос бўлди. Яна муътабар йигитларидин Сайид Аликим, ҳоло менинг қошимда муътабардур. Яна Ҳайдарқули, яна Қулика Қошғарий етмиш-сексан ўбдон йигиттин ушбу беш-олти маъдуди беш халос бўлмади. Бу хабарларни эшитиб, Марғинон навоҳисидан ўлтура олмай Андижон сариға бузулгон йўсуллуқ этиб кўчдилар. Андижонда Носирбекни қўюб эдиларким, Узун Ҳасаннинг езнаси эди. Агар сониси бўлмаса, солиси худ не сўз эдиким, бор эди. Соҳиб тажриба киши эди, мардоналиғи ҳам бор эди. Бу кайфиятларни билиб, аларнинг бебунёдлигини маълум қилиб, Андижон қўрғонини беркитиб, манга киши йиборди. Булар Андижонга етганда қўрғон беркигани маълум қилиб, сўзлари бир-бирига қовушолмай бузулуп Узун Ҳасан кўчига Аҳси сари тортти.

Султон Аҳмад Танбал ўз вилоятига—Ушға борди. Жаҳонгир мирзони бир неча ичкилари ва йигитлари Узун Ҳасандин олиб<sup>7</sup> қочиб, Танбалгаким, ҳануз Ушға етмайдур эди, бориб қўшулдилар. Андижоннинг беркиган хабари манга келди, ҳеч таваққуф қилмай, Марғинондин офтоб чиқа отланиб, туш қайтиб эдиким, Андижонга келдим. Носирбекни ва ўғлонлариниким, Дўстбек ва Миримбек бўлғай, кўруб, сўруб иноят ва шафқатдин умидвор ва сарафроз қилдим.

Ота вилоятиким, икки йилга ёвуқлашиб эдиким, иликдин чиқиб эди, тенгри инояти билан зилқатда ойида сана 904 да яна муяссар ва мусаххар бўлди. Султон Аҳмад Танбалким, Жаҳонгир мирзо билан қатилиб, Уш сари торттиб эди, Ушқа киргач, Ушда ҳам қизил оёқ, қаро таёқ қилиб зарби рост ура-ура Ушдин қовлаб, қўрғонни бизнинг учун сахлаб, бизга киши йибордилар. Жаҳонгир ва Танбал бир неча маъдуди билан саросимавор бориб Ўзгандга кирдилар.

Узун Ҳасанким, Андижонга қира олмай, Аҳси тарафиға бориб эди, хабар келдиким, бориб Аҳсининг аркига кирмиш. Чун сардор ва сарфитна бу эди, бу хабар келгач, Андижонда тўрт-беш кундин ортуқ таваққуф қилмай, Аҳси азимати қилдук. Аҳсиға етгач чора қила олмай, аҳд ва амон тилаб, қўрғонини топшурди. Бир неча кун Аҳсида туруб, Аҳси ва Қосон ва ул юртнинг иш — кучини забт ва саранжом қилиб, илғор келган мўгул беклариға рухсат бериб, Узун Ҳасанни кўч ва муталлиқлари билан олиб Андижонга келилди. Аҳсида Қосим Ажабниким, ички чаргасида эди, олимда беклик мартабасиға етиб эди, орияти қўюлди. Чун аҳд қилилиб эди, жон ва молиға зарар ва нуқсон тегурмай Қора-

<sup>7</sup> Қ. б. — айириб.

тегин йўли била Ҳисор сари ижозат берилди. Бир неча маъдуди била Ҳисорға борди. Ўзга тамом навкарлари айрилиб қолдилар.

Бу фатаратларда бизга тааллуқ элни ва Хожа қози ва мутааллиқларини тутқон ва талағон булар эдилар, баъзи беклар била иттифоқ қилиб, сўзни мунга қўйдуқким мунча жўғуллуқ ва бузуқчилик қилғон ва мунча бизга тааллуқ мўмин ва мусулмонни тутқон ва талағон бу жамоат эдилар. Ўзларининг бекларига не вафо қилдиларким, бизга вафо қилгайлар, буларни туттурсак, не айб бўлгай? Батахсис бизинг кўзимизнинг ўтрисида бизинг отимизни миниб, бизинг тўнумизни кийиб, бизинг қўюмизни еб юругайлар, мунга худ ким таҳаммул қилгай? Агар тараххум қилиб туттурулмаса, ё талатилмаса, бизинг била қазоқликларда ва меҳнатларда бўлғон жамоатнинг ҳозир таниғон моллариға бори фармон бўлсаким, иликларига кирса, ушмунча била қутулсалар, миннатлар тутсалар керак. Филвоқиъ маъқул кўрунди. Фармон бўлдиким, бизинг била бўлғонлар таниғон нималарини олсунлар, агарчи маъқул ва муважжаҳ эди, бир нима шитоб бўлмиш.

Жаҳонгир мирзодек музи<sup>8</sup> ёнимизда ўлтуруб, элни мундоқ ҳуркутмоқнинг ҳеч маъниси йўқ эди. Мулкгирликда ва мамлакатдорликда агарчи баъзи ишлар зоҳирда маъқул ва муважжаҳ кўрунур, вале ҳар ишнинг зимнида юз минг мулоҳаза вожиб ва лозимдур. Ушбу бир бемулоҳаза ҳукм қилғонимиздин не миқдор шўр ва фитналар қўпти. Ахир Андижондин иккинчи навбат чиқғонимизға сабаб ушбу бетааммул ҳукм қилғонимиз бўлди. Бу жиҳаттин мўғуллар ўзларига дағдаға ва таваҳхум йўл бериб, Работак ўрчинидинким, Икки сув ароси ҳам дерлар, Ўзганд тарафиға кўчуб Танбалға киши йибордилар. Менинг онам қошида минг беш юз, икки мингга ёвуқ мўғул улусидин бор эди. Яна Ҳисордин Ҳамза Султон ва Маҳди Султон ва Муҳаммад дуғлат алар била ушмунча чоғлиқ мўғул келиб эди. Ҳамиша ёмонлиқ ва бузуқчилик мўғул улусидин бўла келгандур. Ушбу тарихқача беш навбат менинг била ёғиқтилар. Андоқ эмаским, менинг била бемуносабатлиқ жиҳатидин ёғиқмиш бўлгайлар. Мундоқ ҳаракотларни ўз хонлариға мукаррар қилдилар. Бу хабарни Султонқули чиноқким, отаси Худойберди бўқоқни мўғуллар орасида риоят қилиб эдим, отаси бурунроқ ўлуб эди, ўзи мўғуллар била бўлур эди, келтурди. Яхши борди, ўз эл ва улусидин айрилиб, бу хабарни еткурди. Агарчи мунда яхши борди, вале сўнгра андоқ қабоҳатлар қилдиким, юз мунингдек хизмат қилса ёпқай. Нечуқким мазкур бўлғусидур. Сўнгги қабоҳатлари ҳам мўғуллуқнинг натижасидин эди.

Бизга хабар келгач, бекларни йиғиб машварат қилилди, беклар арзға еткурдиларким, бу жузвий ишдур, подшоҳ отлонмоқи не эҳтиёж?

• Қ. б. — Ғаниме.

Қосимбек жамиъ бекларни ва черикни бошлаб борсун. Сўз мунга қарор топти. Саҳл туттилар, бу раъй ғалат экандур. Букуни Қосимбек бекларини ва черикни бошлаб чиқти. Оралағунча<sup>9</sup> Танбал худ келиб мўғулларга қўшулгон экандур.

Тонгласи эрта била Иламиш\* дарёсининг Ясси кечит отлиқ гузарини ўтгач-ўқ рўбарў бўлурлар, яхши чопқулашурлар. Қосимбек ўзи Султон Муҳаммад арғун била рўбарў бўлуб, икки-уч навбат чопқулаб бош чиқорғали қўймас. Ғалаба йигитлар чопқулашурлар, охир шикаст топарлар. Қосимбек, Али Дўст тағойи, Иброҳим сору, Вайс Лоғарий, Сайидий Қаро яна уч-тўрт бек ва ичкидин чиқтилар. Ўзга аксар беклар ва ичкилар иликка туштилар. Иликка тушган беклар ва ичкилардин Али Дарвешбек, Мирим Лоғарий, Тўқабек, Тағойибек, Муҳаммад Дўст, Али Дўст, Миршоҳ қавчин, Мирим Девон бу урушта икки йигит таври чопқулашурлар. Бизинг соридин Иброҳим сорунинг иниларидин Самад отлиқ, алар соридин Ҳисорий мўғуллардин Шаҳсувор отлиқ рўборў бўлурлар. Шаҳсувор андоқ чопарким, дубулғадин ўтуб, Самаднинг<sup>10</sup> бошига қилич хили ўлтурур. Бовужуди бу захм Самад<sup>11</sup> андоқ чопарким, Шаҳсуворнинг бошидин кафи дастча парча сўнгдакни қилич олиб кетар. Шаҳсуворнинг дубулғаси йўқ экандур. Шаҳсуворнинг бошини ўйдилар, яхши бўлди. Самаднинг<sup>12</sup> бошини ўяр киши йўқ эди. Уч-тўрт кундин кейин ўшул захм била-ўқ борди. Қазоқлиқлардин ва фалокатлардин халос бўлуб, янгла вилоят олгон маҳалда ажаб бевақт шикаст эди.

Қанбар Али мўғулким, бир рукни аъзам ул эди, Андижонни олгон чоғда вилоятига бориб эди, йўқ эди. Ушмунча била Танбал Жаҳонгирни олиб келиб, Андижоннинг бир шаръиси Пуштаи Айшнинг олидағи ўланга тушти. Бир-икки қатла Чилдухтарон била ясаб, Пуштаи Айшнинг доманасига келди. Бизинг йигитлар маҳаллот ва боғоттин ташқари-ўқ ясаб чиқтилар, илгари кела олмади, доманадин-ўқ нари ёнди. Ушбу навоҳиға келганда тушган беклардин Мирим Лоғарийни ва Тўқани ўлтурди. Бир ойға ёвуқ бу теграда ўлтуруб, ҳеч иш қила олмади. Уш сариға боқа ёнди. Ушни Иброҳим соруға берилиб эди, анинг кишиси анда эди, Ушни беркиттилар.

<sup>9</sup> Қ. б. — Алар борғунча.

\* Таржималарда *Айламиш* ёзилган.

<sup>10</sup> Қ. б. — Ҳамидбек.

<sup>11</sup> Қ. б. — Ҳамид.

<sup>12</sup> Қ. б. — Ҳамиднинг.



## ВАҚОИИИ САНАИ ХАМСА ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>

**В**илоятнинг отлиқ ва яёқ черикларига қадаған била тавочилар ва муҳассиллар йиборилди. Қанбар Алиға ва яна ҳарне вилоятларға борғон черикларга эҳтимом била тавочилар чоптурубтур ва кетмон ва болту ва неким бўлғон черик масолиҳ ва асбобиға эҳтимомлиқ муҳассиллар тайин қилилди. Вилояттин черикка келур отлиқ ва яёқни суруб, ул тараф, бу тараф иш — кучга борғон навқар ва сипоҳийни йиғиштуруб, тенгрига таваккул қилиб, муҳаррам ойининг ўн секкизида Ҳофизбекнинг чорбоғиға сафар қилдим. Бир-икки кун чорбоғда туруб, қолғон асбоб ва олотни тайёр ва мукамал қилиб, Ўш сори мухолифларнинг устига бронғор

<sup>1</sup> Тўққуз юз бешинчи (1499—1500) йил воқиалари.

ва жвонғор ва ғул ва хировул ва отлик-яёқни ясаб, ясол била-ўқ мутаважжиҳ бўлдук. Ушқа яқин етган маҳалда хабар топилдиким, мухолифлар Уш навоҳисида тура олмай, Работи Сарҳанг ўрчини сариғаким, Ушнинг шимолидур тортмиш, ул ахшом Лотканд кентга тушулди.

Тонгласи ясаб Ушдин ўтганда хабар келдиким, мухолифлар Андижон сари бормиш, биз ҳам Узганд устига мутаважжиҳ бўлдук. Узумиздин илгаррак Узганд навоҳисини чопқали чопқунчи ойирдук. Мухолифларким, Андижонга борурлар, кеча била хандаққа кириб фасилга шоту қўяр чоғда қўрғондағилар туярлар. Ҳеч иш қилалмай ёндилар. Бизнинг чопқунчи ҳам бориб Узганд навоҳисиниким чопар, онча нима иликларига тушмай ёйиб келдилар.

Уш қўрғонларидин Мозу<sup>2</sup> қўрғонидаким, ул орада рустлик била машхур қўрғондур, Танбал иниси Халилни икки юз-икки юз эллик киши била қўюб, ул қўрғонни беркитиб эди, ёниб келиб Мозу<sup>3</sup> қўрғониға уруш солиб зўр келтурдук. Мозу<sup>4</sup> қўрғони хили руст қўрғондур, шимол сариким, сойдур, хили баланд воқий бўлубтур. Агар сойдин ўқ отсалар шоядким, фасилга етгай. Об дузди ушбу тарафда воқий бўлубтур. Қўрғондин қуйиға боқа кўчадек икки тарафдин фасил қўпориб келтуруб сувға еткурубтурлар. Пушта тарафлари хандақтур. Сойға ёвуқ учун сой тошларидин улук-улук қозондек тошлар қўрғонга чиқариб эдилар. Ул миқдор улуг тошларким, Мозу\* қўрғонида оттилар, ушмунча қўрғон уруши бўлуб ҳеч қўрғондин мундоқ тошлар отмадилар. Абдулқуддус кўҳбур Каттабекнинг оғаси фасил тубиға чиқиб эди, фасилдин андоқ тош урдиларким, ҳеч ери ерга тегмай дуруст муаллақ ошиб, ўшандоқ баланд ердин қўрғоннинг хокрезининг тубигача юмалана-юмалана келди, вале ҳеч бўшмади. Ушул замон-ўқ отланиб юруди. Дутаҳи об дуздда Ер Али Билолнинг бошиға бир зарб тош урдилар, бошини учурдилар. Қалин киши тош била зойиъ бўлди. Сабоҳиким, уруш солилди, чошттоҳдин бурунроқ об дузд олилди. Ахшомғача уруш эди. Об дуздким олилди, бўлдура олмай тонгласиға амон тилаб чиқтилар. Танбалнинг иниси Халил бошлиқ етмиш-сексон-юз кишини банд қилиб, Андижонга йиборилдиким, эҳтиёт била сахлағайлар. Бизинг ҳам бекларимиз ва ичкиларимиз ва ўбдон кишиларимиз аларнинг бандиға тушуб эди. Бу иш тавре воқий бўлди.

Мозуни олиб келиб Ушнинг кентларидин Унжу Тўба деган кентга тушулди. Ул тарафдин Танбал Андижондин ёниб Работи Сарҳанг ўрчини кентларидин Оби Хон деган ерга тушти. Бу икки черикнинг ораси бир йиғоч йўл бўлғай эди. Бу фурсатта Қанбар Али беҳузурлуқ жиҳатидин Ушқа борди. Бир ой-қирқ кунгача ўлтурулди, уруш бўлмади. Вале

2, 3, 4. Қ. б. — Моду (مود)

\* Қ. б. — Моду.



ҳар кунда бизинг ошлиқчи ва аларнинг ошлиқчиси отқулашурлар эди. Бу муддатта кечалар ўрду гирдини маҳкам эҳтиёт қилилур эди. Хандақ қозилур эди. Хандақ бўлмағон ерда шох тутулур эди. Бўлғон сипоҳи тамом яроғланиб, хандақ ёқасига чиқарлар эди. Бовужуди мунча эҳтиёт ҳар уч-тўрт кунда кеча била черикда бир ғавғо ва сурон чиқар эди. Бир кун ошлиқчининг илайига Саййидибек тағойи бориб эди, гаһимнинг кишиси зўрроқ келиб, баякбор уруш асносида Саййидибекни олдилар.

Ушбу йил Хисровшоҳ Балх устига черик борур хаёли била Бойсунғур мирзони тилаб, Қундузга келтуруб, Балх устига отланди. Уёчқа етган чоғда Хисравшоҳ бадбахт кофири неъмат салтанат дағдағаси билаким, салтанат андоғ нокас, беҳунарларга не навъ етгай! Не асл, не насаб, не ҳунар, не ҳасаб, не тадбир, не шужоат, не инсоф, не адолат! Бойсунғур мирзони беклари била тутуб, Бойсунғур мирзога кериш солиб, муҳаррам ойининг ўни эдиким, мундоқ ҳуштабъ ва пурфазилат ва ҳасаб ва насаб била ораста подшоҳзодани шаҳид қилди. Беклари ва ичкиларидин ҳам бир нечани ўлтурди.

Валодат ва насаби: валодати секкиз юз сексон иккида, Ҳисор вилоятида эди. Султон Маҳмуд мирзонинг иккинчи ўғлидур, Султон Масъуд мирзодин кичик, Султон Али мирзо ва Султон Ҳусайн ва Султон Вайс мирзоким, Хон мирзо била машҳурдур, улуғ. Онаси Пашшабегим эди.

Шакл ва шамойили: улуғ кўзлук, қўба юзлук, ўрта бўйлуқ, туркман чеҳралик, малоҳатлиқ йигит эди.

Ахлоқ ва атвори: адолатпеша ва одми ва хуштабъ ва фазилатлиқ подшоҳзода эди. Устоиди Сайид Маҳмуд шийи экандур. Бу жиҳаттин Бойсунғур мирзо ҳам матъун эди. Сўнгра дедиларким, Самарқандта ул ёмон ақидадин ёниб, пок эътиқод бўлубтур. Хили чоғирға ҳирси бор эди. Чоғир ичмас маҳалда намоз ўтар эди. Саховати ва бахшиши эътидол била эди. Насхтаълиқ хатини хили хўб битир эди. Наққошлиқда ҳам илиги ёмон эмас эди. Шеърни ҳам тавре айтур эди. «Одий» тахаллус қилур эди. Шеъри девон тартиб қилғунча бўлмайдур эди. Бу матлаъ анингдурким:

Соявор аз нотавони жо-бажо ме ўфтам,  
Гар нагирам рўйи деворе зи по ме ўфтам<sup>5</sup>.

Самарқандта Бойсунғур мирзонинг ғазаллари онча шойиъ дурким, кам уй бўлғай эдиким мирзонинг ашъори ул уйда бўлмағай эди.

Масофлари: икки масоф урушти. Бир қатла Султон Маҳмудхон била. Аввал тахтға ўлтурғонида Султон Маҳмудхон Султон Жунайд

<sup>5</sup> Кучсизликдин соядай у ер-бу ерга тушаман, агар деворни ушламасам, йиқиламан.

барлос ва баъзининг иғво ва ангизи жиҳатидин Самарқанд олмоқ дояси била черик тортиб, Оққўталдин ўлуб, Работи Суғд ва Қанбой навоҳисига келди, Бойсунғур мирзо Самарқанддин чиқти Қанбойда урушуб яхши бости. Уч-тўрт минг мўғулнинг бўйнига урдурди. Ҳайдар кўкалтошким, хоннинг ҳалл ва ақди эди, бу урушда ўлди.

Яна бир мартаба Бухорода Султон Али мирзо била урушуб мағлуб бўлди.

Вилоёти: отаси Султон Маҳмуд мирзо Бухорони бериб эди. Отасидин сўнг отасининг беклари йиғилиб, иттифоқ била Самарқандта подшоҳ қилдилар. Бухоро ҳам неча маҳалгача мунинг девонига дохил эди. Тархонлар ёғилиғидин сўнг анинг тасарруфидин чиқти. Мен Самарқандни олгонда Хисравшоҳқа тортор борди. Хисравшоҳ Ҳисорни олиб берди.

Андин ҳеч авлод қолмади. Хисравшоҳқа келган маҳалда обоғаси Султон Халил мирзонинг қизини олди. Узга хотун ва ғумаси йўқ эди. Андоқ истиқбол била салтанат қилмадиким, бир кишини ўз алидин ул-ғайтиб муътабар бек қилмиш бўлғай. Беклари ота-обоғасининг-ўқ беклари эди.

Бойсунғур мирзонинг воқиясидин сўнг Султон Аҳмад қоровул Қучбекнинг отаси, оға-иниси ва кўч ва мутааллиқлари била Қоратегин вилоятининг чиқиб, бизни деб келди. Қанбар Аликим, Ушда беҳузур эди, беҳузурлуқдин қўпуб ул ҳам келди. Мундоқ маҳалда ғайб кўмаги Султон Аҳмад қоровул жамоати била келиб, қотилгонни шугун тутуб, сабоҳи-ўқ ғаним устига ясаб юрудук. Оби Хонда туруш бермай, юртидин кўчти. Баъзи чодир ва гилем ва партолдек нималари черик элига тушти. Келиб анинг юртига туштук. Ушбу ахшоми Танбал Жаҳонгирни олиб, ўнг ёнимиздин эврулуб Хўбон деган кентгаким, Андижон сари ёнимизда биздин уч йиғоч бўлғай эди, келиб кирди. Эртасига биз ҳам бронғор, жвонғор, ғул, ҳировулни тартиб қилиб, кечим кийиб, яроғланиб, ясол ясаб, тўра кўтарган яёқларни олимизга солиб, ғаним устига юрудук. Бизнинг бронғор Али Дўст тағойи эди, тавобии била. Жвонғор Иброҳим сору ва Вайс Лоғарий, Саййидий Қаро, Муҳаммад Али Мубашшир, Хожа Қалонбекнинг оғаси Қичикбек, яна баъзи ичкилар; Султон Аҳмад қоровулни ва Қучбекни оға-инилари била жвонғорға битилди. Қосимбек ғулда менинг қошимда эди. Ировул Қанбар Али ва яна баъзи ичкилар эди.

Хўбоннинг шарқ-жануб тарафидан Саҳо отлиқ кентдаким, Хўбондин бир шаръий бўлғай, етишиб эдукким, ғаним кишиси Хўбон кентидин ясаб чиқти. Биз ҳам илдамроқ-ўқ юрудук: Ҳазм ва эҳтиётни маръи тутуб, тўра ва сиёқким, тартиб қилилиб эди, муқобала бўлув маҳалда кейин-ўқ қолдилар. Тенгри инояти била аларға ҳеч эҳтиёж бўлмади. Етган била бурунроқ бизнинг жвонғор кишиси анинг бронғори била илик олишти. Хожа Қалоннинг оғаси Қичикбек анда яхши чопқулашти. Му-

ҳаммад Али Мубашшир ҳам Кичикбектин сўнгра чопқулашти. Ушмунча била тоб келтура олмай, ёғи қочти. Бронғор била ировулга пешо-пеш уруш етмади. Қалин йигитларни келтурдилар. Бўюнларига буюрдикким, урдилар. Бизинг беклар Қосимбек ва Али Дўстбек кўпраги Али Дўст ҳазм ва сардорлиғини риоят қилиб, қовғунчини йироқ йиборгали маслаҳат кўрмадилар. Бу жиҳаттин қалин кишиси иликка тушмади.

Хўбон кентига-ўқ туштук. Менинг аввал масоф уруши урушқоним ушбу эди. Тенгри таоло ўз фазл ва карами била фатҳ ва зафар рўзи қилди. Шугун туттук.

Тонгласиға-ўқ отамнинг онаси менинг улўғ онам Шоҳ Султон бегим Андижондин келди. Бу хаёл билаким, Жаҳонгир агар иликка тушган бўлса, дархост қилгай. Чун қиш ёвуқлашиб эди, ёзида ошлиқ-тўлуқ қолмайдур эди, Ўзганд устига борурни маслаҳат кўрмай, Андижонга мурожаат қилилди. Неча кундин сўнг кенгашиб, сўзни мунга қарор берилдиким, Андижонда қишламоқдин ғаним кишисига ҳеч зарар ва осиб етмас, балки ўғурлуқ ва қазақлиқ била кучланмагининг эҳтимоли бордур. Бир ерда қишламоқ керакким, черик эли ошлиқсизлиқдин ожиз бўлмагай ва ғаним кишисига ҳам қабал йўсунлуқ ожизлиғи бўлгай. Бу маслаҳат учун Работак ўрчинидаким, бу Работак ўрчинини Икки сув ораси ҳам дерлар, Армиён ва Нўшоб навоҳисда қишламоқ хаёли била Андижондин кўчуб, мазкур бўлгон кентларнинг навоҳисига келиб қишлоқ солдук.

Бу навоҳи яхши овлоқ ерлар бўлур. Иламиш<sup>6</sup> дарёсининг яқинидағи қалин чангалларда бўғу, марал ва тунқуз кўп бўлур. Ушоқ-ушоқ чангалларида қирғовул ва товушқон қалин бўлур. Пуштасида тулкуси бисёр бўлур, даркамин<sup>7</sup> бўлур, тулкуси ўзга ернинг тулкусига боқа юпурук бўлур. Бу қишлоқда эканда ҳар икки-уч кунда овға отланур эдим. Улуғ чангалларни ўртаб, бўғу-марал овлар эдук. Ушоқ чангалларига чарга солиб, қирғовулға қуш солиб кезлар эдук. Қирғовуллари беҳад семиз бўлур. То ул қишлоқта эдук, қирғовул эти фаровон эди. Ушбу қишлоқта эканда Худойберди туғчиким, риоят қилиб бек қилиб эдим, икки-уч қатла тушуб, Танбалнинг қазоғини босиб, бошлар кесиб келтурди. Андижон ва Уш навоҳисидин ҳам қазақ йигитлар айёрлиқ била тинмай бориб, илқиларин суруб, \*кишиларни ўлтуруб<sup>8</sup>, бисёр ожиз қилдилар. Агар ул қишни ўшул қишлоқта ўткарилса эди, кўпроқ эҳтимоли бу эдиким, ёзғача урушсиз-ўқ бузулғайлар эди. Ушмундоқ ғанимни забун ва ожиз қилгон маҳалда Қанбар Али вилоятига бормоққа ижозат тилади. Ҳар неча бу ҳисобларни хотир нишон қилиб, манъ қиллиди, кўпрак жаҳл қилди. Ажаб енгил ва бемоска мардак эди. Зару-

<sup>6</sup> Қ. б. — Ирамиш. (ایرمیش)

<sup>7</sup> Қ. б. — рангин.

<sup>8</sup> Л. б. — бу ибора йўқ.

рат бўлди, вилоятига ижозат берилди. Бурун вилояти Хўжанд эди. Бу навбат Андижонни олгонда Исфара ва Кандибодомни ҳам анга берилди. Бизнинг беклар орасида қалин вилоятлиқ ва кўп навкарлик Қанбар Али эди. Ҳеч кимнинг навқари ва вилояти онча эмас эди. Қирқ-эллик кун ул қишлоқта эдук. Қанбар Алининг тақриби била баъзи черик элига ҳам рухсат берилди.

Ўзумиз ҳам Андижонга келдук. Бу муддатта ким қишлоқта ва Андижонда эдук, Танбалнинг кишиси тинмай хон қошига Тошкандга борур эди ва келур эди. Аҳмадбекким, хоннинг ўғли Султон Муҳаммаднинг бек атқаси ва хоннинг улуғ риоят қилгон беги эди, Танбалнинг туққан обоғаси эди, Бек Телбаким, хоннинг эшик оғаси эди, Танбалнинг туққон оғаси эди, бора-кела хонни барин қилдиларким, Танбалга кўмак йиборғай, кўмакдин бурунроқ Бек Телбаким, то туғуб эди, Мўғулистонда эди, мўғул орасида улғайиб эди, вилоятқа кирмайдур эди, вилоят подшоҳларига хизмат қилмайдур эди, хонларга-ўқ хизмат қилиб эди, кўч ва аҳл ва аёлини Тошкандта қўюб, ўзи келиб иниси Танбалга қўшулди.

Бу фурсатта ажаб ҳодиса даст берди. Қосим Ажабниким, Ахсида орияти қўюлуб эди, оз-оғлоқ, қазақ кейинича чиқиб, қавлаб Бичрота<sup>9</sup> била Хўжанд суйидин ўтарда Танбалнинг қалин кишисига учраб, иликка тушти. Танбал чун черикимизнинг тарқоғон хабарини топти ва оғаси Бек Телба хон била сўзлашиб келиб эди, кўмак келмакка мутааййин мутаяққин эди, Ўзгандтин отланиб, Икки сув орасиға келди. Ушбу аснода Косондин таққиқ хабар келдиким, хон Танбалнинг кўмагига ўғли Султон Муҳаммад Хониканиким, Султонимға машҳур эди, Аҳмадбек била тайин қилиб, беш-олти минг черик қўшубтур. Арчакент йўли била ошиб келиб, Косонни қабадилар. Биз дағи йироқдағи кишимизға боқмай, ҳозир кишимиз била бетаваққуф қишнинг зарб совуғида тенгрига таваккул қилиб, Андижондин Банди Солор йўли била Султоним била Аҳмадбекнинг устига отландуқ. Кечаси ҳеч ерда турмай, тун қотиб сабоҳи Ахсига туштук. Ул ахшом маҳкам қаттиқ совуқ эди. Андоқким, баъзининг илик-оёғин совуқ олди. Кўп кишининг қулоқлари олмадек-олмадек қабарчуғланиб эди. Ахсида таваққуф қилмай, Қосим Ажабнинг ўруниға Ерак тағойини ҳам орияти қўюб, Косон устига ўттук. Косонға бир шаръи қолгонда хабар келдиким, Аҳмадбек хабар топиб, Султоним била бузулгон йўсунлуқ илдам ёнди.

Танбал бизнинг отлангонимизни билиб, оғасиға кўмак илғаб келадур экандур. Кун икки намоз ораси бўлғай эдиким, Танбалнинг қароси Навканд соридин пайдо бўлди. Оғасининг мундоқ енгил келганидин ва бизнинг мундоқ илдам етганимиздин донг ва мутаҳаййир бўлуб тура қолди. Биз дедукким, худой муни мундоқ келтурди, отининг бўйни қотиб

<sup>9</sup> Қ. б. — Бичрота.

келибтур, юруб илик қўшғондин кейин тенгри рост келтирса бириси чиқмас, Вайс Лоғарий ва яна баъзилар дедиларким, кун кеч бўлубтур, бу кун бўлмаса тонгла қаёнға борғусидур. Сабоҳ ҳар қанда бўлса, учратурбиз, деб филҳол илик қўшмоқни салоҳ кўрмайдилар. Ушмундоқ қопуда келган ғаним ҳеч навъ мутазаррир бўлмай ажрашти. Масал борким, «Қопудағини қопмаса, қариғунча қайғурур».

Байт:

Корҳоро бавақт бояд жуст,  
Кори бевақт сушт бошад, сушт<sup>10</sup>.

Тонглағача фурсатни ғанимат тутуб, кечасига ҳеч ерда тушмай бориб, Архиён қўрғониға кирдилар. Эртасига ғанимнинг устига юруб, топмай, сўнгича келиб, Архиён қўрғонини ёвуқ қабамоқнинг салоҳин топмай, бир шаръисиди Ғазнаи Намангонга тушулди. Утгуз-қирқ кун биз бу юртта эдук. Танбал Архиён қўрғонида эди. Оз-оз киши беридин бориб, наридин келиб, ора йўлда отқулашиб ёнар эди. Бир кеча шабахун келдилар. Урдунинг ташқарисидин бир пора ўқ қўюб ёндилар. Урду гирдни хандақ қилиб, шоҳ тутуб, эҳтиётлар қилилиб эди, ҳеч иш қила олмадилар. Ушбу юртта эканда Қанбар Али икки-уч қатла ёмонлаб вилоятига бормоқчи бўлди. Бир қатла худ отланиб, тебраб эди, баъзи бекларни йибориб ташвишлар била ёндурдук.

Бу аснода Сайид Юсуф Мажамий<sup>11</sup> Султон Аҳмад Танбалға киши йибориб, анга боқти. Андижон кўҳ пояларидин Уйғур Мажам<sup>12</sup> дерлар, икки кўҳ поядур, Сайид Юсуф Мажам<sup>13</sup> анинг улуғи эди, сўнгралар эшиқда танимони<sup>14</sup> бўлуб эди. Иши улуғлуқтин ўтуб эди. Беклик дағдаға ва даъвоси бор эди. Агарчи ҳеч ким бек қилмайдур эди, ажаб мунофиқ ва беповна мардак эди. Мен ушбу навбат Андижонни олғондин ушбу тарихқача шоядким, икки-уч қатла манга кириб Танбалға ёғиқти экин. Яна икки-уч қатла Танбалға кириб, манга ёғиқти экин. Охир ёғи бўлғони ушбу эди. Анинг била эл ва улус ва аймоқ хили бор эди. Танбалға қўшулмасун деб оралай отландук. Ора қўнуб, Пишхорон навоҳисига келдик. Пишхорон<sup>15</sup> қўрғониға Танбалнинг кишиси келиб кирган экандур. Бизнинг илғор беклари Али Дарвешбек ва Қучбек оға-иниси била Пишхорон эшигига бориб, яхшилар чопқулаштиллар. Қучбек оға иниси била яхшилар бордилар. Иликлари аксари ишга тегди.

<sup>10</sup> Ишлар ўз вақтида бажарилиши керак; вақтида бажарилмаган иш сушт бўлади, сушт.

<sup>11</sup> Қ. б. — Манжачий ёки Мунажжичий. (منجمي)

<sup>12</sup> Қ. б. — Уйғу Манжам ёки мунажжим اويغو منجمه

<sup>13</sup> Қ. б. — Мунажжим ёки Манжам.

<sup>14</sup> Қ. б. — танимол.

<sup>15</sup> Қ. б. — Бишхорон.

Пишхороннинг бир шаръисиди бир баланди устида туштук. Танбал Жаҳонгирни олиб Пишхорон қўрғонини орқай тушти. Уч-тўрт кундин сўнг бизинг мухалиф бекларким, Али Дўст ва Қанбар Али Саллох тавобий ва лавоҳиқи била бўлғайлар, яраш сўзини ораға сола кириштилар. Менинг ва менинг давлатхонларимнинг бу ярашдин асло илм ва хабарлари йўқ эди ва бизлар бу суратқа асло ризо бермас эрдук. Чун икки улуг бек бу икки мардак эди, агар буларнинг сўзига қулоқ солмай сулҳ бўлмаса, ўзга эҳтимоллари ҳам бор эди. Зарурат бўлди, бу йўсулук сулҳ бўлдиким, Хўжанд сувининг Ахси тарафи вилоятлар Жаҳонгир мирзоға тааллуқ бўлғай, Андижон тарафи вилоятлар манга тааллуқ бўлғай. Ўзгандни ҳам кўчларини чиқорғондин сўнг бизнинг девонга қўйғайлар. Вилоятлар қарор топғондин сўнг мен ва Жаҳонгир мирзо иттифоқ қилиб, Самарқанд устига юругайбиз. Самарқанд тахти муяссар ва мусаххар бўлғоч, Андижонни Жаҳонгир мирзоға берилғай. Сўзни мунга қарор берилди.

Жаҳонгир мирзо ва Танбал тонгласиға келиб, ражаб ойининг авохирида мулозамат қилдилар. Ушбу муқаррар бўлғон йўсулук аҳд ва шартлар бўлди. Жаҳонгир мирзоға Ахси сари рухсат бериб, ўзум Андижонға мурожаат қилдим. Андижонға келгач, Танбалнинг иниси Халил ва жамъиким, бандта эдилар, банддин чиқариб, хилъатлар кийдуруб рухсат берилди. Алар дағи банддағи бекларни ва ичкиларнимким, Тағойи бек ва Муҳаммад Дўст ва Миршоҳ қавчин ва Сайидийбек ва Қосим Ажаб ва Мир Вайс ва Мирим Девон бошлиғлар бўлғай, бандтин чиқариб йибордилар.

Андижонға келгандин сўнг Али Дўстнинг атвори тамом ўзгача бўлди. Менинг била қазоқлиқларда ва меҳнатларда бўлғон кишилар била ёмон маош қила киришти. Аввал, Халифаға рухсат берди. Андин сўнг Иброҳим соруни ва Вайс Лоғарийни бегуноҳ ва бежиҳат туттуруб, тала-тиб, вилоятларидин айириб рухсат берди. Қосимбек била чирмашиб юрар эди. Зоҳирда мун санад қилдиким, Халифа ва Иброҳим Хожа қозининг ҳаводорларидур. Мендин интиқом олғуларидур. Ўғли Муҳаммад Дўст худ подшоҳона бунёдлар қўйди. Суҳбат ва шилон ва девон ва дастгоҳ борчани салотин дастури била бошлади, Бу оталиқ, ўғуллуқ Танбалға орқаланиб, мундоқ ҳаракатлар бунёд қилдилар.

Менда ҳам онча ихтиёр ва иқтидор қолмадиким, бу навъ номаъкул ҳаракатлардин буларни манъ қила олғаймен. Не жиҳатдинким, Танбалдек душман мунинг орқа ва ҳимояти, ҳар не кўнгуллари тилар эди, андоқ қилурлар эди. Ажаб нозук маҳалли эди. Ҳечнима деб бўлмас эди. Бу оталиқ, ўғуллуқтин ул муддатда ғалаба хорлиқлар тортилди.

Султон Аҳмад мирзонинг Ойша Султонбегим отлиқ қизиниким, ота, обоға тирик эканда манга қалинлиқ қилиб эдилар, Хўжандта келиб эди, шаъбон ойида олдим. Аввал олғонда агарчи меҳрим ёмон эмас эди. вале

аввали кадхудолиқ эди, ҳаё ва ҳижоб жиҳатидин ҳар ўн, ўн беш-йигирма кунда бир навбат борур эдим. Сўнгралар худ ул меҳр ҳам қолмади, вале ҳижоб ҳануз кўпрак бўлди, бир ойда ва қирқ кунда онам хоним муҳассилиқлар била сура-сура ташвишлар била йиборур эди.

Бу фурсатларда бир ўрду бозорийнинг ўғли бор эди, Бобурий отлиқ. Оти ҳам тавре муносиб тушуб эди. Мен анга ғариб майл пайдо қилдим, балким анга ўзни зору шайдо қилдим. Андин бурун ҳеч кишига мойил бўлгон эмас эдим, балки меҳру муҳаббат гуфту шунудин эшитмас эдим. Ул маҳаллар бирор байт, иккирор байт форсидин айтур эдим. Бу байтни анда айтиб эдим.

Байт:

Ҳеч кас чун ман харобу ошиқу расво мабод,  
Ҳеч маҳбубе чу ту бераҳму бепарво мабод.

Аҳёнан Бобурий менинг қошимга келур эди, вале мен ҳаё ва ҳижоб жиҳатидин Бобурий сори туз боқа олмас эдим, чи жойи улким, ихтилот ва ҳикоят қила олғаймен, ва нашъа ва изтироб сабабидин шуқр қила олмас эдим, не имкони улким, кетганидин шикоят қила олғаймен. Мулозамат таклифи қилмоқлиққа худ кимга тоқат бор эди.

Бир кун ўшул меҳр ва муҳаббат авонида жамъэ ҳамроҳ эдилар, бир кўчада келадур эдим, баякбор Бобурий рўбарў учрай тушти. Манга инфиолдин андоқ ҳол бўлдим, яқин эдиким, эригаймен. Туз боқмоқлиқ ё сўз қотмоқлиқнинг худ имкони йўқ эди. Юз ҳижоб ва ташвиш била ўтулди. Муҳаммад Солиҳнинг бу байта хотирға келди.

Байт:

Шавам шарманда ҳаргаҳ ёри худро дар назар бинам,  
Рафиқон сўйи ман бинанду ман сўйи дигар бинам.

Бу байт ажаб ҳасби ҳол воқия бўлди. Ишқ ва муҳаббат тугёнидин, шабоб ва жунун ғалаботидин бош яланг, оёқ яланг кўй ва кўчада ва боғ ва боғчада сайр қилур эдим. Не илтифоти ошнову бегона ва не парвойи ўзу ғайр қилур эдим.

Ошиқ ўлғоч беҳуду девона бўлдум — билмадим,  
Ким пари рухсоралар ишқиға бу эрмиш хавос.

Гоҳи телбалардек ёлғуз пушта ва даштқа борур эдим. Гоҳи боғот ва маҳаллотни кўча-бакўча ахтарур эдим. Не юрумукта ихтиёрим бор эди, не ўлтурмоқта, не бормоқта қарорим бор эди, не турмоқта.

Шеър:

Не борурға қувватим бор, не турарга тоқатим,  
Бизни бу ҳолатқа сен қилдинг гирифтор, эй кўнгул.

Ушбу йил Султон Али мирзо била Муҳаммад Мазид тархоннинг орасида мухолафат тушти. Сабаби бу эдиким, тархонийлар асру кўп эътибор ва ихтиёр бўлуб эдилар. Бухорони дарбаст<sup>16</sup> Боқи олиб эди. Бухоро саркоридин донге кишига бермас эди. Муҳаммад Мазид тархон ҳам Самарқандта соҳиб ихтиёр тамом вилоятни ўғлонлариға ва тавобий ва лавоҳиқиға олиб эди. Шаҳрдин ҳар нима ротобаким, тайин қилиб эдилар, андин ўзга бир флус ҳеч мамардин<sup>17</sup> Султон Али мирзоға тегмас эди. Султон Али мирзо улуг йигит бўлуб эди. Буларнинг мундоқ маошиға неча таҳаммул қилсун? Бир неча ичкилари била Муҳаммад Мазид тархоннинг қасди мақомида бўлди. Муҳаммад Мазид тархон туюб, навкар-савдари тавобий ва лавоҳиқи била яна анинг била бор киши бори беклар била, мисли: Султон Хусайн аргун, Пир Аҳмад аргун<sup>18</sup>, Хожа Хусайн, Узун Ҳасаннинг иниси Қаро барлос, Солиҳ Муҳаммад яна баъзи беклар ва йигитлар била шаҳрдин чиқди.

Ул фурсатларда Хон мирзоға Хон Муҳаммад Хусайн дўғлатни ва Аҳмадбекни ва яна қалин мўғул бекларини қўшуб Самарқанд устига тайин қилиб эди. Ҳофизбек дўлдай ва ўғли Тоҳирбек худ Хон мирзонинг бек атқаси эдилар, Ҳасан набира ва Ҳиндубек ва баъзи йигитлар Ҳофизбек ва Тоҳирбек муносабати жиҳатидан Султон Али мирзодин қочиб, Мирзо хон қошиға бориб эдилар, Муҳаммад Мазид тархон кишилар йибориб, Хон мирзони ва мўғул черикини тилаб, Шовдор навоҳисида келиб, Мирзо хонни кўруб, мўғул беклари била мулоқат қилди.

Мўғул бекларининг Муҳаммад Мазид беклар била яхшиғина ихтилоти чиқмади. Балки Муҳаммад Мазид тархонни тутар хаёл ҳам қилғондурлар. Бу беклар англаб мўғул черикидин бир баҳона била айрилдилар. Булар айрилғоч мўғул черики ҳам тура олмади, ёниб Ер яйлоқ тушганда, Султон Али мирзо оз киши била Самарқанддин илғоб Хон мирзо била мўғул черики устига етар, уруша ҳам олмаслар, бузулуб қочарлар. Охир чоғда Султон Али мирзонинг бир яхшиғина иши бу бўлдиким, Муҳаммад Мазид тархон ва алар бу мирзолардин маъюс бўлуб, мўғул Абдулваҳҳобниким, мундин бурнароқ ҳам менинг қошимда бор эди, Андижон қабалида ҳам Хожа қози била яхши якжиҳатлиқлар қилиб, жонлар тортиб эди, манга йибориб мени тилабдурлар. Биз худ хароби бу муомала эдук.

Ушбу маслаҳат учун сулҳ қилиб Самарқанд устига юрумакка жозим эдук. Филҳол Мир Мўғулни Ахсиға Жаҳонгир мирзо қошиға булжор била йибориб, Самарқанд устига отланмоқ бўлдук. Зулқаъда ойида Самарқанд устига черик отланиб, ора икки кўнуб, Қубоға келиб туштук. Намози дигар хабар келдиким, Султон Аҳмад Танбалнинг иниси

<sup>16</sup> Қ. б. — дардаст.

<sup>17</sup> Қ. б. — ҳеч нимадин

<sup>18</sup> Л. б. — «арғун» сўзи йўқ



Халил келиб Уш қўрғонини ўғурлаб олибдур. Тафсили будурким<sup>19</sup>, сулҳ бўлгонда Танбалнинг иниси Халил бошлиқ бандиларни қўюлуб эди. Нечукким мазкур бўлди Танбал Халилни Узгандаги кўч ва уруқини чиқормоқ учун йибориб эди, кўч чиқормоқ баҳонаси била бориб, Узгандаги кириб бу кун чиқай, тонгла чиқай деб хиял қилиб, чиқмайдур эди. Биз черик отлангонда фурсат топиб, Уш холи қолгонда кеча била келиб, Уш қўрғонини ўғурлаб олибтур.

Бу хабар бизга келгач, турмокнинг ва яна булар била чирмашмоқнинг маслаҳатини неча жиҳаттин топмай, Самарқанд сари-ўқ мутаважжих бўлдуқ. Бир буким, бизнинг сипоҳий отоғлиқ тамом черик яроғини қилмоқ учун ўйлуқ ўйига ҳар сариға тарқаб эди. Сулҳқа эътимод қилиб буларнинг бу макр ва ғадридин беҳабар ва ғофил эдук. Яна бир буким, Али Дўст ва Қанбар Алидек улуғ бекларимиздин неча навбат ҳаракатлар зоҳир бўлдим, аларға эътимод қолмади, нечукким мазкур бўлди. Яна бир буким, Муҳаммад Мазид тархон бошлиғ жамиъ Самарқанд беклари мени тилай Мир Мўвулни йибориб эдилар. Самарқанддек пойтахт турғунча, не киройи ул қилғайким, Андижондек ер учун киши авқот зойиъ қилғай.

Қубодин Марғионға келилди. Қучбекнинг отаси Султон Аҳмадбекка Марғионни берилиб эди. Алойиқ ва авойиқ жиҳатидин менинг била эргаша олмай Марғионда қолди. Уғли Қучбек бир-икки оға-иниси била менинг била бордилар.

Испара йўлиға мутаважжих бўлдуқ. Испаранинг тавобии Маҳан<sup>20</sup> отлиқ кентга келиб туштук. Иттифоқоти ҳасанадин Қосимбек жамоати била, Али Дўст жамоати била Сайид Қосим яна бир пора қалин йигитлар била ушбу ахшом Маҳанда<sup>21</sup> эканда булжор қилгондек, борча келиб қотилдилар. Андин отланиб дашти Хасбон<sup>22</sup> била юруб, Чўпон кўпругидин ўтуб, Уратепа келдим. Қанбар Али ўз вилояти Хўжандтин Танбалға эътимод қилиб черик маслаҳатини сўзлаша Ахсиға келур. Бу воқиа бўлғоч, Танбал ани банд қилиб олиб вилоятларининг устига юрур. Ул бир турки масал бордурким, «Инонмағил дўстунгға, сомон тикар пўстунгға». Йўлда келадургонда яёқ қочиб юз ташвишлар била Уратепага келди. Уратепада эканда хабар келдиким, Шайбонийхон қалъаи Дабусида Боқи тархонни босиб, Бухоро устига борибтур. Уратепадин Бўрка яйлоқи йўли била Сангзорға келдуқ. Сангзор доруғаси қўрғонни берди. Қанбар Али чун туттуруб, олдуруб келиб эди, ани Сангзорда қўюб ўттуқ. Келиб Хон юртиға тушганда Муҳаммад Мазид тархон бошлиқ Самарқанд беклари келиб мулозамат қилдилар. Самарқанд тасхирининг кайфиятини булар била машварат қилилди. Дедиларким, Хожа Яхё ҳам подшоҳ-

<sup>19</sup> Л. б. — олиб, тўрт фасили будурким (?)

<sup>20, 21</sup> Қ. б. — Муҳсин (محسن)

<sup>22</sup> Қ. б. — Ҳасон — (حسان)

нинг хоҳонидур. Агар Хожа барин бўлса, Самарқанд бежангу жидол осонлиқ била муяссар бўлур. Бу жиҳаттин неча навбат Хожа Яҳёга кишилар йибориб сўзлашилди. Хожа Яҳё бизни Самарқандга кюрмакни жазм айтиб йибормади, вале маъюс бўлгудек сўз ҳам айтмади. Хон юртидин кўчуб, Дарғам ёқасиға келдук. Дарғам ёқасидин Хожа Яҳёга Хожа Муҳаммад Али китобдорни йиборилди. Хабар келтурдиким, келсунлар, шахрни берурбиз. Дарғамдин кечга ёвуқ отланиб, шахрға мутаважжиҳ бўлдук.

Султон Маҳмуд дўлдай Султон Муҳаммад дўлдайнинг отаси юрттин-ўқ қочиб бориб, бу иттифоқдин аларни хабардор қилибтур, чун хабар топтилар, ул қилғон хаёл муяссар бўлмади, ёниб Дарғам ёқасиға туштук. Иброҳим соруйи минглиғким, менинг бир яхши риоят қилғон бегим эди, Али Дўст туттуруб қовлатиб эди, мен Ер яйлоққа келган фурсатда Сайид Юсуфбекнинг улуғ ўғли Муҳаммад Юсуф била келиб мўлозамат қилди. Бизнинг бойири бекларимиз ва ичкиларимизким, Али Дўстнинг зидди эдилар, буларнинг баъзисини қовлаб, баъзисини талаб, баъзисини туттуруб эди, бирор-бирор йиғилиб келдилар.

Али Дўст заиф бўлуб эди. Не учунким, Танбални оркаланиб манга ва менинг давлатхоҳларимға жафо ва азоблар қилур эди. Менинг ҳам табъим бу мардак била ёмон эди, ҳам инфиолдин ва ҳам таваҳхумдин тура олмади, рухсат тилади. Мен дағи миннат туттум рухсат бердим. Али Дўст \*ва Муҳаммад Дўст<sup>23</sup> ўшул рухсат олғон била Танбал қошиға бордилар. Танбалға муқарраб бўлуб, ғалаба ёғиллиқлар ва ёмонлиқлар бу оталиқ, ўғуллуқтин зухурга келди. Бир-икки йилдин сўнг Али Дўстнинг илигига қорт чиқиб ўлди. Муҳаммад Дўст ўзбакка кириб эди. Филжумла ёмон эмас эди. Андин ҳам кўрнамаклик қилиб, қочиб, Андижоннинг кўҳ поялариға бориб, ёғилиқлар ва фитналар ангиз қилди. Охир ўзбак илигига тушти. Кўзларини кўр қилдилар. «Кўзларини туз тутти»нинг бу маъниси бор эмиш.

Буларға рухсат бергандин сўнг Фури барлосни бир неча йигитлар била хабар учун Бухоро сари йиборилиб эди. Хабар келдиким, Шайбонийхон Бухорони олиб, Самарқанд ўстига мутаважжиҳ бўлди. Ул навоҳида бўлмоқни маслаҳат кўрмай Кеш сари азимат қилдук. Бу Самарқанд бекларининг аксар кўчлари ҳам Кешда эди. Кешға келгандин бир-икки ҳафтадин сўнг хабар келдиким, Султон Али мирзо Самарқандни Шайбонийхонға берди. Тафсили будурким, Султон Али мирзонинг онаси Зухрабеги оға билмаслигининг ва беаклигининг махфи Шайбонийхонға киши йиборур, бу мазмун билаким, Шайбонийхон ани олур бўлса, ўғли Шайбонийхонға Самарқандни бергай. Отасининг вилоятини олғондин сўнг Султон Али мирзоға бергай.

Бу раъйдин Абуусуф арғуннинг хабари бор экандур, балки бу раъйни кўрсатгучи ўшул ғаддор экандур.

<sup>23</sup> Қ. 6. — бу ном йўқ.



## ВАҚОЙИИ САНАИ СИТТА ВА ТИСЪА МИА



Шайбонийхон ушбу хотуннинг ваъдаси била келиб, Боғи Майдонға тушти. Туш вақтида Султон Али мирзо бек, бекотиға, йигит-ялангига, ҳеч кимга хабар қилмай, ҳеч ким била кенгашмай, бир неча ёвуғидағи кичик-кирим била Чорраҳа дарвозасидин Боғи Майдонға Шайбонийхон қошиға борди. Шайбонийхон хили яхши ҳам кўрмади. Кўрушгандин сўнг қуйи ёнда ўлтурғузди. Хожа Яҳё мирзонинг чиққонини хабар топиб, изтиробда бўлди, ҳеч чора топа олмай, Хожа ҳам чиқти, Шайбонийхон қўпмай-ўқ кўрушти. Бир пора шикоятмиз сўзлар айтти. Хожа Яҳё қўпқонда Шайбонийхон таъзим қилиб қўпти. Жон Али Хожа Али бойнинг

<sup>1</sup> Тўққиз юз олтинчи (1500 — 1501) йил воқиялари.

ўғли работи Хожада эди. Мирзосининг чиқгон хабарини эшитиб, ул ҳам Шайбонийхон қошига келди. Бу бедавлат хотун чун ноқиси ақл эди, эрга тегар ҳавоси била ўғлининг хону монин барбод берди. Шайбонийхон бир зарра парво ҳам қилмади, балки ғума-ғунчачича ҳам кўзга илмади.

Султон Али мирзо ҳам ўз ишига ҳайрон ва чиққонидин беҳад пушаймон эди. Баъзи ёвуқлари кайфиятни англаб, мирзони олиб қочмоқ хаёл қилдилар. Султон Али мирзо рози булмади, чун ажал етиб эди, қутулмади. Темур Султон била тушар эди, тўрт-беш кундин сўнг Қўлба ўлангида ўлтурдилар. Бу беш кунлук ўлар жон учун ёмон от била борди. Хотун сўзига кириб, ўзини неқномлар чаргасидин чиқарди. Мундоқ кишининг вақойини мундин ортуқ битиб бўлмас. Бу йўсунлуқ шаниъ ҳаракотни мундин ортуқ эшитиб бўлмас.

Султон Али мирзони ўлтургандин сўнг Жон Алини ҳам мирзоси қошига йборди.

Хожа Яҳёдин чун Шайбонийхон мутаваҳҳим эди, икки ўғли Хожа Муҳаммад Зикриё ва Хожа Боқи била Хуросон сари рухсат берди. Кейин бир неча ўзбак бориб, ҳазрати Хожани ики йигит ўғли била Хожа Қордзан<sup>2</sup> навоҳисда шаҳид қилдилар. Шайбонийхоннинг сўзи бу экандурким, Хожанинг иши мендин эмас эди, Қанбар бий ва Қўпак бий қилдилар. Бу андин ёмонроқ, масал борким: «Узраш батар аз гуноҳ»<sup>3</sup>. Мундоқ ишларни беклар ўз боши била хонидин ва подшоҳидин бевакуф қила бошласа, бас хонлиғига ва подшоҳлиғига не эътибор?

Самарқандни ўзбак олғоч, Қешдин Ҳисор сари мутаважжих бўлдук. Муҳаммад Мазид тархон бошлиқ Самарқанд беклари кўч ва аҳлу аёллари била бизнинг била тебрадилар. Чағониённинг Чилту<sup>4</sup> ўлангига тушганда, Муҳаммад Мазид тархон бошлиқ Самарқанд беклари айрилиб бориб, Хисравшоҳқа навкар бўлдилар.

Биз шаҳр ва вилояттин махрум, борур тураримиз номаълум. Бовужудиким, Хисравшоҳ не миқдор бизнинг хонводага ҳайфлар ўтқариб эди, чора тополмай, зарураттин анинг вилоятининг ичи била-ўқ ўттуқ. Бир хаёл қилилиб эдиким, Қоратегин ва Алай била ўтуб, кичик хон додамғаким, Олачахон бўлғай борилғай, ул муяссар бўлмади. Қамруд била юққори юруб, Сира тоқ<sup>5</sup> добонидин ошмоқ бўлдук. Навандок навоҳисига етганда, Хисравшоҳнинг навқари бир тўққуз от ва бир тўққуз парча келтурди. Қамруд оғзига тушганда, Шерали чўҳра қочиб Хисравшоҳ қошига борди. Тонгласига Қўчбек айрилиб Ҳисор борди. Қамруд дарасига<sup>6</sup> кириб юққори боқа юрудук. Танги ва учма йўлларда тунд ва

<sup>2</sup> Қ. ва Л. б. Корузан (کاروزن)

<sup>3</sup> «Уэри гуноҳидин ёмонроқ».

<sup>4</sup> Қ. б. — Хилту (حلتو)

<sup>5</sup> Қ. б. — Сарв тоғ.

<sup>6</sup> Қ. б. — дарёсига.

тез кўталларда қалин от ва тева қолди. Уч-тўрт ора қўнуб, Сира тоқ кўталига етук, кўтал ва не навъ кўтал, ҳаргиз мундоқ баланд ва танг кўтал кўрулган эмас, ҳеч вақт мундоқ танги ва учма йўллар била юрулган эмас. Кўп ташвиш ва суубат била мухотара танги ва учмалардин ўтуб, юз ранж ва машаққат била муҳлиқ баланд ва танг кўталлардин ошиб, Фон навоҳисига келдук. Фон тоғларининг орасида бир улғу кўл тушубдур, муҳити тахминан бир шаръий бўлғой, тавр кўлидур, гаробаттин холи эмас.

Хабар топилдиким, Иброҳим тархон Шероз қўрғонини беркитиб ўлтурубтур. Ёр яйлоқ қўрғонларида ҳам Қанбар Али ва Абулқосим кўҳбурким, Хожа Дийдорда эди, ўзбак Самарқандни олғонда Хожа Дийдорда тура олмай, Ёр яйлоққа келиб қуйиғи қўрғонларда эди, беркитиб ўлтурубтурлар. Фонни ўнг қўлда қўюб Қаштуд<sup>7</sup> сари юрудук. Фон малики карам ва саховат ва хизматгорлиқ ва инсоният била машҳур ва маъруф эди, Султон Масъуд мирзо, Султон Ҳусайн мирзо Ҳисор устига келганда, иниси Бойсунғур мирзога Самарқандга бу йўл била бориб эди. Фон малики етмиш-сексон от пешкаш қилди. Ўзга хизматгорлиқларни ушбу юсунлуқ қилди. Манга бир фурудроқ от йибориб, ўзи ҳам келмади. Бизга етганда саховат била машҳур бўлгон эл хасис бўлур. Мурувват била мазкур бўлгон элнинг муруввати унутулур. Хисравшоҳким, саховат ва карам била маъруф ва машҳур эди, Бадиуззамон мирзога не навъ хизматгорлиқлар қилғони мазкур бўлди.

Яна Боқи тархонга ва ўзга бекларга асру қўп инсоният ва бахшишлар кўрсатти. Икки навбат анинг вилоятидин дубурумиз воқий бўлди. Бизнинг абнойи жинсимиз демайки, адно навкаримизга қилгон инсониятни бизга қилмади, балки навкаримизча бизни кўзга илмади.

Байт:

Ким кўрубтур, эй кўнгул, аҳли жаҳондин яхшилиқ,  
Кимки андин яхши йўқ, кўз тутма андин яхшилиқ.

Фондин ўтгач Қаштуд қўрғонида ўзбак кишиси бор хаёл қилиб, Қаштуд устига илғадук. Қаштуд қўрғони худ бузук экандур. Бу мудлатта анда киши ўлтургон эмас экандур. Андин ўтуб Кўҳак сўйининг ёқасига келиб туштук, Ерининг тўғрисидин Кўҳак сўйидин кўпрук била кечтук. Қосимбек бошлиғ бекларни йиборилдиким, Работи Хожа қўрғонини ўғурлаб олғайлар. Биз Еридин ўтуб Шунқорхона тоғидин ошиб, Ёр яйлоққа келдук. Работи Хожага боргон беклар шоту қўяр маҳалла туюбтурлар, ёндурубтурлар, ола олмай ёниб келдилар.

Қанбар Али Сангзорда эди, келиб кўрди. Абулқосим кўҳбур ва Иброҳим тархон ўбдон кишиларини мулозаматқа йибориб, қуллуқ ва

<sup>7</sup> Қ. 6. — Киштут.

ихлос изҳорини қилдилар. Ер яйлоқ кентларидин Асфидак қўрғониға келдук.

Ул фурсатта Шайбонийхон Хожа Дийдор навоҳисида ўлтуруб эди. Уч-тўрт минг ўзбаки бор эди. Яна ерлик сипоҳийдин ҳам мунча чоғлиқ киши йиғилиб эди. Самарқанд доруғалиғини Жонвафо мирзоға бериб эди. Беш-олти юз киши била Самарқанд қўрғонининг ичида эди. Ҳамза Султон била Маҳди султон тавобий ва лавоҳиқи била Самарқанднинг ёвуғида Будана қўруғида ўлтуруб эди.

Бизнинг кишимиз яхши ва ёмон икки юз қирқ киши эди. Бори беклар ва йигит-яланг била сўзлашиб, сўзни мунга қўйдукким, Шайбонийхон Самарқандни яқинда олиб, ҳануз эл анга ва ул элга кўнгул тўхтатмайдулар, ушбу фурсатта бир иш қила олсак худ қилғайбиз. Агар Самарқанд қўрғонини шоту қўюб ўғурлуқ била олсак, Самарқанд эли худ бизнингдур. Не чораси бор? Агар бизга мадад қилмасалар, ўзбак учун худ урушмағуларидур. Самарқандни иликлагандин сўнг ҳар не тенгрининг хости бўлса ул бўлғусидур.

Бу қарор била намози пешиндин сўнг Ер яйлоқдин отланиб, кеча тун қотиб ярим кеча Хон юртиға етгук. Ул охшом эл хабардор бўлубтур деб қўрғоннинг ёвуғиға келмай, Хон юртидин-ўқ ёнилди. Тонг отиб эдиким, Работи Хожадин қуйроқ Кўҳак суйини кечиб япа Ер яйлоқ келдук. Бир кун Асфидак қўрғонида жамиъ ичкилар, мисли Дўст Носир, Нуён кўкалтош<sup>8</sup>, Хонқули, Каримдод, Шайх Дарвеш, Хисрав кўкалтош, Мирим Носир бори ҳозир эдилар, менинг қошимда ўлтуруб эдилар. Ҳар тарафдин сўз ўтар эди. Дедимким: «Келинг, айтингким, тенгри рост келтурса, Самарқандни қачон олғайбиз?» Баъзи дедиларким: «Езга олғайбиз». Ул маҳал кеч куз эди. Баъзи «бир ой-қирқ кун», баъзи «йигирма кун» дедилар. Нуён кўкалтош дедиким: «Ун тўрт кунда олурбиз». Тенгри рост келтурди, рост ўн тўрт кунда-ўқ Самарқандни олдук.

Ушул фурсатта ажаб туш кўрдум. Туш кўрарманким, ҳазрати Хожа Убайдулло келмишлар, мен истиқболлариға чиқмишмен, Хожа келиб ўлтурдилар. Хожанинг олиға голибо бетакаллуфроқ дасторхон солмишлар. Бу жиҳаттин ҳазрат хотириға нима келмиш. Мулло Бобо менинг сари боқиб ишорат қиладур. Мен ҳам имо била дедимким, мендин эмастур. Дасторхон солғучи тақсир қилибтур. Хожа фаҳм қилиб, бу узр масмуъ тушти. Қўптилар. Узата чиқтим. Ушбу уйнинг долонида ўнг қўлумдин ё сўл қўлумдин тупуб андоқ кўтардиларким, бир оёғим ердин қўпти, Турки дедиларким, Шайх маслаҳат берди. Ушул неча кунда-ўқ Самарқандни олдим.

Бир икки кундин сўнг Асфидак қўрғонининг Васманд қўрғониға келилди. Бовужудиким, бир қатла Самарқанд навоҳисиға бориб, туйду-

<sup>8</sup> Қ. 6. — «Қосим кўкалтош» бор.

руб келиб эдук, яна тенгрига таваккул қилиб, ўшул хаёл била Васмандтин намози пешиндин сўнг Самарқанд устига илғадук. Хожа Абулмкорим ҳам ҳамроҳ эди. Ярим кеча хиёвоннинг Пули Мағокига етиб, етмиш-сексон ўбдон йигитларни илгари айирдукким, Ғори Ошиқон тўғрисидин шоту қўюб чиқиб келиб, Фируза<sup>9</sup> дарвозасидағиларнинг устига юруб, дарвозани иликлар бизга киши йиборгайлар.

Бу йигитлар бориб Ғори Ошиқон тўғрисидин шоту қўюб чиқибтурлар. Ҳеч ким туймайдур. Андин Фируза дарвозасига келиб Фозил тархонким, ул бек тархонлардин эмас, Туркистоний савдогар тархонлардин бўлур. Шайбонийхонга Туркистонда хизмат қилиб, риоят топиб эди, устига юрурлар. Фозил тархонни бир неча навқари била чопқулаб ўлтуруб, дарвозанинг қуфлини болту била чопиб, дарвозани очтилар.

Ушбу фурсатта мен етган била-ўқ Фируза дарвозасидин кирдим. Абулқосим кўхбур ўзи келмайдур эди. Иниси Аҳмад Қосимни ўттузқириқча навқари била йибориб эди. Иброҳим тархоннинг кишиси худ йўқ эди. Шаҳрға кириб хонақоҳда ўлтурғонда Аҳмад тархон отлиқ иниси бир неча навқари била келди. Шаҳр эди ҳануз уйқуда эрдилар. Дўкандорлар дўкандаридин боқиб таниб дуо қилурлар эди. Андак фурсаттин сўнг шаҳр эли хабардор бўлдилар. Бизнинг элга ва шаҳр элига ғариб башошат ва нашъа эди. Телба итлардек ўзбакларни кўча сойиларда тош ва таёқ била ўлтурдилар. Тахминан тўрт-беш юз ўзбакни ушбу дастур била ўлтурдилар эркин.

Шаҳр доруғаси Жонвафо Хожа Яҳёнинг уйларида эди, қочиб чиқиб Шайбоқхон қошига борди. Дарвозадин кириб мадраса ва хонақоҳ сари ўқ юрудум. Келиб хонақоҳнинг тоқининг устида ўлтурдум. Тонг отқунча тўш-тўшдин сурон эди ва ғавғо эди. Баъзи хабардор бўлгон арбоб ва дўкандорлар келиб, нашъа ва башошатлар била кўруб, моҳазари келтуруб дуолар қилдилар.

Тонг отқондин сўнг хабар келдиким, Оҳанин дарвозасида икки дарвозанинг орасини ўзбаклар беркитиб ўрушадурлар. Филҳол отланиб Оҳанин дарвозасига мутаважжих бўлдум. Менинг била ўн-ўн беш, йигирма киши бўлғай эди, эл қаллош, янги шаҳр иликка тушубтур. Ҳар ким кунжковлиққа бир гўшада машғул. Мен етгунча Оҳанин дарвозасидин ўзбакларни\* шаҳр эли уруб<sup>10</sup> чиқарибтурлар. Шайбоқхон бу хабарни топиб, изтироб била офтоб чиққанда юз-юз эллик киши била Оҳанин дарвозасига етиб келди. Ғариб қопуда келиб эди. Вале менинг била киши кўп оз эди, нечукким мазкур бўлди. Шайбоқхон кўрдиким, ҳеч иш қила олмас, турмади, бот-ўқ ёнди.

<sup>9</sup> Л. б. — ҳамма жойда «Пируза» шаклида.

\* <sup>10</sup> Л. б. — бу сўзлар йўқ.

Андин ёниб келиб, аркта Бўстонсарога туштим. Акобир ва ашроф ва шаҳр улуглари мени келиб кўруб, муборакбодлиғлар қилдилар. Юз қирқ йилга ёвуқ Самарқанд пойтахти бизнинг хонаводада эди. Қандағи ёт ёғи ўзбак келиб мутасарриф бўлуб эди. Иликдин кетган мулкни яна тенгри берди. Ғорат ва торож топган вилоят тасарруфумизга кирди.

Султон Ҳусайн мирзо ҳам Ҳирини ушбу йўсунлуқ гофиллиқта олиб-тур. Вале иш билур киши олида равшан ва инсофлиқ эл қошида мубай-яндурким, бу иш била ул иш орасида кўп фарқ бордур. Аввал буким, Султон Ҳусайн мирзо кўп ишлар кўрган, бисёр тажрибалар кечурган улуг ёшлиқ подшоҳ эди. Иккинчи буким, ғаними Едгор Муҳаммад Носир мирзо эди, ўн етти-ўн секкиз ёшлиқ бетажриба ўғлон эди. Учунчи буким, ғанимнинг ичидин кайфиёт ва ҳолатни билган киши Мир Али мироҳўр мирзога кишилар йибориб, гофиллиқта ғаним устига келтурди. Тўртунчи буким, ғаними кўрғонда эмас эди. Боғи Зоғонда эди. Султон Ҳусайн мирзо олғон маҳалда Едгор Муҳаммад мирзо ва тавобии андоқ ичжулуқка тушган экандурларким, ул кеча Едгор Муҳаммад мирзонинг эшигида уч киши экандур, алар ҳам маст. Бешинчи буким, ул мартаба гофиллиқта-ўқ келди ва олди.

Мен Самарқанд олғонда, ўн тўққуз ёшта эдим. Не кўп иш кўруб эдим, не тажриба бўлуб эди. Иккинчи буким, менинг ғанимим Шайбоқхондек пуртажриба ва кўп иш кўрган ва улуг ёшлиқ киши эди. Учунчи буким, бизга Самарқанддин ҳеч киши келмайдур эди. Агарчи шаҳр эли манга кўнгуллуқ эди, вале Шайбоқхоннинг кўрқунчидин ҳеч киши бу хаёлни қила олмас эди. Тўртунчи буким, менинг ғанимим кўрғонда эди, ҳам кўрғонни олилди, ҳам ғанимни қочурулди. Бешинчи буким, бир мартаба Самарқанд қасдиға келиб, ғанимға туйдуруб, иккинчи мартаба келганда тенгри рост келтурди, Самарқанд фатҳ бўлди.

Бу дегтонлардин ғараз элға санги кам урмоқ эмас, баёни воқий бу эдиким, мазкур бўлди. Бу битилганлардин мақсуд ўзини орттурмоқ эмас, рости бу эдиким, мастур бўлди. Бу фатҳда шуаро тарихлар айтиб эдилар. Ул жумладин бир байт хотирда қолибтур.

Байт:

Боз гуфто хирад ки тарихаш  
Фатҳи Бобур баҳодураст, бидон<sup>11</sup>.

Самарқанд фатҳидин сўнг Шовдор ва Суғд ва тумонот ёвуғи кўрғонлар бирар-бирар манга ружуъ қила бошладилар. Баъзи кўрғонлардин ўзбак доруғалари таваҳҳум қилиб, солиб чиқтилар ва баъзи кўрғонлар ўзбак кишисини қовлаб бизга кирдилар. Баъзи доруғаларни тутуб

<sup>11</sup> Ақл яна айтдики, билгил: унинг тарихи «фатҳи Бобур баҳодур» бўлур (906 йил).



қўрғонларни беркитдилар. Ушбу фурсатта Шайбоқхоннинг ва ўзбакларининг кўч ва уруқлари Туркистондин келдилар. Шайбоқхон Хожа Дийдор ва Алиобод навоҳисиди эди. Қўрғонларнинг мундоқ кирганларини ва элнинг бу навъ ружуини кўруб, ўлтурғон еридин Бухоро сари кўчти. Тенгри инояти била Суғд ва Миёнкол қўрғонлари уч-тўрт ойда аксар бизга ружу қилдилар. Боқи тархон ҳам фурсат топиб келиб, Қарши қўрғониға кирди. Хузор ва Қарши ҳам ўзбак тасарруфидин чиқти. Қоракўлни ҳам Марвдин Абулмуҳсин мирзонинг кишиси келиб олди. Ишимиз бисёр тараққий устида бўлди.

Менинг волидаларим ва кўч ва уруқларим мен Андижондин чиқгандин сўнгра юз ташвиш ва машаққатлар била Ўратепа келиб эдилар, киши йибориб Самарқандға келтурдук. Ушул неча кунда Султон Аҳмад мирзонинг қизи Ойиша Султон бегимдинким, аввал менинг ақди никоҳимға кирган бу эди, бир қиз бўлди, Фахрунисоға мавсум бўлди. Менинг тўнғуч<sup>12</sup> фарзандим бу эди, ул тарихда мен ўн тўққуз ёшта эдим. Ушул бир ой қирқ кунда-ўқ тенгри раҳматиға борди.

Самарқанд фатҳидин сўнг каррот ва маррот апроф ва жавонибдағи хавонин ва салотин ва умаро ва сарҳаднишинларға истимдод ва истионат учун мутавотир ва мутаоқиб элчилар ва тавочилар бордилар ва келдилар. Баъзи бовужуди тажрибалар саҳл инкорлиқ қилдилар. Баъзиндинким, нисбат бу табақаға беадаблиқлар ва нохушлуқлар воқиъ бўлуб эди, ўз таваҳхумларидин тағофул қилдилар. Баъзиларким, кўмак йибордилар, муътаддунбиҳ кўмак эмас эди. Нечукким, ҳар қайси ўз ерида мазкур бўлғусидур.

Бу иккинчи навбат Самарқандни олғонда, Алишербек тирик эди. Бир навбат манга китобати ҳам келиб эди.

Мен ҳам бир китобат йибориб эдим, орқасида турки байт айтиб, битиб йибориб эдим. Жавоб келгунча тафриқа ва ғавғо бўлди. Шайбоқхон Самарқандни олғонда, Мулло Бинойини мулозим қилиб эди. Шайбоқхон била эди. Самарқанд фатҳидин неча кундин сўнгра Самарқандға келди. Қосимбек андин баддумон бўлуб, Шаҳрсабз сари рухсат берди. Неча кундин сўнг чун фазилатлиқ киши эди, гуноҳе содир бўлмайду эди, Самарқандға келтурдук. Доим қасида ва ғазал ўткарур эди. Навода бир амал менинг отимға боғлаб ўткарди. Ушул аснода бир рубои айтиб ўткарди. Рубои:

Не ғалла маро казў тавонам нўшид  
 Не муҳмали ғалла то тавонам пўшид  
 Онроки на хўрданасту не пўшидан,  
 Дар илму ҳунар кужо тавонад кўшид<sup>13</sup>.

<sup>12</sup> Қ. б. — тўнғуч; Л. б. — тун (?).

<sup>13</sup> На егулик ғаллам бор ва на кийинишга асраган кийимим бор. Ейдигани, киядигани бўлмаган киши илм ва ҳунарға қандай урина олсин?

Ул фурсатларда бирар, иккирар байт айтур эдим. Вале ғазал тугатмайду эдим. Биргина турки рубон айтиб йибордим.

Рубои:

Ишлар бори кўнглунгдағидек бўлғусидур,  
Инъому вазифа бори буйрулғусидур.  
Ул ғаллау муҳмалки деб эрдинг, бердим,  
Муҳмалға бўю ғалладин уй тўлғусидур.

Мулло Биноий бу рубоининг сўнгги мисраининг қофиясини радиф қилиб, ўзга қофия била бир рубои айтиб ўткарди:

Мирзомки шоҳи баҳру бар бўлғусидур,  
Оламда ҳунар бирла сар бўлғусидур  
Бир муҳмал учун мунча иноят бўлди,  
Мустаъмал<sup>14</sup> агар десам, нелар бўлғусидур.

Ул фурсатта Хожа Абулбарака Фироқий Шаҳрсабздин Самарқандға келиб эди. Дедиким, ўшул радиф ва қофияда айтмоқ керак эди. Бу рубоини Хожа Абулбарака айтди.

Рубои:

Бу жаврки қилди давр сўрулғусидур,  
Султони карам бу узрни қўлғусидур.  
Тўкулган агарчи тўлмас, эй соқи,  
Тўкулгонимиз бу даврда тўлғусидур.

Бу қишлиқта ишимиз бисёр тараққийда эди. Шайбоқхоннинг иши таназулда эди. Бу аснода бир-икки иш ярамасроқ бўлди. Марвдин келиб Қоракўлни олғонлар тўхтата<sup>15</sup> олмадилар. Қоракўл яна ўзбаклар тасарруфиға кирди. Қалъаи Дабусида Иброҳим тархоннинг Аҳмад тархон отлиқ иниси эди. Шайбоқхон келиб қабади. Биз черик йиғиб истиёдол тайёр қилғунча, зўрлаб олди. Элни тамом қатлиом қилди.

Мен Самарқандни олғонда саноғлиқ икки юз қирқ кишим бор эди. Беш-олти ойнинг орасида тенгри таолонинг инояти била онча бўлдиким, Шайбоқхондек киши била Сарипулда масоф уруштук. Нечукким, мазкур бўлғусидур.

Атроф ва жавонибдағилардин: хондин Айюб Бекчик ва Қашқа Маҳмуд ва боринлар тўрт-беш юз киши кўмакка келиб эди. Жаҳонгир мирзодин Танбалнинг иниси Халил юз-икки юз киши била кўмакка келиб эди. Султон Ҳусайн мирзодек соҳиб тажрибалик подшоҳдинким, Шайбоқхоннинг афъол ва атворини мирзодин яхшироқ киши билмас эди,

<sup>14</sup> Л. б. — Маъқул.

<sup>15</sup> Қ. б. — тўхтаи.

ҳеч киши кўмакка келмади. Бадиуззамон мирзодин ҳам киши келмади. Хисрзвшоҳ худ ўзининг таваҳҳумидин киши йибормади. Чун бемиқдор ёмонликлар андин нисбат бу хонаводаға воқиб бўлуб эди, нечукким, мазкур бўлди, биздин қўрқунчи кўпрак эди.

Шаввол ойида Шайбоқхон била урушмоқ доияси била сафар қилиб, Боғи Навға чиқтим. Беш-олти кун Боғи Навда черик йиғилмоқ ва истиъдод тайёр бўлмоқ маслаҳати учун ўлтурулди. Боғи Навдин отланиб қўчбаркўч мутаважжих бўлдук. Сарипулдин ўлуб туштук, ўрду гирдини тамом шох, хандақ била эҳтимом ва эҳтиёт қилиб мазбут қилдук. Шайбоқхон наридин келиб Хожа Қордзан навоҳисиға тушти. Ора тахминан бир йиғоч бўлғай эди. Тўрт-беш кун бу юртта ўлтурулди. Бизнинг кишимиз ва ёғи кишиси кунда наридин келиб, беридин бориб, отқулашиб урушурлар эди. Бир кун ғаним кишиси кўпрак келди. Хили уруш бўлди. Ҳеч тарафдин ортуқсилиқ бўлмади. Бизнинг бир туғлуқ киши енгилрак ёниб хандаққа кирибтур. Баъзи Сайидий Қаробекнинг туғи эди дедилар. Сайидий Қаро агарчи сўзига ўз эди, қиличиға забунроқ<sup>16</sup> эди.

Ушбу авқотта бир кеча Шайбоқхон шабихун келди. Черик гирдини шох<sup>17</sup> ва хандақ била мустаҳкам ва мазбут қилилиб эди, келиб ҳеч иш қила олмади. Хандақнинг тошидин сурон солиб, бир пора ўқ қўюб ёндилар. Уруш ишига мен саъй ва эҳтимом қилдим. Қанбар Али ҳам соий эди. Боқи тархон минг-икки минг яроғлиқ киши била Қешға тушубтур, икки кунда бизга қўшулур. Сайид Муҳаммад мирзо дўғлат ҳам хон додам қошидин кўмак келиб, минг-минг беш юз киши била Диюл тушубтур, ора тўрт йиғоч йўлдур. Сабоҳиға бизга қўшулур. Ушмундук маҳалда таъжил қилдук, уруштук.

Ба тунди сабук даст буррад ба тиг,  
Ба дандон газад пушти дасти дариг<sup>18</sup>.

Менинг эҳтимомимнинг жиҳати бу эдиким, уруш куни секкиз юлдуз оралиқта эди, агар ул кундин ўтса ўн уч-ўн тўрт кунгача секкиз юлдуз ғаним орқаси сари бўлур эди. Ул мулоҳазалар ҳеч экандур. Бетақриб таъжил қилибтурбиз. Сабоҳи уруш доияси била жибаланиб, отларға кечим солиб, бронғор, жвонғор, ғул, ировул ясол ясаб мутаважжих бўлдук. Бронғор Иброҳим сору, Иброҳим жоний, Абулқосим кўхбур яна баъзи беклар эди. Жвонғор Муҳаммад Мазид, Иброҳим тархон яна Самарқанд бекларидин Султон Ҳусайн арғун, Қаро барлос, Пир Аҳмад, Хожа Ҳусайн эди. Ғулда Қосимбек ва яна баъзи ёвуқ ичкилар эди. Ировул Қанбар Али саллох, Банда Али, Хожа Али, Миршоҳ қавчин, Сайид

<sup>16</sup> Л. б. — ҳулё (حوالیا)

<sup>17</sup> Қ. б. — шохбанд.

<sup>18</sup> Енгилтак аччиғланганда тиг билан қўлин кесар, сўнгра афсус қўли орқасив таш билан чайнар.

Қосим эшик оға, Холдор, Банда Алининг иниси Қўч Ҳайдар Қосимбекнинг ўғли; бўлгон ўбдон йигитларни ва ичкиларни тамом ировулға битилиб эди.

Бизким ясоб чиқтук, ғаним ҳам ўтрудин ясоб пайдо бўлди. Бронғор Маҳмуд Султон, Жонибек Султон, Темур султон, жвонғор Ҳамза султон, Маҳди султон, яна баъзи султонлар эди. Ясоллар ёвуқ етгач, ғанимнинг бронғорининг учи бизнинг орқамиз сари бурулди. Мен ҳам юзумни алар сари қилдим. Бизнинг ировулким, неким бўлғай, иш кўрган, қилич чопқон йигитларни тамом ировулға битилиб эди, ўнг қўл сари қолди. Олимизда ҳеч киши қолмади. Бовужудким, илгари келган кишиларни уруб, ёндуруб, ғулға тикдук. Анга еттиким, Шайбоқхоннинг баъзи қари улуғларни Шайбоқхонға дебутурларким, юрумак керак, турмоқдин иш ўтти. Ўзи тўхтаб турубтур.

Ғанимнинг бронғори бизнинг жвонғоримизни босиб орқаға эврулди, ировул ҳам ўнг қўл сари қолиб, олимиз яланг бўлди. Кейиндин ва илгаридин ғаним кишиси зўрлаб ўқ қўя киришти.

Мўғул черикиким, кўмакка келиб эди, урушқа худ тоқатлари йўқ эди. Урушмоқни қўюб, бизнинг элни-ўқ талаб, оттин тушура кириштилар. Бир бу эмас, ҳамиша бадбахт мўғулнинг одати ушмундоқтур. Босса ҳам ўлжа олур, бостурса ҳам ўз элини талаб тушуруб ўлжа олур.

Олимиздағиларни неча навбат зўрлаб келганда уруб ёндурдук. Илгаримиз ҳам зўрлади, кейин эврулган киши ҳам келиб бизнинг туғқа ўқ қўя кириштилар. Илгаридин, кейиндин зўрладилар. Бизнинг элни тебраттилар.

Ўзбакнинг урушта бир улук ҳунари ушбу тўлғамадур, ҳеч уруши тўлғамасиз бўлмас. Яна бир будурким, илгари ва кейин бек ва навқар тамом ўқ қўюб жиловлуқ келадурлар, ёнғонда ҳам паришон ёнмай жиловлуқ<sup>19</sup> ёнадурлар.

Менинг била ўн-ўн икки киши қолиб эди. Кўҳак дарёси яқин эди. Бронғорнинг учи дарёға тўқунуб эди. Дарё сари-ўқ торттук. Кўҳак дарёсининг кирган маҳалли эди, дарёға етган била жибалик, кечимлик-ўқ сувға кирдук. Яримидин кўпрак яяб-ўқ келилди. Андин сўнгра уздурма<sup>20</sup> эди. Бир тиргаз отими ер жибалик кечимлик от уздуруб ўттук. Сувдин ўтгач кечимни кесиб ташладук. Сувдин шимол сариғаким ўпулди, ёғдин ажраштук. Вале якка-яримни талаб тушургучи, ялонгочлағучи тамом бу шум мўғул эди. Иброҳим тархонни ва яна хили ўбдон-ўбдон йигитларни мўғул талаб оттин тушуруб зойиё қилдилар. Кўҳак дарёсининг шимол тарафи била Қулба навоҳисидин Кўҳак дарёсини кечтук.

<sup>19</sup> Қ. б. — паришон ямон жиловсиз (?).

<sup>20</sup> Уздурма (суздурма) — яъни сузиб ўтиладиган чуқур ер.

Икки навоз ораси бор эдиким, Шайхзода дарвозасидин кириб аркка келдим. Улуғ-улуғ беклар ва яхши-яхши йигитлар, қални киши бу урушта талаф бўлди. Иброҳим тархон ва Иброҳим сору ва Иброҳим жоний, бу ғарибтурким, бир урушта уч Иброҳим отлиқ улуғ беклар талаф бўлди. Яна Абулқосим кўҳбур, Ҳайдар Қосимбекнинг улуғ ўғли Худойберди туғчи ва Худойберди барлос ва Султон Аҳмад Таибалнинг иниси Халилким, бурунроқ неча қатла мазкур бўлуб эди, бу урушта талаф бўлдилар. Яна баъзилар ҳар сариға қочтилар. Ул жумладин Муҳаммад Мазид тархон Хисравшоҳға Ҳисор ва Қундуз сари борди. Яна Қанбар Али саллох мўвулким, улуғ риоят қилгон бегимиз ул эди, мунча риоят топиб эди, мундоқ маҳалда хамжиҳатлиқ қилмай, келиб Самарқандтин кўчини олиб, бу ҳам Хисравшоҳға борди. Яна баъзи ичкилар ва йигитлар, мисли Қаримдод, Худойдод туркман ва Жоника кўкалтон ва Мулло Бобойи Пашоғарий Уратепа сари чиқтилар. Ул фурсатта Мулло Бобо навкар эмас эди, меҳмон йўсунлуқ юрур эди. Яна баъзилар, мисли Ширим тагойи жамоати бида бовужудким, бизнинг бида бида Самарқандға кирди, машварат қилиб ўлук-тирикни Самарқанд қўрғонининг ичида кўруб, қўрғонни беркитмак бўлдук. Менинг онам эгачиси, сингли қўрғонда туруб, бўлгон кўч ва уруқ ва киши-қаросини Уратепага чиқориб йибориб, ўзи бир неча киши-қароси бида жариди қўрғонда турди. Бир бу эмас, доим мундоқ қаттиқ ишлар тушганда мундоқ юпқалиқ ва ноҳамжиҳатлиқлар андин содир бўлгондур.

Тонгласиға Хожа Абулмакорим ва Қосимбек ва жамъ беклар ва ичкилар ва сўз тегар йигитларни чарлаб машварат қилиб, сўзини қўрғонни беркитмакка ва ўлук-тирикни қўрғон ичида кўрмакка қўйдук. Мен ва Қосимбек ва ёвуғумдаги ичкилар ва йигитлар бида кўмак бўлдук. Бу маслаҳат учун шаҳрнинг ўртасида Улуғбек мирзонинг мадрасасининг томининг устида оқ уй тикиб ўлтурдим. Ўзга бекларга ва йигитларга дарвозаларда ва гирдо-гирд қалъанинг фасилида булжорлар улешилди.

Икки-уч кундин сўнг Шайбоқхон келиб қўрғондин йироқроқ тушти. Самарқанднинг маҳалла-маҳалла, кўй-кўй авбош ва ятимларни фавж-фавж йиғилиб, ятимона салавотлар чекиб, мадраса эшигига келиб, урушға чиқарлар эди. Шайбоқхон урушқаким отланур эди, қўрғоннинг ёвуғиға ҳам кела олмас эди. Неча кун бу ватира бида ўтти. Ўқ ва қилич захм зарбини ва масоф ва майдон қитол ва ҳарбини кўрмаган авбош ва айтом бу муомаладин далир бўлуб йироқ-йироқ чиқа кириштилар. Иш кўрган йигитлар мундоқ бесирфа чиқишларидин манъ қилсалар, таън қила кириштилар.

Бир кун Шайбоқхон Оҳанин дарвозаси сари уруш келтурди. Ятимлар чун далир бўлуб эрдилар, доимғидек далир ва йироқ чиқтилар. Буларнинг орқасиға баъзи йигитларни отлиқ чиқорилди. Уштургардан

тарафида кўкалтошлар ва ёвуқ ичкилар чиқиб эрдилар, мисли Ширим, Нуён кўкалтош, Қулназар тағойи ва Мазид ва баъзилар андин бир-икки-уч ўзбак буларга от солди. Қулназар била қилич олиштилар. Бўлғон ўзбаклар яёқлаб зўр келтурдилар. Шаҳр ятимларини тебраттилар. Оҳанин дарвозасига тиқтилар. Қўчбек ва Миршоҳ қавчин Хожа Хизр масжидининг ёнида тушуб қолдилар. Яёқларни тебратган била илгариги отлиқлари Хожа Хизрнинг масжидига йиғилиб келдилар. Қўчбек чиқиб, ушбу илгари келган ўзбаклар била яхши чопқулашиб намоён иш қилди. Бори эл боқиб туруб эди, қуйиғи қочқонлар худ қочмоқлари била ўқ бўлуб эдилар. Ўқ отардин ва урушқа турардин иш ўтуб эди. Мен дарвозанинг устидин новак отадур эдим. Яна баъзи ёвуғумдағилар ўқ отадур эдилар. Юққориғи ўқнинг зарбидин Хожа Хизр масжидидин илгари ўта олмадилар. Ушандин-ўқ ёндилар. Муҳосара овонида қўрғон фасилининг устида ҳар кеча юрур эдук. Гоҳи мен, гоҳи Қосимбек, гоҳи яна беклардин ва ичкилардин эврлулурлар эди. Фируза дарвозасидин Шайхзода дарвозасигача фасил устидин от била юруса бўлуб эди. Ўзга ерларда яёқ юрулур эди. Баъзиларким, яёқ юруб эврлулурлар эди, бир эврлулурча токи отар эди.

Бир кун Шайбоқхон Оҳанин дарвозаси била Шайхзода дарвозаси орасида уруш келтурди, менким кўмак эдим, уруш мунда бўлғоч мунда келдим. Гозуристон дарвозаси била Сўзангарон дарвозаси тарафидин парво қилмадук. Ул куни Шайхзода дарвозасининг устидин ўқ учида бир бўз отлиқнинг отини новак ўқи била яхши отгим. Ўқ била-ўқ борди. Бу оралиқта онча зўр келтурдиларким, Уштургардан навоҳисида фасилнинг тубигача келдилар. Биз мунда ҳарбу зарбқа машғул, ул тарафдин тамом ғофил; йигирма беш-йигирма олти киши шоту тайёр қилғон экандурларким, ҳар шотунинг кенглиги ончаким уч киши, икки киши ёндаша чиқа олғай. Етти-секкиз юз ўбдон йигитларни бу шотулар била Гозуристон дарвозаси била Сўзангарон дарвозасининг оралиғи тўғриси пуштура<sup>21</sup> қўюб, ўзи ул тарафдин уруш солғон экандур. Эли тамом бу тараф урушқа машғул бўлуб, булжор холи бўлғон маҳалда пушқон ердин чиқиб, илдам келиб, бу шотуларни икки дарвозанинг оралиғи Муҳаммад Мазид тархоннинг ҳавлисининг \*тўғрисидин бир йўли ўқ фасилга қўярлар.

Қўчбекнинг<sup>22</sup> Муҳаммадқули қавчиннинг яна бир бўлак йигитларнинг булжори бу ер эди. Бу йигитлар Муҳаммад Мазид тархоннинг ҳавлисида бўлурлар эди. Сўзангарон дарвозаси Қаро барлоснинг булжори эди. Гозуристон дарвозаси Ширим тағойининг ва оға-инисининг ва Қуллуқ Хожа кўкалтошнинг булжори эди.

<sup>21</sup> Л. б. — бўсаға.

<sup>22</sup> Л. б. — су жойлари тушган.

Уруш ул тараф бўлгон учун булжор эли гофил бўлуб қул ва қул-луқчи иш-куч учун уйига, бозорға бориб тарқашиб эдилар. Булжор беклари бир-икки ятим-есир била қолиб эдилар.

Қўчбек, Муҳаммадқули қавчин, Шох Сўфи, яна бир йигит яхшилар бориб мардоналиқлар қилдилар. Фасил устига ёғи кишиси баъзи чиқиб эдилар, баъзи чиқмоқта эдилар. Бу мазкур бўлгон тўрт киши югуруб етиб чопқулаша зарб рост ура юруб, тушуруб қочурдилар. Боридин Қўчбек яхшироқ борди. Қўчбекнинг бир писандида ва намоён иши бу эди. Бу муҳосарада икки қатла хўблар илиги ишга тегди. Қаро барлос ҳам Сўзангарон дарвозаси булжорида ёлғуз қолиб эди, ул ҳам яхши тўхтади. Қутлуқ Хожа кўкалтош ва Қулназар мирзо ҳам булжорларида Гозуристон дарвозасида эдилар. Алар ҳам оз киши била яхши тўхтаб, кўндалангдин яхшилар отқуладилар. Яна бир навбат Қосимбек йигитларни бошлаб Сўзангарон дарвозасидин чиқиб, ўзбакларни Хожа Қафширгача қавлаб, бир неча киши тушуруб бош кесиб келди. Ошлиқ эмди пишган чоғ эди, ҳеч ким янги ошлиқ кюрмайдур эди.

Муҳосара айёми мумтад бўлди. Элга бисёр танқислиқ бўлди. Анга еттиким, фақир ва мискин ит этини, эшак этини йиё кириштилар. Отқа бўғуз кам ёфт бўлди. Дарахтларнинг баргини отқа берурлар эди. Анда тажриба бўлдиким, бори яфроқлардин тут яфроғи ва қаро йиғоч яфроғи отқа созворроқ эмиш. Баъзи қуруқ йиғочларни ранда қилиб, тарошасини сувға ибитиб отға берурлар эди. Уч-тўрт ойғача Шайбоқхон қўрғонининг ёвуғига келмай, ироқроқдин қўрғонни эврулуб кўчуб юрур эди.

Бир охшом эл гофил ярим кечаға ёвуқ Фируза дарвозаси тарафида келиб, нақора чолиб сурон солдилар. Мен мадрасада эдим. Бисёр тарадуд ва дағдаға бўлди. Мундин сўнг ҳар кеча келиб, нақора чолиб сурон солиб, ғавғо қилур эдилар.

Ҳар неча атроф ва жавонибқа элчилар ва кишилар йиборилди, ҳеч кимдин кўмак ва мададе етишмади. Ул маҳалдаким, зўр ва қувватимиз бор эди, ҳеч навъ шикаст ва нуқсоне бўлмайдур эди. Кўмак ва мадад қилмадилар ва мундоқ маҳалда худ не ҳисоб била мадад қилғайлар. Буларнинг умиди била қабалда қалъадорлиқ қилмоқ бетақриб экандур.

Бурунғилар дебтурларким, қўрғон беркитмакликка бош керак, икки қўл керак, икки бут керак: бош сардор бўлғай. Икки қўл икки тарафтин келур кўмак ва мадад бўлғай. Икки бут қўрғоннинг суйи била захираси бўлғай. Биз бу атроф ва жавониблагилардин кўмак ва мадад кўз тутарбиз, булар худ ҳар қайси бир ўзга хаёлда.

Султон Ҳусайн мирзодек мардона ва соҳиб тажриба подшоҳ бизга мадад қилмай ва кўмаклар бериб, элчи йибормай, Шайбоқхонға Камолиддин Ҳусайн Гозургоҳийни муҳосара овонида элчиликка йиборди.

Танбал Андижондин Пискет<sup>23</sup> навоҳисига келди. Хонни ҳам Аҳмад-

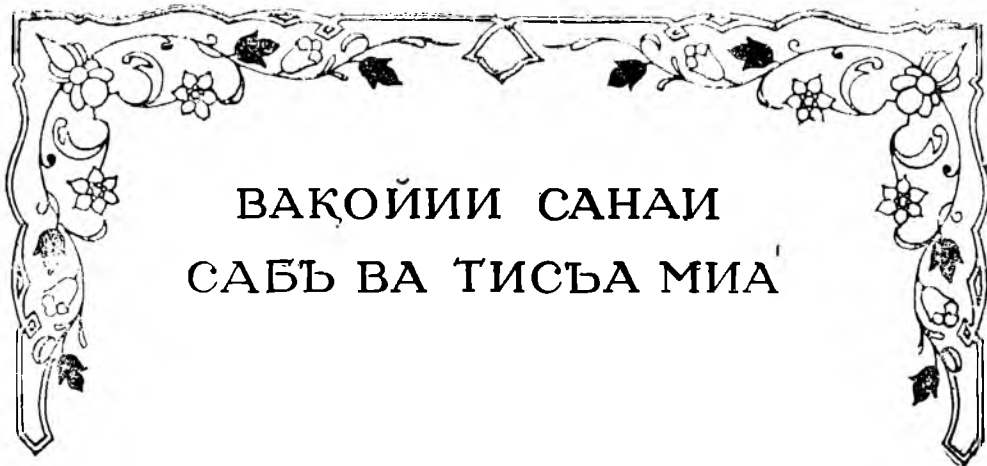
<sup>23</sup> Қ. б. — Бешкент (بشکنت)

бек ва жамиъ Танбалнинг муқобаласиға чиқордилар. Лак-лакони ва Турак<sup>24</sup> чорбоғи навоҳисида рўбарў бўлдилар. Уруш, туруш бўлмай, ажраштилар, Султон Маҳмудхон уруш кишиси эмас эди. Сипоҳийлиқдин бисёр орий эди. Танбал била ўтру бўлгон чоғ хондин бедилони ақвол ва афъол зоҳир бўлур. Аҳмадбек турк киши эди, вале мардона ва давлатхоҳ эди. Ғариб дурушт айтур, дерким, бу Танбал не миқдор киши-дурким, мунча дағдаға ва тараддуд тортарсиз. Агар кўзунгиз қўрқса, кўзингизни боғлаб юрүб рўбарў бўлалинг.

---

<sup>24</sup> Қ. б. — Тўлак (تولاك)





## ВАҚОЙИИ САНАИ САБЪ ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>



уҳосара имтидоди узоққа тортти. Захира ва озуқ ҳеч тарафдин келмади. Қўмак ва мадад ҳеч жонбиндин етишмади. Сипоҳи ва раият навмид бўлуб, бирар, иккирар қўрғондин ташлаб қоча кириштилар. Шайбоқхон қўрғон элининг ожизлиғини англаб, келиб Ғори Ошиқон навоҳисиди тушти. Мен ҳам Шайбоқхоннинг рўбарўйиға Қўйи Поёнда Малик Муҳаммад мирзонинг уйлариға келдим. Ушбу кунларда Узун Ҳасан Хожа Ҳусайнким, \*Жаҳонгир мирзонинг ёғилғиға ва Самарқанддин чиқмоғимизға ул боис бўлуб эди, нечукким бурун мазкур бўлди<sup>2</sup>, ўн-ўн беш нав-

<sup>1</sup> Тўққиз юз еттинчи (1501 — 1502) йил воқиялари.

<sup>2</sup> Қ. б.—Жаҳонгир мирзо ёғлиғида ул боис бўлуб, бизни Самарқанддин чиқориб эрди ва яна нечоғлиқ фитна ва фасод андин зоҳир бўлуб эрдик, мундин бурун мазкур бўлубтур. холо

кари била келиб қўрғонга кирди. Бу кириши хили мардона кириш эди. Сипоҳи ва шаҳрийға усрат ва тапқис кўпрак бўлди. Ёвуқ кишилар ва муътабар кишилар фасилдин ташлаб қоча киришти. Бек отоғлиқдин бир Вайс Шайх, Вайс Лоғарий бойри эдилар, қочиб туштилар. Апроф ва жавонибтин билкул маънос бўлдук. Ҳеч тарафдин умидворлиқ қолмади. Озуқ ва захира кам эди. Бўлғони ҳам туганди. Ҳеч тарафдин озуқ ва захира келмади.

Бу маҳалда Шайбоқхон сулҳ сўзини ораға солди. Агар бир тарафдин умидворлиғ бўлса эди, ё захира бўлса, сулҳ сўзига ким қулоқ солур эрди. Зарурат бўлди, сулҳгуна қилиб, кечадин икки паҳр бўла ёвушуб эдиким, Шайхзода дарвозасидин чиқилди. Волидам хонимни олиб чиқтим. Яна икки хотун киши чиқти: бири Бичка халифа эди, яна бири Минглик кўкалтош эди. Менин эгачим Хонзода бегим ушбу чиққонда Шайбоқхоннинг илигига тушти. Суғдининг улуғ шохжўйлариға қоронғу кечада друшуб, йўл итуруб юз ташвиш била тонг отқонда Хожа Дидордин ўтуб, суннат вақтида Қорбуғ<sup>3</sup> пуштасиға ёрмоштук. Қорбуғ пуштасининг ши-молидин Худак кентининг<sup>4</sup> оёғи била Илон Утини туслаб тебрадук. Йўлда борурда Қанбар Али ва Қосимбек била от тортиштук. Менин отим ўтти. \*Анинг отининг қолғонини боқар хаёл қилиб қайрилдим. Танг бўшаб экандур, эгар эврулди<sup>5</sup>. Бошим била ерга йиқилдим, агарчи ушул замон қўпуб отландим, вале ақлим охшомғача қарорига келмади. Бу оламда ўтган вақойиъ туш ва хаёлдек кўзумга ва кўнглумга кўрунур ва кечар эди.

Кеч намози дигар Илон Утида тушуб, от ўлтуруб этини шишлаб, кабоб қилиб, отни лаҳза тиндуруб отландук. Тонгдин бурунроқ Халилия кентига<sup>6</sup> келиб туштук. Халилиядан Дизак<sup>7</sup> келилди, ул фурсатта Дизакта Ҳофиз Муҳаммадбек дўлдойнинг ўғли Тоҳир дўлдой эди. Семиз этлар ва майда этмаклар арзон, чучук қовунлар ва яхши узумлар фаровон. Андоқ усраттин мундоқ арзонлиқ ва андоқ балияттин мундоқ амонлиққа келдук.

Ваҳму<sup>8</sup> усраттин амоне топтуқ,  
Янги жон, тоза жаҳоне топтуқ.

Ўлум дағдағаси хотирдин рафъ бўлуб, очлиқ шиддати элдин дафъ бўлди. Умрумизда мунча фароғат қилмайдур эдук. Муддатул-умр

<sup>3</sup> Қ. б. — Қорпуқ.

<sup>4</sup> Қ. б. — Хубкант (Л. б. да جودك ёзилган хато бўлса керак).

\*<sup>5</sup> Қ. б. — орқамга қайтиб боқтимки, уларнинг оти начоғлиқ кейин қолиб кетди, қийшайиб боқаримда отимнинг оили узулуб, эгари ўргулди.

<sup>6</sup> Қ. б. — Улуғ Халил.

<sup>7</sup> Қ. б. — Дизак.

<sup>8</sup> Қ. б. — Фуруд

амонлиғ ва арзонлиғ қадрини мунча билмайду эдук. Ишрат усраттин сўнг, фароғат машаққаттин кейин лаззатлиқроқ ва яхшироқ кўринур. Тўрт-беш навбат ушмундоқ шиддаттин роҳатқа ва машаққаттин фароғатқа мунтақил бўлубтур. Аввалғи навбат бу эди. Мундоқ душман балосидин ва очлиқ ибтилоосидин халос бўлуб, амонлиғ роҳатиға ва арзонлиғ фароғатиға етуштук. Уч-тўрт кун Дизакта истироҳат қилдук. Андин сўнг Уратепа сари азимат қилдук. Пашоғар бир нима йўлдин қақасроқтур, чун муддати анда бўлуб эдим, ўтуб борурда бориб ани сайр қилдим.

Пашоғарнинг қўрғонида отун ким, муддати мадид менинг онам хонимға мулозамат қилур эди, бу навбат улоқсизлиқтин Самарқандта қолиб эди, учрай тушти, кўруштум, сўрдум. Самарқанддин бу ерга яёқ келибтур. Менинг онам хонимнинг сингли Хўб Нигорхоним олами фонийни видоь қилғон экандур. Уратепада хонимға ва менга эшиттурдилар. Менинг отамнинг онаси ҳам Андижонда вафот қилғон экандур, ани ҳам мунда эшиттурдилар.

Хоним хон бобом шунқор бўлғоли оналари, инилари, сингиллариниким, Шоҳбегим ва Султон Маҳмудхон ва Султон Нигор хоним ва Давлат Султон хоним бўлғайлар, кўрмайдурлар эди. Муфорақат имтилоди ўн уч-ўн тўрт йилга тортиб эди, туққонларни кўргали Тошкандға мутаважжиқ бўлдилар.

Мен Муҳаммад Хусайн мирзо била сўзлашиб, Уратепанинг кентларидин Дахкат<sup>9</sup> деган ерда қишламоқ бўлдум. Бориб уруқни Дахкатда қўюб, бир неча кундин сўнг Шоҳбегимни ва хон додамни ва уруғ-қаяшни кўргали мен ҳам Тошканд азимати қилдим. Бориб Шоҳбегим ва хон додамға мулозамат қилиб, бир неча кун анда бўлдум. Менинг онамнинг туққон эгачиси Меҳр Нигор хоним ҳам Самарқанддин келдилар. Менинг онам хоним беҳузур бўлдилар, хили ёмон беҳузурлуқ эди. Маҳкам мухотара ўткардилар.

Ҳазрати Хожаго Хожа Самарқанддин чиқиб келиб, Фаркатта ўлтуруб эдилар. Фаркатқа бориб Хожани кўрдум. Умидвор эдимки, хон додам риоят ва иноят мақомида бўлуб, вилоят ва паргана бергайлар. Уратепани ваъда қилдилар. Муҳаммад Хусайн мирзо бермади. Билмон ўзлукидин бермадиму, ё юққоридин ишорат бўлдиму?

Неча кундин кейин Дахкат Уратепанинг кўҳпоя кентларидиндур, улуғ тоғнинг тубида тушубтур, бу тоғдин ўтгач Масчо<sup>10</sup> бўлур. Эли агарчи сорт ва деҳнишиндур, вале атрокдек гала ва рамалиқ эллардур. Дахкатнинг қўйини қирқ минг чинарлар эди. Бу кентта раоёнинг уйларига туштук. Мен бир калонтарининг уйига туштим, қари киши эди, олтмиш-

<sup>9</sup> Қ. б. — Деҳкат (دهکت).

<sup>10</sup> Қ. б. — Масихой вилояти.

етмишда<sup>11</sup> бор эди, вале онаси ҳануз бор эди. Хили умр топқон хотун эди, юз ўн бир ёшта эди. Темурбек Ҳиндустонга кирганда бу хотуннинг уруқ-қаяшидин бири ўл черикка бориб экандур. Ул хотирида бор эди, ҳикоят қилур эди. Бир Дахкатда ушбу хотуннинг ўзидин туққон ва набира ва қиз набира ва набираи набира тўқсон олти киши ҳозир эди. Ўлганлари била икки юз ҳисоб қилурлар эди. Набирасининг набираси бир йигит йигирма беш-йигирма олти ёшлар, қопқора сақоллиқ йигит эди.

Дахкатда эканда Дахкатнинг гирд ва навоҳисидағи тоғларни ҳамиша яёқ юруб, сайр қилур эдим. Аксар яланг оёқ юрур эдим. Яланг оёқ кўп юргандин оёқларим андоқ бўлуб эдиким, тоғ ва тош тафовут<sup>12</sup> қилмас эди. Ушул сайр асносида бир кун намози дигар била намози шом орасида\* бир иничка помушаххас йўл била бир ўй тушуб борадур эди. Мен дедимким, бу йўл қаёнга борур экин? Уйга кўз солинг, ўйни итурманг, то йўлнинг қайсари чиқари малум бўлғай. Хожа Асадулло зарофати қилди, дедиким <sup>13</sup>: «Гов гум шавад, чикор кунем»?<sup>14</sup>

Ушбу қиш сипоҳилардин баъзиси бизнинг била қазоқлиқларда юруй олмай, Андижонга бормоққа рухсат тиладилар. Қосимбек муболагалар била арзга еткурдиким, чун бу киши борадур, Жаҳонгир мирзога махсусона ўз кийганингизни йиборинг. Бир ос бўркумни<sup>15</sup> йибордим. Қосимбек яна муболага қилдиким, Танбалга ҳам бир нима йиборсангиз не бўлғай? Агарчи рози эмас эдим, Қосимбекнинг муболагаси жиҳатидин Нўён кўкалтошнинг бир ўғуқ ясси қиличини ким Самарқандта ўзи учун ясатиб эди, Танбалга йиборилди. Менинг бошимга теккан қилич ушбу қилич-ўқ эди, нечукким келур йилнинг вақойида мазкур бўлғусидур.

Неча кундин сўнг менинг улуг онам Эсан Давлат бегимким, мен Самарқанддин чиққонда қолиб эдилар, Самарқандта қолгон кўч-уруғ ва оч ва оруқ била келдилар. Ушбу қиш ўртасида Шайбонийхон<sup>16</sup> Хўжанд сўйини муз била кечиб, Шоҳруҳия ва Пискент<sup>17</sup> навоҳисини чопти.

<sup>11</sup> Қ. б. — етмиш-сексон.

<sup>12</sup> Қ. б. — таъсир.

\*<sup>13</sup> Қ. б. — бир ичка йўл била бир киши бир ўкуз олиб борадур эди. Мен сўрдумки, бу йўл қайда борур? Айттиким, ўкузга қораланг, дев турманг, то қайда борғай. Бу сўзни эшитиб, Хожа Асадулло зарофат қилди, дедиким, агар ўкуз итса, на қилурбиз?

<sup>14</sup> Агар ҳўкиз йўқолса, нима қиламиз? Еки говгум бўлса, яъни қоронгу бўлса нима қиламиз? Бу ерда «говгум»нинг иккала маъносига ҳам ишорат қилиб лутф қилган.

<sup>15</sup> Қ. б. — Бир кийган тақиямни.

<sup>16</sup> Л. б. — Шобиқхон.

<sup>17</sup> Л. б. — Пискент (پيسكنت) Қ. б. да Бешкент. (بېشكنت، بېشكنت).

Таржималарда *Бишкент*.

Хабар келгач кишимизнинг озлиғига боқмай, чопа отландуқ. Хўжанднинг қуйғи кентлари Ҳаштияк тўғриси била мутаважжиқ бўлдук. Маҳкам зарб совуқ эди. Бу навоҳида Ҳодарвеш ели ўксумас, ҳамиша тунд қўпар. Ул мартабада совуқ эдиким, ушул икки-уч кунда икки-уч киши бу орада совуқнинг шиддатидин ўлуб эди. Манга ғулға эҳтиёж эди. Бир ариқ суйида ким ёқалари қалин муз тўнғуб эди, ўртаси сувнинг тезлиги жиҳатидин ях боғламайдур эди, бу сувга кириб ғул қилдим. Уи олти қатла сувга чўмдум. Сувнинг совуқлуғи хили таъсир қилди.

Тонгласи Хўжанд суйини Хослар тўғрисидин муз устидин ўттук. Сувдин ўтуб тунқатиб, Пискентга келдук.

Шайбоқхон худ Шоҳрухия навоҳисини-ўқ чопиб ёнғондур. Ул фур-сатга Пискент Мулла Ҳайдарнинг ўғли Абдулманнонда эди. Абдулманнондин кичикрак Мумин отлиқ бир ярамас ва паришон ўғли мен Самарқандда эканда менинг қошимға келиб эди, филжумла риоят қилиб эдим. Билмон Нўён кўкалтош Самарқандда анинг била нетавр ёмон маош қилур, бу...<sup>18</sup> кийна сахлаб экандур. Ўзбак чопғунчисининг ёпилғон хабари келгач, хон қошиға кетти.

Пискенттин кўчуб Оҳангарон кентларида уч-тўрт кун таваққуф қилдук. Самарқанддағи ошнолик била Мулла Ҳайдарнинг ўғли Мумин Нўён кўкалтошни ва Аҳмад Қосимни, яна баъзиларни оғизлағони<sup>19</sup> чорлар, мен ким Пискенттин кўчтум, бу жамъ Пискентта қолдилар. Бу жамоатқа бир жар ёқасида суҳбат берур. Биз келиб Оҳангарон кентларидин Сом-сийрак<sup>20</sup> деган кентга туштук. Тонгласи хабар келадиким, Нўён кўкалтош жардин мастлиқта йиқилиб ўлибтур. Ҳақназарни ким, Нўённинг туққан тағойиси эди, яна бир жамъ била йиборилди, бориб Нўённинг йиқилғон еридин топиб, эҳтиёт қилиб, Нўённи Пискентга туфроққа топшуруб келдилар. Булар суҳбат тутқон ердин бир ўқ отими бир баланд жарнинг остида Нўённинг ўлугини топибдурлар. Баъзиға гумон бўлдиким, Самарқанддағи кийнани сахлаб, Мумин Нўёнға қасд қилди, Таҳқиқини киши билмади. Манга ғариб таъсир қилди, кам кишининг фавтиға мунча мутаассир бўлуб эдим. Бир ҳафта-ўн кунгача ҳамиша йиғлардим. Фавтининг тарихи «фавт шуд Нўён»<sup>21</sup> топилди.

Неча кундин сўпг ёниб Дахкатга келдим. Ёз бўла Шайбоқхоннинг Ўратепа устига келур хабари бўлди. Дахкат туз ер учун Оббурдан до-

<sup>18</sup> Л. б. — Нуқталар ўрнида уят сўкиш сўз ишлатилган. Қ. б. — «муҳлик» дейилган.

<sup>19</sup> Л. б. — оғизлағони (тўғриси оғизлағони бўлиши «ерак) Қ. б. — тамом егали.

<sup>20</sup> Қ. б. — Сом-сарак (ҳама ерда).

<sup>21</sup> «Фавт шуд Нўён» (вафот қилди Нўён) فوت شد نويان — «Абжад ҳисоби»да 907 ҳижрий йил.

бони била Масчо<sup>22</sup> кўҳистониға оштук. Масчонинг қуйиғи кенти Оббурдандур. Бу Оббурдандин қуйироқ бир чашма тушубтур, бу чашма бошида мазоредур. Ушбу чашмадин юққори Масчо дохилидур. Қуйи Палғарға тааллуқдур. Ушбу чашма бошида, чашма ёқасидағи тошида қазиб, бу уч байтни сабт эттим:

Шунидамки, Жамшеди фаррух сиришт  
Ба сарчашмае бар санге навишт:

Барин чашма чун мо баса дам заданд,  
Бирафтанд то чашм барҳам заданд.

Гирифтем олам ба мардию зўр,  
Ва лекин набурдем бохуд бағур<sup>23</sup>.

Ул кўҳистонда бу расмдурким, тошқа қазиб абёт ва нималар битирлар. Ушбу Масчога эканда Мулло Ҳижрий шоир Ҳисор тарафидин келиб мулозамат қилди. Бу матлаъни ушул айёмда айтиб эдим:

Такаллуф ҳар неча сурат тутулса андин ортуқсен,  
Сени жон дерлар, аммо бетакаллуф жондин ортуқсен.

Шайбоқхон Уратепанинг гирд ва навоҳисига келиб, бир пора бузуқчилик қилиб ёнди. Шайбоқхон Уратепанинг устида эканда кишимизнинг озлиғига ва яроқсизлиғига боқмай, Масчога уруқни қўюб, Оббурдан добонидин ошиб Дахкат навоҳисига келдукким, кеча эрта ёвуқ сивиниб қопуға келган ишни тақсир қилмағайбиз. Шайбоқхон бот-ўқ ёнди.

Яна добон ошиб Масчога келдук. Хотирға кечтиким, мундоғ тоғдин тоғқа алохон ва аломон, вилоятимиз йўқ, еримиз йўқ, турмақ бетақрибдур, хон қошиға Тошкандга-ўқ боралинг. Қосимбек бу юрумоққа ризо бўлмади. Қорабулоқда уч-тўрт мўғулни забт ва сиёсат учун ўлтуруб эди, нечукким мазкур бўлди. Голибо ушул жиҳатидин бормоққа тарадуд қилди. Ҳар неча муболаға қилдук, бўлмади. Оғани ва тавобиъ ва мавоҳиқи била Ҳисорға тортти.

Биз Оббурдан кўтали била ошиб, хон қошиға Тошкандга мутажжиж бўлдук. Ушбу айёмда Танбал черик тортиб Оҳангарон жулгасига келди. Черик устида Муҳаммад дўғлатким, Муҳаммад Ҳисорийға машҳур эди, яна иниси Султон Ҳусайн дўғлат, Қанбар Али саллох мутафиқ бўлуб Танбалға қасд қилурлар. Бу муҳимни Танбалға сезиргач, тура олмадилар, хон қошиға қочиб келдилар.

<sup>22</sup> Қ. б. — ҳама ерда Масихой.

<sup>23</sup> Эшиттимки, қутлуқ табиатли Жамшид бир булоғ бошида тош устига шундай деб ёзган экан: бу булоғ тепасида бизлар сингари кўп кишилар келиб ўлтурдилар, кетдилар ва йўқ бўлдилар. Оламни мардлик ва зўрлик билан олдик, лекин ўзимиз билан гўрга элтмадик.

Бизга қурбон ийди Шоҳрухияда бўлди. Бетаваққуф ўтуб, хон қошига Тошкандга бордим. Бу рубойни айтиб эдим, маъмул қофиясида тараддудим бор эди, ул маҳалда шеър мусталаҳотиға мунча татаббуъ қилмайдур эдим, хон ҳуштабъ киши эди, шеър айтур эди, агарчи сару сомонлиқ ғазали камроқ эди, бу рубойни хонға ўткариб, тараддудимни арз қилдим. Қўнгул тинғудек шофий жавоб топмадим. Ғолибо шеър мусталаҳотиға камроқ татаббуъ қилғондурлар. Рубойи будур:

Ёд этмас эмиш кишини меҳнатта киши,  
Шод этмас эмиш қўнгулни ғурбатта киши.  
Қўнглум бу ғариблиқта шод ўлмади ҳеч,  
Ғурбатта севунмас эмиш, албатта, киши.

Сўнгра маълум бўлдиким, турки лафзида маҳал иқтисоси била то ва дол, яна ғайн ва қоф ва коф бир-бирлари била мубаддал бўлурлар эмиш.

Бир неча кундин сўнг Танбал Уратепанинг устига келди. Бу хабар келгач хон Тошканддин черик отланди. Пискент била Сом-сийрақнинг орасида бронғор ва жвонғорни ясол ясаб эдим, кўрдилар. Мўғул дастури била туғ<sup>24</sup> боғладилар. Хон оттин тушти. Тўққуз туғни хоннинг олида турғузуб, бир мўғул\* бир ўйнинг ўрта илигига<sup>25</sup> бир узун оқ бўзни боғлаб, илигига тутубдур. Яна уч парча узун бўзни уч туғнинг тутасидин қуйироқ боғлаб, туғнинг йиғочининг остидин олиб келтуруб, бир бўзнинг учини хон босиб турди. Яна бир туққа боғлағон бўзнинг учини мен босиб турдум. Яна бир бўзнинг учини Султон Муҳаммад Хоника. Ул мўғул бўз боғлағон ўйнинг ўрта илигини илигига олиб, мўғулча нималар деб туққа боқиб ишорат қиладур, хон ва тамом турғонлар туғ сорига қимизлар сочадурлар. Нафирларни ва нақораларни бир йўли чаладурлар. Бўлғон ясолда турғон черик эли бир йўли сурон соладурлар. Уч навбат ушмундоқ қиладурлар. Андин сўнг отланиб, сурон солиб ушмунча черик даврин чопадурлар. Мўғул орасида Ченгизхоннинг тузуки холоғача Ченгизхон ясаб қўйгандек-ўқтур.

Бронғор бронғорда, жвонғар жвонғарда, ғул ғулда, ҳар ким ота-отасидин қолған ерида-ўқ турар, бронғор била жвонғорда ҳар кимнинг эътибори кўпрактур, уч сариоқ турарлар. Бронғорда чароси била бекичик уруғининг ҳамиша учқа чиқмоқ талашлари бор. Ул фурсатта чаросининг туман бегиси Қашқа Маҳмуд эди, хили мардона йигит эди. Бекичик туманинингким, туманга-ўқ машҳурдур, туман бегиси Айюб Яъқуб эди, дўчқа чиқмоқ учун уруштилар. Бир-бирларига қиличлар суғуруштилар. Охир ғолибо мундоқ қарор топтиким, чаргада бириси

<sup>24</sup> Қ. б. — дамдама.

<sup>25</sup> Қ. б. — Бир ўкузни илик сўнгагига

юққори турғай, ясолда яна бири учқа чиққай. Тонгласиға Сомсийрак<sup>26</sup> навоҳисини чарга солиб овладилар. Келиб Турок<sup>27</sup> чорбоғиға тушулди. Ул ғазаликим тугаттим, ушбу кун ушбу юртта тугаттим. Ул туганган ғазал будур:

Жонимдин ўзга ёри вафодор топмадим,  
Кўнглумдин ўзга маҳрами асрор топмадим.

Бу ғазал етти<sup>28</sup> байт турур. Мундин сўнг ҳар ғазалким туганди, ушул тартиб била-ўқ битилди.

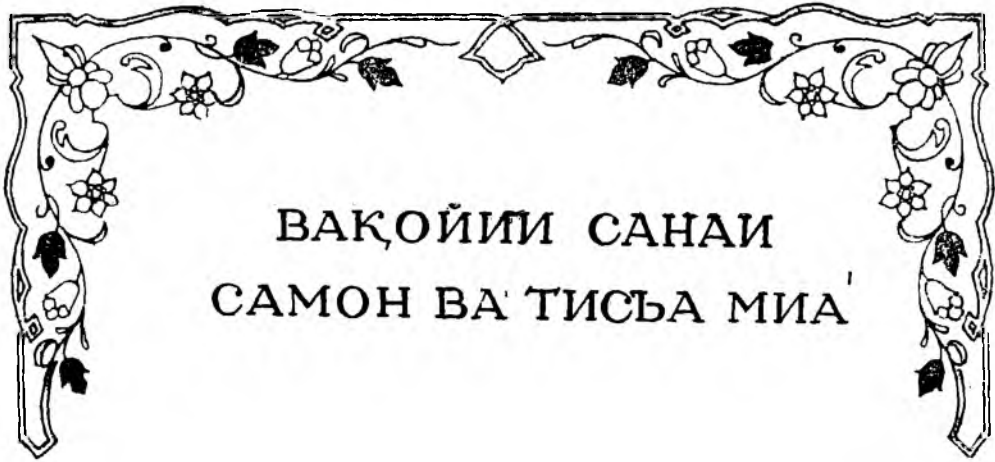
Мундин кўч-бакўч Хўжанд дарёсининг ёқасиға келдилар. Бир кун сайр тариқи била сувдин ўтуб, ош пишуруб, йигитларни ва чухраларни шўхлуққа солдук. Ушбу кун менинг такбандимнинг олтун қуллобинини ўғурладилар. Тонгласиға-ўқ Хонқули Баёнқули била Султон Муҳаммад Вайс қочиб Танбалға бордилар. Барчаға гумон бўлдиким, бу ҳаракат булардин содир бўлубтур, агарчи таҳқиқ бўлмади. Аҳмад Қосим кўҳбур ҳам ижозат тилаб Уратепага борди. Ул ҳам ушбу борғон била келмади, Танбалға борди.

<sup>26</sup> Қ. б. — Сом-Сорак.

<sup>27</sup> Қ. б. — Бурк (بورک).

<sup>28</sup> Л. б. — олти.





## ВАҚОЙИИ САНАИ САМОН ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>



оннинг бу юруши бефойдароқ юруш эди: қўрғон олмоқ ва ёғи босмоқ йўқ: бордилар, келдилар. Бу муддатгаким, Тошкандта эдим, хили қаллошлиқ ва хорлик тортилди: вилоят йўқ, вилоят умидворлиғи йўқ, навкар аксар тарқали; маъдудиким, қолиб эди, қаллошлиқтин менинг била юруй олмас эдилар. Хон додамнинг эшигига борсам, гоҳи бир киши била, гоҳи икки киши била борур эдим, вале яхшилиғи бу эдиким, ёт эмас эдилар, туққон эдилар. Хон додамга кўрунуш қилиб, Шоҳбегим қошига келур эдим. Ўз уйимдек бош яланг, оёқ яланг кирар эдим. Охир мундоқ саргардонлиқтин ва бу навъ бехонумонлиқтин жонга еттим.

<sup>1</sup> Туққиз юз саккизинчи (1502 — 1503) йил воқчалари.

Дедимким, мундоқ душворлиқ била тирилгунча, бош олиб итсам яхши. Бу навъ хорлиқ ва зорлиқ била эл билгунча оёғим етганча кетсам яхши. Хитойға бормоқни жазм қилиб, бош олиб кетмакка азм қилдим. Кичикликдин бери Хитой сариға ҳавасим бор эди. Вале салтанат ва алойиқ жиҳатидин муяссар бўлмас эди. Салтанат худ борди. Онам она-лариға, инилариға қўшулдилар. Мавониъ рафъ бўлди, ул дағдағалар дафъ бўлди. Хожа Абулмакоримнинг тавассути била бу сўзни ораға солдимким, Шайбоқхондек ғаним пайдо бўлбтур, мунинг зарари туркка ва мўғулға мусовидур. Мунинг фикрини ҳололиқтаким, улусни яхши босмайдур ва кўп улғаймайдур, қилмоқлик вожибдур. Нечукким деб-турлар:

Имрўз бикүш чу метавон кушт,  
 Оташ чу баланд шуд жаҳон сўхт.  
 Магзорки зиҳ кунал камонро,  
 Душман чу батийр метавон дўхт<sup>2</sup>.

Кичик хондодам ҳам йигирма тўрт-йигирма беш йилдурким, мулоқот қилмайдурлар, мен ҳам уларни кўрган эмасман. Бўла олғаймуким, мен борсам, ҳам кичик хондодамни кўрсам, ҳам мулоқот қилмоққа восита ва сойиъ бўлсам. Ғаразим бу эдиким, бу баҳона била бу орадин чиқсам, Мўғулистон ва Турфонға боргонда худ ҳеч монии ва дағдаға қолмас, ўз жilовим ўзумнинг илигимда бўлур. Бу хаёлимдин ҳеч киши соҳиб вуқуф эмас эди, кишини соҳиб вуқуф ҳам қилиб бўлмас эди. Не жиҳаттинким, онамға худ мумкин эмас эдиким, мундоқ сўзларни айта бўлғай. Яна бир неча улуг-кичик гирд ва гўшамда бўлурлар эди. Ўзга умидворлиқлар била манга ирашиб саргардонлиқ тортиб юрурлар, аларға ҳам мундоқ сўзларни айтмоқнинг ҳеч лутфи йўқ эди. Хожа Абулмакорим Шохбегимга ва хондодамга бу сўзни айтқоч, алардин ризо не фаҳм бўлур. Яна хотирлариға кечарким, риоят топмоғондин магар рухсат тилайдурман. Бу жиҳаттин номус қилиб рухсатта андак тааммул қилдилар.

Ушбу фурсатта кичик додамдин бир киши келдиким, таҳқиқ кичик хон келадур. Бу ҳаёл ҳам бўлмади. Яна бир киши келиб, кичик хоннинг яқин етганининг хабарини айтқоч, Шохбегм ва кичик хондодамнинг сингиллари Султон Нигорхошим ва Давлат Султонхоним ва мен ва Султон Муҳаммад Хоника ва Мирзохон, борча кичик хон додамға ўтру чиқтук. Тошканд била Сайромнинг орасида Яғо<sup>3</sup> деган кент ва яна бир неча кентгиналар бор. Иброҳим ота ва Исҳоқ отанинг қабри

<sup>2</sup> Кучинг етар экан, оловни шу он ўчир. Агар аланга олса, жаҳонни куйдиради. Душманни ўқ билан уришга қодир экансан, унинг камон керишига қўйма.

<sup>3</sup> Қ. б. — Яғмон.

андадур, бу кентларгача борилди. Кичик хон додамнинг бу замон келурини таҳқиқ билмай ҳолидин суръат била отланиб эдим. Баякбор хон учрай-ўқ туштилар. Илгари юрудум, мен тушганда-ўқ кичик хон додам воқиф бўлди, хили изтиробта, бўлди. Ғолибо андоқ хаёли бор экандурким, бир ерда тушуб ўлтуруб, менинг била таъзим била кўрушгайлар. Ёвуқ етишиб туштум, маҳал ул тақозо қилмади, юкунгуча фурсат ҳам бўлмади, букулуб бориб кўруштум. Изтироб ва инфиолда бўлуб, филҳол Султон Саидхон била Бобохон Султонни буюрдиларким, тушуб менинг била юкунуб кўрушгайлар. Хоннинг ўғлонларидин ушбу икки султон-ўқ келиб эди, ўн уч-ўн тўрт ёшда бўлғойлар эди. Бу султонлар била кўрушуб отланиб, Шохбегим қошига келдук. Ўлтуруб ўтган-кечган кайфият ва ҳолоттин ярим кечагача ўлтуруб айтиштилар. Тонгласи кичик хон додам манга мўғулча расмлик бош-оёқ ва қўрини ва эгарлик хосса отини иноят қилди. Мафтуллуқ мўғули бўрк ва сончма тиккан хитойи атлас тўн ва хитойи қўр, бурунғи расмлик тоши чиноти била хитойини сўл сари, яна уч-тўрт нима хотун кишининг ёқосига осар анбардон ва харитасилек нималар осибтурлар, ўнг сарида ҳам ушмундоқ уч-тўрт нима осибтурлар. Ул ердин Тошканд сори мутаважжих бўлдилар.

Улуғ хон додам ҳам Тошканддин уч-тўрт йиғоч йўл ўтру чиқиб келди. Бир ерда шомияналар тикиб, улуғ хон ўлтурди. Кичик хон рўбарўдин келадур эди. Ёвуқ етгач хоннинг сўл қўли била кейиндин эврулуб келиб, хоннинг олида тушуб келди. Кўрушур ерга етишиб, тўққуз қатла юкунуб келиб кўрушти. Улуғ хон ҳам кичик яқин етгач, қўпуб кўруштилар, ғалаба кучушуб турдилар. Ёнғонда ҳам кичик хон тўққуз қатла юкунди. Тортиқ тортқонда ҳам қалин юкунди. Андин сўнг келиб ўлтурдилар. Кичик хоннинг кишилари тамом мўғулча ясаниб эдилар: мўғулча бўрklar, хитойи атлас ва сончма тиккан тўнлар ва мўғулча яшил сағрилиқ соқдоқлар ва эгарлар ва мўғулий отлар ва таври ғайри мукарарар зеб била келди.

Кичик хон озроқ киши била келиб эди: мингдин кўпроқ, икки мингдин озроқ бўлғай эди. Кичик хон додам ғариб атворлик киши эди, қиличиға маҳкам эрклик ва мардона киши эди. Бу аслиҳадин қиличқа кўпрак муътақид эди. Дер эдиким, шашпар ва пиёзий ва кистан ва табарзин ва болтуким бор, тегса бир ери коргардур, қилич агар тегса, бошдин-оёғи коргардур, кесар. Қиличини харгиз ўзидин айирмас эди: ё белила эди ё илигида. Еқа ерда улғонғон учун бир нима рустойроқ, дуруштгўйроқ эди. Ушбу мўғулча зеб билаким, мазкур бўлди, кичик хон додам била келдим. Хожа Абулмакорим улуғ хон додам била эди, мени тонимайдур, сўрубтурким, булар қайси султондур? Айтқондин сўнг танибтур.

Тошкандга келиб бот-ўқ Султон Аҳмад Танбалнинг устига Андижонга черик тортдилар. \*Кандирлик добонининг йўли била мутаважжиҳ бўлдилар. Оҳангарон жулгаси ега кичик хонни ва мени илгаррак айирдилар. Добондин ошиб Зирқон ва Карнон навоҳисида бир кун дим кўрдилар, черикларини ўттуз минг ченадилар<sup>4</sup>.

Илгаридин хабар кела бошладиким, Танбал ҳам черикини йиғиб Аҳсиға келибтур. Хонлар машварат қилиб, раъйлари мунга қарор топтиким, манга бир пора черик қўшқайлар, Хўжанд суйини ўтуб, Уш ва Ўзганд сори бориб, орқасиға эврулгаймен. Сўзни мунга қўюб, Айюб бекчикни тумани била, Жон Ҳасан норинни норинлари била, Муҳаммад Ҳисорий дўғлатни, Султон Ҳусайн дўғлатни, Султон Аҳмад мирзо дўғлатни ўзларини, дўғлат тумани буларда эмас эди, Қанбар Алини ва Соригбош мирзо итарчини черик доруғаси қилиб манга қўшдилар. \*Карнондин хонлардин айрилиб, Сакон навоҳисидин Хўжанд суйини сол била кечиб, Хўқон ўрчини била ўтуб, Қубони бостуруб, Олайлуқ ўрчини била Уш ўстига илғадук<sup>5</sup>. Саҳар вақти Уш қўрғониға ғофиллиқта етиштук. Уш эли чора қила олмадилар, Ушни топшурдилар. Биттабъ вилоят эли бизни кўп тилар эрдилар. Танбалнинг қўрқунчидин ва бизнинг йироқлиғимиздин чораларин топа олмаслар эди. Ушқа келиб киргач, Андижоннинг шарқ ва жанубидағи тоғ ва туз эл ва улуслари тамом кирдилар. Ўзганднингким бурун Фарғонанинг пойтахти ул экондур, яхши қўрғони бор, сарҳадта воқий бўлубтур. Эли бизнинг қуллуғимизни қабул қилиб, киши йибориб, манга кирдилар. Неча кундин сўнг Марғинон эли ҳам доруғасини уруб қазлаб, манга кирдилар. Хўжанд суйининг Андижон тарафидағи қўрғонлардин бир Андижондин ўзга тамом кирдилар.

Бу айёмда бовужудким мундоқ шўр ва фитна қойим бўлди, Танбал ҳануз ўзига келтурмай, Аҳси била Карнон оралиғида отлиқ-яёғ черики била хонлар била рўбарў бўлуб, ўзини шох ва хандақ била беркитиб ўлтуруб эди. Бир неча навбат ул тарафдин оз-оғлоқ урушмуруш бўлур, вале ҳеч жонибтин ғолибият ва мағлубият мушаххас ва маълум бўлмас, чун Андижон тарафидағи эл ва улус ва қўрғон ва вилоят аксар манга кирдилар, Андижоннинг эли ҳам биттабъ мени тилар эдилар, вале чораларин топа олмаслар эди, хотирға еттиким, бир кеча Андижоннинг ёвуғиға бориб, киши киюруб, хожа ва арбоблари била сўзлашсак, эҳтимоли борким, бизни бир тарафдин киюргайлар. Бу хаёл била Ушдин отланиб, ярим кеча Андижоннинг бир куруҳида Чилдухта-

<sup>4</sup> Қ. 6. Абон кўталидан ўтуб Зирмон ва Кирмон кўтали икки хон яна қўшулуштиллар. Ушпал манзилда черикни сон кўрдилар. Ўттуз минг киши тахмин қилдилар.

<sup>5</sup> Қ. 6.—Кирмонда хондин айрилиб, Манган навоҳисида Хўжанд дарёсини сол била ўтуб, работи Чубон йўли бирла Кабол босиб ўтуб, Олмалиқ йўли била Уш устига келдук.

рон рўбарўйиға келдук, Қанбар Алибек ва яна баъзи бекларни илгаррак йиборилдиким, инчкалик била қўрғонға киши киюрүб, хожа ва арбоб била сўзлашгайлар. Биз йиборғон бекларнинг интизориди от устида-ўқ туруб эдик, баъзи ургудамоқта, баъзи хоболуд, кечанинг уч паҳри бўлғой эди, баякбор таблбоз уни ва сурон чиқти. Ёғининг кўпини, озини билмай, гофил ва уйқулуқ эл бир йўли-ўқ бир-бирига боқмай дувурлаб қоча бердилар. Мен элни тийгунча фурсат ҳам бўлмади. Ёғи сори-ўқ юрудум. Миршоҳ қавчин, Бобо Шерзод ва Дўст Носир менинг била-ўқ тебрадилар. Биз тўрт кишидин ўзга жамиъ эл қочмоққа-ўқ юз қўйдилар. Озроқча ёниб эдимким, бу доринғонлар ўқ қўюб, сурон солиб, етишиб келдилар. Бир қашқа отлиқ киши манга яқин сиғиниб келди. Отини ўқладим, юмоланиб борди. Бир нима босилғондек бўлдилар.

Менинг била бўлғон уч киши дедиларким, қоронғу кеча боғийнинг кўпи-ози маълум ва мушаххас эмас. Бўлғон черик эли тамом кеттилар, биз тўрт кишидин не миқдор мутазаррир бўлғайлар, бориб бу дурамаган элга етиб, урушмоқ керак. Қатраб элга етиб, уруб, қамчилаб, ҳар чанд қилиб, эл тийилмади. Яна бу тўрт киши била ёниб, ўқ қўйдук, озроқча тўхтадилар. Чун бир-икки навбат кўрдилар, биз уч-тўрт киши, беш эмасбиз. Яна элни қўлға тушурмакка машғул бўлдилар. Ушбу дастур била уч-тўрт қатла бориб элни тийдим. Эл тийилмоғоч, яна ушбу уч киши била ёниб-ўқ қўпуб, ғанимни ёндурдум. Икки уч курухгача элни Харобук ва Пашомуннинг\* рўбарўйидаги пуштағача қувлай келдилар. Пуштаға етганда Муҳаммад Али мубашшир учради. Мен дедимким, бу оз кишидур, туруб от солалинг. Туруб от солдук, ириша туруб қолдилар. Паришон бўлғон эл ул тарафдин-бу тарафдин йиғилиб келдилар. Баъзи ўбдон-ўбдон йигитлар ушбу доритқон била рост ўшқа борибтурлар.

Бу кайфият мундоқ экандурким Айюб бекчикининг туманидин бир неча мўғул Ушдин биздин айрилиб қазақликқа Андижоннинг гирдиға келган экандурлар. Бизнинг черикнинг ғавғосин эшитиб, инчкалик била илгаррак келиб ўрон алашурлар. Бу ўрон икки навъ бўлур: бир улким, ҳар қавмнинг ўрони бор, нечукким, баъзи қавмнинг ўрони «дурдона»дур ва баъзининг «туққай», баъзининг «лулу»; яна бир тамом черикка иш маҳалида икки лафзни ўрон қўярларким, иш вақтида учрашқонда, бири бир лафзни айтқонда яна бири ул маъхүд лафзни айтқай, то бу тариқ била эл ёғидин айрилгай ва ўз кишини ётдин фарқ қилгай. Ул юрушта маъхүд ўрон алфази «Тошканд» била «Сайрам» эди. Тошқанд деса, Сайрам дейилгай, Сайрам деса Тошканд. Бу орада—шўрда Хожа Муҳаммад Али илгаррак экандур. Мўғуллар: Тошканд, Тошканд деб келурлар. Хожа Муҳаммад Али сирт киши изтиробта бўлур, муқобалада ул

\* Қ. б.—Жаробук ва Шибомун.

ҳам, Тошканд, Тошканд дер. Мўғуллар ёғи кишиси хаёл қилиб сурон солиб, таблбоз чолиб ўқ қўярлар. Ушбу тариқи ғалат ғавғо била турмаб паришон бўлдук.

Ул қилғон хаёл бўлмади. Яна ёниб Ушқа келдук. Беш-олти кундин сўнг тоғ ва туз ва қўрғон манга ружуъ қилғонидин Танбал ва тавобии бедил ва бепой бўлуб, чериги ва эли учар-тўртар тоққа ва тузга қоча кириштилар. Баъзи анинг ичиндин келганлар дедиларким, Танбалнинг иши бузулмоқға етибдур. Ушбу уч-тўрт кунда таҳқиқ бузулуб ёнғусидур. Бу хабарлар келгач Андижон устига отландук.

Андижон қўрғонида Танбалнинг кичик иниси Султон Муҳаммад Қалпўк<sup>6</sup> эди, Тутлуқ<sup>7</sup> йўли била келиб, Андижоннинг жапуб тарафиға Хоконға намоз пешипда чопқун қўюлди ўзум ҳам чопқунчининг кейинича юруб, пуштаи Айшнинг Хокон тарафидағи доманасига келдим. Қоровулдин хабар келдиким, Султон Муҳаммад Қалпук бўлгон кишиси била маҳалла ва боғоттин тошқари пуштаи Айшнинг доманасига чиқибтур. Чопқунчи ҳануз йиғилмайдур эди. Чопқунчининг йиғилуриға боқмай бетаваққуф ёғи сари тез-ўқ тебрадим. Қалпўкнинг кишиси беш юздин кўпроқ бўлғай эди. Агарчи бизнинг кишимиз андин кўпрак эди, вале черик эли чопқунга тарқаб эди. Рўбарў бўлгон маҳалда ўшанча-ўқ бўлғай эдук. Ясол ва тартибни мулоҳаза қилмай, жилаврез-ўқ ғаним сари мутавважжиҳ бўлдук. Ёвуқ етгач, тўхтай олмади. Бир-икки қилич олишгунча ҳам бўлмади, қоча берди. Кишисини Хокон дарвозасининг ёвуғиғача тушара бордилар. Ёғини босиб маҳалланинг ёқаси Хожа Каттаға етганда намоз шом бўлуб эди, тез-ўқ дарвозаға етар хаёлим бор эди.

Улуғ-қари тажрибалиқ беклар Носирбек Дўстбекнинг отаси, Қанбар Алибек арзға тегурдиларким, кеч бўлубтур, қоронғуда қўрғонга яқин сиғиниб бормоқ беҳисобдур, кейинрак тортиб тушалинг, тонгла не чоралари бордур, қўрғонни берурлар. Бу тажрибалиқ бекларнинг сўзига кириб, маҳаллотнинг ёқасидин-ўқ ёндуқ. Агар қўрғон эшигига борсоқ экандур, бешак ва шубҳа қўрғон иликка кирар экандур. Намоз хўфтан эди, келиб Хокон ариғидин ўтуб, Работи Рўзақ кентининг ёнига тушулди.

Бовужудким Танбалнинг бузулуб, ёниб Андижонға келур хабари бор эди, бетажрибалиқдин ғафлате бўлди. Хокон ариғидек берк ариғининг ёқаси беркилиб тушмай ариғдин ўтуб келиб Работи Рўзақ кентининг ёнига тубтуз ерга тушулди. Қоровул йўқ, жангдовул йўқ, ғофил ётилиб эди. Тонг бошида эл чучук уйқуда эдиким, Қанбар Алибек қатраб қичқириб айттиким, ёғи етти, қўпунг. Ушмунча деб, лаҳзаи тавақ-

<sup>6</sup> Қ. б. — Гулбек (كلبيك)

<sup>7</sup> Қ. б. — Тулуқ.

қуф қилмай ўта чиқти, ёнмади. Мен ҳамиша, омонлиқда ҳам, тўн, ўқув-воқ чиғормой-ўқ такая қилур эдим. Қўпқоч-ўқ қилич, соқдоғни боғлаб филҳол отландим. Туғчи туғ боғлағуча фурсат бўлмади, туғни илигиға олиб-ўқ отланди. Ёғи келадурган сори-ўқ мутаважжиҳ бўлдуқ. Ул отланғонда ўн-ўн беш киши ҳамроҳ эди. Бир ўқ отими келиб эдукким, ёғининг чопқунчисига етгук. Бу ҳолатта менинг била ўнча киши бўлғай эди. Илдам юруб етиб ўқ қўюб, илгариги кишисини олгон била тебрадук. Яна бир ўқ отими қавлаб бориб эдукким, гулиға етгук.

Султон Аҳмад Танбал юзча чоғлиқ киши била тўхтаб турубдур. Танбал ўзи яна бир киши била ясолидин эшиклик, тувурлук илгаррак ур-ур деб турубдур, вале эли аксар ёнларини бериб, қочай-қочмай легандек этиб турубдурлар.

Ушбу замонда менинг била уч киши қолиб эди: бир Дўст Носир, яна Мирзо Али кўкалтош, яна Қаримдод Худойдод туркман, бир ўқим шастимда эди, Танбалнинг дувулғасига ўқ оттим, яна соғдоққа илик элиттим, хон додам бир сарсабз гўшағир бериб эди, ул чиқди, тошлағали ҳайфим келди, яна соғдоққа солғуча икки ўқ отқунча фурсат бўлди экин. Яна бир ўқни ҳавлилаб илгаррак юрудум. Бу уч киши ҳам кейинрак қолди. Утрумдағи икки кишидин бириким Танбал экандур, ул ҳам илгаррак юруди, орада бир шоҳроҳ эди, мен бу саридин, ул ул саридин йўлга кириб, йўлда рўбарў бўлдук, андоқким, менинг ўнг қўлум ёғи сари, Танбалнинг ўнг қўли бизнинг сари бўлди. Танбалнинг бир кечимдин ўзга борча яроғи бор эди. Менинг соғдоқ, қиличдин ўзга ҳеч яроғим йўқ эди. Илигимдағи ўқ била қолқонини ғарбчисига кўклай оттим.

Ушбу ҳолатта ўнг бутумға шеба ўқи била ўткара оттилар. Бошимда дувулға бўрки эди, Танбал бошимға чопти, бошим қилич зарбидин қарахт бўлди. Бовужудким дувулға бўркининг бир тори кесилмади, бошимға хили яра бўлди. Қилични болдоғламайдур эдим, қинида эди, қилич суғурғуча фурсат бўлмади. Қалин душман ичида якка ва ёлғуз қолдим. Турар маҳал эмас эди, жилавни ёндурдум, яна бир қилич ҳам ўқларимға тушубтур. Етти-секкиз қадам ёниб эдимким, яёғ уч киши манга қотилди. Мендин сўнгра Танбал Дўст Носирға ҳам қилич солғондур; бир нишона отими кейинимизча келдилар.

Хокон ариғи улуғ шоҳжўйдур ва чуқур оқар, ҳар еридин кечиб бўлмас, тенгри рост келтурди, бу ариғнинг бир гузариға тўп-тўғри-ўқ келдук. Ариғдин кечгач, Дўст Носирнинг оти заифроқ эди, йиқилди, туруб они отлантуруб Харобук била Фароғинанинг оралиғидағи пушта била Уш сори бурдук. Пуштаға чиққон маҳалда Мазид тағойи келиб қотилди. Анинг ҳам ўнг оёғиға тизидин қуйроқ ўқ тегибдур. Агарчи ўта чиқмайдур эди, вале Ушқа бисёр ташвиш била келди. Менинг ўбдон кишиларимни тушурдилар: Носирбек, Муҳаммад Али мубашшир, Хожа

Муҳаммад Али, Хисров кўкалтош, Нуъмон чўҳра мунда туштилар. Яна ҳам йигит-ялангдин хили киши тушти.

Хонлар Танбалнинг сўнгича-ўқ келиб Андижоннинг навоҳисиға туштилар. Улуғ хон қўруқнинг ёнида менинг улуғ онам—Эсан Давлатбегимнинг боғиғаким, Қўш тегирмонга мавсумдур, тушти. Кичик хон Бобо Таваккул Лангарининг ёвуғиға тушти. Икки кундин сўнг Ўшдин келдим. Улуғ хонни Қўш тегирмонда кўрдум. Хоннинг кўрган замон-ўқ манга кирган ерларни кичик хонға бердилар. Манга мундоқ узр айттиларким, Шайбоқхондек ғаним Самарқанддек шаҳрни олиб, улғайиб борадур, ушбу маслаҳат учун кичик хонни не ердин келтурубтурлар, мунда ери йўқ, ул вилоятлари йироқ. Хўжанд дарёсининг жануби Андижон бошлиқ вилоятларни кичик хонға бермак керакким, анда юртланғай. Хўжанд дарёсининг шимоли Ахси бошлиқ вилоятларни манга ваъда қилдилар. Дедиларким, мунда тўхтоғондин сўнг, юруб Самарқанд вилоятини олиб манга бергайлар. Андин сўнг Фарғона тамом кичик хонға бўлғай. Голибо манга бу сўзлар фириб экандур. Муяссар бўлгондин сўнг вуқуи маълум эмас эди. Чора йўқ эди, хоҳи-нохоҳи рози бўлдум.

Улуғ хоннинг қошидин отланиб, кичик хонни кўра борадурғонда Қанбар Алибекким саллохқа машҳур эди, манга ёндошиб келиб, айттиким, кўрдингизму, филҳол бўлгон вилоятларни олдилар, сизга булардин иш очилмас, ҳолоким Ўш ва Марғинон ва Ўзганд ва кирган вилоят ва эл ва улус илигингиздадур, филҳол бориб, Ўшқа кириб, кўрғонларни беркитиб Султон Аҳмад Танбалға киши йибориб, ярашиб, мўғулни уруб чиқориб вилоятларни оға-ини ҳисса қилишинг. Мен дедимким, раво бўлмағой, хонлар туққонларим, буларға навкарлик қилғоним, Танбалға подшоҳлик қилғондин ортиқроқдур. Кўрдиким, сўзи таъсир қилмади, айтқонидин пушаймон бўлуб ёнди.

Мен бориб кичик хон додамни кўрдум. Бурун кўрушганда беҳабар етиб бордим, кичик хон тушгунча фурсат бўлмади. Бетаъзимроқ кўрушуб эди. Бу навбат ёвуқроқ келдим, эрса чодирнинг танобининг учига югуруб чиқти. Оёғимда ўқ яраси жиҳатидин асо тутуб ташвиш била юрур эдим. Етиб кўрушуб, «Иним баҳодур эмишсиз», деб илигимдин қўлдаб, чодирға келтурди. Кичикрак чодир тикибтурлар. Еқа ерда улғайгон учун чодир ва ўлтурур ери бетакаллуфона ва қазоқона эди. Қовун ва узум ва рикобхона ашёси тамом ўзи ўлтурур чодирда-ўқ эди.

Кичик хоннинг қошидин қўпуб ўзумнинг ўрдумға келдим. Ярамни боққали Атика<sup>9</sup> бахши отлиқ мўғул жарроҳини йиборибтурлар. Мўғул эли жарроҳни ҳам бахши дер. Жарроҳликда бисёр ҳозик эди. Кишининг мағзи чиқса, дору берур эди. Илдиздин ҳар турлук яра бўлса эди, осон муолажа қилур эди. Баъзи жароҳатқа марҳамдек дору қўяр

<sup>9</sup> Қ. 6. — Абука.



эди, баъзиға егали дору берур эди. Менинг бутумнинг ярасиға бучқоқ ёқмоқни буюрди, фатила қўймади. Илдииздек нимани ҳам бир қатла едурди. Ўзи дер эдиким, бировнинг ичка пойчаси синиб, бир тутамча ери реза-реза бўлуб эди, этини ёриб, оёқ сўнгакларини тамом олиб, сўнгак ўрниға доруни ун қилиб солдим. Ул дору сўнгак ўрниға сўнгакдек-ўқ бутти. Мундоқ ажиб ва ғариб нима хили дедиким, вилоят жарроҳлари андоқ мудоводин ожиздурлар.

Уч-тўрт кундин кейин Қанбар Али айтқон сўзларидин мутаваҳҳим бўлуб, қочиб Андижонға кирди. Бир неча кундин сўнг хонлар иттифоқ қилиб, Айюб бекчикни туман била Жон Ҳасан Норинни Норин тумани била Саригбош мирзони черик беги қилиб, минг-икки мингча киши манга қўшуб, Ахси тарафиға йибордилар. Ахсида Танбалнинг иниси Боязид эди. Қосонда Шаҳбоз қорлуқ эди. Ул фурсатта Шаҳбоз келиб, Навканднинг қўрғонининг олида ўлтуруб эди. Хўжанд дарёсидин Бичротанинг олидин кечиб, Навкандга Шаҳбознинг устига илғадук. Тоғдин бурунроқ Навкандга ёвуқ етилган маҳалда беклар арзға еткурдиларким, бу киши худ жазм туюбтур. Ясолни бузмай ёруқта-ўқ етиб борсак муносибдур. Оқистароқ юрулди. Шаҳбоз худ ғофил экандур. Биз Навканд яқиниға етган маҳалда туюб, тошқаридин қочиб кирибтур. Ушбу йўсунлуқ бисёр воқия бўлубтур: ганим не туюбтур, деб саҳл инкорлиқ қилибтур, иш маҳалли фавт бўлубтур, тажриба уш мундоқ нималардур. Ғаразким, иш қопуға келган маҳалда жид ва эҳтимомни тақсир қилмамоқ керак. Сўнгра пушаймонлиқ бефойдадур.

Тоғ отқонда қўрғон гирдида оз-оғлоқ уруш бўлди. Бажид уруш солмадук. Навканддин тоғ сари Бишхорон<sup>9</sup> тарафиға чопқун маслаҳатиға борилди. Шаҳбоз қорлуқ фурсатни ганимат тутуб, Навкандни ташлаб қочиб, Қосонға борди. Биз ёниб келиб Навкандта ўлтурдук.

Бу айёмда атроф ва жавонибни неча қатла черик бориб чоптилар. Бир навбат Ахсининг кентларини чоптилар. Яна бир қатла бориб Қосонни чоптилар. Шаҳбоз била Узун Ҳасаннинг Мирим отлиқ саҳлағон ўғли урушға чиқтилар. Уруштилар, босилдилар, анда ўлди.

Ахсининг берк қўрғонларидин бири Поп қўрғонидур. Поплик[лар] Поп қўрғонини беркитиб бизга киши йиборибтурлар. Сайид Қосимни<sup>10</sup> бир неча йигитлар била йиборилди. Ахсининг юққориғи кентларининг тўғрисидин дарёни ўтуб бориб Поп қўрғониға кирдилар.

Бир неча кундин кейин ғариб амре воқия бўлди. Ул маҳал Иброҳим Чопуқ тағойи, Аҳмад Қосим кўҳбур, Қосим Хатика арғун, Шайх Боязид била Ахсида эдилар. Бу мазкур бўлғонларға икки юзча ўбдон йигитларни қўшуб ғофиллиқта бир кеча Поп қўрғонининг устига йиборур. Сайид

<sup>9</sup> Қ. б. — Сихойрон (سجایران)

<sup>10</sup> Қ. б. — Сайд Қосим ва Қўҳбурни ва Хушика арғунни.

Қосим эҳтиёт қилмай гофил ётқон экандур. Қўрғонга етиб, шоту қўюб чиқиб дарвозани олиб, пули равон солилиб, етмиш-сексанча ўбдон яроқлиқ йигитлар кирганда Сайд Қосимга хабар бўлур. Уйқулуқ, кўнглакчан қўпуб беш-олти киши била отқулаб, ура-ура буларни чиқарур. Бир неча бош кесиб йиборди. Агарчи мундоқ гафлат била ётмоқлиғи кўп бесардорона эди, вале оз киши била мундоқ ёрилиқ ўбдон қалин йигитларни зарбирост уруб чиқармоғи хили мардона эди.

Бу муддатта хонлар Андижон қўрғонининг муҳосарасиға машғул эдилар. Қўрғон эли қўрғоннинг яқиниға келгали қўймаслар эди. Йигитлар отлиқ чиқиб, тошқари отқулашурлар эди. Ахсидин Шайх Боязид давлатхоҳлик изҳор қилиб, киши йибора бошлади. Бизни бажид тилади. Бу тиламоқтин ғарази бу эдиким, ҳар ҳийла била мени хонлардин айирғай. Мен хонлардин айрилғондин сўнг хонлар тура олмаслар эди. Бу тиламоғи оғаси Танбалнинг иттифоқи била экандур. Хонлардин айрилиб, булар била иттифоқ қилмоғлиқ бизнинг қошимизда маҳол эди. Мунинг тиларини хонларға имо қилдук. Хонлар дебтурларким, борсун, ҳар тавр қилиб Шайх Боязидин тутсун. Бу макру фириб бизнинг даъбмиз ва тариқимиз эмас эди. Алалхусуским, орада аҳд бўлғай, бу навъбад аҳдлиқ худ нечук бўлғай.

Хотирға бу кечтиким, ҳар тавр қилиб ўзумизни Ахсиға солсак, ё Шайх Боязид Танбалдин қатъ қилиб бизнинг сари бўлғай, ё бир нақши навъбад аҳдлиқ худ нечук бўлғай.

Биз ҳам киши йибордук, аҳд ва шарт қилиб, бизни Ахсиға тилади, бордук. Утру чиқиб, иним Носир Мирзони ҳам келтуруб бизни Ахси қўрғониға олиб борди. Тош қўрғонда отамнинг иморатларида манга юрт ва мақом таъйин қилибтур. Бориб анда туштум.

Танбал Шайбоқхонға оғаси Бек Телбани йибориб, итоат изҳори қилиб, тилаб эди. Бу фурсатта Шайбоқхоннинг нишонлари келди: юруймен, деб битибдур.

Бу хабар хонларға етгач, бепой бўлуб, ўлтуролмай, Андижон устидин кўптилар. Кичик хоннинг адл ва мусулмонлиқ била шуҳрати бор эди. Уш ва Марғинон бу кирган қўрғонларда қўйғон мўғуллари элнинг чашмдоштининг хилофи, зулм ва бад маошлиқ қила бошладилар. Хонлар Андижондин кўпқоч, Уш ва Марғинон эли ҳужум қилиб, қўрғондағи мўғулларни тутуб, талаб уруб қавлаб чиқордилар. Хонлар Хўжанд дарёсини кечмай, Марғинон ва Кандибодом била ёниб, Хўжанддин дарёни кечтилар. Танбал хонларнинг кейнича Марғинонға келди.

Биз бу ҳолатта мутараддид эдук, турмоққа буларға хили эътимод йўқ эди. Бежиҳат солиб чиқмоқ хуш ёқмайдур эди. Бир сабоҳи Марғинондин Жаҳонгир мирзо Танбалдин айрилиб қочиб келди. Мен ҳаммомда эдимким, мирзо келди, кўруштум. Ушбу замон Шайх Боязид ҳам итироб била келди, олдорабтур. Мирзо ва Иброҳимбек алар дедилар-

ким, Шайх Боязидни тутмоқ керак, аркни иликламак керак. Филзоқиъ ишнинг ҳисоби бу эди. Мен дедимким, аҳд қилибтур. Биз нечук нақзи аҳд қилғайбиз. Шайх Боязид аркка борди. Кўпрукка киши қўймоқ керак эди, кўпрукка ҳам киши қўймадук. Бетажрибаликдин мундоқ ўсаллар бўлди.

Тонг бошида Танбал етти: уч минг яроғлиқ киши била келиб кўпрукдин ўтуб аркка кирди. Менинг аслда кишим озроқ эди. Ахсиға киргач, яна баъзини қўрғонларға ва баъзини доруғалиқ ва таҳсилға ҳар тараф ҳар тараф йиборилиб эди. Менинг била Ахсида юздин кўпрук киши бўлғай эди. Бўлғон киши била отланиб кўча-кўчанинг бошида йигитларни таъйин қилмоққа ва уруш яроғида эдукким, Шайх Боязид ва Қанбар Али ва Муҳаммад Дўст Танбал қошидин ислоҳ учун қотроб келдилар. Урушқа таъйин бўлғонларни ерлик-ерига турғузуб, машварат қилмоққа отамнинг гўрхонасиға<sup>11</sup> қилиб тушуб, Жаҳонгир мирзони ҳам тиладим. Муҳаммад Дўст ёнди. Шайх Боязид била Қанбар Алибек келдилар. Мақбаранинг жануб айвонида ўлтуруб машварат қилмоқда эдукким, Жаҳонгир мирзо Иброҳим чопуқ била сўзни буларни тутмоққа қўйғон экондурлар. Жаҳонгир мирзо менинг кулоғимға айттиким, буларни тутмоқ керак. Мен дедимким, изтироб қилманг, ҳоло иш тутмоқдин ўтти, кўралинг, шоядким ислоҳ била иш бир нимаға ўхшағай. Не учунким, алар асру қалин, биз кўп оз, ўзга бу қавийлиқ била алар аркта ва бу заифлиқ била биз тош қўрғонда.

Шайх Боязид ва Қанбар Али ҳам бу кенгашта ҳозир эдилар. Жаҳонгир мирзо Иброҳимбек сори ёндошиб, бу ишдин манъ қила ишорат қилди. Билмон, акс фаҳмладиму, ёхуд тағофул қилиб бу ҳаракатни қилдим, филҳол Шайх Боязидни тутти. Турғон йигитлар тўш-тўшидин ёпишиб, бу икки кишини тирт-пирт қилдилар. Иш сулҳ ва ислоҳдин ўтти. Бу икки кишини топшуруб, урушқа отландуқ. Шаҳрнинг бир тарафини Жаҳонгир мирзонинг уҳдасиға қилилди. Мирзонинг кишиси оз эди. Бир пора ўз кишимдин ҳам мирзоға кўмак таъйин қилдим. Аввал анда етиб, бир ерда урушқа элни таъйин қилиб яна бир тарафқа келдим. Шаҳрнинг ўртасида тузрак ер бор эди. Анда бир пора йигитларни қўюб борилиб эди. Бу жамоатни қалин отлиқ-яёқ келиб, ул ердин кўтариб кўчага тикибтурлар.

Ушбу ҳолатта мен етиб бордим. Етгач-ўқ от югуртум. Туруш бермай дуркураб қоча бердилар. Кўчадин қочуруб тузга чиқориб, қилич тегурур маҳалда отимнинг оёғиға ўқладилар. Отим букулуб, ёғининг ўртасиға мени ерга урди. Чуст қўпуб бир ўқ оттим, Соҳибқадам Комилнинг<sup>12</sup> бир забунғина оти бор эди, тушуб манга тортти, миндим. Мунда

<sup>11</sup> Қ. б. — қўрхона.

<sup>12</sup> Қ. б. — Комил сўзи йўқ (текстда Кобулми, Комилми, Қоҳилми экани аниқламади).

киши таъин қилиб яна бир кўча бошига мутаважжиҳ бўлдум. Султон Муҳаммад Вайс отимнинг забунлиғини кўруб тушуб, отини манга торти, ул отға миндим.

Ушбу фурсатта Қанбар Алибек Қосимбекнинг ўғли яралиқ Жаҳонгир мирзо қошидин келди. Айттиким, муддате бўлдиким, Жаҳонгир мирзони зўрлаб тебраттилар, Жаҳонгир мирзо чиқиб кетти. Биз мутаҳаййир бўлдук.

Ушбу фурсатта Сайид Қосимким, Поп қўрғонида эди, етиб келди. Ажаб бемаҳал келиш эди. Мундоқ маҳалда андоқ берк қўрғон иликта бўлса эди, тавре эди. Мен Иброҳимбекка дедимкин, не қилмоқ керак. \*Озроқ яраси бор эди. Андинму эди, ё олдорағонидинму эди, ободон жавоб бера олмади.

Бир хаёл қилдимким, кўпрукдин ўтуб, кўпрукни бузуб, Андижон сари мутаважжиҳ бўлғайбиз. Бобо Шерзод анда хили яхши борди. Дедиким, дарвозадин-ўқ зўрлаб чиқарбиз. Бобо Шерзоднинг сўзи била дарвозо сари-ўқ мутаважжиҳ бўлдук<sup>13</sup>. Хожа Мир Мирон ҳам ул ҳолда мардона сўзлар айтти. Кўча орасида келадургонда Сайид Қосим, Дўст Носир Боқи Ҳез била чопқулашурлар.

Мен ва Иброҳимбек ва Мирзоқули кўкалтош илгаррак эдук. Дарвозаға рўбарў бўлғоч-ўқ кўрдумким, Шайх Боязид кўйлак устида фаражийий кийиб, уч-тўрт отлиқ била дарвозадин кириб келадур. Шастимдағи ўқни тўлдуруб оттим. Бўйидин ёздим, хили яхши оттим. Изтироб била дарвозадин киргач, ўнг қўл сари борур. Кўча била қоча берди. Биз ҳам анинг кейнича-ўқ юрудук. Мирзақули кўкалтош бир яёққа пиёзий тегурди. Яна бир яёқ Мирзақули ўтгач, Иброҳимбекка ўқ тўлдурди. Ибраҳимбек ҳе, ҳе деб ўта бергач, эшиклик тувурлук ердин менинг қўлтуғумға ўқ отти, қалмоқи жибанинг икки қад ёфроғини кесибтур. Қоча берди. Орқасиға оттим.

Ушбу ҳолатта бир яёқ фасил устидин қочиб борадур. Бўркини фасилнинг кунгурасига кўклай оттим. Бўрки кунгурага қадоғлиқ-ўқ қолди. Дастори илгига чуюлуб борди. Яна бир отлиқ менинг ёнимдин Шайх Боязид қочқон кўча сари қочиб борадур, қилич била чўққусиға сончтим. Оттин эгилиб эдиким, кўча томиға таянди, йиқилмади, ташвиш била қочиб қутулди. Дарвозаға бўлғон отлиқ-яёқни қавлаб, дарвозани олдук. Иш тадбирдин ўтуб эди. Нечукким, икки-уч минг яроқлиқ киши аркта, бир юз-икки юз киши тош қўрғонда. Яна Жаҳонгир мирзони бир сут пишими бурунроқ қавлаб чиқарибтурлар. Кишимизнинг ярими анинг била чиқибтур. Бовужуди бу ҳол бетажрибалиқтин дарвозада туруб, Жаҳонгир мирзоға киши йиборилдиким, ёвуқ бўлса келсун, яна зўрлалинг. Иш андин ўтуб эди.

<sup>13</sup> Қ. 6. — бу иборалар йўқ.

Иброҳимбекнинг оти заиф эдиму ё яралиқму эди, манга дедиким, отим харобтур. Муҳаммад Али Мубашширнинг Сулаймон отлиқ навкари бор эди, ушбу ҳолатта ҳеч киши таклиф қилмай тушти. Отини Иброҳимбекка берди, хили мардона иш қилди. Ушул дарвозада турғонда \*Кичик Аликим, Кўли Гил шиқлоридур, мардоналиқ изҳори қилди<sup>14</sup>. Ул маҳалда Султон Муҳаммад Вайс навкари эди. Ушда икки бор ҳам яхши борди. Мирзога боргон киши келгунча дарвозада даранг қилдук. Боргон киши келиб дедиким, муддатидурким, Жаҳонгир мирзо чиқиб кетибтур. Турардин ўтти, биз ҳам тебрадук. Мунча ҳамким турулди, беҳисоб эди. Йигирма-ўттузча киши бизнинг била қолиб эди.

Биз тебратгач, қалин ўпчинлиқ киши етиб-ўқ келди. Биз пули равондин ўтуб эдукким, пули равоннинг шаҳр тарафига ёғи кишиси етти. Қосимбекнинг ўғли Ҳамзанинг онасининг отаси Банда Алибек Иброҳимбекка қичқириб айтадурким, дойим таассуб ва лафонг бор эрди, тур, қилич олишалинг. Иброҳимбек менинг ёнимда эди. Дедиким, кел не монидур. Беҳуш киши мундоқ шикаст маҳалида таассуб қиладур, бемаҳал таассубдур. Даранг ва таваққуф чоғи эмас эрди, илдам-ўқ юрудук. Ёғи кишиси бизнинг сўнгимизча жиловрез кишимизни тушура келадур. Ахсининг бир шаръисиди Гунбази Чаман деган ер бор. Гунбази Чамандин ўта Иброҳимбек мени чарлайдур. Кейин боқсам Шайх Боязиднинг бир чўҳраси Иброҳимбекка тегурубтур. Жиловимни ёндурдум. Хонқули Баёнқули менинг ёнимда эди. Бемаҳал ёнмоқдур, деди. Жиловимни олиб тебради. Сангга етгунча аксар кишимизни тушурдилар.

Санг Ахсидин икки шаръийдур. Сангдин ўтгач, кейнимизда ёғи кишиси кўрунмай, Санг суйи юққори-ўқ юрудук. Ушбу ҳолатта секкиз киши қолиб эдук: Дўст Носир, Қанбар Али Қосимбек, Хонқули Баёнқули, Мирзоқули кўкалтош, Шоҳим Носир, Абдулқуддус Сайидий Қаро, Хожа Ҳусайний,<sup>15</sup> секкизинчи мен эдим. Бу сув юққори тавр йўлғина учради. Қўлнинг ичи киши мамарридин йироқ хилват йўл, қўл юққори-ўқ юруб, сувни ўнг қўлга қўюб, яна бир қуруқ қўлга кирдук. Эрта намоз дигар бор эдиким, қўлдин тузга чиқилди. Тузда йироқдин бир қаро кўрунди. Элни паноҳда турғузуб, ўзум яёқ бир пуштага чиқиб қаровуллуқ қиладур эдиким, қалин отлиқ орқамиздин бир пуштанинг устига қотроб чиқтилар, кўп ва озини таҳқиқ қилгунча бўлмади, отланиб юруй бердик.

Қовғунчи йигирма-йигирма беш киши экандур, биз секкиз киши эдук, нечукким мазкур бўлди. Агар ул ваҳлада мунча киши эканини таҳқиқ билсак эди, яхши урушур эдук. Хаёлға кечтиким, қовғунчи буларнинг кейнида пайваст бўлғусидур, бу жиҳатдин юруй бердук. Қочғон ёғи кўп

<sup>14</sup> Қ. б. — Кичик Али ва Вайсбек хўб мардона ишлар қилдилар.

<sup>15</sup> Қ. б. — Хожа Ҳусайний, Л. б. — Хожа Хасий.

бўлса ҳам оз қовғушчи била чеҳра бўла олмас. Нечукким, дебтурлар: «Сафи мағлубро ҳўе басандаст»<sup>16</sup>.

Хонқули дедиким, мундоқ била бўлмас, борчамизни олур. Икки яхши отни бу орадин олиб, сиз ва Мирзоқули кўкалтош от қўшлаб, илдам юрунг, шояд чиқа олғайсиз. Ёмон айтмайдур эди. Чун уруш иши бўлмади, бу бўлса имкони халослиқ бор эрди. Филҳол бировни ёғи орасида тушуруб қўймоқлиқ хуш ёқмади. Охир худ бирор-бирор тамом қолдилар: Бу минган отим бир нима сустроқ эди, Хонқули тушуб отини берди, от устидин-ўқ сачраб миндим. Хонқули менинг отимга минди. Ушбу ҳолатта Шоҳим Носир била Абдулқуддус Сайидий Қарониким, кейин қолиб эдилар, тушурдилар, Хонқули ҳам қолди, маҳалли ҳимоят ва мадад эмас эди. Отнинг ўзиға-ўқ елдуруб бориладур эди, оти бормағон қоладур эди. Дўст бекнинг оти ҳам бўлдури, қолди. Бу минган отим ҳам сустлиқ қила бошлади. Қанбар Али тушуб отини берди, миндим, Қанбар Али ҳам отимга минди ва қолди. Хожа Ҳусайний оқсоқ киши эди<sup>17</sup>, пушталар сари ўзини тортти, мен қолдим ва Мирзоқули кўкалтош отнинг қўш оёқ олурға мақдури қолмайдур эди. Қатраб-ўқ борадур эрдук. Мирзоқулининг оти ҳам сустлиқ қила бошлади. Мен дедиким, сени ташлаб қаён борай, юр, ўлук-тирик била-ўқ бўлалди. Неча навбат Мирзоқулиға боқа юрудум. Охир Мирзо қули дедиким, менинг отим бўлдурубтур, бора олмассиз, манга боқа олдурманг, юрунг, шояд чиқа олғайсиз. Манга ғариб ҳолати бўлди, Мирзоқули ҳам қолди. Мен ёлғуз қолдим. Ёғидин икки киши пайдо бўлди: бирининг оти Бобо Сайромий, яна бири Банда Али. Манга ёвуқроқ келдилар. Отим бўлдуруб эди ва тоғ ҳам бир курухға ёвуқ бор эди, бир санг тўда учради. Бир хаёл қилдимким, от ҳорибтур ва тоғ ҳам йироқроқ, қаён борай. Соғдоғимда ҳам йигирмача ўқ бор эди, тушай, бу санг тўдада ўқум борича отқулашай, яна хотирға еттиким, шояд тоғқа етиша олғаймен. Тоғқа етгандин сўнг-ра бир пора ўқни белимга сончиб, тоғқа ёрмошой, зарби пойимға хили эътимодим бор эди. Бу хаёл била юруй бердим. Отимнинг илдам қотроп мажоли қолмайдур эди. Булар ҳам ўқ етар ерга етилар. Мен ҳам ўқумни аяб отмадим. Булар ҳам эҳтироз қилиб ёвуқроқ келмадилар. Ушул дастур била ирашиб келадурлар эди. Офтоб ўлгура тоғқа ёвуқ еттим. Бардаст айттилар, мундоқ этиб қаён борасиз? Жаҳонгир мирзони тутуб келтурдилар. Носир мирзо худ аларнинг илгида эди. Манга бу сўзларидин хили дағдаға бўлди. Бу жиҳатдинким, борчамиз анинг илигида бўлсак, хатар эҳтимоли кўптур. Жавоб бермадим, тоғ сари юрудум. Яна хили йўл борилиб эдиким, яна сўз айта кириштилар. Бу навбат аввал-

<sup>16</sup> «Енгилган сафга бир «ҳой» кифоядир». Қ. б. — ўзбекча; «мағлуб ҳарифқа ҳўй басдур», — дейилган.

<sup>17</sup> Л. б. — Хожа Хасий барлик киши эди.

**фидин мулойимроқ** ҳикоят қилдилар. Оттин тушуб сўз айта кириштилар. Буларнинг сўзига қулоқ солмай юруй бердим. Дара юққори-ўқ борадур-мен. Намоз хуфтагача бордим. Охир бир уйча тошқа етгим, тошдин эврулдум. Секиртмалар бўлди, ет бора олмади.

Алар ҳам туштилар, ҳурмат ва таъзим била ҳануз мулойимроқ айта кириштилар. Дедиларким, мундоқ этиб қаронғу кеча йўл йўқ, қаёнга борасиз? Онтлар ичадурларким, сизни Султон Аҳмадбек подшоҳ кўтарур.

Мен дедимким, менинг кўнглум тўхтамайдур, анда бормоқ худ мумкин эмас. Агар сизларнинг хизмат қилур хаёлингиз бордур, худ мундоқ хизмат қопуси йилларда топилмас. Мени бир йўлга бошлангким, хонлар қошига борай. Сизларга кўнгулларингиз тилагандин ортуқроқ риоят ва шафқат қилай. Йўқ, агар муни қилмасангиз, келган йўлунгиз била ёнинг. Менинг оллим—отиғим. Бу ҳам бир яхши хизматдур.

Дедиларким, кошки келмасак эди, чун келдук, сизни мундоқ солиб, не тавр ёнолинг. Чун бормайсиз, ҳар қаён борсангиз, хизматта бўлғумиздур.

Мен дедим, бас сидқи қавлунгизга аҳд қилинг.

Мусҳафдин муғаллаз онтлар ичтилар. Манга филҳол итмиёне бўлди.

Дедимким, ушбу даранинг яқинида кенг қўл йўлини нишон бериб эдилар, ўшул йўлга бошланг. Агарчи аҳд қилдилар, вале итмиёни тавром бўлмайдур эди, аларни илгари юрутуб, кейинларича юрудум.

Бир-икки куруҳ йўл борилиб эди, бир сой суйига етгук. Дедимким, кенг қўл йўли ушбу бўлмағай. Булар истибъод қилдилар. Дедиларким, ул йўл хили илгаридур. Кенг қўл йўли худ ушул экандур. Булар ғадр мақомида бўлуб, ёшурубтурлар. Ярим кечагача бориб, яна бир сувға етгук. Булар бу замон айттиларким, ғофил бўлубтурбиз. Кенг қўл йўли кейин қолмиш.

Дедимким, бас на қилмоқ керак?

Дедиларким, олимизда Ғаво йўли яқиндур. Ул йўл била Фаркатқа ошарлар. Ул йўлга бошладилар.

Кечанинг уч посиғача йўл келдук. Қарнон сойиғаким Ғаводин чиқиб келур, етгук. Бобо Сайромий дедиким, сиз мунда турунг, мен бориб, Ғаво йўлини эҳтиёт қилиб келай. Муддатидин сўнгра келди.

Дедиким, Бўрка бошлиқ бир неча киши йўлга келибтур. Мундин ўтуб бўлмас. Бу сўзни эшитиб, мутаҳаййир бўлдум. Вилоят ораси, тонг ёвуқ ва мақсад йироқ.

Мен дедимким, бир ерга бошлангким, кундуз анда буқуб, кеча бўлгоч от-мот иликлар, Хўжанд суйини кечиб, ул юз била Хўжанд сари боролинг.

Дедиларким, мунда бир пушта бордур, анда буқса бўлур: Карнон<sup>18</sup> лоруғаси Банда Али эди. Дедиким, отимизга ва ўзумизга бўғуздин гузар йўқтур. Мен Карнонға борай, ҳар нима муяссар бўлса, келтурай. Ул ердин ёниб Карнонға юзландук: Карноннинг бир куруҳида турдук. Банда Али борди, муддати мадид қолди. Субҳ узлаб келадур, бу ҳеч келмайдур. Хили изтироб бўлди. Тонг отиб эдиким, Банда Али қотроб келди. От бўғузи келтурмади. Уч нон келтурди. Ҳар биримиз бир нонни қўюнга солиб, изтироб била ёниб, юқор пуштанинг устига чиқиб, бир қўлда<sup>19</sup> отларни боғлаб, ҳар қайсимиз ҳар тарафга бир баландиға чиқиб, қаровуллуқ қилиб ўлтурдик.

Тушга ёвушуб эдикким, Аҳмад қўшчи<sup>20</sup> тўрт отлиқ била Ғаводин Аҳси сариға борудур. Бир хаёл қилдимким, Аҳмад қўшчини чорлаб, ваъда ва истимолат бериб, отларин олалингким, отларимиз бир кечакундуз ҳарбу зарбда эди, бўғуз ҳам топмайдур эди, хароб бўлиб эди. Яна кўнгул тўхтамай буларға инона олмадук. Қошимдағилар била сўзни мунга қўйдуқким, булар бу ахшом Карнонда бўлгуларидур. Кеча инчкалик била кириб, отларини чиқоралингким, ўзимизни бир ерга еткура олғайбиз.

Кун туш бор эдиким, кўз етар ерда бир отнинг устида бир нима илтираб кўрунадур. Ҳеч билмадукким, не нимадур? Бу худ Муҳаммад Боқирбек экандур. Ахсида бизнинг била эди. Ахсини чиққонда ҳар ким бир тараф тушуб эди. Муҳаммад Боқирбек бу сори тушуб, ёшунуб юруйдур экандур. Банда Али била Бобо Сайромий айтгиларким, отлар икки кундукким, бўғуз топмади, жулга тушуб, отларни ўтга қўелинг. Ул ердин отланиб жулгага тушуб, отларни ўтга қўйдук. Намоз дигар эдиким, бир отлиқ киши биз буққон пуштаға чиқиб борадур, тонидим: Ғавонинг улуғи—Қодирберди. Буларға дедим: Қодирбердини чорланг. Чорладилар. Келди. Кўруб, сўруб, иноят шафқат сўзлар айтиб, ваъдалар қилиб, истимолатлар бериб йибордимким, аргамчи ва ўрғоқ ва болту ва сув кечмак асбоби ва от бўғузи ва егулук ва агар муяссар бўлса от ҳам келтургай. Намоз хуфтанға миод қилдукким, ушбу ерда-ўқ келгай.

Кеч намоз шом эдиким, бир отлиқ Карнон тарафидин Ғаво сари ўтуб борадур. Қимсен?—деб сўрдук. Жавоб берди. Бу худ Муҳаммад Боқирбек экандур. Боё кун тушта кўрган ердин яна бир ерга ёшунғали борадур экандир. Андоқ унини тағйир бердиким, бовужудким, йиллар менинг била эди, асло тоний олмадим. Агар ани тониб, ўзимизга қўшсак хўб эди. Мунинг ўтганидин хили дағдаға бўлди. Қодирберди Ғавонийға қилгон миодқа тура олмадук. Банда Али дедиким, Карноннинг

<sup>18</sup> Қ. б. — Қирмон (کرمون)

<sup>19</sup> Қ. б. — сув қозгон жарларда.

<sup>20</sup> Қ. б. — қавчий.



маҳаллотидида хилват боғчалар борким, анда ҳеч киши гумон элтмас, анда бориб, Қодирбердига киши йиборалинг, анда келсун. Бу ҳаёл била стланиб, Карноннинг маҳаллатига келдим, қиш эди, хили совуқ эди. Бир эски кавал пўстин топиб келтурди, кийдим. Бир аёғ юмдон оши келтурди, ичтим. Ажаб ҳузур қилдим. Банда Алиға дедимким;—Қодирбердига киши йибордингми?

Дедиким: «Йибордим». Бу бесаодат рустоӣ мардактар худ бу кишини иттифоқ била Ахсиға Танбал қошиға йибормишлар. Бир том уйга кириб, ўт ёқиб, бир замон кўзум уйқуға борди. Бу мардактар пуркорлиқ қилиб, яна манга айтадурким, Қодирбердин хабар олмағунча худ бу ердин тебраб бўлмас, бу ер маҳаллотни орасидур, ёқада холи боғлар бор, онда борсак, ҳеч ким гумон элтмас.

Ярим кечада отланиб ёқа боғқа бордим. Бобо Сайромий том устин ул сари, бу сари қаролайдур эди. Кун тушга ёвуқ томдин тушуб, менинг қошимға келиб айтадурким, Юсуф доруға келадур.

Манга ғариб дағдаға бўлди. Дедимким, англағилким, мени билиб келамудур.

Чиқиб сўзлашиб келди. Дедиким Юсуф доруға айтадур:—Ахси дарвозасида бир яёқ учради, дедиким, подшоҳ Карнонда фалон ердарур. Мен кишига билдурмай, бу яёқни Вали хизоначи билаким, урушта манга тушуб эди, бир ерда сахлаб, ўзум сизга чопа келдим. Бекларнинг бу иштин хабари йўқтур.

Дедимкин:—Сенинг хотирингға не етадур?

Айттиким:—Борча навқарларингиздур, не чоралари бор, бормоқ керак. Сизни подшоҳ кўтарадурлар.

Дедимким, мунча ғавғо ва уруш бўлуб, не эътимод била борай. Ушбу муколамада эдукким, Юсуф икки тизи била олимда буқулуб айттики, не яшурай, Султон Аҳмадбекнинг хабари йўқтур. Шайх Боязидбек сизнинг хабарингизни топиб мени йиборди.

Муни дегач, манга ғариб ҳолате бўлди. Оламда жон ваҳмидин ёмонроқ нима бўлмас эмиш. Мен дедимким, ростлиғини айт. Агар иш ўзгачарак бўлғудектур, худ вузу қилай. Юсуф онтлар ичти, вале анинг онтиға ким инонадур. Ўзумда бетоқотлиге фаҳм қилдим. Қўптум, боғ гўшасиға бордим. Ўзум била андиша қилдим. Дедимким, киши агар юз, агар минг яшаса охир ўлмак керак.

Агар сад сол мони вар яке рўз

Бибояд рафт азин кохи дилафрўз<sup>21</sup>.

<sup>21</sup> Агар юз йил ва агар биргина кун яшасанг ҳам, кўнгул очувчи бу қасрдан кетиш керак бўлур.

Ўзумни ўлумга қарор бердим. Ушал боғда бир сув оқиб келадур эди, вузу қилдим, икки ракъат намоз ўқудум, бошимни муножотқа қўюб, тилак тилайдур эдимким, кўзум уйқуға борибтур. Кўрадурменким, Хожа Яъқуб Хожа Яҳёнинг ўғли ҳазрати Хожа Убайдулонинг набиралари рўбарўйимга аблақ от миниб кўп жамоати аблақ сувор билан келдилар. Дедиларким, ғам емангиз. Хожа Аҳрор мени сизга йибордилар. Дедиларким, биз аларға истионат тегуруб, подшоҳлиқ маснадиға ўлтурғузуб-биз. Ҳар ерда мушкул иш тушса, бизни назариға келтуруб ёд этсун, биз анда ҳозир бўлурбиз. Ҳоло ушбу соат фатҳ ва нусрат сизнинг соридур. Бош кўтаринг, уйғонинг.

Ушал ҳолда хушҳол бўлуб уйғондимким, Юсуф доруға ва ҳамроҳларини бир-бирига маслаҳат қиладурларким, баҳона қилиб ҳаял қиладур, тутуб боғламоқ керак.

Бу сўзни мен эшитиб дедимким, сизлар бу йўсунлуқ сўзларсиз, аммо кўраинким, қайсингиз менинг қошимға кела олурсиз? Ушбу сўзнинг устида эдиким, боғнинг деворидин ташқари қалин отлиқнинг келур овози келди. Юсуф доруға дедиким, биз агар сизни олиб Танбал қошиға борсак эди, бизнинг ишимиз илгарини борур эди. Ҳоло яна кўп киши йиборибтур, сизни тутғали. Ул яқин қилдиким, бу овоз Танбалнинг йиборган кишиларининг отини товуши бўлғай. Бу сўзни эшитгач, манга изтироб кўпроғ бўлуб, қилур ишимни билмадим.

Ушал ҳинда бу отлиқлар боғнинг эшигини топарға фурсат қилмай, деворниким, эски бўлғон еридин раҳна қилиб кирдилар. Кўрсамким, Қутлуқ Муҳаммад барлос ва Бобон Парғарийким, менинг жон тортқон навкарларим ўн-ўн беш, йигирма киши бўлғай, етиб келдилар. Булар ёвуқ келиб, оттин ўзларини ташлаб, йироғдин юкунуб, таъзим қилиб, менинг оёғимға йиқилдилар. Ушал ҳолда манга андоқ ҳолат бўлдиким, гўё манга янги боштин худой жон берди. Мен дедимким, ул Юсуф доруғани ва бу турғон муздур мардактарни тутуб боғланг. Ушал мардактар қоча бериб эдиким, бир ерда бировни тутуб боғлаб келтурдилар.

Мен дедимким, сизлар қайдин келасиз, нечук ҳабар топдингиз.

Қутлуқ Муҳаммад барлос дедиким, Ахсидин қочиб чиқғанда сиздин айрила тушганда Андижон келдимким, хонлар ҳам Андижон келибтурлар. Мен туш кўрдумким, Хожа Убайдулло дедиларким, Бобир подшоҳ Қарнон дегап кенттадур, бориб ани олиб келингким, подшоҳлиқ маснади анга тааллуқ бўлубтур. Мен бу тушни кўруб, хушҳол бўлуб, улуғ хон, кичик хонға арз қилдим, хонларға дедимким, менинг беш-олти ини-ўғлум бор, яна бир неча йигит қўшунгиз, Қарнон тарафидин бориб хабар олайин.

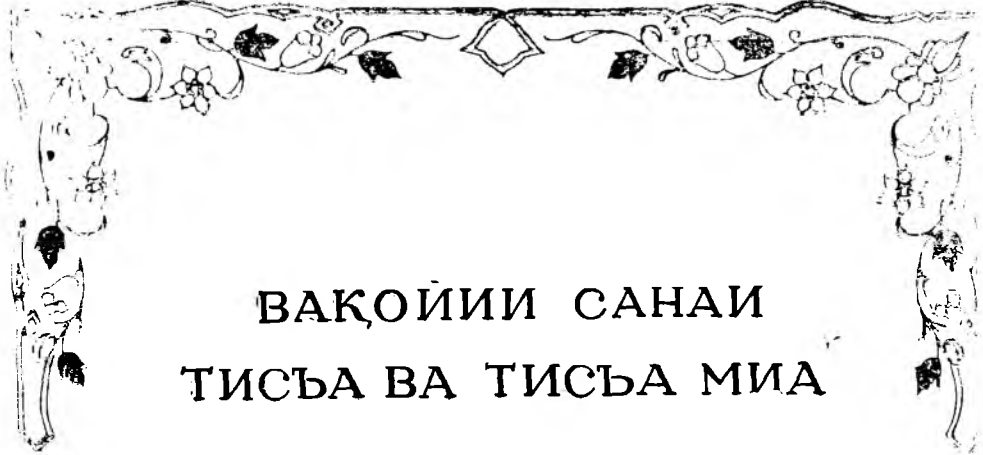
Хонлар дедиларким, бизнинг хотиримизға ҳам етадурким, ўшал йўлга боргон бўлғой. Ун киши тагини қилдилар, дедиларким, ўшал сарини бориб, хўб тахқиқ қилиб, хабар олинг, бориким, зоҳирон хабар топ-

қайсиз. Ушул сўзда эдукким, Бобои Парғарий дедиким, мен ҳам бориб истармен, ул ҳам икки йигит иниси билан итиффоқ қилиб отландук. Бу кун уч кундурким йўл келабиз. Алҳамдулиллоҳ сизни топтук, дедилар. Айттиларким, юрунг, отланинг, бу боғланғанларни ҳам олиб боралинг; мунда турмоқ яхши эмастур. Танбал сизни мунда келган хабарингизни топибтур. Ҳар тавр қилиб бориб, хонларға қўшулалинг. Ушал замон отланиб, Андижон тарафиға юруй бердук.

Икки кун бўлуб эрдиким, ҳеч таом емайду эдим. Намози пешин бўлуб эдиким, бир қўйни топиб келиб, бир ерда тушуб, ўлтуруб, кабоб қилдилар. Ушал кабобдин туйғунча едим. Андин сўнгра отланиб беш кунлуқ йўлни икки кеча ва кундуз илғор қилиб келиб, Андижонға кириб улуг хон додам ва кичик хон додамини кўрунуш қилдим, ва ўткан кунларни тамом баён қилдим. Хонлар билан тўрт ой бирга бўлинди.

Ҳар ерда борғон-кўрган навкарларим йиғилдилар. Уч юздин кўпрак киши бор эди. Хотиримға келдиким, токай бу Фарғона вилоятида саргардон бўлуб турмоқ керак, бир тарафға талаб қилойин деб.

---



## ВАҚОЙИИ САНАИ ТИСЪА ВА ТИСЪА МИА



уҳаррам ойида Фарғона вилоятидин Хуросон азимати била Илок яйлоғигаким, Ҳисор вилоятининг яйлоқлардиндур, келиб туштум. Ушбу юртта йигирма уч ёшнинг ибтидосида юзумга устара қўйдум. Улуғ-кичик мени умидворлик била ирашиб юруйдурганлар икки юздин кўпрак, уч юздин озроқ бўлғай эди. Аксар яёқ ва иликлариди таёқ ва оёқлариди чоруқ ва эгинлариди чопон эрди. Усрат бу мартабада эдиким, бизнинг орада икки чодир эди. Менинг чодирим волидамға тикилур эди. Манга ҳар юртта олачўқ ясар эдилар, олачўқда ўлтурур эдим.

<sup>1</sup> Тўққиз юз тўққизинчи (1503 — 1504) йил воқилари. (Сарлавҳа Қ. б. дан олинди, Л. б. да сарлавҳанинг ўрни очиқ қолган. Таржималарда «Тўққиз юз ўн...» дейилган)

Агарчи Хуросон азимати қилилиб эди, вале ушбу ҳол била бу вилояттин ва Хисравшоҳнинг навкарларидин умидворлиқ бор эди. Ҳар неча кунда бир киши келиб, вилояттин ва эл ва улусдин сўзлар тақрир қилур эдиким, мужиби умидворлиқ бўлур эди. Бу фурсатта Мулло Бобон Пашоғарийниким, Хисравшоҳқа элчиликка юборилиб эди, келди Хисравшоҳдин кўнгулга ёққудек сўз келтурмади, вале эл ва улусдин сўзлар келтурди.

Илоктин уч-тўрт кўч била Ҳисор навоҳисига Хожа Имод деган ерга келиб тушулди. Бу юртта Муҳиб Али қўрчи Хисравшоҳдин элчиликка келди. Хисравшоҳким, карам ва саҳоват била машҳур эди, икки навбат муруримиз анинг вилоятининг воқий бўлди, адно кишиларга қилгон инсониятни бизга қилмади. Чун эл ва вилояттин умидворлиқ бор эди, бирор манзилда даранг бўлур эди. Ширим тағойниким, ул фурсатта андин улугроқ кишимиз йўқ эди, Хуросон борурға тоб келтурмай, ёнар хаёли бор эди. Сарипулдин шикаст топиб келганда дағи кўч-уруғини йибориб, ўзи жариди қалъадорлиқда туруб эди, номардроқ киши эди. Неча навбат мундоқ ҳаракатлар қилур эди.

Қабодёнға етганда Хисравшоҳнинг иниси Боқи Чағониёнийким, Чағониён ва Шаҳрисафо ва Тирмиз анда эди, Хатиб Қаршийни йибориб давлатхоҳлиқ изҳори қилиб, бизга қўшулмоқ бўлди. Аму суйини Уёч<sup>2</sup> гузаридин ўтганда келиб мулозамат қилди. Боқининг истидъосидин Тирмиз тўғрисиға келиб кўчларини Амудин бебоқи кечуруб, ўзумизга қўшуб, Қоҳмард ва Бомиён сарифагим, ул фурсатта бу ерлар ўгли Аҳмад Қосимфагим, Хисравшоҳнинг хоҳарзодасидур, тааллуқ эди, мутаважжих бўлдуқким, Қоҳмарднинг Ажар отлиқ дара қўрғонида уй-элни беркитиб, яна бир маслаҳат рўй берса, анга кўра амал қилғайбиз.

Айбаққа етганда, Ёр Али Билолким, бурунроқ менинг қошимда эди, яхши қиличлар чошиб эди, бу фатаратларда мендин айрилиб эди, Хисравшоҳ қошида бўлур эди, бир неча йигитлар била қочиб келди. Хисравшоҳнинг мўғулларидин давлатхоҳона сўзлар арз қилди.

Дарай Зиндонға етганда Қанбар Алибекким, Қанбар Али саллох ҳам дерлар, қочиб келди. Уч-тўрт кўч била Қоҳмард келиб Ажар қўрғонида уй элни қўйдук.

Ажарда эканда Султон Маҳмуд мирзонинг Хонзода бегимдин бўлган қизиниким, бурун Жаҳонгир мирзоға мирзолар тиригида қўлуб эдилар, Жаҳонгир мирзоға никоҳ бўлди. Ушбу аснода Боқибек манга каррот ва маррот айтур эдиким: «Бир вилоятқа икки подшоҳ ва бир черикка икки мирсипоҳ мужиби тафриқа ва вайронлиқ ва сабаби фитна ва паришонлиқдур. Нечукким, дебтурлар:

<sup>2</sup> Д. б. — Уёв.

Даҳ дарвеш дар гилиме бихусбанд,  
 Ду подшоҳ дар иқлиме нагунжанд.  
 Ним ноне гар хурад марди худой,  
 Базли дарвешон кунад ними дигар.  
 Мулки иқлиме бигирад подшоҳ  
 Ҳамчунон дарбанди иқлими дигар<sup>3</sup>.

Умид андоқтурким, ушбу кун тонгла Хисравшоҳнинг жамъи навкар ва савдари келиб, подшоҳ қуллуғини қабул қилғайлар. Анда бисёр муфаттин эллар бор, мисли Айюббекнинг ўғлонлари ва яна ҳам баъзилар борким, бизнинг мирзоларнинг орасида ҳамшиша ёмонлиқ ва фитнага боис ва муҳаррик эдилар. Ҳоло ушбу фурсатта Жаҳонгир мирзога Хуросон сари хайр ва хўблук била рухсат берилсаким, тонглалиқта мужибнади надомат ва пушаймонлиқ бўлмағай». Чун менинг шаънимда бу эмас эдиким, оғанини ва уруқ-қаёштин ҳар неча изойлиқ<sup>4</sup> воқия бўлса, мендин мутанаффир бўлғайлар. Агарчи Жаҳонгир мирзо била бизнинг ордамида бурун мулк ва навкар жиҳатидин кудуратлар ва ниқорлар хили бўлуб эди, вале бу навбат ул вилояттин менинг била ҳамроҳ бўлуб келиб эди. Туқғонлиқ ва хизматгорлиқ мақомида эди. Бу замон ҳам андин ҳеч нима зоҳир бўлмайдур эдиким, сабаби кудурат бўлғай. Ҳар неча такрор била арз қилди, мен қабул қилмадим. Охир Боқибек айтқондек, ўшул муфаттинларким, Юсуф Айюб ва Баҳлул Айюб бўлғай, менинг қошимдин Жаҳонгир мирзога қочиб бориб шар ва фитна мақомида бўлуб Жаҳонгир мирзони мендин айириб, Хуросон элттилар.

Ушбу фурсатлар Султон Ҳусайн мирзодин Бадиуззамон мирзога ва манга ва Хисравшоҳга ва Зуннунга бир мазмун била узун-узоқ нишонлар келди, ул нишонлар бу тарихқача мендадур. Мазмуни бу эдиким, «Султон Аҳмад мирзо ва Султон Маҳмуд мирзо ва Улуғбек мирзо ул оғанинилар иттифоқ қилиб юруганда мен Мурғоб ёқасини беркиттим. Мирзолар ёвуқ етиб ҳеч иш қила олмай ёндилар. Ҳоло ҳам агар ўзбак мутаважжих бўлса, мен Мурғоб ёқасини беркитай, Бадиуззамон мирзо Балх ва Шабурғон ва Андхуд қўрғонларига мазбут кишиларини қўюб, Ҳусайн Гурзвон ва Дарай Зангда ул қўҳистонни беркитсун.

Менинг бу навоҳиға келган хабарим бориб эди. Манга ҳам етиб эдиким, сен Қоҳмард ва Ажарда ул қўҳпояни беркитиб, Хисравшоҳ Хисор ва Қундуз қўрғонларида эътимодий кишиларини қўюб, ўзи ва инисини Вали Бадахшон ва Хатлон тоғларини беркитсунлар. Ўзбак иш қила олмай ёнгусидур».

<sup>3</sup> Ун дарвеш бир гиламда ётади, аммо икки подшоҳ бир иқлимга синамайди.

Мардиҳудо бир ноннинг ярмини еса, қолган ярмини дарвешларга беради; подшоҳ еса, бир иқлим мулкени олса, яна бошқа иқлимни ҳам олиш фикрига тушади.

<sup>4</sup> Л. б. — беадолик (بی ادا لیک)

Султон Хусайн мирзонинг бу хатлари мужибн ноумидлик бўлди. Не учунким, Темурбекнинг юртида бу тарихда андин улукроқ подшоҳ ҳам ёш ва ҳам вилоят ва ҳам черик била йўқ эди. Андоқ кўз тутулур эдиким, паёпай элчилар ва тавочилар жалд ва қадоға била келиб, мундоқ ҳукмлар келтургай эдиким: «Тирмиз ва Қилиф ва Карки гузарларида кема мунча ясанг, кўпрук асбоби бу миқдор тайёр қилинг, юққори Тўққиз ўлум гузарларни яхши эҳтиёт қилинг», то бу неча йил ўзбак тафриқасидин дилшикаста бўлган элларнинг кўнгли қавий бўлуб, умидвор бўлғайлар эди.

Султон Хусайн мирзодек Темурбек ўруниға ўлтургон улуг подшоҳ ганимининг устига юрумакни демай, ер беркитмакни деса, эл ва улусқа не умидворлик қолғай? Бизнинг била келган неким бўлган оч уруқ, уй-элни ва Боқи Чағонёнийни ва ўғли Муҳаммад Қосимнинг бўлгон сипоҳиларининг ва аймоқларининг кўч ва молларини тамом Ажарда қўюб, черикни олиб чиқтук. Хисравшоҳнинг мўғулларидин мутавотир киши кела бошладиким, Толиқондин подшоҳнинг давлатхоҳлигини тилаб, бўлган мўғул улуси кўчуб Ишкамиш ва Фулул сари торттук. Подшоҳ жаҳд қилиб ботроқ ета келсунларким, Хисравшоҳнинг аксар кишиси бузулуб, подшоҳ қуллуғиға келгусидир.

Бу маҳалда Шайбоқхоннинг Андижонни олиб Хисор ва Қундуз устига черик отлангон хабари келди. Бу хабарни эшитиб, Хисравшоҳ Қундузда тўхтамай олмай, бўлган кишисини кўчуруб, Кобул азимати қилди. Хисравшоҳ Қундуздин кўчиб чиққоч-ўқ Қундузни Мулло Муҳаммад туркистоний отлик ўбдон эътимодлик бойири кишиси Шайбоқхон учун беркитти.

Биз Самту<sup>5</sup> йўли била Қизил сув сари инган маҳалда уч-тўрт минг уйлукким, Хисравшоҳға тааллуқ ва Хисор, Қундузда бўлур мўғул улуси кўчлари била келиб қўшулдилар.

Қанбар Али мўғулким, зикри мукаррар келибтур, паришонгўй киши эди, анинг атори Боқибекка ёқмади. Боқибекнинг хотири жиҳатидин рухсат берилди. Ўғли Абдушакур андин бери Жаҳонгир мирзо мулозаматида бўлди.

Хисравшоҳ мўғул улусининг бизга қўшулғонини эшитиб, хили бепой бўлуб, чорасини топмай куёви Яъқуб Айюбни элчиликка йибориб, қуллуқ ва давлатхоҳлик изҳор қилиб истидъо қилибтурким, агар аҳд қилсалар, қуллуққа келгумдур. Чун Боқи Чағонёний ихтиёр эди, ҳар нечаким, ўзини давлатхоҳ тутар эди, оғасининг тарафини ҳам қўймас эрди. Ул барин бўлди. Бу йўсунлуқ аҳд бўлдиким, анинг жони амонда бўлғай Молиға ҳам не миқдорким, ўзи ихтиёр қилса, музояқа бўлмағай.

<sup>5</sup> «Шамту» деб ҳам ўқилган.

Ўзбекистонга ижозат бергандин сўнг Қизил сув қўйи кўчиб, Андароб сўйининг қотилишига ёвуқ тушулди. Тонгласи рабиулаввал ойнинг авоситида жариди Андароб сўйини ўтиб, Души навоҳисиди бир улуғ чинор тубиди ўлтурдум. Ул тарафдин Хисравшоҳ ҳашамат ва тажаммули била қалини киши била келди. Қоида ва дастур била йироқтин тушуб келди. Кўрушурда уч қатла юкунуб, ёнғонда ҳам уч қатла, сўрғонда ва тортуқ тортқонда бирор юкунди. Жаҳонгир мирзога ва хон мирзога дағи ушбу дастур била юкунди. Қари танбал мардак неча йиллар ўз муродича юруб салтанаттин тек бир хутба ўз отиға ўқумайдур эди. Ўйигирма бени, ўйигирма олти қатла паё-пай юкунди ва борди ва келди. Толиқиб тамом йиқила ёзди. Неча йил қилғон беклиги ва салтанати тамом буруниши чиқти. Кўрушуб тортиқ тортгандин сўнгра буюрдумким, ўлтурди. Бир гари, икки гари ўлтуруб, ул тарафдин-бу тарафдин сўз ва ҳикоят этилди. Бовужуди номардлик ва намақҳаромлик ковок ва бемазагўй ҳам бор экандур.

Мундоқ маҳалдаким, эътибор ва эътимод навкарлари кўзининг олида хайл-хайл келиб манга навкар бўладурлар, ўзининг иши бу ерга етибдурким, подшоҳлик қилиб юрuidурган мардак мундоқ хор ва зор ва хоҳи но хоҳи келиб не таврлар била кўрушти.

Икки ғариб ҳарфе андин содир бўлди. Бири буким, навкарлари айрилғон жиҳатдин анга кўнгул бериладур эрди. Муқобалада мундоқ ледиким, навкарлар тўрт қатла ушмундоқ мендин айрилибтур, яна келибтур. Яна бир буким, иниси Валини сўрдумким, ул қачон келгусидур? Аму дарёсидин қайси гузар била ўтгусидур? Дедиким, агар гузар топилса, худ бот келгусидур, вале гузарлар сув улғайгач тағайюр топар. Ул масал борким, «Он гузарро об бурд»<sup>6</sup>. Анинг давлатининг ва навкарининг интиқолида бу ҳарфни анинг тилига тенгри солди. Бир-икки ғаридин сўнг мен отланиб ўрдуға келдим; ул дағи тушган ерига борди. Ушбу кундин улуғ-кичик, яхши-ёмон ва бек ва бек навкарлари хайл-хайл кўч ва моллари била андин айрилиб, бизга кела бошладилар. Тонгласи намози пешин, намози дигаргача ҳеч киши анинг қошида қолмади. «Қулиллаҳумма моликал-мулки туътил-мулка ман ташоу ва тун-мулк-мулка мимман ташоу в туиззу ман ташоу ва тузиллу ман ташоъ, би ядикал-хайр, иннака ало кулли шайин қадир»<sup>7</sup>.

Ажаб қодиредур, бир кишиким, ўйигирма-ўттуз минг навкарнинг эгани чди, Қаҳлуғдинким<sup>8</sup> Дарбанди Оҳанин ҳам дерлар, Ҳиндукуш тоғи-

<sup>6</sup> «Ул кечувларни сув олиб кетди».

<sup>7</sup> «Айт, мулк эгаси, эй худойим, сен кимни хоҳласанг, шунга мулк берасан, сен кимни хоҳласанг, мулкни оласан; кимни хоҳласанг, азиз қиласан; кимни хоҳласанг, раҳим қиласан; яхшилик ўз қўлингда; сен ҳар бир нарсага қодирсан».

<sup>8</sup> Қ б. — Қаҳлуғдинким.



гача Султон Маҳмуд мирзоға тааллуқ вилоёт тамом анинг таҳти тасарруфида эрди. \*Ҳукумат бил-истиқлол қилур эрди<sup>9</sup>. Бир муҳассили Ҳасан барлос отлиқ қари мардак Илоктин Уёжғача дуруштлуқлар била муҳассиллиқ қилиб, бизни кўчуруб тушурур эди. Хисравшоҳни бир ярим кунда уруш йўқ, талош йўқ бизнингдек қаллош ва муғлуқ икки юз-икки юз эллик кишининг қошида андоқ хору зор ва забун ва ожиз қилдиким, не навқариға ихтиёри қолди, не молиға, не жониға.

Хисравшоҳни кўруб ёнғон ахшоми Мирзо хон менинг қошимға келиб, оғаларининг қонини даъво қилди. Бизнинг орада баъзилар ҳам барин эдилар. Филвоқий шаръ ва урф била ҳам муносиб андоқ эдиким, мундоқ кишилар сазосиға етгай.

Чун аҳд бўлуб эди, Хисравшоҳин ирода қилиб, фармон бўлдиким, элта олғонча нимасини элтгай. Уч-тўрт қатор хачир ва тевада бўлгон жавоҳир ва олтун ва кумуш ва нафис нималарини юклаб элтти. Ширим тағойини қўшуб узаттукким, Хисравшоҳни Ғури ва Даҳона йўли била Хуросон сари йибориб, ўзи Қоҳмард бориб кўчни сўнгимизча Қобул келтургай.

Ул юрттин Қобул азимати била кўчуб, Хожа Зайд келиб туштук. Ушбу кун иъзбакнинг чопқунчисини Ҳамза бий манғит бошлаб келиб, Души навоҳисини чопти. Сайид Қосим эшик оғани ва Аҳмад Қосим кўчбурни баъзи йигитлар била йиборилди. Бориб чопқунчини яхши босиб, бир неча бош кесиб келтурдилар. Ушбу юртта Хисравшоҳнинг жебахонасидағи жебаларни улашилди. Етти-секкиз юзча жавшан ва кўча бўлгай эди. Хисравшоҳдин қолғон нималардин бир бу эди. Яна чинийлари дағи хили тушти. Ўзга кўзга кўрунгудек нима йўқ эди.

Хожа Зайдтин тўрт-беш кўч била Ғурбанд келдук. Уштур шаҳрға тушганда хабар топтукким, Шерак арғунким, Муқим аргуннинг ихтиёр беги эди, биздин беҳабар чериклаб келиб, Борон<sup>10</sup> ёқасида ўлтурубтурким, Панжҳир<sup>11</sup> йўли била ўтган кишини Абдуэрраззоқ мирзоғаким, ул маҳалда Қобулдин қочиб бориб, таркалоний афғон орасида Ламғон навоҳисида эди, борғоли қўймағай. Бу хабар топғач, икки намоз орасида андин кўчуб, кеча тун қотиб субҳ вақтида Ҳубён<sup>12</sup> кўтали била оштук.

Суҳайлни ҳаргиз кўрган эмас эдим. Кўталға чиқғоч-ўқ жануб тарафи паст ёруғ юлдуз кўрунди, дедимким, Суҳайл бўлмағай. Дедиларким, Суҳайлдур. Боқи Чағониёний бу байтни ўқудиким:

<sup>9</sup> Қ. б. — Бу ибора йўқ.

<sup>10</sup> Қ. б. — Оби Борон.

<sup>11</sup> Қ. б. — Паншер.

<sup>12</sup> Қ. б. — Хупиён.

Ту Суҳайли то кужо тобию кужо толий шави,  
Чашми ту бар ҳар ки меафтад нишони давлатаст<sup>13</sup>.

Офтоб бир найза бўйи чиқиб эдиким, Санжид дара оёғида келиб тушулди. Бизнинг илгари борғон қоровул йигитлари ва баъзи йигитлар Қорабоғнинг оёғи Эгриёр навоҳисида Шеракка етган била-ўқ илик қўшарлар, оз-оғлоқ урушқондек қилур. Бот-ўқ илғор била тебрарлар. Шеракни ва яна етмиш-сексон-юз ўбдон йигитларни тушуруб келтурдилар. Шерак<sup>14</sup>нинг қонини бағишлаб мулозим қилилди.

Хисравшоҳким, Қундуздин эл-кунига боқмай, Кобул азимати била чиқар, анга тааллуқ эл ва улус беш-олти бўлак бўлурлар. Бадахшонда-ғилар бир бўлак: Сайидим Али дарбонким, Русто<sup>15</sup> ҳазорасида эди, Панжҳир била ошиб ушбу юртга бизга мулозамат қилди; яна бир бўлак: Юсуф Айюб ва Баҳлул Айюб эди, алар дағи бу юртга мулозаматқа келдилар. Яна бир бўлак: Баҳлул Айюб иниси Вали Хатлондин; яна бир бўлак: Йилончиқ ва Накдарий ва Қоқшол ва Қундуз вилоятида ўлтурушлуқ аймақлар бу ҳар икки бўлак Андароб ва Сароб келиб, Панжҳир ошар хаёлда эдилар.

Аймақлар илгарроқ Саробга эдиларким, кейиндин Вали келди. Аймақ йўлини тўсуб, урушуб бостилар. Ўзи қочиб ўзбакка кетди. Шайбоқхон Самарқанднинг чорсуйида бўйнига урдурди. Бўлғон навкар-савдари таланиб олдуруб, аймақлари била ушбу юртга қуллуққа келдилар. Сайид Юсуфбек ўғлоқчи ҳам аймақлар била келди.

Бу юрттин кўчуб, Қорабоғ ёнидағи Оқсарой ўлангига тушулди Хисравшоҳнинг эл куни зулм ва бесарлиққа ўрганган эл, элга зулм қила бошладилар. Охир Сайидим Али Дарбоннинг бир ўбдон навқари бировнинг бир кўза ёғини тортиб олган учун эшикка келтуруб таёқлатим, таёқ остида-ўқ жони чиқди. Эл бу сиёсаттин тамом босилдилар.

Ушбу юртта эканда, Кобулнинг устига филҳол борурни-бормасни кенгашилди. Сайид Юсуфбек ва баъзининг раъйи барин эдиким, қиш ёвуқтур, филҳол Ламғон борилғай. Андин яна на маслаҳат рўй берса, анга яраша амал қилилғой. Боқи Чағониёний ва баъзи Кобул устига бормоққа сўзни қўюб, андин кўчуб келиб Або<sup>16</sup> қўруқига тушулди. Ушбу юртта менинг волидам хоним ва Қоҳмардта қолган уруқ саъб мухотара ўтқариб, келиб қўшулдилар.

<sup>13</sup> Сен Суҳайл юлдузсен, қаерга тобланиб, қаердан чиқсанг ва кўзинг кимга тушса, давлат нишонаси бўлур.

<sup>14</sup> Нухаларда Шерак деган ном شير، شيرك، شيرگه шаклида кетган, биринчиси тўғридир.

<sup>15</sup> Қ. б. — Рустох.

<sup>16</sup> Қ. б. — Аё.

Тафсили будурким, Ширим тағоини Хисравшоҳқа қўшуб йиборилиб эдиким, Хисравшоҳни Хуросон узатиб ўзи бориб уруқни келтургай. Даҳонаға етганда Ширим бенихтиёр бўлур. Хисравшоҳ Ширим билан ўқ Коҳмард борур. Хоҳарзодаси Аҳмад Қосим Коҳмардта эди. Хисравшоҳ Аҳмад Қосимни барин қилиб, уруққа ёмонлиқ мақомида бўлурлар. Боқи Чағониёнийнинг қалин мўғул навкарлари уруқ биля Коҳмардта эдилар. Махфий Ширим биля сўзни бир ерга қўюб, Хисравшоҳ ва Аҳмад Қосимни тутмоқ бўлурлар. Хисравшоҳ биля Аҳмад Қосим Ажар дарасининг ёнидағи йўл биля қочиб, Хуросон борурлар. Мўғулларнинг бу якжиҳатлиғидин ғараз ўзларини алардин айирмоғлиқ экандур.

Уруқ биля бўлгон эл Хисравшоҳнинг дағдағасидин халос бўлуб, Ажардин чиқиб, Коҳмардқа етган маҳалда Исиқончи<sup>17</sup> эли ёғиқиб йўлини тўсарлар. Аксар уруқни Боқибекка тааллуқ эл ва улусини алар таладилар. Қул Боязиднинг ўғли—Тезак кичик эди, анда ясир тушти. Уч-тўрт йилдин сўнгра Кобулда келди. Уруқ талатиб, олдуруб, биз ўтган Қипчоқ йўли биля ошиб, Або қўруғида келиб бизга қўшулдилар.

Андин кўчган биля орада бир қўнуб, Чолок ўлангига тушулди. Чолок ўлангида кенгашиб, сўзни муҳосара қилмоққа қўюб, кўчуб, мен ўзум неким бўлгон гул кишиси биля Ҳайдар Тақининг боғи биля Қул Боязид бакавулнинг гўрхонасининг оралиғида туштум. Жаҳонгир мирзо бронгор одами биля бизнинг улуғ чаҳорбоғ тушти. Носир мирзо жвонгор эли биля Қутлуқ қадамнинг гўрхонасининг орқасидағи ўланга тушти. Доим кишимиз бориб Муқим биля сўзлашурлар эди. Гоҳи узр келтуруб, гоҳи юмшоқ сўз айтур эди. Мунинг учун эдиким, биз Шеракни олғоч-ўқ отасиға, оғасиға киши чоптургондур. Ота-оғасидин умидворлиги бор жиҳатдин даранг қилур эди.

Бир кун фармон бўлдики, гул, бронгор, жвонгор тамом жеба кийиб, отлариға кежим солиб, ёвуқроқ бориб ҳам яроқ кўрулгай, ҳам ичкариги элга сиёсати бўлғай. Жаҳонгир мирзо бронгор тўғрисидин Кўча боғ биля илгаррак келдилар. Ғулнинг олли чун сув эди. Мен гул кишиси биля Қутлуқ қадамнинг гўрхонаси тарафидин келиб, пуштадин илгариги тепа устига чиқтим. Ировул кишиси Қутлуқ қадамнинг кўпругининг устига тиқилиб бордилар. Ул маҳал кўпрук йўқ эди. Йигитлар шўхлуқ қилиб, Чармгарон дарвозасиғача чоптилар. Оз-оғлоқ чиқгон кишиси урушқа турмай қочгон биля қўрғонға кирдилар.

Арkning хокрези баландида қалин Кобул эли тафарружқа чиқиб эдилар. Қочгон биля қалин гардлашиб индилар. Кўпрук биля дарвоза орасидағи баландлиқ пуштанинг устида йўл ўртасида қалин чуқурчоқ-

<sup>17</sup> Қ. б. — Сиқончи.

лар қазиб, хаспўш қилиб эдилар. Султонқули чиноқ ва баъзи йигитлар чопқонда тикилиб йиқилиб эдилар. Бронғор тарафидин бир-икки йигит Кўча-боғ ора чиққонлар била бир-икки қилич солишиб олишурлар. Чун урушқа фармон йўқ эди, ушмунча била ёндилар.

Қўрғон эли бисёр олдарадилар. Муқим бекларни ораға солиб, қуллуққа келиб, Қобулни топширмоқ бўлди. Боқи Чағониёнийнинг тавассути била келиб мулозамат қилди. Биз дағи иноят ва шафқат мақомида бўлуб, дағдаға ва таваҳхумни анинг хотиридин рафъ қилдук. Муқаррар бўлдимки, тонгласи бўлган навкар ва савдар ва мол ва жиҳоти била чиқиб, қўрғонни топширғай, Хисравшоҳқа тааллуқ эллар басарлиқ ва даст андозлиққа ўрганган эллар эди. Муқимнинг кўчини чиқармасалар, Жаҳонгир мирзони ва Носир мирзони ва улуг бекларни ва ичкиларни тайин қилдуким, Муқимни ва Муқимға тааллуқ эл-кунни мол ва жиҳотлари била Қобулдин чиқарғайлар. Муқимға юрт Тебани<sup>18</sup> тайин қилдук.

Сабоҳи мирзолар ва беклар дарвозаларға бориб халойиқнинг хужум ва ғавғосини кўп кўруб манга киши йибордиларким, сиз келмагунча бу элни киши манъ қилиб бўлмас. Охир ўзум отландим. Тўрт-беш кишини ўқлаб, бир-икки кишини пора-пора қилдурдум. Ғавғо босилди. Муқим мутааллақлари била солим ва саломат бориб Тебага тушти.

Рабиул-аввал ойининг авохириди тенгри тасло фазл ва карами била Қобул ва Ғазни мулк ва вилоятини бежанг ва жидол муяссар ва мусаххар қилди.

Қобул вилояти тўртунчи иқлимдиндур. Маъмуранинг ўртасида тушубтур. Шарқи Ламғонот ва Пушовар<sup>19</sup> ва Ҳашанғар ва баъзи Ҳинд вилоятидур. Ғарби кўҳистонлардурким, Қарнуд<sup>20</sup> ва Ғўр ул кўҳистондадур. Бу тарихда ҳазора ва нақдариий қавмнинг маъман ва маскани бу тоғлардур.

Шимоли Қундуз ва Андароб вилоятидур. Ҳиндукуш тоғи воситадур.

Жануби Фармул ва Нағар ва Банну ва Афғонистондур.

Мухтасар вилоятдур. Тулоний воқий бўлубтур. Тули машриқдин мағрибқа боқадур. Атроф ва жавониби тамом тоғдур. Қалъаси тоғқа пайвастдур. Қалъанинг ғарб-жануб тарафи кичикрак парча тоғ тушубтур. Ул тоғнинг қулласида Шоҳи Қобул иморат қилгани учун бу тоғни Шоҳи Қобул дерлар. Бу тоғнинг ибтидоси Деврин тангисидиндур. Деҳи Яъқуб тангисида туганур. Гирдо-гирди икки шаръий бўлғай. Бу тоғнинг доманаси тамом боғоттур. Менинг амим Улугбек мирзо замонида Вайс атка мирзонинг аткаси бу тоғнинг доманасида бир ариқ чиқарибтур.

<sup>18</sup> Қ. б. — Тепа.

<sup>19</sup> Қ. б. — Пушовар (پشاور).

<sup>20</sup> Л. б. — Казев (کزیو).

Доманадағи богот тамом бу ариқ била маъмурдур. Поёни об Гулкина отлиқ маҳалладур, хилват гўшадур. Галаба лавандлиқлар анда қилилиб эди. Гоҳи мутояба йўсунлуқ Хожа Ҳофизнинг бу байтини тағйир била ўқулур эдиким:

Эй хуш он вақт ки бе пову сар айёме чанд  
Сокини Гулкина будем бабадномийе чанд<sup>21</sup>.

Қалъанинг жанубида Шоҳи Кобулнинг шарқида бир улуг кўл тушубтур. Гирдо-гирди бир шаръий ёвушур. Шоҳи Кобул тоғидин Кобул сари боқа уч кичикрак чашма чиқар, иккиси Гулкина навоҳисададур. Бир чашма бошида Хожа Шаму<sup>22</sup> отлиқ мазордур; яна бирида Хожа Хизрнинг қадамгоҳидур. Бу икки ер Кобул элининг гаштгоҳидур. Яна бир чашма Хожа Абдусамад тўғрисидадур, Хожа Рўшноийи дерлар.

Шоҳи Кобул тоғидин бир тумшуқ айрилиб келибтур, Уқобайн дерлар. Уқобайндин бошқа яна парчағина тоғ тушубтур. Кобул қалъасининг арки бу тоғнинг устидадур. Улуғ қўрғон аркининг шимолидадур. Бу арк ғариб муртафеъ ва яхши ҳаволиқ ер воқий бўлубтур. Бу улуг кўл ва уч ўлангаким, Сияҳсанг ва Сунак қўрғон ва Чолок бўлғай, мушрифтур. Борча оёқ остидадур. Ўланлар сабзалиқ маҳалида бисёр яхши кўрунур. Ёзлар Кобулда шимолий ели кам эсадур. Паравон ели дерлар. Аркта шимол сари даричалиқ уйлар асру хушҳаводур.

Мулло Муҳаммад Толиб муаммойи Кобул аркининг таърифида бир байтни Бадиуззамон мирзо отиға боғлаб ўқур эди. Байт будурким:

Бихўр дар арки Кобул май, бигардон коса пайдарпай,  
Ки ҳам кўҳасту ҳам дарёу ҳам шаҳрасту ҳам сахро<sup>23</sup>.

Ҳиндустоний ғайри Ҳиндустонни Хуросон дер. Нечукким араб ғайри арабни ажам дер. Ҳиндустон била Хуросон орасида хушки йўлдин икки бандардур. Бир Кобул, яна бир Қандаҳор. Қошғар ва Фарғона ва Туркистон ва Самарқанд ва Бухоро ва Балх ва Ҳисор ва Бадахшондин корвон Кобулға келурлар. Хуросондин корвон Қандаҳорға келур. Ҳиндустон била Хуросонға восита бу вилояттур. Бисёр яхши савдохонадур. Савдогарлар Хитойға ё Румға борсалар, ушмунча-ўқ савдо қилғайлар. Ҳар йил етти-секкиз-ўн минг от Кобулға келур. Қуйи Ҳиндустондин

<sup>21</sup> Қандай яхши вақтлар эдики, веча кунлар бош-оёқсиз бир қанча ёмон отлиқлар билан бирга Гулкинада турар эдик.

<sup>22</sup> Қ. б. — Хожа Шамс. Л. б. — варақ четига форсча: «Асл Хожа Шамсиддин Жонбоз мегуфтаанд, басабаби ихтисор авом Хожа Шаму мегуфтаанд», — деб ёзиб қўйилган.

<sup>23</sup> Кобул аркида май ич, косани кетма-кет айлантирки, бу ер ҳам тоғ, ҳам дарё, ҳам шаҳр, ҳам саҳродир.

ўн-ўн беш-йигирма минг ўйлуқ қорвон Қобулга келур. Ҳиндустон[дин]<sup>24</sup> оқ рахт ва қанд ва набот<sup>25</sup> ва шакар ва ақоқир келтурурлар. Қўп савдогар бўлғайким, даҳ си, даҳ чилға<sup>26</sup> рози бўлмағай.

Хуросон ва Ироқ ва Рум ва Чин матои Қобулда топилур: Ҳиндустоннинг худ бандаридур.

Гармсёр ва сардсери ёвуқтур. Қобулдин бир кунда андоқ ерга борса бўлурким, ҳаргиз қор ёғмас. Икки соати нужумийда андоқ ерга борса бўлурким, ҳаргиз қори ўқсумас, магар аҳёнан андоқ ёз келгайким, қор қолмағай. Гармсериёи ва сардсериёи мевалар Қобул тавобиинда кўптур ва ёвуқтур. Қобул ва кентларида сардсериёи мевалардин узум ва анор ва ўрук ва олма ва биҳи ва амруд ва шафтолу ва олу ва санжид ва бодом ва янғоқ кўптур. Мен олу-болу ниҳоли келтуруб эқтурубмен, яхши олу-болулар бўлди ва ҳануз тараққийда эди.

Гармсериёи мевалар мисли норунж ва турунж ва амлук ва найшакар Ламғоноттин келтурурлар. Найшакарни келтуруб эқтуруб эдим. Чилғузани Нижровдин<sup>27</sup> келтурурлар. Қобул атрофидаги Қўҳистондин асал бисёр келур. Шаҳдхоналари бордур. Бир Ғазни тарафидаги Қўҳистондин асал келмас. Қобулнинг ривочи хўб бўлур, биҳи била олуси ҳам яхшидур. Бодринги дағи яхши бўлур.

Бир навъ узум бўлур, оби ангур дерлар, хили яхши узумдир. Маст чоғирлари бўлур. Хожа Хованд Саид Домани кўҳийнинг чоғири тундлуқ била машҳурдур. Агарчи ҳоло тақлид бирла андин таъриф қиладурларки, «лаззати май маст донад, ҳушёронро чи ҳазз»<sup>28</sup>.

Экини яхши бўлмас<sup>29</sup>. Агар Хуросон тухуми бўлса, филжумла ёмон бўлмас. Бисёр латиф ҳавоси бор. Қобул ҳавосидек, ҳаволиқ ер оламда маълум эмаским, бўлғай. Ёзларда кечалари пўстинсиз ётиб бўлмас. Қишлар агарчи қори аксар улуғ тушар, вале муфрит совуғи йўқтур. Самарқанд ва Табриз ҳам хушҳаволиққа машҳурдур, вале муфрит совуқлари бордур.

Атрофида тўрт хўб ўланг воқий бўлубтур. Шарқ-шимолий тарафи Сўнак қўрғон ўлангидур. Қобулдин икки қуруқ бўлғай, яхши ўлангдур. Ути отқа созвордур, чибини кам бўлур.

Ғарби-шимоли Чолок ўлангидур, Қобулдин бир қуруқдур, кенг ўлангдур, ёзлар чибини отқа ташвиш берур.

<sup>24</sup> Қ. б. — «Ҳиндустон» сўздан кейин *برده نانى* сўзи бор, Л. б. — тўрт ҳарфлик бошқа сўз бор, ўқилмади.

<sup>25</sup> Қ. б. — «ва набот».

<sup>26</sup> Даҳ си, даҳ чил — учдан бир, тўртдан бир маъносида.

<sup>27</sup> Қ. б. — Бухородин.

<sup>28</sup> «Майнинг лаззатини маст билди; ҳушёрларга мундан нима баҳра бор?»

<sup>29</sup> Қ. б. — Шу ибора бор: «Зироти жоруйи пажди (?) дур. Қовуни ҳам яхши бўлмас».

Ғарби Деврин ўлангидур. Агарчи мунда икки ўланг, бир тепанинг ўлангидур. Яна бир Қўш Нодир ўлангидур. Бу ҳисоб била беш ўланг бўлғай, ҳар икки ўланг Қобулдин бирор шаръий бўлғай, мухтасар ўланглардур. Вале ўти отқа бисёр созвордур, чибини бўлмас. Қобул ўлангла-рида бу ўлангларча ўланг йўқтур.

Шарқи Сияҳсанг ўлангидур. Чармгарон<sup>30</sup> дарвозаси била бу ўланг орасида восита Қутлуқ қадамнинг гўрхонасидур. Ёзлар чибини кўп бўлур учун, бу ўлангни кам қўрурлар. Бу ўлангга пайваст Камарий ўланги ҳам бор. Бу эътибор била Қобул гирдида олти ўланг бўлғай, вале тўрт ўланг машҳурдур.

Қобул вилояти берк вилояттур, ёт ёғи бу вилоятқа кирмағи мушкулдур. Балх ва Қундуз ва Бадахшон била Қобул орасида Ҳиндукуш тоғи тушубтур. Бу тоғдин етти йўл ошар, уч йўл Панжхирдадур<sup>31</sup>. Юқориқроқ Жавак кўталидур, андин қуйироқ Тул, андин қуйироқ Бозорак. Бу уч кўталдин яхшироғи Тулдур. Вале йўли бир нима узунроқдур. Ғолибо бу жиҳаттин Тул дерлар. Тўғрироғи Бозоракдур. Тул ва Бозорак Саробқа тушар. Бозорак кўталини Сароб эли Порандий отлиқ кентига инар учун Порандий кўтали дерлар.

Яна бир Парвон йўлидур, улуғ кўтал била Парвон орасида яна етти кўтал бор учун Ҳафтбача дерлар. Андароб тарафидин икки йўл келиб, улуғ кўталда қотилиб Ҳафтбача била Парвонга келур. Бисёр пур машаққат йўлдур. Уч йўл Ғўрбандтадур. Парвон йўлига ёвуқроқ йўл. Янги йўл кўталидур. Валиён ва Ҳинжонга инар. Яна бир йўл Қипчоқ кўталидур. Андароб суйи била Қизил сувнинг қотилишига инар. Бу йўл дағи яхшидур.

Яна бир йўл Шибарту кўталидур<sup>32</sup>. Ёзлар сув улғайса, Шибарту кўталидин ошиб, Бомиён ва Сайғон<sup>33</sup> била юрурлар. Қишлар Обдара била юрушурлар. Қишлар тўрт-беш ой жамиъ йўллар боғланур, бир Шибарту йўлидин ўзга. Бу кўталдин ошиб, Обдара била юрурлар. Ёзлар сувлар кирганда ҳам бу йўлларнинг қишқи ҳукми бор. Не учунким, Такоб<sup>34</sup> йўллари сув улуғ бўлгондин ўтуб бўлмас. Такоб била юрумай, тоғ била юрур хаёл қилсалар, убур мутааззирдур. Кузлар уч-тўрт ой-ким, қор камдур ва сувлар кичик бўлгонда, бу йўлларнинг убури маҳаллидур. Тоғлардин ва тангилардин қуттоут-тариқ кофир кам эмастур. Хуросон тарафидин келур йўл Қандаҳор била келур. Бу йўл туп-туз йўлдур. Бу йўлда кўтал йўқтур.

<sup>30</sup> Л. б. — Чармгарлар.

<sup>31</sup> Қ. б. — Панжшер.

<sup>32</sup> Қ. б. — «Яна бир йўл Панжшер кўталидур» ибораси бор.

<sup>33</sup> Қ. б. — Сайғон.

<sup>34</sup> Қ. б. — Обдара.

Ҳиндустон тарафидин тўрт йўл чиқар, бир йўл Ламғонот била. Бу йилда Хайбар тоғларида озроқча кўтал бор. Яна бир йўл Бангаш била, яна бир йўл Нағар била, яна бир йўл Фармул била. Бу йўлларда ҳам озроқча кўталлар бор. Синд суйининг уч гузаридин ўтуб, бу йўллар била келурлар. Нилоб гузаридин ўтганлар Ламғонот била келурлар. Қишлар Қобул суйи била Синд суйининг қотилишидин юққорроқ Синд суйини<sup>35</sup> ва Қобул суйини гузар била ўтарлар. Мен аксар Ҳиндустон черикларигаким келдим, гузарлар била ўттим. Бу навбатким, келиб, Султон Иброҳимни босиб олиб, Ҳиндустонни фатҳ қилдим, Нилоб гузаридин кема била ўттим. Ушмундин ўзга Синд суйидин ҳеч ердин кемасиз ўтса бўлмас. Динкут гузари била ўтганлар Бангаш била келурлар. Чупора гузари била ўтганлар агар Фармул била келсалар, Ғазни келурлар ва агар Дашт била борсалар, Қандаҳор борурлар.

Мухталиф ақвом Қобул вилоятида бордур. Жулгасида ва тузларида атрок ва аймоқ ва аъробдур. Шаҳрида ва баъзи кентларида сортлардур. Яна баъзи кентларида ва вилоётида пашойи ва парожӣ ва тожик ва бараки ва афғондур. Ғазни тоғларида ҳазора ва накдаридур. Буларнинг орасида баъзи мўғулий тил била ҳикоят қилурлар. Шарқи шимолий тарафидағи тоғлар кофиристондур, мисли, Катур ва Габрак ва жануби Афғонистондур.

Ун бир-ўн икки лафз била Қобул вилоятида талаффуз қилурлар: арабий, форсий, туркий, мўғулий, ҳиндий, афғоний, пашойи, парожӣ, габрий, баракий, ламғоний. Мунча мухталиф ақвом ва муғойир алфоз маълум эмаским, ҳеч вилоятта бўлғай.

Вилоёти ўн тўрт тумандур. Самарқанд ва Бухоро ва яна бу навоҳида вилоятчаларниким, бир улуғ вилоят таҳтида бўлғай, туман дерлар. Ва Андижон ва Қошғар ва ул орада ўрчин ва Ҳиндустонда паргана дерлар. Агарчи Бажур<sup>36</sup> ва Савод ва Паршовар<sup>37</sup> ва Ҳашанғар бурун Қобул тавобиидин экандур, бу тарихда афғон қавми жиҳатидин баъзи бузулуб, баъзиси афғонга кирибтур. Вилоятлиғи қолмабтур.

Шарқи Ламғоноттур. Бу вилоят беш туман ва икки бўлуктур. Ламғон туманларидин улуғроғи Нингнаҳор, баъзи тарихларда Нагарҳор битибтурлар. Доруғанишин ери Одинапурдур. Қобулдин шарқ сари ўн уч йиғоч йўлдур. Нингнаҳор била Қобул ораси асру қаттиқ ёмон йўлдур. Уч-тўрт ерда кичикрак-кичикрак кўталлари, икки-уч ерда тангилари бор. Хирилжи<sup>38</sup> ва жамиъ қуттоут-тариқ афғонлардур. Бу йўлни урарлар

<sup>35</sup> Қ. б. — «Ва Савод суйини» бор.

<sup>36</sup> Қ. б. — Бижовур.

<sup>37</sup> Қ. б. — Пашовар.

<sup>38</sup> Қ. б. — Каржи.



эрди. Бу орада маъмура йўқ эрди. Қўруқ сойнинг оёғи Қора туни мен маъмура қилдурдум. Бу жиҳаттин йўл амин бўлди.

Гармсер била сардсер орасида фосила Бодом чашма кўталидур. Бу кўталнинг Қобул тарафида қор ёғар. Қўруқ сой ва Ламғонот тарафида қор ёғмас. Бу кўталдин ингач, киши ўзга оламе мулоҳаза қилур: Йиғочлар ўзгача, ўтлар ўзгача, жониворлар ўзгача, элининг роҳу расми ўзгача.

Нингнаҳор тўққиз рудтур. Шолиси ва бугдойи яхши бўлур ва норунжи ва турунжи ва анори бисёр бўлур, яхши бўлур.

Одинапур қўрғонининг олида, жанубий тарафида бир баландида тарихи тўққуз юз ўн тўртта бир чаҳорбоғ солдим. Боғи Вафога мавсум, рудқа мушриф, руд қўрғон била боғнинг орасидадур, норунжи ва турунжи ва анори бисёр бўлур. Паҳор хонни босиб Лоҳур ва Диболпурни фатҳ қилган йили кила келтуруб, эктуроб эдим, сабз бўлуб эди. Андин бурунги йили найшакар дағи экиб эдилар, яхши найшакарлар бўлуб эди. Бадахшон ва Бухорога ул найшакарлардин йиборилиб эрди. Ери муртафиъ, оқар суйи муттасил, ҳавоси қишлар муътадил, боғнинг ўртасида бир кичикрак пушта воқиб бўлубтур, бир тегирмон суйи бу боғнинг ўртасидин ва боғнинг ичидаги пуштанинг устидин ҳамиша жорийдур. Боғ ўртасидаги чорчаман бу пуштанинг устида воқиб бўлубтур. Боғнинг ғарби жанубий тарафида даҳи дардах ҳавзедур, атрофи тамом норунж дарахтларидур, анор дарахтлари ҳам бор. Бу ҳавзнинг гирдогирди тамом себаргазордур. Бу боғнинг айн ери ушбудур. Норунжлар сарғарғон маҳалда бисёр яхши кўрунур, хили яхши боғ воқиб бўлубтур.

Кўҳи Сафид Нингнаҳорнинг жанубида воқиб бўлубтур, Бангаш била Нингнаҳорга восита ушбу тоғдур. Отлиққа йўл йўқтур. Тўққуз руд ушбу тоғдин чиқар, бу тоғдин қор ҳаргиз ўксумас. Бу жиҳаттин голибо Кўҳи Сафид дерлар. Қуйи жулгада ҳаргиз қор тушмас. Фосила тушчилик йўлдур. Бу тоғ доманасида яхши ҳаволиқ ерлар бор. Сувлари совуқ, яхга анда ҳеч эҳтиёж бўлмас.

Одинапур қўрғонининг жануб тарафи Сурх рудтур. Қўрғон баландида воқиб бўлубтур. Руд тарафи қирқ-эллик қари якандоз тоғдур. Шимолида бир парча тоғ тушубтур, хили берк қўрғондур. Бу тоғ Нингнаҳор била Ламғонотнинг орасидадир. Ҳар қачон Кобулда қор ёғса, бу тоғнинг қулласига қор пушар. Ламғон эли Кобулда қор ёқғонини мундин билурлар. Бу Ламғонотқа Кобулдин келур йўл агар Қўруқсой била келсалар, бир йўл Дири<sup>39</sup> кўталидин ошиб бориб, Булондин Борон суйидин ўтуб Ламғонот сори борур. Яна бир йўл Қўруқсой қуйи Қўратудин<sup>40</sup>

<sup>39</sup> Қ. б. — Дибри.

<sup>40</sup> Қ.б. — Қуробуқ.

Ўтуб<sup>41</sup> Ламғон борур. Агар Нижров била келсалар, Бадровдин Ўтуб Қарангриқдин<sup>42</sup> Ўтуб Бодич кўталиға борур.

Агарчи Ламғоннинг беш туманидин бир тумани Нингнаҳордур, вале Ламғонотни ул уч туманга итлоқ қилурлар. Ул уч тумандин бири Алишанг туманидур, шимолида Ҳиндукуш тоғиға пайваста қорлиқ улур берк тоғлардур. Бу тоғ тамом кофиристондур. Алишангға ёвувроқ кофиристон Милдур. Алишанг руди Милдин чиқар. Хазрати Нуҳ пайғамбарнинг отаси Меҳтар Ломнинг қабри Алишанг туманидадур. Баъзи тарихта Меҳтар Ломни Ламак Ламкон дебтурлар. Ул элни хили мулоҳаза қилилибтурким, баъзи маҳал «коф» ўруниға «ғайн» талаффуз қилурлар, бу жиҳаттин ғолибо бу вилоятни Ламғон дебтурлар.

Яна бир тумани Алингордур. Алингорға ёвуқроқ кофиристон Кавардур. Алингор руди Кавардин чиқар. Бу икки руд Алишанг била Алингордин Ўтуб, бир-бирига қотилиб, яна бир тумандинким Мандровардур, қуйироқ Борон суйига қотилур.

Ул икки бўлукдин бир Дараи Нурдур, ғайри мукаррар ере воқия бўлубтур. Даранинг пешгоҳида қўрғони бир тумшуқнинг устида тушубтурким, икки тарафидин рудтур. Шолিপояси бисёрдур, йўлсиз юруб бўлмас. Норунж ва турунж ва гармсерий мевалари бордур. Озроқча ҳурмо йиғочи ҳам бордур. Қўрғоннинг икки тарафидаги руд ёқлари тамом дарахтур, кўпраги эмлук йиғочидур. Бу мевани баъзи турклар қора ёмиш дерлар. Дараи Нурда бисёр бўлур, ўзга ерда бу мевани кўрулмади. Узуми ҳам бўлур, узуми тамом дарахт устидадур. Ламғонотда Дараи Нур чоғири машҳурдур, икки навъ чоғир бўлур: арра тоши ва суҳон тоши дерлар. Арра тоши зардчадур, суҳон тоши хушранг қипқизил бўлур, вале арра тоши кайфиятлиқроқтур. Агарчи иккаласининг кайфияти шуҳратича йўқтур.

Юққори бир дараларида маймун бўлур, мундин қуйи Ҳиндустон сари ҳам маймун бўлур, мундин юққари бўлмас. Бу эл бурун тўнгуз сахлар эдилар, бизнинг замонда бартараф қилдилар.

Яна бир туман Кунар ва Нургилдур. Бу туман Ламғоноттин бошқароқ воқия бўлубтур. Кофиристоннинг ичида вилоят сарҳадидур. Агарчи улуғлуғи Ламғон туманларича бордур, вале бу жиҳаттин моли камдур, озроқ берурлар. Чағонсарой суйи шарқ-шимолий тарафидин кофиристоннинг ичи била келиб, бу вилоятнинг ораси била Ўтуб, Кома бўлукида Борон суйиға қўшулуб, шарққа боқа оқар. Нургил бу сувнинг ғарб тарафидур, Кунар шарқ тарафи. Мир Сайид Али Ҳамадоний раҳматуллоҳ саёҳат қилиб келиб, Кунардин бир шаръи юққорроқ нақл

<sup>41</sup> Қ. б. — «Ўтуб»дан кейин «Улуқ Нурдин Борон суйини кечиб, Бодич кўталидин Ўтуб» ибораси бор.

<sup>42</sup> Қ. б. — Қаровойкириқ.

қилибтурлар. Муридлари мундин Хатлонға элтибтурлар. Нақл қилғон ерлари ҳоло мазоре бўлубтур. Тарих санаи 925 даким, Чағонсаройни-ким, келиб олдим, тавоф қилиб эдим. Норунж ва турунж ва гурунжи бисёр бўлур. Тунд чоғирлар ҳам кофиристондин келтурурлар.

Бу эл ажаб нима ривоят қилдилар, маҳол кўрунадур, вале бу хабар тавотурға етишти, бу туманнинг қуйи оёғиким, Ламата кандиди<sup>43</sup> дерлар-ким, андин қуйи Дараи Нур ва Атарға тааллуқдур. Ушбу Ламата кан-дин<sup>44</sup> юққори тамом бу Кўҳистондаким, Кунар ва Нургил ва Бажур ва Савод ва ул навоҳи бўлғай, бу шойиъдурким, ҳар хотунким ўлса, ани бир катқа солиб, тўрт тарафидин тўрт киши кўтарурлар, агар ёмон иш қилмағон бўлса, бу кўтарганларни бехост мутаҳаррак қилур, бу марта-баким, такаллуф қилиб, ўзларини сахласалар, ўлук катгин тушар, агар ёмон иш қилғон бўлса, ҳаракат қилмас. Муни ёлғуз бу элдин эшитил-мади. Бажур ва Савод ва жамиъ бу Кўҳистон эли муттафиқул-калима бу ҳарфни ривоят қилдилар. Ҳайдар Али Бажурийким, Бажурнинг сул-тони эди, ул вилоятни хили яхши забт қилиб эли, онаси ўлганда йиғла-мас, аза тутмас, қора чирмамас. Дерким, боринг онамни катқа солинг, агар мутаҳаррик бўлмаса, куйдургумдур. Катқа солурлар, маъхуд ҳара-кат ул ўлукдин содир бўлур. Муни эшитгач, қора чирмаб аза тутар.

Яна бир бўлук Чағонсаройдур, бир кенттур, муҳаққар ередур, кофиристоннинг оғзидадур. Эли кофирлар била омихта учун агарчи му-сулмондур, вале куффор русумини бажой келтурурлар. Улуғ рудким, Чағонсарой суйиға машҳурдур, Чағонсаройнинг шарқ-шимолидин ва Бажурнинг орқасидин келур. Фарб тарафида Пич отлиқ кофиристондин яна бир кичикрак руд келиб, бу сувға қотилур. Чағонсаройнинг зардча тунд чоғирлари бўлур. Дараи Нур чоғириға ҳеч нисбати йўқтур, ўзи-нинг узуми ва боғи бўлмас. Сув юққориғи кофиристондин ва Пич ко-фиристонидин келтурурлар. Мен Чағонсаройни олғонда Пич кофирлари бу элга кўмак келиб эди. Чоғир анда андоқ шойиъдурким, ҳар кофир-нинг бўйнида бир хик чоғир эди, сув ўруниға чоғир ичиб юрурлар эди.

Кома агарчи бошқа ер эмас. Нингнаҳор тавобиидиндур, вале муни ҳам бўлук дерлар.

Яна Нижров туманидур. Кобулнинг шарқи-шимолида Кўҳистонда воқиъ бўлубтур. Орқасида тоғлар тамом кофиристондур. Тавре гўша-дур. Узум ва меваси бисёр, чоғири ҳам ғалаба бўлур. Вале жўшида қилурлар. Қишлар товуқни бисёр парвори қилурлар. Эли шаробхўр ва бенамоз ва новаҳм ва кофирваш элдур. Тоғларида ножу<sup>45</sup> ва чилғўза ва балут ва ҳанжак йиғочлари бисёр бўлур, ножу ва чилғўза ва балут дарахти мундин қуйи бўлур. Нижровдин юққори асло бўлмас.

<sup>43</sup> Қ. б. — Мулата кандидى ملته كندى

<sup>44</sup> ناجو

Ҳиндустон дарахтларидиндур. Бу Қўҳистон элининг чироғлари тамом чилғўза йиғочиндидур, шамъдек ёнар, хили ғаробати бордур.

Нижров тоғларида рўбаи паррон бўлур. Рўбаи паррон бир жониворедур, мушукдин улугроқ, икки қўли била икки бутининг орасида пардалур, шаппаранинг қанотидек, доим келтурурлар эди. Дерларким, йиғочлин-йиғочга нишебга боқа бир газ отими учар. Мен худ учқонини кўрмадим. Йиғочқа қўйдук, суст ёрмашиб чиқти, андин қувладилар, қанотини ёйиб, учқандек этиб, беозор тушти. Бу тоғларда луча<sup>46</sup> қуши ҳам бўлур, бу қушни буқаламун дерлар, бошидин қуйруғигача беш-олти мухталиф ранги бор, кабутарнинг бўйнидек, барроқтур, улуглуғи кабки дарича бўлғай, ғолибо Ҳиндустон кабки дарисидур. Ул эл ажаб нима ривоят қилдилар; қиш бўлғоч тоғ доманлариға тушар, агар учурсаларким, узум боғидин ўтса, яна асло уча олмас, тутарлар. Яна бир сичқон Нижровда бўлур эмиш, муши мушкин дерлар. Мушк иди андин келур эмиш. Ани мен кўрмайдурмен.

Яна Панжҳир туманидур. Йўл устида воқий бўлубтур. Қофиристон анга бисёр ёвуқтур, қуттоут-тариқ куффорнинг мурури Панжҳирдиндур. Куффорға ёвуқ учун мундин ҳам кесим<sup>47</sup> олурлар, мен бу навбат келиб Ҳиндустонни фатҳ қилғонда, кофирлар келиб Панжҳирдин қалин киши ўлтуруб, кўп хароблиқлар қилибтурлар.

Яна бир Ғурбанд туманидур. Ул вилоятларда кўталларни банд дерлар. Ғўр<sup>48</sup> сари бу кўтал била борурлар, ғолибо ул жиҳатдин Ғурбанд дебтурлар. Сардарларини ҳазоралар шуғл қилибтур, бир неча кенттурким, камҳосилроқ ердур. Дерларким, Ғурбанд тоғларида кумуш кони ва ложувард кони бўлур.

Яна қўҳ домана кентларидур, боши Митакача ва Парвон ва оёғи Дурнома, ўн икки-ўн уч кенттур, мевалик кентлардур, чоғирлари боридин тундроқдур. Бу кентлар тамом тоғ этагида воқий бўлғон учун, агарчи молларини адо қилурлар, вале харжда ройиж эмастурлар.

Бу кентлардин қуйи доманада тоғ била Борон суйининг оралигида икки парча ҳамвор дашт воқий бўлубтур. Бирини Қурраи Тозиён дерлар, яна бирини Дашти Шайх. Ёзлар жикин тола ўти бисёр яхши бўлур. Атрок ва аймақ ёз мунда келурлар. Бу доманада ранго-ранга ҳар навъ лола бўлур. Бир қатла санаттим, ўтгуз икки-ўтгуз уч навъ ғайри мукаррар лола чиқти. Бир навъ лола бўлурким, андин андак қизил гул иди келур, лолаи гулбўй дер эдук. Дашти Шайхта бир парча ерда бўлур, ўзга ерда бўлмас. Яна ўшбу доманада Парвондин қуйироқ сад-

<sup>46</sup> Биз «луча» шаклида ёздик. Л. б.—*لوحه* Қ. б.—*لوحه*

<sup>47</sup> Қ. б.—Ким.

<sup>48</sup> Қ. б.—Ғўри.

барг лола бўлур, ул ҳам бир порча ерда Ғурбанд тангисининг чиқишида бўлур.

Бу икки даштнинг орасида бир кичикрак тоғ тушубтур, бу тоғда бир парча қум тушубтур, тоғ бошидин тубигача Хожа Ригиравон дерлар. Езлар дерларким, нақора ва духул уни бу қумдин келур.

Яна Кобул тавобии кентлардур, Кобулнинг ғарби-жанубида улуг қорлиқ тоғ тушубтур, қори қорға етар, кам йил бўлғайким, қорға етмай. Кобулда яхдонлар яхи туганса, бу тоғдин қор келтуруб яхоб қилиб ичарлар. Кобулдин уч шаръи бўлғай.

Яна Бомиён тоғидур бу тоғ берк тоғ воқиъ бўлубтур. Ҳарманд ва Синд ва Дуғоба, Қундуз ва Балхоб суйи бу тоғдин чиқар. Дерларким, бир кунда ҳар тўрт дарё суйидин ичса бўлур.

Бу кентлар аксар бу тоғнинг доманасида воқиъ бўлубтур. Боғда узуми қалин бўлур. Ҳар жинс меваси ҳам бисёр бўлур. Бу кентлар орасида Исталиф ва Истарғичча кент йўқтур. Улуғбек мирзо бу кентларни Хуросон ва Самарқанд дер экандур. Ламғон ҳам бу кентларнинг ватирасидур. Агарчи узуми ва меваси ул кентларча бўлмас, вале ҳавосининг ҳеч нисбати йўқтур. Қорлиқ тоғ Ламғон<sup>49</sup> тоғидур.

Исталифча кент маълум эмаским хили ерларда бўлғай. Улуғ руд кентнинг ичидин оқар. Руднинг ҳар икки тарафи боғоттур, сабзалиқ, сафолиққина боғчалари бордур, суйи совуқтур, яхобқа эҳтиёж бўлмас, аксар софтур. Бу кентта Боғи Қалон отлиқ Улуғбек мирзонинг бир мағсуб боғи бор эди. Мен эгалариға баҳо бериб олдим. Боғдин ташқари улуг чинорлар бор, чинорларининг туби сабзалиқ, сафолиқ манзиледур. Боғнинг ўртасидин бир тегирмон суйи ҳамиша жорийдур. Бу ариқ ёқасида чинорлар ва дарахтлардур, бурун бу ариқ эгри-букри ва бесиёқ эди. Мен буюрдумким, бу ариқни ража ва сиёқ била қилдилар. Бисёр яхши ер бўлди.

Бу кентлардин қуйироқ даштдин бир куруҳ-бир ярим қуруҳ юқ-қори боқа доманада тоғнинг<sup>50</sup> тубида чашма воқиъ бўлубтур. Хожа Сеёрон дерлар. Бу чашмада ва бу чашманинг атрофида уч навъ дарахтлардур. Чашманинг ўртасида қалин чинор дарахтларидур, латиф сояси бордур. Чашманинг икки тарафида тоғ тубидаги пушталарда қалин балут дарахтидур. Ушбу икки парча балутистондин ўзга Кобулнинг ғарбий тоғида балут дарахти асло бўлмас. Чашманинг олидаким, дашт тарафи бўлғай, қалин арғувонзор воқиъ бўлубтур. Бу вилоятта ушбу арғувонзордин ўзга арғувонзор асло йўқтур. Дерларким, бу уч жинс дарахт уч азизнинг кароматидур. Сеёронға важҳи тасмия муни дерлар. Бу чашманинг атрофини мен сангкорлиқ қилдурдум. Чашмани гач ва соружа<sup>51</sup>

<sup>49</sup> Қ. б. — Памғон, Л. б. — Ламғон.

<sup>50</sup> Қ. б. — боғнинг (?)

<sup>51</sup> Л. б. — Соруҳ.

била даҳи дардаҳ қилдурдум. Бу чашманинг чор ҳади сиёқлиқ, гўния-лиқ тахти бўлди, тамом арғувонзорға мушриф, арғувон гули очилган маҳалда мунча ер маълум эмаским, оламда бўлғай. Сарик арғувони ҳам бисёр бўлур. Сарик арғувон била қизил арғувон доманада дарҳам очилур. Бу чашманинг ғарби-жанубий тарафида бир дарадин ҳамиша ғрим тегирмон суйи жорийдур. Бу сувни мен ариқ қаздуруб, дашти Сеёроннинг ғарби-жануб тарафидаги пуштанинг устига келтуртдум. Пуштанинг устида улуг гирд суфа солдурдум. Суфанинг гирдида тамом тол дарахлари экилди. Хили яхши манзил бўлди. Бу суфадин, юққори-роқ пуштанинг ёнида узум боғи солдурдум. Бу ариқнинг тарихи «жўйи хуш»<sup>52</sup> топилди.

Яна, Лаҳугар туманидур. Улуг кенти Чархдур. Ҳазрати Мулло Яъқуб бу Чархдиндур. Муллозодаи Мулло Усмон ҳам Чархийдур. Сижованд ҳам Лаҳугар кентларидиндур. Хожа Аҳмад ва Хожа Юнус бу Сижованддиндурлар. Чархнинг боғоти қалиндур. Лаҳугарнинг ўзга кентларида боғ бўлмас. Афғоншол элдур. Кобулда бу лафз шойиъдур. Ғолибо афғон<sup>53</sup> шиордурким, Авоншол дерлар.

Яна бир Ғазни вилоятидур. Баъзи туман ҳам дерлар. Сабуктигин бирла Султон Маҳмуднинг ва авлодининг пойтахти Ғазни экандур. Баъзи Ғазнин ҳам битибдурлар. Султон Шихобиддин Ғурийнинг ҳам пойтахти бу экандур. Бу Султон Шихобиддинни Табақоти Носирийда ва баъзи Ҳинд тарихида Муиззиддин битибтурлар.

Учунчи иқлимдиндур. Зобул ҳам дерлар, Зобулистон бу вилояттин ибораттур. Баъзи Қандаҳорни ҳам Зобулистон доҳили тутубтурлар. Кобулдин ғарбқа боқа ўн тўрт йиғоч йўлдур. Бу йўлни борлар тонг бошида Ғазнининг тебраб икки намоз ораси ва намози дигар Кобулға борилибтур. Одинапурким, ўн уч йиғоч йўлдур, йўлининг ёмонлиғидин ҳаргиз бир кунда келилган эмас. Муҳаққар вилояттур. Руди тўрт-беш тегирмон суйи бўлғай. Ғазнининг шаҳри яна тўрт-беш кенти ушбу сув била маъмурдур. Яна уч-тўрт кенти кориз била маъмурдур. Кобул узумидин Ғазни узуми яхшироқ бўлур. Қовуни ҳам Кобул қовунидин ортуқроқтур. Олмаси ҳам яхши бўлур. Ҳиндустонға элтарлар. Экини бисёр пурмашаққаттур. Ҳар миқдор ерким, экарлар, юзига тамом янги туфроқ ҳар йил киюрурлар. Вале Кобул экинидин мунинг экинининг ҳосили ортуғроқдур. Рўян экарлар. Тамом Ҳиндустонға борур. Бу элининг яхши маҳсули рўяндур.

Саҳро нишини ҳазора ва афғондур. Кобулға боқа Ғазни ҳамиша арзонлиқтур. Эли ҳанафий мазҳаблиқ, покиза эътиқодлиқ мусулмон элдур. Семоҳадор эли хили бордур. Аҳли ва аёллари бисёр маҳфуз ва мастурдур.

<sup>52</sup> Жўйи хуш — جوی خوش рақам билан 925.

<sup>53</sup> Қ. б. — афғон.

Мулло Абдурахмон Ғазнининг ақобиридин эди. Донишманд киши эди, ҳамиша дарс айтур эди. Бисёр мутадаийин ва муттақий ва парҳизгор киши эди. Носир Мирзо ўлган йили оламдин нақл қилди.

Султон Маҳмуднинг қабри Ғазнининг маҳаллотидадурким, султон қабри анда учун Равза дерлар, Ғазнининг яхши узуми Равзациндур. Авлоди: Султон Масъуд била Султон Иброҳимнинг қабри ҳам Ғазнидадур. Мутабаррак мазорот Ғазнида бисёрдур.

Кобул ва Ғазнини олғон йиликим, Қўҳат ва Банну ва Дашт ва Афғонистонни чопиб ғалаба қатл қилиб, Дуки била ўтуб, Оби истоданинг ёни била Ғазнига келдим. Дедиларким, Ғазнининг кентларида бир мазор бордурким, салавот айтғоч, қабр мутаҳарриқ бўлур. Бориб мулоҳаза қилилди, қабрнинг тебрангани маҳсус бўлди. Сўнгра маълум бўлдиким, мужовирларнинг тазвири экандур. Қабрнинг устига бир жулъя ясабтурлар, ҳар замон жулъяга тегадурлар, жулъя тебрангач, қабр тебрангандек маҳсус бўладур. Нечукким, кемага кирмаган эл кемага киргач соҳил мутаҳаррик маҳсус бўлур. Буюрдумким, мужовирлар жулъядин йироқ турдилар, бир неча салавот айтиллар, қабрда ҳаракате маҳсус бўлмади. Буюрдумким, жулъяни бузуб, қабрнинг устида гунбаз қилдилар. Мужовирларни бу ҳаракаттин таҳдид била манъ қилилди.

Асру муҳаққар ердур. Подшоҳларким, Ҳиндустон ва Хуросон аларнинг таҳти забтида экандур, бовужуди Хуросонот нечук мундоқ муҳаққар ерни пойтахт қилдилар экин, ҳамиша таажжуб қилилур.

Султон [Маҳмуд] замонида уч-тўрт банд бор экандур, бир банд ушбу Ғазни суйида, Ғазнидин шимол сари уч йиғоч сув юққори, султон бир улуғ банде солибтур, бу банднинг баландлиги қирқ-эллик қари бўлғай, узунлуги тахминан уч юз қари бўлғай, сувни анда захира қилиб, бақадри эҳтиёж экинга сув очарлар эркандур.

Алоуддин Жаҳонсўз Ғўрий бу вилоятқа мусаллит бўлганда бу бандни бузубтур ва султоннинг авлодининг бисёр мақобирини куйдурубтур. Ғазни шаҳрини бузубтур ва куйдурубтур, элни талабтур, ўлтурубтур, қатл ва бузуғлиқдин дақиқа номаръи қўймабдур. Андин бери бу банд бузуғдур. Ҳиндустонни фатҳ қилғон йил бу бандни ясамоқ учун Хожа Калондин ёрмоқ йиборилди. Тенгри иноятидин умид борким бу банд ободон бўлғай.

Яна бир банд Сихан<sup>54</sup>дур. Ғазнининг шарқида, бу ҳам Ғазнидин икки-уч йиғоч бўлғай, бу ҳам муддатлардур харобтур. Ободон қилур қобилияти ҳам йўқтур. Яна бир Саридеҳ бандидур. Бу банд маъмурдур.

Китобларда битибтурларким, Ғазнида бир чашма бордурким, агар нажосат ва қозуротни бу чашмага солсалар, ўшул замон тўлғоқ ва тў-

<sup>54</sup> Қ. б. — Сихон.

фон ва ёғин ва чопқун бўлур. Яна бир тарихда кўрулбтурким, ройи ҳинд Сабуктигинни Ғазнида муҳосара қилғонда Сабуктигин буюрурким, бу чашмаға нажосат била қозурот солурлар. Тўлғоқ ва тўфон ва ёғин ва чопқун бўлур. Бу ҳийла била ул ғанимни дафъ қилур. Мен Ғазнида ҳар неча тажассус қилдим, бу чашмадин ҳеч ким нишон бермади.

Бу вилоятларда Ғазни ва Хоразм совуқлуқ била машҳурдур, нечуким, Ироқайн ва Озарбайжонда Султония била Табрес совуқлуқ била шуҳрати бор.

Яна бир Зурмат туманидур. Кобулнинг жанубидур. Ғазнининг шарқи жануби Кобулдин ўн икки-ўн уч йиғоч ва Ғазнидин етти-секкиз йиғоч бўлғай, секкиз кенттур. Доруғанишин ери Гардиздур. Гардиз қўрғонининг ичида аксар се табақа ва чор табақа уйлардур. Гардиз холи аз истиҳкоме эмастур. Носир Мирзо била ёғиқиб мирзоға хили ташвиш берди. Зурмат эли авғоншол элдур. Экин ва зироат қилурлар, дарахт ва боғ ва боғот бўлмас. Бу туманнинг жанубида тоғдур. Баракстон тоғи дерлар. Бу тоғнинг доманасида муртафеъ ерда чашма чиқибтур. Шайх Муҳаммад Мусулмоннинг қабри бу ердадур.

Яна бир Фармул туманидур. Муҳаққар ередур. Олмаси ёмон бўлмас. Мултон ва Ҳиндустонға элтарлар. Ҳиндустонда афғон замонида риоят топқан Шайх Муҳаммад Мусулмоннинг авлоди шайхзодалар Фармулдиндурлар.

Яна бир Бангаш туманидур. Гирдо-гирди тамом қуттоут-тариқ афғонийдур, мисли Хугиёний ва Хирилчи ва Тўрий<sup>55</sup> ва Ландар бу ёқада тушубтур. Бу жиҳатлардин хотирхоқ мол бермаслар. Манга ҳам улуғ ишлар ораға тушти, мисли Қандаҳор ва Балх ва Бадахшон ва Ҳиндустон фатҳи, бу сабаблардин Бангашнинг забтиға фурсат бўлмади. Тенгри рост келтуруб фурсат топқач, Бангашнинг қуттоут-тариқи била забтиға мутаайиндурмен.

Кобул бўлукотидин бир бўлук Аласой бўлукидур. Нижровдин икки-уч шаръи бўлғай, шарқ сари Нижров тарафидин туптуз келур. Кўра деган ерга етгач-ўқ Аласой сари кичикрак кўтал инар. Бу тараф гармсер била сардсер орасида фосила Кўра кўталидур. Ушбу Кўра кўталида эрта ёзлар қушларнинг гузаридур. Нижров тавобиидин Пичғон<sup>56</sup> эли бу кўталда қалин қуш тутарлар. Кўталнинг чиқишида ҳар ерда тошдин паноҳлар ясабтурлар, қуш тутар кишилар бу паноҳларда ўлтуруб, тўрнинг бир учини беш-олти қари йироқроқ беркитурлар, тўрнинг бир тарафини ерда тошқа бостурурлар. Яна бир тарафида тўрнинг ярмиғача уч-тўрт қари йиғоч боғларлар. Йиғочнинг бир учи паноҳда ўлтурғон кишининг илигидадур. Ясағон паноҳнинг тушукларидин мунтазирдур.

<sup>55</sup> Қ. б. — Бурий.

<sup>56</sup> Қ. б. — Жийғон.



Қушлар ёвуқ келгач-ўқ тўри кўтарулар. Қушлар ўзи-ўқ тўрига кирар. Бу тадбир била ғалаба қуш тутарлар. \*Андоқ муболага қилуларким, гоҳи андоқ қалин қуш тутарларким<sup>57</sup>, бўғузларига фурсат бўлмас. Ул вилоятта \*Аласой анори машҳурдур. Агарчи аъло анор эмас, вале ул вилоятта<sup>58</sup> Аласой аноридин яхшироқ анор бўлмас. Муннинг анорларини тамом Ҳиндустонга элтарлар. Узуми ҳам ёмон бўлмас. Ишжров чоғирларидин Аласой чоғирлари тундроқ ва хушранпроқтур.

Яна бир Бадров бўлукидур, Аласойнинг ёнидадур. Мунда мева бўлмас, корандаси кофирдур, ошлиқ олурлар. Нечукким, Хуросон ва Самарқандта атроқ ва аймоқ саҳро нишиндур. Бу вилоятнинг саҳронишини ҳазора ва афғондур. Ҳазоралардин куллийроғи Султон Масъудий ҳазорадур, афғонлардин куллийроғи Маҳманд<sup>59</sup> афғонийдур.

Кобулнинг жамъини вилоят ва тамго ва саҳро нишини била секкиз лак шоҳрухий жамъ қилдилар.

Кобул вилоятининг шарқ тарафидағи тоғлари икки турлукдур; ғарб тарафидағи тоғлари икки турлукдур. Андароб ва Хост ва Бадахшонот тоғлари тамом арчалиқ, қалин чашмалиқ, юмшоқ пушталиқ тоғлардур. Ўти тоғининг ва пуштасининг ва жулгасининг бирдек бўлур ва хўб бўлур, аксар бутака ўти бўлур, отга бисёр созвор ўттур. Андижон вилоятида бу ўтни бутка ўти дерлар, важҳи тасмияси маълум эмас эрди, бу вилоятларда маълум бўлди. Бу ўт бута-бута чиқар учун бутака дерлар эмиш.

Ҳисор ва Хатлон ва Самарқанд ва Фарғона ва Мўғулистоннинг яйлоқлари тамом ушбу вазъилик яйлоқлардур. Агарчи Фарғона била Мўғулистоннинг яйлоқларининг бу яйлоқларга ҳеч нисбати йўқтур, вале бир йўсунлуқ тоғлар ва яйлоқлардур.

Яна бир Нижров ва Ламғонот ва Бажур ва Савод тоғлари қалин ножу<sup>60</sup> ва чилғўза ва балут ва зайтун ва ханжаклиқ<sup>61</sup> тоғлардур. Ўти бу тоғларнинг ўтидек эмастур, қалин бўлур ва баланд бўлур, вале бефойда ўттур. От била қўйга созвор эмастур. Агарчи ул тоғларча баланд эмастур, кўзга ҳақир кўрунур, вале ғариб берк тоғлардур, ҳамвор ҳамвор пушталар кўрунур, вале тамом пуштаси ва тоғи йирик тошлиқ гушта ва тоғдур, ҳар ердин от била юруб бўлмас. Бу тоғларда Ҳиндустон қушлари, Ҳиндустон жониворлари бисёрдур, мисли тўти ва шорак ва товус ва луча<sup>62</sup> ва маймун ва нилагов ва кўтаҳпой, балки бу

<sup>57</sup> Л. б. — бу жойлар тушган.

<sup>58</sup> Л. б. — бу жойи тушган.

<sup>59</sup> Қ. б. — меҳманд.

<sup>60</sup> نازو

<sup>61</sup> Қ. б. — чанжаклиқ.

<sup>62</sup> Қ. б. — навҳа نوحه Л. б. — نوحه

<p>بینه حجاج بر لہ غازی لار بیل غریبک لدرور که غریب وطنی ده نچه که بول غنی</p>	<p>بر زکاة اولسه لار فقیر اگر کون کچور کار غذاب شدت مستی زکاة بیلکسانی</p>
<p>زکاة بر ماق دست</p>	<p>ایر ماس کشر لار بیانی</p>
<p>جائز ایر ماس نچ کیشغہ زکاة بری اصل اولدروینه بر فرع شرح دیر صلینی انا وانا اتا نیک آتیمین انا انا سین کرنسب بارسه نچه یوقارینغہ قیمیدو شرح اچره فرع دیر تنک بونسب بارسه قویغہ هر چند ایر کا خاتون و ایری خاتون غ کیم که بر کای زکاة حق یولینغہ باشمرو غنی دینده لاری کفر ایلیکا زکاة ای کاس جائز</p>	<p>ایتامین بر چسینغہ بر بر آت توت قولاق اوشبولداندو شرح هر نچه یوقارینغہ بارسه بیانی قیل قیاس اوشبولداندو شرح جائز ایر ماس زکاة الار بارینغہ او غول قیز دور و زبیره لاریک جائز ایر ماس دور و چوبار فرزند بر ماسون بوانکا و اول مؤنغہ برسه جائز ایستور او ز قلیغہ آلا سونلار زکاة اوشبوری اوشبولداندو زکاة بر مانگ نیز</p>

мазкур бўлгон жониворлардин дағи ўзга-ўзга жинс қушлар ва жониворлар бўлурким, Ҳиндустонда дағи андоқ жониворларши эшитилмайдур.

Ғарб тарафидағи тоғлар Дараи Зиндон ва Дараи Сўф ва Ғарзавон ва Ғаржистон тоғлари, бир йўсунлуқ тоғлардур. Ўтлоғи аксар жулгаларида бўлур, ул тоғлардек тоғи ва пуштаси якдаст ўт бўлмас, андоқ қалин йиғочи ва арчаси ҳам йўқтур, вале ўти отқа ва қўйға созвордур.

Бу тоғларнинг усти тамом от чопқудек ҳамвордур, экинлари тамом анда бўлур. Бу тоғларнинг кийиги қалин бўлур. Такоблари берк<sup>63</sup> даралардур, аксар ерлари якандоздур. Ҳар ердин тушуб бўлмас; бу ажабтур, жамиъ тоғларнинг берк ерлари баландилар бўлса, бу тоғларнинг берк ерлари пастиларда воқий бўлубтур. Ғўр ва Газю<sup>64</sup> ва Ҳазора тоғлари ҳам бу йўсунлуқ тоғлардур, ўтлоғи жулгасида бўлур. Тоғларида йиғочи ҳам камдур. Арча йиғочи худ йўқтур, ўти отқа ва қўйға созвордур. Кийиги қалин бўлур. Мазкур бўлгон тоғларнинг берк ерлари қуйиларида бўлур, бу тоғлар андоқ эмастур.

Яна Хожа Исмоил ва Дашт, Дуки ва Афғонистон тоғлари бир йўсунлуқ тоғлардур. Паст-паст, ўти оз, суйи танқис, йиғочсиз, баднамой, ярамас тоғлардур. Тоғлари эллариға муносиб тушубтур, нечукким, «тенг бўлмагунча, тўш бўлмас» дебтурлар. Оламда мундоқ ярамас вазълиқ тоғлар кам бўлғай.

Кобулнинг агарчи қиш қори улуғ тушар, вале яхши ўтунлари бордур ва ёвуқтур, бир кунда бориб келтурса бўлур. Ўтунлари ханжак<sup>65</sup> ва балут ва боломча ва қарқанддур. Булардин яхшироғи жанжакдур<sup>66</sup>, ёруғ куяр, (тутунининг яхши иди бўлур, чўғи ҳам ғалаба турар), ўли ҳам куяр. Балут ҳам яхши ўтундур, агарчи тийрароқ куяр, вале тоблиқ куяр, чўғи қалин турар. Балут йиғочида яна бир ажаб хосиятдур: сабзбарглик шохлариға ўт қўйсалар, ғариб шарфа била куяр. Оёғидин бошиғача шарфа била бир замонда куяр. Бу йиғочнинг қуймаги хили яхши тафарруждур. Бодомча борчадин кўпроқ ва шойиъроқтур, чўғи турмас. Қарқанд паст-паст тиканлар бўлур, ўли-қуруғи тенг куяр, тамом Ғазни элининг ўтуни будур.

Кобул вилояти тоғ ораларида воқий бўлубтур. Йўрунчқа палларидек тоғлар тушубтур, оралари тузтур, жилғалар воқий бўлубтур, аксар кентларида ободонлиқлари бу ораликдадур, кийиги ва ови озроқдур. Куз ва ёз фасларида қизил кийикким, орқорғалча бўлғай қишлоққа, яйлоқға ўтарда муайян тутқовуллари бордур, қушлиқ ва итлик йигит-

<sup>63</sup> Қ. б. — теранг.

<sup>64</sup> Қ. б. — Карбу. *کربو*

<sup>65, 66</sup> Қ. б. — Ганжак.

лар бориб, тутқовоулиш сахлаб, кийик олдурурлар. **Хурд Кобул** ва Сурхоб тарафи қулони ҳам бўлур. Оқ кийик худ асло **йўқтур**. Ғазнининг оқ кийиги ва қулони бўлур. Ғазнининг оқ кийигича семиз кийик кам ерда бўлғай. **Езлар Кобул қушлоғи** қалиндур. Аксар қушининг гузари Борон ёқасидур, не учунким, шарқи тоғлардур. Ғарб тарафи ҳам тоғлардур. Ушбу ернинг тўғрисидинким, Борон ёқаси бўлғай, бир улуғ Ҳиндукуш кўталидур ва бас ўзга кўтал йўқдур. Бу жиҳаттин тамом қушлар мунинг била ўтарлар, агар ел бўлса ё Ҳиндукуш кўтали устида андак булут бўлса, қушлар ўта олмас. Тамом Борон тузига тушар, бу маҳал ул навоҳидағи эллар қалин қуш олурулар.

Борон ёқасида қишнинг охирларида ўрдак қалин келур, бисёр семиз бўлур, андин сўнгра турна ва қарқара, улуғ қушлар қалин ва беҳад бўлур. Борон ёқасида турнага таноб отиб, таноб била қалин тутарлар. Уқор ва қарқара ва қўтонни ҳам таноб била қалин тутарлар, бу навъ қуш тутмоқ ғайри муқаррардур.

**Тутмоғининг кайфияти** бу турлукдурким, бир газ отими инчка таноб эшарлар, бу танобнинг бир учида газни беркитурлар, яна бир учида шохдин билдурга ясабтурлар, бу билдургани беркитурлар, яна бир билакча ёғочтур, узунлуғи бир қариш бўлғай, газ тарафидин бу танобни бу йиғочқа тугангуча чирмарлар, таноб тугангандин сўнг билдургани беркитурлар, андин сўнг билакча йиғочни таноб ичидин чиқарурлар, таноб чирмоғлиқ ковок-ўқ турар. Билдургани иликка солиб, келадурган қушнинг оли сари газни отарлар. Қушнинг қанотиға ё бўйниға туша чирмашиб, қуш йиқилур. Тамом Борон эли бу тарик била қалин қуш тутарлар, вале бу қуш тутмоқнинг хили машаққати бор. Ёмғурлуқ ва қоронғу кечалари керак, бу кечаларда бу қушлар сибоъ ва дарандалар жиҳатидин тонг отқунча тинмаслар ва муттасил учарлар ва паст учарлар, қоронғу кечаларда қушларнинг йўли оқар сувдур, қоронғуда оқариб кўрунур. Қўрқунчдин сув юққори, сув қуйи тонг отгунча борурлар ва келурлар. Танобни бу маҳалда отарлар. Мен бир қатла кеча таноб отим, таноб узулди, қуш ҳам топилмади. Тонгласиға қушни узулган таноб била топиб келтурдилар.

Бу тарик била Борон эли қалин уқор тутарлар. Соч ўтағаси уқордин бўлур. Ироқға ва Хуросонға Кобулдин бир матоэ ким борур, соч ўтағасидур. Яна жамъи сайёд қуллардур, икки юз-уч юз уйлуқ бўлғайлар. Темурбек авлодидин бириси бу қулларни Мўлтон навоҳисидин кўчуруб келгандур. Ишлари, кучлари қуш тутмоқтур. Қўллар ясаб, қалин милвоҳлар тикиб, кўл ўртасида тўр қўйиб, ҳар жинс қуш тутарлар. Не ёлғуз сайёд қуш тутар. Борон ўлтурушлуқ эллар таноб отиб, тузоқ қўюб, ҳар тадбир била қалин қуш ва ҳар анвоъ қушлар тутарлар. Ушбу

мавсумда Борон суйида балиғнинг гузари бўлур. Тўр била яна жах<sup>67</sup> боғлаб, қалин балиқ тутарлар. Яна куз маҳалларидаким, қулон қўйруғи деган ўт чиқиб камолға етиб, гул қилиб, донга боғлар, бу қулон қўйруғидин ўн-ўн икки пуштвора яна кўк шибоқдин йигирма-ўттуз пуштвора сув бошига келтуруб янчиб, сувга солурлар, солгон замон-ўқ сувга кириб маст бўлгон балиқни тутта киришурлар. Қўйроқ бир муносиб ерда жах боғларлар, жах боғламоқ андоқдурким, тол хунчаларидин бармоқча-бармоқча хунчаларни чигдек тўқурлар, бу чигни сувнинг тўқулур ерида ковок қўюб, атрофига тош қаларлар. Андоқким, сув бу чигқа шариллаб тушгай, тушган била қўйи-ўқ боргай, сув қўйи борур, балиғ чигнинг устида қолур, маст бўлгон балиқни юққоридин тутта-тутта келурлар. Бу жахта қалин тутарлар. Гулбаҳор суйида, Парвон суйида, Иста-лиф суйида бу тариқа била тутарлар.

Яна қиш Ламғонотда ғариб тавр балиғ тутарлар. Сув тўқулур ерларда уй ўрунича-уй ўрунича ерни чуқурроқ қилиб, ўчоқ полғидек тошларни бу чуқурларда қўюб, устига тош қаларлар. Бу ерга сув қўйидин бир эшик қўярлар, тошни андоқ қаларларким, ушбу бир эшикдин ўзга ҳеч ердин балиғ кириб-чиқа олмас, бу қолгон тошнинг устидин сув оқар, моҳихона амали қилурлар. Қишлар ҳар қачон балиғ керак бўлса, бу чуқурларнинг бирини очиб, қирқ-эллик балиғни бир замонда келтурурлар. Бу тариқ очарларким, ул чуқурни муайян белгулук ерда қилурлар, ул чуқурнинг бир эшигидин бошқа тамом атрофига гурунч пилали қўюб, устига тош қўярлар. Эшигига чигдек нима тўқуб, икки бошини бир ерга қатиб боғларлар. Яна мунинг ичида яна бир нима чигдек тўқуб беркитурлар. Андоқким, оғзи бу чиг била баробар бўлғай, узунлуғи бурунғи чигнинг ярмича бўлғай, ичкариги оғзини тор қилурлар, бу ичкариги чигнинг ичкариги оғзидинким, кирар улуқ чигнинг ичига кирар, улуғ чигнинг қўйиғи оғзини андоқ қилибтурларким, балиғ чиқа олмас, ичкариги чигнинг қўйиғи ичкариги оғзини андоқ қилибтурлар, юққориғи оғзидин балиғким, кирар, ичкариги оғзидин бирар-бирар ўтар. Бу ичкариги оғзининг йиғочларининг учини бир қилибтурлар, бу оғзидин ўтуб, улуқ чигнинг ичигаким, кирар-чиқар оғзини худ беркитибтурлар, балиғ чиқа олмас, ёнса бу кичик чигнинг ичкариги оғзининг тишлар<sup>68</sup> жиҳатидин ўта олмас. Бу чигни ул қўйгон эшиккаким беркитурлар, моҳихонанинг устунини очарлар, гирдо-гирди худ гурунч пилали била мазбутдур, ҳар не иликка келса, бу чуқурда тутарлар. Ҳар балиғким, қочса эшик худ бир-ўқтур, ўшул мазкур бўлгон чигқа тушар, янда тутарлар. Бу навъ балиғ тутмоқ ўзга ерда кўрулган эмас.

<sup>67</sup> Қ. б. — хаж حج

<sup>68</sup> Л. б. — тишлар.

Қобул олгондин бир неча кун сўнг Муқим Қашдаҳор сарига рухсат тилади, чун аҳд ва шарт била келиб эди, тамом киши-қора ва рахт ва матои била солим ва саломат ота-оғаси сари рухсат берилди. Муқимга рухсат берганди сўнг Қобул вилоятини мирзоларга ва тамом меҳмон бекларга-ўқ тақсим қилилди. Ғазнини тавобии ва лавоҳиқи била Жаҳонгир мирзога берилди. Нингнаҳор туманини ва Мандровир ва Дараи Нур ва Қуиру, Нургил ва Жигонсаройни Носир мирзога берилди. Ўзум била қазақликларда била бўлуб келган бекларга ва йигитларга баъзисига кент ва ятулдек берилди. Вилоят худ ҳеч берилмади. Ёлғиз бу эмас, ҳар қачонким, тенгри таоло давлати берди, меҳмон ва ғариб бекларни ва йигитларни бойрилардин ва Андижонийлардин ортуқроқ ва яхшироқ кўрдум. Бовужуд ажаб балосурким, ҳамиша эл мени ғайбат қилурларким, бойириндин ва Андижонийдин ўзгани риоят қилмас. Масал борким, «душман не демас, тушга не кирмас». «Дарвозаи шаҳрро тавон баст, натвон даҳани муҳолифон баст»<sup>69</sup>.

Чун Самарқанд ва Ҳисор ва Қундуздин қалин эл ва улус Қобул вилоятига келиб эдилар, маслаҳат андоқ кўрулдиким, Қобул муҳаққар ердур, сайфийдур, қаламий эмас. Борча элга ёрмоқ худ еткуруб бўлмас, бу эл ва улуснинг кўчларига бирор нима ошлиқ бериб черик ва чопқунга отланилғай, сўз мунга қарор топиб, Қобул ва Ғазни вилоят ва тавобиига, ўттуз минг харвор ошлиқ таҳмил бўлди, Қобулнинг даромад ва ҳосилини билмай мундоқ куллий таҳмил бўлғони учун вилоят хили хароб бўлди.

Ушбу маҳалларда Бобирий хатни ихтироъ қилдим. Султон Масъудий ҳазорасига қалин қўй ва от солилди. Таҳсилдорлар йиборилди. Неча кундин сўнг таҳсилдорлардин хабар келдиким, ҳазоралар молни бермай саркашлик мақомидадурлар, мундин бурунроқ ҳам неча навбат Гардиз ва Ғазни йўлларини уруб эдилар, бу жиҳатлардин Султон Масъудий ҳазорани чопа отланилди. Майдон йўли била келиб, Нирх кўталидин тунлаб ўтуб, фарз вақтида Чату навоҳисиди ҳазораларни чопилди. Хотирхоқ чопилмади, андин сўнг Сурух йўли била ёниб, Жаҳонгир мирзога Ғазнига рухсат берилди.

Қобулга тушганда Дарё хоннинг ўғли Ер Ҳусайн Баҳра тарафидин қуллуққа келди. Неча кундин сўнг черик тарҳини солиб, ер-сув билур кишиларни чарлаб, атроф ва жавонибни таҳқиқ қилилди. Баъзи Даштни дедилар, баъзи Бангашни муносиб кўрдилар, баъзи Ҳиндустонни маслаҳат кўрдилар. Кенгаш Ҳиндустон юрушига қарор топти.

Шаъбон ойида офтоб дав буржида эдиким, Қобулдин Ҳиндустон азимати била отланилди. Бодом чашма Жигдалик йўли била ора олти қўнуб Одинапур келилди. Гармсёр вилоятларини ва Ҳиндустон наво-

<sup>69</sup> «Шаҳар дарвозасини ёпиб бўлади-ю, душмая оғайни ёпиб бўлмайди».

ҳисини ҳаргиз кўрулган эмас эрди. Нингнаҳорға етгач, ўзга оламе назарға келди: гиёҳлар ўзгача ва йиғочлар ўзгача ва вуҳуш ўзгача ва туюр ўзгача, эл ва улусининг роҳ ва расми ўзгача; ҳайрате бўлди, филвоқнъ жойи ҳайраттур.

Носир Мирзоқим, илгаррак вилоятига келиб эди. Одинапурда келиб, мулозамат қилди. Ул юздин келган аймақ ва ахшом қишлоқ маслаҳатиға тамом кўчуб, Ламғонот келиб эдилар. Аларнинг черикларини ва кейин қолғон черикаларни бир-икки кун ул навоҳида туруб, ўзумизга қўшиб келиб, Жўйи Шоҳийдин ўтуб, қўйи Қўшгунбазга тушулди. Носир мирзо навқар-савдарига вилоятининг бирор нима еткуруб, икки-уч кун кейинракдин келай деб Қўшгунбаздин рухсат тилаб қолди. Қўшгунбаздин кўчуб Гарм чашмаға тушганда, Кокиёнийнинг улуқларидин Пихиким, корвони била экандур, келтурдилар. Йўл-айир маслаҳати жиҳатининг Пихини ҳамроҳ қилилди. Бир-икки кўч била Хайбардин ўтуб Жомға<sup>70</sup> тушулди.

Гўрактарининг таърифин эшитилиб эди, жўгиларнинг ва ҳиндуларнинг бир маъбади бу эмиш, йироқ ерлардин келиб Кўракатрида соч ва соқол қирқар эрмишлар. Жомға тушгач, Бикромни сайр қила отландим. Улуғ бир йиғочни кўруб Бикромнинг навоҳисини сайр қилдим. Бошчи Малик Бусаид Камарий эди. Ҳар неча Гўрактарини сўрдук, айтмади. Ёниб ўрдуға ёвуқ етганда Хожа Муҳаммад Аминға айтурким, Кўракатри Бикромнинг қошида эди. Тор ёр ва мухотара ер учун айтмадим. Хожа филҳол хабосат қилиб, ашнинг деганини айтди. Кун кеч бўлди эди ва йўл ҳам йироқ эди, бора олмадук, бу юртда Синд суйи кечарини ва қай сари мутаважжиҳ бўлурни машварат қилилди.

Боқи Чағониёний арзға еткурдиким, сув кечмай ушбу ердин ора қўнуб Куҳат отлуқ ерга борса бўлур эмишким, қалин жамъиятлиқ ва моллиқ эллар эмиш. Бир неча Кобулийни келтурдиким, ўзининг сўзига мувофиқ сўзлар арзға еткурдилар, бу ерларни ҳаргиз эшитилган эмас эрди. Улуқ ихтиёр киши Куҳат сарини маслаҳат кўруб, ўзининг муддаосининг исботиға неча тонуқ ҳам ўткарди эса, сув ўтмакни ва Ҳиндустон азиматининг фасх қилиб, Жомдин кўчуб, Бора суйини ўтуб, Муҳаммад Пих добониға ёвуқроқ келиб тушулди. Ул маҳалда Кокиёний афғоний Паршовар<sup>71</sup>да эди. Черик ваҳмидин бу тоғ доманалариға тортиб эдилар. Кокиёнийнинг улуғларидин Хисрав Кокиёний бу юртта келиб мулозамат қилди, ани ҳам Пихи била йўлайир маслаҳати жиҳатининг ҳамроҳ қилилди.

Бу юрттин ярим кеча кўчуб, кун чиқа Муҳаммад Пихни ўтуб, чошткоҳда Куҳатни чопилди. Қалин гов<sup>72</sup> ва говмиш тушти. Афғонлардин

<sup>70</sup> Қ. б. — Жанрул.

<sup>71</sup> Қ. б. — Пиштовар.

<sup>72</sup> Қ. б. — ўй.

дағи қалин асир тушти, асирни тамом айириб озод қилилди. Уйларида ошлиқ худ бениҳоят эди. Чопқунчи Синд дарёси ёқасиғача чопиб, ора қўнуб келиб, бизга қўшулдилар. Боқи Чағониёний арзга еткургандек нима черик элига тушмади. Боқибек бу саъйдин шармандароқ бўлди. Куҳатта икки қўнуб, чопқунчини йиғиб, қай сари юрур маслаҳатини кенгашилди. Сўз мунга қарор топтиким, Бангаш ва Банну навоҳисидағи афғонларни чопиб, Нағар йўли била ё Фармул йўли била ёнилғай.

Ёр Хусайн Дарё хоннинг ўғликим, Қобулда келиб мулозамат қилиб эрди, истидъо қилдиким, Дилазок ва Юсуф Зайи ва Қокиёнийға фармонлар бўлсаким, менинг сўзумдин чиқмасалар. Синд суйининг ул юзида подшоҳ қиличин чопсам. Муддаосидек фармонлар бериб, Қўхатдин рухсат берилди. Қўхаттин кўчуб, юққори Бангаш сари Ҳангу йўли билан мутаважжиҳ бўлдук. Қўхат била Ҳангунинг орасида бир дара тушубтур, икки тарафи тоғ йўл. Бу дара била борур кўчуб, бу дараға кирганда, Қўхатнинг ва ул навоҳининг афғонлари тамом йиғилиб даранинг икки тарафидағи тоғ устига чиқиб, сурон солиб, ғавго қила бошладилар. Малик Бусаид Камарийким жамиъ Афғонистонни яхши билур эди, бу юрушда бошчи ул эди. Арзға тегурдиким, илгаррак йўлнинг рост тарафида парча тоғ тушубтур, агар бу афғонлар бу тоғдин ул тоғқа ўтсалар, бошқа тоғдур. Чирмаб олса бўлур.

Тенгри рост келтуруб, бу афғонлар эришиб келиб ушул парча тоғқа чиқтилар. Бир пора йигитларни йиборилдики, филҳол икки тоғнинг орасидағи гарданани олғайлар. Ўзга черик элига фармон бўлдиким, ул юздин, бу юздин тўшлуқ-тўшидин юруб, бу афғонларни жазосиға еткургайлар. Тўшлуқ-тўшидин юруган била уруша ҳам олмадилар. Бир замонда юз-юз эллик афғонни чопқулаб олиб, баъзисини тирик, аксарининг бошини келтурдилар. Афғонлар урушмоқдин ожиз бўлсалар, ғанимларининг олида ўт тишлаб келур эмиш. Яъни мен сенинг ўюнгдурмен деган эмиш. Бу расми анда кўрдук. Ожиз бўлғон афғонлар ўт тишлаб келдилар. Тирик келтурганларни ҳам бўюнларини урдуруб, тушган юртта калла минора қўпорилди.

Тонгласи андин кўчуб, Ҳангуға тушулди, бу навоҳидағи афғонлар бир парча тоғни сингир қилдилар. Сингир лафзини Қобулға келганда эшитилди. Бу эл тоғни беркитканни сингир дерлар эмиш. Черик эли етган била-ўқ афғонларнинг сингирини ушатиб, юз-икки юз мутамаррид афғонларнинг бошларини кесиб келтурдилар. Мунда ҳам калла минора қўпорилди. Ҳангудин кўчуб, ора қўнуб, юққори Бангашнинг оёғи Тил леган ерга тушулди. Мунда ҳам черик эли бу гирд ва навоҳидағи афғонларни чопа бориб эдилар. Бир сингирдин баъзи чопқунчи енгилрак ёнибтур, мундин кўчуб йўлсиз юруб орада бир қўнуб тонгласи бир тепадек инишдин иниб. узун-узук тангилин ўтуб, Баннуға тушулди. Черик



эли ва тева ва от бу инишда ва тангида асру кўп эмгандилар. Тушган ўлжа ўйлар худ аксари қолди.

Омма йўл ўнг қўлимизда бир-икки куруҳ экандур, бу йўл отлиқ йўли эмас экандур. Қўйчи ва чўпон гоҳи гала ва рамани бу йўл ва танги била индурур учун бу йўлни, Гўспандлиёр дер эмишлар. Йўлни афгон тили била лиёр дерлар. Бошчи Малик Бусаид Камарий эди, аксар черик эли йўл чап тушганини Малик Бусаиддин кўрдилар.

Бангаш ва Нағар тоғларидин ўтгач-ўқ Банну туп-туз ерда воқиб бўлубтур. Шимоли Бангаш ва Нағарнинг тоғларидур. Бангаш руди Баннуға чиқар, Банну бу сув била маъмурдур. Жануби Чўпора ва Синд суйидур, шарқи Динкут, ғарби Даштким, Бозор ва Ток ҳам дерлар. Афгон қабойилидин куроний, кивий, сур, исо хайл, ниёзий бу вилоятни эгарлар. Баннуға тушгач-ўқ хабар топилдиким, туздаги қабойили шимолидаги тоғларда сингирлаб турурлар, черикни Жаҳонгир мирзоға бошлатиб йиборилди, кивининг сингири экандур, бориб бир замонда олиб қатлиом қилиб, қалин бош кесиб келтурдилар. Оқ рахттин черик элига хили тушти, Баннуда ҳам калла минора қўпорилди. Бу сингир олғандин сўнг кивининг улугларидин Шодихон отлиқ мулозаматқа ўт тишлаб келди. Асирларни бағишладуқ.

Қуҳатни чопқанда мундоқ муқаррар бўлуб эдиким, Бангаш ва Банну навоҳисадаги афгонларни чопиб, Нағар йўли била ё Фармул йўли била ёнилғай, Баннуни чопгондин сўнг ер-сувни билур кишилар арзға еткурдиларким, Дашт ёвуқтур, эли ҳам жамъиятлик элдур, йўли ҳам яхшидур, Фармулға чиқар, сўзни Даштни чопиб, ул йўл била чиқарға қўюб, тонгласи андин кўчуб, ушбу руднинг ёқасила Исохайлнинг кентига тушулди. Исохайл хабар топиб Чўпора тоғларига ўзларини тортибтурлар. Исохайлнинг кентидин кўчуб, Чўпора тоғларининг доманасига тушулди, чопқунчи тоғларга бориб, Исохайлнинг бир сингирини ушатиб, қўй ва гала ва рахт келтурдилар. Ушбу ахшом Исохайл афгонлари шабхун келтурдилар.

Ул юрушда бисёр эҳтиёт қилилур эди, ҳеч иш қила олмадилар. Мундоқ эҳтиёт қилилур эдиким, бронғор, жванғор, ғул, ировул ҳар қайси бўдаллик бўдалида тушуб, ҳар қўл ўз тўшидин яроғланиб яёқ ўрдунинг гирдиға чодирлардин бир ўқ отими йироқроқ чиқиб, кеча ўшанда-ўқ бўлурлар эрди. Ҳар кеча бу дастур била тамом черик элини чиқарилур эди. Ичкилардин уч-тўрти машғал била ҳар ахшом навбат билан эврулур эдилар. Мен ҳам бирор навбат эврулур эрдим. Чиқмагон кишининг бурнини тешиб, черикдин эврутур эрдуқ. Бронғор Жаҳонгир мирзо, Боқи Чағониён, Ширим тағойи, Сайид Ҳусайн Акбар ва яна баъзи беклар эди. Жвонғор Мирзо хон, Абдурраззоқ мирзо, Қосимбек ва яна баъзи беклар эрди. Ғулда улуг беклардин киши йўқ эди, тамом ички беклар эди. Ировулда Сайид Қосим эшик оға Бобо ўғли, Аллоқу-

ли Беран ва яна баъзи беклар эди. Черикни олти бўлак қилилиб эди. Ҳар бўлакка бир кеча-кундуз чоғдовуллуқ навбати эди.

Ул доманадин кўчуб, ғарбқа боқа юруб, Дашт била Баннунинг орасида бир сувсиз қўлда тушулди. Черик эли сойни қазиб, ўзлари ва гала қораларға сув олдилар. Бу сойдин бир қари-бир ярим қари қазса, сув чиқар эрди. Не ёлғуз бу сойдин мундоқ сув чиқар. Ҳиндустоннинг жамъи рудларининг бу хосияти бор, бир ярим қари қазса, албатта сув чиқар. Ажаб қодиредур, Ҳиндустондаким, дарёлардин ўзга оқар сув бўлмас, рудлари мундоқ сувға ёвуқ воқий бўлубтур. Ушбу қўруқ рудтин саҳар кўчуб, намоз дийғар Даштнинг кентларига чарида отлиқ черик эли етишти. Чопқунчи бир неча кентни чопиб, гала ва рахт ва савдо отлари келтурдилар.

Бу ахшом тонгғача, тонгласи тушгача кейин қолган юклар гала ва тева, яёқ-яланг кела қолди. Бу кунким, мунда турулди, чопқунчи бориб Даштнинг кентларидин қалин ўй ва қўй келтурдилар. Афғонларнинг савдогарларини йўлуқтаруб қалин оқ рахт ва ақоқир ва қанд ва набот, тупчоқ отлар ва савдо отлари келтурдилар. Хожя Хизр Нуҳонийким, афғонлар орасида машҳур ва муътабар савдогарларидин эди, Ҳинди мўғул тушуруб, бошини кесиб келтурди. Ширим тағойи чопқунчининг кейинича бориб эди, бир яёқ афғон Ширим тағойи била рўбарў бўлуб, Ширим тағойининг шаҳодат бармоғини тушура чопти.

Тонгласиға кўчуб Даштнинг кентларининг орасида ёвуқроқ тушулди, андин кўчуб, Гўмал суйи ёқасиға тушулди. Даштдин ғарбий тарафи икки йўл чиқар эрмиш, бири Санг-сўрох йўликим, Баркдин ўтуб Фармул келур. Яна бир Гўмал рудини ёқалаб Баркга етмай бу ҳам Фармул келур. Гўмал йўлини баъзи хушладилар. Даштда эканда икки-уч кун паё-пай ёмғурлар ёғди. Гўмал руди хила улғайиб эди. Андоқким, ташкиш била гузар топиб, ўттук. Йўл билур кишилар арз қилдиларким, Гўмал йўлида бу рудни неча қатла кечмак керак. Агар сув мундоқ улур бўлса мушқилдур. Бу йўлда ҳам тараддуд бўлди, ҳануз сўзини бир ерга қўйюлмайдур эрди.

Тонгласи табли кўч чолдуруб от устида-ўқ сўзлашиб, қайси йўл била юрурни қарор берур хаёлда эдим. Ийди фитр эди. Мен ийд ғуслиға машғул бўлдум. Жаҳонгир мирзо ва беклар сўзлашибтурлар, баъзилар дебтурларким, Даштнинг ғарби тоғинингким, Кўҳи Меҳтар Сулаймон дерлар, ушбу тоғ Дашт била Дукнининг орасида тушубтур, тумшугидин эврурса, йўл туздур. Агарчи бир-икки кўч тафовут қилур, ройлари мунга қарор топиб тумшуқ йўлиға бўлубтурлар. Ғуслдин фориф бўлғунча черик эли тамом тумшуқ йўлиға туз олиб, аксар Гўмал рудин ҳам кечибтурлар, чун кўрулган йўллар эмас эди, йўлнинг йироқ-ёвуғини билмай, арожиф сўз била бу йўлға кирдук. Ийд намозини Гў-

мал рудининг ёқасида ўталди. Навруз ул ийдқа ёвуқ келиб эди. Тафоту бир-икки кун эди, ул тақриб била бу ғазални айтиб эрдим:

Янги ой ёр юзи бирла кўруб эл шод байрамлар,  
Манга юзу қошингдин айру байрам ойида ғамлар.  
Юзи наврўзи васли ийдини Бобир ғанимат тут,  
Ки мундин яхши бўлмас бўлса юз наврўз байрамлар.

Гўмал рудини ўтуб, жануб сари боқа тоғ доманаси била юрудук. Бир-икки куруқ борилиб эдиким, қони тутулғон бир неча афғон тоғ этагидаги пушталарда пайдо бўлдилар. Жилаврез ул сари мутаважжиҳ бўлдук, аксари қочтилар, баъзиси жаҳл қилиб доманадағи ушоқ тоғларда ва камарларда беркидилар. Бир афғон бир парча тоғнинг устида туруб эди. Ғолибо нари ёни учма эди, кетар ери ҳам йўқ эди. Султон Қули чиноқ жибалик чиқиб чопқулоб олди. Менинг қошимда бир қилғон иши ушбу эди. Ушбу иши сабаби риюяти ва тараққиси бўлди. Яна бир камарда Қутлуқ қадам бир афғон била чопқулашиб, тутаглашиб, ўн-ўн икки қари ердин била-ўқ учтилар, бошини кесиб келтурди. Яна бир тоғнинг устида Кепа бир афғон била дасту тирибон бўлуб тоғ устида тоғнинг ярмисиғача юмаланиб келдилар, анинг ҳам бошини келтурди. Бу афғонларни дағи асири хили тушуб эди, тамом озод қилилди.

Дашттин кўчуб Меҳтар Сулаймон тоғини доманалаб жануб сари боқа юруб, уч орада қўнуб, Синд суйининг ёқасидағи Мултон тавобин кентларидин Била деган қасабачаға етишилди. Эли кемаларга кириб сув ўттилар, баъзи ўзларини сувға солиб ўттилар. Ушбу кент тўғрисида бир орол бор эди. Кейин қолган эллар оролда кўрундилар. Аксар черик эли от ва яроқ била ўзларини солиб ўттилар, бир неча киши сувға борди. Менинг навкарларимдин бир Қул Аҳмад ороқ эди, бир Меҳтар Фаррош эди. Жаҳонгир мирзо навкарларидин бир Қайтмас туркман эди. Бу оролда баъзи рахт ва партолдек нималар черик элига тушти. Бу навоҳининг эли кемалар била тамом Синд суйининг ул юзига ўттилар.

Ушбу орол тўғрисидин ўтганлар бир пораси сувнинг улуғлуғиға эътимид қилиб қиличлар иликларига олиб шамширбозлиқ қилиб, тикка қила бешладилар. Оролға ўтганлардин Қул Боязид бакавул ёлғуз ялангоч от била аларнинг муқобаласидин ўзини сувға солди. Оролнинг ул юзидағи сув икки-уч ҳисса бўлғай эди, бу юздағи сув бир ҳисса. От ўздуруб ул юздагиларнинг муқобаласида бир ўқ отими ерда пойобқа чиқти, сув отнинг қаптолида бўлғай эди. Бир сут пишимиға ёвуқ даранг қилди. Ғолибо ҳамлини тузди экин, кейиндин ҳеч ким кўмак келмади ва кўмак келур эҳтимоли ҳам йўқ эрди. Ушандин буларнинг устига илдам юуди. Бир-икки ўқ оттилар, бўлдура олмадилар, қоча бердилар. Ёлғуз яйдоқ ст била кўмаксиз Синд суйидек дарёдин ўздуруб кечиб, ғанимларни қочуруб, ерларини олди. Маҳкам мардона иш қилди. Ёғини

қочурғондин сўнгра черик эли ўтуб рахт ва гала қора ўлжа келтурдилар. Агарчи мундин бурун ҳам хизматидин ва мардоналиқларидинким, неча навбат зоҳир бўлуб эди, риояти ва шафқати мақомида бўлуб, бовурчилық мартабасидин хосса бакавуллуқ мартабасига еткуруб эрдим. Бу ишидин худ ачинг борасида куллий иноят ва тарбият мақомида бўлдум ва кулмий иноят ва тарбият ҳам қилдим. Нечукким, мазкур бўлгусидур Воқийъ иноят ва тарбият арзандаси ҳам бор эди.

Яна икки куч Синд суйини ёқалаб, сув қуйиға боқа кўчулди. Черик эли чопқун чопачопа, отларини хароб қилдилар. Моли ҳам арзандайи чопқун эмас, тамом ўйдур. Даштга худ қўй ва баъзи ерда рахтдек нималар ҳам черик элига тушар эди. Дашттин ўтгач, ўйдин ўзга нима йўқ эди. Синд суйи ёқасидаги кўчларда худ андоқ бўлдиким, бир қуллуқчи уч юз ўй-тўрт юз ўй келтурур эди. Нечукким, келтурур эдилар, кўплугидин ҳар кўчта яна ўшандоқ қолур эди. Уч кўч Синд ёқаси била-ўқ келдук. Уч кўчтин сўнг Пир Кону мазори тўғрисидин Синд дарёсидин айрилиб, Пир Кону мазориға келиб туштук. Черик элидин баъзи мазорнинг мужовирлариға мазохим бўлгон учун бирини сиёсат учун пора-пора қилдурдим. Бу мазор Ҳиндустонда бисёр муътабар мазордур. Меҳтар Сулаймон тоғининг пайвасти тоғларининг доманасида воқийъ бўлубтур, бу мазордин кўчуб кўтал устида тушулди.

Андин кўчуб Дукки аилоятиға тааллуқ рудға тушулди. Ул юрттин кўчганда Шоҳбек навқари Фозил кўкалтошнингким, Сивининг доруғаси эди, йигирмача қоровуллуқға келган кишисини тутуб келтурдилар. Ул маҳалла чун кудурати йўқ эди, от ва яроқлари била-ўқ қўя бердук. Ора кўнуб Дуккийнинг кентларидин Чутоли деган кентнинг ёвугиға туштук. Синд суйидин нарроқ ва Синд суйининг ёқасида агарчи тинмай чопқун қилур эдилар, вале от бўғузи ва кўк хавид бисёр эди. От қолмас эди. Синд дарёсидинким, Пир Кону сари боқа чиқайди, кўк хавид худ йўқ эди. Аҳёнан икки-уч кўчта оз-оғлоқ хавидзор топилур эди. От бўғузи худ топилмас эди. Ушбу юртлардин черик элининг отлари қола бошлади. Чутолидин ўтуб тушган юртта улоқсизлиқдин менинг хиргоҳим ҳам қолди.

Ушбу юртта охшоми андоқ ёмғур бўлдиким, чодир ичида сув инчка пойчадин эди. гилемларни бир ерда ёғиштуруб, баланд қилиб устида ўлтурдум. Бу кеча ушимундоқ усрат била тонг отти, яна икки кўчдин сўнг Жаҳонгир мирзо келиб, қулоғимға дедиким, хилват сўзум бор. Хилват қилилди. Арз қилдиким, Боқи Чағониёний манга келиб дедиким, подшоҳни етти-секкиз-ўн киши била рухсат бериб Синд суйини ўтқариб сизни подшоҳ кўтаралинг. Мен айттимким, яна кимлар эмиш бу кенашда? Айттиким, манга филҳол Боқибек айтти, ўзгасини билмадим. Мен делим: яна ўзгаларини дағи таҳқиқ қилинг. Голибо Сайид Ҳусайн Акбар ва Султон Али чухра яна баъзи Хисравшоҳий бек, бекот, йигит-яланг

ҳам бор эди экин. Филвоқибъ Жаҳонгир мирзо мунда асру хўб борди. Туқғонлиқни бажо келтурди.

Жаҳонгир мирзонинг бу иши менинг ул ишимнинг муқобаласида эдиким, Қоҳмарлда ул ҳам бу бадбахт мардакнинг иғво ва ифсоди била эди. Ул юрттин кўчуб яна бир юртқа тушганда, черик элидин оти ярар кишини Жаҳонгир мирзога бошлатиб, ул навоҳида ўлтурур афғонларни чопқали йиборилди. Ушбу юртларда черик элининг отлари кўп қола бошлади. Қули бўлур эдиким, икки юз от, уч юз от қолур эди Ўбдон-ўбдон кишилар яёқладилар. Шоҳ Маҳмуд ўғлоқчиким, менинг ўбдон ичкиларимдин эди, отлари тамом қолиб яёқ келди. Ғазниғача черик элининг отлариға бу ҳол эди, уч-тўрт кўчтин сўнгра Жаҳонгир мирзо бир пора афғонларни чопиб, бир пора қўй келтурди. Бир икки-уч кўчдин сўнг Оби Истодаға етдук. Ғариб улуғ сув назарға келди. Ул юздаги даштлар худ асло кўрунмайдур Сув осмон била пайваст кўрунадур, ул юздаги тоғлар ва пушталар нетаврким, Серобнинг ул юзидаги тоғ ва пушталар муаллақ кўрунур. Бу тоғлар ва пушталар ҳам ер била кўкнинг орасида муаллақ кўрунадур. Мунда йиғилур сувлар Катта ваз водисининг ва Зурмат жулгасининг ва Ғазни рудининг, Қорабоғ ўлангининг, баҳор ёмғурларининг селлари ва ёзлар сув улғайганда зироатдин ортқон сувлари эмиш. Оби Истодға бир қоруқ етганда ажаб нима мулоҳаза қилдук. Ҳар замон бу сув била осмоннинг орасида шафақдек нима қипқизил кўрунадур, яна бартараф бўладур. Ёвуқ етгунча бу ҳол эди, ёвуқ етганда маълум бўлдиким, тоғлон қоз экандур. Не ўн минг ва не йигирма минг асру кўп тоғлон қоз, қалин тоғлон қоз учуб қанот урғонда қизил парлари гоҳ кўрунуб, гоҳ кўрунмас экандур. Не ёлғуз бу қуш, ҳар қушдин беҳадду ҳаср, бу сув ёқасида қалин қушнинг юмуртқаси. Сув қироғидин бу қушларнинг юмуртқаларини олғали келган икки афғон бизни кўрган била ўзини сувға солди. Бир неча киши ярим куруққа ёвуқ бориб келтурдилар.

Ғаразким, мунча йўлким бордилар, сув бир қоида била отнинг қорнида эди. Туз ер учун голибо суйи чуқур эмастур. Катта ваз даштининг Оби Истодға келур рудининг ёқасиға келиб туштук. Бу руд қуруқ рудтур, мунда ҳаргиз сув оқмас, неча навбатким, мундин ўтубтурбиз, ҳаргиз бу рудда оқар сув кўрулмабтур. Бу навбат ёз ёғинлари жиҳатидин бу рудқа андоқ сув келибтурким, асло гузар тополмадук. Агарчи хили ариз эмас, вале бисёр амиқ эди. Тамом от ва тевани уздуруб кечилди. Баъзи партолдек нимани арғамчиға боғлаб, ул юздин тортиб олдилар. Бу сувдин ўтуб Қўҳнаноний била Саридеҳ бандидин ўтуб, Ғазниға келдук. Жаҳонгир мирзо бир-ики кун меҳмондорлиқ қилиб, ошлар тортиб, пешкашлар қилди. Ул йил аксар сувлар улуқ кириб эрди. Андоқким деҳи Яъқуб суйидин гузар топилмас эди.

Мен кўлда яساتқан кемани келтуруб Камарий тўғрисида деҳи Яъқуб суйиға солиб, эл кема била ўтар эрдилар. Бу жиҳаттин Сижованд кўталидин ўтуб, якруя келиб Камаридин кема била сувни кечиб, зилҳижжа ойида Кобулға келдук. Сайид Юсуфбек бир неча кун бурунроқ қулунж заҳмати била тенгри раҳматиға борибтур. Носир мирзо навкар-савдарига вилоятларидин бирор нима теғуруб икки-уч кун кейинроқдин келай деб Қўшгумбаздин рухсат тилаб қолиб эди. Биздин айрилғач Дараи Нур эли бир нима саркашлик қилгон жиҳатидин черикини Дараи Нур устига йиборур. Дараи Нурнинг қўрғонининг берклиги ва ерларининг шолитор жиҳатидин бўртоғлиғи бурун мазкур бўлуб эди, бу черикнинг сардори Фазли черикни эҳтиёт қилмай мундоқ якраҳа йўл ва бўртоғ ерда паришон чопқунға қўяр. Дараи Нур кишиси чиқиб паришон боргон чопқунчини тебратган била ўзгалар ҳам тура олмаслар, қочарлар. Бир пора кишини ўлтуруб қалин от ва яроқ олдилар. Ул черикдаким, Фазлидек киши сардор бўлғай, ҳоли ушмундоқ-ўқ бўлғусидур. Бу жиҳатдинму ё Носир мирзонинг кўнглида эгрилиги бор эди, ул жиҳатдинму бизнинг сўнгимизча келмай қолди. Яна Айюбнинг ўғлонлари Юсуф ва Баҳлулким, буларча шарир, муфаттин ва мудаммиъ ва мутакаббир киши бўлмағай эди. Алингорни Юсуфқа ва Алишангни Баҳлулға берилиб эди, булар ҳам вилоятлардин бирор нима олиб, Носир мирзо била келмоқчи эдилар. Чун Носир мирзо келмади, булар ҳам келмадилар. Бу қиш Носир мирзонинг ҳамкоса ва ҳамсуҳбати булар эдилар. Бу қиш бир қатла бориб Таркалоний афғонини чопарлар, ёз бўла тамом аймақот ва ташқи эл ва улуснинг кўч ва моллариким, Нингнаҳор ва Ламғонот келиб эдилар, кўчуруб суруб Борон ёқасиға келди.

Носир мирзо Борон ва ул навоҳида эканда Бадахшонийларнинг ўзбакларни ўлтуруб ўзбак била якрўй бўлгон хабари келди. Тафсили бдурким, Шайбонийхон Қундузни Қанбарбийга<sup>73</sup> бериб, ўзи Хоразм борди. Қанбар Бадахшон элига истимолат берур жиҳатидин Муҳаммад Маҳдумийнинг Маҳмуд отлиқ ўғлини Бадахшонға йиборди. Муборакшоҳким, оталари Бадахшон шоҳларининг бекларидин экандур, бош кў тариб Маҳдумийнинг ўғлининг яна неча ўзбакнинг бошини кести Қалъаи Зафарким, бурун Шофтевараға<sup>74</sup> машҳур экандур, қўрғон қилиб беркитти. Қалъаи Зафар отини ул қўйди Яна Муҳаммад<sup>75</sup> қўрчиким, Хисравшоҳнинг бир қўрчиси эди, ул вақт Хамлангон анинг иликида эди. Рустоқда Шайбонийхоннинг садрини бир неча ўзбак била ўлтуруб Хамлангонни мустаҳкам қилди. Зубайр Роғий ҳам оталари шоҳларнинг

<sup>73</sup> Қ. б. — Қамбар Алибек.

<sup>74</sup> Л. б. — Шоф танвар.

<sup>75</sup> Қ. б. — Маҳмуд.

бескларидин экандур, Роғда ёғиқти. Жаҳонгир туркманким, Вали Хисравшоҳнинг навқари эди, бу бузуғлуғда бегидин айрилиб бир неча қолғонқочғон сипоҳи ва аймоқни йиғиб, ўзини беркка тортти. Носир мирзо бу хабарларни топиб, Бадахшон ҳаваси била бир неча беақл ва кўтаҳ андешнинг ангиз ва иғвосидин жамиъ ул юздин келган ташқи элларнинг кўч ва молларин кўчуруб, суруб Шибарту ва Оби дара йўли била ул юзга ўтти.

Хисравшоҳ Аҳмад Қосим била Ажардин қочиб, Хуросон саркиим, бордилар, йўлда Бадиуззамон мирзоға ва Зуннунбекка мулоқий бўлуб, борчалари бориб Ҳирида Султон Ҳусайн мирзоға мулозамат қилдилар. Буларким неча йиллар мирзоға ёғилиқлар қилиб, анвоъ бедаблиқлар булардин зоҳир бўлуб эди, булардин мирзонинг кўнглида не доғларким йўқ эди, барчалари менинг сабабимдин мундоқ хорлиқ ва зорлиқлар била бориб мирзони кўрдилар. Хисравшоҳни навқар-савдаридин айриб мундоқ забун қилмасам эди, Кобулни Зуннуннинг ўғли Муқимдин олмасам эди, бориб мирзони кўрмаклари мумкин эмас эди. Бадиуззамон мирзо худ буларнинг илгида хамир эди, буларнинг сўзларидин тажовуз қила олмас эди.

Султон Ҳусайн мирзо бориға эҳсон мақомида бўлуб, ёмонлиқларни юзларига келтурмай, инъомлар ҳам қилди. Хисравшоҳ неча маҳалдин сўнг ўз вилоятлари сари рухсат тиладиким, мен борсам, ул вилоятларни тамом олурман. Чун бу келмаги яроқсиз ва беҳисоб эди, рухсатиға ҳаял қилдилар. Алар ҳаял қилган сойин бу рухсатни такрор қилди. Чун ибром кўп қилди, Муҳаммад Бурундуқ тавр жавоб берди. Айттиким, ўтгуз минг навқаринг била тамом вилоятларнингким, илигингда эди, не қилдингким, ҳоло беш юз кишинг била ўзбак тасарруфидағи вилоятларға не қилғайсен? Бир неча насиҳатлар қилиб, маъқул сўзлар дедилар, чун ажал етиб эди, таъсир қилмади. Ибром кўпрак қилди, охир ижозат бердилар.

Уч-тўрт юз кишиси била рост Даҳона ҳадиға кириб келди, ўшал фурсатта Носир мирзо ул юзга ўтуб эди, келиб Носир мирзони Даҳона навоҳисиди кўрди. Бадахшон сардорлари Носир мирзони ёлғуз тилар эдилар. Хисравшоҳни тиламас эдилар. Носир мирзо ҳар неча саъй қилди. Хисравшоҳ ҳам англаб кўҳистон борурға рози бўлмади. Хисравшоҳ хаёли бу эдиким, мирзони таъбиядек<sup>76</sup> олиб юруб вилоятни иликлагай. Охир суҳбат чиқмай, Ишкамиш навоҳисиди ясашиб, жибалар кийишиб, урушаёзиб айрилиб, Носир мирзо Бадахшон сари тортти. Хисравшоҳ бўлак ланг ва лавандни йиғиб яхши-ёмон мингча кишиси била Қундузни қабамоқ доияси била келиб, бир-икки йиғоч Хожа Чортоққа тушти. Муҳаммад Шайбонийхонким, Андижонда Султон Аҳмад Танбални

<sup>76</sup> Қ. 6. — Носир мирзони нақибадек.

олиб Ҳисор устига мутуважиҳ бўлгон била урушсиз ва талошсиз вилоятларни ташлаб чиқтилар. Шайбонийхон Ҳисор келди, Ҳисорда Ширим чуҳра ва бир пора ўбдон йигитлар эди, бовужудким, беклари вилоятларини ташлаб кеттилар, булар Ҳисор қўрғонини бермай, беркиттилар.

Шайбонийхон Ҳисорнинг муҳосарасини Ҳамза Султон била Маҳди Султонга уҳда қилиб, ўзи Қундуз келиб, иниси Маҳмуд Султонга Қундуз вилоятини бериб, ўзи бетаваққуф Хоразмга Чин сўфининг устига мутаважжиҳ бўлди. Ҳануз Самарқандга етмайдур эдиким, иниси Маҳмуд Султон Қундузда ўлди. Қундузни Қанбарбий Марвийга берди. Хисравшоҳ келган маҳал Қундузда Қанбарбий эди. Қанбарбий мутаоқиб Ҳамза Султонга ва ўзга султонларга кишилар чоптуруб тилади. Ҳамза султон Аму ёқасида Саройга келиб черикини ўғлонлари ва бекларига бошлатиб, Қундуз йиборди, булар еткан била-ўқ чиқтилар. Уруша ҳам олмади. Танбал мардак қоча ҳам олмади. Ушал замон-ўқ Ҳамза Султоннинг кишилари тушурдилар. Хоҳарзодаси Аҳмад Қосимни, Ширим чуҳрани яна баъзи ўбдон йигитларни ўлтурдилар. Қундузга келтуруб Хисравшоҳнинг бўйнига уруб, бошини Хоразмга Шайбонийхон қошига йибордилар. Хисравшоҳ айткандек Хисравшоҳ Қундуз навоҳи-сида келган била менинг қошимдағи навкар-савдарининг турлари ўзгачарак бўлди. Аксар кўчуб, Хожа Ривож ва ул тарафлар ўзларини торттилар. Менинг қошимда кўпраги анинг навкар-савдари эди. Мўғуллар яхши бордилар. Якжаҳатлиқ мақомида эдилар. Бу хабар келган била ўтқа сув урғондек босила қолдилар.



# ВАҚОЙИИ САНАИ ИХДО АШАРА ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>



уҳаррам ойида менинг онам Қутлуқ Нигор хонимга ҳасба марази ориз бўлди, фасд қилдилар, ноқис воқиъ бўлди. Бир хуросонлиқ табиб бор эди, Сайид табиб дерлар эди. Хуросон дастури била ҳиндувона берди, чун ажал етиб экандур, олти кундин сўнг шанба кунни тенгри раҳматиға борди. Улуғбек мирзо тоғ доманасида боғ иморат қилиб эди, Боғи Наврузий отлиқ. Варасасининг рухсати била якшанба кунни бу боққа келтуруб, мен ва Қосим кўкалтош туфроққа топшурдук. Бу азода кичик хон додам Олача хонни ва улуғ онам Эсан Давлатбегимни манга эшиттурдилар. Хонимнинг қирқи ёвушуб эдиким, Хуросондин хонларнинг волидаси

---

<sup>1</sup> Туққиз юз ўн биринчи (1505 — 1506) йил воқчалари.

Шоҳбегим, менинг холам Султон Аҳмад мирзонинг ҳарами Меҳр Нигор хоним, Муҳаммад Ҳасан кўрагон дўғлат келдилар. Азолар тоза бўлуб, фироқлар ўти беандоза бўлди. Азо расмини бажо келтургандин сўнг, ош ва таом фақир ва масокинға тортилиб, хатм ва дуолар борғонларнинг арвоҳига қилиб, кўнгулларини олиб, қароларини солиб, бу муҳиммоттин фориғ бўлгондин сўнг, Боқи Чағониёнийнинг саъйи била Қандаҳор устига черик отландук. Сафар қилб келиб, Қуш Нодир ўлангга тушуб эдимким, мен иситгим, ажаб тавр беҳузурлуқ эди. Мени ҳар неча саъй қилиб уйғотсалар, яна ўшал замон кўзум уйқуға борур эди. Тўрт-беш кундин сўнг филжумла яхшироқ бўлдум.

Бу аснода андоқ зилзила бўлдиким, қўрғоннинг фасиллари ва боғларнинг томлари аксар йиқилиб, шаҳрда ва кентларда кўп уйлар ҳамвор бўлуб, уй ва том остиға қолиб, ўлган бисёр бўлди Памғон кентининг уйлари тамом йиқилди. Етмиш-сексон ўбдон кадхудолар том остиға қолиб ўлдилар. Памғон била Бектут орасида бир парча ерким арзи биргина тош отими бўлғай учуб, бир ўқ отими қуйи борди. Учқан ернинг ўрунидин чашмалар пайдо бўлди. Истарғичтин Майдонғача тахминан олти-етти йиғоч йўл бўлғай, ер андоқ ёрилиб эдиким, баъзи тарафи белча баланд бўлур эди, баъзи тарафи белча паст, ёрилган ерга баъзи ерда киши сиғар эди. Зилзила бўлгон замон жамиъ тоғларнинг бошидин гардлар қўпти Нурулло танбурчи қошнимда соз чаладур эди яна бир соз ҳам бор эди, ўшал замон ҳар икки созини илигига олди, андоқ беихтиёр бўлдиким, созлар бир-бириға урундилар. Жаҳонгир мирзо тепада. Улугбек мирзо солгон иморатлардин бир болохонанинг айвонида эди, зилзила бўлғоч, ўзини ташлади, осиб етмади. Жаҳонгир мирзонинг ёвуқларидин бири ушбу болохонада экандур, болохона томи устига йиқилибтур, тенгри сахлади, ҳеч ерига озоре етмади. Тепадаги уйлар аксар туп-туз бўлди. Ушал кун ўттуз уч қатла ер тебранди. Бир ойғача ҳар кеча-кундузда икки ва уч қатла ер тебранур эди. Қўрғоннинг бурж ва борусини шикаст ва рихтини бекларга ва сипоҳиларга фармон бўлдиким, ислоҳ ва мараммат қилғайлар. Йигирма кун-бир ойда жид ва аҳтимом била қўрғоннинг синуқ-бузуғини буткариб қўпарилди.

Бурун Қандаҳор тарафи қилгон азимат беҳузурлуқ ва зилзила жиҳатидин кейинрак қолиб эди, беҳузурлуқни ўткариб, қўрғонни буткариб, бурунғи азимат мусаммам бўлди. Ҳануз Қандаҳор тарафи бормоқни ё чопқун учун тоғ ва тузни ахтармоқни жазм қилмайдур эдук. Шанизнинг<sup>2</sup> оёғиға тушганда Жаҳонгир мирзони ва бекларни йиғиб кенгашилди Сўз Калотнинг устига бормоққа қарор топти. Жаҳонгир мирзо ва Боқи Чағониёний бу юрушга кўпрак саъй қилдилар Ёриға<sup>3</sup> етган ма-

<sup>2</sup> Л. 6 — Шернинг.

<sup>3</sup> Қ. 6. — Тозиға.

ҳалда хабар топтукким Шерали чухра ва Қичик Боқи девона ва яна бир неча кишининг қочар хаёллари бор эмиш. Буларни туттуруб, Шерали чухрадинким, анвои фитналар ва ёмонлиқлар менинг қошимда эканда ва ғайри менинг қошимда эканда, ул вилоятта ва бу вилоятта зоҳир ва воқиб бўлуб эди, ясоқға еткурулди. Ўзгаларини от ва яроғидин айриб қўйдук. Қалотқа етганда беяроқ ва беасбоб етган била-ўқ ҳар тарафтин уруш солдук, хили уруш бўлди.

Хожа Қалоннинг оғаси Қичикбек хили мардона йигит эди, неча навбат менинг олимда қиличлар чопиб эди, нечукким бу тарихта мазкур бўлубтур. Қалотнинг ғарб-жануб тарафи буржидин ёпишиб чиқа ёвушқон маҳалда кўзига найза била санчтилар, бир-икки кундин Қалотни олғондин сўнг ушбу яра била борди. Қичик Боқи девонаким Шерали била қочадурганида туттурулуб эди, мунда ул қабоҳатининг тадорукига дарвозада фасил тубига кирганда, тош захми била ўлди. Яна бир-икки киши ҳам ўлди. Намози дийгаргача ушбу дастур урушилди, йигитлар урушуб, зўрлаб, суст бўлгон маҳалда ичкаригилар амон тилаб қўрғонни топшурдилар. Қалотни Зуннун арғун Муқимға бериб эди. Муқимнинг навкарларидин Фаррух арғун ва Қора Булут Қалотта эдилар. Соғдоқ қиличларини бўйинлариға осиб келдилар, гуноҳларини афв қилдук. Бу табақаға музоҳим бўлмоқ менинг ғаразим эмас эди, не жиҳаттинким ўзбакдек ғаним ёнимизда туруб экин, орада мундоқлар бўлса йироқтин-ёвуқтин эшитган-кўрганлар не дегайлар?

Бу юруш чун Жаҳонгир мирзонинг ва Боқибекнинг саъйи била бўлуб эди, Қалотни сахламоқни мирзоға уҳда қилдук, қабул қилмади. Боқибек ҳам бу бобта яхши жавоб топа олмади. Қалотни мунча урушуб зўрлаб олғанимиз бефойда бўлди. Қалоттин жануб сари боқа Саво санг ва Олатоғ ва ул навоҳидағи афгонларни чопиб Кобул келдук. Кобул тушган ахшоми мен қўрғонға бордим. Чодир ва тавила чорбоғда эди. Хирилжи ўғриси келиб, менинг бир жибалар чарда отимни ва яна бир хосса хачиримни чорбоғдин чиқариб элтти.

Боқи Чағониёний Аму ёқасида келиб, бизга қўшилғали андин эътиборроқ ва ихтиёрроқ киши йўқ эди, ҳар сўз деса, ҳар иш қилса сўз анинг сўзи эди, иш анинг иши эди. Агарчи андин хизматиким, шойиста бўлғай ва инсониятиким бойиста бўлғай, ҳаргиз зуҳурға келмади, балки анвои беадаблиқлар ва ёмонлиқлар андин воқиб бўлди. Хасис ва замухт ва ҳасуд ва бад ан дарун ва нотавонбин ва кажхулқ киши эди, хиссати бу мартабада эдиким, Тирмизни солиб, кўч ва моли билаким бизга қўшулди, ўзининг хосса қўйи шоядким, ўттуз-қирқ минг бўлғай эди, ҳар юртта қалин қўйлар бизнинг олимиздин ўтар эди, бизнинг йигит-яланг счлиқтин азоб тортар эдилар, бир қўй бермади. Охир Қоҳмартда боргонда эллик қўй берди, бовужудким мени подшоҳ кўтариб эди, нақорасини ўзининг эшигида чолдуруп эди. Ҳеч ким била соф эмас эди, ҳеч

кимни кўра олмас эди. Кобулнинг ҳосиликим бор тамгадиндур, тамгани слиб ва Кобулнинг доруғалиғи ва Панчҳир ва Қадий Ҳазора ва Қўш-как<sup>4</sup> ва эшик ихтиёри тамом анда эди Ушмунча риоят топиб асло рози ва шокир эмас эди. Бовужудким, не навъ фосид хаёллар қилиб эди. нечукким мазкур бўлди, асло ўзумизга олмадук, юзига солмадук, ҳамиша ноз қилиб рухсат тилар эди Нозини тортиб, узрхоҳлиқлар била манъ қилур эдук. Бир-икки кун босилиб, яна рухсат мақомида бўлур эди Нози ва рухсати ҳаддин ошти, биз ҳам анинг ахлоқ ва афъолидин жонға егтук, рухсат бердук. Рухсат тилагандин сўнг пушаймон бўлди, изтироблар қила киришти, фойда қилмади. Манга айттуруб йиборибтурким, шарт қилиб эдиларким, тўққуз гуноҳ мендин содир бўлмағунча сўрмағайлар. Мен Мулло Бободин ўн бир гуноҳини бирар-бирар хотирнишон қилиб айтиб йибордим. Мулзам бўлди. Кўч ва моли била Ҳиндустон тарафиға рухсат берилди. Ўзининг бир неча навқарлари Хайбардин ўтқариб келдилар.

Боқи Гогиёнийнинг карвониға қотилиб, Нилобни кечти. Ул маҳалда Ёр Ҳусайн Дарёхон Качакутта эди, Қуҳаттин олиб боргон фармонларини санад қилиб, Диллазок била Юсуф зайн бир пора афгонларни ва яна бир пора жат гужурни ўзига ёр ва навқар қилиб, иш-кучи эл таламоқ, йўл урмоқ эди. Боқининг хабарини эшитиб, йўлини тўсуб, Боқи била боргонларни ариқ олди, Боқини ўлтүруб хотунини олди. Агарчи биз Боқиға ҳеч ёмонлиқ қилмай қўя бердук, вале ўз ёмонлиғи олиға келиб, ўз амалиға гирифтор бўлди. Байт:

Ту бад кунандаи худро барўзгор сипор  
Ки рўзгор туро чокарест кийна гузор<sup>5</sup>.

Бу қиш бир-икки қатла қор ёғқунча қорбоғда-ўқ ўлтуруб эдук, биз Кобул келгали туркман ҳазораси анвоъ беадаблиқлар ва раҳзанлиқлар қилиб эдилар. Аларни чопмоқ хаёл қилиб, шаҳрда Улуғбек мирзонинг Бўстонсарой отлиқ иморатиға кириб, андин шаъбон ойида туркман ҳазорасини чопа отландук. Дараи Хуш оғзида Жинглакта чопқун қўйдук. Оз-оғлоқ ҳазора чопилди. Дараи Хуш ёвуғида бир сумжда бир пора ҳазора яшунгон экандур. Шайх Дарвиш кўкалтошким аксар қазоқликларда менинг била эди, қўрбегилик мансаби анда эди, ёйни кучлук тортар эди, ўқни хўб отар эди, бу сумжнинг оғзиға ғофил ёвуқ-ўқ кириб борур ичкаридин бир ҳазора эмчағига ўқ ўқлар, ўшал кун-ўқ ўлди. Туркман ҳазорасининг қўпраги Дараи Хушта қишлагон экандур, аларнинг устига мутаважжиҳ бўлдук.

<sup>4</sup> Қ. б. — Қўшлак

<sup>5</sup> Сен ўзинга ёмонлик қилувчини турмуш ҳукмига ҳавола қил. Турмуш сенга ўч олиб берувчи хизматкордир.

Дараи Хуш тавр дара тушубтур, ярим қуруғга ёвуқ дара оғзида танги тушубтур, йўл тоғнинг камарида воқий бўлибтур, йўлдин қуйи ҳам эллик-олтмиш қари якандоздур. Йўлдин юққори ҳам йўл жирутмадур. Отлиқ бирар-бирар ўтар, бу тангидин ўтуб, ул кун икки намоз орасигача бориб элга етмай бир ерда қўндук.

Ҳазоранинг бир семиз лўк тевасини топиб келтурдилар, ани ўлтуруб гўштидин бир пора кабоб қилдук, бир порасини офтобда пишируб едук, онча лазиз тева эти ҳаргиз ейилган эмас эди, баъзи қўй этидин фарқ қила олмадилар. Андин эрта кўчуб, ҳазораларнинг қишлағон юртлари устига мутаважжиҳ бўлдук. Бир паҳр бор эдиким, илгаридин киши келди, дедиким, бир тангида ҳазоралар сув гузарини шохлар била беркитиб, элни тўсуб<sup>6</sup> урушадурлар, муни эшитгач тез-ўқ тебрадук. Бир пора йўл бордук, ҳазоралар тўсуб<sup>7</sup> урушадурғон ерга етдук.

Ул қиш қор бисёр улуғ тушуб эди, йўлсиз юрмакнинг ишколи бор эди. Тағоб сувларининг ёқалари тамом муз боғлаб эди. Бу сувдин ях ва қор жиҳатидин йўлсиз ердин ўтуб бўлмас эди, ҳазоралар бу сувнинг чиқар ерида қалин шох кесиб солиб эдилар. Ўзлари гағобларда ва ёнларда отлиқ ва яёқ ўқ қўюб урушадурлар эди.

Муҳаммад Али Мубашширбек менинг янги риоят қилғон бекларимдин эди, хили мардона ва қобили риоят, яхши йигит эди, жибаси йўқ, илгаррак шох солғон йўлга мутаважжиҳ бўлди, биқинига ўқладилар, ўшул замон жон таслим қилди. Илдам келилиб эди. Аксарнинг жибаси йўқ эди. Бир-икки ўқ ўтуб-ўтуб тушти. Аҳмад Юсуфбек изтироблар қилиб, ҳар замон айтадурким, яланғоч мундоқ кириб борасиз, икки-уч ўқни кўрдумким, бошингиздин ўтти. Мен дедимким, сиз мардона бўлунг, менинг бошимдин мундоқлар хили ўтубтур. Ушмунча эдиким, ўнг қўл тарафидин Қосимбек ўпчини<sup>8</sup> била бу сувдин гузар топиб кечиб, оғ солғон била ҳазоралар тўхтаёт олмай қоча бердилар. Илик олишиб турғонлар тушура-тушура кейинича тебрадилар. Қосимбекка бу иш учун Бангашни жулду берилди. Ҳотам қўрбеги ҳам бу юрушта ёмон эмас эди, бу жиҳаттин Шайх Дарвиш кўкалтошнинг мучаси қўрбегиликни Ҳотамга иноят бўлди. Кепакқули Бобо ҳам бу юрушта яхши юрган учун бир кентни Кепакка иноят қилдик. Султонқули чиноқ буларнинг сўнгича эди. Қор улуғ жиҳатидин чигирдин чиқиб бўлмас эди. Мен ҳам бу йигитлар била-ўқ келдим.

Ҳазораларнинг қишлоғларининг ёвуғида қўй ва илқилариға етуштук. Мен ўзум тўрт-беш юзча қўй, йигирма беш от йиғдим. Султонқули яна икки-уч киши ёвуқ эдилар чий бўлдук. Икки навбат ўзум чопқун чопиптурмен, бир будур, яна бир қатла ушбу туркман ҳазорасини Хуросондин келадурганда чопқунчи бориб қалин қўй ва от келтурдилар.

<sup>6,7</sup> Қ. б. — тушуб.

<sup>8</sup> Қ. а. — Тўлчиқ.

Ҳазораларнинг кўч ва ўғлон-ушоқлари яёқлаб қорлиқ пушталарга чиқиб турдилар. Бир нима қоҳиллик қилдук, кун ҳам кеч бўлуб эди, ёниб ҳазораларнинг уйларига-ўқ тушулди, бу қиш қор хили улуғ тушуб эди. Ушбу ерда йўлдин ташқари қор рост отнинг қоптолида эди. Кеча чоғ-довуллуққа чиқсонлар қор улуғ жиҳатидин тонг отқунча от устида-ўқ эдилар. Тонгласи ёниб, Дараи Хушнинг ичида ҳазораларнинг қишлоғида қўнуб, андин кўчуб, Жингалакка тушулди. Ёрак тағойи ва баъзилар кейинрактин келиб эди, аларға буюрулдиким Шайх Дарвишни ўқлағон ҳазораларни бориб олингиз. Қони тупулғон бадбахтлар сумжта экандур, булар бориб тутун қўюб етмиш-сексон ҳазорани олдилар, кўпраки қиличқа борди.

Ҳазора юрушидин ёниб, Нижровдин мол олур маслаҳатиға Боронинг оёғи Ой туғди навоҳисига келдук. Жаҳонгир мирзо Ғазнидин Ой туғди навоҳисидида эканда мулозаматқа келди, бу аснода рамазон ойининг ўн учиди манга саъб қуёнг ташвиши бўлди, андоқким қирқ кунгача мени буёндин-ул ёнга киши эвурур эди. Нижров дараларидин Пижғон дараси алалхусус бу дарада Ғайн кентининг улуғи Хусайн Ғайний оға-иниси била саркашлик ва новаҳмлиқ била машҳур ва маъруф эдилар. Черикни Жаҳонгир мирзоға бошлатиб йиборилди. Қосимбек ҳам борди. Черик бориб саркўбга чиқиб сингирлағон ерни зўрлаб олиб, бир порасини сиёсатқа еткурдилар. Қуёнг ташвиши жиҳатидин миҳфадек нима ясаб, Борон ёқасидан шаҳргача мени кўтариб, Бўстонсароға келтурдиларким, ўшул қиш-ўқ бир неча кун Бўстонсарода ўлтурдум, бу беҳузурлиқ ҳануз яхши бўлмайдуз эдиким, ўнг юзумга добғули чиқти, ништар солдилар, бу мараз учун мусҳил ҳам ичтим. Сеҳҳат тоғиб, чорбоқға чиқтим. Жаҳонгир мирзо мулозаматқа келди. Айюб ўғлонлари Юсуф ва Баҳлул мирзо қошиға борғали фитна ва шар ангизлиқ мақомида эдилар, бу навбат Жаҳонгир мирзони бурунғидек топилмади. Неча кундин сўнг Тепадан кўчуб жибаланиб, илдам Ғазниға борди. Нони қўрғонини олиб, бир неча кишисини ўлтуруб, элини тамом талади. Бўлғон киши-қорасини кўчуруб ҳазора ораси била Бомён тарафи юзланди.

Тенгриға равшандурким, мендин ва менга тааллуқ элдин ҳеч иш ва сўзе воқеъ бўлмадиким, сабаби мунча кудурат ва ниқор бўлғай. Сўнгра эшитилдиким, бу сўзни кетмагининг сабаби қилмиш, Жаҳонгир мирзо Ғазнидин келадурганда Қосимбек ва беклар ўтру бориб эдилар, мирзо буданага қуш солур, етиб қуш оёғин солур маҳалда будана ўзини ерга урар, қичқиршуруларким, олдиму, олдиму? Қосимбек дерким ганимни мундоқ забун қилғонда қачон қўяр—олур. Бу сўз аларға балойи бўлур. Бир кетмақларининг жиҳати бу эди, яна бир-икки мундин-хароброқ ва сустроқ бир сўзни ҳам санад қилдилар. Дағи Ғазнини ул ҳол қилиб, ҳазора ораси била ўзларини аймаққа торттилар. Ул фурсатта аймақлар

Носир мирзодин айрилиб эдилар, вале ўзбакка кирмайдур эдилар. Ёй га Астароб ва ул навоҳининг яйлоқларида эдилар. Ушбу маҳалларда Султон Ҳусайн мирзо Муҳаммад Шайбонийхоннинг дафъига азм-жазм қилиб, тамом ўғлонларини тилатти, мени даги Сайид Султон Али хоббининг ўғли Сайид Афзални йибориб тилаб эди. Хуросон жонибини азимат қилмоқ бизга неча жихаттин лозим бўлди. Бир буким, Султон Ҳусайн мирзодек Темурбек ўрунига ўлтурғон улуғ подшоҳ йиғноқ қилиб, атроф ва жавонибдин ўғлонларини ва бекларини тилатиб, Шайбонийхондек ғанимнинг устига озим бўлғонда, эл оёқ била борғонда, биз бош била борғайбиз, эл таёқ била борғонда—биз тош била борғойбиз.

Яна буким Жаҳонгир мирзо мундоқ мукаддар ва ёмонлик билаким борди, ё кудуратини рафъ қилғайбиз, ё мазарратини дафъ. Ушбу йил Шайбонийхон Чин сўфини<sup>9</sup> Хоразмда ўн ой муҳосара қилиб олди, бу муҳосарада қалин урушлар бўлди. Хоразм йигитлари бисёр мардоналиқлар қилдилар, ҳеч тақсир қилмадилар, андоқ тийрандозлиқ қилдиларким, борлар қалқондин, жибадин, баъзи маҳалда икки жибадин ўт-кара-ўт-кара отибтурлар. Ўн ой қабалдорлиқ торттилар, ҳеч ердин умидворлиқ бўлмади. Баъзи йигит-ялангги бедиллиқ қилиб ўзбак била сўзлашиб, ўзбакни қўрғонга чиқордилар. Чин сўфи хабардор бўлуб, ўзи келиб қўрғонга чиққонларни уруб тушурур маҳалда шиба ўқи тегиб ўзининг чухраси кейиндин ўқ била урди, ўлди. Урушур киши қолмади, қўрғонни олдилар. Раҳмат Чин сўфиға: мардоналиқ била жон тортмоқда даҳиқан номаръи қўймади, Шайбонийхон Хоразмни Қўпак бийга бериб, ўзи Самарқанд келди. Бу йилнинг охири зилҳижжа ойида Султон Ҳусайн мирзо Шайбонийхоннинг устига черик тортиб, Бобо Илоҳийға етганда тенгри раҳматига борди.

Валодат ва насаби: валодати секкиз юз қирқ иккида Ҳирида Шохрух мирзо замонида эди. Султон Ҳусайн мирзо бинни Мансур бинни Бойқаро бинни Умаршайх бинни Амир Темур. Мансур мирзо била Бойқаро мирзо подшоҳлиқ қилғон эмас. Онаси Фирузабегим эди, Темурбекнинг набираси. Султон Ҳусайн мирзо Мироншоҳ мирзонинг ҳам набираси бўлур эди. Султон Ҳусайн мирзо каримут-тарафайн эди, асил подшоҳ эди. Бир туқғон икки ўғул икки қиз эдилар. Бойқаро мирзо, Султон Ҳусайн мирзо, Окобегим ва яна Аҳмадхон олғон қиз Балакабегим. Бойқаро мирзо Султон Ҳусайн мирзодин улуғ эди ва навқари эди, вале девон бошила ҳозир бўлмас эди, ғайри девонда бир тўшакта ўлтурурлар эди. Иниси Балх вилоятини бериб эди. Неча йил Балхда ҳукумат қилди. Уч ўғли бор эди: Султон Муҳаммад мирзо ва Султон Вайс мирзо ва Султон Искандар мирзо, Окобегим мирзонинг эгачиси ҳам набираси бўлур эди. Султон Ҳусайн мирзо каримут-тарафайн эди,

<sup>9</sup> Қ. 6. — Ҳусайн сўфи.

бир ўгли бор эди, Кичик мирзо отлиқ. Бурунлари тағойисиға мулозамат қилур эди, сўнгра сипоҳийлиқни тарк қилиб, мутолааға машғул бўлди Дерларким, донишманд бўлуб экандур. Табъи назми ҳам бор экандур. Бу рубои анингдур:

Умре басалоҳ местудам худро,  
Дар шеваи зуҳд менамудам худро,  
Чун ишқ омад кадом зуҳду, чи салоҳ,  
Алминнату лиллоҳ озмудам худро<sup>10</sup>.

Муллонинг рубоиси била таворуд бўлубтур. Охирлар ҳаж тавофи ҳам қилди. Бадакабегим ҳам мирзонинг эгачиси эди. Қазоқлиқларида Аҳмадхон Ҳожи Тархонийға бериб эди, ўгли бўлуб эди. Ҳирида келиб хили муддат мирзо мулозаматида бўллилар.

**Ш а к л в а ш а м о й и л и:** қийиқ кўзлук, шер андом бўйлуқ киши эди. Белидин қуйи инчка эди. Бовужудким, улуғ ёш яшаб, оқ соқоллиқ бўлуб эди, хушранг, қизил яшил абришимни кияр эди. Қора қўзи бўрк кияр эди ё қалпоқ. Аҳёнан ийдларда кичик сепеч дасторни яп-ясси ёмон чирмон чирмаб, қарқаро ўтағаси санчиб, намозға борур эди.

**А х л о қ в а а т в о р и:** Аввал тахт олғонда хаёли бор экандурким, дувоздаҳ имомни хутбада ўқутгай. Алишербек ва баъзилар манъ қилибтурлар. Сўнгралар худ жамиъ иш-кучи суннат ва жамоат мазҳаби била мувофиқ эди. Мафосил заҳмати жиҳатидин намоз қила олмас эди, рўза ҳам тутмас эди. Ҳарроф ва хуш хулк киши эди. Хулқи бир нима гузаророк воқиъ бўлуб эди, сўзи ҳам хулқидек эди. Баъзи муомалотта шаръни бисёр риоят қилур эди. Бир қатла бир ўгли бир кишини ўлтурган учун қонлиқлариға топшуруб, дорулқазоға йиборди.

Аввал тахт олғон маҳалла олти-етти йил тоиб эди. Андин сўнгра нчкуга тушти, қирқ йилға ёвуқким Хуросонда подшоҳ эди, ҳеч кун йўқ эдиким, намоз пешиндин сўнг ичмагай, вале ҳаргиз сабухий қилмас эди, ўғлонлари ва жамиъ сипоҳиға ва шаҳриға бу ҳол эди. Ифрот била айш ва фикс қилурлар эди.

**Ш у ж о ғ в а м а р д о н а** киши эди. Борлар ўзи қилич тегурубтур, балки хар маъракада боғлар қилич тегурубтур. Темурбек наслидин ҳеч ким маълум эмаским, Султон Ҳусайн мирзоча қилич чопмиш бўлгай. Табъи назми бор эди. Девон ҳам тартиб қилиб эди. Туркий айтур эди. Тахаллуси «Хусайний» эди. Баъзи байтлари ёмон эмастур, вале мирзонинг девони тамом бир вазнадаур, бовужудким, ҳам ёш ва ҳам салтанат била

<sup>10</sup> Умр бўйича ўзимни яхшилик билан мақтадим. ўзимни зоҳид ва тақводор қилиб кўрсатдим. Ишқ келгач, зоҳидлик қайда қолдию яхшилик нима бўлди? Худого шукрки, ўзимни синадим.



улуғ подшоҳ эди, кичиклардек қўчқор сахлаб, кабутар сахлаб, кабутар ўйнар эди, товуқ ҳам урушқа солур эди.

**Масоф ва урушлари:** Ҳазоқликлариди бир мартаба Гургон суйини ўздуруб кечиб, бир пора ўзбахни яхши бости. Яна бир қатла Султон Абу Саид мирзо Муҳаммад Али бахши бошлиқ уч минг кишини илғор йибориб эди, султон Ҳусайн мирзо олтмиш йигит била келиб, тегиб зарби рост бости. Султон Ҳусайн мирзонинг бир яхши иши ва намоён иши будур. Яна бир мартаба Астрободта Султон Маҳмуд мирзо била урушуб бости. Яна бир мартаба Астрободта Суғдлик Саъд бинни Ҳусайн туркманни урушуб бости. Яна тахт олғондин сўнг Чиноронда Ёдгор Муҳаммад мирзо била урушуб бости. Яна Сарипули Мурғобдин илғаб келиб, Боғи Зоғонда Ёдгор Муҳаммад мирзо ичиб ётиб эди, олди. Ушул олғон била Хуросонни тўхтатти. Яна Андхуд ва Шабурғон навоҳисиди Чекмонда Султон Маҳмуд мирзо била урушиб ғолиб бўлди. Яна Абобақр мурзониким, Ироқдин келган қароқўйлуқ туркманларга қўшулуб келиб, Улуғбек мирзони Такона ва Хуморда босиб, Кобулни олди. Ироқ дағдағаси била Кобулни ташлаб, Хайбардин ўтуб, Хушоб била Мўлтон навоҳисидин ўтуб, Сиви<sup>11</sup> чиқти, андин бориб Кирмонни олиб, тўхтатаолмай Хуросон вилоятига кирганда Султон Ҳусайн мирзо илғаб бориб олди.

Яна бир Пулчиросда бир ўғли Бадиуззамон мирзони бости. Яна Халво чашмада икки ўғли Абулмуҳсин мирзо ва Кепак мирзони бости. Яна бир мартаба черик тортиб келиб, Қундузни қабаб ололмай ёнди. Яна бир мартаба ҳам Хисорни қабаб ола олмай ёнди. Яна бир мартаба Зуннуннинг вилоятининг устига келди. Буст доруғаси Бустни берди, ўзга ҳеч иш қилмади, Бустни ҳам ташлаб ёнди. Султон Ҳусайн мирзодек мардона ва улуғ подшоҳ бу икки-уч юрушта подшоҳона азмини бажо келтурмай, ҳеч ишни буткармай, ёнди. Яна Нишин ўлангида ўғли Бадиуззамон мирзоким, Зуннуннинг ўғли Шоҳбек била келиб эди, вршувб, бости. Мунла ажаб умури иттифоқий воқия бўлур, Султон Ҳусайн мирзо била черик оз экандур, аксар черикни Астробод навоҳисига йиборган экандур. Ушул уруш куни Астрободқа борғон черик келиб қўшулур. Бу саридин Султон Масъуд мирзоким, Ҳисорни Бойсунғур мирзога олдуруб, Султон Ҳусайн мирзога келадур эди, ул ҳам ушбу кун келур. Ҳайлар мирзоким, Сабзаворда<sup>12</sup>Бадиуззамон мирзо ўтрусиди бориб эди, ул ҳам ушбу кунда келди.

[Мирзонинг (Султон Ҳусайннинг) ўн тўрт минг якка йигити бор экандур ва қирқ минг ясоқлик йигитлари бул экандур. Ва ясоқликқа тааллуқ ишлар ҳандақ тўлдирмоқ ку (?) қозмоқ ва йўл ясамоқ ва ўтув,

<sup>11</sup> Л. б. — Сивья

<sup>12</sup> Л. б. — Сазор, Қ. б. — Сабзор

самон хоссага еткурмоқдур. Ва ҳар бирига саксон жериб (ер) берулар: мундин қирқ танобни мазруъ қилиб ҳосили худ бари ўзлари тасарруф қилурлар ва яхшилар аларнинг улүфасиға ҳисоб қилурлар ва қолғон қирқ танобдин ортуқ эксалар мол берулар<sup>13</sup>].

Вилоётти: Хуросон вилояти эди, шарқи Балх, ғарби Бистом ва Домғон, шимоли Хоразм, жануби Қандаҳор ва Систон, Чун Ҳиридек шаҳр илгига тушти, туну кун айшу ишраттин ўзга иши йўқ эди, балки тавобий ва лавоҳиқида айшу ишрат қилмас киши йўқ эди. Жаҳонгирлик ва лашкаркашлиқ ранж ва таабин тортмади, ложарам борғон сайи навкар ва вилояти кам бўлди ва ортмади.

Авлоди: ўн тўрт ўғул, ўн бир қиз қолиб эди. Бори ўғлонларидин улүғ Бадиуззамон мирзо эди. Онаси Санжар мирзо Марвийнинг қизи эди. Яна Шоҳғариб мирзо эди, букри эди. Агарчи ҳайъати ёмон эди, табъи хўб эди. Агарчи бадани нотавон эди, каломи марғуб эди. «Ғарибий» тахаллус қилур эди, девон ҳам тартиб қилиб эди, туркий ва форсий шеър айтур эди. Бу байт анингдурким:

Дар гузар дидам парирўе шудам девонааш,  
Чист номи ў, кужо бошад надонам хонааш<sup>14</sup>.

Ёеча маҳал Ҳири ҳукуматини Султон Ҳусайн мирзо Шоҳғариб мирзоға бериб эди. Отасининг замонида-ўқ нақл қилди. Андин ўғул, қиз қолмади. Яна бир Музаффар мирзо эди. Султон Ҳусайн мирзонинг суюклук ўғли бу эди. Агарчи хили суйгудек ахлоқ ва афъоли ҳам йўқ эди, ўғлонлари мунди кўп отруқ кўргани учун аксар ёғиқтилар. Иккаласининг онаси Хадичабегим эдиким, Султон Абусаид мирзонинг ғунчачисини эди. Мирзодин Оқбегим отлик бир қизи ҳам бор эди. Яна Абулмуҳсин мирзо эди ва Кепак мирзо эдиким, оти Муҳаммад Муҳсин эди. Бу иккиннинг онаси Латиф Султон оғача эди. Яна бир Абуттуроб мирзо эди. Бурунлар андин хили рушде ривоят қилурлар эди. Отасининг беҳузурлүғи ортконда ўзгача хабар эшитиб, иниси Муҳаммад Хусайн мирзо би-ла қочиб Ироққа борди. Ироқда сипоҳиликни тарк қилиб, дарвешлик ихтиёр қилибтур. Яна андин хабаре топилмади. Бир ўғли бор эди. Сухроб мирзо отлик. Мен Ҳамза Султон била Маҳди Султон бошлиғ султонларни босиб, Ҳисорни олғонда, менинг қошимда эди. Бир кўзи кўр эди. Ғариб бадҳайъат эди. Ахлоқи ҳам ҳайъатидек эди. Бир беътидоллик қилди, тура олмади, кетти. Астробод навоҳисидида бир беъити-

<sup>13</sup> Бу қавс ичига олинган парча ҳар иккала босма нусхада йўқ. Буни СССР Фанлар академияси Шарқшунослик институтининг № Ф—685 қўлёзма нусхасидан олинди.

<sup>14</sup> Гузарда бир пари юзни кўриб, девона бўлдим, унинг исми нима, уйи қаерда эканини билмадим.

доллиғидин Нажм Соний азоб била ўлтурди. Яна бир Муҳаммад Хусайн мирзо эди. Ироқта муни ва Шоҳ Исмоилни бир ерда банд қилғон экандурлар. Ул вақт анга мурид бўлуб экандур, сўнгра ғализ рофизий бўлуб эди. Бовужудким, ота-оға-иниси бори сунний, бу мундоқ рофизий. Астрободта ўшул гумроҳлиқ ва батолат била ўлди. Ани хили мардона ва баҳодир дерлар эди. Ҳеч андоқ иши зоҳир бўлмадиким, битимакка лойиқ бўлғай. Табъи назми бор экандур. Бу байт анингдурким:

Олудаи гарди зи пайи сайд ки гашти,  
 Фарқи арақи дар дили гарм ки гузашти<sup>15</sup>.

Яна бир Фаридун Хусайн мирзо эди. Ёйни кучлук тортиб, ўқни яхши отар эди. Камон гуруҳасини дерларким, қирқ ботман экандур. Ўзи хили мардона эди, вале ферузжанг эмас эди. Ҳар ердаким, урушти мағлуб бўлди. Работи Дударда Фаридун Хусайн мирзо ва иниси Ибни Хусайн мирзо Темур Султон ва Убайд Султон Шойбақхоннинг илғори била уруштилар, мағлуб бўлдилар. Анда Фаридун Хусайн мирзо хили яхшилар борибтур. Домғонда Фаридун Хусайн мирзо ва Муҳаммад Замон мирзо Шайбонийхон илгига тушти, ҳар иккисини ўлтурмади, қўя берди. Сўнгра Шоҳ Муҳаммад девона Қалотни беркитганда анда бориб эди, Қалотни ўзбак олғонда иликка тушти, ўлтурдилар. Бу учаласи Мингли бий оғача отлиқ мирзонинг ўзбак гунчачисидин бўлуб эдилар.

Яна Ҳайдар мирзо эди. Онаси Поянда Султонбегим эди. Султон Абусаид мирзонинг қизи эди. Отаси замонида Машҳад ва Балхта неча маҳал ҳукумат қилди, Султон Хусайн мирзо Ҳисорни қабағонда Султон Маҳмуд мирзонинг Хонзодабегимдин бўлғон қизини мунга олиб ярашиб, Ҳисор устидин кўптилар. Биргина қизи қолиб эди, Шодбегим отлиқ. Сўнгра Кобулға келди, Одил Султонга берилди. Ҳайдар мирзо отаси замонида-ўқ оламдин борди.

Яна Муҳаммад Маъсум мирзо эди. Қандаҳорни анга бериб эди. Бу муносабат била Улуғбек мирзонинг бир қизини бу ўғлига қилди. Ҳирига келтурганда улуғ тўй қилиб, яхши чортоқ боғлади. Агарчи Қандаҳорни бериб эди, вале оқ қилса, қаро қилса, Шоҳбег арғун қилур эди. Бу мирзода ихтиёр ва эътиборе йўқ эди. Бу жиҳаттин Қандаҳорда турмай, Хуросон борди. Отасининг ҳаётида-ўқ кечти.

Яна Фаррух Хусайн мирзо \*эди, ул худ зиёда умре топмади. Иниси Иброҳим Хусайн<sup>16</sup> мирзодин бурунроқ бу дунёдин рихлат қилди.

Яна Иброҳим Хусайн мирзо эди. Табъи ёмон эмас экандур. Ҳири чоғирини ифрот била ича-ича-ўқ отаси замонида ўлди.

<sup>15</sup> Ов кетидан юришинг билан чанга ботдинг, қизгин юракка таъсиринг билан терга ботдинг.

<sup>16</sup> Л. б. — бу иборалар тушган.

Яна Ибни Хусайн мирзо била Муҳаммад Қосим мирзо эди. Зикрлари келгусидур. Бу беш мирзонинг онаси Бобо<sup>17</sup> оғача эди, ғунчачи эди.

Боридин улуғ қиз Султоним бегим эди. Ёлғуз туғуб эди, онаси Чўлибегим отлиқ, озоқ бекларининг қизи бўлур. Хили сўз билур эди. Сўзга мунгги йўқ эди. Оғаси Бойқаро мирзонинг ўртанчи ўғли Султон Вайс мирзога чиқариб эди. Бир қиз, бир ўғул бўлуб эди. Қизини Шайбон Султонларидин Йилиборс Султоннинг иниси Эсанқули Султонга чиқариб эди, ўғли Муҳаммад Султон мирзодурким, бу тарихта Қануж вилоятини анга берибтурмен. Султоним бегим Кобулдин ушбу тарихта набирасини олиб, Ҳиндустонга келадурганда Нилобта тенгри ҳукмини бутқарубтур. Сўнгагини киши қораси олиб ёндилар, набираси келди.

Яна Поянда Султонбегимдин туқғон тўрт қизи: борчадин улуғ Оқбегим эди. Бобир мирзонинг сингли Бекабегимнинг набираси; Муҳаммад Қосим Арлотқа чиқариб эди. Биргина қиз бўлуб эди, Қаро кўзбегим отлиқ, Носир мирзо олиб эди. Иккинчи қиз Кичикбегим эди. Султон Масъуд мирзо бисёр мойил эди, ҳар неча саъй қилди, Поянда Султонбегим қисқа мулоҳаза қилиб бермади. Сўнгра Саид отанинг насли мулло Хожага чиқариб эди. Учунчи қизи Бекабегимни ва тўртинчи қизи Оғабегимни сингли Робиа Султон бегимнинг ўғлонлари Бобир мирзо била Султон Мурод мирзога бериб эди.

Мингли бий оғачадин икки қиз бўлуб эди, улуғининг оти Байрам Султон эди. Андхуд сайидларидин Сайид Абдулло мирзоғаким Бойқаро мирзонинг қиз набираси бўлғай, бериб эдилар. Бир ўғли бор эди. Сайид Барака отлиқ. Мен Самарқандни олгонда мулозамат қилур эди, сўнгра Урганч сори тушуб салтанат даъвоси қилди. Астрободта қизилбошлар ўлтурдилар.

Яна бир қизининг оти Фотима Султон эди, Темурбек наслидин, Ёдгор мирзога бериб эдилар. Попо оғачадин уч қиз бўлуб эди. Улуғи Султон Нажод бегим эди. Султон Хусайн мирзо оғасининг кичик ўғли Искандар мирзога чиқариб эди.

Иккинчи қизи Бегим Султон эди. Султон Масъуд мирзога кўзи маъюб бўлғонидин сўнг бериб эдилар. Бир қиз, бир ўғул бўлуб эди. Қизини Султон Хусайн мирзонинг ҳарами Опоқбегим сақлаб эди, Ҳиридин Кобулға келди. Сайд мирзо Опоққа берилди. Бегим Султон, Султон Масъуд мирзони ўзбак ўлтурғондин сўнг ўғлини олиб, Каъба сари борди. Бу фурсатта хабар келдиким, ўзи ва ўғли Маккада эмиш. Уғли улукқина бўлгон эмиш. Учунчи қизи Сайид мирзо деган Андхуд сайидларига бериб эдилар. Ортқиси Сайид мирзога машхур эди.

Яна бир ғунчачидин бир қиз бўлуб эди. Ойша Султон отлиқ, онаси Зубайда оға эди, Ҳасаншайх Темурнинг набираси эди. Шайбон султон-

<sup>17</sup> Қ. 6. — Попо.


**БАБЕРЪ - НАМЭ**

ИЛИ

**ЗАПИСКИ СУЛТАНА БАБЕРА.**

ИЗДАНЫ

**ВЪ ПОДЛИННОМЪ ТЕКСТѢ**

Н. И.  
Моло  


**КАЗАНЬ.**

1867.

چېقىن لار خان اوراتېبەنى مەھمۇد حەسەن كورگاندا بېرىدى اوشال سالدىن تارىخ  
توقوز يوز سېكېز كەچە اوراتېبە مەھمۇد حەسەن كورگاندا اېدى

### وقايە سنە ۱۰۸۵ھى و نەسەبە

سلطان حەسەن مېرزا خراساندىن حەصار اوستىكا چرىك تارتىپ قېشى تەرمەن  
توغرىسى كېلىدى سلطان مەھمۇد مېرزا چرىك يېغىپ تەرمەنغا مەقابىلەدا كېلىدى  
اولتوردى خەسرۇ شاھ اوزى قەندوزنى تەكەم قېلىپ اېنىسى ولى چرىكدا  
يېباردى قېشىنىك كۆرىنى سۇ بىناسىدا اوتكاردىلار اوتالدىلار سلطان حەسەن  
مېرزا كاردان و تېرەبەلىق پادىشاھ اېدى قەندوز سارى سۇ بوقارى باقە كوچى  
اورتەداغى چرىكنى غافل قېلىپ عبداللەئىف نىشى باشلىق بېشى اتى يوز  
ابدان كېشىنى كلى كۆرىكا يېباردى اول چرىك واقى بولغۇچە عبداللەئىف  
نېشى تەبېنى بولغان اېل بېلە كلى كۆرىدىن اوتوب سۇ بىناسىنى مەضۇب قېلىدى  
بو خەبەر سلطان مەھمۇد مېرزاغە كېلگەچ وى توقى خەسرۇ شاھ وولى بو كېچىكەن  
كېشى لارنىك اوستىكا بارماقنى ھەرچەندە سەي قېلىدى سلطان مەھمۇد مېرزا  
يېدىلېغىدىن باقى جەنابىنىك كېم ولى بېك خەدى اېدى سەيدىن كېچىكەن  
كېشى لارنىك اوستىكا بارمەدى بوزولغان بوسونلوق حەصار سارى ياندىلار  
سلطان حەسەن مېرزا كېچىب بىدەع الزمان مېرزانى اېزىمەن مەھمۇد  
بىر وندوق بىرلاس وندالون ارغوننى خەسرۇ شاھ اوستىكا اېلغار يېباردى مەظىر  
مېرزانى خىتلان اوستىكا يېباردى اوزى حەصار اوستىكا كېلىدى باوق بېتىكەندا  
خېردار بولدىلار سلطان مەھمۇد مېرزا حەصاردا تۇرماقنىك مەصەئىنى نابىئە  
كەم رودى بوقارى سروتاغ بولى بېلە اېنىسى بابىغە مېرزا قاتىبە سىز قەندە  
باردى ولى ھەم خىتلان سارى تارنى حەصار قورغانىنى باقى جەنابىنى مەھمۇد بىرلاس  
وسلطان مەھمۇد قوچ بېكەننىك اتاسى بېرىكەننى لار خەسرۇ مەھمۇد سلطان نەچە

ларидин Қосим Султонга бериб эдилар. Андин бир ўғул бўлуб эди, Қосим Хусайн Султон отлиқ. Ҳиндустонда менинг мулозаматимга келдилар. Рано Сангонинг ғазвида бор эди. Бадовунни анга берилди. Қосим Султондин сўнг Бўрон Султон отлиқ уруқларидин олди, андин бир ўғли бор: Абдулло Султон отлиқ, бу тарихта менинг мулозаматимдадур. Бовужуд ким, кичик ёшлуқтур, хизмати ёмон эмас.

Хавотин ва сарори: аввал олгон хотуни Бека Султонбегим эди, Санжар мирзо Марвийнинг қизи эди. Бадиуззамон мирзо мундин туғуб эди. Кўп кажхулқ эди. Султон Хусайн мирзони кўп оғритур эди. Кажхулқлиғидин мирзо батанг келди, охир қўйди ва халос бўлди, не қилсун ҳақ мирзо жониби эди.

Зани бад дар саройи марди нақў,  
Ҳам дарин оламаст дўзахи у<sup>18</sup>.

Тенгри ҳеч мусулмонга бу балони солмағай. Ёмон хўйлуқ, кажхулқ хотун илоҳий оламда қолмағай.

Яна бир Чўлибегим эди, Озоқ бекларининг қизи эди, Султоним бегим андин туғуб эди. Яна Шаҳрибону бегим эди, Султон Абусаид мирзонинг қизи эди, тахт олгондин сўнг олиб эди. Чекмон урушида мирзонинг жамиъ ҳарамлари миҳаффадин чиқиб отка минганда, бу инисининг эътимодиға миҳаффадин чиқмас, отқа минмас. Муни мирзоға етқурурлар, бу жиҳаттин Шаҳрибону бегимни қўйди ва сингли Поянда Султонбегимни олди. Ўзбак Хуросонни олгондин сўнг, Поянда Султонбегим Ироққа борди. Ироқта ғариблиқта нақл қилди.

Яна Хадичабегим эди, Султон Абусаид мирзонинг ғунчачиси эди, мирзодин бир қизи бор эди, Оқбегим отлиқ. Ироқта Султон Абусаид мирзонинг шикастидин сўнг Ҳирига келди. Ҳирида Султон Хусайн мирзо олди ва севди, ғунчачилиқ мартабасидин бегимлик мартабасиға тараққий қилди. Сўнгралар худ асру ихтиёр бўлуб эди. Муҳаммад Мўмин мирзони анинг саъйи била ўлтурдилар. Султон Хусайн мирзонинг ўғлонлари ёғиқтилар, кўпраки мунинг жиҳатидин эди, ўзини оқила тутар эди, вале беақл ва пургўй хотун эди, рофизия ҳам экандур. Шоҳғариб мирзо била Музаффар Хусайн мирзо мундин туғуб эди.

Яна Опоқбегим эди, андин ҳеч ўғул, қиз бўлмади. Попо оғачаким, мунча суюклук эди, мунинг кўкалтоши эди, чун ўғул-қизи йўқ эди, Попо оғачанинг ўғлонларини ўғлидек сахлар эди. Мирзонинг беҳузурлуқларида бисёр яхши хизмат қилур эди, ҳарамларидин ҳеч ким мунча хизмат қила олмас эди. Мен Ҳиндустонга келур йил Ҳиридин келди. Мен ҳам

<sup>18</sup> Яхши кишининг хонасидаги ёмон хотин шу дунёнинг ўзидаёқ унинг дўзохидир.

таъзим ва ихтиромларин иликдин келганча қилдим. Чандирини муҳосора қилгонда хабар келди, Қобулда тенгри ҳукмини буткармуш.

Ғумаларидин бир Латиф Султон оғача эди, чоршанбихийлардинч-дурким, Абулмуҳсин мирзо била Кепак мирзо андин туғуб эди. Яна Минглибнй оғача эди, ўзбак эди, Шаҳрибону бегимнинг киши-қорасидин бўлур эди. Абутуроб мирзо, Муҳаммад Ҳусайн мирзо ва Фаридун Ҳусайн мирзонинг онаси эди. Яна икки қиз ҳам бор эди.

Яна Попо оғача эди. Опоқбегимнинг кўкалтоши бўлур эди, мирзо кўруб севиб олди. Беш ўғул, тўрт қизининг онаси эди, нечукким, мазкур бўлди.

Яна бир Беги Султон оғача эди, андин ўғул, қиз бўлмади. Яна кичик-кирим ғума, ғунчачи бисёр эди. Хотунлардин ва ғумалардин муътабар булар эдиким, мазкур бўлди. Султон Ҳусайн мирзодек улуг подшоҳ Ҳиридек ислом шаҳрининг подшоҳи бу ажабтурким, бу ўн тўрт ўғлидин учи валаддуз-зино эмас эди. Фисқ ва фужур ўзида, ўғлонларида ва элулусида асру шойиъ эди. Ушбуларнинг шоматидин эдиким, мундоқ хонводадин етти-секкиз йилда бир Муҳаммад Замон мирзодин ўзга осор ва аломат қолмади.

Умароси: бир Муҳаммад Бурундуқ барлос эди. Чоку барлос наслидиндур. Муҳаммад Бурундуқ ибн Алиибн Бурундуқ ибн Жаҳоншоҳ ибн Чоку барлос. Бобир мирзо қошида бек эди, андин сўнг Султон Абусаид мирзо ҳам риоят қилиб, мунга Жаҳонгир барлос била Кобулни Сериб, Улуғбек мирзога атка қилиб эди. Султон Абусаид мирзодин сўнг Улуғбек мирзо барлосларга қасд қилур мақомида бўлди. Булар туюб, мирзони тутуб, эл ва улусини кўчуруб, Қундуз сари кўчтилар. Ҳиндукушнинг устидин мирзони одамиёна Кобул сари узатиб, ўзлари Хурсонга Султон Ҳусайн мирзога бордилар. Мирзо ҳам яхши риоятларин қилди. Муҳаммад Бурундуқ асру биллимлик киши эди. Бисёр сардор киши эди. Қушқа асру кўп майли бор эрди. Андоқким, бир қуши ўлса ёйтса ўғлонларининг отини тутуб айтур экандурким, бу қуш ўлгунча ёиткунча фалони ўлса не эди, ё фалонининг бўйни синса не эди?

Яна Музаффар барлос эди. Мирзонинг қазақлиқларида бор эди. Билмон, мирзога қайси таври хушёқиб асру улуг риоят қилиб эди. Эътибори бу мартабада эдиким, Султон Ҳусайн мирзо қазақлиғида анинг била мундоқ шарт қилиб эдиким, ҳар вилоятким мусаххар бўлса, чаҳор донг мирзонинг бўлғай, ду донг анинг. Бу ажаб шартедур, подшоҳлиқта қачон рост келгайким, бир қарожў кишини ўзи била шарик қилғай. Ини ўғул била мундоқ шарт муяссар бўлмас. Бек киши била худ нечук муяссар бўлур? Тахт олгондин сўнг бу шарттин пушаймон бўлди, вале суд қилмади. Бу тийрамағз мардак ҳам мунча риоят топиб мирзога зиёда сурлиқлар қилур эди. Мирзо ройи била амал қилмас эди. Охир дедиларким, масмум бўлди, валлоҳу аълам би ҳақиқатил-ҳол.



Яна Алишербек Навоий эди, беги эмас эди, балки мусоҳиби эди, кичиклигида ҳаммақтаб экандурлар. Хусусият бисёр экандур. Билмон, не жарима била Султон Абусаид мирзо Ҳиридин ихрож қилди. Самарқандга борди, неча йилким, Самарқандта эди, Аҳмад Ҳожибек мураббий ва муқаввийси эди. Алишербекнинг мизожи нозук била машҳурдур. Эл назокатини давлатининг гуруридин тасаввур қилдур эрдилар. Андоқ эмас экандур, бу сифат анга жибилий экандур. Самарқандта эканда ҳам ушмундоқ позук мизож экандур.

Алишербек назари йўқ киши эди. Туркий тил била то шеър айтубтурлар, ҳеч ким онча кўп ва хўб айтқон эмас. Олти маснавий китоб назм қилибтур, бешини «Хамса» жавобида, яна бир «Мантиқут-тайр» вазнида «Лисо-нут-тайр» отлиқ. Тўрт ғазалиёт девони тартиб қилибтур: «Ғаройибус-сигар», «Наводирӯш-шабоб», «Бадойиул-васат», «Фавоидулкибар» отлиқ. Яхши рубоёнети ҳам бор. Яна баъзи мусаннафоти борким, бу мазкур бўлгонларга боқа пастроқ ва сустроқ воқий бўлубтур. Ул жумладин иншоларини **Мавлоно Абдурраҳмон Жомий**га тақлид қилиб жамъ қилибтур. Ҳосили калом, ҳар кимга ҳар иш учун ҳар хатким битибтур, йиғиштурубтур. Яна «Мизонул-авзон» отлиқ аруз битибтур, бисёр мадхулдур: Йиғирма тўрт рубоий вазнида тўрт вазнида ғалат қилибтур. Баъзи баҳурнинг авзониди ҳам янгилибтур, арузга мутаважжих бўлгон кишига маълум бўлғусидур. Форсий девон ҳам тартиб қилибтур. Форсий назмда «Фоний» тахаллус қилибтур, баъзи абёти ёмон эмастур, вале аксар суст ва фурудтур. Яна мусиқиди яхши нималар боғлабтур. Яхши нақшлари ва яхши пешравлари бордур.

Аҳли фазл ва аҳли ҳунарга Алишербекча мураббий ва муқаввий маълум эмаским, ҳаргиз пайдо бўлмиш бўлғай. Устоз Қулмуҳаммад ва Шайхи Нойи ва Ҳусайн Удийким, созда саромад эдилар, бекнинг тарбият ва тақвияти била мунча тараққий ва шуҳрат қилдилар. Устоз Беҳзод ва Шоҳ Музаффар тасвирда бекнинг саъй ва эҳтимоми била мундоқ машҳур ва маъруф бўлдилар. Мунча бинойи хайр ким, ул қилди, кам киши мундоққа муваффақ бўлмиш бўлғай.

Ўғул ва қиз ва аҳлу аёл йўқ, оламни тавре фард ва жарийда ўткарди. Авойил муҳрдор эди, авосит бек бўлуб, неча маҳал Астрободта ҳукумат қилди, авохир сипоҳилиқни тарк қилди. Мирзодин нима олмас, балки йилда мирзога куллий маблағлар пешкаш қилур эди. Султон Ҳусайн мирзо Астробод черикидин ёнғонда истиқболга келди, мирзо била кўрушуб кўпқунча, бир ҳолати бўлди, кўполмади, кўтариб элтдилар. Табиблар асло ташхис қила олмадилар. Тонгласиға-ўқ тенгри раҳматига борди. Бир байти ҳасби ҳол воқий бўлубтур:

Бу дард илаки ўлармен, мараз чу зоҳир эмас,  
Табиблар бу балоға не чора қилғойлар.

Яна Аҳмад Таваккул барлос эди. Бурунлар муддати Қандаҳор ҳукумати мунда эди.

Яна Валибек эди, Ҳожи Саифиддинбекнинг наслидидур, никуздур<sup>19</sup>, Мирзонинг улуғ беги эди. Султон Ҳусайн мирзо тахт олгондин сўнг хили умр топмади, бот-ўқ ўлди. Мусулмон ва намозгузор ва турк ва содиқ киши эди.

Яна Ҳасан Шайх Темур эди, буни Бобир мирзо риоят қилиб, беклик мартабасига еткуруб эди.

Яна Нуёнбек эди, отаси Тирмиз сайидларидидур, она тарафидин ҳам Султон Абусаид мирзо, ҳам Султон Ҳусайн мирзога уруқ бўлур. Султон Абусаид мирзо ҳам риоят қилиб эди. Султон Аҳмад мирзо қошида муътабар бек эди. Султон Ҳусайн мирзо қошига ҳам борди, яхши риоят топти, Лаванд ва хушбош ва шаробхўр ва айёш киши эди. Ҳасан Яъқуб анинг хизматида бўлгон учун Ҳасан Нуён ҳам дерлар.

Яна Жаҳонгир барлос эди. Қобулда неча маҳал Муҳаммад Бурундук била шариклик ҳукумати қилибтурлар, сўнгра Султон Ҳусайн мирзо қошига борди. Яхши риоятини қилди. Ҳаракот ва саканоти зарофат ва латофат била эди. Хушмаош киши эди. Ов ва қушнинг роҳ ва равшини яхши билур учун Султон Ҳусайн мирзо аксар бу ишларни анга ружуъ қилур эди. Бадиуззамон мирзонинг мусоҳиби эди. Мирзо мусоҳиблигин ёд қилиб таъриф қилур эди.

Яна Мирзо Аҳмад Али Форсий барлос эди. Агарчи шеър айтмас эди, хуштабъ ва шеършунос ва зариф ва ятимча киши эди.

Яна Абдулхолиқбек эди, Фирузшоҳ бекким, Шохрух мирзонинг улуғ риоят қилгон беги эди, мунинг улуғ отасидур. Бу жиҳаттин Абдулхолиқ Фирузшоҳ дерлар, бир неча маҳал Хоразм мунда эди.

Яна Иброҳим дўлдай эди. Иш ҳисобини ва мулкдорлиқ тариқини яхши билур эди. Муҳаммад Бурундуқнинг сонийи иснайни эди.

Яна Зуннун арғун эди. Мардона киши эди. Султон Абусаид мирзо қошида эгаликларида яхши қиличлар чопқондур. Андин сўнгра ҳам ҳар ерда<sup>20</sup> илиги ишга етибдур. Мардоналигида сўз йўқ эди. Бир нима телбарак киши эди. Бизнинг мирзоларнинг қошидин Султон Ҳусайн мирзо қошига борди. Ғўрни ва Нақдарийни берди. Етмиш-сексон киши била ул навоҳида яхшилар қилич чопти. Оз-оз киши била қалин-қалин ҳазора ва нақдарийни яхшилар бости. Ҳазорани ва нақдарийни онча киши забт қилгон эмас. Неча маҳалдин сўнг Замини Доварни ҳам бердилар.

Уғли Шох Шужоъ арғун ҳам отаси била била кичикларида юруб, қиличлар чопти. Султон Ҳусайн мирзо отасининг рағмига риоят қилиб, Қандаҳорни отаси била шариклик берди. Сўнгра бу ота-ўғул, ул ўғул

<sup>19</sup> Қ. б. — навкардир.

<sup>20</sup> Қ. б. — Ҳарида.

била ота орасида ёғилиқлар солиб, фитналар қилдилар<sup>21</sup>. Охир мен Хисравшоҳни тутуб навкар-савдаридин айириб, Кобулни \*Зуннуннинг кичик ўғли Муқимдин олгон йили<sup>22</sup> Зуннун, Хисравшоҳ менинг жиҳатимдин бечора бўлуб бориб, Султон Хусайн мирзони кўрдилар. Султон Хусайн мирзодин сўнгра (Зуннун) кўпрак улғайди. Ҳирининг домани кўх вилоятларини, мисли Ўба ва Чахчарон мунга бердилар.

Бадруззамон мирзо ва Музаффар мирзоким шариклик подшоҳ бўлдилар, Бадруззамон мирзо эшигида бу соҳиб ихтиёр эди ва Музаффар мирзо эшигида Муҳаммад Бурундуқ барлос соҳиб ихтиёр эди. Агарчи мардоналиғи бор эди, вале бир нима телбарак ва гўл киши эди. Телба ва гўл бўлмаса, мундоқ хушомадни қабул қилиб, ўзини расво қилурму?

Тафсили будурким, Ҳарида мундоқким эътибор ва ихтиёр бўлди, бир неча шайх ва мулло анга келиб дерларким, Қутб бизнинг била ихтилот қиладур, санга «ҳизабрулло» лақаб бўлди, сен ўзбакни олғундур. Бу хушомадни инониб, бўйнига фўта солиб, шукрлар қилибтур.

Бодигис навоҳисида Шайбонийхонким, мирзоларнинг устига келиб, бирини бирга қўшқали қўймай бости, Зуннун юз-юз элликча киши била Қаро Работта Шайбонийхон рўбарўсида ушбу сўзга чин бўлуб турди. Қалин киши етган била олиб-ўқ тебрардилар. Зуннунни олиб ўлтурдилар.

Пок мазҳаб киши эди, намозини тарк қилмас эди, ортуқси намозлар ҳам хили ўтар эди. Шатранжға кўп машъуф эди. Эл бир илик ила ўйнаса, ул икки илик била ўйнар эди. Ҳар неча кўнгли тилар ўйнар эди. Имсок ва хиссат табиатида ғолиб эди.

Яна Дарвеш Алибек эди. Алишербекнинг туққан иниси эди. Неча маҳал Балхнинг ҳукумати мунда эди. Балхда яхши бекликлар қилди. Тийра мағз ва бехунарроқ киши эди. Султон Хусайн мирзо аввал Қундуз ва Ҳисор устига келганда тийра мағзлиғидин туттурдилар. Балх ҳукуматидин маъзул бўлди. Тарих тўққуз юз ўн олтида<sup>23</sup> мен Қундуз келганда, менинг қошимға келиб эди, масх ва мабхут эди. Беклик қобилиятидин дур ва ичкилик салоҳиятидин маҳжур. Ғолибо Алишербек воцитасидин мунча риоят топқандур.

Яна Мўғулбек эди, неча маҳал Ҳири ҳукумати анда эди. Сўнгра Астрободни бердилар. Астрободтин Ироққа Яъқуббек қошиға қочиб борди. Ятимча киши эрди, ҳамиша қимор қилур эди.

Яна Сайид Бадр эди. Бисёр зўр ва асру ширин ҳаракот киши эди, Ажаб соҳиб усул киши эди. Ғариб хўб рақс қилур эди. Ғайри муқаррар рақс қилур эди. Ғолибо ул рақс анинг ихтироидур. Ҳамиша мирзо мулозаматида бўлур эди. Доим ҳарифи шароб ва ҳамсўхбати эди.

<sup>21</sup> Султон Хусайн билан Бадруззамон орасидаги душманликни ёзади.

<sup>22</sup> Л. б. — бу ибора тушган.

<sup>23</sup> Қ. б. — тўққиз юз олти.

Яна Ислим барлос эди. Турк киши эди. Қушчиликни яхши билур эди, баъзи ишларни тавр қилур эди. Утгуз-қирқ ботмон ёй куч била отиб, тахтадин ўткарур эди. Қабоқ майдонида майдон бошидин чопиб, ёйни тушуруб қўруб отиб қабоқни урар эди. Яна зиҳирни бир қари-бир ярим қари риштаға боғлаб, риштанинг яна бир учини бир йиғочқа боғлаб, эврурлур эди. Эврурлур ҳолатда ўқни отиб, зиҳирдин ўткарур эди. Мундоқ ғариб ишлари хили бор эди. Ҳамиша мулозамат қилур эди, ҳар суҳбатта бор эди.

Яна Султон Жунайд барлос эди. Сўнгралар Султон Аҳмад мирзо қошиға келиб эди. Бу Султон Жунайд барлоснингким, бу тарихта Жўнапур ҳукумати ширкат била анга тааллуқтур, отасидур.

Яна Шайх Абусаидхон дармиён эди. Билмон, бир урушта мирзоға от келтурубмудур ё мирзоға қасд қилгон ғанимни дафъ қилибмудур, ул жиҳаттин бу лақаб била мулаққаб бўлубтур.

Яна Беҳбудбек эди. Бурунлар чухра чаргасида хизмат қилур эди. Мирзонинг қазоқлиқларида хизмати ёқиб, Беҳбудбекка бу июнотни қилиб эдиким, тамғада ва сиккада анинг оти эди.

Яна Шайхимбек эди. «Сухайлий» тахаллус қилур учун Шайхим Сухайлий дерлар эди. Бир тавр шеър айтур эди. Қўрққудик алфоз ва маоний дарж қилур эди. Анинг абётидин бир будур:

Шаби ғам гирд-боди оҳам аз жо бурд гардунро,  
Фурў бурд аждаҳои сайли ашкам рубъи маскунро<sup>24</sup>.

Машҳурдурким, бир қатла бу байтни Мавлоно Абдурахмон Жомий хизматида ўқубтур. Мавлоно айтибтурким: «Мирзо, шеър айтасиз ё одам қўрқутасиз»? Девон тартиб қилиб эди. Маснавиёти ҳам бор.

Яна Муҳаммад Валибек эди. Валибекнингким, мазкур бўлди, анинг ўғли эди. Охирлар мирзо қошида улуғ бек бўлуб эди. Бовужудким, улуғ бек эди, ҳаргиз хизматини тарк қилмас эди. Кеча ва кундуз эшикта ястаниб эди. Андоқким, оши ва шилони доим эшикта-ўқ тортилур эди. Мундоқ мулозамат қилур киши, муқаррардурким, андоқ риоят топғай.

Ажаб балойидур бу замонда, бировким бек атанди, кейинида бешолти кал ва кўрни кўрди, таклифлар била эшикка келтурмак керак. Ул наъб мулозамат худ қандадур, ўзларининг бедаватлиғи экин. Муҳаммад Валибекнинг оши ва шилони яхши эди. Навкарни бир шиқ ва ранга сахлар эди. Фақир ва мискинга ўз илиғи била ғалаба хайр қилур эди. Фаҳшгўй ва бадзабон киши эди. Тарих тўққуз юз ўн еттида мен Самарқандни олғонда, Муҳаммад Валибек ва Дарвеш Али китобдор менинг қошимда эдилар. Ул вақт афлиж бўлуб эди. Не сўзида маза бор

<sup>24</sup> Ғамли кечаларда оҳимнинг қуёни осмонни ўрнидан қўзғатди, кўз ёшим селининг аждаҳоси ер юзини ютиб юборди

эди, не ўзида. Мунча риоят қобили эмас эди. Голибо хизмат ани ул мартабаға еткургандур.

Яна Бобо Али эшик оға эди. Аввал Алишербек риоят қилиб \*эди, сўнгра мардоналиғидин мирзо олиб, эшик оғаси қилиб<sup>25</sup> беклиқ мартабасиға еткуруб эди. Юнус Аликим, бу тарихта менинг қошимда бек ва муқарраб ва ичкидур, зикри муқаррар келгусидур, муниг ўғлидур.

Яна Бадриддин эди, бурун Султон Абусаид мирзонинг садри Мирак Абдураҳим қошида эди. Хили чуст ва часпон экандур. Дерларким, етти оттин сачрағандур. Бу ва Бобо Али мусоҳиблар эдилар.

Яна Ҳасан Али жалоийр эди, асли оти Ҳусайн жалоийрдур, вале Ҳасан Алиға машҳурдур. Отаси Али жалоийрни Бобир мирзо риоят қилиб, бек қилғондур, сўнгра Ёдгор Муҳаммад мирзо Ҳирини олғонда, Али жалоийрдин улуғроқ кишиси йўқ эди. Ҳасан Али жалоийр Султон Ҳусайн мирзо қошида қушбеги эди, шоир эди, «Туфайлий» тахаллус қилур эди, қасидани бисёр яхши айтур эди. Ўз замонида қасидада саромад эди. Тарих тўққуз юз ўн еттидаким, Самарқандни олдим, менинг қошимға келди. Беш-олти йил менинг қошимда бўлди. Менинг отимға ҳам яхши қасидалар айтди. Бебок ва мутлиф киши эди. Чухра сохлар эди. Ҳамиша нард ўйнар эди, қимор қилур эди.

Яна Хожа Абдулло Марворий эди, бурун садр эди, сўнгра ички ва муқарраб бек бўлуб эди. Пурфазойил киши эди, қонунни ошча киши чалмайдур, қонунда гирифт қилмоқ муниг ихтироидур. Хутутни хўб битир, таълиқни хўброқ битир эди, иншони хўб қилур эди, хушсуҳбат киши эди, шеър айтур эди. «Баёний» тахаллус қилур эди. Шеъри ўзга ҳайсиётға боқа кўп фурудтар эди, вале шеърни хўб танир эди. Фосиқ ва бебок эди, фисқнинг шоматидин обила маразиға гирифттор бўлуб, иликсёғидин қолиб, неча йил турлук-турлук азоб ва машаққатлар тортиб, ушбу балийя била-ўқ оламдин нақл қилди.

Яна Муҳаммад Саид Урус эди, Урус арғунким, Султон Абусаид мирзо тахт олғонда улуғ ва ихтиёр бек ул эди, муниг отасидур. Ул замонда яхши отишлиқ йигитлар бор эди. Ул саромадлардин бири будур: ёйи қаттиқ, ўқи узун, берк отишлиқ ва яхши отишлиқ<sup>26</sup> экандур. Андхул лукумати неча маҳал анда эди.

Яна Мир Али мирохўр эди. Бу улдурким, Султон Ҳусайн мирзоға киши йибориб, Ёдгор Муҳаммад мирзонинг гофиллиғида устига келтурди.

Яна Сайид Ҳасан ўғлоқчи эди. Сайид ўғлоқчининг ўғли Сайид Юсуфбекнинг иниси эди, ва мирзо Фаррух отлиқ ҳайсиатлиқ ва қобилиятлиқ ўғли бор эди. Тарих тўққуз юз ўн еттида мен Самарқандни

\*25 Л. б. — бу ибора тушган.

26 Қ. б. — берк ишлиқ ва яхши отишлиқ.

слғонда менинг қошимға келиб эди. Шеърни агарчи кам айтиб эди, вале тавре айтур эди Устурлоб ва нужумни яхши билур эди. Сухбати ва ихтилотти ҳам яхши эди. Бир нима бадшароб эди, Гиждувон урушида ўлди.

Яна Тенгриберди самончи эди. Турк ва мардона ва қиличчилик йигит эди<sup>27</sup>. Балх эшигида Назар Баҳодир отлиқ Хисравшоҳнинг улуғ навкарини яхши чопқулаб эди, нечукким мазкур бўлди.

Яна бир неча туркман беклари эдиким, мирзо қошиға келиб риоят топиб эдилар. Бурун келган бир Алихон<sup>28</sup> Бояндур эди.

Яна Асадбек ва Таҳмтанбек эди, булар оғани эдилар. Таҳмтанбекнинг қизини Бадиуззамон мирзо олиб эдиким, Муҳаммад Замон мирзо андиндур.

Яна Иброҳим чигатой эди.

Яна Амир Умарбек эди. Сўнгралар Бадиуззамон Мирзо қошида бўлур эди. Мардона ва турк ва яхши киши эди. Абулфатҳ отлиқ бир ўғли Ироқдин менинг қошимға келди, бу тарихта ҳам бордур. Бисёр султ ва бежуръат ва бўлумсиздур, анингдек отадин мунингдек ўғул.

Сўнгра келганлардинким, Шоҳ Исмоил Ироқ ва Озарбайжонга мутасарриф бўлғонда андин Хуросон келиб эдилар. Бир Абдулбоқи мирзо эди, Темурбек наслидиндур, Мироншоҳийдур, бурундин буларнинг насли ул вилоятларға бориб, салтанат доиясини бошларидин чиқариб, ул подшоҳларға мулозамат қилиб, риоят топа келгандурлар. Бу Абдулбоқи мирзонинг амми (амакиси) Темур Усмон Яъқуббек қошида улуғ ва муътабар бек экандур. Бир навбат Хуросон устига қалин черик қўшуб йибормак ҳаёл ҳам қилғондур. Абдулбоқи мирзо келгач, Султон Ҳусайн мирзо ҳам яхши риоятини қилиб, куёв қилиб, Султоним бегимниким, Муҳаммад Султон мирзонинг онаси эди, берди.

Яна сўнгра келганлардин Муродбек Бояндурйи эди.

Судур: бир Мир Сарбараҳна эди. Андижоннинг кентларидиндур. Голибо мутасаййиддур, бисёр хушсухбат ва хуштабъ ва ширинкалом киши эди. Хуросон фузалоси ва шуароси қошида анинг дахли ва сўзи муътабар ва санад эди. Амир Ҳамза қиссасининг муқобаласида умри сойиъ қилиб, узун-узоқ ёлғон қисса боғлабтур; бу амр мухалифи табъ ва ақлдур.

Яна Қамолиддин Ҳусайн Гозургоҳий эди, агарчи сўфи эмас эди, мутасаввиф эди. Алишербек қошида мундоқ мутасаввифлар йиғилиб, важд ва самоъ қилурлар экандур. Аксаридин мунинг усули яхшироқ экандур. Голибо сабаби риояти усули бўлубтур. Уэга дегудек ҳайсияти йўқ эди. Бир таснифи бор; «Мажлисул-ушшоқ» отлиқ, Султон Ҳусайн

<sup>27</sup> Л. б. — қиличчилик бек эди.

<sup>28</sup> Қ. б. — Алижон.

мирзонинг отиға боғлаб битибтур, бисёр суст ва аксар ёлгон ва бемаза беадабона ҳарфлар битибтур. Андоқким баъзидин таваҳҳуми кифрду. Печук ким хили анбиёни ва авлиёни мажозий ошиқлиққа мансуб қилиб, ҳар қайсиға маъшуқ ва маҳбубе пайдо қилибтур. Яна бу ажаб гўлона амридурким, дебочада Султон Ҳусайн мирзо, ўзумнинг таҳрир ва таснифидур, деб битибтур. Китоб орасида келтурулган Қамолиддин Ҳусайннинг ашъор ва ғазалиётининг бошида тамом «лимуҳарририҳи» битилибтур. Ушбу Қамолиддин Ҳусайннинг хушомадидин Зуннун арғун «Ҳизаб-ғулло» га мулаққаб бўлди.

Бу заро: бир Маждиддин Муҳаммад эди, Шоҳрух мирзонинг якқалама девони, Хожа Пир Аҳмад<sup>29</sup> Хонийнинг ўғли эди, бурунлар Султон Ҳусайн мирзонинг девонида хотирхоҳ тартиб ва насақе йўқ эди. Исроф ва итлоф бисёр бўлур эди: не раият маъмур эди, не сипоҳи шокир. Ул фурсатта Маждиддин Муҳаммад парвоначи эди, Мирак дерлар эди. Мирзога озроқ ёрмоқ муҳим бўлуб девонийлардин тилаганда, девонийлар, йўқтур, ҳосил бўлмас, деб жавоб берурлар. Маждиддин Муҳаммад ҳозир экандур, табассум қилур. Мирзо жиҳат сўрса, хилват қилиб, кўнглидагини арз қилиб дерким, мирзо шарт қилсаларким, менинг илигимни қавий қилиб, сўзумдин тажовуз қилмасалар, оз фурсатта андоқ қилайким, вилоят маъмур ва раият шокир ва хизона мавфур ва сипоҳи вофир бўлгай. Мирзо ҳам анинг дилхоҳи аҳд ва шарт қилиб, тамом Хуросон мамоликида ани ихтиёр қилиб, жамиъ муҳиммотни анинг уҳдасиға қилди.

Бу ҳам имкони борица саъй ва эҳтимом қилиб, оз фурсатта сипоҳи ва раиятни рози ва шокир қилди. Хизонага ҳам вофир ёрмоқлар тушурди, вилоятни маъмур ва ободон қилди. Вале Алишербек бошлиқ жамиъ беклар ва аҳли мансаб била зиддона маош қилди, бу жиҳаттин борча анинг била ёмон бўлдилар. Саъй ва иғво қилиб, Маждиддин Муҳаммадни туттуруб, маъзул қилдилар. Анинг ўрниға Низомулмулк девон бўлди. Неча маҳалдин сўнг Низомулмулкни ҳам туттуруб ўлтуруб, Хожа Афзални Ироқтин келтуруб девон қилдилар. Мен Кобул келган фурсатда Хожа Афзални бек қилиб эдилар, девонда ҳам муҳр босар эди.

Яна Хожа Ато эди. Агарчи алардек соҳиб мансаби девон эмас эди, вале жамиъ Хуросонотта Хожа Атонинг бемашварати ҳеч муҳим файсал топмас эди. Муттақий ва намозгузор ва мутадаийин киши эди. Машғуллуғи ҳам бор экандур.

Султон Ҳусайн мирзонинг тавобий ва лавоҳиқи булар эдиким, мазкур бўлди.

Султон Ҳусайн мирзонинг замони ажаб замоне эди, аҳли фазл ва беназир элдин Хуросон, батахсис Ҳирри шаҳри мамлу эди. Ҳар кишининг-

<sup>29</sup> Қ. б. — Хожа Аҳмад.

ким бир ишга машғуллуғи бор эди, ҳиммати ва ғарази ул эдиким, ул ишни камолга тегургай.

Бу жумладин бир Мавлоно Абдурраҳмон Жомий эдиким, зоҳир ва Ботин улумида ул замонда ул миқдор киши йўқ эди. Шеъри худ маълумдур. Муллонинг жаноби андин олийроқдурким, таърифқа эҳтиёжи бўлмай. Ғояташ хотирға кечтиким, бу муҳаққар ажзода таяммуни ва табаррук жиҳатидин аларнинг отлари мазкур ва шаммаи сифатларидин мастур бўлмай.

Яна шайхулислом Сайфиддин Аҳмад эди, Мавлоно Саъиддин Тафтозонийнинг наслидиндур, андин бери Хуросон мамоликида шайхулислом бўла келгандурлар. Бисёр донишманд киши эди. Арабия улумини ва нақлия улумини хўб билур эди. Бисёр муттақий ва мутададдийин киши эди, агарчи шофий мазҳаб эди, ҳар мазҳабни риоят қилур эди. Дерларким, етмиш йилға ёвуқ жамоат намозини тарк қилмайдур. Шоҳ Исмоил Ҳирини олғонда шаҳид қилди. Аларнинг наслидин киши қолмади.

Яна Мавлоно Шайх Ҳусайн эди, агарчи Мулло Шайх Ҳусайннинг зуҳур ва тараққийси Султон Абусаид мирзонинг замонида экандур, чун Султон Ҳусайн мирзо замонида ҳам бор экандурлар, ул жиҳаттин мазкур бўлди. Ҳикамиёт ва ақлиёт ва калом илмини хўб билур эди. Оз алфозда кўп сўз топиб, диққат била гуфту-гў қилмоқ анинг ихтироидур. Султон Абусаид мирзонинг замонида бисёр муқарраб ва ихтиёр эди. Жамий мамолик муҳимотида анинг дахли бор эди. Эҳтисоб худ андин яхшироқ киши қилгон эмастур. Ушбу жиҳаттинким, Султон Абусаид мирзо қошида муқарраб экандур, Султон Ҳусайн мирзонинг замонида мундоқ беназир кишига ихонатлар тегурдилар.

Яна Муллозодаи Мулло Усмон эди. Кобул туманларидин Лаҳугар туманининг Чарх отлиқ кентидиндур. Улуғбек мирзо замонида ўн тўрт ёшида дарс айтқон учун, Мулло Модарзод дерлар экандурлар. Самарқанддин бориб Қазбани тавоф қилиб, Ҳириға келганда Султон Ҳусайн мирзо манъ қилиб сахлади. Бисёр донишманд киши эди. Ул замонда онча донишманд киши йўқ эди. Дерларким, ижтиҳод мартабасиға еткандур, вале ижтиҳод қилмайдур. Андин манқулдур: дер эмиш, киши бир ниманиким эшитти, яна нечук унутур. Қавий ҳофизаси бор экандур.

Яна Мир Муртоз эди, ҳикамиёт ва маъқулотни яхши булур эди, анинг учун бу лақаб била мулаққаб бўлубтурким, бисёр рўза тутар экандур. Шатранжға кўп шағафи бор экандур, бу мартабадаким, агар икки ҳариф учраса, бири била шатранж ўйнаб, яна бирининг этагини тутуб ўлтурур экандурким кетмагай деб.



Яна Мулло Масъуд Шервоний эди. Яна Мулло Абдулғафур Лорий эди. Мавлоно Абдурраҳмон Жомийнинг ҳам муриди, ҳам шогирди эди. Муллонинг аксар мусаннафотини мулло қошида ўтқариб эди. «Нафаҳот» қа шарқ йўсунлуқ бир нима битибтур. Улуми зоҳирияға бисёр мустаҳзар эди. Бовужуд улуми зоҳирий, улуми ботинийдин ҳам баҳраманд эди. Ажаб бетаайюн ва бетакаллуф киши эди. Ҳар кимни мулло деса-лар, анинг олида жузв тортмоқтин ори йўқ эди. Ҳар ерда дарвише нишон берсалар, анинг қошиға етмагунча қарори йўқ эди. Мен Хуросон борғонда Мулло Абдулғафур мариз эди. Муллонинг мазорини тавоф қилганда, Мулло Абдулғафурнинг иёдатига бориб эдим, муллонинг мадрасасида эди. Неча кундин сўнг ўшул мараз била-ўқ нақл қилди.

Яна Мир Жамолиддин муҳаддис эди. Ҳадис илмини Хуросонда онча билур киши йўқ эди, хили муаммардур. Бу тарихқача тирик эди.

Яна Мир Атолло Машҳадий эди. Арабий илмини яхши билур эди. Қофияда бир форси рисола битибдур, тавре битибдур, айби будурким, амсила учун тамом ўзининг абётини келтурубтур. Яна ҳар байтидин бурун, «чунонки, дарин байти банда»<sup>30</sup> лафзини лозим тутубтур. Қофия рисоласида баъзи муоризлари муважжаҳ дахллар қилибтурлар. Яна саноийи шеърда «Бадойиус-санойиъ» отлиқ рисола битибтур, хили яхши битибтур. Мазҳабида инҳирофи бор экандур.

Яна Қози Ихтиёр эди, қозилиқни хўб қилди. Фиқҳда бир форси рисола битибтур, тавр рисоладур. Яна бир мазмун била иқтибос учун оёти каломийни жамъ қилибтур. Мурғобта мирзолар била мулоқот қилганда, Қози Ихтиёр ва Муҳаммад Мир Юсуф била келиб мени кўрдилар. Бобирий хаттидин сўз чиқти, муфрадотни тилади, битидим. Ушал мажлисда муфрадотни ўқуб қаваидини битиб, нималар битиди.

Яна Мир Муҳаммад Юсуф эди, Шайхулисломнинг шогирди эди. Сўнгра Шайхулислом ўзининг ерида ани насб қилди. Баъзи мажлисда Қози Ихтиёр юққори ўлтурур эди, баъзи мажлиста бу. Сўнгрлар сипоҳилиқ била сардорлиқ ишига андоқ мафтун ва машъуф эдики, бу икки ишдин ўзга анинг алфозидин не илм маълум бўлур эди ва анинг каломидин не фаҳм мафҳум. Агарчи ҳар иккаласидин насиб ва баҳраси йўқ эди, оқибат ушбу дағдағалардин мол ва жони ва хонумони барбод борди. Шийи экандур.

Шу а родин: бу жамънинг саромад ва сардафтари Мавлоно Абдурраҳмон Жомий эди. Яна Шайхим Суҳайлий ва Ҳусайн Али Туфайлий жалойир эдиким, отлари ва сифатлари Султон Ҳусайн мирзонинг беклари ва ичкилари чаргасида мазкур ва мастур бўлди.

Яна Осафий эди, вазирзода учун Осафий тахаллус қилибтур. Шеъри ранг ва маънидин ҳоли эмастур. Агарчи ишқ ва ҳолдин бебаҳ-

<sup>30</sup> «Масалав, банданинг бу байтида».

радур. Ўзининг даъвоси бу эдиким, мен ҳаргиз ҳеч ғазалимни йиғиш-турмоқ водисида бўлмадим. Голибо такаллуф бўлғай. Бу ғазалиётини иниси ё қаробати жамъ қилибтур. Ғазалдин ўзга навъ шеър кам айтибтур. Мен Хуросон борғонда мулозамат қилиб эди.

Яна Биноий эди, Ҳириликтур, отаси устод Муҳаммад Сабз банно учун мундоқ тахаллус қилибтур. Ғазалида ранг ва ҳол бордур, девон тартиб қилибтур, маснавийлари ҳам бор. Бир маснавийси бор, мевалар собида, мутақориб баҳрида, бемуҳассал нима дебтур, бекоре қилибтур. Яна бир мухтасар маснавийси бор, хафиф баҳрида. Яна бир улўғроқ маснавийси бор, ул ҳам хафиф баҳрида, бу маснавийни сўнгралар тугатиб эди. Бурунлар мусиқийдин беҳабар экандур, бу жиҳаттин Алишербек таън қилур экандур. Бир йил мирзо Марвға қишлай борғанда—Алишербек ҳам борур. Биноий Ҳирида қолур. Ул қиш мусиқий машқ қилур, ёзгача онча бўлурким, ишлар боғлар. Ёз мирзо Ҳири келганда савт ва нақш ўтқарур. Алишербек таажжуб қилиб таҳсин қилур. Мусиқийда тавр ишлар боғлабтур, ул жумладин бир нақши бор, нуҳрангға мавсум. Бу тўққуз рангнинг туганиши ва нақшнинг майлоси росттадур.

Алишербекка хили мутаарриз экандур. Бу жиҳаттин хили жафолар тортти. Охир тура олмай Ироқ ва Озарбайжонға Яъқуббек қошиға борди. Яъқуббек қошида ёмон эмас эди. Ҳарифи мажлис бўлуб эди, Яъқуббек ўлгандин сўнг ул вилоятларда турмай, Ҳирига келди. Ҳануз зарофат ва тааррузи бор эди. Ул жумладин бири будурким бир кун шатранж мажлисида Алишербек оёғини узатур. Биноийнинг (орқаси)га тегар, Алишербек мутояба била дерки, «ажаб балоест дар Ҳири агар пой дароз мекуни ба (пушти) шоир мерасад»<sup>31</sup>. Биноий дерким, «агар жамъ мекуни ҳам ба (пушти) шоир мерасад»<sup>32</sup>. Охир бу зарофатлардин яна Ҳиридин Самарқанд азимати қилди.

Алишербекки қалин нималар ихтироъ қилиб эди ва яхши нималар ихтироъ қилиб эди, ҳар кишиким, ҳар ишта бир нима пайдо қилди, ул ниманинг ривож ва равнақи учун «Алишерий» дер эди. Баъзи зарофат била Алишербекка иснод қилурлар эди. Нечукким Алишербек қулоқ оғриғида ёғлиқ боғлағон учун хотунлар кўк ёғлиқни қийиқ боғлағонни «нози Алишерий» от қўйдилар<sup>33</sup>. Бу жумладин Биноий Ҳиридин азимат қилур вақт эшаги учун полондўзга ғайри мукаррар полоне булурур, отини «Алишерий» дер, «полони Алишерий» машҳур бўлди.

Яна Сайфий Бухорий эди, филжумла муллолиғи бор эди. Уқуғон китобларининг мафсалини элга кўрсатиб, муллолиғини исбот қилур эди. Левон тартиб қилибтур, яна бир девони ҳам борки, жамиъ ҳирфагарлар

<sup>31</sup> «Ажаб бир балодирки, Ҳиротда оёғингни узатсанг, шоирнинг орқасига тегеди».

<sup>32</sup> «Йиғсанг ҳам, шоирнинг орқасига тегеди».

<sup>33</sup> Қ. б. — вори.

учун айтибтур, масални кўп айтибтур. Маснавийси йўқтур. Нечукким, бу қитъа анга долдур:

Маснавий гарчи суннати шеъраст,  
Ман ғазал фарзи айн медонам.  
Панж байтеки дилпазир бувад,  
Беҳтар аз хамсатайн медонам<sup>34</sup>.

Бир форсий арузи бор. Бисёр камсухандур, бир ҳисоб била асру пурсухандур. Қамсухан бу маъни билаким, кераклик нималарни бити-майду. Пурсухан бу маъний билаким, равшан ва зоҳир калималарни нуқта ва иъробигача битибтур. Чоғирни ёмон ичар экандур, бадшароб экандур. Маҳкам зарб мушти бор экандур.

Яна Абдуллоҳи маснавийгўй эди, Жомдиндур. Муллонинг хоҳар-зодаси бўлур, тахаллуси «Ҳотифий» эди. «Хамса» муқобаласида маснавийлар айтибтур. «Ҳафт пайкар» муқобаласида айтқон маснавийсига «Ҳафт манзар» от қўюбтур. «Искандарнома» муқобаласида «Темурнома» айтибтур. Бу маснавийлардин «Лайли ва Мажнун» машҳурроқтур. Агарчи латофати шуҳратича йўқтур.

Яна Мир Ҳусайн Муаммой эди. Голибо муаммони онча ҳеч ким айтқон эмас. Ҳамиша авқоти муаммо фикрига масруф экандур. Ажаб фақир ва номурод ва бебахт киши экандур.

Яна Мулло Муҳаммад Бадахший эди. Ишкамиштиндур. Ишкамиш Бадахшон дохили эмастур. Ажабтурким, «Бадахший» тахаллус қилибтур. Шеъри бу мазкур бўлгон шоирларнинг шеърича йўқтур. Муаммода рисола битибтур, муаммоси ҳам хили яхши эмас. Хушсуҳбат киши эди. Самарқандда манга мулозамат қилиб эди.

Яна Юсуф Бадиий эди, Фарғона вилоятидиндур, қасидани ёмон айтмас экандур.

Яна Оҳий эди, ғазални тавре айтур эди, сўнгралар Ибн Ҳусайн мирзо қошида бўлур эди, соҳиб девондур.

Яна Муҳаммад Солиҳ эди, чошнилик ғазаллари бор, агарчи ҳамворлиги чошнисича йўқтур, туркий шеъри ҳам бор, ёмон айтмайду. Сўнгра Шайбонийхон қошига келиб эди, филжумла риоят қилиб эди. Шайбонийхоннинг отига бир туркий маснавий битибтур. «Рамали мусаддаси махбун» вазнидаким «Субҳа» вазни бўлғай, бисёр суе ва фурудтур, ани ўқуғон киши Муҳаммад Солиҳнинг шеъридин беътиқод бўлур. Бир яхши байти будур:

Бўлди Танбалға ватан Фарғона,  
Қилди Фарғонани танбалхона.

<sup>34</sup> Маснавий шеърнинг суннати бўлса ҳам, мен ғазални фарзи айв деб биламан. Дилга ёққон беш байтни икки «Хамса»дан яхшироқ деб биламан.

Андижон вилоятини Танбалхона ҳам дерлар, ул маснавийда мунча байт маълум эмаским, бўлғой. Шарир ва золим табъ ва бераҳм киши эди.

Яна, Шоҳ Ҳусайн Комий эди, мунинг шеърлари ҳам ёмон эмас, газалгўйдур, ғолибо девони ҳам бордур.

Яна Ҳилолий эди. Бу тарихда ҳам бордур. Газаллари ҳамвор ва рангин ва кам хадшадур. Девони ҳам бордур. Бир маснавийси бор, «ҳафиф» баҳрида «Шоҳ ва Дарвиш»қа мавсум, агарчи баъзи байтлари тавре воқиб бўлубтур, вале бу маснавийнинг мазмун ва устухонбандлиги бисёр ковок ва харобтур. Шуаройи мотақаддам ишқ ва ошиқлик учун маснавийларким айтубдурлар, ошиқлиқни эрга ва маъшуклуқни хотунга нисбат қилибтурлар. Ҳилолий дарвишни ошиқ қилибтур. Шоҳни маъшук. Абётеким шоҳнинг афъол ва ақволида дебтур, ҳосилким шоҳни жалбий ва фоҳиша қилибтур. Ўз маснавийсининг маслаҳатиға бир йигитни ва яна шоҳ йигитини бисёр бесураттурким, жалаблар ва фоҳишалардек таъриф қилғай.

Бисёр қавий ҳофизаси бор эмиш, ўтгуз-қирк минг байт ёдида бор эмиш. Дерларким, «хамсатайн»нинг аксар абёти ёдида бор. Аруз ва қофия ва шеър илмиға хили мустаҳзардур.

Яна Аҳлийдур, омийдур. Шеърлари ёмон эмас, девони ҳам бордур.

Хушнавислардин агарчи хили киши бор эди, вале борининг саромади насх таълиқда Султон Али Машҳадий эди. Мирзо учун, Алишербек учун қалин китобатлар қилди. Ҳар кунда ўтгуз байт мирзо учун ва йигирма байт Алишербек учун битир эди.

Мусаввирлардин Беҳзод эди, мусаввирлик ишини бисёр нозук қилди. Вале сақолсиз элнинг чеҳрасини ёмон очадур. Ғабғабини кўп улуг тортадур. Сақоллиқ кишини яхши чеҳрали кушойлиқ қиладур.

Яна Шоҳ Музаффар эди, тасвирни кўп нозук қилур эди. Ташъирни<sup>35</sup> худ гузаро нозук қилур эди. Хили умр топмади. \*Яна бир таснифи бор, ул таснифи тасаввуфтадур, ёмон эмас, ғолибо агар сўз анинг эмас<sup>36</sup>. Тараққий маҳалида-ўқ оламдин борди.

Аҳли нағмадин қонунни Хожа Абдулло Марворийча киши чолмас эди, нечукким мазкур бўлди.

Яна Қул Муҳаммад Удий эди, ғижжакни ҳам хўб чолур эди. Ғижжакка бу уч қил тақти. Аҳли нағмадин ва аҳли создин ҳеч ким мунча кўп ва хўб пешрав боғлағон эмастур. Пешравдин ўзга ишларда мунча эмастур.

Яна Шайхий Нойи эди, удни ва ғижжакни ҳам хўб чолур экандур. Ўн икки-ўн уч ёшидин бери найни хўб чолур экандур. Бир навбат Ба-

<sup>35</sup> Қ. 6 — шаърни.

<sup>36</sup> Л. 6 — бу ибора йўқ.

диуззамон мирзонинг суҳбатида бир ишни найдин хўб чиқарур, Қул Муҳаммад ғижжакта ул ишни чиқара олмас. Дерким, ғижжак ноқис создур. Шайхий филҳол Қул Муҳаммаднинг илигидин ғижжакни олиб, ул ишни ғижжакта хўб ва покиза чолур. Шайхийдин яна бир нима ривоят қилдилар: нағмотқа андоқ мустаҳзор экандурким, ҳар нағмаким, эшитса, дер экандурким, фалонининг фалон пардаси мунга оҳангдур, вале хили иш боғламайдур. Бир-икки нақш андин дерлар.

Яна Шоҳқулий ғижжакий эди, Ироқийдур. Хуросонга келиб соз машқ қилиб, тараққий қилди. Хили нақш ва пешрав ва ишлар боғлабтур.

Яна Ҳусайн Удий эди. Удни мазалиқ чолиб, мазалиқ нималар айтур эди. Уднинг торларини якка<sup>37</sup> қилиб бу чолибтур. Айби бу эдики, бисёр ноз била чолур эди. Шайбонийхон бир навбат соз буюрур, такаллуф қилиб ҳам ёмон чолур, ҳам ўз созини келтурмай, ярамас соз келтурур. Шайбонийхон фаҳмлар. Буюрурким, суҳбатда-ўқ ғалаба гарданилар урурлар. Шайбонийхоннинг оламда бир яхши ишиким бор будур, филвоқий хўб бордур. Ушмундоқ нозук мардакларга мундин кўпрак сазо керак.

Яна мусаннифлардин Фулом Шодий эди, Шодий хонанданинг ўғли эди, агарчи соз чолур эди, вале бу созандалар чаргасида чолмас эди. Яхши савтлари ва хўб нақшлари бор. Ул замонда онча нақш ва савт боғлар киши йўқ эди. Охир Шайбонийхон Қозон хони Муҳаммад Аминхонга йиборди, яна хабари келмади.

Яна Мир Азу<sup>38</sup> эди, бу соз чолмас эди, мусанниф эди, агарчи оз иш боғлабтур, вале мазалиқ ишлари бор.

Биноий ҳам мусанниф эди. Яхши савт ва нақшлари бордур.

Яна беназир элдин бир Паҳлавон Муҳаммад Бусаид эди. Куштигирлиқта худ саромад эди, шеър ҳам айтур эди. Савт ва нақшлар боғлар эди: «Чоргоҳ»да бир яхши нақши бор, хушсуҳбат киши эди. Куштигирлиқ била мунча ҳайсиятни жамъ қилмоқ ғаробати бор.

Султон Ҳусайн мирзо оламдин нақл қилғонда, мирзолардин Бадиуззамон мирзо ва Музаффар Ҳусайн мирзо ҳозир эдилар, чун суюклук ўғул Музаффар Ҳусайн мирзо эди ва Муҳаммад Бурундуқ барлос соҳиб ихтиёр бек эди, аткаси эди, онаси Хадичабегим эди, мирзонинг элтиборлиқ хотуни эди. Мирзонинг эли ҳам Музаффар мирзога ружуи хили бор эди. Бу жиҳатлардин Бадиуззамон мирзо тараддуд қилиб келмас хаёлда эди. Музаффар мирзо ва Муҳаммадбек ўзлари отланиб бориб тараддудни мирзонинг кўнглидин рафъ қилиб, Бадиуззамон мирзони келтурдилар. Султон Ҳусайн мирзони Ҳириға келтурур, подшоҳона расм

<sup>37</sup> Қ. б. — икки.

<sup>38</sup> Қ. б. — Ғазу

ва ойин била бардошт қилиб, мадрасасида дафн қилдилар. Бу фурсатта Зуннунбек ҳам ҳозир бўлди. Муҳаммад Бурундуқбек ва Зуннунбек ва яна Султон Ҳусайн мирзодин қолғон ва бу мирзолар била бўлғон беклар йиғилиб, иттифоқ қилиб, Бадиуззамон мирзо била Музаффар Ҳусайн мирзони Ҳири тахтида баширкат подшоҳ қилдилар. Бадиуззамон мирзо эшигида соҳиб ихтиёр Зуннунбек, Музаффар Ҳусайн мирзо эшигида соҳиб ихтиёр Муҳаммад Бурундуқбек. Бадиуззамон мирзо жонибидин шаҳр доруғаси Шайх Али тағойи, Музаффар мирзо тарафидин Юсуф Али кўкалтош. Бу ғариб амре эди, ҳаргиз подшоҳлиқта ширкат эшитилган эмас. Шайх Саъдий сўзининг мазмунининг хилофи воқиф бўлди: Нечукким, «Гулистон»да келтурубтур:

«Даҳ дарвеш дар гилеме бихусбанд ва ду подшоҳ дар иқлиме нагунжанд»<sup>39</sup>.

---

<sup>39</sup> Ун дарвиш бир гиламга снғиб ётарлар, икки подшоҳ бир иқлимга снғмайди.



## ВАҚОЙИИ САНАИ ИСНО АШАРА ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>

**М**ухаррам ойи ўзбак дафъи жиҳатидин Хуросон азимати қилилди. Ғўбанд ва Шибарту йўли била мугаважжиҳ бўлдук. Жаҳонгир мирзо ул вилоятдин чун нохушлуқ била чиқиб эди, аймоқни ўзига қўша баъзи шарир ва муфаттинлар яна не ангизлар қилур экин деб, Уштур шаҳридин, уруқдин айрилиб, уруқта Вали Хозинни ва Давлатқадам қоровулни қўюб, аймоқни бстроқ иликларинг деб жариде тез тебрадук. Ул кун Заҳҳок қалъасига келдук. Андин Гунбазак кўтали била ошиб Сойқонни бостуруб, Дандоншикан кўталидин ўтуб, Қоҳмард ўлангига тушулди.

---

<sup>1</sup> Тўққиз юз ўн иккинчи (1506 — 1507) йил воқилари.

Сайид Афзал хоббинга Султон Муҳаммад дўлдайн қўшуб Кобулдин мутаважжих бўлғонимизнинг кайфиятини арзадошт қилиб, Султон Хусайн мирзога йиборилди. Жаҳонгир мирзо кейинрак қолғон экандур. Бомён тўғрисиға етганда йигирма-ўттуз киши била Бомённинг сариға келадур экандур. Бомёнға ёвуқ етганда бизнинг кейин қолғон уруқнинг чодирларини кўрарлар. Бизни хаёл қилиб тез-ўқ ёнарлар. Урдуларига етгач, ҳеч нимага боқмай кўчарлар. Кейинларига боқмай Яка ўланг навоҳисиға тортарлар.

Шайбонийхон Балхни муҳосара қилиб эди. Балхта Султон Қуличоқ эди. Шайбонийхон икки-уч султонни уч-тўрт минг киши била Бадахшонни чопқали йиборди. Ул фурсат Муборакшоҳ ва Зубайр яна Носир мирзога келиб қўшулуб эдилар. Агарчи бурунроқ ниқор ва кудуратлари бор эди. Кишмнинг оёғида Шоҳидонда Кишм суйининг шарқий тарафида чериклаб ўлтуруб эдиларким, бу ўзбаклар тонг бошида шабхун келиб, Кишм суйини ўтуб, Носир мирзонинг устига юруди. Носир мирзо филҳол ўзини пуштаға тортти, пуштадин элини йиғуштуруб, нафир чолдурб юруган била ўзбакларни олғон била-ўқ тебради. Кишм суйи улук эди, бу сувдин кечиб келиб эдилар. Қалин кишиси ўққа, қиличқа бориб, ғалаба кишиси иликка тушти, сувда ҳам кўп кишиси ўлди.

Муборакшоҳ ва Зубайр мирзодин юққорроқ Кишм сари эдилар. Аларнинг устига айрилғон ўзбаклар аларни пуштаға қочурди. Носир мирзо ёғисини қочурғонда муни хабар топиб, бу жамоатнинг устига юруди. Юққоридин Кўҳистон бекари ҳам отлиқ-яёғини йиғиб юруган била туруш бера олмадилар, қочтилар. Бу жамоаттин ҳам қалин киши иликка тушуб, кўп киши ўққа, қиличқа ва сувға борди. Шоядки, мингминг беш юз ўзбак ўлди экин. Носир мирзонинг бир яхши фатҳи бу эди, бу хабарни Қоҳмард жулгасида эканда Носир мирзонинг кишиси келтурди.

Бу навоҳида эканда бизнинг черик бориб, Ғўри ва Даҳонадин ошлиқ келтурдилар. Бу навоҳида Сайид Афзал била Султон Муҳаммад дўлдайдинким, Хуросонға йиборилиб эди, хатлар келди. Султон Хусайн мирзонинг фавтининг хабари эди. Бовужуд бу хонаводанинг номусини қоралаб Хуросон жонибиға мутаважжих бўлдук, агарчи бу таважжухда ўзга ғаразлар ҳам бор эди. Ажар дарасининг ичи била ўтуб Тўп ва Мандағон била Балхоб била иниб, Кўҳи Софқа чиқилди. Ўзбакнинг Сон ва Чаҳорьяк чопғонини хабар топиб, Қосимбекни черик била чопқунчининг устига йибордук. Бориб учратиб яхши босиб, қалин бош кесиб келтурдилар. Жаҳонгир мирзога ва аймоқларға кишилар йибордук, алардин хабар олғунча неча кун Кўҳи Соф яйлоғида ўлтурдук.

Бу навоҳи кийиги асру қалин бўлур, бир мартаба овладук. Бир-икки кундин сўнг тамом аймоқлар келиб мулозамат қилдилар. Аймоқларға Жаҳонгир сирзо бир неча қатла кишилар йиборди, бир навбат Имодид-



дин Масъудни йиборди, бормадилар, менинг қошимга келдилар, охир мирзога зарурат бўлди. Кўҳи Софдин дараи Бойга тушганда мени келиб кўрди, чун бизга Хуросон дағдағаси эди, мирзога боқмай, аймоққа парвой қилмай, Гарзавон ва Алмор ва Қайсор, Чечакту била юруб, Фахриддин Ўлумидин ўтуб, Бодигис тавобиидин Дараи Бом деган ерга келдук.

Чун бир тафриқа олами эди, ҳар ким дастандозлиқ қилиб, вилоятдин ва элдин нима олур эдилар. Биз ҳам бир ёқадин ул навоҳидағи аймоқ ва атракка таҳмил қилиб, нима ола кириштук. Бу бир ой-икки ойнинг ичида шоядким уч юз туман кепакий олилди экин. Биздин бир неча кун бурунроқ ўзбакнинг чопқунчисини Хуросон илғори ва Зуннунбекнинг кишилари Пандда ва Марвчоқда яхши босиб, қалин ўзбак ўлтурубтурлар. Бадиуззамон мирзо, Музаффар мирзо, Бурундуқ Муҳаммад барлос, Зуннун арғун ўғли Шоҳбек Шайбонийхоннинг устигаким, Балхда Султон Қуличақни муҳосара қилиб эрди, юрумакни жазм қилиб, жамиъ Султон Ҳусайн мирзонинг ўғлонларига кишилар йибориб тилаттилар, доғи бу азимат била Ҳиридин чиқтилар. Бодгисга етганда Чилдухтаронда Абулмуҳсин мирзо Марвдин келиб қўшулди, Ибни Ҳусайн мирзо ҳам андин сўнг Тўн ва Қойиндин келди, Кепак мирзоким, Машҳатда эди, ҳар неча кишилар йибордилар, номаъқул сўзлар айтиб, «номардлик қилиб келмади, анинг таассуби Музаффар мирзо била эди, яъни ул подшоҳ бўлғонда мен нечук анинг қошига борғоймен деб мундоқ маҳалдаким жамиъ оғо-ини бир ерда йиғилиб, иттифоқ қилиб, Шайбонийхондек ғаним устига азм жазм қилиб юруйдургонда мундоғ бемаза таассуб қилиб келмади. Анинг бу келмамагини ҳолоким таассубқа ҳамл қилур, барча номардликка ҳамл қилгуларидур.

Ғаразким, бу дунёда кишидин ушмундоғ нималар қолур, ҳар ким ақлдин баҳравар бўлса, нега андоғ ҳаракатга иқдом қилгайким, андин сўнг ёмон дегайлар ва ҳар кишига ҳушдин асар бўлса, нега андоғ амрга эҳтимом қилмагайким, қилғондин сўнг мустаҳсан дегайлар. «Зикри номеро ҳакимон умри соний гуфтаанд»<sup>2</sup>.

Манга доғи элчилар келдилар. Сўнгра Муҳаммад Бурундуқ барлос ҳам келди, мен худ нега бормағаймен. Юз-икки юз йиғоч йўлни бу маслаҳат учун тай қилибтурмен. Мен Муҳаммадбек била-ўқ мутававжжиқ бўлдум, ул фурсатта мирзолар Мурғобга келиб эдилар. Душанба куни жумодил-охир ойининг секкизида мирзолар била мулоқот бўлди. Абулмуҳсин мирзо ярим куруҳ истиқбол қилиб келиб эди, етушдук. Мен бу тарафдин отдин тушдум, Абулмуҳсин мирзо ул тарафтин отдин тушти, юруб кўрушуб отланилди, илгаррак кела ўрдунинг ёвуғида Музаффар

<sup>2</sup> «Шуҳрат билан ёдланишни ҳакимлар иккинчи умр демишлар».

мирзо ва Ибни Ҳусайн мирзо келдилар. Булар Абулмуҳсин мирзодин ёшқа кичик эдилар, керакким бурунроқ истиқболга келсалар эди, ғолибо бу таъхир хумор жиҳатидин экандур, не такаббурдин ва бу тақсир айш ва ишрат сабабидин экандур, не такаддурдин.

Музаффар мирзо муболаға қилди, от устида кўруштук, Ибн Ҳусайн мирзо била ҳам ушбу навъ кўрушулди. Қелиб Бадиуззамон мирзонинг эшигига туштук. Фариб издиҳом ва жамият эди. Андоғ ғулув эдиким, тикилишда баъзининг уч-тўрт қадам йўл оёғи ерга тегмас эди, баъзиким иш-куч учун ёнмоқ хаёл қилса эди, тўрт-беш қадам кейинга боқа беихтиёр олиб борурлар эди. Бадиуззамон мирзонинг девонхона уйига еттук, муқаррар андоқ эдиким, мен уйдин киргач юкунгаймен, Бадиуззамон мирзо қўпуб араққа келгай, доғи кўрушулгай, мен уйдин киргач, бир юкундум, доғи бедаранг мутаважжиҳ бўлдум, Бадиуззамон мирзо оқистароқ қўпуб, сустроқ юруди.

Қосимбек чун давлатхоҳ эди ва менинг номусим анинг номуси эди, белбоғимдин бир тортти, воқиф бўлдум. Таанни била юруб, муқаррар бўлгон ерда кўрушулди, бу улур оқ уйда тўрт тўшак солиб эрдилар. Бадиуззамон мирзонинг оқ уйлари албатта ён эшиклик бўлур эди. Мирзо доим бу эшикнинг ёнида ўлтурур эди, бир тўшакни бу эшикнинг ёнида солиб эрдилар. Бадиуззамон мирзо ва Музаффар мирзо бу тўшакда ўлтурдилар, яна бир тўшак рост қўлда солиб эрдилар, Абулмуҳсин мирзо ва мен бу тўшакда ўлтурдук. Бадиуззамон мирзонинг тўшакидин қўйи чап ёнда яна бир тўшак солиб эдилар. Қосим Султон ўзбак Шайбоний султонларидинким, мирзонинг куёви бўлур эди, Қосим Ҳусайн Султоннинг отаси бўлгай, яна Ибни Ҳусайн мирзо бу тўшакда ўлтурдилар, манга солгон тўшакдин қўйи ўнг қўлумда яна бир тўшак солиб эрдилар, Жаҳонгир мирзо била Абдураззоқ мирзо ул тўшакда ўтурдилар. Муҳаммад Бурундуқбек ва Зуннунбек ва Қосимбек ўнг ёнда Қосим Султон била Ибни Ҳусайн мирзодин хили қўйироқ ўтурдилар.

Ош тортилди, бовужудким, суҳбат йўқ эди, ош тортатургон ерда шира қўюб олтун ва кумуш суроҳиларни шира устига тердилар. Бурунлар бизнинг ота-оға Ченгиз тўрасини ғариб риоят қилурлар эди, мажлисда ва девонда, тўй ва ошда, ўтурмоқда ва қўпмоқда хилофи тўра иш қилмаслар эди. Ченгизхоннинг тўраси насси қотиъ эмастурким, албатта киши анинг била амал қилгай. Ҳар кимдин яхши қоида қолгон бўлса анинг била амал қилмоқ керак, агар ота ёмон иш қилгон бўлса, яхши иш била бадал қилмоқ керак.

Ошдин сўнг отланиб, тушган ерга келдим. Бизнинг ўрду била мирзоларнинг ўрдусининг ораси бир шаръий бўлгай эди. Иккинчи навбат келганда Бадиуззамон мирзо бурунғидек таъзим қилмади, Муҳаммад Бурундуқбекка ва Зуннунбекка айттурдимким, агарчи ёшим кичиктур, вале тўрум улугдур, ота тахтадиким, Самарқанд бўлгай, икки навбат

зарби рост олиб ўлтурбдурмен бу хонавода учун ёт-ёғи билаким мунча жанг ва жадал қилибтурмен, менинг таъзимимда таъхир беважҳдур, бу сўз мазкур бўлғоч, чун маъқул эди, муътариф бўлуб, таъзимни хотирхоҳ қилдилар.

Яна бир навбат Бадиуззамон мирзо қошиға борғонда намози пешиндин сўнг чоғир мажлиси бўлди, мен ул маҳаллар ичмас эдим, тавр ораста мажлисе эди, хонларда ҳар навъ газаклар ясаб эдилар: товуқ кабоби ва қоз кабоби ва ҳар жинс атъимадин торттилар. Бадиуззамон мирзонинг мажлисини хили таъриф қилурлар эди, филвоқиъ беғилу гаш оромида мажлис эди. Мурғоб ёқасида эканда икки-уч қатла мирзонинг чоғир мажлисида ҳозир бўлдум. Ичмасимни чун билурлар эди, таклиф қилмадилар.

Музаффар мирзонинг мажлисида ҳам бир навбат бордим. Хусайн<sup>3</sup> Али Жалойир ва Мир Бадр Музаффар мирзо қошида эдилар. Ул мажлисда бор эдилар, кайфият бўлғонда Мир Бадр рақс қилди, хўб рақс қилди. Ғолибо ул навъ рақс Мир Бадрнинг ихтироидур. Мирзолар Ҳиридни чиқиб, итғифоқ қилиб, йиғилиб Мурғобга келпунча уч-тўрт ой бўлди.

Султон Қуличоқ танг келиб Балх қалъасини ўзбакка берди. Ўзбак Балхни олғондин сўнг бу жамъиятнинг истимоидин Самарқандга муурожаат қилди. Бу мирзолар агарчи суҳбат ва суҳбатороликда ва ихтилот ва омизишта тавре эдилар, вале сипоҳилик рев ва рангидин йироқ ва мардоналик жадал ва жангидин қироқ эдилар. Мурғобда ўлтурғон маҳалларда хабар келдиким, Ҳақназар чапани тўрт юз-беш юз киши била келиб Чечакту навоҳисини чопти. Барча мирзолар ҳозир бўлуб ҳар неча қилиб, бу чопқунчининг устига илғор йибора олмадилар. Мурғоб била Чечактунинг ораси ўн йиғоч йўлдур, бу ишни мен тиладим. Номус қилиб манга ҳам рухсат бермадилар. Чун Шайбонийхон ёнди, йил ҳам кеч бўлуб эди. Андоқ қарор топтиким, бу қиш мирзолар ҳар қайси бир муносиб ерда қишлаб, эрта ёз жамъият қилиб ғаним дафъиға мутаважжих бўлғайлар, манга ҳам Хуросон навоҳисида қишламоқ таклифи қилдилар.

Чун Қобул ва Ғазни пуршар ва шўр ерлар эди, турк ва мўғулдин ва аймоқ аяшомдин ва афғон ва ҳазорадин муҳталиф эл ва улус анда йиғилиб эдилар. Яна Хуросон била Қобул ораси ёвуқроқ йўлдинким тоғ йўли бўлғай, агар қор ва ях нима моний бўлмаса, бир ойчилик йўл эди. Туз била қирқ-эллик кунлик йўл эди, вилоят ҳам ҳануз яхши кўнгул босмайдур эди. Давлатхоҳлардин ҳеч ким бизнинг анда қишларимизни салоҳ кўрмадилар. Мирзоларға узр айттук. Қабул қилмадилар, кўпрак таклиф қилдилар, ҳар неча узр дедук, таклифни бажидроқ

<sup>3</sup> Қ. б. — Ҳасан.

қилдилар. Охир Бадиуззамон мирзо ва Абулмуҳсин мирзо ва Музаффар мирзо отланиб, менинг уюмга келиб, қиш турмоқ таклифини қилдилар. Мирзолар юзига йўқ деёлмадук, мундоқ подшоҳлар ўзлари келиб, турмоқ таклифини қилдилар. Яна Ҳириниким рубъи маскунда андоқ шаҳр йўқтур ва Султон Ҳусайн мирзонинг замонида мирзонинг тасарруфидин ва такаллуфидин Ҳирининг зеб ва зийнати бирга ўн, балки йигирма тараққий қилиб эди, кўрмак орзуси хили бор эди. Бу жиҳатлардин турмоқни қабул қилдук.

Абулмуҳсин мирзо вилоятига Марвга борди. Ибни Ҳусайн мирзо ҳам Тўн ва Қойинга борди. Бадиуззамон ва Музаффар мирзо Ҳирига азимат қилдилар, икки-уч кундин кейинроқдин Чилдухтарон ва Тошработ йўли била мен ҳам Ҳирига мутаважжих бўлдум.

Барча бегимлар, Поянда Султонбегим, менинг аммам Хадичабегим, Офоқбегим, яна Султон Абусаид мирзонинг қизлари амма бегимлар барча Султон Ҳусайн мирзонинг мадрасасида йиғилдилар. Барча бегимлар мирзонинг мақбарасида эдиларким, бориб кўрдум. Аввал Поянда Султонбеги била юкунуб кўруштум, андин сўнг Офоқбегим била юкунмай кўруштум, андин кейин Хадичабегим била юкунуб кўруштум. Бир замон мунда ўлтуруб ҳофизлар қуръон ўқуғондин сўнг жанубий мадрасадаким, Хадичабегимнинг уйини тикиб эдилар бордук. Хадичабегимнинг ошини тортиллар. Ош тортилғондин кейин Поянда Султонбегимнинг уйига бордим. Ул кеча анда бўлдум, аввал манга Боғи Навда юрт тайин қилиб эдилар. Тонгласи келиб Боғи Навда туштум. Боғи Навда бир кеча бўлдум, ани муносиб кўрмай Алишербекнинг уйларини тайин қилдилар. Ҳиридин чиққунча Алишербекнинг уйларида эдим.

Ҳар икки-уч кунда бориб, Боғи Жаҳонорода Бадиуззамон мирзога кўрунуш қилур эдим. Неча кундин сўнг Музаффар мирзо уйига чорлади, Музаффар мирзо Боғи Сафидда ўлтурур эди. Хадичабегим ҳам анда эди, Жаҳонгир мирзо менинг била борди, Хадичабегим қошида ош ва таом тортилгандин кейин Музаффар мирзо бизни Бобир мирзо солғон Тарабхона отлиқ иморатқа олиб борди, Тарабхонада чоғир мажлиси бўлди.

Тарабхона боғчанинг ўртасида воқий бўлубтур, мухтасарроқ имораттур, икки ошёналиқ, вале ширингина имораттур, юққориғи ошёниди такаллуф кўпрак қилибтурлар. Тўрт кунжида тўрт ҳужрадур. Ўзга бу тўрт ҳужранинг ўртаси ва мобайнлари тамом бир уй дохилдур, бир уйдурким, ҳужраларнинг мобайни тўрт шаҳнишин йўсуллуқ бўлубтур. Бу уйнинг ҳар зилъи мусаввардур, агарчи бу иморатни Бобир мирзо қилгандур, вале бу тасвирларни Султон Абусаид мирзо буюрғондур, масоф ва урушларини тасвир қилибтурлар, шимолий сарифа шаҳнишинда икки тўшак солдилар, бир-бирига рўбарў, тўшакларнинг ёнлари шимол сари эди, бир тўшакда Музаффар мирзо ва мен ўлтурдук, яна бир

тўшакда Султон Масъуд мирзо ва Жаҳонгир мирзо ўлтурдилар. Музаффар мирзонинг уйида чун меҳмон эдук, мени Музаффар мирзо ўзиндин юққори олди.

Ишрат паймоналарин тўлдуруб, соқийлар юруб мажлис аҳлига тута кириштилар. Мураввақ чоғирларни мажлис аҳли ҳам ҳайвон суйидек юта кириштилар, мажлис қизиқти, чоғирлар бошқа чиқти, бу хаёлда эдиларким манга ичиргайлар, мени ҳам бу доирага кюргайлар, мен агарчи бу чоққача нашъа бўлгунча чоғир иртикоб қилмайдур эдим, мастлиқ ва сархушлуқ кайфияти ва ҳолатини камоқаққуху билмайдур эдим, вале чоғир ичмоққа майлим бор эди ва бу водини тай қилмоққа кўнглум тортар эди. Кичикликта бемайл эдим, чоғирнинг нашъа ва кайфиятин билмас эдим. Отам гоҳиким чоғир таклифи қилсалар ҳам узрлар айтиб, иртикоб қилмас эдим. Отамдин сўнг Хожа қозининг юмни қадамидин зоҳид ва муттақи эдим. Шубҳалиқ таомдин ижтиноб қилур эдим. Не жой улким чоғир иртикоб қилгайман, сўнгралар йигитлик ҳавасидин ва нафс тақозосидинким чоғирга майл пайдо бўлди, таклиф қилур киши йўқ эрди, балки чоғирга майлимни билур киши йўқ эди. Кўнглум агарчи мойил эди, мундоқ қилмагон амрни ўзлук била қилмоқ мушқил эди. Хотирга кечтиким, чун мунча таклиф қиладурлар, яна Ҳиридек ораста шаҳрига келиб турбизким, жамиъ айш-ишрат асбоб ва олоти мукамал ва муҳайё ва бори тақаллуф ва танаъум ашё ва адавати омода ва пайдо, ҳоло ичмасам қачон ичармен деб, ичмакка азм қилдим ва бу водийни тай қилмоқни жазм қилдим.

Вале хотирга кечтиким, Бадиуззамон мирзо оғадур, анинг илигидин ва анинг уйида ичмай, инисининг илигидин ва инисининг уйида ичсам, хотирига нима келгай деб, бу тарддудимни айттим. Бу узрумни маъқул деб, бу суҳбатта чоғир таклифи қилмадилар. Муқаррар андоқ бўлдиким, Бадиуззамон мирзо била Музаффар мирзо бир ерда бўлгонда иккала мирзонинг таклифи била ичилгай.

Мажлисда нағма аҳлидин Ҳофиз Ҳожи эди, Жалололдин Маҳмуд нойи эди. Гулом Шодининг иниси Шоди бача эди. Чанг чолур эди, Ҳофиз Ҳожи хўб ўқур эди Ҳири эли паст ва нозук ва ҳамвор ўқурлар. Жаҳонгир мирзонинг бир хонандаси бор эди, Миржон отлиқ, Самарқандий эди. Баланд ва дурушт ва ноҳамвор ўқур эди. Жаҳонгир мирзо кайфият маҳалда буюрдиким ўқугай, ғариб, баланд ва дурушт ва бемаза ўқуди. Хуросон эли пур зарофат тирилур эл.

Мунинг бу ўқушидин бириси қулоғин тутамудур, яна бири чиройин читамудур, мирзо жиҳатидин ҳеч ким манъ қилаолмайдур. Намоз шомдин сўнг Тарабхонадин Музаффар мирзо солгон янги қишлоқи уйга

келдук. Ушбу уйга келганда охир мастлиғларда Юсуф Али кўкалтош кўпуб раққослиқ қилди. Соҳиб усул киши эди, яхши рақс қилди. Бу уйга келганда суҳбат хили гарм бўлди. Музаффар мирзо бир камар шамшир, бир қўзи жубба, бир бўз тупчоқ манга берди. Бу уйга келганда Жонак туркий айтти. Музаффар мирзонинг Катта Моҳ ва Кичик Моҳ отлиқ қуллари бор эди, мастлиқ маҳалларда бир пора бемаза гарм-хўлуқлар қилдилар. Кечгача гарм суҳбат эди, мажлис тарқади. Мен бу оқшом ушбу уйда-ўқ бўлдум. Манга чоғир таклифи қилур хабарини Қосимбек эшитиб, Зуннунбекка киши йиборибтур. Зуннунбек мирзоларга насихат йўсунлуқ қаттиқ-қаттиқ айтиб, чоғир таклифини тамом бар-тараф қилибтурлар.

Бадиуззамон мирзо Музаффар мирзонинг меҳмондорлиғини эшитиб, Боғи Жаҳонорода Муқаввийхонада мажлис тартиб қилиб, мени тилади. Бизнинг баъзи ичкиларни ва йигитларни ҳам тиладилар, менинг ёвуқтағиларим менинг жиҳатимдан ича олмаслар эди. Агар ичарлари ҳам бўлса, бир ой-қирқ кунда эшик-элини боғлаб юз дағдага била ичарлар эди. Андоқ кишиларни чарладилар. Мунда ҳамки келдилар, гоҳи мени гофил қилиб, гоҳи иликларини паноҳ қилиб, юз ташвишлар била ичар эдилар. Агарчи мендин суҳбаттағи кишига рухсати ом бўлғон йўсунлуқ бўлуб эди, не жиҳаттинким, бу суҳбат ота-оғамиздек кишининг суҳбати эди, муаллиҳларни келтурдилар, билмон, сочларининг ё амалий сочларининг оралариға кимсонни сочининг узунлуғи била иничка-иничка кесиб, қўюбтурлар, тавре кўрунадур. Бу суҳбатта менинг олимға қоз кабоби қўйдилар, чун қуш бузмоғини ва тўрғамоғини қилғон эмас эрдим, илик элтмадим.

Бадиуззамон мирзо деликим, нега майл қилмассиз. Мен дедим, тўрғамоқтин ожиздурмен. Филҳол Бадиуззамон мирзо менинг олимдағи қозни бузуб, тўрғаб олимда қўюр. Мундоқ ишларда Бадиуззамон мирзо беназир киши эди. Охир суҳбатта бир мурассаъ камар, ханжар, бир чорқаб, бир тупчоқ манга берди.

Йигирма кунким, Ҳирида эдим, ҳар кунда кўрмаган ерларни отлаиб сайр қилур эдим. Ажзчимиз бу сайрларда Юсуф Али кўкалтош эди. Ҳар қайси сайргоҳқа тушулса эди, Юсуф Али кўкалтош бир навъ ош тортар эди. Бу йигирма кунда машҳур сайргоҳлардин бир Султон Ҳусайн мирзонинг хонақоҳидин ўзга ер кўрулмаган шояд қолмади экин, Гозургоҳ ва Алишербекнинг боғчаси ва жувози коғоз ва Тахти остона ва Пуликоҳ ва Каҳдистон ва боғи Назаргоҳ ва Неъматобод ва Гозургоҳнинг хиёбони ва Султон Аҳмад мирзонинг ҳазираси ва Тахти Сафар ва Тахти Навоий ва Тахти Баргар ва Тахти Ҳожибек ва Шайхи Баҳоуддин Умар ва Шайх Зайниддин ва Мавлоно Абдураҳмон Жомийнинг мазорот ва мақобирини ва намозгоҳи Мухтор ва ҳавзи Моҳиён ва Со-

қи Салмон ва Биллурийким, асли Абулвалид экандур, Имом Фахр ва Боғи Хиёбон ва мирзонинг мадорис ва мақобирини ва Гавҳаршодбегимнинг мадраса ва мақбарасини ва масжиди жомийни ва Боғи Зоғон ва Боғи Нав ва Боғи Зубайда ва Султон Абусаид мирзо солғон дарвозаи Ироқнинг тошида Оқсарой ва Пўрон ва Суфаи Тирандозон ва Чарғолонг ва Мирвоҳид ва Пулимолон ва Ҳожа Тоқ ва Боғи Сафид ва Тарабхона ва Боғи Жаҳоноро ва Кўшк ва Муқаввийхона ва Савсанихона ва дувоздаҳ бурж ва Жаҳоноронинг шимол тарафидағи улуг ҳавз ва тўрт тарафидағи тўрт иморат ва қалъанинг беш дарвозаси: Дарвозаи Малик ва Дарвозаи Ироқ ва Дарвозаи Фирузобод ва Дарвозаи Хуш ва Дарвозаи Қипчоқ ва Бозори Малик ва Чорсув ва Шайхулисломнинг мадрасаси ва Маликларнинг масжиди жомии ва Боғи шаҳр ва Бадиуззамон мирзонинг Жўйи Инжил ёқасидағи мадрасаси ва Алишербекнинг ўлтурур уйларики, «Унсия» дерлар, мақбара ва масжиди жомиики, «Қудсия» дерлар, мадрасаси ва хонақоҳиники, «Халосия» ва «Ихлосия» дерлар, ҳаммом ва доруш-шифосиники «Сафоия» ва «Шифоия» дерлар, борини андақ фурсатта сайр қилдим.

Султон Аҳмад мирзонинг кичик қизи Муъсуама Султонбегимни, онаси Ҳабиба Султонбегим бу фатаратлардин бурунроқ Хуросон олиб келгон экандур, бир кун мен окамни кўра келганда онаси била келиб, мени кўрди. Кўргач-ўқ манга хили майл пайдо бўлди. Махфий кишилар бориб окам била янга била, Поянда Султонбегимни ока дер эдим, Ҳабиба Султонбегимни янга дер эдим, сўзлашиб андоқ муқаррар қилдиким, менинг кейинимча янга қизини олиб Қобулға келгай.

Мени қишланг деб, Муҳаммад Бурундукбек ва Зуннунбек бажид саъй қиладурлар эди, вале қишлоқ ери ва қишламоқ асбобини яхши сомон бермайдурлар эди. Қиш бўлди ва орадағи тоғларда қорлар ёғди. Қобул тарафидин ҳануз дағдаға кўпрак бўлди. Булар не қишлоқлик ерни сомон берадур, не сомонлик ерда қишлоқ. Охир зарурат бўлди, сариҳ айта олмадук. Қишлоқ баҳонаси била Ҳиридин шаъбон ойининг еттисида чиқиб, Бодғис навоҳисида ҳар юртта бирар кун, иккирар кун таваққуф қила-қила кўч қилур эдук, то вилоятларға таҳсил ва иш-куч учун борғонлар келиб қўшулғайлар. Ул миқдор макс ва даранг бўлдики, Лангари Мир Ғиёсдин икки-уч кўч ўтганда рамазон ойи кўрулди. Вилоятларға иш—куч учун борғон йигит-ялангдин баъзиси келиб қотилди, баъзиси йигирма кун, бир ойдин сўнг Қобулда келдилар, баъзиси қолиб мирзоларга навкар бўлдилар. Бу жумладан бир Сайидим Али дарбон эди, қолиб Бадиуззамон мирзоға навкар бўлди.

Хисравшоҳ навкарларидин ҳеч кимни онча риоят қилмайдур эдим, Жаҳонгир мирзо Ғазнини ташлаб чиққанда, Ғазнини Сайидимга берилиб эди. Ўзининг қайн иниси Дўст Ангу шайхни Ғазниға қўюб, ўзи черикка келиб эди. Филвоқий Хисравшоҳ навкарларининг орасида бу

икки кишидинким, Сайидим Али дарбон била Муҳиб Али қўрчи бўлгай, яхшироқ киши йўқ эди. Сайидим яхши ахлоқ ва атворлиқ киши эди. Қиличга мардона киши эди. Уйда бемажлис ва бесухбат эмас эди, хили саховати бор эди, ажаб кифоялиқ ва сомонлиқ киши эди, зарофат ва латофати рангин, ихтилот ва ҳикояти ширин хушхулқ ва ҳарроф ва ҳаззол киши эди, айби бу эдиким гузаро фосиқ ва мўғлим эди, мазҳабида инҳирофи бор экандур. Бир нима мунофиқ шеvaroқ эди. Баъзи нифоқини ҳазлға ҳамл қилурлар эди, вале бечизе эмас экандур. Бадиуззамон мирзо Ҳирини Шайбоққа олдуруб Шоҳбекка келганда, мирзо била Шоҳбекнинг орасида нифоқ омиз сўз айтқон учун ўлтуруб, Хирманд суйиға ташлатур. Муҳиб Алининг ҳикояти вақойиъ зайлида келгусидур.

Лангари Мир Ғиёсдин ўтуб, Ғаржистоннинг яқа кентларини бостуруб Чахчаронға келилди. Лангардин ўтуб, Ғаржистон навоҳисида етганда, пайваста қор эди. Борғон сойи қор улуғроқ бўлур эди. Чахчарон навоҳисида худ қор отнинг тизидин юқорироқ эди. Чахчарон Зуннубекка тааллуқ эди. Миракжон Ирди отлиқ навқари анда эди. Зуннубекнинг ошлиқларини тамом баҳо бериб олдук. Чахчарондин икки-уч кўч ўтгач, қор асру улуғ бўлди: узангудин юқорроқ эди, балки аксар ерда отнинг аёғи ерга етмас эди, яна қор доим ёғар эди. Чароқдондин ўтгач ҳам қор кўп улуғ бўлди, ҳам йўл номаълум бўлди. Лангари Мир Ғиёс навоҳисида Қобулға не йўл била боруримизни кенгаштук. Мен ва аксар барин эдукким, қишдур, тоғ йўлида кўп дағдаға ва тараддудтур, Қандаҳор йўли агарчи бир нима йироқроқдур вале бетараддуд ва бедағдаға борилур. Қосимбек ул йўлни йироқдур, бу йўл била борурбиз, деб кўп жаҳл қилди, бу йўлға бўлдук. Бир Султон отлиқ пешойи бошчи эди, қарилиғидинму ё олдорағонидинму, ё қорнинг улуғлиғидинму, йўлни йўқотти, бошлай олмади.

Чунки Қосимбек саъйи била бу йўлға бўлуб эдук, Қосимбек номусқа тушуб, ўзи ва ўғлонлари-ўқ қор тепиб, йўл топиб, илгари юрурлар эди. Бир кун ҳам қор асру улуғ бўлди, ҳам йўл номушаххас. Ҳар неча саъйлар қилдук боролмадук. Чора топа олмай ёниб, бир ўтунлуқ ерга тушуб, етмиш-сексон ўбдон йигитларни таъйин қилдукким, изимиз била ёниб, қўл қуйи қишлағон ҳазора-мазорадин топиб, йўл бошлағали келтургайлар. Ул борғонлар келгунча уч-тўрт кун бу юрттин кўчулмади. Борғонлар ҳам ўбдон йўл бошлар киши келтурмадилар. Таваккул қилиб, Султон Пешойини илгари солиб, ушбу йўлға-ўқ ким топа олмай ёнилиб эди, бўлдук. Ул неча кун бисёр ташвишлар ва машаққатлар тортилди, андоққим муддатул-умр мунча машаққат камроқ тортилиб эди. Бу матлаъни ўшал фурсатта айтилди:

Чархнинг мен кўрмаган жавру жафоси қолдиму,  
Хаста кўнглум чекмаган дарду балоси қолдиму.



Бир ҳафтага ёвуқ қор тепиб, кунда бир шаръий-бир ярим шаръийдин ортуқ кўчулмас эди. Қор тепар киши мен эдим, ўн-ўн беш ички би-ла ва Қосимбек эди, икки ўғли Тенгриберди ва Қанбар Али била яна икки-уч навқари ҳам бор эди. Ушбу мазкур бўлғонлар яёқ юруб, қор тепар эдук, ҳар киши етти-секкиз ўн қари илгари юруб қор тепар эди. Ҳар қадам қўйғонида белигача, кўксигача бота-бота қор тепар эди. Бир неча қадам борғондин сўнг илгариги кишининг ҳамли қууб турар эди, яна бир киши илгари ўтар эди, бу ўн-ўн беш-йигирма киши яёқ қорни-ким тепар эди, онча бўлур эдиким, бўш отни тортса бўлур эди. Бўш отни тортилур эди, узангусигача, қоптолиғача кўп-кўп, бота-бота бу бўш от ҳам ўн-ўн беш қадамча йўл юруб толиқур эди. Бу отни ёқаға тортиб, яна бир бўш отни илгари тортилур эди. Ушбу дастур била биз ўн-ўн беш-йигирма киши-ўқ қор тептук. Ушбу ўн-ўн беш-йигирма кишининг отлари-ўқ илгари тортилди, ўзга тамом ўбдон-ўбдон йигитлар ва бек отонғонлар отларидин ҳам тушмай, тайёр тепилган ва босилғон йўлга кириб, бошларин қуйи солиб келурлар эди. Маҳал ул эмас эдиким, кишига таклиф ва зўре қилилғай, ҳар кимнинг ҳиммат ва журъати бўлса бундоқ ишларни ўзи тилаб қилур.

Ушбу тариқ била қор тепиб, йўл қилиб, Инжукон ердин уч-тўрт кунда кўтали Зарриннинг тубига ҳаволи Қутий деган ҳаволға келдүк. Ушбу кун ғариб чопқун била қор ёғар эди. Андоқким, борчага ўлум ваҳми бўлди. Ул эл тоғдағи ғор ва ковокларни ҳавол дерлар; бу ҳаволға етганда чопқун беҳад тез бўлди. Ушбу ҳавол қошида-ўқ тушулди. Қор улук, йўл якраҳа, тепилган-босилган йўл била ҳам от ба ҳийла борадур. Кунлар ғоят қисқалиққа илгариги киши ёруғ чоқта ҳавол олиға келдилар, намози шом, намози хуфтанғача эл кела қолди. Андин сўнгра турғон ерда-ўқ тушти. Кўп эл от устида-ўқ тонг оттурди, ҳавол торроқ кўрунди. Мен ҳаволнинг огзида курак олиб, қор кураб, ўзумға бир такия миқдори ер ясадим, қорни кўкусгача қоздим, ҳануз ерга етмайдур эди. Бир нима елга паноҳ бўлди, ўшанда-ўқ ўлтурдим. Ҳар неча дедиларким, ҳаволға боринг, бормадим. Кўнгулга кечтиким, борча эл қорда ва чопқунда, мен иссиқ уйда ва истироҳат била, мунда борча улус ташвиш била машаққатта, мен мунда уйқу била фароғатда. Мўрувваттин йироқ ва ҳам-жиҳатлиқдин қироқ ишдур. Мен ҳам ҳар ташвиш ва машаққат бўлса кўраин, ҳар нечук эл тоқат қилиб турса тураин, бир форси масал бор: «Марг боёрон сураст»<sup>4</sup>. Ушандоқ чопқунда қозғон ясағон чуқурда ўлтурдум, намози хуфтанғача қор онча чопқулаб ёғдиким, мен энгашиб ўлтуруб эдим, орқамға ва бошимға ва қулоқларимнинг устига тўрт эллик қор бор эди.

<sup>4</sup> «Дўстлар билан бирга бўлган ўлим тўйдир».

Ўшул кеча қулоғимға совуқ таъсир қилди. Намози хуфтанда ғорни яхши мулоҳаза қилғонлар қичқириштиларким, ҳавол асру кенг ҳаволдур, бу элга тамом ер бор, муники эшиттим, устумдаги қор-борни силкиб ҳаволға келдим, ҳавол навоҳисидаги йигитларни ҳам тиладим, қирқ-эллик кишига фароғат била ер пайдо бўлди, озуқ ва яхни ва қовурдоқ ва ҳар нимаким ҳозир эди, ҳар кимнингким бор эди, келтурдилар. Мундоқ совуқ ва қор ва чопқунда ажаб иссиқ ва амин ва фароғатлиқ ерга келдук.

Тонгласиға қор ва чопқун турди. Эрта кўчуб ўшул дастур била қор тепиб, йўл ясаб, добон устиға чиқтук. Йўл худ қирлаб юққори чиқар экандур. Кўтали Заррин дер эмишлар. Биз юққори чиқмай дара қуйи-ўқ индук, добондин тубига етгунча кун кеч бўлди, дара оғзила-ўқ қўндук. Ул ақшом кўп қаттиқ совуқ эди, асру кўп машаққат ва суубат била ул ақшомни ўткардук. Кўп кишининг илик-оёғин совуқ элтти. Кепакнинг аёғин, Суюндук туркман илигин, яна Ахийнинг аёғин ўшул кеча совуқ элтти. Эртасига дара қуйиға-ўқ юрудук, бовужуд йўл бу эмас эканини билиб, кўруб таваккул қилиб, дара қуйи-ўқ юрулди, ёмон учма, секиртма ерлардин тушулди. Кеча намози шом эдиким, даранинг оғзиға чиқтук.

Ҳеч қари-улуқ ёд билмаским, бу кўталнинг мундоқ улуқ қори бор эрконда киши убур этмиш бўлғай, балки бу фаслда маълум эмаским, бу кўталдин убур этмак кишининг кўнглига етмиш бўлғай. Агарчи улуғ қордин неча кун хили ташвиш кўрдук, вале охир ушбу улуғ қор сабабиндин ўзумизни манзилға еткурдук. Нечунким агар мундоқ улуғ қор бўлмаса, андоқ бераҳ учма ва секритмадин ким ўта олғай эди, балки агар улуғ қор бўлмаса аввалги учмада-ўқ элнинг от ва теvasи тамом қолғай эди.

Ҳар неку бадеки дар шуморасть,  
То дар нигари салоҳи кораст<sup>5</sup>.

Намози хуфтан бўлуб эдиким, Якка ўланга келиб туштук. Якка ўланг эли биз келиб тушганда-ўқ хабар топтилар. Иссиқ уйлар, семиз қўйлар, отқа ўт ва бўрсу бениҳоят, ўт ёқмоққа ўтун ва тезакка не ҳал ва не ғоят, андоқ совуқ ва қордин қутулуб, мундоқ кенг ва иссиқ уйлар топмоқ, андоқ машаққат ва балодин халос бўлуб, мундоқ қалин нон ва семиз қўйлар топмоқ ҳузуредурким, мундоқ машоққатларни кўрганлар билур, фароғатедурким, мундоқ балолар кечурганлар. Хотиржамъ ва кўнгул тинч бир кун Якка ўлангда таваққуф қилдук. Якка ўлангдин кўчуб, икки йиғоч йўл келиб тушулди. Тонгласи рамазон ийди бўлди. Бомиён била юруб, Шибарту кўталидин ошиб, Жинглак етмай тушулди. Туркман ҳазораси кўчлари ва моллари била йўлумизнинг ус-

<sup>5</sup> Ҳар бир юзага келган яхши-ёмонликни текшириб қарасанг, турмуш учун дайриятлидир.

тида-ўқ қишлагон экандур. Биздин асло хабарлари йўқ, тонгласи кўчуб келурда буларнинг оғил ва олачуқларининг орасига кела туштук. Икки-уч бўлак оғил толон ва торожга борди, ўзгалари уй ва рўзгорин солиб ўғлон-ушоғин олиб, тоққа торттилар. Илгаридин хабар келдиким, бир кеча ҳазора черик элини олинди тўсуб, ўқлашиб кишини ўтгали қўймайдурлар, бу хабар келгач, илдам-ўқ юрудум, етиб кўрдум эрса, танги ҳам эмас, бир неча ҳазора бир тумшуқдин келиб ўқ қўядурлар, пул тир йиғилиб турубтур ўбдон-ўбдон йигитлардек.

Шеър:

Қаросин ёғининг кўрубтурлар,  
 Дангу ҳайрон боқиб турубтурлар.  
 Мен етиб тез ул сари юрудум,  
 Юру-юру деб илгари юрудум.  
 Ғаразим элни тез қилмоқ эди,  
 Ёғи била ситеза қилмоқ эди.  
 Тез этиб элни торттим ўзни,  
 Ҳеч ким ҳам эшитмади сўзни,  
 Йўқ эди жибау кежиму яроқ,  
 Менда бор эрди минг ўқу садоқ,  
 Турдум эрса тамом эл турди,  
 Ёғи гўё буларни ўлтурди,  
 Сен навкарким қилурсен онинг учун,  
 Яроғи бир маҳалда жонинг учун,  
 Йўқки навкар туруб беги юругай,  
 Навкар осудаву беги чуругай.  
 Навкареким, бу таврдур не осик,  
 Не ишингга ярар не ошқа қотик,  
 Охир от солдим илгари юрудум,  
 Сурубон тоғқа юққори юрудум,  
 Мени кўруб юруди эл доғи,  
 Қолди элдин кейинга қўрқоғи.  
 Етибон тез тоққа тормоштук,  
 Ўқиға боқмайин юруб оштук.  
 Гаҳи оттин тушуб, гаҳи отлиқ,  
 Юрубон илгарига журъатлиқ.  
 Ёғи ҳам тоғдин ўқ қўяр эди,  
 Зўр кўргач солиб юруберди,  
 Тоққа чиқтук ҳазорани қовлаб,  
 Қийру қўлда кийик киби овлаб.  
 Дориғонни кийикдек отқуладук,  
 Талабон молу қўйини бўладук.

Қирибон туркман ҳазорасини,  
 Айладук банд киши қорасини  
 Эр атоғлиқни дастигир эттук,  
 Аҳлу авлодини асир эттук.

Ҳазора молидин мен ҳам бир пора қўй йиғиштурдум. Ёрак тағо-  
 йига топшуруб, ўзум илгари ўтуб, қирлар била қўллар била юруб, ҳа-  
 зораларнинг от ва қўйларини суруб, Темурбек лангарига келтуруб туш-  
 тук. Туркман ҳазорасининг ўн тўрт-ўн беш саркаши ва раҳзан улуғла-  
 ридин иликка тушуб эди, хаёлимда бу эдиким, тушган юртта турлук-  
 турлук азоб ва уқубат била ўлтургайларким, жамиъ раҳзан ва саркаш-  
 ларга ибрат бўлғай. Йўлда Қосимбекка йўлуқуб, бемавқиб тараҳҳум қи-  
 либ, халос қилибтур.

Замини шўра сунбул бар наёрад,  
 Дарў тухми амал зойиъ магардон.  
 Нақўи бобадон кардан чунонаст,  
 Ки банд кардан бажои некмардон<sup>6</sup>.

Асирларни ҳам тараҳҳум қилиб, озод қилилди. Ушбу туркман ҳа-  
 зорасини чопқонда эшитилдиким, Муҳаммад Ҳусайн мирзо дўғлат яна  
 Султон Санжар барлос ва жамъи Кобулда қолғон мўғулларни ўзларига  
 тортиб, Мирзохонни подшоҳ қилиб, Кобулни қабабтурлар. Эл орасида  
 бу хабарни солибтурларким, Бадиуззамон ва Музаффар Мирзо под-  
 шоҳни тутуб, Ҳирининг қалъаи Ихтиёридиниғаким, ҳоло Олақўрғонга  
 машҳурдур, чиқорибтурлар. Кобул қўрғонида Мулло Бобойи Пашоғарий  
 ҳалифа ва Муҳиб Али Қўрчи ва Аҳмад Юсуф ва Аҳмад Қосим бош-  
 лиқлар эди, булар яхши бордилар. Қўрғонни мазбут ва мустаҳкам қи-  
 либ асрадилар.

Темурбек лангаридин Муҳаммад Андижоний отлиқ Қосимбекнинг  
 навқари Тўқбойдин Кобулдоғи бекларга бу ерга келганимизнинг кай-  
 фиятин битиб йибордук. Андоқ муқаррар бўлдиким, Ғурбанд тангаси-  
 дин чиқиб, аларнинг устига илғағумиздур. Нишона бу бўлсунким, Манор  
 тоғидин ўтгач-ўқ, улуғ ўт ёндурғумиздур. Сизлар ҳам аркта эски кўшк-  
 нинг устидаким, ҳоло хазинадур, улуғ ўт ёндурунгиз, то билгайбизким,  
 бизнинг келганимизни билибсизлар. Биз бу соридин етгач, сиз ичкари-  
 дин чиқиб, илигингиздин келурини тақсир қилманг. Бу сўзларни бутту-  
 руб, Муҳаммад Андижонийни йиборилди.

Тонгласи Лангардин отланиб, Уштур шаҳр тўғрисиға тушулди, ан-  
 дин эрта отланиб, тушқа ёвуқ Ғурбанд тангисидин чиқиб, кўпрук боши-  
 да тушдук. От суғориб, отни тиндуруб, намоз пешин кўпрук бошидин от-

<sup>6</sup> Шўр тупроқ ерда сунбул битмайди, ундай ерда умид уругини нобул қилма.  
 Шунга ўхшаш, ёмонларга яхшилик қилни ва яхшиларга ёмонлик қилни ҳам ўр-  
 ғида бўлмайди.

ландук, Тутқовулғача қор йўқ эди. Тутқовулдин ўта борғон сари қор улугроқ бўлди. Замма яхши била Манор орасида андоқ совуқ эдиким, муддатул-умр онча совуқ кам кўрулуб эди. Аҳмад ясовул била Қора Аҳмад юртчини дағи Қобулдағи бекларга йиборилдиким, ўшул миод била келдук, воқиф ва мардона бўлунг. Манор тоғидин ўтуб, доманада тушуб, совуқдин бетоқат бўлуб, ўтлар ёндуруб исиндук.

Агарчи ўт ёндуруб маҳал эмас эди, совуқ зарбидин бетоқат бўлуб, ўт ёндурулди. Тонг ота ёвушуб эдиким, Манор тоғининг доманасидин, отландук. Манор била Қобулнинг орасида қор отнинг тизида бор эди. Қотқон бўлуб эди, йўлдин чиққон киши ташвиш била юрур эди. Бу ораликни тамом чубуруб келдук, бу жиҳаттин фарз вақтида Қобулға баҳила етгук. Бибимоҳрўйға етардин бурунроқ арктин улуг ўт чиқти, маълум бўлдиким хабардор бўлмишлар. Сайид Қосимнинг кўпругига ета Ширим тағойи била бронғор кишисини Мулло Бобонинг кўпруги сари йибарилди. Жвонғор ва ғул Бобо Лўли йўли била бўлдук. Ул маҳалда Халифанинг боғининг ўрунида бир кичикроқ боқча эди. Улугбек мирзо солиб эди. Лангар йўсулуқ. Агарчи дарахт ва йиғочи қолмайдур эди, вале муҳавватаси бор эди, Мирзохон анда ўлтуруб эди.

Муҳаммад Хусайн мирзо Улугбек мирзо солғон Боғи Биҳиштта эди. Мен Мулло Бобо боғининг кўча тарафидағи гўристонға етиб эдиким, тезлик қилиб илгари борғонларни уруб, ёндуруб бизга тиктилар. Илгари бориб Мирзохон ўлтурғон ҳавлиға кирганлар тўрт киши эди: бир Сайид Қосим эшик оқо эди, яна бир Қанбар Али Қосимбек эди, яна бир Шерқули қоровул мўғул эди, яна бир Султон Аҳмад мўғул эди, Шерқулининг жамоатидин эди.

Бу тўрт киши етган била бетаҳоши-ўқ Мирзохон ўлтурғон ҳавлиға кирарлар, ғавғо бўлур. Мирзохон бир отқа миниб қочиб чиқар, Абулҳасан қулбегининг иниси Муҳаммад Хусайн ҳам Мирзохонға навқар бўлуб эди, бу тўрт кишидин Шерқўлини чопиб йиқор, бошини кесар маҳалда халос бўлур, бу тўрт киши қилич еб, ўқ еб, яралуқ бўлуб, мазкур бўлғон ерда бизга тикилиб келдилар. Тор кўчада отлиқ эл тикилдилар, турдилар, не илгари юруй оладурлар, не кейинга ёна оладурлар. Мен ёвуғумдағи йигитларга дедимким: тушуб зўрланг. Дўст Носир, Хожа Муҳаммад Али китобдор, Бобо Шерзод, Шоҳ Муҳаммад<sup>7</sup> ва яна бир неча йигит тушуб юруб ўқ қўйдилар. Ёғи қоча берди, қўрғондағиларни кўз туттук, иш вақтида етиша олмадилар, ёғини тебратгандин сўнг бирин-икин чопишиб кела бошладилар. Ҳануз Мирзохон ўлтурғон чорбоғқа кирмайдур эдиким, қўрғондағи элдин Аҳмад Юсуф, Сайид Юсуф келди, менинг била ҳамроҳ-ўқ Мирзохон ўлтурғон боққа кирдук. Кўрдум, Мирзохон йўқтур, қочиб чиқибтур, тез-ўқ ёндим. Аҳмад Юсуф менинг сўнгимча эди,

<sup>7</sup> Л. 6. — Шоҳ Маҳмуд.

чорбоғнинг эшигини Дўст Сарпулий шёдаким, Қобулда мардоналлғи жиҳатидин риоят қилиб, кутволлиқ мансабини бериб, Қобулда қўюлуб эди, яланғоч қилич иликда кириб келди, манга-ўқ тикилиб келадур, мен жиба кийиб эдим, ғарбичи боғламайдур эдим, дубулға ҳам киймайдур эдим. Бир неча қичқирар эдим, «ҳай дўст, ҳай дўст»,—деб, Аҳмад Юсуф ҳам қичқирди. Мен совуққа ва қорға кўнганимдинму, мени танимади ё уруш изтиробидинму эди, бетаҳоши яланг бозумға-ўқ қилич солди, тенгри инояти эди, сари мўйи кор қилмади.

Агар тиғи олам бичунбад зи чой,  
Набуррад раге то нахоҳад худой<sup>8</sup>.

Мен бу дуони ўқуб эдим, анинг хосиятидин эдиким, тенгри таоло бу мазарратни дафъ қилди ва бу мутаважжих бўлғон балони рафъ қилди. Ул дуо бу дуодур:

«Бисмиллаҳир-рахманир-рахим. Аллахумма анта раббий, ла илаҳа илла анта, алайка таваккалту ва анта раббул-аршил-азим. Машааллаху кана ва ма лам яшаъ лам якун ва ла ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳил-алийил-азим. Ва иълам инналлаҳа ала кулли шайин қадир. Ва инналлаҳа қад аҳата бикулли шайин илман ва аҳсо кулли шайин ададан.

Аллаҳумма инни аузу бика мин шарри нафси ва мин шарри ғайри ва мин шарри кулли зи шаррин ва мин шарри кулли даббатин, анта оҳаз, бинасиятиҳа, иннака раббил-аршил-азим».

Андин чиқиб Муҳаммад Хусайн мирзо ўлтурғон Боғи Биҳиштга келдим, Муҳаммад Хусайн мирзо қочиб чиқиб, ёшинғондур. Муҳаммад Хусайн мирзо ўлтурғон боғчанинг рахнасида етти-секкиз ўқлуқ, ёйлиқ киши турубтур, мен бу кишиларнинг устига отимни пошна қилиб етгим, тўхтай олмадилар, қоча бердилар, мен етиб, бирига қилич солдим, андоқ юмаланиб бордиким, тасаввур қилдимким, магар боши учуб кетти, ўта чиқтим, мен қилич солғон киши Мирзохоннинг кўкалтоши Тулак кўкалтош экандур. Қилич эғнига тушган экандур. Муҳаммад Хусайн Мирзо ўлтурғон уйларнинг эшигига етганда том устидин бир мўғулким, менинг навқарим эди, мен ани танир эдим, эшиклик, тувурлук ердин тортти ўқни юзумга, ул тарафдин, бу тарафдин ҳай-ҳай, подшоҳдур дейиштилар, ўқни ёндуруб солиб қочти, ўқ отмоқтин ҳам иш ўтуб эди, Мирзоси, сардорлари қочти, гирифтор бўлди, ким учун ўқ отар ушбу ерда. Султон Санжар барлосниким, риоят қилиб Нингнаҳор туманини анга иноят қилиб эдим, ул ҳам бу фитнада булар била шарик эди, тутуб бўйинини боғлаб келтурдилар, музтариб бўлуб қичқирадурким, ҳай менда не гуноҳ. Гуноҳ мундин ортуқ бўлурмуким, бу жамий била ҳамжиҳат ва ҳаммашваратлардин бир улуғроғи сен. Чун хон додамнинг волидаси

<sup>8</sup> Агар олам тиғи ўз жойидан қўзғолса, худо хоҳламаса бирор томирни ҳам қирқолмайди.

Шоҳбегим хоҳарзодаси бўлур эди, буюрдумким, мундоқ беиззатона кездурманг, ўлум йўқтур.

Мундин чиқиб Аҳмад Қосим қўқбурни ва неким қўрғондағи беклардин бири ул эди, бир пора йигитлар била Мирзохоннинг сўнгича йибордим. Ушбу Боғи Биҳишт ёнида Шоҳбегим ва хоним уйлар ясаб ўлтуруб эдилар, бу боғдин чиқиб, Шоҳбегимни ва хонимни кўра бордим, шаҳр эли ва қора таёқ хужум қилибтурлар. Гўша ва канорда эл тутмоққа, мол таламоққа илик қўюбтурлар, кишилар қўюб барча элни урубсуруб чиқорилди.

Шоҳбегим ва хоним бир уйда ўлтуруб эдилар. Дойимғи ерда тушуб, келиб бурунғидек адаб ва таъзим била юруб кўруштум, Шоҳбегим ва хоним беҳад ва беқиёс музтариб ва мунфаил ва сарафганда ва хижил бўлбтурлар, не маъқул ўзр айта оладурлар, не мушфиқона сўрмоқ тарҳин сола оладурлар, булардин тамаим мундоқ эмас эди. Бу жамъ бир бадбахтлик мақомида бўлсалар эди, андоқ эмас эдиким, бегимнинг, хонимнинг сўзларига қулоқ солмағайлар эди. Мирзохон худ Шоҳбегимнинг туққон набираси, кеча ва кундуз бегим қошида бўлур, сўзларига кирмаса, Мирзохонни қўймай ўзларининг қошида сақласа худ бўлур эди.

Неча қатла ҳам ким, замона ноҳамворлиғдин ва даврон носозкорлиғидин ва тахт ва мулк ва навкар ва савдардин айрилиб, аларга илтижо этдим, онам ҳам борди, ҳеч навъ риояте ва шафқате кўрмадук. Менинг иним Мирзохоннинг ва онаси Султон Нигорхонимнинг айн ва маъмур вилоятлари бор эди, мен ва онам вилоят худ турсун, бир кент ва бир неча қуш эгаси бўла олмадук. Менинг онам Юнусхон қизи ва мен набираси эмасму эдим. Ул табақадин ҳар кимки менинг сар вақтимға тушти, илигимдин келганча туққонлиқни ва яхшилиқни бажо келтурдум, нечукким Шоҳбегим келдилар. Памғонникам, Кобулнинг аъло ерларидинур, бердим. Яна ҳар навъ фарзандлик ва хизматгорлиқта тақсире қилмадим.

Султон Саидхон Кошғар хони беш-олти яёқ-яланг била келди, туққон иниларимдек кўруб Ламғон туманларидин Мандровар туманини бердим. Шоҳ Исмоил Шайбонийхонни Марвда олғонда Қундузғаким ўттум, Андижон вилояти менинг сори боқиб, баъзи доруғаларини қавлаб, баъзи ерларини беркитиб, манга киши йибордилар. Мен Султон Саидхонға бори навкарларимни топшуруб, кўмак қўшуб, зоду буд Андижон вилоятини бағишлаб, хон қилиб йибордим.

Бу тарихгача ҳам ул табақадин ҳар кимки келди, ўз туққонларимдин ўзга кўрмадим. Нечукким Чин Темур султон ва Эсан Темур султон ва Тўхта<sup>9</sup> султон ва Бобо султон бу тарихда менинг қошимдалурлар, барчани ўз туққонларимдин яхшироқ кўруб, риоят ва шафқатлар қилибтурмен.

<sup>9</sup> Қ. б. — Тўхта Буга.

Бу битилганлардин гараз шикоят эмас, рост ҳикояттурким, битибтурмен. Бу мастур бўлгонлардин мақсуд ўзнинг таърифиди эмас, баёни воқийи бу эдиким, таҳрир этибтурмен. Чун бу тарихда андоқ илтизом қилилибтурким, ҳар сўзнинг ростини битилгай ва ҳар ишнинг баёни воқийини таҳрир этилгай. Ложарам ота-оғадин<sup>10</sup> ҳар яхшлиқ ва ёмонлиғким шойиъ эди, тақрир қилдим ва қаришдош ва бегонадин ҳар айб ва ҳунарким баёни воқийъ эди, таҳрир айладим. Ўқуғувчи маъзур тутсун, эшитгуччи таарруз мақомидин ўтсун.

Мундин кўпуб Мирзохон ўлтургон чорбоғқа келиб, вилоятларға ва аймақ ва аҳшомға фатҳномалар йиборилди, андин сўнг отлаиб аркка келдим, Муҳаммад Хусайн мирзо хонимнинг тўшакхонасиға қўрқунчдин қочиб кириб, тўшакнинг бўғжамасиға ўзини боғлатибтур. Қўрғондағилардин Мирим девонни ва яна баъзини қўйдуқким, бу уйларни ахтариб, Муҳаммад Хусайн мирзони топиб келтургайлар, хонимнинг эшигига келиб, дуруштроқ, беадабонароқ сўзлар айтибтур. Боре баҳарҳол Муҳаммад Хусайн мирзони хонимнинг тўшакхонасидин топиб, аркка менинг қошимға келтурдилар. Мен бурунғидек-ўқ таъзим қилиб қўптум, хили ҳам дурушт юзга келмадим. Муҳаммад Хусайн мирзоким мундоқ зишт ва шаниъ ҳаракотга иқдом қилди ва бу навъ шўр ва фитна ангиз ва бунёдниға эҳтимом айлади, агар пора-пора қилсам, ери бор эди, турлуктурлук азобу укубат била ўлмакка сазовор эди, чун орада бир навъ уруғлуқ бўлуб эди, менинг туққон холам Хўб Нигорхонимдин ўғлонлари ва қизлари бор эди, бу ҳуқуқни ёд қилиб, Муҳаммад Хусайн мирзони озод қилдим. Хуросон сари рухсат берилди, бу бемурувват ва ҳақношунос киши менинг мундоқ яхшилиғимниким, жонини бағишладим, билкул унутуб, Шайбонийхон қошида мендин ғайбатлар ва шикоятлар қилибтур. Оз фурсат ўтмадиким, Шайбонийхон-ўқ ўлтуруб, жазосиға еткурди.

Ту бад кунандан худро барўзгор супор,  
Ки рўзгор туро чокарест кийна гузор<sup>11</sup>.

Аҳмад Қосим кўхбур ва яна баъзи бир неча йигитниким, Мирзохоннинг сўнгича йиборилиб эди, Қарға булоқ пушталарида Мирзохонға етарлар, қоча ҳам олмас, илик тебратгунча қувват ва журъати ҳам йўқ эди, олиб келдилар. Мен эски девонхонанинг шарқи шимолий сориғи айвонида ўлтуруб эдим, мен дедимки, кел кўрушалинг. Олдарагондин юкунуб келгунча икки қатла йиқилди, кўрушгандин сўнг, ёнимда ўлтурғузуб, кўнгул бердим. Шарбат келтурдилар, Мирзохоннинг дафъи таваҳҳумиға шарбатни аввал ўзүм ичиб, анга бердим. Чун Мирзохонға кир-

<sup>10</sup> Қ б. — ини-оғадин

<sup>11</sup> Сен ўзингга ёмонлик қилгани турмушга топшир, турмуш сенинг ўч олувчи хизматкорингдир.



ган сипоҳи ва ранят ва мўғул ва чигатой мутаваҳҳим ва музабзаб эдилар. Неча кун эҳтиётини маръя тутуб, Мирзохоннинг эгачисининг уйда-ўқ буюрдукким, бўлғой. Бу мазкур бўлғон эл ва улусдин чун ҳануз дағдаға ва тараддуд бор эди. Мирзохоннинг Кобулда бўлмоғини салоҳ кўрмай, бир неча кундин сўнг Хуросон сари рухсат берилди.

Буларга рухсат бергандин сўнг Борон ва Чоштуба ва Гулбаҳор доманаси сайрига бордук. Баҳорлар Борон ёзиси ва Чоштуба дашти ва Гулбаҳор доманаси бисёр хўб бўлур. Сабзаси Кобул вилоятининг ўзга ерларига боқа, хилли яхши бўлур, турлук-турлук лолалар очилур, бир қатла лола анвоини буюрдукким санадилар, ўттуз тўрт навъ лола чиқти, нечукким бу ерларни таърифиди бир байте айтилиб эди:

Сабзау гуллар била жаннат бўлур Кобул баҳор,  
Хосса бу мавсумда Борон ёзисию Гулбаҳор.

Ушбу сайр келганда бу ғазални тутаттим.

Менинг кўнглумки гулнинг ғунчасидек таҳ-батаҳ қондур.  
Агар юз минг баҳор ўлса очилмоғи не имкондур.

Филвоқиб баҳорлар сайр қилмоққа ва қуш солмоққа ва қуш отмоққа бу ерларгача ер кам-ўқ бўлғай, нечукким, Кобул ва Ғазни вилоятининг таъриф ва тавсифиди шаммаи мазкур ва мастур бўлди.

Ушбу йил Носир мирзонинг ва тарбияткардаларининг ихтилот ва маошидин Бадахшон беклариким, Муҳаммад қўрчи ва Муборақшоҳ ва Зубайр ва Жаҳонгир бўлғай, ранжида, балки ёғи бўлдилар. Барча иттифоқ қилиб, черик тортиб, Қўкча суйининг Яфтал ва Роғ сори тузи била отлиқ-яёқни йиғиб, ясоб пушталар била Хамчоннинг ёвуғига келдилар Носир мирзо ва қошидағи бетажриба йигитлар андиша ва мулоҳаза қилмай, булар била урушқа пушталарда келиб урушурлар. Ери буртоғ, яёғи қалин бир-икки қатла от солғонда тўхтаб урубки ёндурурлар, бўлдура олмаслар, қоча берурлар. Бадахшонийлар Носир мирзони босиб, бўлғон тавобий ва лавоҳиқини толон-торож қилдилар.

Носир мирзо ёвуғидағилари била бостуруб, талатиб, Ишкамиш ва Норин била Қелогой<sup>12</sup> келиб, Қизил сув юққори-ўқ юруб, Обдара йўли била кириб, Шибарту қўталидин ошиб, Кобулга етмиш-сексон талатгон, олдургон, оч-яланғоч навкар-савдари била келди. Ажаб қодиредур, икки-уч йил мундин бурун Носир мирзо тамом эл ва улусни кўчуруб суруб, Кобулдин ёғиқиб чиқиб, Бадахшонга етиб, дара ва қўрғонларини беркитиб, не хаёллар била юрур эди, бурунғи қилғонларидин сарафганда ва хижил ул навъ айрилғонларидин шарманда ва мунфаил бўлубтур. Мен доғи ҳеч навъ юзига келмадим. Яхши сўруб-истаб инфилдин чиқордим.

<sup>12</sup> Қилоғоҳий.

# ВАҚОЙИИ САНАИ САЛОСА АШАРА ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>

илжини чопмоқ дағдағаси била Кобулдин отланилди. Саридеҳга тушганда хабар келтурдиларким, Машт ва Секонадаким, Саридеҳдин бир йиғоч бўлғай, қалин Маҳманд гофил ўлтурубтур. Бўлғон беклар ва йигитлар барин бўлдиларким, Маҳмандни чопмоқ керак. Мен дедимким, раво бўлғайму, не азимат била отланғайбиз, мақсадқа етмай ўз раиятимизни-ўқ чопиб ёнғайбиз. Бу иш мумкин эмас. Саридеҳдин отланиб, Каттавоз тузини кеча била қоронғуда тай қилдук. Қоп-қоронғу кеча, туп-туз ер, не тоғ ва пушта кўрунадур, не йўл ва из маълум бўладур, ҳеч ким бошлай олмади. Охир мен-ўқ бошладим, бир-икки қатла бу навоҳиға етиб эдим,

<sup>1</sup> Туққиз юз ўн учинчи (1507—1508) йил воқиялари.

Ушул қиёс била қутбни ўнг ёғринимға олиб тебрадим, тенгри рост келтурди. Рост Қаёқту ва Улобату рудиға-ўқ келилдиким. Гилжи ўлтурғон срағаким, Хожа Исмоил сарияти бўлғай, ушбу рудтин йўл чиқар. Ул рўдта тушуб, ўзумиз ва отимиз бир замон уюхлаб, дам олиб, тонг отқонда андин тебрадук.

Офтоб чиқиб эдиким, бу пушталардин ва қўллардин тузга чиқғоч, Гилжининг қорасиму ё тутунему кўрунди. Ёхуд черик эли тамом чопқун қўйдилар, бир икки қуруғгача чопиб, қишини, отни ўқлаб, элни тийдим. Мундоқ жилаврез беш-олти минг чопқун қўйғон черикнинг тиймоғининг хили ашқолни<sup>2</sup> бор, тенгри рост келтурди, черик тийилди. Яна бир шаръийға ёвуқ йўл келиб, афғоннинг қорасини кўруб, чопқун қўюлди, қалин қўй бу чопқунда тушти. Ҳеч чопқунда мунча қалин қўй тушган эмас эди.

Молни ёндуруб тушгандин сўнг, ҳар тарафдин бўлак-бўлак келиб, тузга тушуб, уруш ангизи қилдилар. Бир бўлакни баъзи беклар ва ичкилар бориб, ариқ олиб, тамом ўлтурдилар. Яна бир бўлагини Носир мирзо отланиб, борисини қирди. Улган афғонларнинг бошидин калла манора қўпорилди. Дўст пиёдаи кутволнингким оти мазкур бўлуб эди, оёғиға ўқ тегиб, Қобулға келганда ўлди. Хожа Исмоилдин кўчуб, Улобатуға келиб тушдук. Мунда фармон бўлдиким, баъзи беклар ва ичкилар юруб, эҳтимом қилиб, бу ғанойимнинг хумсини олғайлар. Қосимбек ва баъзилардин риоят қилиб, хумсин олмадук. Қаламға келган хумс ўн олти минг қўй чиқтиким, сексон мингнинг хумси бўлғай. Талаф бўлғон ва риоят қилғон била бир лак қўйда ҳеч сўз йўқ эди.

Ул юрттин эрта била отланиб, Каттавоз<sup>3</sup> тузида ов \*учун чарга қўюлди. Бу даштнинг ҳамеша кийик ва қулони семиз бўлур ва кўп бўлур<sup>4</sup>, чарга орасиға қулон ва кийик қалин кирди. Қалин қулон ва кийик ўлтурдилар. Ов асносида бир қулоннинг сўнгича чоптим, ёвуқроқ етиб, бир ўқ урдум, яна бир ўқ ҳам урдум, вале бу захмлар йиқилғуча кори эмас эди. Бу икки захмнинг зарбидин бурунғи югуришидин оҳистароқ бўлди. Пошна қилдим, яқин сиғиниб келиб, икки қулоғидин кейинги чаккасиға-ўқ чоптим, кекиртаки-ўқ илиниб қолди. Муаллақ ошиб борди, кейинги оёғи узангумга тега ёзиб қолди, қилчим хили яхши кести. Ғариб семиз қулон эди, қазиси кишининг бир қаришидин жузъи камрак бўлғай эди. Ширим тағойи ва баъзи Мўғулистон кийигини кўрганлар таажжуб қилиб, дедиларким, Мўғулистонда ҳам мунча семиз кийик кам кўрубтурбиз. Бу кун ҳам яна бир қулон отгим, ушбу овда тушган қулон ва кийик аксари семиз эди, вале ҳеч қайсиси мен ўлтурғон қулонча семиз эмас эди.

<sup>2</sup> Қ. б. — эмгаги.

<sup>3</sup> Л. б. — Каттавод.

<sup>4</sup> Л. б. — бу ибора тушган.

Бу чопқундин ёниб келиб, Қобул туштук. Утган йилнинг оёғида Шайбоқхон Самарқанддин Хуросон доияси била черик отланди. Шоҳ Мансур бахши... намак ҳаромким, Андхуд анда эди, Шайбоқхонга кишилар йибориб, Шайбоқхонни отланмоққа тезрак қилибтур, Андхуд навоҳисига келгонда бу... ўзбакка киши йиборибтурмен деб, эътиمود қилиб, ясаниб, бошига ўтаға санчиб, пешкаш тортиқ олиб чиқорда бошсиз ўзбак тўш-тўшидин рез қилиб<sup>5</sup>, бу гандани ва тортиқ ва пешкаш ва кишикорасини тирт-пирт қилибтурлар.

Бадиуззамон мирзо ва Музаффар мирзо ва Муҳаммад Бурундуқ барлос ва Зуннун арғун бори Бобохоки навоҳисиди черик била ўлтуруб эдилар, не урушмоққа озим эдилар, не қўрғон беркитмакка жозим, ҳеч ишни мушаххас қилмай, ҳеч ишнинг қилурин муҳаққак билмай сароси-мавор ўлтуруб эдилар. Муҳаммад Бурундуқбек ҳисоб билур киши эди, ул легадурким, Музаффар мирзо ва меп Ҳирининг қўрғонини беркиталинг<sup>6</sup>. Бадиуззамон мирзо била Зуннунбек Ҳирининг атроф ва навоҳисидаги тоғларға бориб, Систондин Султон Али арғунни, Қандиҳор ва Замин Довардин Шоҳбекни ва Муқимни чериклари била келтуруб ўзларига қўшсунлар. Неким бўлгон ҳазора ва накдарий черикларини йиғиб мустаид ва мукамал юрсунлар<sup>7</sup>. Ғанимнинг худ тоққа бормоғи мушқилдур. Ташқариғи черикнинг дағдағасидин қўрғон устига ҳам кела олмас, ҳўб этибтур. Ҳисоблиқ раъй хотирига етибтур. Зуннун арғун агарчи мардона киши эрди, вале хасис ва молдўст ва раъй ва ҳисобдин йироқроқ ва кавокрак ва телбарак киши эди. Бу фурсатлардаким, Ҳирида ога-ини ширкат била подшоҳ эдилар, Бадиуззамон мирзо қошида бу соҳиб ихтиёр эди, нечукким мазкур бўлди, молдўстлиғи жиҳатидин Муҳаммад Бурундуқнинг шаҳрда турмоғига рози бўлмади, ўзи шаҳрда турар хаёл қилди, ани ҳам ўхшата олмади. Анинг гўллуқ ва телбалиғига ҳеч нима мундин яхшироқ далил бўлурмиким, зарроқ ва таммоъ элнинг ёлгон ва хушомадин қабул қилиб, ўзини фазиҳат ва расво қилди.

Тафсили будурким, Ҳирида мундоқким ихтиёр ва эътибор бўлди, бир неча шайх ва мулло анга келиб дерларким, Қутб бизнинг била ихтилот қиладур, санга «Ҳизабруллоҳ» лақаб бўлди, сен ўзбакни олғунгдур. Бу сўзга инониб, бўйнига фўта солиб, шукрлар қилибтур. Ушбу жиҳатлардин Муҳаммад Бурундуқнинг маъқул раъйи била амал қилмай, не қўрғон ишини мазбут қилибтур, не уруш яроғини марбут, не қоровул, не чигдовулким ёғи келуридин огоҳ қилғай, не ясолда тартиб ва насаққим ёғи келса уруш хотирхоҳ қилғай.

<sup>5</sup> Қ. б. — тиғилишиб.

<sup>6</sup> Қ. б. — Ҳири қалъасини мазбут қилурмиз.

<sup>7</sup> Қ. б. — чериклари бўлса йиғиштуруб, Кўҳистонда мустаид ва мукамал бўлуб турсунлар.

Шайбоқхон муҳаррам ойида Мурғобдин ўтуб, Серкой<sup>8</sup> навоҳисига ёвуқ етганда-ўқ хабардор бўлурлар, саросима бўлуб, ҳеч иш қила олмаслар, не элни йиға олурлар, не ясолни қила олурлар, тўшлук-тўшидин юруй берурлар. Зуннун арғун ушбу хушомадға фарра бўлуб, қирқ-эллик минг ўзбакнинг ўтрусида юз-юз элликча кишиси била Қораработта турар. Қалин қиш етган била-ўқ олиб тебрарлар. Зуннунни олиб, ўлтуруб бошини кестилар.

Мирзоларнинг она ва эгачи-сингил ва ҳарамлари ва хавотинлари тамом қалъаи Ихтиёриддинда эдиким, Олақўрғонға машҳурдур, мирзолар кеч шаҳрга етарлар, ярим кечагача отларини тиндуруб уюхларлар, саҳар вақти солиб тебрарлар. Қўрғон беркутурни худ хаёл қила олмаслар. Мунча фурсат ва фуржада она ва эгачи-сингилни ва кўч ва ўғлон-ушоқни ҳам олиб чиқмай, ўзбакнинг асирлигига ташлаб қочарлар.

Поянда Султонбегим, Хадичабегим бошлиқ Султон Ҳусайн мирзонинг ҳарамлари ва Бадиуззамон мирзонинг ва Музаффар мирзонинг ҳарамлари ва ўғлон-ушоқлари неким бўлғай, мирзоларнинг хазойин ва байтутоти тамом Олақўрғоннинг ичида эди, қўрғонни хотирхоқ мазбут ва саранжом қилмайдурлар эди. Қўрғон кўмаги (га) йигитлар ҳам етмайдурлар эди. Ошиқ Муҳаммад арғун Мазидбекнинг иниси яёқ черикдин қочиб келиб қўрғонға кирди. \*Яна Алихон Амир Умарнинг ўғли эди<sup>9</sup> ва яна шайх Муҳаммад Абдулло бакавул эди, яна Мирзобек Қайхисравий эди, яна Мираки кўр девон эди. Шайбоқхон келгач, икки-уч кундин сўнг шайхулислом ва акобир аҳд ва шарт қилиб, тош қўрғоннинг калидларини олиб бордилар. Қўрғонни бу Ошиқ Муҳаммад ўн олти-ўн етти кун сахлади, ташқаридин От бозори тарафидин нақб солиб, ўт уруб бир буржини учурдилар. Қўрғон эли даст-поча бўлуб, қўрғонни сахлай олмадилар, олдурдилар.

Шайбоқхон Ҳирини олғондин сўнг, бу подшоҳларнинг зоҳ ва зоди била ёмон маош қилди, не ёлғуз бу жамъ била, бори халойиқ била. Рустойи ва нодида киши, беш кунлук ўтар дунё учун мундоқ ёмон от қозғонди. Шайбоқхондин ношойист ҳаракот ва афъолеким Ҳарида солдир бўлди, аввал буким, черик дунё учун Ҳадичабегимни Шоҳ Мансур бахши кўтаргучига туттуруб, турлук-турлук қийинлар қилдурди. Яна Шайх Пурондек вали азиз кишини мўғул Абдулваҳҳобға туттурди, бир ўғлини яна бир кишига туттурди, яна жамъи аҳли шеър ва аҳли таъъни Мулло Биноийға туттурди.

Хуросон зурафосидин бу моддада бир қитъа машҳур бўлди:

Бажуз Абдуллоҳи керн хар имрўз  
Надида ҳеч шоир рўйи зарро.

<sup>8</sup> Қ. б. — Сарокат.

<sup>9</sup> Қ. б. — Яна Алихон Қўҳбурнинг ўғли Умарбек эди.

Биной зар тамаъ дорад зи шоир,  
Магар хоҳад гирифтаи кери харро<sup>10</sup>.

Яна Музаффар мирзонинг Хонзодахоним отлиқ ҳарамини Ҳирини олғоч-ўқ иддат чиқориға боқмай, никоҳ қилиб олди. Яна Қози Ихтиёр била Муҳаммад Мир Юсуфғаким, Ҳирининг машҳур ва хуштабъ муллоларидин эдилар, бовужуди омилиқ тафсирдин сабақ айтти, яна Мулло Султон Али Машҳадий била Беҳзод мусаввирнинг тасвир ва хаттига қалам кияруб, ислоҳ қилди. Яна ҳар неча кунда бир бемаза байт айтур эди ва минбарда ўқутуб, Чорсуда остуруб, шаҳр элидин сила олур эди. Агарчи саҳархез эди ва беш вақт намозни тарк қилмас эди, қироат илмини тавре билур эди, вале мундоқ гўлона ва аблаҳона ва кофирона ақвол ва афъол андин бисёр содир бўлур эди.

Ҳирини олғондин ўн-ўн беш кундин сўнг Қаҳдистондин Пули Солорға келиб, бўлгон черигини Темур султон била Убайд султонға бошлатиб, Абулмуҳсин мирзо била Кепак мирзонинг устиғаким, Машҳадта гофил ўлтуруб эдилар, йиборди. Бир мартаба қалъани беркитмак хаёл қилибтурлар. Яна бир мартаба бу черикнинг келадурғанини эшитиб, ўзга йўл била Шайбоқхоннинг устиға илғамоқ бўлурлар, бу ажаб яхши хаёл экандур, аммо ҳеч ишга сўзини қарор бера олмай, ўлтурғонда Темур султон била Убайд султон черик била илғаб етишур. Мирзолар ҳам ясоб чиқарлар, Абулмуҳсин мирзони бот-ўқ олиб тебрарлар. Кепак мирзо озроқ-озроқ киши била оғасининг ғанимиға чопар, ани ҳам кўтарурлар. Иккала оға-инини тушурурлар. Бир ерда ўлтурғузғонда оға-ини бир-бирини қучушуб, ўпушуб, видоъ қилурлар. Абулмуҳсин мирзодин бедиллиқ зоҳир бўлур. Кепак мирзоға чандони тафовут қилмас. Иккала мирзонинг бошларини Шайбоқхон Пули Солорда эканда йиборурлар.

Бу айёмда Шоҳбек ва иниси Муҳаммад Муқим Шайбоқхоннинг тавваҳумидин мукаррар элчилар ва арзадоштлар йибориб, изҳори як жиҳатлиқ ва давлатхоҳлиқлар қилдилар. Муқим худ бир арзадоштида сариҳ мени тилаб эди. Ўзбак вилоятни мундоқ янгли олғон маҳалда бизнинг боқиб турмоғимиз муносиб кўрунмади, чун мунча элчилар ва арзадоштлар йибориб бизни тиладилар, аларнинг келиб мулозамат қилмоқларида тараддуд камроқ қолди. Бори беклар ва соҳиб рай кишилар била машварат қилиб, сўзни мунга қўюлдуким, черик отланилғай, бу аргун беклари қотилғондин сўнг Ҳуросон устиға юрумакни ё ҳар маслаҳат бўлса, буларнинг салоҳ ва савобдийди била қарор берилғай. Бу азимат била Қандиҳор сари мутаважжиҳ бўлдук.

<sup>10</sup> Букун эшак олати Абдуллодан бошқа ҳеч шоир олтин бетини кўрмаган. Биной шоирдан олтин тама қилади, бироқ улардан эшак олатини олади, холос.

Ҳабиба Султонбегимким, ани янга дер эдим, нечукким мазкур бўлди, қизи Маъсума<sup>11</sup> Султонбегимни Ҳирида муқаррар бўлгон йўсунлуқ олиб келди. Ғазнида мулоқот қилдук. Хисрав кўкалтош ва Султонқули чиноқ ва Галой Билол Ҳиридин қочиб Ибни Ҳусайн мирзонинг қошига борур эдилар. Андин Абулмуҳсин мирзо қошига борурлар. Анда ҳам тура олмай, бизнинг қошимизга алар била келдилар.

Қалотга етганда қалин Ҳиндустон савдогариким, Қалотга савдо қилгали келган экандурлар, қоча олмадилар, черик эли алар устига-ўқ етиб борди. Аксар барин бўлдиларким, мундоқ ёғилиқ маҳалда ёғи вилоятга келадурганни таламоқ керак, мен ризо бўлмадим. Дедимким, савдогарнинг не гуноҳи бор, мундоқ жузъий-жузъий фойладин тенгри ризосини арода кўруб кечсак, мунинг муқобаласида куллий-куллий фавоид тенгри таоло рўзи қилғусидур. Нечукким, ушбу неча кунда Ғилжини чопа отлангонда Маҳманд афғоний қўй ва мол ва аҳл ва аёл била черикнинг бир йиғочда эканда аксар ани чопмоққа барин бўлдунгиз, ушбуни мулоҳаза қилиб мен рози бўлмадим. Тонгласиға-ўқ тенгри таоло ёғи афғонийнинг молидинким, ёғиким Ғилжи бўлғай, онча черик элига рўзи қилдиким, ҳеч чопқунда мунча қўй тушмабтур эди. Қалоттин ўтуб тушуб, бу савдогарлардин пешкан расми била бирор шма оилди.

Мирзохонниким Қобулни олгондин сўнгра Хуросон сари рухсат берилиб эди, яна Абдураззоқ мирзоким, биз Хуросондин чиққонда анда қолиб эди, Қалоттин ўтганда бу икки мирзо Қандиҳордин қочиб келдилар. Баҳор мирзонинг набираси Жаҳонгир мирзонинг ўғли Пирмуҳаммад мирзо, бу Пирмуҳаммад мирзонинг онаси мирзолар била келиб мулозамат қилди. Шоҳбек била Муқимға кишилар ва хатлар йиборилдиким, сизларнинг сўзунгиз била келдук, ўзбакдек ёт ёғи Хуросонни олди, келинг! Не таврким салоҳи давлат бўлса сизларнинг иттифоқ ва савобдийдингиз била қарор берали. Хат битимокдин ва бизни тиламоқдин мункир бўлуб, рустойёна ва дурушт жавоблар йибордилар. Ул рустойликларидин бири бу эдиким, Шоҳбек манга битилган хатнинг орқасида беклар бекларга, балки улўроқ мартабалиқ беклар кичикрак чарғалик бекларга муҳр босар ерда қоғознинг ўртасида муҳр босиб йиборибтур. Агар мундоқ рустойёна харакотлар қилмаса эрди ва бу навъ дурушт жавоблар йибормаса эди, иш мунга етмас эди. Нечукким:

Ситеза бажои расонад сухан,  
Ки вайрон кунад хонадонни куҳан<sup>12</sup>.

Ушбу ситезаларидин ва рустойликларидин эдиким, хонумонларини ва ўттуз-қирқ йил қозғонларини барбод бердилар.

<sup>11</sup> Қ. б. — Хадича.

<sup>12</sup> Зугм билан айтилган сўз шу даражага етказдики, қадимий хонадонларини вайрон қилиб юборди.

Шаҳри Сафо навоҳисиди эрканда бир кун ўрду ичиди ғалат ғавғое тушти. Борча черик эли яроғланиб отландилар, мен ғул ва таҳоратга машғул эдим. Беклар ғалаба изтироблар қилдилар, фориг бўлуб отландим. Чун ғавғо ғалат эди, бир замондин сўнг босилди. Андин кўчбаркўч юруб келиб Гузарға туштук, мунда ҳам бир неча сўзлашмоқ тарҳини солдук, парво қилмай инод ва саркашлик мақомида-ўқ эдилар. Мунни билур давлатхоҳлар арз қилдиларким, Қандиҳорга келур рудларнинг боши Бобо Хусайн Абдол ва Халишак тарафидур. Ул юзга ўтуб Қандиҳорға келур рудларни тамом йиқмоқ керак. Сўзни мунга қўюб, сабоҳи жибаланиб, бронғор, жвонғор, ясол ясаб, Халишак кўчулди. Шоҳбек га Муқим Қандиҳор тоғининг мен тош иморат қоздурғон тумшугининг олида шомиёна тикиб ўлтуруб эдилар. Муқимнинг кишиси тезлик қилиб йиғоч орасида яқинроқ келдилар. Тўфон арғунким, Шаҳри Сафо навоҳисиди эканда қочиб келиб эди, ёлғуз арғунларнинг ясоли сарироқ сифинибтур. Ишқулло отлиқ етти-секкиз киши била айрилиб беррак келур. Ишқулло етти-секкиз кишидин илгаррак айрилур. Тўфон арғун ёлғуз бориб рўбарў бўлуб, қилич олишиб, отдин йиқиб, бошини кесиб, мен Санги Лаҳшак тўғрисидин ўтганда келтурди, шугун тутук.

Чун бу ер маҳаллот ва йиғоч ораси эди, мундоқ урушмоқни салоҳ кўрмай, домана била ўтуб, Халишакнинг олида руднинг Қандиҳор тарафидаги ўланга юрт таъйин қилиб тушадур эдукким, Шерқули қоровул илдам келиб, арз қилдиким, ёғи ясоб етишти. Қалоттин ўтгани черик эли хили очлиқ, танқислиқ тартиб эди. Халишак навоҳисига келгач, юққори-қуйи қўй ва ўй ва ошлиқ ва сомон жиҳатидин черик элининг кўпраги бутраб тарқаб эди. Черикни йиғилурига боқмай чопа отландилди. Бизнинг неким бўлғон кишимиз икки мингга ёвушқай эди, мунда тушар маҳалда, нечукким мазкур бўлди, юққор-қуйи черик элидин хили киши бориб эди, уруш вақти алар қўшула олмадилар. Урушта ҳозир кишимиз минг чоғлиқ бўлғай эди. Агарчи кишимиз оз эди, вале хили яхши тузук га мазбут ясол таъбия ва тартиб қилиб эдим. Ҳеч маҳал онча тартиб ва насақ била ясамайдур эдим. Хосса тобиндаким тамом иликдин иш келур йигитларни айрилиб эди, тамом ўн-ўн ва эллик-эллик битилиб, битилиб ўн улуғи ва эллик улуғи таъйин этиб эдим. Ҳар ўн ва ҳар эллик ўнг қўлда ва сўл қўлда турар ерларини билиб, уруш чоғи қилур ишларини маълум қилиб, ҳозир ва нозир эдилар. Бронғор, жвонғор ва ўнг қўл ва сўл қўл, ўнг ён ва сўл ён ўнг ва сўл чопа отлангоч бекулфат ясамоқ ва беминнат тавочи черик эли ерлик ери била-ўқ мутаважжих бўлдилар.

Агарчи бронғор ва ўнг қўл ва ўнг ён бир маънисин бор, вале алфоз тағйири била ташхис мухталиф маонийга мен итлоқ қилдим. Неччукким, маймана ва майсараким, бронғор ва жвонғор дерлар, ясолда қалбнингким, ғул дерлар, дохили эмас. Мунда бу навъ ясолни ўшул сарофате била бронғор ва жвонғор дейилди. Яна ғулким, бошқа ясолдур, му-



пинг ямин ва ясорини имтиёз учун ўнг қўл, сўл қўл битилди. Яна ғулдаким, хосса тобиндур, мунинг ямин ва ясорини ўнг ён ва сўл ён айтилди. Яна хосса тобиндаким, бўй тенгидур, турки лафзида мужаррадни ҳам бўй дерлар, мунда ул бўй мурод эмасдур, яқин муродтур, мунинг ямин ва ясорини ўнг ва сўл оталди.

Бронғор: Мирзохон, Ширим тағойи, Ерак тағойи оға-инилари била, Чалма мўғул, Айюббек, Муҳаммадбек, Иброҳимбек, Али Сайид мўғул мўғуллари била, Султонқули чухра, Худобахш ва Абулҳасан оға-инилари била.

Жвонғор: Абдурраззоқ Мирзо, Қосимбек, Тенгриберди, Қанбар Али, Аҳмад элчи Бўга, Ғўри барлос, Сайид Хусайн Акбар, Миршоҳ қавчин. Эровул: Носир мирзо, Сайид Қосим эшик оқо, Муҳиб Али қўрчи, Бобо ўғли Олловеран туркман, Шерқули қоровул мўғул оға-иниси била, Муҳаммад Али.

Ғулда менинг ўнг қўлумда Қосим кўкалтош, Хисрав кўкалтош, Султон Муҳаммад дўлдай, Шоҳ Маҳмуд<sup>13</sup> парвоначи, Қул Боязид баковул, Қамол шарбатчи; сўл қўлумда Хожа Муҳаммад Али, Дўст Носир, Мирим Носир, Бобо Шерзод, Хонқули<sup>14</sup>, Вали хизоначи, Қутлуқ қадам қоровул, Мақсуд сувчи, Бобо Шайх; ғулда тамом ичкилар эди, улуг беклардин киши йўқ эди.

Бу мазкур бўлғонлардин ҳануз ҳеч ким беклик мартабасига етмайдур эди. Бу бўйда битилган Шербек, Ҳотам қўрбеги, Кепак, Қулбобо, Абулҳасан қўрчи, мўғуллардин Урус Али Сайид, Дарвеш Али Сайид, Хушкелди Чалма, Дўсткелди Чалма тоғчи<sup>15</sup> ва Амачи Минди, туркманлардин Мансур ва Рустам Али оға-иниси била, Шоҳназар, Суюндук.

Ғаним кишиси икки бўлак бўлди: бир бўлак Шоҳ Шужоъ арғунким, Шоҳбек-ўқ битилгусидур; яна бир бўлак иниси Муқим. Бу арғунларнинг қаросини олти-етти минг чинорлар эди, тўрт-беш минг яроғлиқ кишисида худ ҳеч сўз йўқ эди. Ғул била ва бронғор била ўзи рўбарў бўлди. Муқим жвонғор била рўбарў бўлди. Муқимнинг чериги оғасининг черигидин чизи камроқ бўлғай эди. Бизнинг жвонғорғаким Қосимбек ва ҳамроҳлари бўлғайлар, маҳкам зўр келди. Уруш вақтигача икки-уч киши Қосимбекдин келиб кўмак тилади. Чун олимизда бизнинг ғанимибиз ҳам зўр эди, киши айира олмадук. Ғаним тарафиға бедаранг мутаважжих бўлдук. Ўқ кела бошлағон фурсатта бир даст бизнинг эровулимизни уруб ёндуруб ғулға чиқтилар. Ўқ қўюбким, юрудук, андак фурсат ўқ қўюб, тўхтағондек қилдилар. Ўтрумда бир киши элни чақириб, оттин тушуб-ўқ қўяр хаёл қилди, биз бетаваққуф юруб келга-

<sup>13</sup> Қ. б. — Шоҳ Муҳаммад.

<sup>14</sup> Қ. б. — Жон Али.

<sup>15</sup> Қ. б. — боғчи.

нимиз била бўлдура олмади, отланиб юруй берди. Бу яёқ тушган Шоҳбек ўзи экандур.

Уруш асносида Пирибек туркман тўрт-беш оға-иниси била дасторларин олиб, ёғидин юз эвруб бизга кирдилар. Бу Пирибек ул туркманлардиндураким, Шоҳ Исмоил Бояндур салотиниға мусаллит бўлуб, Ироқ мамоликиға мутасарриф бўлгонда Абдулбоқи мирзо ва Муродбек Бояндур бошлиқ туркман беклари била келиб эдилар.

Бронғоримизни ёғи бурунроқ олиб тебради. Бронғоримизнинг учи мен ясагон боғқа санчилиб борди. Бронғоримиз Бобо Ҳасан Абдолдин хили қуйироқ улук ахмил ариқларға етиб борди. Бизнинг жвонғорнинг ўтрисида Муқим эди—тавобиъ ва лавоҳиқи била. Жвонғор кишиси ғаними Муқимға боқа асру оз эди. Тенгри рост келтурди, Қандаҳор ва кентлариға борур уч-тўрт улук ахмил ариқлар бизнинг жвонғор била ғаним орасида воқиъ бўлди. Гузар бошини тутуб, ўтгали қўймадилар.

Жвонғор кишиси боужуди озлиқ яхшилар тўхтаб оёқ беркитти. Аргунлар тарафидин Ҳалвочи тархон сув ичида Қанбар Али ва Тенгриберди била чопқулаштилар, Қанбар Али яралиқ бўлди. Қосимбекнинг яғриниға<sup>16</sup> ўқ тегди. Ғури барлоснинг қошининг устига ўқ тегди. Қочорининг устида чиқди. Ушбу фурсатта ёғини қочуруб, бу ариқлардин Мурғон тоғининг тумшуғи сари ўтук. Ариқлардин ўтар фурсатта бир бўз тўпчоқ отлиқ киши тоғ доманасида ул сори бу сори бормоққа мутарадид бўлуб, охир бир сори боқа тебради. Шоҳбекка ўхшаттим. Ғолибо, Шоҳбек экандур. Ёғини босқоч, тамоми черик киши тушурмоққа ва ёғини қувламоққа бордилар. Менинг била саноғлиқ ўн бир киши қолиб эди. Ул ўн бир кишидан дурусти Абдулло китобдор эди. Муқим ҳануз туруб урушадур эди. Кишимизнинг озиға боқмай, тенгрига таваккул қилиб, нақораларни қоқиб, ғаним сори боқиб юрудук.

Кўпу озға тенгридур бергучи,  
Бу даргоҳда йўқтур кишининг кучи.

«Қам мин фиатин қалилатин ғалабат фиатан касиратан биизниллоҳ»<sup>17</sup>.

Нақора унини эшитиб, бизнинг мутаважжиҳ бўлғонимизни билиб, қарор тариқин унутуб, фирор йўлин тутти. Тенгри рост келтуруб, ёғини қочуруб, Қандаҳор сори юруб, Фаррухзодбекнинг чаҳорбоғиғаким, бу тарихта андин асари қолмайду, келиб туштук, Шоҳбек ва Муқимким қочтилар, Қандаҳор қалъасиға кира олмадилар. Шоҳбек Шол ва Мастунг сори чиқти. Муқим Замини Довар тарафи борди. Қўрғон беркитгунча киши қўймайдур эди.

<sup>16</sup> Л. б. — пешонасиға.

<sup>17</sup> Бу арабча жумланинг мазмуни: «Худонинг амри билан кичик тўданинг қатти тўда устидан ғалаба қилгани озмунча эмас».

Қулибек аргуннинг оға-инисидин Аҳмад Али тархон ва баъзилар-ким, манга ихлос ва ақидалари маълум бўлуб эди, қўрғонда эдилар, сўзлашиб, оға-иниларининг жониға амон тиладилар. Мазкур бўлғонлар иноят била машмул бўлуб, қилғон истидъолари мабзул бўлди. Қўрғоннинг Мошур дарвозасини очтилар, элнинг бошсизлигини мулоҳаза қилиб, ўзга дарвозаларни очилмади. Ушбу очилғон дарвозада Ширимбекни ва Ёракбекни тайин қилилди. Ўзум бир неча ичкилар била кириб, бошсиз элни отқулаб, сиёсат учун бир-икки кишини ҳам буюрдумким, ўлтурдилар. Аввал Муқимнинг хазинасиға еттимким, Тош қўрғонда эди. \*Абдурраззоқ мендин илгаррак келиб тушуб экандур<sup>18</sup>. Абдурраззоқ мирзоға бирор нима хазинадин иноят қилиб, бу хазинанинг устиға Дўст Носирбекни ва Қул Боязид баковулни ва бахшилардин Муҳаммад бахшини муқаррар қилилди.

Мундин ўтуб аркка бордим. Ҳазина устиға Шоҳбек, Хожа Муҳаммад Алини ва Шоҳ Маҳмудни ва бахшилардин Тағойи Шоҳ бахшини муқаррар қилдук. \*Мирхон деган Зуннуннинг девонининг уйиға Мирим Носирни ва Мақсуд сувчини йлборилди, Носир мирзоға туттурулди. Мирзохонға Шайх Бусайд тархонни туттурулди<sup>19</sup>. Ул вилоятларда мундоқ қалин оқ ёрмоқни ҳаргиз кўрунган эмас эди. Балки мунча ёрмоқ кўрган кишидин ҳам эшитилган эмас эди. Ул кечаси аркта-ўқ бўлдум. Шоҳбекнинг Сунбул қулини тутуб кетурдилар. Аввал маҳалда агарчи маҳрами эди, онча риоят топмайдур эди. Бировга топшурдим, яхши эҳтиёт қилмай қочурубтур.

Тонгласи Фаррухзоднинг чахорбоғиғаким, ўрду аида эди, келдим. Қандаҳор вилоятини Носир мирзоға бердим. Хизоналарни забт қилиб, юклаб чиқар маҳалда, арктағи хизонадин бир қатор тева юки оқ танга Носир мирзо олиб қолибтур. Ани тиламай, Носир мирзоға-ўқ иноят қилдим. Андин кўчуб Қушхона ўлангига тушулди. Ўрдуни кўчуруб, ўзум сайр қилиб, кечрак ўрдуға келдим. Бурунғи ўрду эмас, таниғусиз ўрдуе бўлубтур: яхши тупчоқ отлар ва қатор-қатор нар ва моя тевалар ва хачирлар ва қумош рахтлиқ хар, зинлиқ моялар ва сақарлот ва махмал чодирлар ва шомийоналар ва ҳар уйда харвор-харвор сандуқлар. Бу икки оға-инининг жиҳотини бошқа-бошқа хазина қилиб эди. Ҳар хазинада сандуқ-сандуқ ва танг-танг рахтлар ва ортмоқ-ортмоқ ва қоп-қоп оқ тангалар, ҳар кимнинг ўтоғида ва чодирда ҳар жинс ўлжадин бисёр эди, қўй ҳам бисёр эди, қўйға чандон ҳам парво қилмадилар.

Қосимбекка Қалотнинг ичидагиларниким, Муқимнинг навкарлари аида эди, бошлиғи Қўч аргун ва Тожиддин Маҳмуд эди, мол ва жиҳот-

<sup>18</sup> Л. б. — Бу ибора йўқ.

<sup>19</sup> Қ. б. — Бу жумла қуйидагича: «Ва Мирзон отлиқ девоннинг уйиға Мирзохон шайхга Абусайд мирзони туттурулди. Зуншубек ва Мирим Носир ва Мақсуд сувчини йлбориб, Носир мирзоға туттурдук.

лари била иноят қилдим. Қосимбек чун хисоб билур киши эди, Қандаҳор навоҳисиди кўп тураримизни салоҳ кўрмай, айта-айта муҳассилликлари била кўчтурди. Нечукким мазкур бўлди, Қандаҳорни Носир Мирзога иноят қилиб, Носир мирзога рухсат бериб, Қобул азимати қилилди. Қандаҳор навоҳисиди хизона улашгуча фурсат бўлмади, Қаробогда тўрт-беш кун туруб, хазинани улашилди. Санамогнинг ишколи бор эди, тарозу била тортилиб улашилди. Бек ва бегот, навкар ва тобин харвор-харвор ва қоп-қоп оқ тангани важҳ ва улүфалариға юклаб, кўтариб элтарлар эди. Қалин ўлжа ва мол, улүғ обрў ва номус била Қобулға келилди.

Султон Аҳмад мирзонинг қизи Маъсума Султонбегимнингким, Хуросондин тилаб келтуруб эдим, ушбу келганимда ақд қилдим. Олти-етти кундин сўнг Носир мирзонинг навкарларидин бир киши Шайбоқхон келиб Қандаҳорнинг қабагонининг хабарини келтурди. Бурун мазкур бўлуб эдиким, Муқим Замини Довар тарафи қочти, бориб Шайбоқхонни кўрар, Шоҳбекдин ҳам мутавотир кишилар борур. Буларнинг иғво ва ангизидин Шайбоқхон Ҳиридин тоғ йўли била мени Қандаҳорда хаёл қилиб, Қандаҳор устига илғар, ушмуни мулоҳаза қилиб, Қосимбек тажрибалиқ киши муҳассилликлар била Қандаҳордин бизни кўчтурди.

Ҳарчи дар ойна жавон бинад,  
Пир дар хишт пухта он бипад<sup>20</sup>.

Келиб Носир мирзони Қандаҳорда муҳосара қилур. Бу хабар келгач бекларни тилаб машварат қилилди. Бу сўзлар ораға туштиким, ўзбак ва Шайбоқхондек ёт эл ва қари душман жамиъ Темурбекнинг авлодининг илигидаги вилоятқа мутасарриф бўлдилар. Турк ва чиғатойдин ҳар гўша ва канорда ҳам ким қолиб эдилар, баъзи рағбат била, баъзи қарҳ била ўзбакка пайваста бўлдилар. Бир мен Қобулда қолиб эдим. Душман бисёр қавий, биз кўп заиф, не маслаҳат қилмоққа эҳтимол, не муқовамат қилмоққа мажол. Мунча қувват ва қудрат. Ўзумизга бир ер фикрини қилғулукдур ва бу миқдор фуржа ва фурсатта қавий душмандин йироқроқ айрилғулуктур, ё Бадахшон жониби, ё Ҳиндустон сори жазм қилмоқ керак. Бу икки тарафдин бир тарафға бормоқни жазм қилмоқ керак. Қосимбек ва Ширимбек тавобии била Бадахшон бормоққа барин эдилар. Ул фурсатта Бадахшонда бош кўтарганлар бадахшонийлардин Муборакшоҳ вазир эди. Яна Жаҳонгир туркман ва Муҳаммад қўрчи эди, Носир мирзони чиқариб эдилар, ўзбакка ҳам кирмайдурлар эди.

Мен ва баъзи ички беклар Ҳиндустон тарафи бормоқни таржиҳ қилиб, Ламғонға мутаважжиҳ бўлдук. Қандаҳор фатҳидин сўнг Қалот ва

<sup>20</sup> Ёш киши ойнага қараб нима кўрса, кекса одам хиштга қараб, ундан ҳам яхшироқ кўради.

Тарнук вилоятини Абдураззоқ мирзога иноят қилиб, Абдураззоқ мирзопи Қалотда қўюлуб эди. Ўзбак Қандаҳорни келиб қабағоч Абдураззоқ мирзо Қалотта тура олмай Қалотни солиб чиқти. Биз Кобулдин кўчган фурсатта келди. Кобулда Абдураззоқ мирзони қўюлди. Бадахшонда чун подшоҳ ва подшоҳзодалардин киши йўқ эди<sup>21</sup>, Шоҳбегимнинг муносабати била ё савобдийди била Мирзохон Бадахшон жонибиға майл қилди. Мирзохонға Бадахшон сори рухсат берилди. Шоҳбегим ҳам Мирзохон билла мутаважжих бўлдилар. Менинг холам Меҳр Нигорхоним ҳам Бадахшон бормоқ бўлдилар. Менинг била бўлмоғларининг муносабати кўпрак эди, туққонлари эдим, ҳар неча манъ қилилди, мамнуъ бўлмадилар. Улар ҳам тебрадилар.

Жумодил-аввал оғи Кобулдин Ҳиндустон азимати била кўчулди. Хурд Кобул била юруб Сурх работ била Қўруқсойга инилди. Кобул била Ламғон орасидағи афғонлар амонлиқта ҳам дузд ва дузд афшордурлар, мундоқ вақойиъни худ тилаб топа олмаслар. Мени Кобулни ташлаб Ҳиндустонға борадур деб, бир ёмонлиқлари ўн бўлди, яхшилари ҳам ёмонлиққа эврулди. Анга еттиким, Жигдалиқдин кўчган сабоҳи оралиқдағи (хизр хайл, хирилжи ва хугиён) афғонлари Жигдалиқ кўталини тўсмак хаёл қилиб, шимол тарафидағи тоғқа ясоб келиб, дабллар чолиб, қиличлар ўйнаб \*тика қила бошладилар<sup>22</sup>. Отланғон била буюрдумким, черик эли тўшлуқ-тўшидин тоғқа юругайлар. Черик эли ҳар қўл ва ҳар қонгсор била чопқон била мутаважжих бўлдилар. Афғонлар бир замон тўхтаб, бир ўқ ҳам қўя олмадилар, қоча бердилар. Афғонларни қавлаб тоғқа чиқтим, бир афғон қуйи ёнимдин ёнлаб, қочиб борадур, қўлиға ўқладим. Бу ўқ теккан афғонни, яна бир неча афғонни туб келтурдилар. Сиёсат учун баъзисини сихқа ўлтурғузулди.

Нингнаҳор туманига Одинапур қўрғонининг олиға тушулди. Бурунроқдин дур андешлик қилиб, ҳеч бир юрт фикрини қилилмайду эди. Не бормоққа ере муқаррар, не турмоққа юрте муайян, юққори-қуйи яна бир хабар олғунча юрттин кўч қилиб кўчулур эди. Кеч куз эди. Шолини тузларда аксар кўтариб эдилар. Бир сув билур кишилар арзга тегурдиларким, Алишанг туманининг руди юққори Мил канори шолини қалин экарлар. Черикка қишлиқ ошлиқ эҳтимоли борким, андин ҳосил бўлғай. Нингнаҳор жулгасидин отланиб, илдам келиб, Сойгилдин ўтуб, Пуромин дарасиғача борилди, қалин шоли черик эли олдилар. Шолизорлари тоғнинг тубида эди, эли қочиб чиқти. Бир неча кофир қатлға борди. Пуромин дарасининг тумшугидин бир неча йигитни саркўбқа чиқарилиб эди, ёнар маҳалда кофирлар тоғ устига илдам келиб ўқ қўйдилар. Қосимбекнинг куёви Пуронни етиб, болту била чопиб олур

<sup>21</sup> Қ. б. — «Хонмирзани» сўзи бор.

<sup>22</sup> Қ. б. — тика қила ёздилар.

маҳалда, яна йигитлар ёниб зўрлаб қочуруб, Пуронни айриб олдилар. Куффорнинг шолизорида бир кеча қўнуб, қалин ошлиқ олиб ўрдуға келилди.

Ушбу айёмда Мандровар тумани навоҳисиди Муқимнинг қизи Мохчучукиким, ҳоло бу тарихда Шоҳ Ҳасаннинг пикоҳидадур, Қосим кўкалтошқа ақд қилилди.

Чун Ҳиндустон жониби бормоқ салоҳи топилмади, Мулло Бобойн Пашоғарийни бир неча йигитлар биле Қобулға йиборилди. Мандровар навоҳисидин кўчуб, Атар ва Севаға<sup>23</sup> келдук. Бир неча кун ул навоҳида ўлтурулди. Атардин Кунар ва Нургилни бориб сайр қилдим. Кунардин жолаға ўлтуруб ўрдуға келдим. Андин бурун жолаға ўлтургон эмас эдим. Хили хуш ёқти, мундин сўнг жола шойиъ бўлди.

Ушбу айёмда Мулло Мирак Фаркатий Носир мирзо қошидин келди. Шайбоқхон Қандаҳорнинг тош қўрғонини олиб, аркини ола олмай ёнғонини ва Шайбоқхон ёнғонидин сўнг баъзи жиҳатлардин Носир мирзо Қандаҳорни солиб, Ғазниға келганининг хабарини машруҳ арз қилди. Бир кундин сўнг Шайбоқхон Қандаҳор устиға ғофиллиқта келур, тош қўрғонни беркита олмаслар, қўярлар, аркнинг гирдида неча ерда нақб солурлар, неча қатла уруш келтурурлар. Ушмундоқ изтироҳ ҳолатида Хожа Муҳаммад Амин, Хожа Дўст Ҳованд, Муҳаммад Али пиёда, Шомий<sup>24</sup> қўрғондин ташлаб чиқарлар. Қўрғон эли маъюс бўлуб олдурур маҳалда Шайбоқхон сулҳ сўзини ораға солиб, Қандаҳор устидин қўпар.

Қўпмоғипинг жиҳати бу бўлурким, Қандаҳор устиға келурда ҳарамларини Нератуға йибориб экандур, Нератуда бир киши бош кўтариб, қўрғонға мутасарриф бўлур, бу жиҳатдин сулҳ гуна қилиб ёнар.

Бовужудким, қиш ўртаси эди, Бодиж йўли биле Қобулға келдук. Бодижнинг устида бир тошда буюрдимким, бу келур ва борурнинг тарихини қозғайлар. Ҳофиз Мирак битиди, Устод Шоҳ Муҳаммад сангтарошлиқ қилди. Шитоб учун ободон қозимади. Ғазнини Носир мирзоға иноят қилдим, Абдураззоқ мирзоға Ниганҳор тумони ва Мандровар ва Дараи Нур ва Кунар ва Нургилни берилди. Ушбу тарихқача Темурбекнинг авлодини бовужуди салтанат мирзо дерлар эди, ушбу навбат буюрдумким, мени подшоҳ дегайлар.

Ушбу йилнинг охирида сешанба кечаси зилқабда ойининг тўртида сфтоб ҳут буржида эди, Қобулнинг аркида Ҳумоюн<sup>25</sup> мутавааллид бўлди. Тарихи валодатини Мавлоно Сайидий шоир «Султон Ҳумоюнхон»

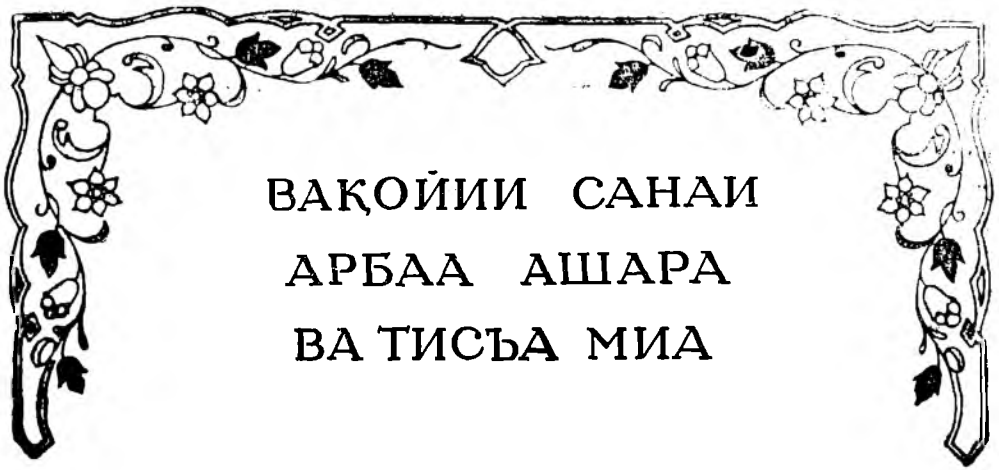
<sup>23</sup> Қ. б. — Атар ва Шева.

<sup>24</sup> Л. б. — Соқий

<sup>25</sup> Ҳумоюн — Бобирнинг биринчи ўғли, ҳижрий ҳисоби билан 913 йилда туғилганлигини шоирлар «Султон Ҳумоюнхон» ёки «шоҳи феруз қадр» сўзларида «аб-жад» ҳисоби билан чиқарганлар. Қайси ой ва қайси кунда туғилганини Бобирнинг ўзи айтиб ўтади.

топиб эди. Қобул шоирчаларидин биров, «шоҳи феруз қадр» топиб эди, уч-тўрт кундин сўнг Ҳумоюн исми била мавсум бўлди. Ҳумоюннинг валодатидин беш-олти кундин сўнг Чорбоққа чиқиб, Ҳумоюннинг валодатининг тўйи бўлди. Бек ва бегот улуг-кичик сочиқ келтурдилар, қалин оқ танга ўкулди, ондин бурун онча қалин оқ ёрмоқни бир ерда кўрулмайдура эди, хили яхши тўй бўлди.

---



ВАҚОЙИИ САНАИ  
АРБАА АШАРА  
ВА ТИСЪА МИА

**Б**

у ёз Муқур навоҳида Маҳманд афғоннинг бир бўлагини чопилди. Чопқундин келиб тушгандин неча кундин кейин Қўчбек ва Фақир Али, Каримдод ва Бобочўхра қочар хаёли қилибтурлар. Хабар топиб, киши йборилди. Истарғичнинг аёғидин олиб келдилар. Жаҳонгир мирзонинг тиригида ҳам булардин баъзи ярамас сўзлар арзға етиб эди, буюрдумким, барчани бозорбошида ясоққа еткургайлар. Дарвозаға элтиб, ип солиб осар маҳалда Халифани Қосимбек йбориб, муболағалар била гуноҳларини тилади. Бекнинг хотири жиҳатидин қонларин бағишладим, зиндонга буюрдумки, солгайлар.

<sup>1</sup> Тўққиз юз ўн тўртинчи (1508 — 1509) йил воқиялари.



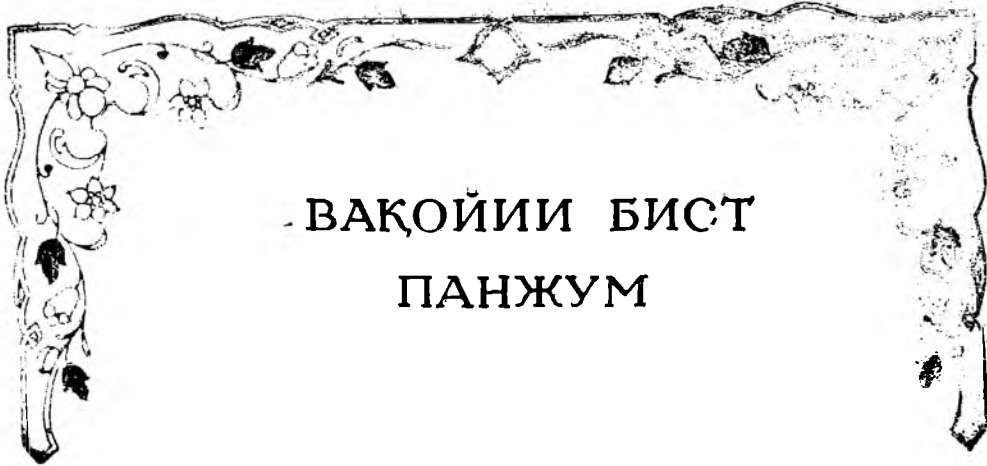
Ҳисорий Қундузийниким, Хисравшоҳ навқари мўғуллар улуғлари Чалма, Али Сайид Шакма, Шерқули, Эгу Солим, яна Хисравшоҳнинг чигатойдин риоят қилгон навқарлари Султон Али чуҳра, Худобахш бошлиғ, яна туркмандин Суюндук ва Шоҳназар бошлиғ икки-уч минг ўбдон йигитлар бу муддатда бир-бирлари била сўзлашиб, сўзни бир ерда қўюб, ёмонлиқ мақомида бўлубтурлар. Бу мазкур бўлгонлар Хожа Ривожнинг олида Сўнг қўрғон ўлангидин Чолок ўлангигача ўлтуруб эдилар. Абдураззоқ мирзо Ниганҳордин келиб, деҳи Афғонда ўлтурур эди. Бир-икки навбат буларнинг мундоқ терсанганини Муҳиб Али қўрчи Ҳалифа била Мулло Бобоға айтур, манга ҳам имое қилдилар. Инонғу-дек сўз эмас эди, парво қилилмади.

Бир оқшом чорбоғда девонхонада ўлтуруб эдимким, кеч намоз хуфтанда ёндин Мусо Хожа яна бир киши била илдам келиб, қулоғим-ға айттиким, мўғуллар таҳқиқ ёғиқмоқчи бўлдилар. Абдураззоқ мирзони ўзларига қўшарни таҳқиқ билмадук. Буларнинг ҳам бу оқшом ёғиғури жазм эмас эди. Тағофул қилиб, бир лаҳзадин сўнг ҳарам сари мутаважжих бўлдум. Ул маҳалда, ҳарамлар Боғи Хилватда ва Боғи Юрунчқада ўлтурурлар эди, ҳарамға ёвуқ етганда чуҳра-чурпа ва ятиш эли ёндилар. Эл ёнғондин сўнг мен ва Сарварқул шаҳр сари юрудук. Хандақ йўли била Оҳанин дарвозасига етиб эдимким, ул тарафдин бозор йўли била Хожа Муҳаммад Али келди, била келиб мен ҳаммомнинг тоқининг...<sup>2</sup>.

---

қорроқ воқия бўлубтур, бир куруҳқа ёвуқ добон чиқмоқ керак. То ганда узилиб, тамомланмай қолади. Шундан кейинги 10 — 11 йиллик воқиалар ҳам йўқ.

<sup>2</sup> Асарнинг бу боби бизнинг қўлимиздаги ҳар иккала нусхада ҳам шу ерга ет-



## ВАҚОЙИИ БИСТ ПАНЖУМ



ушанба<sup>2</sup> куни муҳаррам ойининг ғуррасида Чан-  
довал жулгасининг оёғида қаттиқ zilзила бўл-  
ди. Андоқким, имтидоди ярим соати нужумийға  
яқинлашти. Тонгласиға бу юрттин кўчуб, Бажур қўрғониға зўрламоқ  
доияси била Бажур қўрғонининг яқиниға тушуб, дилазоқ афғонийдин  
бир муътабар кишини Бажурға йибордукким, Бажур султониға ва элиға  
насиҳат қилғайким, қуллуқ мақомида бўлуб, қалъани топшурғайлар.  
Ул жамъи бесаодати жоҳил насиҳатни қабул қилмай, паришон жавоб-  
лар йибордилар. Фармон бўлдиким, черик эли тўра ва шоту ва қўрғон

<sup>1</sup> Иигирма бешинчи йил воқиялари.

<sup>2</sup> Қ. б. — Шанба.

олмоқ асбоби тайёр қилгайлар. Бу маслаҳат учун бир кун ўшул юртта ўлтурулди.

Панжшанба куни муҳаррам ойининг тўртида буюрулдиким, черик эли жиба кийиб, яроғланиб, отлангайлар. Жвонғор илгари юруб, Бажур қўрғонининг юққори ёнида сув киришида сувдин ўтуб, қўрғоннинг шимол тарафида тушгай. Ғул кишиси қўрғоннинг ғарби шимолида сувини кечмай, ноҳамвор баландлиқ ва пастлиқ ерда тушгай. Бронғор қуйиғи дарвозанинг ғарбида тушгай. Дўстбек бошлиғ жвонғор беклари сувдин ўтуб, тушар маҳалда қўрғондин юз-юз элликча яёқ чиқиб, ўқ кўйдилар. Бу беклар дағи илгари юруб, отқулашиб, яёқларни қўрғонга тикиб, фасил тубиға еткурдилар. Мулло Абдулмалик Хостий девонавор от била фасилнинг тубиға кириб юрур эрди. Агар шоту ва тўра тайёр бўлуб, кун кеч бўлмаса эди, ўшал соат қўрғон олилур эрди.

Мулло Турк Али ва Тенгрибердининг навкарлари ёғи била чопқулашиб, ғанимни олиб, бошини кесиб келтурдилар. Ҳар қайсисиға жулду ваъда бўлди. Бажур эли, чун \*туфангни кўрмайдур эдилар<sup>3</sup>, туфанг унидин ҳеч парво қилмадилар, балки туфанг унини эшитгач, тамасхур қилиб, муқобалада шаниъ ҳаракатлар қилурлар эди. Ушал куни Устод Алиқули беш кишини туфанг била отиб йиқди. Вали хозин ҳам икки кишини туфанг била йиқди. Ўзга туфангандозлар ҳам туфанг отмоқта бисёр жалодат кўрсатиб яхшилар оттилар. Қалқондин, жибадин, говсардин ўткара-ўткара, йиқита-йиқита оттилар. Оқшомғача шоядиким, етти-секкиз-ўн бажурий туфанг зарби била йиқилди экин. Андин сўнгра, андоқ бўлдиким, туфангнинг зарбидин бош чиқара олмаслар эди. Фармон бўлдиким, оқшом бўлубтур, черик асбобни тайёр қилиб, саҳар қўрғонга ёпушсунлар.

Одина куни муҳаррам ойининг бешида фарз вақтида фармон бўлдиким, уруш нақораси чалиниб, ҳар қайси ерлик-еридин юруб, қўрғонга ёпушқайлар. Жвонғор била ғул ўз булжорларидин якдаст тўра киюруб, шоту қўюб ёпуштилар. Халифа Шоҳ Ҳасан<sup>4</sup> арғун ва Аҳмад Юсуф бошлуғ тамом ғулнинг сўл қўлиға фармон бўлдиким, жвонғорға кўмак бўлгайлар. Қўрғоннинг шарқи шимолий буржининг тубиға Дўстбек кишиси кириб, қазмоқ-йиқмоққа машғул бўлдилар. Устод Алиқули ҳам анда эди, ул кун ҳам яхшилар туфанг отти, икки қатла фаранги отти. Вали хозин ҳам бир кишини туфанг била йиқти. Ғулнинг сўл қўлидин Малик Али қавчин шотуға бурун чиқиб, муддате ҳарб ва зарбқа машғул эди, ғул булжорида Муҳаммад Али жанг-жанг ва иниси Наврўз ҳар қайсиси бирор шотуға чиқиб, найза ва қилич тегурдилар. Яна бир шотуға Бобо ясаул чиқиб, болту била қўрғоннинг томини йиқмоққа ва бузмоққа

<sup>3</sup> — Л. б. — бу уч сўз йўқ.

<sup>4</sup> Қ. б. — Ҳусайн.

машғул эди, аксар йигитлар анда яхши юруб, қалин шиба уруб, ғанимни бош чиқарғали қўймадилар. Яна баъзи йигитлар ёғининг ҳарб ва зарбидин ҳеч парвой қилмай, ўқи билла тошини зарра кўзга илмай, қўрғон тешмак билла бузмоққа машғул ва машғуф эдилар. Чошт бор эдиким, шарқи шимолӣ буржиким, Дўстбекнинг кишиси қозадур эди, тешилиб, Дўстбекнинг кишиси ғанимни қочуруб, бурж устига чиқтилар. Ушал замон ғул кишиси ҳам шотудин қалъага чиқтилар, ғулдин ул қўрғонга чиқти. Тенгри таолонинг лутфи ва инояти билла мундоқ мазбут ва мустаҳкам қўрғон икки-уч соати нужумийда фатҳ бўлди. Йигит-яланг улча имкони жид ва эҳтимом эди, зоҳир эттилар ва баҳодирлиқ оти ва некном ҳосил айладилар.

Бажур эли чун боғи эдилар, ислом эли билла ёғи эдилар, бовужуди бағй ва душманлиқ куффор русуми бу эл ичида шойиъ эди ва ислом ойини ул хайл арасида зойиъ бўлуб, қатли омга бориб, аҳл ва аёллари тамом асир бўлди. Тахминан уч мингдин кўпрак киши қатлга борибтур. Чун шарқ сари уруш тушмайдур эди, озроқча киши шарқ тарафидин қочиб чиқтилар.

Қўрғон фатҳ бўлгондин сўнг, кириб қўрғонни сайр қилилди. Томларда ва уй ва кўчаларда ва кўйларда бениҳоят ўлук ётиб эди, ўтувчи-кечувчи ўлукларнинг устидин убур ва мурур қилурлар эди. Сайрдин ёниб, султонларининг уйида ўлтуруб, Бажур вилоятини Хожа Қалонга иноят қилдук. Кўмак учун ўбдон йигитлардин қалин киши таъйин қилиб, намоз шом ўрдуға келилди.

Тонгласи кўчуб, Бажурнинг жулгасида Бобоқаро чашмасиға тушулди. Ҳар неча бандиким қолиб эди, Хожа Қалоннинг шафоати билла ғуноҳларин бағишлаб, аҳл ва аёлларини аларға қайтиб рухсат берилди. Баъзи султонлари ва саркашлариким, иликка тушуб эди, ясоққа етди.

Султонларининг боши билла бир неча бош бу фатҳ хабари билла Кобулға йиборилди. Бадахшон ва Қундуз ва Балхқа ҳам фатҳномалар билла бошлар йиборилди. Шоҳ Мансур Юсуф Зайиким, Юсуф Зайидин келиб эди, бу фатҳда ва бу қатли омда бор эди, тўн кийдуруб. Юсуф Зайига сиёсатлар билла фармонлар битиб, рухсат берилди.

Бажур қўрғонининг муҳиммотидин хотиржам қилиб, сешанба куни муҳаррам ойининг тўққузидида кўчуб, бирор куруҳ қуйироқ ушбу Бажур жулгасида-ўқ тушуб, бир баландида калла манора буюрулди.

Чоршанба куни, муҳаррам ойининг ўнида сайр қила отланиб, Бажур қалъасиға бориб, Хожа Қалоннинг уйида шурб мажлиси бўлди. Бажур навоҳисидағи кофирлар бир неча тулунда чоғирлар келтурдилар. Бажурнинг чоғири ва меваси тамом навоҳисидағи кофирстондин келур. Кеча анда бўлуб, сабоҳи қўрғоннинг бурж ва борусини мулоҳаза қилиб, отланиб, ўрдуға келдим.

Тонгласи кўчуб, Хожа Хизр рўди ёқасиға тушулди, андин кўчуб,

Чановал рўди ёқасига туштук. Фармон бўлдиким, Бажур қўрғониға \*кўмак битилган эл бебоқий Бажурға борғайлар.

Якшанба куни ойнинг ўн тўртида<sup>5</sup> Хожа Қалонға туғ иноят қилиб, Бажур қўрғониға рухсат берилди. Хожа Қалонға рухсат бергондин бир-икки кун сўнг буғина қитъа хотирға келди. Хожа Қалонға битилиб йиборилди.

Қарору аҳд баёр инчунин набуд маро,  
Газид ҳажру маро кард беқарор охир,  
Ба ишваҳойи замона чи чора созад кас,  
Бажур кард жудо ёрро зи ёр охир<sup>6</sup>.

Чоршанба куни муҳаррам ойининг ўн еттисида Султон Алоуддин Саводий Султон Вайс Саводийнинг муоризи келиб, мулозамат қилди. Панжшанба куни Бажур била Чановал орасидағи тоғни овладук. Бу тоғнинг буғу, марали қопқора ранглик бўладур. Қуяруғи яна бир ўзгача ранглик, ғолибо мундин қуйи Ҳиндустон буғу, марали тамом қопқора бўлур. Ушбу кун яна бир сариқ қуш тушти, ул дағи қора эди. Қўзлари ҳам қора эди. Ушбу кун бургут бир кийик олди.

✓ Черик элида ошлиқ камроқ бўлуб эди, Қаҳрож дарасига бориб, ошлиқ олиб, Саводқа Юсуф зай афғонийнинг устиға юрмак азимати била одина куни кўчуб, Чановал суви била Бажур суйининг қотилиши била Панжкўра суйининг оралигиға тушулди. ✓

Шоҳ Мансур Юсуф зай бир неча хушхўр ва кайфиятлик камоли келтуруб эди. Бир камолини уч бўлуб, бир ҳиссани мен едим, бирини Гадоий тағойи яна бирини Абдулло китобдор; ғарийб гузаро кайфият қилди, ул мартабадаким, намоз шомда беклар йиғилгонда кенгашга чиқа олмадим. Ажаб нимадур, эмдилар ўшал жинс камолидин бирни дурст ейилса маълум эмаским, анинг ярмича кайфият қилғай.

Андин кўчуб, Қаҳрож дарасининг ва Пешгром дарасининг оғзига ёвуқ Панжкўранинг олиға тушулди. Ушбу юртта эканда қор ўшуқтин ёғди. ✓ Бу орада аҳёнан қор ёғар экандур, эл таажжуб қилдилар. ✓

Султон Вайс Саводийнинг иттифоқи била черик маслаҳати жиҳатидин Қаҳрож элига тўрт минг харвор ошлиқ таҳмил бўлди. Бу ошлиқ тахсилаға Султон Вайс йиборилди. Рустойи кўхий эл ҳаргиз мундоқ таҳмилларни тортгон эмаслар. ✓ Ошлиқ бера олмай, бузулдилар. ✓

Сешанба куни ойнинг йигирма учида черикни Ҳиндубекка бошла-тиб, Панжкўраға чопқун йиборилди. Панжкўра тоғнинг ўртасидин юқ-қорроқ воқий бўлубтур, бир қуруққа ёвуқ добон чиқмоқ керак, то

<sup>5</sup> Л.б.—бу иборалар йўқ.

<sup>6</sup> Менинг ёр билан аҳд ва қарорим бундай эмас эди-ку? Охирда ҳажри чақиб, беқарор қилди мени. Замона ишваларига киши нима чора қилади? Охирда Бажур ёрви ёрдан жудо қилди.

Панжкўранинг кентларига киши етгай. Эл қочиб чиқиб эдилар, бир по-ра гала қараларини ва уйларидин қалин ошлиқларини келтурдилар. Тонгласи черикни Қўчбекка бошлатиб чопқун йиборилди.

Панжшанба кунининг йигирма бешиди черик эли ошлиқ олур маслаҳати жиҳатидин, Қаҳрожнинг дарасининг ичига Мондиш кентла-рига тушулди.

Хумоюндин сўнгра Хумоюн била бир туққон неча фарзанд бўлди, турмади. Ҳиндол ҳануз туғмайдур эди. Бу навоҳиларда эканда Моҳим-дин хат келди. битибдурким, хоҳи ўғул бўлсун, хоҳи қиз, менинг бахту толим—манга беринг, мен фарзандчилай сахлай.

Одина кунининг йигирма олтисида ушбу юртта эканда Ҳиндолни Моҳимга бериб, хатлар битиб, Юсуф Али рикобдорни Қобулга йиборил-ди. Ҳануз Ҳиндол туғмайдур эди, ушбу юртта эканда, Мондиш вилояти-да даранинг ўртасида бир баланли устида бир улуғ суфа тош била ясалдиким, оқ уй пешхонаси била сиғди. Бу суфанинг тошларини тамом ичкилар ва сипоҳилар ташидилар. \*Бу сўзнинг тафсили будурким, чун анинг била туққонлардин ул замонгача бир ўғулким бор эди, андин ки-чик, ўзга боридин улуғ яна уч қиз: бири Меҳржон, яна иккиси кичиклик-да турмадилар. Ва бир туққон ҳаваси хили бор эди. Ул замонда Дил-дор оғачанинг бўйи оғир эрди. Мен дер эдимким, не бўлғай эди, анга бир туққон бўлса эди. Ҳазрат волида дедиларким, агар Дилдор оғача ўғул туқса, олиб асрасам нечукдур? Мен дедим: бисёр хўбтур.

Ғолибо зуафо орасида фоле расмдурким, ўғул бўлурму, ё қиз бў-лурму экин деб икки коғазда бирида Али ё Ҳасан битиб, яна бирида Фотима битиб, икки қулула балчиқ ичида қўюб, ул балчиқларни бир аёғ сув ичиға қўярлар. Ҳар қайси бурна очилса андин истидлол қилурлар; эр келса, эр бўлур, қиз келса, қиз бўлур дерлар, фол қилдилар, эр кел-ди. Чуп мужда бўлди, анинг юзидин-ўқ хат битиб йиборлик.

Неча кундин сўнгра эр ўғул тенгри карам қилди, хабардин бурна уч кун туққондин сўнгра онаси олидин хоҳи ва нахоҳи олиб, уйимизга келтуруб сахлабтурлар. Чун валодатининг хабарини йибордук, Баҳрани олғонда бу хабар етар, таяммуан ва тафаъулан отини Ҳиндол қўйди-лар. Бу муносабатлардин манга ҳам инидур ва ҳам фарзанд<sup>7</sup>. Юсуф зайи афғондин Малик Шоҳ Мансур Малик Сулаймон шоҳнинг ўғли ке-либ эди. Давлатхоҳлиқ мақомида эди. Юсуф зайи улусининг маслаҳа-тиға анинг қизини тилалиб эди. Бу юртда хабар келдиким, Шоҳ Ман-сурнинг қизи била Юсуф зайининг моли келадур. Намоз шомда чоғир суҳбати бўлди, суҳбатта Султон Алоуддинни чорлаб ўлтурғузуб, хосса хилъат иноят бўлди.

Якшанба кунининг йигирма секкизида кўчуб, Қаҳрож дарасидин чиқиб туштук. Товусхон Юсуф зайи Шоҳ Мансурнинг иниси, мазкур

\*7 Л. б. — бу жойлар тушган.

бўлгон биродарзодасини бу юртта келтурди. Бисут<sup>8</sup> элининг Бажур қўрғонида муносабати бор жиҳатидин бу юрттин Юсуф Али баковулни йиборилдиким, кўчуруб Бажур қўрғониға келтургай. Кобулда қолгон черикка фармонлар битиб йиборилдиким, келгайлар.

Одина кунн сафар ойининг учиди Панжкўра суйи била Бажур суйининг қотилишиға тушулди.

✓ Якшанба кунн ойининг бешиди бу юрттин Бажур бориб, Хожа Калон уйида чоғир суҳбати бўлди.

Сешанба кунн ойининг еттисиди бекларни ва дилазок афғонларни улуғларини тилаб, кенгашиб, сўзини мунга қўюлдиким, йил охир бўлубтур, ҳутға бир-икки кун қолибтур, туздаги ошлиқни тамом кўтарибтурлар. Бу фурсатда Саводқа борсак, черик эли ошлиқ топмай танқислиқ бўлғусидур. Анбоҳар ва Пони Ёли<sup>9</sup> йўли била юруб, Ҳашнағарнинг юққори ёни била Савод суйини ўтуб, Юсуф зайининг сингирн Моҳура<sup>10</sup> тўғриси туздаги ўлтурғон афғонларниким, Юсуф зийн ва Муҳаммад зайи бўлгай, илғоб чопмоқ керак.

Яна йил эртароқ ошлиқ вақтида келиб, бу афғонларнинг фикрини бар асл қилмоқ керак. Сўзини мунга қўюб тонгласи чоршанба кунн Султон Вайс ва Султон Алоуддинға отлар ва хилъатлар иноят қилиб, исти-молатлар била рухсат бериб, кўчуб, Бажур тўғриси тушулди. Шоҳ Маисурнинг қизини черикдин мурожаат қилғунча Бажур қўрғонида қўюлди.

✓ Тонгласи кўчуб, Хожа Хизрдин ўтуб тушдук. Хожа Калонға бу юрттин рухсат берилди. Уруғ отлуғ била ортуқси черик масолиҳини ва оғир партолни Қунар йўли била Ламғонға йиборилди.

Тонгласи кўчуб, оғир партол ва тевани Хожа Мир Миронға бошлатиб, Жарғоту ва Дарвоза йўли била ва Қаро кўба кўтали била йибориб, ўзимиз жариди отлиқ била илғоб, Анбоҳар кўтали била ошиб,\* яна бир улуғ кўталдин ҳам ошиб, намоз шомдин<sup>11</sup> эртарак Пони Ёлиға тушулди. Ўғонбердинн бир неча киши била тил олғали илгаррак йиборилди. Чун афғонлар била орамиз ёвуқ эли, эрта кўчмалук. Чошт бор эдиким, Ўғонбердин келди. Бир афғонни олиб, бошини кесибтур, келурда бошни йўлда тушурубтур, кўнгул тилагудек таҳқиқ хабар келтурмади.

Туш била кўчуб, Савод суйини ўтуб, намоз дигардин эртароқ тушулди. Намоз хуфтанда отланиб, илдам юрудук. Офтоб бир найза бўйи чиққанда Рустам туркманниким, қоровуллуққа йиборилиб эди, хабар келтурдиким, афғонлар хабардор бўлуб, қўзғолишибтурлар. Бир пора афғон тоғ йўли била борадур. Мунн эшитгач илдамроқ юруб, чопқунчини илгарироқ айирдук, бориб, бир неча афғонни ўлтуруб, бошларини

<sup>8</sup> Қ. б. — Биҳсут — بهسوت

<sup>9</sup> Қ. б. — Пони мол.

<sup>10</sup> Қ. б. — Мамура.

<sup>11</sup> Д. б. — бу ибора йўқ.

кесиб, бир пора асир ва ўй ва галаларини келтурдилар. Дилазок афғонлари ҳам бир неча бош кесиб келтурдилар.

Ёниб, Қотланг навоҳисига тушулди. Уруғниким, Хожа Мир Мирон бошлаб келадур эди, ўтрисиға бошчи йиборилдиким, Мақомда келиб, бизга қўшулғай.

Тонгласи кўчуб, Қотланг била Мақомнинг орасига тушулди. Шоҳ Мансурнинг кишиси келди. Хисрав кўкалтош ва Аҳмадий парвоначини бир пора киши била уруқ ўтрисиға йиборилди.

Сешанба кунни ойнинг ўн тўртида Мақомға тушганда уруқ келиб қўшулди. Ушбу ўтгуз-қирқ йилда Шаҳбоз қаландар отлиқ бир мулҳид бор экандур, Юсуф зайининг бир жамоатини ва дилазокнинг бир жамоатини мулҳид қилғон ушбу қаландар экандур. Мақомнинг тоғининг тумшуғида бир парча пастроқ тоғ воқиъ бўлубтур, тамом даштларға мушриф, хили пурфазо ва мадди назарлиқ баланди воқиъ бўлубтур. Шаҳбоз қаландарни қабри анда эди, сайр қилиб келиб, мулоҳаза қилилди. Хотирға кечтиким, мундоғ ҳаволиғ ерда мулҳид қаландарнинг қабри бетакрибдур; буюрдукким, бузуб, ер била ҳамвор қилдилар. Чун хили сафолиқ ва ҳаволиқ ер эди, маъжун ихгиёр қилиб, бир замон анда ўлтурулди.

Бажурдинким ёнилди, Беҳра хаёли била ёнилиб эди, то Қобулға келиб эдук, ҳамиша Ҳиндустон юруши хаёлида эдук, баъзи мавоний жиҳатидин муяссар бўлмас эди. Бажур черикиниким, уч-тўрт ой черикладук, черик элининг илгига муътамад нима тушмади.

Чун Ҳиндустоннинг сарҳади Беҳра ёвуқ эди, хотирға кечтиким, филҳол жариди кирсак, черик элининг илигига бир нима тушса, бу хаёл била ёниб, афғонларни чошиб, Мақомға тушганда, баъзи давлатхоҳлар арзға еткурдиларким, Ҳиндустонға кирилур бўлса, бар-бунёдлик кирилса: баъзи черик Қобулда қолди. Бир пора ўбдон йигитларни Бажурда қўюлди. Ламғонға ҳам отлари ориглиғидин қалин черик ёнди. Мунда келганларнинг ҳам отлари андоқ харобтурким, бир кун қатрар мажоли қолмайдур.

Агарчи бу сўзлар маъқул эди, чун бу азимат қилилиб эди, бу ҳисобларға боқмай, эрта била кўчуб, Синд сувининг гузари сари мутаважжих бўлдук. Синд дарёсининг гузарини кўрган Мир Муҳаммад жолабонни оға-иниси била яна бир неча йигитларни буларға қўшуб, юққори-куйи гузар кўргали йиборилди.

Ўрдуни дарё сари юрутуб, мен Савоти тарафиким, Қаргхона ҳам дерлар, карг овлоғали бордим, бир неча карг пайдо бўлди. Вале Жангалли қалин эди, жангалдин чиқмади. Бир бузовлиқ карг тузга чиқиб, қоча берди, хили ўқ урулди, жангал ёвуқ эди, ўзини жангалға солди. Жангалға ўт солдилар, ул карг худ топилмади. Яна бир карг бузови ўтга



куюб, типрачилаб ётадур эди, бўғузлаб, ҳар киши шибронға<sup>12</sup> олди. Са-  
вотидин ёниб, хили саргардонлиқ тортиб, намоз хуфтанда ўрдуға келдук.  
Гузар кўра борғонлар, гузар кўруб келибтурлар.

Тонгласи панжшанба куни ойнинг ўн олтисида от ва тева била ва  
партол била кечиттин кечилди. Ўрду бозори ва яёқ ва эшакни жолабон-  
лар била кечурдилар. Ушбу кун гузар бошида эканда Нилобийлар ке-  
либ, тўққуз от<sup>13</sup> ва уч юз шоҳрухий пешкаш қилиб кўрдилар.

Эл тамом кечгач, ўшал намоз пешин-ўқ кўчуб, кечанинг бир поси-  
гача юруб, Качакут сувининг ёвуғиға тушулди. Андин эрта кўчуб, Ка-  
чакут сувини ўтуб, туш қотила Сангдаки кўталини ошиб тушулди. Сайид  
Қосим эшик оғо чоғдовул эди. Кейиндин кўч кейинча келадурган гу-  
журларни тутуб, бир неча бош кесиб келтурди.

Сангдакидин саҳар кўчуб, кеч намоз пешин Суҳон сувини ўтуб ту-  
шулди. Ўрдунинг кейини тун ярмигача кела қолди, маҳкам узоқ кўч эди.  
Отнинг бемажоллиғи ва ориқлиғи маҳалли бисёр зўр бўлди, хили от  
қолди.

Беҳрадин етти куруҳ шимол сари бир тоғ тушубтур. Бу тоғни «За-  
фарнома»да ва баъзи китобларда «Кўҳи Жуд» битибтурлар, важҳи тас-  
мияси маълум эмас эди, сўнгралар маълум бўлди: бу тоғда бир ота нас-  
лидин икки хил эл бор. Бирини жуд ва бирини жанжуҳа дерлар. Бу  
тоғдағи ва Нилоб била Беҳра орасидағи эл ва улусқа булар қадимдин  
ҳоким ва фармонраво бўла келгандурлар. Вале ёрона ва биродарона  
ҳукумат қилурлар, ҳарне хотиралари тиласа ола олмаслар. Бир кесим  
йўсуунлуқ қадимдин ҳар нимаким муқаррар қилибтурлар, буларнинг оли-  
ши ва уларнинг бериши бу муқаррардин ортуқ ва ўксук бўлмас. Му-  
қаррарлари будурким, қўш бошидин бир шоҳрухий берурлар. Кадхудо-  
лиқда етти шоҳрухий берурлар, чериклариға ҳам борурлар. Жуд ҳам  
неча шуъба бўлубтур, жанжуҳа ҳам.

Бу тоғким Беҳранинг етти куруҳида воқий бўлубтур, Қашмир тоғ-  
ларидинким, Ҳиндукуш тоғи ушбу тоғлар била пайваст тоғлардур, ай-  
рилиб, ғарби-жануб сари тортиб бориб, Динкутнинг аёғида Синд дарё-  
сиға мунтаҳи бўлубтур. Ушбу тоғнинг ярмида жуддур, ярмида жан-  
жуҳа. Бу тоғни жудқа мансуб қилиб, Кўҳи Жуд дебтурлар. Булардин  
бир муътабар улуғи рой хитоб топар. Ўзга ини-ўғлини малик дерлар.  
Бу жанжуҳа Лангархоннинг тағойилари бўлур. Суҳон суйининг наво-  
ҳисидағи эл ва улуснинг ҳокимининг оти малик Ҳаст эди, асли оти Асад-  
дур. Ҳиндустонийлар мундоқ ҳаракатларни гоҳи сокин ўқурлар, не-  
чукким, «хабар» ни, «хабр» дерлар, «асад»ни «асд» дептурлар, бора-бо-  
ра «ҳаст» бўлубтур.

<sup>12</sup> Қ. б. — широлға.

<sup>13</sup> Л. б. — бир кечимлик от.

Лангархонни малик Ҳаст Жанжуҳага тушгач-ўқ йиборилди. Қатроб бориб, иноят ва шафқатимиздин умидвор қилиб, намоз хуфтанда олиб келди. Бир кежимлик от пешкаш келтуруб, мулозамат қилди. Йигирма икки-йигирма уч ёшида бўлғай эди. Буларнинг гала-қоралари ўрду-нинг гирд ва навоҳисида бисёр эди. Чун ҳамиша Ҳиндустон олмоқ хотирда эди, бу бир неча вилоятларким, Беҳра ва Хушоб ва Чаноб ва Чанут бўлғай, неча маҳал турк тасарруфида эди, буларни худ мулкимиздек тасаввур қилур эдук. Зўр била ё сулҳ била ўзимизнинг мутасарриф бўлуримизга мутаяққин эдук. Бу жиҳаттин бу тоғ эли била яхши маош қилмоқ вожиб ва лозим эди. Фармон бўлдиким, ҳеч ким буларнинг гала-қорарлариға, балки ип учи, игна синуғлариға атроф ва навоҳида зарар ва нуқсон еткурмасун. ←

Андин эрта кўчуб, намоз пешин Қалдакахорға келиб туштук. Атроф ва навоҳида қалин хавидзор эди. Бу Қалдакахор тавр ери воқиъ бўлубтур, Беҳранинг ўн қуруҳида, Жуд тоғининг орасида ҳамвор ере тушубтур, бу ҳамвор ернинг ўртасида бир улуғ кўлдур, атрофдаги тоғлардин ёмғур сувлари йиғилиб, бу кўл бўлубтур, гирдо-гирди уч қуруҳга ёвушғай. Шимбалида яхши ўланг воқиъ бўлубтур. Фарбида тоғ домана-сида чашмадур, бу чашма суви баландиларғаким, бу кўлга мушрифдур, ўлтурур учун қобил ер эди, боғе солдим. Боғи Сафоға мавсум, хили хушхаво ва босафо ер воқиъ бўлубтур. Нечукким шарҳи келгусидур.

Қалдакахордин саҳар отланилди. Ҳамтоту<sup>14</sup> кўталининг бошида бир неча ерлик эл муҳаққар пешкаш била келиб, мулозамат қилдилар. Абдурахим шиғовулға келган кишини қўшуб, Беҳра йиборилдиким, Беҳра элиға истимолат бериб дегайким, бу вилоятлар қадимдин туркка тааллуқ бўла келгандур, зинҳор таваҳҳум ва дағдаға ўзлариға йўл бериб, элни бузулғали қўймасунларким, бу вилоят ва эл била ёқимиз<sup>15</sup> бордур, толон ва торож бўлмағусидур.

Чошт кўтал тубиға тушуб, Қурбон Чархий, Абдулмулук Ҳастий<sup>16</sup> бошлиғ етти-секкиз кишини илгари хабар олғали йиборилди. Илгари борғонлардин Мир Муҳаммад Маҳди Хожа бир киши келтурди. Бу аснода афғонларнинг улуғларидин бир неча киши пешкаш била келиб, мулозамат қилди. Лангархонға қўшуб, истимолат жиҳатидин Беҳра элиға йиборилди. Кўталдин ошиб, жангалдин чиқиб, бронғор, жвонғор, гул, ясол била Беҳра сари мутаважжих бўлдук. Беҳраға ёвуқ етган маҳалда Давлатхон Юсуф хайлнинг ўғли Алихоннинг навкарларидин Дева ҳинду яна Сактунинг ўғли Беҳранинг арбоблари била келиб, бир от пешкаш қилиб, мулозамат қилдилар. Намоз пешин бўла Беҳра элиға зарар ва

<sup>14</sup> Қ. б. — Ҳамботу

<sup>15</sup> «Яқинлигимиз» бўлса керак.

<sup>16</sup> Қ. б. — Қастин.

заҳмат тегурмай, Бехранинг шарқида Бахат суйининг ёқасида бир зорда<sup>17</sup> тушулди.

Темурбек Ҳиндустонга кириб чиққани (дин) бери бу неча вилоятким, Бехра ва Хушоб ва Чоноб<sup>18</sup> ва Чанут бўлғай, Темурбекнинг авлодининг тавобит ва лавоҳиқи тасарруфида эди. Шохрух мирзонинг набираси Суюрғитимиш мирзонинг ўғли Султон Масъуд мирзонингким, Кобул ва Зобул аёлат ҳукумати ул фурсатта анга тааллуқ учун, Султон Масъуд Кобулий дерлар эди. Тарбияткардаларидин Мир Алибекнинг ўғлонлари Бобои Кобулий ва Дарёхон ва Опоқхонким, сўнгра Ғозихон дерлар эди, Султон Масъуд мирзо ва ўғли Али Асғар мирзодин сўнг мутағаллиблиқ била Кобул ва Зобул ва бу мазкур бўлгон Ҳиндустондағи вилоят ва парганаларга мутасарриф бўлуб эдилар. Султон Абу-саид мирзо замонида Кобул ва Ғазни буларнинг тасарруфидин чиқти. Ҳиндустондағи вилоятлар буларнинг тасарруфида эди.

Тарих тўққуз юз ўнда<sup>19</sup> Кобулга аввал келган йиликим, Ҳиндустонга кирмоқ доияси била Хайбардин ўтуб, Паршовар<sup>20</sup> келганда Боқи Чағонийёнийнинг савийи била қуйиғи Бангаш сариким Қўҳат бўлғай, юруб, қалин Афғонистонни чопиб, қириб Банну ва Даштни толон-торож қилиб, Дуки била чиқилди.

Ул фурсат Бехра ва Хушоб ва Жоноб ҳукумати Мир Алининг набираси Ғозихоннинг ўғли Сайид Алихонга тааллуқ эди. Искандар Баҳлулнинг отиға хутба ўқуб, анинг итоатида эди. Ул черик чериклаганидин мутаваҳҳим бўлуб, Бехрани ташлаб, Бахат сувидин ўтуб, Бехра кентларидин Ширкутни ўлгурур ери ясаб эди. Бир-икки йилдин сўнг бизнинг жиҳатимиздин Сайд Алихон била Афғон бадгумон бўлди. Ул ҳам бу сабабтин дағдаға ва таваҳҳум ўзига йўл бериб, бу вилоятларни Давлатхон Тоторхон Юсуф хайлғаким, Лоҳур ҳокими ул вақт ул эди, топшурди. Давлатхон улуғ ўғли Алихонга Бехрани бериб эди, ул чоқ Бехра Алихоннинг тасарруфида эди. Давлатхоннинг отаси Тоторхон олтиетти сардордин бирисидурким, хуруж қилиб, Ҳиндустонга мутасарриф бўлуб, Баҳлулни подшоҳ қилдилар. Сихрин ва Сатлуж дарёсининг шимоли вилоятлари тамом бу Тоторхонда эди. Бу вилоятларнинг жамъи уч куруҳдин кўпроқ бўлур. Тоторхон ўлгандин сўнг, Султон Искандар подшоҳлиғида бу вилоятни Тоторхоннинг авлодидин олиб эди. Мен Кобул вилоятиға келган тарихдин бир-икки йил бурунроқ бир Лоҳурниўқ Давлатхонга бериб эди.

Тонгласи баъзи муносиб ерларға чопқунчи йиборилди. Ушбу кун

<sup>17</sup> «Сабзозорда» бўлса керак.

<sup>18</sup> Қ. б. — Жоноб.

<sup>19</sup> Милодий 1504 — 1505 йил.

<sup>20</sup> Қ. б. — Пашовар.

Бехрани сайр қилдим. Сангархон Жанжуҳа ушбу кун келиб, от пешкаш қилиб, мулозамат қилди.

Чоршанба<sup>21</sup> куни ойнинг йигирма иккисиди Бехранинг улуғларини ва чавдариларини тилаб, бу юртта тўрт юз минг шоҳрухий<sup>22</sup> моли амон қарор берилиб, муҳассиллар таъйин қилилди. Дағи, отланиб сайр қилиб, кемага кириб, маъжун едук. Бехра ва Хушоб ўлтурушлуқ булужларга Ҳайдар аламдорни йиборилиб эди. Панжшанба сабоҳи бир гулбодом тупчоқ пешкаш қилиб, мулозамат қилдилар. Арзга еттиким, черик эли Бехра элига бесарлиқ ва дастандозликлар қиладурлар. Кишилар йибориб, бесарлиқ қилгон элнинг баъзисини ясоққа еткуруб, баъзисини бурнини тешиб, ўрдудин эврурдилар.

Одина куни Хушоб элидин арзадошт келди. Шоҳ Ҳасан ва Шоҳ Шужоъ арғун таъйин бўлдиким, Хушобга борғай.

Шанба куни ойнинг йигирма бешида Шоҳ Ҳасанни Хушобга йиборилди.

Якшанба куни андоқ ёмғур ёғдиким, тамом тузларни сув тутти. Бехра била ўрду тушган боғлар орасида озғина сув эрди. Намоз пешингача арзи бир улуғ дарёча бўлди. Бехранинг ёвуғида бир тиргаз отими ердин кўпроқ гузар йўқ эди, уздуруб ўтар эдилар, икки намоз орасида кирган сувларни сайр қила отландим. Ёғин ва чопқун андоқ бўлдиким, яна ёниб ўрдуга келмакка таваҳҳум бўлди. Икки намоз орасида ўшул кирган сувни уздуруб ўтгум. Черик элига ҳам бисёр таваҳҳум бўлди. Аксар эл ўтоқларини ва оғир партолларини ташлаб, жиба ва кийим-яроғларини эғниларига олиб, от яланғочлаб, уздуруб ўттилар. Тузларини \*тамом аксар сув туюб эди. Сабоҳи дарёдин кемаларни<sup>23</sup> келтуруб, аксар черик эли чодирларни, партолларни кема била ўткардилар. Тушга ёвуқ Қўчбекнинг кишиси бир шаръий сув юққори бориб, гузар топтилар. Қолгон эл гузар била ўттилар.

Бехранинг қўрғонининг ичидаким, Жаҳоннамо дерлар, бир кун туруб, сешанба сабоҳи кўчуб, ёмғур ва сел тараддудидин Бехранинг шимол сари ёнидағи баландиларнинг остига тушулди. Тақаббул ёрмоғида эҳмом қиладурлар эди, тўрт саркор қилиб, бекларга буюрулдиким, эҳтимом қилиб, буткаргайлар. Бир саркор Халифага таъйин бўлди, яна бир саркор Қўчқа, яна бир саркор Дўст Носирга, яна бир саркор Сайид Қосим била Муҳиб Алига.

Чун турк ўлтурушлуқ вилоятларни ўзумизнинг тасаввур қилиб едук. Ул жиҳаттин толон-торож бўлмади. Ҳамиша элнинг сўзи бу эдиким,

<sup>21</sup> Қ. б. — Панжшанба куни.

<sup>22</sup> Қ. б. — минг шоҳрухий.

<sup>23</sup> Л. б. — бу жойлари тушган.

агар мусолаҳа жиҳатидин элчи борса, туркка тааллуқ вилоятларға музояқа қилмоғуларидур.

Панжшанба куни рабиул-аввал ойининг ғуррасида бу жиҳаттин Мулло Муршидни Султон Иброҳимғаким, отаси Султон Искандар ўшул беш-олти ойда ўлуб, Ҳинд салтанати мунга тегиб эди, элчиликка таъйин қилиб бир қарчиғай йибориб, қадимий туркка тааллуқ вилоятларни тиладук. Давлатхонға битилган хатларни ва Султон Иброҳимға битилган хатларни топшуруб, оғиз сўзларни доғи айтиб, Мулло Муршидға рухсат берилди. Бу Ҳиндустон эли, алалхусус афғонлар ажаб ҳуш ва хираддин йироқ ва раъй ва тадбирдин қироқ эллар бўлур эрмиш, не ёғилиқ юруш ва турушин қила олдилар, не дўстлуқ роҳ ва равишин била олдилар. Боргон кишимизни Давлатхон неча кун Лоҳурда сахлатиб, не ўзи кўрди ва не китобатни Иброҳимға йиборди. Неча ойдин сўнг боргон кишимиз ҳеч жавоб топмай Кобулға келди.

Одина куни ойининг иккисида Шайбоқ пиёда била Дарвеш Али пиёдаким, ҳоло туфангандоздур Кобулдин арзадоштлар келтуруб, Ҳинднинг туққон хабарини ҳам келтурдилар. Ҳинднинг тасхири замонида бу хабар келгани учун, шугун тутуб, Ҳиндол от қўйдум. Қанбарбек ҳам Балхдин Муҳаммад Замон мирзонинг арзадошларини келтурди.

Тонгласи девон тарқагондин сўнг сайрға отланиб, кемага кириб, арақ ичилди. Мажлис аҳли Хожа Дўст Хованд, Хисров Мирим, Мирзоқули, Муҳаммадий, Аҳмад Гадойи, Нуъмон, Лангархон, Рухдам, Қосим Али тарёқий; Юсуф Али, Тенгриқули кеманинг боши сари толор бор эди, усти ҳамвор, мен бир неча киши била мунда ўлтуруб эдим. Яна бир неча киши толорнинг остида ўлтуруб эдилар, кеманинг қуйруғи сари ҳам ўлтурур ер бор эди, Муҳаммадий ва Гадойи, Нуъмон анда ўлтуруб эдилар. Намоз дигаргача арақ ичилди. Арақнинг бадхўрлиғидин мутанаффир бўлуб, бу юздагиларнинг иттифоқи била маъжун ихтиёр қилдук. Кеманинг ул учидагилар маъжун еганимизни билмадилар, арақ ўқ ичтилар<sup>24</sup>.

Кемадин намоз хуфтанда отланиб, кеч ўрдуға келдук. Муҳаммадий била Гадойи мени арақ ичадургон хаёл қилиб, шойиста хизмате қилалинг деб, арақ кўзасини от устида навбат била кўтаришиб, ғарийб нашъа ва башошат била кириб келдилар. Дедиларким, мундоқ қоронғу кечада кўзани ўзумиз навбат била кўтариб келдук. Сўнгра маълум қилдиларким, суҳбат ўзгача эмиш ва кайфият ўзгача. Жамиъ маъжуний ва жамиъ чоғирмаст. Чун ҳаргиз маъжун суҳбати била чоғир суҳбати рост келмас, бисёр мунфаил бўлдилар. Мен дедимким, суҳбатни барҳам урманг, арақ ичарға кўнгулли киши арақ ичсун, маъжун ерга кўнгулли киши маъжун есун. Ҳеч ким бир-бирига таъарруз била гуфту гў қилмасун. Баъзи арақ

<sup>24</sup> Қ. б. — «ичтилар»дан сўнг «хаёл қилдилар» бор.

ичтилар, баъзи маъжун едилар. Бир замон такаллуф била суҳбате ту-тулди. Бобожон<sup>25</sup> Қанбузийким, суҳбатда йўқ эди, оқ уйга келганда ани тиладук, арақ ичмак истидъо қилди, Турди Муҳаммад қипчоқни ҳам тилаб, мастлар била ҳамсуҳбат қилдук. Чун маъжун суҳбати била ҳаргиз арақ ва чоғир суҳбати рост келмас, мастлар ҳар тарафдин паришон гуфту гу қила кириштилар, аксар тааррузлари маъжун ва маъжунийлар била эди. Бобожон ҳам маст бўлуб, галаба паришонлар айтти. Турди Муҳаммадқа ҳам мастлар тўла-тўла аёқларини пай-дарпай бериб, оз фурсатда масти лояъқил қилдилар. Ҳар неча саъй ва ислоҳ мақомида бўлдук, баҳам етмади. Шалойинлиқ хили бўлди. Суҳбат бемаза бўлди, ҳар сариға тарқаштилар.

Душанба кунининг бешида Беҳра вилоятини Ҳиндубекка берилди.

Сешанба кунининг Жоноб вилоятини Ҳусайн икракка иноят қилиб, Ҳусайн икракка ва Жоноб элига рухсат бердук. Бу фурсатларда Сайид Алихоннинг Минучеҳрхон отлиқ ўғликим, Ҳиндустондин бизни деб юққориғи йўл била келадиганда, Тотор какарга йўлуқур. Муни қўймай сахлаб, қизини бериб, куёв қилур. Неча маҳал анинг била эди, келиб мулозамат қилди.

Нилоб била Беҳра тоғлари оралиғида Жуд ва Жанжуҳнинг халойиқидин бошқа Кашмир тоғлариға пайваст Жат ва Гужур ва ул тавойифдин яна қалин эллардурким, ҳар қўлда ва ҳар пуштада кентлар ясаб ўлтурубтурлар, буларнинг ҳокими ва улуғи какар қабиласидур. Буларнинг улуғлуғи ҳам Жуд ва Жанжуҳнинг улуғлуғидектур. Бу тоғларнинг доманасидағи халойиқнинг улуғлуғи ул тарихда бир ота ўғли Тотор какар била Ҳотий какарда эди, эммзода эди. Буларнинг берк ерлари обканлар ва жарлар бўладур. Тоторнинг ерининг оти Парола эди, қорлуқ тоғдин хили қуюроқ эди. Ҳотийнинг вилояти тоққа пайвастдур. Коланжарнимким, Бобухон Бисутқа тааллуқ эди, ани ҳам Ҳотий ўзига боқтуруб эди. Тотор какар Давлатхонни кўруб эди. Филжумла итоатгуна қилур эди, Ҳотийни кўрмайдур эди. Фитна ва фасод мақомида эди. Тотор Ҳиндустон бекларининг иттифоқи ва сўзлари била келиб, ироқроқтин Ҳотийни қабагон йўсунлуқ қилиб, ўлтуруб эди.

Ушбу фурсатлардаким, Беҳрада эдук, ов баҳонаси била ғофиллиқта Ҳотий Тоторнинг устига юруб ўлтуруб, вилоятини ва ҳарамларини бўлғонини иликладук. Намоз пешин сайрға отланиб, кемага кириб, арақ ичилди, аҳли мажлис Дўстбек ва Мирзоқули, Аҳмадий, Гадойи, Муҳаммад Али жанг-жанг асас, Уғонберди мўғул, аҳли нағма, Рухдам, Бобожон, Қосим Али, Юсуф Али, Тенгриқули, Абулқосим, Рамазон лўли намоз хуфтангача кемада ичиб, намоз хуфтан кемадин маст тофиҳ чиқиб,

<sup>25</sup> Л. б. — Бобохон.

отланиб, машъални илгимга олиб, дарё ёқасидин ўрдуғача отнинг бу юзига эгилиб, гаҳ ул юзига эгилиб, якжилов чопиб келибтурмен, ғарийб маст экандурмен. Тонгласига мундоқ машъал олиб, ўрдуғача якжилов келганимни шарҳ қилдилар. Асло хотиримга келмади. Уйга келганимда хили истифроғ қилибтурмен.

Одина куни сайр қила отланиб, кема била сувдин ўтгук. Ул юздағи боғот ва шугуфаларни ва найшакар экилган ерларни тафарруж қилиб, далв ва чархларини кўруб, сув тортиб чиқармоқ кайфиятини сўруб, балки муқаррар сувлар торттурдук. Сайр асносида маъжун ихтиёр қилилди. Андин ёниб келиб, кемага кирилди. Минучеҳрхонга дағи маъжун берилиб эди, андоқ маъжуний бўлуб эдиким, икки киши қўлдаб, турғузуб эдилар. Бир замон сувнинг ўртасида кемага лангар солиб турулди. Андин сўнг сув қуйи хили борилди. Муддатин сўнг яна кемани юққори боқа торттурдук. Ул оқшом кемада-ўқ уйхулаб, сахарга ёвуқ ўрдуға келдук.

Шанба куни рабиул-аввал ойининг ўнида офтоб ҳамалга таҳвил қилди. Ушбу кун намоз пешин сайр қила отланиб, кемага кириб арақ ичилди. Аҳли мажлис Хожа Дўст, Хованд, Дўст, Бек, Мирим, Мирзо Қули, Муҳаммадий, Аҳмадий, Юнус Али, Муҳаммад Али жанг-жанг, Гадоий тағойи, Мир Хурдд асас, аҳли нағма Рухдам, Бобожон, Қосим, Юсуф Али, Тенгриқули, Рамазон. Бир шохобга кириб, муддате сув \*қуйи йиборилди, Беҳра тўғрисида хили<sup>26</sup> қуйироқдин чиқиб, кеч намоз вақтида ўрдуға келдук.

Ушбу кун Шоҳ Ҳусайн Ҳушобдин келди. Чун элчи йибориб, қадимдин туркка тааллуқ вилоятларни тилаб, мусолаҳа ораға солилиб эди, тавжиҳ қилғон ярмоқлар аксар иликка тушти. Иссиқ ҳам ёвушти. Ҳиндубекка кўмак Шоҳмуҳаммад муҳрдорни, яна баъзи муносабатлиқ йигитларни тайин қилиб, ҳар қайсиға фарохўр ҳолларига яраша важҳи истиқомат муқаррар ва муайян бўлди. Лангархонгаким, бу юрушларга сойиъ ва боис ул эди, Хушобни иноят қилиб, туғ бериб, муни ҳам Ҳиндубекка кўмак муқаррар қилдук. Беҳрада бўлғон турк ва ерлик сипоҳиларнинг дағи важҳ ва улуфаларини ортуруб, Ҳиндубекка кўмак қўйдук. Бу жумладин бир Минучеҳрхон эдиким, оти мазкур бўлди, яна Назар Али турк Минучеҳрхоннинг уруғ-қаёши бўлур эди, яна Сангархон Жанжуҳа ва Малик Ҳаст Жанжуҳа эди.

Вилоят ишини мусолаҳа умиди била бир навъ қарор бериб, якшанба куни рабиул-аввал ойининг ўн бирида Беҳрадин кўчуб, Қобулға мурожаат қилдук. Қалдақорға келиб тушулди. Ул кун ҳам ғарийб ёмғур эди. Кепанаклик, кепанаксиз баробар эди. Урдунинг кейини кеч намоз хуфтанғача кела қолди. Бу ер ва мулкнинг обутобини билур кишилар

<sup>26</sup> Л. б. — бу жойи тушган.

алалхусус, жанжўҳким, какарнинг қадимий душмани эди, арз қилдиким, Ҳотий какар ораликта ёмон киши воқия бўлубтур. Йўлни ул урар, элини ул бузар. Андоқ қилмоқ керакким, бу орадин кетгай, ё анга гўшмоли янбағи етгай.

Бу иттифоқ била тонгласиға Хожа Мир Миронни ва Мирим Носирни ўрду била таъйин қилиб, улуғ чоштга ўрдудин айрилиб, Ҳотий какарнинг устиғаким, ўшул неча кунда Тоторни ўлтуруб, вилояти Паролаға мутасарриф бўлуб, Паролада эди, нечукким мазкур бўлди, илғадук.

Намоз дигарда тушуб, отқа бўғиз бериб, намоз хуфтанда ул ердин отланилди. Бошчи Малик Ҳастнинг Сурпо отлиқ гужур навқари эди. Кеча йўлни озиқиб, саҳарға ёвуқ тушулди. Бек Муҳаммад мўғулни ўрдуға ёндурулди. Ёруғ бўлғонда отланилди. Чошт жиба кийиб, илдам юрдук, бир шаръий қолғонда Пароланинг \*саводи кўрунди. Чопқунчи қўюлди. Бронғор Пароланинг<sup>27</sup> шарқий тарафи борди, Кўчбекким, бронғор эди, бронғорнинг орқасиға кўмак йиборилди. Жвонғор кишиси, гул кишиси, Пароланинг устига-ўқ тиқилиб борди. Дўстбекни жвонғорнинг Пароланинг устига борғон кишининг орқасиға кўмак йиборилди.

Парола жарларнинг<sup>28</sup> орасида воқия бўлубтур. Икки йўли бор бири шарқи-жануб йўлидурким, биз бу йўл била келдук, жарлар усти била келур. Икки тарафида обкан жарлар воқия бўлубтур. Пароланинг ярим қуруҳидин йўл андоқ бўлурким, дарвозасиға етгунча тўрт-беш ерда икки тарафтин жар қилиб, якраҳа бўлубтурким, бир тиргаз отими чевуруб бормоқ керак. Яна бир йўли ғарби-шимолий тарафидиндурким, бир кенг қўлнинг ичи била келиб, Паролаға чиқар, бу ҳам якраҳадур. Ўзга ҳеч тарафдин йўли йўқтур. Агарчи фасили ва кунгураси йўқдур, вале зўр келтургудек ери ҳам йўқтур. Атрофи етти-секкиз-ўн қари якандоз жардир.

Жвонғор кишиси тангилардин ўтуб, дарвозаға тиқилиб борди. Ҳоти ўттуз-қирқча отлуқ жибалиқ, кежимлик киши била қалин яёғи била чопқунчини ёндуруб солди. Дўстбекким, чопқунчининг орқасиға кўмак эрди, етишиб, яхши зўрлаб, кўп кишисини тушуруб ёғини бости. Ҳотий какар ул орада мардоналик била машҳурдур. Ҳар неча жадал қилди, бўлдура олмай қочти. Чун бу тангиларда тўхтамай олмади, қўрғониға етгач, қўрғонини ҳам беркита олмади. Чопқунчи кенича-ўқ қўрғонға кирдилар. Бу Парола қўрғонининг тангиси ва жаридин ғарби-шимоли саридин югурдилар, Ҳоти жариди қочиб чиқти. Мунда ҳам Дўстбек яхши борди. Жулду Дўстбекнинг отиға бўлди.

Мен ўшул замон Парола қўрғониға кириб, Тоторнинг уйлариға туштум. Чопқун қўяр маҳалда менинг била турарға муқаррар бўлғон киши-

<sup>27</sup> Л. б. — бу жойи тушган.

<sup>28</sup> Л. б. — «жарларнинг» тушган.



лардин баъзи чопқунга борур эдилар, ул жумладин, Амин Муҳаммад тархон арғунни ва Қорачани бу журмона жиҳатидин Сурпо отлиқ гужурни бошчи қўшуб, ўрдунинг рўбарўсига бесарупо сахро ва биёбонга йиборилди. Тонгласига ғарби шимоли жардин ўтуб, хавидзорга тушулди. Вали хизоначига бир неча ўбдон йигитни қўшуб, ўрду олига йиборилди.

Панжшанба куни ойнинг ўн бешида кўчуб, Андаробагаким<sup>29</sup>, Суҳон суйининг ёқасидадур, тушулди. Бу Андароба кўрғони Малик Ҳастининг отасига қадимдин тааллуқ экандур, Ҳотий какар Ҳастининг отасини ўлтурсондин сўнг, бузулбтур, ул фурсатга бузуқ эди.

Намоз хуфтанда Қалдакахордин айрилғон ўрду кишини келиб қўшулди. Ҳоти Тоторни олғонда Парбат отлуқ уруғини кежимлик от ва пешкаш била манга йиборгандур, учрамай, кейин қолғон ўрду элига йўлуқуб, уруқ била келиб, пешкашларини бериб, мулозамат қилди. Лангархонким, баъзи муҳимлар учун Бехрадин кейин қолғон уруқ била келиб эди, муҳимларни рост қилиб, баъзи ерлик эл била Бехрага рухсат берилди.

Доғи кўчуб Суҳон сувидин ўтуб, бир пушта устига тушулди. Ҳотийнинг уруғи Парбатга хилъат кийдуруб, Ҳотийга истимолат фармонлар битиб, Муҳаммад Али жанг-жангнинг навкарини йиборилди. Бобо Дўст ва Ҳалоҳил бошлиғ Ҳумоюннинг неча навкарини Нилобқа ва Қорлуқ ҳазорасиғаким, Ҳумоюнга берилиб эди, доруғалиққа келиб эдилар, Сангар қорлуқ ва Мирза Малвий қорлуқ бошлиқ ўттуз қирқча киши қорлуқ улдуқларни олиб келдилар. Бир кежимлик от пешкаш қилиб, мулозамат қилдилар. Дилазок афғонийнинг ҳам чериги келди.

Эртаси андин кўчуб, икки шаърий келиб тушулди. Бир баландиға чиқиб, ўрдуни мулоҳаза қилиб, буюрдукким, ўрду тевасини санағайлар, беш юз етмиш тева чиқти.

Сунбул дарахтининг таърифи эшитилиб эди, бу юртта кўрдук. Бу тоғ доманасида сунбул дарахти озроқтур. Бирор-бирор бўладур. Илгарроқ Ҳиндустон кўҳ доманасида сунбул дарахти қалин бўладур, улук бўладур. Ҳиндустоннинг ҳайвонот ва набототини зикр қилғонда мазкур бўлғусидур.

Бу юрттин нақора вақти кўчуб, чошт бўла Сандоки кўталининг тубиға тушуб, намоз пешин андин кўчуб, кўтал ва рўдтин ўтуб, бир баландиға тушулди. Андин ярим кеча кўчуб, Бехра борурда ўтган гузарни сайр қила борилиб эди. Ушул ўтган гузарда бир улуг ошлиқ жоласи лойлабдур, эгалари ҳар неча қилиб жолани тебрата олмайдулар. Бу ошлиқни олиб, бизнинг била бўлғонларга улашилди. Асру дармаҳал ошлиқ эди.

<sup>29</sup> Л. 6. — Андзор, Андазона.

Тушга ёвуқ келиб, Кобул суви била Синд сувининг қотилишидин қуйироқ қўхна Нилобдин юққорроқ икки сувнинг орасига тушулди. Нилобдин олти кема келтуруб, бронгор, жвонгор, гулға қисмат қилилди. Бажид сув ўтмакка машғул бўлдилар. Биз келган душанба куни, сешанба охшоми, сешанба куни ва чаҳоршанба кунигача сув кеча қолдилар. Панжшанба куни ҳам оз-оғлоқ киши сув кечти. \*Нилобдин кечгондин сўнг<sup>30</sup> Ҳотийнинг Парбат отлуқ уруғиниким, Андароба навоҳийсидин Муҳаммад Али жанг-жангнинг навкарини қўшуб, Ҳотийга йиборилиб эди, сув ёқасида келиб, Ҳотийдин бир кежимлик от пешкаш келтурди. Нилоб эли ҳам бир кежимлик от пешкаш келтуруб, мулозамат қилдилар.

Муҳаммад Али жанг-жангнинг Беҳрада турмоққа ҳаваси бор эди, Беҳра чун Ҳиндубекга иноят бўлди, Беҳра била Синд дарёсининг орасидаги вилоятларни ва элларни, масалан, Қорлуқ, Ҳазора ва Ҳотий ва Ғабсвол ва Китиб Муҳаммад Али жанг-жангга иноят бўлди. Раиятликча бўюн қўйгон раиятлик қилғай. Ҳар ерда ҳар кимки, бўюн қўймаса:

Ҳар кимки бўюнни қўймаса они тийғай,  
Чопқой, талағай, мутиу мунқод этгай.

Бу иноятлардин сўнг Муҳаммад Али жанг-жангга хосса қора маҳмаллик бошлиқ, \*қалмоқи жиба бериб, туғ ҳам иноят бўлди. Ҳотийнинг уруғига рухсат бериб, Ҳотийга қилич ва бош-оёқ ва истимолат фармонларини йиборилди.

Панжшанба куни офтоб чиққонда сув ёқасидин кўчулди. Бу кун маъжун ейилди. Ғарийб гулзорлар маъжунийликта тафарруж қилдук. Сарик арғувоний парча-парча ерларда якдаст сарик гуллар очилибтур<sup>31</sup>. Яна баъзи ерларда афшон қилғандек дарҳам очилбтур. Ўрду ёвуғида бир баланди устида ўлтуруб, гулзор тафарруж қилдук. Тарроҳлик қилғандек бу тепанинг олти тарафида бир дафъа сарик ва бир дафъа арғувоний гул хат-хат мусаддас шаклда очилибтур. Икки тарафда гул озроқ эди, кўз кор қилгунча ушмундоқ гулзор эди. Паршоварнинг<sup>32</sup> навоҳисида баҳор вақти яхши гулзорлар бўладур.

Саҳар ул юрттин кўчдук, келурда дарё ёқасидин бир шер ғирқираб чиқти, оғлар шер унини эшитгач, беихтиёр ҳар сарига элни олиб, титраб, жар ва чуқурга ўзини ташлади. Ениб, яна жангалга кирди. Буюрдукким, говмиш келтуруб, жангалга солиб, шерни чиқарғайлар. Яна ғирқираб чиқти, ҳар тарафтин ўқладилар, мен ҳам ўқладим. Холвий<sup>33</sup> пиёда найза била санчарда найзанинг синонин ушата тишалди. Шер қалин ўқ еб, бутага сиқиниб туруб эди, Бобо ясовул қилич суғуриб, яқин

<sup>30</sup> Л. б. — да бу жойлари чалкашиб кетган. Қ. б. дан олинди.

<sup>31</sup> Л. б. — Бу иборалар йўқ.

<sup>32</sup> Қ. б. — Пашовар.

<sup>33</sup> Қ. б. — Нухой.

юруб эди, шер ҳамла қилурда, бошига чопти. Андин сўнг Али Сийстойи белига чопти, шер ўзини дарёга солди, сув ичида-ўқ ўлтурдилар. Сувдин чиқариб, терисини буюрдукким, олғайлар<sup>84</sup>.

Эртасига кўчуб, Бигромга етиб, Қўракатрийни тафарруж қилдук. Бир савмаа йўсулук торроқ ва қоронғу уйгинадур. Эшикдин киргач, икки-уч зина қуйи тушгач, узалиб ётиб кирмак керак, шамъсиз кириб бўлмас. Бу уйнинг гирд ва навоҳисида соч ва соқолким қирқибтурлар, бениҳоят ётибдур. Бу Қўракатрийнинг атрофида мадраса ҳужраларидек хили ҳужралар бордур. Кобулга аввал келган йиликим, Қўҳат ва Банну га Даштни чопилди, Бигромда улуғ бир йиғочни тафарруж қилиб, Қўракатрийни кўрмаганга таассуф ер эдук, хили таассуф егудек ер эмас эмиш. Ушбу кун менинг бир яхши шаҳбозим (Йўғолди) ким. Шайхим Миришкор сахлаб эдиким, турнани ва лаклакни асру хўблар олиб эди, икки-уч туллаб эди. Андоқлар олиб эдиким, мендек ҳавассиз кишини қушчи қилиб эди.

Малик Бухон<sup>85</sup> ва Малик Мусо бошлиқ Дилазок афғонлари улғуларига олти кишига юзар мисқол кумуш, бирар тўнлуқ парча, учар ўй, бирар говмуш Ҳиндустон савғосидин бериб, ўзларига ҳам фароҳур ҳоллари ярмоқ ва парча ва говмуш иноят бўлди. Али Масжид тушганда, Маъруф отлуқ Дилазок Якуб хайли баъзи ошлиқ ўн қўй, икки харвор гурунч, секкиз улуғ панир пешкаш келтурди.

Али Масжидтин Яда-бир тушулди, Яда-бирдин Жўйи Шоҳийга намоз пешин етиб тушулди. Ушбу кун Дўстбекка муҳриқ иситма бўлди. Жўйи Шоҳийдин саҳар кўчуб, Боғи Вафода тушланиб намоз пешин Боғи Вафодин тебрадук. Гандамакнинг Сиёҳ обидин ўтуб, кеч намоз шомда бир хавидзорда тушуб, отларни тўйғозуб, бир-икки гиридин сўнг отланиб, Сурхобдин ўтуб, Қаркта тушуб, уйқуладук.

Тонг отмасдин бурун яна отланиб, Қўратунинг йўли айрилишидин мен беш-олти киши била Қуратуда солғон боғни тафарруж кўра бордим. Халифа ва Шоҳ Ҳасанбекни ва ўзга элни тўғри йўл била йиборилдиким, Қўруқ сойда манга таваққуф қилғайлар. Қўратуға етганда Шоҳбек аргуннинг Қизил отлиқ тавочиси Шоҳбекнинг Қохонни олиб, талаб, ёнғон хабарини келтурди. Фармон андоқ эдиким, ҳеч ким илгари хабар этмагай.

Намоз пешин бор эдиким, Кобулга етдук. Қутлуққадамнинг кўпругига етгунча ҳеч ким хабардор бўлмади. Андин сўнгра Ҳумоюн била Комрон хабар толиб, от мингунча фурсат бўлмади, чухраларига кўтартиб, шаҳр дарвозаси била арк дарвозаси орасига келиб, мулозамат қилдилар. Намоз дигарда Қосимбек ва шаҳр қозиси ва Кобулда қолғон мулозимлар ва арбоблар келиб, мулозамат қилдилар.

<sup>84</sup> Л. б. — илғайлар.

<sup>85</sup> Қ. б. — Тархон.

Одина куни рабиул-охирнинг ғуррасида намоз дигарда чоғир мажлиси бўлди. Шоҳ Ҳасанга хосса бош-аёқ иноят қилдим.

Шанба саҳари кема кириб, сабуҳий қилдук. Нурбек бу суҳбатта уд чолур эди, ул вақт тойиб эмас эди. Намоз пешин кемадин чиқиб Гулкина била тоғнинг орасидаги боғни сайр қилиб, намоз дигар Боғи Бинафшага келиб ичилди. Намоз шом Гулкина тарафидин фасилидин чиқиб, аркка келдим.

Сешанба кечаси ойнинг бешиди Дўстбекким, йўлда тунда иситиб эди, тенгри раҳматиға борди. Басе мутаассир ва мутаъаллим бўлдук. Дўстбекнинг наъшини Ғазниға элтиб, султоннинг раъзасининг эшикиннинг олида қўйдилар. Дўстбек хили яхши йигит эди, беглигида ҳануз тараққий қилур эди. Беглигини бурун ичкиликлариди неча қатла яхшилар борди. Ул жумладин бир мартаба Андижоннинг бир йиғочи Работи Заврақда Султон Аҳмад Танбал шабихун келганда, мен ўн-ўнбеш киши била юруб, чопқунчисини уруб ёндуруб, ғулиға етганда юзча киши била туруб эди, ул фурсатта уч киши қолдиким, менинг била тўрт бўлғой, ул учдин бириси Дўст Носир эди, яна бири Мирзоқули кўкалтош, яна бири Қаримдод. Мен ўқ жибалаб эдим. Танбал яна бир киши била ясолидин эшиклик-тувурлук илгаррак туруб эди, мен Танбал била рўбарў бўлдум, бир ўқ дубулғасига тегар урдум, яна бир ўқ қолқонини қорибчиси била кўклай урдум. Бир ўқ бутумға ўтқара оттилар. Танбал бошимға чопти. Ажабдурким, бошимда дубулға бўрки эди, бир тори кесилмади, вале бошимға хили яра бўлди. Яна ҳеч кўмак етмади, менинг била ҳеч ким қолмади, зарурат бўлуб, жилов ёндурдум. Мендин кейинрак Дўстбек эди, мендин ўтуб, анинг чопибдур. Яна Ахсидин чиқар маҳалда Боқи ҳез билаким, агарчи ҳез дерлар эди, вале қиличға маҳкам эрклик эди, чопқулашти. Ахсидин чиққонда, мен секкиз киши била қолғонда ҳам била эди. Икки кишидин сўнг Дўстбекни тушурдилар.

Бекликлариди Суюнчукхон султонлар била келиб, Тошканди Аҳмад Қосимни қабағонда аларни бостуруб кирди. Қаболда яхши жонлар тортти. Аҳмад Қосим буларға хабар қилмай, солиб чиқти. Анди ҳам хонлар, султонларни бостуруб, Тошкандтин яхши чиқти. Яна сўнгра Ширим тағойи ва Мазид ва алар ёғиққонда Ғазнини икки-уч юз киши била илғоб келатурғонида бу мўғуллар уч-тўрт юз ўбдон йигитларни Дўстбекнинг олиға йибордилар. Шарукон навоҳисиди олиға борғонларни яхши босиб, қалин киши тушуруб, ғалаба бош кесиб келтурди. Бажур қўрғонини ҳам Дўстбек кишиси элдин бурунроқ етишиб, фасилға чиқти. Паролада ҳам Дўстбек юруб, Ҳотийни босиб қочурди. Парола фатҳ бўлди. Дўстбекнинг фавтидин сўнгра вилоятини иниси Мирим Носирға иноят қилдим.

Одина куни рабиул-охирнинг секкизида қўрғондин Чахорбоғқа чиқилди.

Сешанба куни ойнинг ўн иккисиди Султон Ҳусайн мирзонинг улуқ қизи Муҳаммад Султон мирзонинг онаси Султоним бегимким, бу фатаратларда Хоразмга тушуб эди, Йўлбарс султоннинг иниси Эсанқули султон Султоним бегимнинг қизини олиб эди, Қобулга келдилар. Алар ўлтурғали Боғи Хилват таъйин бўлди. Ул боғда тушгандин сўнг мен бориб кўрдум. Чун эгачи эдилар, таъзим ва эҳтиромлари жиҳатидин юкундум, алар ҳам юкундилар, юрүб орада кўрушулди. Сўнгралар доим бу қондани маръий тутарлар эди.

Якшанба куни ойнинг ўн еттисиди Бобо Шайх ҳаромнамакником, хили муддат бандта эди, гуноҳини афв қилиб, бандтин чиқариб, хилъат инъом бўлди.

Сешанба куни ойнинг ўн тўққузиди туш қайта Хожа Сеёрон сариға отланилди. Бу кун рўза эдим, Юнус Али алар таажжуб қилиб дедиларким, сешанба куни ва сайр ва рўза—бу ғарибтур. Беҳзодга келиб, қозининг уйига тушулди. Кечаси суҳбат ангизи бўлди. Қози арзга еткурдиким, менинг уюмда мундоқлар бўлгон эмас, подшоҳ ҳокимдурлар. Бовужудким, мажлис асбоби муҳайё бўлүб эрди, қозининг истиръзойи хо-тири учун, ичку бартараф бўлди.

**Чоршанба куни Хожа Сеёронга борилди.**

Панжшанба куни ойнинг йигирма бирида боғ солгон тоғнинг тумшугида улуғ гирд суфа **солдурдук.**

Одина куни кўпрукдин жолаға ўлтурдук. Сайёдларнинг уйларининг тўғрисиға етганда, сайёдлар бир данг деган қушни тутуб экандурлар, келтурдилар. Мундин бурун дангни кўрулган эмас эди, ғариб ҳайъатлиқ қуштур, шарҳи Ҳиндустон ҳайвонотини зикр қилгонда келгусидур.

Шанба куни ойнинг йигирма учиди бу гирд суфанинг устига чанор ниҳоли ва тол ниҳоли дарҳам тикилди. Намоз пешини чоғир суҳбати бўлди, саҳари ушбу суфанинг устида сабуҳий қилдук. Тундин сўнгра отланиб, Қобулга мутаважжиҳ бўлдук. Хожа Ҳасанга калла мастликда етиб, лаҳза уйхуладук. Хожа Ҳасандин отланиб, ярим кеча Чорбоғқа келилди.

Хожа Ҳасанда мастлик ҳолатида, Абдулло тўн уфроғи била ўзини сувға солди. Отлангонда кечрак бўла совуқға тўнгуб кела олмади. Кечаси Қутлуқ Хожанинг тиюлида бўлүб, тонгласи ўтган куннинг бейътидоллигининг мутанаббих бўлүб, тоиб келди. Мен дедим, филҳол ул навъ тавба муяссар бўлғай, ё йўқ, бори филҳол мундоқ тавба қилким, менинг суҳбатимдин ўзга ерда ичмагайсан. Қабул қилди. Бир неча ой бу қондани маръий тутуб, ўзига бўлдура олмади.

Душанба куни ойнинг йигирма бешида Ҳиндубекким, Беҳрада ва ул вилоятларда **\*сулҳ** умиди била қўюлүб эди, келди<sup>36</sup>. Сулҳ ва салоҳ сўзлариға қулоқ солмай, бизнинг сўзларимизни кўзга илмай, қулоққа олмай, биз ёнғоч-ўқ қални афгон ва Ҳиндустонийни йиғиб, Ҳиндубекнинг

<sup>36</sup> Л. б. — тушган.

устига Беҳрага юруди. Ерлик эл ҳам афғонлар сари эврулди. Ҳиндубек Беҳрада тура олмай, Хушоб келиб, Динкут вилоятининг ораси била Ниллоб келиб, Кобулға келди. Дева ҳинду Сектунинг ўғли ва яна ҳар ҳиндуким, Беҳрадин банд қилиб келтурулуб эди, муҳимларини бирор нима бериб қатъ қилдилар. Бу ҳиндуларға отлар, бош-аёқлар инъом қилиб, рухсат берилди.

Одина куни ойнинг йигирма тўққузиди баданимда иситма ҳарорати зоҳир бўлди. Фасд қилдим. Кун олуш, гоҳи икки кун оша, гоҳи уч кун оша иситур эдим. Ҳар иситқонда ғарқи арақ бўлмағунча иситма қўймас эди. Ун-ун икки кундин кейин, Мулло Хожаго мамзуж чоғирни наргис била берди, бир-икки қатла ичтим. Фойда ҳам қилмади.

Якшанба куни жумодил-аввал ойнинг ўн бешида Хожа Муҳаммад Али Ҳосттин келди. Бир эгарлик от пешкаш қилиб, тасаддуққа ёрмоқ ҳам келтурди. Муҳаммад Шариф мунажжим ва Ҳост мирзолари ҳам Хожа Муҳаммад Али била келиб, мулозамат қилдилар. Тонгласи душанба куни Мулло Кабир Кошғардин келди. Андижон вилоятидин Кошғар била эврулуб, Кобулға келибтур.

Душанба куни ойнинг йигирма учиди Малик Шоҳ Мансур Юсуф зайи олти-етти Юсуф зайининг улуғлари била Саводдин келиб, мулозамат қилди.

Душанба куни жумодис-сонин<sup>37</sup> ойнинг ғуррасида Шоҳ Мансур бошлиқ Юсуф зайи афғонийнинг улуғлариға хилъатлар кийдурулди, Шоҳ Мансурға кумош тўн, жиба ва тугмаси била, яна бирига ялаклик<sup>38</sup> қумош тўн, яна олти кишига қумош тўнлар кийдуруб, рухсат берилди. Андоқ муқаррар бўлдиким, Абуҳадин<sup>39</sup> юққори Савод вилоятиға дахл қилмағайлар ва жамиъ раиятларни ичларидин чиқарғайлар, яна Бажур ва Саводта экан афғонлар олти минг харвор ошлиғ девонға тушургайлар.

Чоршанба куни ойнинг учиди жуллоб ичтим. Яна икки кун жуллоб ичтим.

Шанба куни ойнинг олтисида доруйи кор ичтим.

Душанба куни ойнинг секкизида Халифанинг улуғ қизиға Қосимбекнинг кичик ўғли Ҳамзанинг сочиғи кирди. Минг шоҳрухий эди. Бир эгарлик от ҳам тортти.

Сешанба куни Шоҳ Ҳасан Шоҳбек чоғир суҳбатига рухсат тилаб, Хожа Муҳаммад Али бошлиқ баъзи беклар била ичкиларни уйига элти. Юнус Али ва Гадоёи тағойи менинг қошимда эдилар. Мен ҳануз чоғирдин парҳез қиладур эдим. Дедимким, ҳеч андоқ бўлмайдурким, мен ҳушёр ўлтуруб, жамиъ чоғир иртикоб қилғайлар ва мен соп-соғ туруб, бир бўлак ўзини масти шароб қилғайлар. Келинг, менинг қошимда

<sup>37</sup> Л. б. — жумодил-охир.

<sup>38</sup> Қ. б. — бялаклик.

<sup>39</sup> Қ. б. — Ануҳ.

ичинглар, мен замоне тафарруж қилай, ҳушёрлар била мастларнинг ихтилот ва омизиши нечук бўлури билай. Чанор боғининг эшигида солгон суратхонанинг шарқи-жануб сари ёнида кичикрак оққина уй тиқилиб эди, гоҳи анда ўлтурур эдим, анда мажлис бўлди. Сўнгра Ғиёс масхара келди, неча қатла мажлисдин мутояба тариқи била буюрулдиким, ихрож қилдилар. Охир шалойин бўлуб, масхаралиқ била мажлисда йўл топти. Турди Муҳаммад қипчоқ била мулло Қитобдорни ҳам мажлисқа тиладук. Шоҳ Ҳасанға ва уйдағи мажлис аҳлиға бу рубойини бадоҳатан айтиб йиборилди:

Аҳбобки базмида гулистон ҳуснтур,  
Йўқ лек алар базмида бизга<sup>40</sup> дастур.  
Ул жамъда гар ҳузури жамъият бор,  
Юз шукр бу жамъ беҳузур эмастур.

Иброҳим чухрадин йиборилди. Икки намоз орасиға яқин бу мажлис аҳли маст бўлуб тарқаштилар. Бу беҳузурлуқ муддатида тахтиравон била кўтартиб юрур эдим. Бир неча кун бурунроқ мамзуж чоғир ичилиб эди, яна фойда қилмаганидин, ичилмайдур эди. Нақоҳат айёмининг охирида Толор чаманининг ғарби-жануб тарафида, олма тубида мажлис тартиб қилиб, мамзуж чоғир ичтим.

Одина кунни ойнинг ўн иккисида Аҳмадбек ва Султон Муҳаммад дўлдайким, Бажурда кўмак қўюлуб эди, келдилар.

Чоршанба кунни ойнинг ўн еттисида Ҳайдар Нақийнинг боғида Тенгриберди баъзи бекларга ва йигитларга суҳбат берадур эди, мен ҳам ул суҳбатқа бориб ичтим. Кеч намоз хуфтан андин қўпуб келиб, улуғ оқ уйда ҳам ичилди.

Панжшанба кунни ойнинг йигирма бешида Мулло Маҳмуд қошида фикҳ сабақи ўқумоқ таъйин бўлди.

Сешанба кунни ойнинг салхида Шоҳ Шужоъ арғуннинг қошидин Абу Муслим кўкалтош элчиликка келди. Бир тупчоқ от пешкаш келтурди. Ушбу кун Юсуф Али рикобдор Чипор боғидаги ҳавзни узуб, қўл солиб, юз навбат эврулди. Бош-оёқ ва эгарлик от ва ёрмоқ инъом бўлди.

Чоршанба кунни ражаб ойининг секкизида Шоҳ Ҳасанбекнинг уйиға бориб ичтим. Аксар беглар ва ичкилар бор эдилар.

Шанба кунни ойнинг ўн бирида мажлис эди, намоз дигар била намоз шомнинг орасида, улуғ кабутархонанинг томининг устиға чиқиб ичилди. Кечроқ бир неча отлиқ Деҳи Афғон саридин йўл била шаҳр сари ўтуб борадур. Таҳқиқ қилилди: Дарвеш Муҳаммад сорбон экандурким, Мирзохон қошидин элчиликка келадур экандур, том устидин чорладук. Де-йилдиким, тўра ва тўқа била элчилик қилурни қўйғил, бетакаллуфона

<sup>40</sup> Қ. б. — эрга.

келгил! Дарвеш Муҳаммад келиб, суҳбатта ўлтурди, ул фурсатта тоиб эди, ичмас эди. Ғояти шабқача мунда ичилди.

Тонгласи девон ўлтурғонда русум ва қоида била келиб, Мирзохон йиборган пешкашларни тортти. Утган йил юз ташвиш ва кўп ваъда била тамом ул юздаги аймақларни кўчуруб, Кобул келтуруб эдук. Кобул тор ердур, аймақ ва атроқнинг гала-қорасиға фароғат била қишлоқ ва яйлоқ ер эмас. Саҳронишин элни ўз кўнглиға қўйса, ҳаргиз Кобулни ҳавас қилмас. Қосимбекка хизмат қилиб, ул юзга ўтар учун, орға солдилар, Қосимбек кўп муболаға қилди. Охир аймақларға Қундуз ва Боғлон сари ўтмак учун рухсат олди.

Ҳофиз Мир котибнинг оға-иниси Самарқандтин келиб эрди, бу фурсатта Самарқандға рухсат бериб, Фўлод султонға девонимни йибордим. Девоннинг орқасида бугина қитъани битидим:

Ул сарвинг ҳаримиға гар етсанг, эй сабо,  
Бергил бу ҳажр хастасидин ёд кўнглиға,  
Раҳм айлабон соғинмади Бобирни бор умид  
Солғай худой раҳми Фўлод кўнглиға.

Одина кунни ойнинг ўн еттисида Шоҳ Мазид кўкалтош Муҳаммад Замон мирзо қошидан тасаддуқ ва пешкаш от келтуруб, мулозамат қилди. Ушбу кун Шоҳбекнинг элчиси Абу Муслим кўкалтошқа хилъат кийдуруб, инъом қилиб, рухсат берилди. Хожа Муҳаммад Али била Тенгрибердига ҳам вилоятлариға—Хост била Андаробқа бормоққа ушбу кун рухсат бўлди.

Панжшанба кунни ойнинг йигирма учуда<sup>41</sup> Муҳаммад Али жанг-жангким, Качакут ва Қорлуқ навоҳисида қўюб, ул вилоятларни анга уҳда қилилиб эди, Мирзойи Малвий Қорлуқнинг ўғли Шоҳ Ҳасан яна Ҳотийнинг кишиси ҳам била келдилар. Ушбу кун Мулло Алихонким, Самарқандға кўчини келтурғали бориб эди, келиб, мулозамат қилди.

Абдураҳмоний афғон Гардиз сарҳадида ўлтурурлар эди, мол ва муомалада райиж эмас эдилар, борур-келур корвонийлар ҳам булардин мутазаррир эдилар. Чоршанба кунни, ражаб ойининг йигирма тўққузиде бу афғонларни чопа отланилди. Танги Вағчон навоҳисида тушуб, ош еб, кеч намоз пешин андин отландук. Кечаси йўл озиқиб, Панжоб Шаҳнанинг шарқи-жануб сари пушталарда ва даштларда хили саргардонлик тортилди. Муддатдин сўнгра йўлга \*келиб кирдук. Чашмаи Паранинг кўталидин ошиб, Гардиз сари<sup>42</sup> боқишлиқ қўлидин фарз вақтида тузга чиқиб, чопқун йиборилди. Бир бўлак черик эли Қирмош тоғи сариғаким, Гардизнинг шарқ ва жанубидур, чопқун бордилар. Ул чопқунчи орқасиға Хисрав Мирзақули ва Сайид Али бошлиқ ғулнинг ўнг қў-

<sup>41</sup> Қ. б. — йигирма тўққизда.

<sup>42</sup> Қ. б. — тушган.



лини йиборилди. Кўпроқ черик эли Гардизнинг шарқий тарафи жулга юққори боқа чопқун бордилар. Бу чопқунчининг орқасига Сайид Қосим эшик оға, Миршоҳ қавчин, Қиём, Ҳиндубек, Қутлуққадам, Ҳусайн бошлиқларни йиборилди. Чун черик элининг кўпраги жулга юққори боқа чопқун бориб эдилар, аларни узотғондин сўнг, мен ҳам буларнинг кетича-ўқ юрудум. Бу жулга юққори эл йироқ экандур. Жулга юққори боргон черик элининг отлари бўлдури. Онча нима черик элига тушмади. Қирқ-элликча афгон яёғи тузда кўрунур. Бу черик орқасига боргонлар алар сари мутаважжих бўлуб, манга киши чоптурдилар. Мен дағи илдамроқ юрудум. Мен етгунча Ҳусайн ва Ҳасан батақриб ва беҳисоб ёлғуз от солибтур. Афгонларнинг ичига кириб, қилич солур маҳалда отини ўқлаб йиқарлар. Қўпғоч, оёғига чопиб йиқитурлар. Тўш-тўшидин пичоқлаб, чопқулаб, пора-пора айладилар. Бу беклар боқиб туруб, кўмакка етишмаслар.

Бу хабар келгач, Гадоий тағойи, Поянда Муҳаммад қоплон, Абул-Ҳасан қўрчи, Муъмин атка бошлиқ ичкиларни ва йигитларни жиловрез илгари йибориб, ўзум ҳам тез юрудум. Боридин бурун Муъмин атка бир афгонни найза била тутуб, бошини кесиб келтурди. Абул-Ҳасан қўрчи ҳам яланғоч яхши юруб, афгонларнинг олин тўсуб, от солиб, бир афгонни чопқулаб йиқиб, бошини кесиб келтурди. Ўзига уч яра бўлуб эди, отига бир яра бўлуб эди. Поянда Муҳаммад қоплон ҳам яхши юруб, бир афгонни чопқулаб, бошини олиб келтурди. Агарчи, Абул-Ҳасан била Поянда Муҳаммад қоплоннинг йигитликлари мундин бурун ҳам маълум эди, бу юрушта ишларини кўпрак билдурдилар. Бу қирқ-элликча афгон тамомиси ўққа, қиличқа бориб, пораландилар. Бу афгонлар қирилғондин сўнг, бир хавидзорға тушуб, буюрдукким, бу афгонларнинг бошларини калла манора қилдилар.

Йўлда келадургонда Ҳусайн била бўлгон беклар келдилар. Сиёсат ва ғазаб била ледимким, мунча киши боқиб туруб, бир неча яёқ афгонға туп-туз ерда мундоқ йигитларни олдурубсиз. Сизларни тўра-мучангиздин, паргана ва вилоятингиздин айриб, соқолларингизни қирқиб, шаҳрларда ташҳир қилмоқ керак, то ҳар ким мундоқ йигитни мундоқ ғанимға олурса, мундоқ туп-туз ерда илик тебратмай боқиб турса, сазоси бўлғай.

Қирмош сари боргон черик эли қўй ва ўлжа олиб келдилар. Бобо Қашқа мўғул ҳам Қирмош сари боргон черик била бориб эди. Бобо Қашқаға бир афгон қилич тегурур маҳалда яхши тўхтаб туруб, ўқини тўлдуруб, бу афгонни уруб йиқибтур.

Сабоҳи кўчуб, Кобул сари мутаважжих бўлдук. Муҳаммад бахши ва Абдул-Азиз мирохур ва Мир Хурд баковулга ҳукм бўлдики, Чашмаи Парани ўтуб, андин қирғовул овлағайлар. Ўзум бир неча киши била Майдони Рустам йўли билаким, кўрулмаган эди, бордим. Майдони

Рустам тоғларнинг орасида воқиф бўлбтур, тоғнинг бошига ёвуқроқ, хили сафолиқ ер эмастур. Икки тоғнинг орасида кенграк жулгаси тушубтур. Жануб тарафида пуштанинг этагида кичикроқ чашмаси бор. Улуғ-улуғ рим<sup>43</sup> дарахтлари ҳам бор. Бу Майдони Рустамнинг Гардиз тарафидин чиқар йўлда чашмалари бор, дарахтлари ҳам хили бор. Бу кичикрак дарахтлардур. Агарчи жулгаси торроқдур, вале буғина дарахтларнинг туби кўп кўк, яхшигина ўланглардур. Сафолиққина жулгадур. Майдони Рустамнинг жануб тарафидаги тоққа чиқилди. Қирмош тоғлари ва Бангаш тоғлари оёқ остида кўрунадур. Қирмош тоғларидин нари пашкол булутлари таҳ-батаҳ кўрунадур, ул вилоятлар сариким пашкол бўлмас, асло булут кўрунмайдур. Намоз пешин Хунийга<sup>44</sup> келиб тушулди. Тонгласи Муҳаммад ого кентининг навоҳисида тушуб, маъжун иртикоб қилиб, балиқ дорусини сувга солиб, бир пора балиқ тутулди.

Якшанба куни шаъбон ойининг учида Қобулға келдур. Сешанба куни ойнинг бешида Дарвеш Муҳаммад Фазлий била Хисравнинг навкарин тилаб, Хусайн олилғонда қисқалиқ қилғонларнинг кайфиятин сўруб, тўра-мучаларидин ҳураттук. Намоз пешин чанор тубида чоғир мажлиси бўлди. Бобо Қашқа мўғулға хилъат инъом бўлди.

Одина куни ойнинг секкизида Кепакким, Мирзохон қошига бориб эди, келди.

Панжшанба намоз дигар Хожа Сеёрон ва Борои ва Домани кўҳнинг сайрига отландим. Намоз хуфтанда Момо хотунға тушулди. Тонгласи Исталиф келиб туштук. Ул кун маъжун ейилди.

Шанба куни Исталифда чоғир суҳбати бўлди. Сабоҳи Исталифдин отланиб, Санжид дарасининг ораси била ўтуб, Хожа Сеёроннинг яқинига етганда, бир улуғ йилонким, йўғонлиги билакча ва узунлиги бир қулоч бўлғай эди, ўлтурулди. Бу улуғ йилоннинг ичидин бир инчкарак йилон чиқти, голибо ўшул яқинда ютуб экандур, бори аъзоси бутун эди. Бу инчка йилон бу улуғ йилондин жузвий қисқароқ бўлғай эди. Бу инчка йилоннинг ичидин бир катта сичқон чиқти, ул ҳам бутун эди. Ҳеч ери ҳал бўлмайду эди. Келиб Хожа Сеёронда чоғир мажлиси бўлди. Ушбу кун кичкина тунқатордин ул юздаги бекларга булжор била фармонлар битиб йиборилдиким, черик отланиладур, муқаррар бўлғон булжорға эҳтимом қилиб, етиша келсунлар.

Сабоҳи отланиб, маъжун еб, Парвон сув қотилишида Парвон сувиға бу эл дастури била балиқ доруси солиб, қалин балиқ тутулди. Миршоҳбек ошу об тортти.

<sup>43</sup> Қ. б. — ним.

<sup>44</sup> Қ. б. — Хулиға.

Мундин отланиб, Гулбаҳор борилди. Намоз шомдин сўнг чоғир суҳбати бўлди. Бу суҳбатларда Дарвеш Муҳаммад сорбон бўлур эди. Агарчи йигит эди ва сипоҳи эди, вале чоғир иртикоб қилмас эди, тоиб эди. Қутлуқ Хожа кўкалтош муддати мадид эди, сипоҳилиқни тарк қилиб, дарвеш бўлиб эди. Ёши ҳам хили бор эди, соқоли худ оппоқ оқориб эди. Ҳамиша бу суҳбатларда ҳарифи шароб эди. Мен Дарвеш Муҳаммадқа дедимким, Қутлуқ Хожанинг соқолидин уят! Дарвеш ва қари ба оқ соқоллиқ ҳамиша чоғир ичарсен, сипоҳи ва йигит ва қопқора соқоллиқ ҳаргиз ичмассен, не маъни? Чу менинг даъб ва тариқим андоқ эмас эдиким, ичмас кишига чоғир таклифи қилғаймен. Ушмунча била-ўқ ҳазл била ўтти, чоғир таклифи қилилмади. Сабоҳи сабуҳий қилдук.

Чоршанба кунин Гулбаҳордин отланиб, Абуннинг<sup>45</sup> кентида тушуб, таом еб, отланиб, Боғоти Хумға бориб тушулди. Намоз пешиндин сўнг чоғир суҳбати бўлди. Тонгласиға андин отланиб, Хожа Хонд Саиднинг мазорини тавоф қилиб, келиб Жина қўрғонидин жолаға кирдук. Панжҳир сувининг қотилишида жола тоғининг тўқунишиға урунуб, ғарқ бўлаёзди. Рухдам, Тенгриқули, Мир Муҳаммад жолабон жола тоғқа урун-гач, сувға йиқилдилар. Рухдам била Тенгриқулини ташвишлар била тортиб, жолаға-ўқ чиқордилар. Чини пиёла ва қошуқ ва доира сувға борди. Мундин ўтуб, Сангибурийда тўғрисиға етганда, жола сувнинг ўртасида шохқаму ё банд учун қоққон қозуққаму урунди, Шоҳ Ҳасан Шоҳбек арқонға-ўқ борди. Мирзоқули кўкалтошни ола-ўқ йиқилди. Дарвеш Муҳаммад сорбон ҳам сувға йиқилди. Мирзоқули тавре борди. Йиқилур маҳалда илигидаги қовун кесадур пичоқни жоланинг устидаги бўрёға санчиб-ўқ йиқилди, Мирзоқули жолаға келмай, тўн уфроғи била узуб чиқти, жоладин чиқиб, ул оқшом жолабонларнинг уйида қўндук. Биайниҳи сувға боргон ҳафтранг пиёладек Дарвеш Муҳаммад пешкаш қилди.

Одина кунин сув ёқасидин отланиб, Иничкадин қуйиға Кўҳбача<sup>46</sup> нинг доманасида тушуб, ўз илигимиз била ғалаба мисвок олдук. Андин ўтуб, Хўжа Хизрийларнинг уйида ош еб, отланилди. Намоз пешин Қутлуқ Хожанинг ятули Ламғоний кентиға тушдук. Қутлуқ Хожа моҳазаре ҳозир қилди. Тановул қилиб, отланиб, Қобулға келилди.

Душанба кунин ойнинг йигирма бешиде Дарвеш Муҳаммад сорбонға хосса хилъат ва эгарлик от иноят қилиб, навкарликка юкундурулди. Тўрт-беш ой сочимни қирқмайду эдим, чоршанба кунин ойнинг йигирма еттисида сочимни қирқтим. Бу кун чоғир суҳбати бўлди.

Одина кунин ойнинг йигирма тўққузиде Мир Хурднинг Ҳиндолнинг аткалигига юкундурулди. Минг шоҳрухий сочиқ кюрди.

<sup>45</sup> Қ. б. — Алуннинг.

<sup>46</sup> Қ. б. — Кўҳча.

Чоршанба куни рамазон ойнинг бешида Тулак кўкалтошнинг қопидин Барлос Жики отлиқ навқари арзадоштини келтурди. Ўзбак чопқунчиси ул навоҳиға келган экандур, Тулак чиқиб, урушуб босибтур. Бир тирик ўзбак ва бир бош келтурди.

Шанба оқшоми ойнинг секкизида Қосимбекнинг уйига бориб, оғиз очдук. Бир эгарлик от тортти.

Якшанба оқшоми Халифанинг уйида оғиз очилди. Бир эгарлик от пешкаш қилди. Тонгласи Хожа Муҳаммад Али ва Жон Носирниким<sup>47</sup> черик маслаҳатиға тилалиб эди, вилоятларидин келдилар.

Чоршанба куни ойнинг ўн иккисида Комроннинг тағойиси Султон Али мирзоким, мен Хостдин Кобулға борур йил Кошғарға бориб эди, нечукким мазкур бўлди, келди.

Панжшанба куни ойнинг ўн учида Юсуф Алининг<sup>48</sup> дафъи ва рафъиға азм-жазм қилиб, отланиб, Деҳи Яъқуб сувининг Кобул тарафидағи ўлангга тушулди. Отланур чоқ Бобохон ахтачи ярамасроқ от тортти, аччиғимдин бир мушт юзига урдум. Бинсир бармоғим тубидин синди. Ул фурсатта хили оғримеди. Келиб, юртқа тушганда хили ташкиш берди. Бир неча маҳал хили риёзат торттим, ~~Хат~~ битий олмас эдим, схири чур бутти. Ушбу сафар қилгон юртта менинг холам Давлат Султонхонимнинг Қутлуқ Муҳаммад отлиқ кўкалтоши Кошғардин Хоним қошидин хат ва билкот келтурди. Ушбу кун Дилазокнинг улуғлари Бухон ва Мусо келиб, пешкашлар била мулозамат қилдилар.

Якшанба куни ойнинг ўн олтисида Қўчбек келди.

Чоршанба куни ойнинг ўн тўққузида кўчуб, Бичокдин<sup>49</sup> ўтуб, доим тушар ергаким, ушбу Бичок рудининг ёқасидур, тушулди. Бомиён ва Коҳмард ва Ғўри Қўчбекка тааллуқ вилоятлар ўзбакка яқин жиҳатидин Қўчбекни бу черикдин маоф тутуб, ушбу юрттин ўзум чирмоғон мандил ва бош-аёғ иноят қилиб, вилоятиға рухсат берилди.

Одина куни ойнинг йигирма бирида Бодом чашмаға тушдук. Тонгласи Борик об тушулди. Ўзум Қоратувни сайр қилиб келдим. Ушбу юртта йигочдин асал топилди. Қўч-барқўч мутаважжих бўлдук.

Чоршанба куни ойнинг йигирма олтисида Боғи Вафода тушдук.

Панжшанба куни боғда-ўқ бўлдум. Одина куни кўчуб, Султонпурдин ўтуб тушулди. Бу кун Шоҳ Мир Ҳусайн вилоятидин келди. Бухон ва Мусо бошлиқ Дилазокнинг улуғлари ҳам букун келдилар. Саводқа Юсуф зайининг дафъиға азимат қилилиб эди, Дилазок маликлари арзға еткурдиларким, Хашанғарда улус қалиндур, ошлиқ ҳам кўп топулур, Хашанғарға саъй қилдилар. Машварат қилиб, сўзни мунга қўюлдим.

<sup>47</sup> Л. б. — Хонжирниким.

<sup>48</sup> Қ. б. — Юсуф Зийи

<sup>49</sup> Қ. б. — Типхок (Таржималарда Пут-хок. Бут-хок).

чун Ҳашанғарда ошлиқ қалин эмиш, андағи афғонларни чопиб, Ҳашанғар қўрғонини ё Паршовар қўрғонини рост қилиб, бу ошлиқдин захира солиб, Шоҳ Мир Ҳусайнни бир пора йигитлар била анда қўюлғай. Бу— маслаҳат учун Шоҳ Мир Ҳусайнға ўн беш кунлук булжор била рухсат берилдиким, вилоятиға бориб, яроғини қилиб келгай. Тонгласиға кўчуб, Жўйи Шоҳийға келиб тушдук. Тенгриберди, Султон Муҳаммад дўлдай кейиндин бу юртқа келдилар. Ҳамза ҳам Қундуздин букун келди.

Якшанба кунининг салхида Жўйи Шоҳийдин кўчуб, Қирқ ариққа тушулди. Мен бир неча махсуслар била жолаға кириб келдим. Ийд ҳилоли бу юртта кўрулди. Дараи Нурдин бир неча улоғ чоғир келтуруб эдилар, намоз шомдин кейин чоғир мажлиси бўлди. Аҳли мажлис Муҳиб Али қўрчи, Хожа Муҳаммад Али китобдор, Шоҳ Ҳасан, Шоҳбек, Султон Муҳаммад дўлдай, Дарвеш Муҳаммад сорбон эди. Дарвеш Муҳаммад тоиб эди. Кичикликдин бери менинг шартим андоқ эдиким, ичмас кишига таклифе қилмагоймен. Дойим суҳбатларда Дарвеш Муҳаммад бўлур эди, ҳеч навъ таклифе қилинмас эди. Хожа Муҳаммад Али эркига қўймай, таклиф қила-қила чоғир ичурди.

Душанба кунининг сабоҳи ийд кунининг кўчтук. Йўлда хумор дафъиға маъжун едук. Маъжуннокликта бир ҳанзал келтурдилар. Дарвеш Муҳаммад ҳанзални кўрган эмас эди. Мен дедимким, Ҳиндустоннинг ҳинду-вонасидур, бир карж кесиб бердим. Рағбат била тишлади, оқшомғача аччиқлиғи оғзидин кетмади. Гарм чашманинг баландисида тушуб, яхни тортиладур эдиким, Лангархонким, неча маҳал ўз ерида эди, келиб, от ва бир пора маъжун тортиб<sup>50</sup>, мулозамат қилди. Келиб Яда-бирға туштук. Намоз дигарда бир неча махсус била жолаға кириб, бир куруҳча қуйи бориб чиқтук. Тонгласи андин кўчуб, Хайбар кўталининг тубиға тушулди.

Ушбу кун Султон Боязид Нилобдин Пора йўли била ўтуб, бизнинг хабаримизни топиб, кейинимизча келиб, арз қилдиким, Афридий афғон кўч ва моли била Порада ўлтурубдур. Шоли қалин экибтурлар, шолиси пишиб, тамом оёқ устидадур. Чун Ҳашанғардағи Юсуф зайи афғонлар устиға азимат қилиб эдук, анга парво қилмадук. Намоз пешинда Хожа Муҳаммад Алининг ўтоғида шароб мажлиси бўлди. Ушбу мажлисда-ўқ Султон Тароҳийдин<sup>51</sup> бу сориға келган кайфиятни машруҳ битиб, Бажурға Хожа Қалонға йиборилди. Фармон ҳошиясида бу байтни битидим:

Сабо ба лутф бигў он ғазоли раъноро,  
Ки сар бакўху биёбон ту додаи моро<sup>52</sup>.

<sup>50</sup> Л. б. — бир пора тортиб.

<sup>51</sup> Л. б. — Султон Бароҳидин.

<sup>52</sup> Эй тонг ели, у гўзал оҳуга юмшоқлик била айтки, бизни тоғ ва саҳроларга улоқтирган сенсан.

Андин сабоҳ кўчуб, кўталдин иниб, Хайбар тангисидин ўтуб, Али Масжидга тушулди. Андин намоз пешин отланиб, партолдин айрилиб, икки пос бўлуб эдиким, Кобул сувининг ёқасига келиб, озроқча уюхладук. Саҳар гузар топиб, сувдин кечилди. Қоровулдин хабар келдиким, афғонлар хабар топиб, қочғондурлар. Юруб, Савод сувидин ўтуб, афғонларнинг экинининг орасига тушулди. Таъриф қилғоннинг ярими, балки чорагича ошлиқ топилмади. Ҳашанғарни бу ошлиқ умиди била ясамоқ ҳисоби тағайнор топти. Бу юрушга саъй қилғон Дилазок маликлари бу жиҳаттин мунфайл бўлдилар. Намоз дигар Савод сувининг Кобул тарафига кечиб тушулди.

Тонгласи Савод сувидин кўчуб, кенгашга кирар бекларни чарлаб, кенгашиб, сўз мунга қарор топтиким, Султон Боязид айтқон Аффридий афғонини чопиб, анинг молини ва ошлиғини кўчи била Паршовар қўрғонини ясатиб, киши қўюлғай. Ҳиндубек қавчун ва Хост мирзодалари кейиндин бу манзилда келдилар.

Букун маъжун ейилди. Дарвеш Муҳаммад сорбон, Муҳаммадий кўкалтош, Гадойи тағойи, Асос эди. Сўнгра Шоҳ Ҳасанни ҳам тиладук. Ош тортилғондин сўнг намоз дигар жолаға кирдук. Лангархон Ниёзийни<sup>33</sup> ҳам жолаға чорладук. Намоз шомда жоладин чиқиб, ўрдуға келилди. Ушул қарор била сув ёқасидин саҳар кўчуб, Жомдин ўтуб, Али Масжид сувининг чиқишида тушулди.

Абулҳошим Султон Аликим, кейиндин келиб эди, дедиким, арафа кечаси Жўйи Шоҳийдин Бадахшондин келган киши била Жамрудтин ўтуб эдим, ул дедиким, Султон Саидхон жазм Бадахшон устига келди. Мен подшоҳқа хабар қила келадурмен. Бекларни чорлаб, машварат қилиб, бовужуди бу хабар қўрғон ясамоқнинг маслаҳатини топмай, Бадахшон азимати била мурожаат қилилди. Лангархонга хилъат бериб, Муҳаммад Али жанг-жангга кўмак таъйин қилиб; рухсат берилди. Ул охшом Хожа Муҳаммад Алининг чодирда чоғир мажлиси эди. Эрта била бу ердин кўчуб, Хайбар кўталидин ошиб, кўтал тубига тушулди. Хизр хайлидин кўп ношойист ҳаракатлар зоҳир бўлуб эди. Черик борурда кейинга қолғон, ёқаға тушган черик элига ўқлар қўюб, отларини элтурлар эди. Аларға таъдибе қилмоқ ва гўшмоле бермоқ вожиб ва лозим кўрунди. Бу хаёл била кўтал тубидин саҳар кўчуб, Деҳи Фуломонда тушландук. Намоз пешин отға бўғуз бериб, отланилди.

Муҳаммад Ҳусайн қўрчини Кобулға чоптурулдиким, Кобулда бўлғон Хизр хайлини бандлаб, жиҳотини мафсал қилиб, арзға еткургайлар. Бадахшондин дағи ҳар хабар бўлса, машруҳ битиб, бир кишидин бот йиборгайлар.

<sup>33</sup> Қ. б. — Сориний.

Ул кеча икки посқача юруб, Султонпўрдин озроқча ўтуб, тушуб, лаҳза уюхлаб, отландук. Хизр хайли Баҳор ва Масхгиромдин Қорасув-гача ўлтурғон экандурлар. Тонг бурнида етиб, чопкун қўюлди. Аксар моли ва ўғлон-ушоғи черик элига тушти. Оз-оғлоқчаси тоққа ёвуқ эди, тоққа тортиб қутулди.

Тонгласи Қилоғуға тушулди. Ушбу юртта қирғовул олилди. Кейин қолғон уруқ ҳам букун бу юртта келиб қўшулди. Вазирий афғон дойим яхшигина мол бермас эди. Бу сиёсаттин уч юз қўй<sup>54</sup> пешкаш келтурди.

❖Илигим чиққони [сабабли] ҳеч нима битимайдур эдим, ушбу юртта якшанба куни ойнинг ўн тўртида озроқча нима битидим.

Тонгласи хирилжи Шаму хайл бошлиқ афғонларнинг улуғлари келдилар. Дилазокнинг уруқлари бу жамоанинг гуноҳларини муболағалар била дархост қилдилар. Гуноҳларин бағишлаб, асирларин озод қилдук. Молларин тўрт минг қўйға қарор бериб, улуғлариға тўнлар кийдуруб, таҳсилдорлар таъин қилиб йиборилди.

Бу ишларга қарор бериб, панжшанба куни ойнинг ўн секкизида кўчуб, Баҳор ва Масхгиромға тушуб, тонгласи Боғи Вафоға келдим. Боғи Вафонинг хўблук маҳаллари эди, саҳилари тамом себаргазор, анор дарахтлари сап-сариг хушранг хазон бўлубтур. Анорлар дарахтларда қип-қизил, норунж дарахтлари сабз ва хуррам, норунж дарахтларда бениҳоят, вале норунжлар хотирхоҳ сарғармайдур эди, анорлари яхши, анорлари гарчи вилоятларнинг яхши анорларича эмас эди. Боғи Вафодин бир яхши маҳзузким бўлдук, бу навбат эди. Бу уч-тўрт кунким бу боғда эдук, бори ўрду эли ифрот била анор едилар.

Душанба куни боғдин кўчтук. Мен бир пахрғача юруб, баъзи норунжларни олдурдум. Шоҳ Ҳасанға икки дарахтнинг норунжи инъом бўлди. Баъзи бекларга бир дарахт норунжи, баъзилариға икки кишига бир дарахт норунжи инъом бўлди. Чун қиш Ламғон сайри қилур хаёли бор эди, ҳавзнинг атрофида йигирмача норунж дарахтини буюрдумким, қўруғайлар.

Букун Гандамакка тушуб, тонгласи Жигдалик тушулди. Намоз шомға яқин чоғир мажлиси бўлди, аксар ичкилар бор эдилар, охир суҳбатта Қосимбекнинг хоҳарзодаси Гадойи Муҳаммад<sup>55</sup> хили шалойинлиқ қилди. Маст бўлғонда менинг ёнимдаги такяга таянди. Гадойи тағойи мажлисдин кўтариб чиқарди.

Ул юрттин эрта кўчүлди. Қўруқсой ёнидаги Борик об қуйи юққори сайр қила бордим. Бир неча туроқ дарахтлари асру хўб хазон бўлуптур. Уша ерда тушуб, йилқирон ошини торттурулди. Хазон боис бўлди, чоғир ичилди. Йўлдин қўй келтуруб, буюрулдиким, кабоблар қилғойлар. Ба-

<sup>54</sup> Л. 6. — Юз қўй.

<sup>55</sup> Л. 6. — Гадойи Беҳжат.

лут шохлариға ўтлар қўюб, тафарруж кўрдук. Менинг келадурган хабаримни Мулло Абдулмалик девона эшитиб, истидъо қилдиким, Қобулға элтгай. Қобулға Мулло Абдулмаликни йиборилди. Ҳасан набира Мирзохон қошидин мени деб келган экандур. Бу ерда келиб мулозамат қилди. Завол вақтигача мунда ичилди. Андин сўнг отланилди. Мажлис аҳли гузаро мастлар бўлуб эдилар. Сайид Қосим андоқ маст эдиким, икки павкари ташвиш била от устига солиб, ўрдуға еткурдилар. Дўст Муҳаммад Боқир андоқ маст эдиким, Амин Муҳаммад тархон ва Мастий чуҳра бошлиқлар ҳар неча саъй қилиб, отландура олмаслар. Бошиға сув қуярлар ҳам бўлмас. Бу фурсатда бир пора афғон пайдо бўлур, Амин Муҳаммад тархон чоғир кайфиятида хаёл қилурким, муни мундоқ этиб олдурғунча бошини кесиб олиб кетарбиз. Бори юз машаққат била от устига солиб, олиб келурлар.

Ярим кечада Қобулға келдук. Сабоҳи девонда Қулибекким, Кошғарға Султон Саидхон қошиға элчиликка бориб эди, келиб, мулозамат қилди. Бешка мирзойи итарчини Қулибекка қотиб, элчиликка йибориб эди, ул вилоятнинг матондин бир пора савғот келтурди.

Чоршанба куни зилқаъда ойининг ғуррасида Қобилнинг ғўрининг қошида ёлғуз бориб, сабуҳий қилдим. Сўнгра аҳли мажлис бирин-иккин келдилар. Офтоб ёйила Боғи Бинафшаға бориб, ҳавз ёқасида ичилди. Туш бўла уйқулаб, намоз пешин яна ичилди. Ушбу намоз пешин суҳбатиде Тенгриқулибек ва Маҳдиғаким, мундин бурун суҳбатта чоғир берилмайдур эди, чоғир бердим. Намоз хуфтан ҳаммомға келдим. Ул кеча ҳаммомда эдим.

Панжшанба куни Яҳё Нуҳоний бошлиқ Ҳиндустон савдогарларига хилъятлар иноят қилиб, рухсат берилди.

Шанба куни ойнинг тўртида Кошғардин келган Бешка мирзоға хилъат кийдуруб, инъом қилиб, рухсат берилди.

Якшанба куни эшик устидаги кичкина суратхонада суҳбат эди. Бовужудким, торғина хужра эди, аҳли мажлис ўн олти киши эдилар.

Душанба куни хазон сайриға Исталифға борилди. Букун маъжун иртиқоб қилилиб эди. Бу кеча ёмғур бисёр ёғди. Менинг била келган беклар ва ичкилар аксар менинг чодиримғаким, Боғи Калоннинг ичида тикилиб эди, кирдилар. Тонгласи ушбу боғда чоғир мажлиси бўлди. Охшомгача ичилди. Сабоҳи сабуҳий қилдук. Маст бўлуб уюхлаб, намоз пешин Исталифдин отланиб, йўлда маъжун ейилди. Намоз дигар бўла Беҳзодийға келдук. Хазонлар асру хўб бўлуб эди. Хазон сайр асносида чоғирға мойил ҳарифлар чоғир ангизи қила бошладилар, бовужуди маъжун. Нун хазонлар асру хўб бўлуб эди, хазон бўлғон дарахтларнинг тубида ўлтуруб, чоғир ичилди.

Намоз хуфтангача ушул ерда-ўқ суҳбат эди. Мулло Маҳмуд Халифа келди. Ани ҳам суҳбатга чорладук, Абдулло хили маст эди, Халифа



тарафидин бир сўз чиқти. Мулло Маҳмудтин ғофил бу мисраъни ўқудиким:

Бар ҳарки бингари баҳамин доғ мубталост<sup>56</sup>.

Мулло Маҳмуд ҳушёр эди, Абдулло ҳазл тариқи била бу мисраъни ўқуғон жиҳатидин тааррузлар қилди. Абдулло воқиф бўлуб, изтироблар қилиб, хили ширин гуфту гўлар қилди.

Панжшанба куни хазонлар сайр қилиб, кеч намоз шом Чорбоғқа келиб туштум.

Жума куни ойнинг ўн олтисида Боғи Бинафшада маъжун еб, баъзи махсуслар била кемага кирилди. Хумоюн била Комрон ҳам сўнг келдилар. Хумоюн бир ўрдакни яхши отти.

Шанба куни ойнинг ўн секкизида Чорбоғдин тун яримида отландим, тунқатор ва ахтачини ёндурдум. Мулло Бобонинг кўпруғидин ўтуб, Деврин тангиси била чиқиб, Қуш Нодир ва бозорларнинг коризи била Хирсхона орқасидин эврулуб, эрта суннат вақтида Турдибек Хоксорнинг коризиға келдим. Турдибек хабар топиб, изтироб била югуруб чиқти, Турдибекнинг қаллошлиғи маълум эди. Ўзум била юз шоҳрухий олиб бориб эдим, Турдибекка бердим, дедимким, чоғир ва асбоб тайёр қилгилким, хилват ва лавандона суҳбат тутар хаёлим бор. Турдибек чоғир учун Беҳзодий сари борди. Отимни Турдибекнинг қулидин бир қўлга йибордим. Ўзум коризнинг орқасида бир пуштада ўлтурдум. Бир пос бор эдиким, Турдибек бир кўза чоғир келтурди. Икковдин-икков ичмакка машғул бўлдук. Турдибек чоғирни келтурурда Муҳаммад Қосим барлос ва Шоҳзода воқиф бўлубтурлар. Мендин холи зиҳн Турдибек сўнгича яёқ келдилар, суҳбатға чорладук. Турдибек дедиким, Хулхул<sup>57</sup> энаганинг армони борким, сизнинг била чоғир ичгай. Мен дедимким, мен ҳам хотун кишининг ичганини кўрмайдурмен, суҳбатқа тиланг. Шоҳи деган қаландар била яна бир коризлиқ рубобийни ҳам суҳбатға чорладук. Намоз шомғача коризнинг орқасидағи баландида ўлтуруб ичилди. Андин сўнг Турдибекнинг уйига келиб, шамъ ёруғида кеч намоз хуфтанғача ичтим. Тавр беғилу ғаш суҳбате эди. Мен така қилдим. Аҳли мажлис яна бир уйга бориб, нақора вақтиғача ичтилар\* Хулхул энага келиб, манга бисёр шалойинлиқлар қилди. Охир ўзумни мастлиққа солиб халос бўлдум. Хаёлимда бу эдиким, элни ғофил қилиб, ёлғуз отланиб, Истарғачға борғайман. Эл воқиф эди, муяссар бўлмади.

Охир нақора вақтида отландим. Турдибек била Шоҳзодаға хабар қилиб, учовлон отланиб, Истарғач сари мутавважжиҳ бўлдук. Фарз вақтида Исталифнинг оёғи Хожа Ҳасанға етгук. Бир замон тушуб,

<sup>56</sup> Қимга қарасанг, шу дардга мубталодир.

<sup>57</sup> Л. б. — Булбул.

маъжун еб, хазон сайри қилдук. Офтоб чиқа Исталиф боғиға тушуб, узум еб, отланиб, Истарғач тавобииндин Хожа Шиҳобға тушуб уйқладук. Ота мирохўрнинг уйи ул орада экандур. Уйғонғанча ош нишируб, бир кўза чоғир ҳозир қилибтур. Хили яхши хазон эди. Бир неча пиёла ичиб, стландук. Намоз пешин Истарғачда бир яхши хазонлиқ боғда тушуб, сўхбат тутулди. Бир лаҳзадин сўнг Хожа Муҳаммад Амин келди. Намоз хуфтанғача ичилди. Ул куни ва охшоми Кобулдин Абдулло асас, Нурбек, Юсуф Али келдилар. Сабоҳи ош еб отланиб, Истарғачнинг оёғидаги подшоҳий боғини сайр қилилди. Бир олма ниҳоли яхши хазон бўлуб эди, ҳар қайси шоҳида беш-олти барг сиёқ била қолиб эди, андоқким, агар наққошлар такаллуф била тортсалар, онча торта олмағай эдилар. Истарғачдин отланиб, Хожа Ҳасанда ош еб, намоз шом Беҳзодий келиб, Хожа Муҳаммад Аминнинг Имом Муҳаммад отлиқ навкарининг уйида чоғир ичилди. Тонгласи сешанба куни Кобул чорбоғиға келилди.

Панжшанба куни ойнинг йигирма учида кўчуб, қалъаға кирилди. Одина куни Муҳаммад Али Ҳайдар рикобдор бир туйғун тутуб, келтуруб тортти.

Шанба куни ойнинг йигирма бешиди Чинор боғида сўхбат эди. Намоз хуфтан отланилди. Сайид Қосимнинг ўтган воқиадин инфиаи бор эди. Келурда анинг уйида тушуб, бир неча оёқ ичилди.

Панжшанба куни зилҳижжа ойнинг ғуррасида Қандаҳордин Тождин Маҳмуд келиб, мулозамат қилди.

Душанба куни ойнинг ўн тўққузида Муҳаммад Али жанг-жанг Ниллобдин келди.

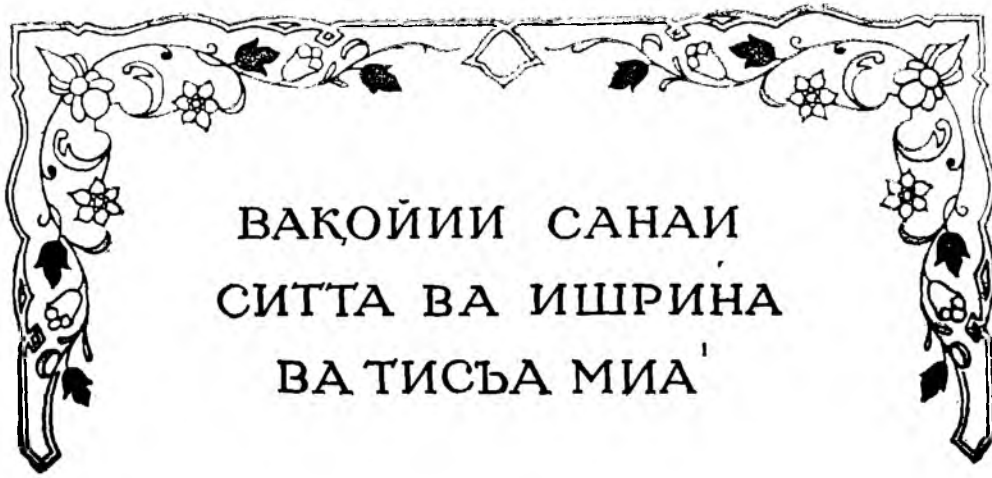
Сешанба куни Сангархон Жанжўҳа Беҳрадин келиб, мулозамат қилди.

Одина куни ойнинг йигирма учида Алишербекнинг тўрт девонидин бўхур, авзон бир байти<sup>58</sup> била ғазаллар ва абётким, интихоб қилиладур эди, итмомиға етти.

Сешанба куни ойнинг йигирма еттисида аркта сўхбат эди. Бу сўхбатта андоқ фармон бўлдики, сўхбаттин ҳар киши маст бўлуб чиқса, яна ул кишини сўхбатқа тиламағайлар.

Одина куни зилҳижжа ойнинг салхида Ламғон сайри азимати била отланилди.

<sup>58</sup> Қ. б. — «бир байти» ўрнида — «тартиби».



ВАҚОЙИИ САНАИ  
СИТТА ВА ИШРИНА  
ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>

**Ш**анба куни муҳаррам ойининг ғуррасида Хожа Сеёрон келилди. Пушта устида янги ариғким чиқарилиб эди, яқосида шурб мажлиси бўлди. Сабоҳ отланиб, \*Реги равонни сайр қилиб, Сайид Қосимнинг Булбулининг уйига тушуб суҳбат тутулди. Сабоҳ андин отланиб<sup>2</sup>, маъжун еб, бориб Билгарға туштук. Бе улким, охшом ичилгай, сабоҳи сабуҳий қилдук. Намоз пешин бориб, Дурномаға тушулди. Шурб мажлиси бўлди, эрта сабуҳий қилдук. Ҳақдод Дурноманинг улуғи боғини пешкаш қилди.

Панжшанба отланиб, Нижровда тожиклар кентига тушулди.

<sup>1</sup> «Тўққиз юз йигирма олтинчи (1519) йил воқиялари».

\* <sup>2</sup> Л. б. — тушган.

Одина кунни Чихл қулба била Борон сувининг орасидағи тоғни овладук, хили кийик тушти. ИЛИГИМ ОЗУРДА БЎЛГАЛИ ЎҚ ОТМАЙДУР ЭДИМ. Бир нармдек<sup>3</sup> (?) ёй била бир кийикнинг қўлтуғиға оттим. Ўқ пархонасининг яримиғача кирди. Намоз дигар овдин ёниб, Нижровға келдук. Тонгласи Нижров эли пешкашини олтмиш олтунға қарор берилди.

Душанба кунни Ламғон сайри азиматиға отланилди. Хаёлда бу эдиким, бу сайрда Ҳумоюн ҳам бизнинг била бўлғай. Турмоққа майл қилди, Кўра кўталидин рухсат берилди. Келиб Бадровға тушдук. Андин отланиб, Уғбуға<sup>4</sup> туштук. Борон сувида сайёдлар бир пора балиқ туттилар. Намоз дигарда жолаға ўтуруб ичилди. Намоз шомдин кечроқ жоладин чиқиб, оқ уйда ҳам ичилди, Ҳайдар аламдорни Довартин кофирларига йборилиб эди, Бодичнинг тубида кофирнинг улуғлари бир неча тулум чоғир келтуруб, мулозамат қилдилар. Кўталдин инганда ажаб ғалаба чивиртка кўрулди. Тонгласи жолаға кириб, маъжун еб, Бўлондин қуйироқ чиқиб, ўрдуға келдук. Икки жола эди.

Одина кунни кўчуб, Мандировардин қуйироқ доманада тушулди. Кеча шурб суҳбати эди.

Шанба кунни жолаға кириб, Дарута тангисидин ўтуб, Жаҳоннамойдин юқорроқ жоладин чиқтук. Одинапур олидағи Боғи Вафоға бордук. Қиём Урдушоҳ Нингнаҳор туманининг ҳокими жоладин чиққанда келиб, мулозамат қилди. Лангархон Ниёзий неча маҳал эдиким, Нилобта эди, йўлда келиб мулозамат қилди. Боғи Вафода туштук, норунжлари хўб сарғарибтур, сабзалари хўб етилибтур, бисёр сафолиқ бўлубтур. Бешолти кун Боғи Вафода турдук.

Чун бу дағдаға бор эдиким, қирқ ёшқа бир йилдин озроқ қолиб эди, ифрот била ичилур эди.

Якшанба кунни ойнинг ўн олтисида сабуҳий қилиб, ҳушёр бўлуб, маъжун эҳтиёр қилғонда Мулло Ёрак панжгоҳда мухаммас даврида боғлагон нақшини ўткарди. Яхши нақш боғлабтур. Неча маҳал эди, мундоқ нималарға машғуллуқ қилмайду эдим. Манга ҳам дағдаға бўлди, бир нима боғлагаймен. Бу тақриб била чоргоҳ савтини боғладим. Нечукким, маҳаллида мазкур бўлғусидир.

Чаҳоршанба кунни сабуҳий қилғонда мутояба жиҳатидан дейилдиким ҳар ким сортча айтса бир аёғ ичсун, бу жиҳаттин кўп киши аёғ ичти. Суннат вақтида чаман ўртасидағи толор остида ўлтурулди. Дейилдиким, ҳар киши туркича айтса бир аёғ ичсун. Бунда ҳам ғалаба киши аёғ ичти. Офтоб чиқа норунжлар тубида ҳавз ёқасида бориб ичилди. Тонгласи Дутаҳдин жолаға кириб, Жўйи Шоҳийдин чиқиб, Атарға бордук. Атардин отланиб, Дараи Нурни сайр қилиб, Сувсон кентигаҗа етиб,

<sup>3</sup> Л. б. — تيرمدانك ك. 6. نومدلك

<sup>4</sup> Қ. б. — Улуғбуға.



1

2 e جانمیدین اوزکا یار وفادار تابمادیم \* کونکلوودین اوزکا محرم اسرار تابمادیم  
 جاسمیدین<sup>1</sup> اوزکا<sup>2</sup> جان دل افکار کورمادیم \* کونکلوه کی کونکلوئی گرفتار تابمادیم  
 اوسرون<sup>3</sup> گوزینک<sup>4</sup> سکه و سکول بولدی مبتلا هر کسز بو تیبهنی<sup>5</sup> بینه<sup>6</sup> هشیار تابمادیم  
 ناچار فرقتی بینه خوی اینمیشام<sup>7</sup> نینای<sup>8</sup> چون رضیغه اوزرونی<sup>9</sup> سزاوار تابمادیم  
 باری برای ایشیکه بو نوبت ای کونکول \* نیجه<sup>10</sup> که باروب ایشیکه بار تابمادیم  
 بابر اوزونکنی اوزکا تا کور<sup>11</sup> بارسیرکه مین<sup>12</sup> اینساب<sup>13</sup> جهان بی مونه<sup>14</sup> فیلیب بار تابمادیم

2

3 a غربت و هجرانغه قالدیم آه اول جان ایلکیدین  
 جانغه نیم امدی غربت بیرله هجران ایلکیدین  
 کورساتور که تیغ و گه اوق حالتیمی یسلابین  
 نی بلالار کورادورمین یار نادان ایلکیدین  
 ابل فغانیمدین بجان و مین بو جانمیدین ای اجل  
 قیل خلاص ابلنی و مینی جان و افغان ایلکیدین  
 بابر اول آی هجرمدا ایشیک بی دشوار ابدی  
 شکرکیم قوتقاردی اولوم سینس آسان ایلکیدین

(7) چه کردن. (8) دیگر. (9) دیوانه. (10) مست. (11) دیگر. (12) مانند. (13)

(14) ابقدر. (15) جمنه. (16) اموخته. (17) خودرا. (18)

ёниб, Омлага тушулди. Хожа Қалон Бажурни яхши забт қилиб эди. Чун мусоҳиб эди, ани тилаб, Бажурни Шоҳ Мир Ҳусайн уҳдасига қилди.

Шанба кунн ойнинг йигирма иккисиди Шоҳ Мир Ҳусайнға рухсат бўлди. Букун ҳам Омлада ичилди. Тонгласи ёмғур ёғдуруб. Қунарда Қула-гиромғаким, Маликқулининг уйи анда эди, келиб ўртанчи ўғлининг уйидаким, норунжзорға мушриф эди, тушулди. ¶ Ёмғур жиҳатидин норунжзорға бормай, ўшанда-ўқ ичилди. Ёгин кўп беҳад бўлди. Бир тилисме билур эдим, Мулло Алихонға<sup>5</sup> ўргаттим: тўрт парча коғазға битиб, тўрт тарафға ости. ¶ Ушул замон ёмғур туруб, ҳаво очилмоқ бунёд бўлди. Сабоҳи жолаға кирдук, яна бир жолада баъзи йигитлар кирдилар.

Бажур ва Савод ва гирди ул навоҳийда бир бўза қилурлар, бир «ким» деган шима бор, ўтлар илдизидан ва баъзи адвиядин қилибтурлар. Нондек гирд-гирд ясаб қурутуб, соқлабтурлар. Бу бўза мояси бу «ким» бўладур, баъзи бўзалари ғариб пур кайфият бўладур. Вале ғариб талх ва бемаза бўладур. Бу бўзани ичмак хаёл қилдук, талхлиғидин ича олмай, маъжун ихтиёр қилилди.

¶ Асас ва Ҳасан Икрак ва Мастигақим, яна бир жолада ўлтуруб эдилар, фармон бўлдиким, бу бўзадин ичғайлар, ичиб маст бўлуб, Ҳасан Икрак бемаза шалойинлик қила киришти. ¶ Асас худ гузаро маст бўлуб эди, мукаррар похуш ҳаракатлар қилди. Андоққим, батанг бўлдук. Бир хаёл қилдимким, жоладин чиқариб, сувнинг ул юзида ўткарғайбиз. Яна баъзилар дархост қилдилар.

Бу фурсат Бажурни Шоҳ Мир Ҳусайнға иноят қилиб, Хожа Қалонни тилаб эдук. Негақим, Хожа Қалон мусоҳиб эди. Бажурда турмоғи мумтад бўлди. Бажур ишини ҳам осонроқ тасаввур қилилди. Шоҳ Мир Ҳусайн Бажурға борурда, Қунар<sup>6</sup> сувининг гузариға етганда йўлуқти. Тилаб, баъзи оғиз сўзларни айтиб, хосса қўрни иноят қилиб, рухсат берилди.

Нургил тўғриси етганда бир қари келиб, гадойлик қилди. Жоладағилар ҳар қайси тўн ва дастор ва фўтадек нима бердилар. Қари хили нима олди. Ярим йўлда бир ёмон ерда жола дакка урди, хили таваҳҳум бўлди. Агарчи жола ғарқ бўлмади, Мир Муҳаммад жолабон сувға йиқилди. Кеча Атарнинг ёвўғида бўлдук.

Сешанба куни Мандировар келилди. ¶ Қутлуққадам ва Давлатқадам стаси қалъанинг ичида суҳбат тартиб қилиб эдилар, агарчи сафосиз ер эди, аларнинг хотири учун бир неча аёғ ичиб, намоз дигар ўрдуға келилди.

<sup>5</sup> Қ. б. — Мулло Алижон.

<sup>6</sup> Л. б. — Қаз суви.

Чоршанба куни Қиндгар чашмасига бориб, сайр қилдук. Қиндгар Мандировар туманига тааллуқ кенттур. Тамом Ламғонотда ушбу кентта-ўқ хурмо бордур. Бу кент тоғ этагинин юққорроқ воқий бұлбтур. Нахлистони шарқ саридур. Бу чашма нахлистоннинг ёнидадур, ён ердадур. Чашма бошидин олти-етти қари қуйроқ тошларни қалаб, ғул қилғали паноҳе қилибтурлар. Бу мартабағача сувни мушриф қилибтурларким, ғул қилур кишининг бошига сув тўкуладур. Бу чашма суви бисёр мулойим, қиш кунлари кишига бу сув аввал жузъий совуқ маҳсус бўладур, сўнгра турғон сойи кишига сув хуш ёқадур.

Панжшанба куни Шерхон Таркалоний уйига тушуруб зиёфат қилди. Намоз пешин андин отланиб, ясағон моҳихоналарда балиқ туттилар. Бурнароқ бу моҳихонанинг кайфияти мазкур бўлуб эди.

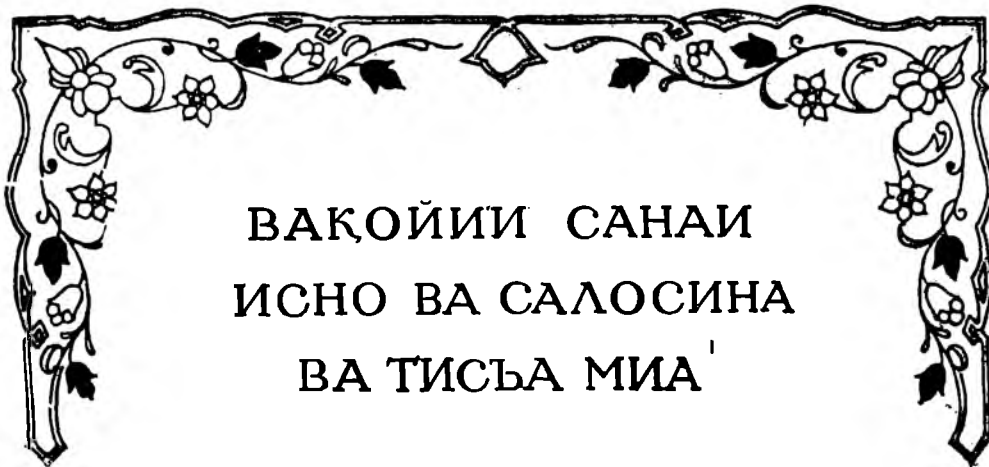
Одина куни Хожа Мирмироннинг кентининг яқиниға туштук. Намоз шомда мажлис бўлди.

Шанба куни Алишанг била Алангорнинг оралиғидаги тоғни овладук. Бир тарафдин Алангорлик, яна бир тарафдин Алишанглик чарга қилиб, тоғдин кийикни индурдилар. Хили кийик ўлди. Овдин ёниб, Алангорда маликларнинг боғига тушуб, суҳбат тутулди. Илгариги тишимнинг ярими синиб, ярими қолиб эди, бугун таом ейдурганда қолғон ярими ҳам синди. Сабоҳи отланиб, балиққа тўр солдурдук. Туш бор эдиким, Алишангга бориб, боғда ичилди. Тонгласи Ҳамзахон Алишангнинг маликинингким, ёмон ишлар қилиб, ноҳақ қонлар тўкур эди, қонлиқлариға топшурулди, қасосға еткурдилар.

Сешанба куни вирд ўқуб, Ёнбулоқ йўли била Кобулға мурожаат қилдук. Намоз дигар Алғанудин<sup>7</sup> сув кечиб, намоз шом Қорабуға келиб, отқа бўғуз бериб, моҳазаре ҳозир қилдилар, от арпасини тугатгач, отландук.

---

<sup>7</sup> Қ. 6. — Афигу.



## ВАҚОЙИИ САНАИ ИСНО ВА САЛОСИНА ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>

**О**дина куни сафар ойнинг ғуррасида тарих тўққуз юз ўттуз иккидаким, офтоб қавс буржида эди, Ҳиндустон азимати била сафар қилиб, Якланга пуштасидин ўтуб, Деҳи Яъқуб сувининг ғарб тарафидаги ўлангга тушулди. Бу юртта Абдулмулук қўрчиким, етти-секкиз ой эди, Султон Саидхон қошига элчиликка бориб эди, Хоннинг Янгибек кўкалтош отлиқ кишиси била келди. Хонимлардин ва Хондин хатлар била муҳаққар савғот ва йилоқ келтурди. Икки кун черик маслаҳати учун бу юртта туруб, мундин кўчуб, ора қўнуб, Бодом чашма тушулди. Бу юртта маъжун едук.

<sup>1</sup> «Тўққиз юз ўттиз иккинчи (1525) йил воқиялари».



Чохоршанба куни Борик об тушганда Ҳиндустонда қолғон Нурбекнинг иниларидин йигирма минг шоҳрухийлик олтун ва ашрафий ва тангаким, Хожа Ҳусайн<sup>2</sup> девон Лоҳур колисотидин йибориб эди, келтурди. Аксарини Мулло Аҳмад<sup>3</sup> Балх арбобидин Балх маслаҳати учун йиборилди.

Одина куни ойнинг секкизида Гандамакка тушганда манга тунд резандалиқ бўлди. Биҳамдилло осонлиқ била ўтти.

Шанба куни, Боғи Вафода тушулди. Бир неча кун Ҳумоюн мирзо ва ул юзнинг черики учун Боғи Вафода таваққуф қилилди.

Боғи Вафонинг ҳадди ва худуди ва сафо латофати бу тарихда мукаррар мазкур бўлубтур. Асру сафолик боғ воқия бўлубтур. Ҳар ким харидорлик кўзи била кўрса, билгайким, не турлук ердур. Неча кунким, анда эдук, ичар кунлари аксар ичилди ва сабуҳий қилилди, ичмас кунлари маъжун суҳбати эди. Ҳумоюн мийоддин кўп кейин қолғон жиҳатидин дурушт хатлар битиб, қаттиқ хитоблар қилиб йиборилди.

Якшанба куни сафар ойининг ўн етисида сабуҳий қилилиб эдиким, Ҳумоюн келди. Кеч келган жиҳатидин бирпора қаттиқ-қаттиқ сўз айттим. Хожа Қалон ҳам Ғазнидин ушбу кун келди.

Ушул душанба охшоми-ўқ кўчуб, Султонпур била Хожа Рустамнинг орасида солғон янг боққа тушулди.

Чохоршанба куни андин кўчуб, жолаға кириб, Қўшгунбазғача чоғир ичиб бориб, Қўшгунбаздин чиқиб, ўрдуға тушулди. Тонгласи ҳам ўрдуни кўчуруб, жолаға кириб, маъжун ихтиёр қилилди. Дойим тушар юрт Қирқ ариқ эди. Қирқ ариқ тўғрисиға етганда ҳар неча мулоҳаза қилилди, ўрдудин асаре зоҳир бўлмади. Отлар ҳам пайдо бўлмади. Хотирға кечтиким, Гарм чашма ёвуқтур, шояд ўрду анда тушуб экин деб, бу ердин ўтулди. Гарм чашмаға етган чоғ худ кун кеч бўлуб эди, анда ҳам турмай, кечаси ҳам юрулди. Бир ерда жолани турғузуб, бирпора уйқулаб<sup>4</sup>, суннат вақти Ядабирға чиқтук. Кун бурни била черик эли кела бошлади. Ўрду худ Қирқ ариқ навоҳисиға тушган экандур, бизга кўрунмайдур.

Жолада шеър айтур эл хили бор эдилар. Мисли, Шайх Абул Воҳид ва Шайх Зайн ва Мулло Алихон<sup>5</sup> ва Турдибек Хоксор, яна баъзилар ҳам бор эди. Суҳбатта Муҳаммад Солиҳнинг бу байти мазкур бўлди-ким:

<sup>2</sup> Қ. б. — Хожа Ҳасан.

<sup>3</sup> Қ. б. — Мулло Муҳаммад.

<sup>4</sup> Л. б. — уйқулди.

<sup>5</sup> Қ. б. — Алижон.

Жое ки ту боши дигареро чи кунад кас<sup>6</sup>.  
Маҳбубии ҳар ишвагареро чи кунад кас,

дедукким, бу гўшада айтсунлар. Табъи назми бор эл айтмоқ мақомида бўлдилар. Чун Мулло Алихон била хили мутояба қилилур эди, ҳазл тариқи била бу байт бадиҳада хотирға келди.

Монанди ту мадхушу кареро чи кунад кас,  
Ҳар говкуну мода ҳареро чи кунад кас<sup>7</sup>.

Мундин бурун яхши ва ёмон, жид ва ҳазл ҳарне хотирға етса эди, мутояба тариқи била гоҳи манзум бўлур эди. Ҳар нечук қабиҳ ва зишт назм ҳам бўлса марқум бўлур эди. Бу фурсаттаким, «Мубайин»ни назм қиладур эдим, хотири фотирға хутур этти ва ҳазин кўнгулга мундоқ еттиким, хайф бўлғай ул тилдинким, мундоқ алфозни дарж қилғай, яна фикрини қабиҳ сўзларга харж қилғай ва дариф бўлғай ул кўнгулдинким, мундоқ маоний зуҳур этгай, яна зишт хаёллар анда хутур этгай. Ачдин бери ҳажв ва ҳазл шеър ва назмидан торик ва тоиб эдим. Бу байтни айтур маҳал асло хотирға етмади ва бу маъни ҳаргиз кўнгулга хутур етмади.

Бир-икки кундин сўнг Бигромда тушганда резандалиқ бўлуб иситим. Бу резандалиқ сурфаға мунжар бўлди. Ҳар йўталганда қон тукурур эдим. ақсар иситма бўлди, билдимким, бу иситма<sup>8</sup> қондиндур ва бу ташвишни қилғандин: «Фа ман накаса фа иннамо ямқусу ало нафсиҳ ва ман авфо бимо оҳада алайҳил лоҳа фасаюътиҳи ажран азимо»,

Не қилайин сенинг била, эй тил,  
Жиҳатингдин менинг ичим қондур,  
Неча яхши десанг бу ҳазл ила шеър,  
Бириси фаҳшу бири ёлғондур,  
Гар десанг куймайин бу журм била,  
Жилавингни бу арсадин ёндур.

«Раббано заламно анфусано ва ин лам тағфир лано ва тарҳамно ланакунанна минал-хосирин».

Яна бошдин истиғфор ва эътизор мақомида бўлуб, бу навъ ботил андешадин, бу йўслуқ нолойиқ пешадин кўнглумни тиндуруб, қаламни синдурдум. Ул даргоҳдин осий бандаларға бу навъ танбиҳлар давлате-

<sup>6</sup> Ҳар бир ноз-қарақчачининг муҳаббатини нима қилсин киши, сен бўлган жойла бошқани нима қилсин киши.

<sup>7</sup> Сенга ўхшаш ҳушсиз, карни нима қилсин киши, Ҳар бир ҳўқизга ўхшаган ба урғочи эшакни нима қилсин киши.

<sup>8</sup> Л. б. — «иситма» ўрнида «танаббуҳ» ёзилган.

дур азим, ҳар банда ҳамким, мундоқлардин мутанаббонҳ бўлғай саода-тедур жасим.

Охишом андин кўчуб, Али Масжид тушулди. Бу юртнинг торлиғидин дойим мен бир пушта устига тушар эдим, черик эли тамом бир қўлда тушар эдиким, мен тушган пушта бориға мушриф эди. Кеча черик элининг ўтидин ажаб яхши чароғон бўлур эди. Ҳар навбатким бу юртта тушулбтур, бу жиҳаттин албатта ичилибтур. Бу қатла ҳам мунда тушганда ичилди. Субҳдин бурун маъжун ихтиёр қилиб, отландим. Ушбу кун рўза ҳам тутдум. Келиб Бигромнинг ёвуғиға тушулди.

Тонгласи ул юртта таваққуф қилиб, карк овиға отландук. Черик Бигром олидағи сиёҳ обдин ўтуб, сув қуйи боқа чарга солдук. Муддате борилғондин сўнг кейиндин киши келдиким, Бигромнинг ёвуғида-ўқ озроқча жангалға карк кирди, теграсини олиб турубтурлар, ўшандин жилаврез тебраб еттук. Жангалға чарга солиб, ғавғо қилғон била карк чиқиб, тузга қоча берди. Ҳумоюн ва ул юздин келганлар ҳеч ким каркни кўрган эмас эрди, бори хотирхоҳ тафарруж қилдилар. Бир куруҳға ёвуқ қовлаб, қалин ўқлаб йиқтилар. Бу карк ҳеч кишига ва отға яхши ҳамла қилмади. Яна икки каркни ҳам ўлтурдилар. Дойим хотирға кечар эдиким, фил била каркни рўбарў қилса, нечук муомала қилғайлар. Бу навбат филбонлар филларни келтурадур экандурларким, бир карк рўбарў-ўқ чиқар, филбонлар илгаррак юрган била карк рўбарў келмас, ўзга сарн қочар.

Ул кунким, Бигромда турулди, баъзи бекларни ва ичкиларни ва бахши ва девонлар била олти-етти саркор қилиб, Нилоб гузарида кемаларнинг устига таъйин қилилдиким, жамиъ черик элини ном-баном битиб, сонларин олғайлар.

Оқшоми резандалиқ бўлуб, иситтим, бу резандалиқ йўталга торгтн, ҳар йўталганда қон тукурур эдим, хили таваҳҳум бўлди, алҳамдулиллоҳ икки-уч кундин сўнг бартараф бўлди.

Бигромдин кўчуб, ёмғур ёғдуруб, Кобул суви ёқасида тушулди. Ҳиндустондин хабар келдиким, Давлатхон ва Ғозихон йигирма-ўттуз минг черик йиғиб, Калонурни олди, Лоҳур устига келмакчидур. Мўъмин Али тавочини қадаға била чоптурулдиким, биз кўч-баркуч мутаважжихдурбиз, биз етгунча урушқунчи бўлмасунлар. Икки қўнуб, панжшанба куни ойнинг йигирма секкизида Синд ёқасиға туштук.

Шанба кунн рабиул-аввал ойнинг ғуррасида Синд суйи кечиб, Качакут сувидин ўтуб, дарё ёқасида тушулди. Кемалар устига қўйғон беклар ва бахшилар ва девонлар черикка келган элнинг сонини арзға еткүрдилар. Улуқ-кичик, яхши-ёмон навкар, гайри навкар ўн икки минг киши қаламға келибтур. Бу йил тузда пашкол оз бўлғондур. Тоғ доманасидағи вилоятларда пашкол яхши бўлғондур. Ошлиқ маслаҳатидин тоғ доманаси била Сиялкут йўли била мутаважжих бўлдук. Ҳотий ка-

карнинг вилояти тўғриси етганда, бир рўдта ҳар ерда-ҳар ерда қалин сувлар турубтур. Бу сувлар тамом ях боғлабтур, бир иликча қалинлиғи бўлғой. Ҳиндустонда бу навъ ях ғарибтур. Яхши ўшанда-ўқ кўрулди. Бу неча йилки Ҳиндустонда эдук, қор ва яхдин осор ва аломат кўрулмади.

Синддин беш кўч кўчуб, олтинчида Жуд тоғига пайваст Болнот жўғининг тоғининг тубида Бакиёллар юрти рўдқа келиб тушулди. Тонгласи эл ошлиқ олур маслаҳати учун ул юртта турдук. Ул кун арақ ичилди, Мулло Муҳаммад Парғарий кўп ҳикоят қилдиким, онча пургўйлуқ қилиб эди, Мулло Шамс худ эртаки шалойин эди, бир шалойинлик бошласа, кечгача тугата олмас эди. Ошлиққа борғон қул-қуллуқчи ва яхши ва ёмон ошлиқдин ўта чиқиб, чангал ва тоғ ва қаттиқ ва бўртоғ ерларга парешоп ва беҳисоб бориб, бир печа киши олдурдилар. Кичкина тунқатор анда ўлди.

Андин кўчуб, Биҳат сувининг Жиламдин қуйироқ гузар била кечиб туштук, Вали Қизилким, парганаси Бимругирий ва Акриёда эди, Сиялқут кўмаги эди, мунда келиб кўрди. Сиялқутни асрамағон жиҳатидин итоб ва хитоб мақомида эдукким, арз қилдиким, мен паргананага келиб эдим, Хисрав кўкалтош Сиялқуттин чиқарида манга хабар ҳам келмади. Бу узри масмуъ эди. Дейилдиким, Сиялқутни асрамадинг, Лоҳурда бекларга неча бориб қўшулмадинг, мулзам бўлди. Чун иш ёвуқ эди, анинг бу жаримасини парво қилмадук.

Ушбу юрттин Сайид Тўфон, Сайид Лочинни Лоҳурдағиларга қўш от била чоптурулдиким, урушқучи бўлмаг. Сиялқутта ё Парсруда келиб бизга қўшулунг.

Ҳар кимнинг сўзи бу эдиким, Ғозихон ўттуз-қирқ минг кишини йиғибтур. Давлатхон ул қарилиғи била белига икки қилич боғлабтур. Булар жазм урушурлар. Хотирға кечтиким, ул масал борким, «гаҳ ёздаҳ беҳ, гаҳ нуҳ»<sup>9</sup>. Чун бу кетмас, Лоҳурдағиларни ўзумизга қўшуб-ўқ урушалинг. Бекларга киши йибориб, ора қўнуб, Чоноб суви ёқасида тушулди. Йўлдин бориб, Баҳлулпурким, холиса эди, сайр қилдук. Қўргони Чоноб сувининг ёқасида баланд жар устида воқия бўлубтур. Хили хотирға ёқти. Сиялқутни мунда келтурур хаёл қилдук. Иншооллоҳ фурсат бўлғоч-ўқ келтурулгусидур.

Баҳлулпурдин ўрдуғача кема била келдук, суҳбат эди, баъзи арақ, баъзи бўза ичтилар, баъзи маъжун едилар. Кемадин намоз хуфтандин кечроқ чиқиб, хиргоҳда ҳам озроқча ичилди. От маслаҳатиға бир кун бу сув ёқасида отқа дам бердук.

Одина кун рабиул-аввал ойининг ўн тўртинда Сиялқутқа туштук. Дойим Ҳиндустонға борсақ, гов ва говмиш ўлжасиға тоғдин ва туздин жат ва кажур беҳад ва беқийс келур эди. Бошсизлиқ ва зулм қилғучи

<sup>9</sup> «Гоҳ ўн бир яхши, гоҳ тўққуз».

ушбу бадбахтлар эди. Бурун вилоятлар ёғи эди. Хили тили қисик йўқ эди. Бу навбатким, бу вилоятлар тамом эл бўлубтур, ўшандоқ муомала қила кириштилар. Сиялкуптининг эшикта яланғоч фақир, мискиниким, ўрдуға келиб эдилар, баякбор гавғо тушти, толонға бордилар. Бошсизлик қилғон элни топтуруб, икки-учни пора-пора қилдурдум. Сиялкуптинин Шоҳим Нурбекни ҳам Лоҳур бекларига чоптурулдиким, ёғи не ерда эканини таҳқиқ қилиб, қайда қотилурларини соҳиб вуқуф кишидин билиб, айтиб йиборсунлар.

Ушбу юртта бир савдогар келиб, Оламхон, Султон Иброҳимхонға бостурғонини арз қилди. Шарҳи будурким, Оламхон рухсат олғондин сўнг ушмундоқ иссиқ ҳавода ҳамроҳқа боқмай, икки кўчни бир қилиб, Лоҳур келур. Оламхонға рухсат берган фурсатта ўзбек хонлари, султонлари тамом келиб, Балхни қабаб эди. Оламхонға Ҳиндустон сари рухсат бериб, ўзумиз Балх устига отландуқ.

Лоҳурға келгандин сўнг, Ҳиндустондағи бекларға муҳассил кирарким, подшоҳ сизларни манга кўмак бўлсун дебтур, манга қотилиб юрунг. Ғозихонни ўзумизга қўшуб, Деҳли ва Огра устига юрулинг. Булар дерларким, Ғозихонға не эътимод била қотилалинг. Фармон ҳам мундоқтурким, ҳар қачон Ғозихон иниси Ҳожихонни ўғли била даргоҳға йиборса, ё улким, Лоҳурға йибориб, гарав йўсунлуқ турса, сизлар қотилинг. Йўқ эрса қўшулғучи бўлмағайсиз, деб. Сиз ҳам туна-кун урушуб бостурубсиз, яна не эътимод била қўшуласиз. Сизга ҳам маслаҳат эмаским, қотилғайсиз.

Ҳар неча бу йўсунлуқ сўзлар айтиб манъ қилурлар, етиққа кирмас. Ўғли Шерхонни йибориб, Давлатхон ва Ғозихон била сўзлашиб кўрушурлар. Диловархонким, неча маҳал бандта эди, икки-уч ой бўлуб эдиким, Лоҳурға бандтин қочиб келиб эди, ани ҳам ўзи била олиб борур. Маҳмудхон Хонижаҳонким, Лоҳурда паргана берилиб эди, ани ҳам ҳамроҳ элтар. Голибо сўзни бу ерға қўярларким, Давлатхон ва Ғозихон Ҳиндустонда қўюлғон бекларни, балки тамом бу тарафни ўзиға олур. Диловархонни ва Ҳожихонни Оламхонға қотар. Булар Деҳли ва Огра тарафини ўзларига олурлар. Исмоил Жилвоний<sup>10</sup> ва яна баъзи умаро келиб, Оламхонни кўрарлар. Бетавақуф Деҳли сари кўч-баркўч тебарларлар. Индириға етганда, Сулаймон шайхзода ҳам келиб кўрар. Буларнинг жамъияти ўттуз-қирқ мингга тортар, келиб Деҳлини қабарлар, уруш ҳам сола олмаслар, қўрғон элига танқис ҳам бера олмаслар.

Султон Иброҳим буларнинг жамъиятидин хабар топиб, буларнинг устига черик отланур. Ёвуқроқ етгач, булар ҳам хабар топиб, қўрғон устидин кўпуб, муқобалаға юрурлар. Сўзни мунга қўярларким, агар кундуз уруш солсак, афғон бир-бири номусдин қочмаслар. Агар шаби-

<sup>10</sup> Қ. б. — Улвой.

хун борсак, қоронғу кечада киши кишини кўрмас, бошлиқ-бошиға бўлурлар деб, ора олти куруҳ ердин шабихун келурлар. Икки қатла шабихунга кун тушга отланиб, икки пос, уч посгача от устида-ўқ туруб, не кейин ёниб, не илгари юруб, сўзни бир ерга қўя олмай, учунчисида кечанинг бир паҳри қола шабихун келурлар. Буларнинг шабихуни чодирға ва ўтоққа ўрт қўймоқ эмиш. Келиб бир бошдин ўрт қўюб, ғавғо солурлар. Жалолхон Жикаҳт ва яна баъзи умаро келиб, Оламхонни кўрарлар.

Султон Иброҳим ўз сарочасидин-ўқ бир неча хос хайли била тебранмас. Мунгача тонг отар. Оламхоннинг бўлғон кишиси эл таламоққа ва ўлжа олмоққа машғул бўлурлар. Султон Иброҳимнинг чериги кўрарким, буларнинг кишиси асру оздур, ўшандин бир озроқ фавж, бир фил била булар сари мутаважжих бўлур. Фил илгаррак юругач, булар тўхтай олмаслар. Қочарлар. Ўшандин қочғон била Оламхон Миёни дуоб сари кечиб, Понипат навоҳисидин яна Понипот сари ўтарлар. Индирийга етган маҳалда бир баҳона қилиб, Миён Сулаймондин уч-тўрт лак олиб қўярлар. Исмоил Жилвонийдин Оламхоннинг улуғ ўғли Жалолхон булардан айрилиб, Миёни дуоб сари ўзларини тортарлар.

Оламхонга йиғилғон черикдин бир пораси, мисли Сайфхон ва Дарёхон ва Маҳмудхон ва Хонижаҳон ва Шайх Жамол фармулий яна баъзилар уруштин бурун-ўқ қочиб, Иброҳимга борурлар. Оламхон ва Диловархон ва Ҳожихон Сиҳринддин ўта бизнинг келиб Милватни олғонимизни хабар топарлар. Диловархон чун ҳамиша давлатхоҳлиқ мақомида эди ва бизнинг учун уч-тўрт ой банд тортиб эди, айрилиб, Султон пурға кўчига келиб, биз Милватни олғондин уч-тўрт кун сўнг Милват навоҳисидида бизга келиб, мулозамат қилди.

Оламхон ва Ҳожихон Шатлут<sup>11</sup> сувидин кечиб, Дун била Даштнинг орасидаги тоғда Гингута отлиқ бир берк қўрғонга келиб кирарлар. Бизнинг чопқунчи афғондин ва ҳазордин келиб, буларни қабарлар. Ўшандоқ берк қўрғонни ола ёвушқон экандурларким, кеч бўлур, чиқар хаёли қилурлар, отларининг дарвозага йиқитилғон жиҳатидин чиқа олмаслар. Филлари бор экандур, филларни илгари солурлар. Аксар отларни филлар босиб ўлтурур. Бовужуд ҳам от била чиқа олмаслар. Қоронғуда яёв чиқиб, юз минг ташвишлар била Ғозихонким, Милватга кирмай, тоғ сари қочиб эди, бориб қўшулурлар. Ғозихон яхшиғина ошнолиқ ҳам бермас.

Зарурат бўлуб, Дуннинг аёғида Лампур<sup>12</sup> навоҳисидида Оламхон келиб, мулозамат қилди. Сиялкутта Лоҳурдағилардин киши келдиким, тонгла борча келиб, мулозамат қилурлар.

<sup>11</sup> Қ. б. — Сатлуж.

<sup>12</sup> Таржималарда Пахлур. Л. б. — لمپور. Қ. б. — بيلور

Тонгласи кўчуб, Парсрурга туштук. Муҳаммад Али жанг-жанг, Хожа Хусайн, яна баъзи йигитлар мунда келиб, мулозамат қилдилар.

Ёғининг доираси Рови сувининг Лоҳур тарафда экандур, Бўжак<sup>13</sup> бошлиқларни хабар учун йибордук. Кечанинг уч паҳри бўла ёвушуб эдиким, хабар келтурдиларким, ёғи хабар топқоч, бир-бирига боқмай бурулуб қочарлар.

Эрта кўчуб, партолдин ва уруқдин айрилиб, Шоҳ Мир Хусайнни, яна Жонбекни уруққа қўюб, ўзумиз илдам тебрадук. Икки намоз орасида Калонурга келиб туштук. Муҳаммад Султон мирзо ва Одил Султон, ўзга беклар мунда келиб, мулозамат қилдилар.

Калонурдин эрта кўчуб, йўлда Ғозихон ва қочқонларнинг хабарини ёвуқ солиқ бердилар. Муҳаммадий ва Аҳмадий ва Қутлуққадам ва Вали Хозин бошлиқ ва аксар бекларниким, бу навбат Кобулда бекликка юкундурулуб эди, бу қочқонларнинг кейинига қовғунчи йибордук. Андоқ муқаррар бўлдиким, ета олсалар худ хўб, агар етаолмасалар Малут қўрғонининг гирдо-гирдини яхши эҳтиёт қилғайларким, қўрғон эли қочиб кетмагайлар. Бу эҳтиётлардин ғараз Ғозихон эди.

Бу бекларни илгари йибориб, Конваҳин тўғрисида Биёҳ суйини кечиб тушулди. Андин ора икки қўнуб, Милват қўрғонининг қўлининг оғзида туштук. Бурун келган беклар била Ҳиндустондаги бекларга ҳукм бўлдиким, қўрғонни яқин қабаб тушгайлар.

Давлатхоннинг набираси, улуқ ўғли Алихоннинг Исмоилхон отлиқ ўғли мунда келди. Бир пора ваъда ва ваъид ва истимолат ва таҳдид била яна қўрғонга йибориб, одина кунни ўрдуни илгари кўчуруб, қўрғонга ярим курух ёвуқ туштук. Ўзум келиб, қўрғонни кўруб, бронғор, жвонғор, ғулға булжорлар таъйин қилиб, ёниб ўрдуга туштум.

Давлатхон киши йибориб, арз қилдиким, Ғозихон қочиб тоққа борди. Менинг гуноҳимни афв қилсалар, қуллуққа бориб, қўрғонни топшурай. Хожа Мирмиронни йиборилди, таваҳхумни хотиридин чиқариб келтурди. Давлатхон ва ўғли Алихон била келдилар. Буюрдумким, ўшал икки қиличким, бизнинг била урушур учун белга боғлаб эди, бўйнига остилар. Мундоқ рустойи ва лода мардак бўлғаймуким, иши бу ерга етиб, ҳануз тааллул қиладур. Илгаррак келтурдилар. Буюрдумким, қиличларни бўйнидин олдилар. Қўрушур вақт юкунмакта таъхир қиладур. Буюрдумким, оёғини тортиб юкундурдилар. Илгари ўлтурғузуб, бир ҳиндустонийни билур кишига буюрдумким, бу сўзларни бирор-бирор анга хотир нишон қила айткил, мундоқ дегилким, мен сени ота дедим, таъзим ва эҳтиромингни ул тариқким, сенинг хотиринг тилар эди, андин яхшироқ қилдим. Ўзунгни ва ўғлонларингни, булужларнинг дарбадарлиқларидин қутқордим. Хайлхоналарингизни ва ҳарамларингизни

<sup>13</sup> Қ. б. — Бўжак.

Иброҳимнинг бандахонасидин халос қилдим. Уч курур Тоторхоннинг вилоятини санга иноят қилдим. Сенинг ҳаққингда ёмон бордиммуким, тўшунг била белинга икки қилич боғлаб, черик тортиб, бизнинг вилоятларнинг устига келиб, мундоқ шўр ва фитна солурсен. Қари мабхут мардак бир-икки сўз оғзида-ўқ пуйпади, сўзлай олмади. Андоқ муқаррар бўлдиким, хайлхоналари ва ҳарамларини мунга топшуруб, ўзга бўлгон жамиъ жиҳотларни забт қилғайлар. Фармон бўлдиким, Хожа Мирмирон била тушгай.

Шанба куни рабиул-аввал ойининг йигирма иккисиди уларнинг хайлхона ва ҳарамхоналарини солим чиқармоқ учун ўзум келиб, Милват қўрғонининг дарвозасининг рўбарўидаги баландига туштум. Алихон чиқиб, бир нора ашрафий пешкаш қилди. Намоз дигарга ёвуқ хайлхоналари ва ҳарамлари чиқара кириштилар.

Гозихонни агарчи чиқиб кетибтур дейдурлар эди, вале баъзилар дедиким, биз кўрдукким, қўрғондадур. Бу жиҳатдин баъзи ичкиларни ва чуқраларни дарвозада қўюлдиким, гумонлиқ кишини ахтарғайларким, Гозихон муғаллат қилиб, чиқмағайким, кулий ғараз ул эди. Яна баъзи жавоҳир ва жаровини ҳам яшуруб чиқарадургон бўлса, забт қилғайлар.

Ушул дарвозанинг олидаги баландида чодир тиктуруб, кеча анда-ўқ бўлдум. Сабоҳи Муҳаммадий ва Аҳмадий ва Султон Жунайид ва Абдулазиз ва Муҳаммад Али жанг-жанг ва Қутлуққадам ва бир-неча ички бекларга фармон бўлдиким, ичкари кириб, хизоналари ва бўлгон жиҳотларини забт қилғайлар. Ҳақ қўрғон эшигида бисёр гулув қиладурлар эди, сиёсат учун бир неча ўқ отгим, якбор бир қазо ўқи Хумоюн мирзонинг қиссаховига текгач-ўқ жон баҳақ таслим қилди.

Икки кеча ўшул баландида қўнуб, душанба куни қўрғонга кириб сайр қилиб, Гозихоннинг китобхонасига кирдим. Бир неча нафис китоблар чиқти, бир нечасини Хумоюнга бериб, бир нечасини Комронга йибордим. Муллоёна китоблар худ бисёр эди. Вале онча нафис китобларким, кўз тутулур эди, онча чиқмади. Кечаси анда қўнуб, тонгласи ўрдуға келдим.

Гозихонни қўрғонда тасаввур қилур эдук, ул беҳамият номард ота, оға, инисини ва она-эғачи-синглини Милватта ташлаб, маъдуде била тоғ сари қочибтур.

Мабин он беҳамиятроки ҳаргиз  
 Нахоҳад дид рўйи некбахти,  
 Тан осони гузинад хештанро,  
 Зану фарзанд бигузорад басахти<sup>14</sup>.

<sup>14</sup> Ундай беҳамиятни кўрма, у ҳеч қачон хушбахтлик юзини кўрмайди. У ўз гавдасини қутқариб, хотин, бола-чақасини ёмон ҳолда қолдиради.



Чаҳоршанба кунни ул юрттин кўчуб, Ғозихон қочқон тоғ сари мутаважжих бўлдук. Милватнинг оғзидаги юрттин бир қуруқ йўл келиб, бир кўлда туштук. Диловархон мунда келиб, мулозамат қилди. Давлатхонни ва Алихонни ва Исмоилхонни ва яна бир неча уруғларини банд қилиб, Каттаға топшурдукким, Баҳрадаги Милват қўрғониға элтиб сахлагай. Узгаларниким, ҳар кишига туттурулуб эди, Диловархоннинг иттифоқи била хунбаҳо таъйин қилилди. Баъзини кафилга бериб, баъзини банд қилиб, сахладилар. Катта бандиларини элтти. Давлатхон Султонпурға ета ўлди.

Милват қўрғонини Муҳаммад Али жанг-жангнинг уҳдасида қилдук. Уз жонибидин оғаси Арғунни бир пора йигитлар била анда қўйди. Ҳазора ва афғондин ҳам икки юз элликча киши қўрғонға кўмак таъйин бўлди.

Хожа Қалон Ғазни чоғирларидин бир неча тевада юклатиб эди, Хожа Қалоннинг юрти бир баландида воқий бўлуб эдиким, қўрғонға ва ўрдуға мушриф эди, анда суҳбате тутулуб, баъзи эл чоғир ичти, баъзи эл арақ ичтилар, тавр суҳбате эди.

Андин кўчуб, Милватнинг бир арғадоллиқ ушоқ тоғларидин ошиб, дунға келдук. Ҳиндустон тили била жулгани «дун» дермишлар. Ҳиндустонда бир оқар сув ушбу дундадур. Дуннинг атрофи қалин кентлардур. Жевол парганаси эмишким, Диловархон аларнинг тағойилари бўлғай. Дун тавр жулгае тушубтур. Руднинг атрофлари ўлангдур, баъзи ерда шоли экибтурлар, ўртасидин уч-тўрт тегирмон сув оқиб борадур. Жулганинг кенглиги бир қуруқ-икки қуруқ, баъзи ери бўлғайким, уч қуруқ ҳам бўлғай. Тоғлари кичикрак-кичикрак пушта йўсуллуқ тоғлардур, кентлари бу тоғларнинг доманаларида воқий бўлубтур. Кент бўлмағон ерларда товус ва маймун бисёр. Уй товуғидек товуқ ҳам кўптур. Биайниҳи товуқдур, вале аксар бир рангдур.

Чун Ғозихоннинг хабари бир ерда муҳаққақ эмас эди, Турдикани ва Бирим Дев Малинҳос била таъйин қилдукким, ҳар ерда Ғозихон бўлса, бориб, бир навъ қилиб, илтиклағайлар.

Бу дун атрофидаги ушоқ тоғларда тавре мазбут қалъалар тушубтур. Шарқи шимол тарафида бир қалъа воқий бўлубтур, Кўтила отлиқ, атрофи етмиш-сексон қари, якандоз улуғ дарвозаси тарафи етти-секкиз қари бўлғай. Пули равон солур ерининг кенглиги ўн-ўн икки қари бўлғай, икки узун йиғочни кўпрук қилибтурлар. Отни ва галани андин ўткарурлар.

Бу кўхистонда Ғозихоннинг беркитган қўрғонларидин бири будур. кишиси бор экандур. Чопқунчи етиб, уруш солур. Алар ёвушқондурлар. Кеч бўлғоч, қўрғоннинг ичидагилар мундоқ руст қўрғонни ташлаб қочарлар.

Бу дун навоҳисиди яна бир руст қўрғон Гинкута қўрғонидур, анинг атрофи ҳам учмадур, вале ул мунча руст эмастур. Оламхон ушбу Гинкута қўрғониға кириб эди, бурун мазкур бўлди.

Ҳозирнинг устига илғор айирғондин сўнг ҳиммат рикобиға оёқ қўюб, таваккул инониға илик уруб, Султон Иброҳим бинни Султон Искандар бинни Султон Баҳдул Лудий афғоннинг устигаким, ул тарихда Деҳли пойтахти ва Ҳиндустон мамолики анинг тахти тасарруфида эди, ҳозир черигини бир лак дерлар эди, ўзида ва бекларида мингга ёвуқ фил ченарлар эди, мутаважжих бўлдук. Бир кечдин сўнг Боқи шиғовулға Диболпурни иноят қилиб, Балхқа кўмак йиборилди. Балх маслаҳати жиҳатидин, қалин ярмоқ ва Кобулдаги уруқ-қаён ва ўғлон-ушоққа Милват фатҳида тушган матоъдин савғотлар йиборилди.

Дундин қуйи бир-ики кўчтин сўнг Шоҳ Имод Шерозий Оройишхон ва Мулло Муҳаммад музаҳҳибнинг хатларини олиб келди. Бир пора давлатхоҳлиқ изҳори қилиб, бу юрушга сазй ва эҳтимомлар қилибтурлар. Биз дағи бир яёқдин иноят фармонларни йибориб, илгари кўчтук.

Милваттин боргон чопқунчи Ҳарур, Қаҳлур ва ул навоҳидаги тоғ қўрғонлариниким, муддатлар экандур, ул ораға берклигидан ҳеч ким боргон эмас экандур, тамом олиб, элини талаб, бизга келиб қўшулдилар. Оламхон ҳам хароблаб, яёқ-яланг келди. Утрусига беклардин ва ичкилардин йибориб, отлар ҳам йибордук. Ушбу навоҳида келиб, мулозамат қилди. Бу навоҳининг тоғ ва даралариға дағи чопқунчи бориб, бир-икки қўнуб келдилар. Муътабар нима иликка тушмади. Шоҳ Мир Ҳусайн ва Жонбек ва баъзи йигитлар чопқунға рухсат тилаб бордилар.

Дунда эканда икки-уч навбат Исмоил Жилвонийнинг ва Бибаннинг арзадошлари келди. Мундин ҳам аларнинг кўнгли тилагандек фармонлар йиборилди.

Дундин кўчуб, Арупар келдук. Арупарда эканда қалин ёмғурлар ёғди. Филжумла совуқ бўлди. Оч-яланғоч ҳиндустонийлар қалин қирилди.

Арупардин кўчуб, Сихринд тўғриси Қаралға<sup>15</sup> тушуб эдукким, бир ҳиндустоний: «Султон Иброҳимнинг элчисидурмен»,—деб келди. Агарчи, хат ва китобати йўқ эди, биздин бир киши элчиликка истидъо қилибдур. Биз ҳам анинг муқобаласида бир Саводий тунқаторни йибордук. Бу фақирлар етгач, ҳар иккисини Иброҳим банд қилдурур. Ушал кунким, Иброҳимни бостук, ўшал замон Саводий халос бўлуб келди.

Ора қўнуб, Банур<sup>16</sup> ва Санур рўди ёқасиға туштук. Ҳиндустонда дарёлардин бошқа бир оқар сувким бор—будур, мунн Гагар суви дерлар, Читр ҳам бу сув ёқасидадур. Бу сув юққори сайр қила отландук.

<sup>15</sup> Қ. б. — Кармол.

<sup>16</sup> Л. б. — Танур.

Читрдин уч-тўрт курух юққорроқ бу сув рўднинг зиҳидин чиқиб келаду. рўд юққориким, сайрға борилди, бир кенг дарадин тўрт-беш тегирмон сув чиқиб келаду. Юққороқ хили латиф ва хуш ҳаво муносиб ерларду. Ушбу сувнинг кенг дарадин чиқишида бир чаҳорбоғ буюрдум. Бу сув тузга тушуб, бир-икки курух йўл бориб, рўдға сингаду. Гагар суви зиҳобдин чиқар, бу сув сингар ердин уч-тўрт курух қуйроқ бўлғай. Паш-колда бу рўд суви қалин келиб, Гагар сувиға қотилиб, Сомона ва Саномға борурлар.

Бу юртта хабар топтукким, Султон Иброҳимким, Деҳлининг бери ёнида эди, андин илгари боқа кўчубтур, яна Ҳисори Фирузанинг шақдори Ҳамидхони хосса хайлий Ҳисори Фируза ва ул навоҳининг черики била Ҳисори Фирузадин ўн-ўн беш курух берирак чиқиб келибтур. Каттабекни хабар учун Иброҳимнинг ўрдусиға йиборилди. Мўмин аткани Ҳисори Фируза черикиға хабар учун йиборилди.

Якшанба куни жумодил-аввал ойининг ўн учиде Анболадин кўчуб, бир кўл ёқасиға тушуб эдукким, Мўъмин атка ва Каттабек ушбу кун келдилар. Ҳумоюнни тамом бронгор кишиси билаким, Хожа Калон ва Султон Муҳаммад дўлдай ва Вали Хозин бўлғай ва Ҳиндустонда қолгон беклардин Хисравбек ва Ҳиндубек ва Абдулазиз ва Муҳаммад Али жанг-жанг ва ғулдин ичкилардин ва йигитлардин Шоҳ Мансур барлос ва Каттабек ва Муҳиб Али ва бир пора киши қўшуб, Ҳамидхон устиға таъйин қилдук.

Бибан ушбу юртта келиб, мулозамат қилди. Бу афғонлар кўп рустойи ва беҳуш эл бўладур. Бовужудким, Диловархон ҳам навқар ва ҳам мартабаға андин улукроқ, ўлтурмас, Оламхоннинг ўғлонлариким, подшоҳзодаларду алар ўлтурмас, бу ўлтурмоқ истидьо қилди, анинг номаъқулиға ким қулоқ солур.

Душанба куни сабоҳи ойнинг ўн тўртида Ҳамидхон устиға Ҳумоюн мутаважжих бўлди. Илғоб, Ҳумоюн ўзидин илгаррак юз-юз эллик ўбдон йигитни қоровул айирур. Қоровул кишиси ёвуқ етиб, илик олишиб, бир-икки даст эгаришган маҳалда кейиндин Ҳумоюннинг қораси пайдо бўлғач-ўқ ғаним қочар. Юз-икки юз киши тушуруб, яримининг бўйинини уруб, яримини етти-секкиз фил била келтурди. Ҳумоюннинг бу фатҳининг хабарини одина куни туш вақтида ойнинг ўн секкизида Бек Мирак мўғул ўшал юртта-ўқ келтурди. Филҳол хосса бош-оёқ ва тавиладағи хосса отлардин бир от иноят қилиб, жулду ҳам ваъда бўлди.

Душанба куни ойнинг йигирма бирида ўшал юртта Ҳумоюн юзча банди била ва етти-секкиз фил била келиб, мулозамат қилди. Бандиларни Устад Алиқул ва туфангандозларға буюрулдики, сиёсат жиҳатидин борини туфанг била қирдилар. Аввали юруши ва аввал инн кўргани бу эди. Шугунға бисёр яхши бўлди, Қовуғунчи қочгон элини қовлаб, Ҳисори Фирузаға етган била-ўқ отурлар, Ҳисори Фирузани талаб кел-

дилар. Ҳумоюнга Ҳисори Фирузани тавобий ва лавоҳиқи билаким, бир курур вилояттур, яна бир курур ярмоқ жулду берилди.

Ул юрттин кўчуб, Шоҳобод келдук. Тил тутар учун Султон Иброҳимнинг ўрдусига киши йибориб, неча кун бу юртта таваққуф бўлди. Раҳмат пиёдани фатҳномалар била Кобулга йиборилди.

Ушбу юртта душанба кун жумодил-аввал ойининг йигирма секкизида офтоб ҳамал буржиға таҳвил қилди. \*Ун секкиз ёшда эди, ушбу юртта Ҳумоюн юзига устара ё микроз тегурди, тарих сана 961 бўлғай<sup>17</sup>.

Иброҳимнинг ўрдусидин ҳам мутавотир хабарлар кела бошладиким, бир куруҳ-икки куруҳ кўчуб ҳар юртта икки-уч кун мақом қила-қила келадур. Биз ҳам мутаважжиҳ бўлўб, Шоҳободдин ора икки қўнуб, Жўн дарёсининг ёқосига Сарсова ғарбиси келиб туштук. Хожа Калоннинг навқари Ҳайдарқулни тил тута йиборилди.

Мен Жўн дарёсини гузар била кечиб бориб, Сарсовани сайр қилдим. Ул кун маъжун ҳам едук. Сарсованинг чашмаси бор, озроқча сув бу чашмадин чиқиб борадур, ёмон ер эмас. Бир Турдибек хоксор таъриф қилди. Мен дедимким, сеники бўлсун. Бу тақриб била Турдибекка Сарсова берилди.

Бир кемада толор ясатиб, гоҳи кема сайри қилур эдим, гоҳи кўчларда кема била андин келур эдим.

Ул юрттин дарё ёқалай қуйиға боқа икки кўч кўчулўб эдиким, тил тута борғонлардин Ҳайдарқули хабар келтурдиким, Довудхон Ҳайтимхонни беш-олти минг киши била Миёни дуоб сари кечурубтур. Уч-тўрт куруҳ Иброҳимнинг доирасидин берифрак доира уруб ўлтурубтур.

Бу фавжнинг устида якшанба кун жумодил-охир ойининг ўн секкизида<sup>18</sup> Чин Темур \*Султонни ва Маҳди Хожа ва Муҳаммад Султон<sup>19</sup> мирзо ва Одил Султонни тамом жвонғор кишиспниким, Султон Жунайд ва Шоҳ Мир Ҳусайн ва Қутлуққадам бўлғай гулдин ҳам Юнус Алл ва Абдулло ва Аҳмадий ва Каттабекни илғор айирдук. Намоз пешин бу ердин сув кечиб, намоз дигар-намоз шом орасида ул юздин тебрадилар. Бибан ушбу илғор баҳонаси била сувдин ўтуб қочти. Фарз вақтида ғаним устига етарлар. Оз-оғлоқ ясаб чиққандек қилурлар. Бизнинг киши етган била-ўқ олиб тебрарлар. Иброҳимнинг доираси тўғрисиғача тушура борурлар. Ҳайтимхонниким, Довудхоннинг оғаси ва бир сардори ул эди, тушуруб, етмиш-сексон банди била, олти-етти фил била келиб кўрдилар. Сиёсат учун аксари ясоққа етти.

Андин кўчуб, бронғор, жвонғор, гул ясол ясабдим кўрулди. Ул миқдорким, қиёс қилур эдук, онча черик назарға келмади.

\* <sup>17</sup> Қозон босмасида Ҳумоюннинг 18 ёшга киргани тарихини 961 йил деб кўрсатилиши хато. Лондон босмасида бу жумла тушурилиб қолдирилган.

<sup>18</sup> Л. б. — «Ун» сўзи йўқ.

\* <sup>19</sup> Л. б. — тушган.

Бу юртта фармон бўлдиким, жамиъ черик эли фарохур ҳолиға ароба келтургайлар. Етти юз ароба бўлди. Устод Алиқулиға фармон бўлдиким, Рум дастури била аробаларнинг орасида занжир ўрниға ўйнинг хомидин арғамчилар эшиб, бир-бириға боғлағайлар. Ҳар икки ароба орасида олти-етти тўра бўлғай. Туфакандозлар бу ароба ва тўраларнинг кейнида туруб, туфак отқайлар. Бу асбобнинг тартиби жиҳатидин беш-олти кун бу юртта таваққуф бўлди.

Ва бу асбоб ва олот тайёр ва мукаммал бўлгондин сўнг, тамом бекларни ва сўз билур ўбдон йигитларни дағи кенгашга тилаб, ом кенгаш қилиб, раъйлар мунга қарор топтиким, Понипат шахредур, маҳаллот ва уйлари қалин, ҳар тараф маҳоллот ва уйлар бўлур, яна атрофини ароба ва тўра била беркитиб, туфакандоз ва яёқни ароба ва тўра орқасида таъйин қилмоқ керак.

Бу қарор била кўчуб, ора қўнуб, панжшанба кун жумодил-охир ойнинг салхи Понипат келдук. Унг қўл шахр ва маҳаллот бўлди. Олимизда тартиб қилгон тўралар бўлди. Сўл қўлда ва баъзи ерларда хандақ ва шох бўлди. Ҳар ўқ отими ерда юз-юз эллик отлиқ чиққудек ерлар қўюлди. Черик эли баъзи хили мутараддид ва мутаваҳҳим эдилар. Тараддуд ва таваҳҳум бетақрибдур. Неким азалда тенгри тақдир қилибтур, андин ўзга бўлмас. Агарчи аларни ҳам айб қилиб бўлмас, ҳақ алар жониби эди. Неучунким, ватандин икки-уч ойчилик йўл келилиб эди. Ғариб қавме била элнинг иши тушуб эди. Не биз аларнинг тилларини билур эдук, не алар бизнинг тилимизни.

Парешон жамъёю, жамъэ парешон,  
Гирифтор қавмею, қавме ажойиб.

Ғанимнинг ҳозир черикини бир лак ченарлар эди. Ўзининг ва умаросининг минг-икки мингга ёвуқ фили бор дерлар эди. Икки отасидин қолгон хазина худ нақд илигида эди, Ҳиндустонда расме бордурким, мундоқ иш тушганларда ярмоқ бериб, мийод била навкар тутарлар. Бу элни бидҳиндий дерлар. Агар мундоқ хаёл қилса эди, бир лак, икки лак ҳам навкар тута олур эди. Тенгри таоло рост келтурди, не йигитини рози қила олди, не хазинасини улаша олди. Қандин йигитини ризо қила олурким, табиатиға имсоқ кўп ғолиб эди. Ўзи ярмоқ йиғиштурмоққа беҳад толиб, бетажриба йигит эди. Не келиши саранжомлиқ эди, не туруши, не юруши эҳтимомлиқ эди, не уруши.

Ул фурсаттаким, Понипатта черик элининг атроф ва жавонибини ароба ва шох ва хандақ била мазбут ва мураттаб қилиладур эди. Дарвеш Муҳаммад сарбон арзға етгурдиким, мунча эҳтиёт ким бўлди, ул не имкондурким келгай.

Дедимким, сен буларни ўзбак хон, султонлариға қиёс қиламусен? Ул йил Самарқанддин чиқиб, Ҳисор келганда ўзбакнинг жамиъ хон ва

султонлари йиғилиб, иттифоқ қилиб, бизнинг устумизга келур азимат била Дарбанддин ўттилар. Биз жамиъ сипоҳи ва мўғулнинг кўч ва молларини маҳаллотқа киюруб, маҳаллотни кўчабанд қилиб, беркиттук. Чун ул хонлар ва султонлар юруш-турушнинг ҳисоб ва яроғини билур эдилар, кўрдиларким ўлук-тирикни Ҳисорда кўруб, Ҳисорни беркиттук. Ҳисор устига келмакнинг ҳисобин топа олмай, Чағониён навоҳиси Навандокдин-ўқ ёндилар. Буларни аларға ўхшатма. Иш ҳисобини ва юруш яроғини қанда билурлар.

√Тенгри рост келтурди, мен дегандек-ўқ бўлди. Етти-секкиз кун Понипатта эдук, оз-оз кишимиз бориб, доирасиғача қалин кишиларига ўқ қўярлар эди, бош кесиб келтурурлар эди. Алар ҳеч ҳаракате ва жунбуше қилмаслар эди. Охир баъзи давлатхоҳ Ҳиндустоний бекларнинг раъйи била амал қилиб, Маҳди Хожа ва Муҳаммад Султон мирзо ва Одил Султон ва Хисрав ва Шоҳ Мир Ҳусайн ва Султон Жунайд барлос ва Абдулазиз мирохур ва Муҳаммад Али жанг-жанг ва Қутлуққадам ва Вали Хозин ва Муҳиб Али халифа ва Муҳаммад бахши ва Жонбек ва Қаракўзи бошлиғ тўрт-беш минг кишини шабихунга йибордук. √Кеча била ўбдон иттифоқ қила олмай, парешон бориб тегарлар, иш қила олмадилар. Тонг отиб, ёруқ бўлгунча ғанимнинг доирасининг яқинида эдилар, ғаним кишиси нақораларини чолдуруб, филлар била ясаб чиқтилар. Агарчи иш қила олмадилар, андоқ қалин киши била илик олишиб, вале ҳеч киши қора олдурмай, солим ва саломат чиқтилар. Муҳаммад Али жанг-жангнинг оёғига ўқ тегди, агарчи муҳлик эмас эди, вале уруш кунни ишга ярамади.

Бу хабарни топиб, Ҳумоюнни черики била бир куруҳ-бир ярим куруҳ буларнинг ўтрисиға йибориб, ўзум ҳам қолғон черик била ясаб чиқтим. Шабихун борғонлар Ҳумоюнға қўшулуб келдилар. Чун ғаним кишиси илгаррак келмади, биз ҳам ёниб туштук.

Бу кеча ўрдуда ғалат ғавғое тушти. Бир гирига ёвуқ сурон эди ва ғавғо эди. Мундоқ ғавғоларни кўрмаган элларга хили тарадуд ва таваҳҳум бўлди. Бир замондин сўнг ғавғо босилди.

Одина кунни ражаб ойининг секкизида фарз вақтида қоровулдин хабар келдиким, ғаним ясаб келадур. Биз дағи жибаланиб, яроғланиб отландук. Бронғор Ҳумоюн ва Хожа Қалон ва Султон Муҳаммад дўлдай ва Ҳиндубек ва Вали Хозин ва Пирқули Сийстоний эди. Жвонғор Муҳаммад Султон мирзо ва Маҳди Хожа ва Одил Султон ва Шоҳ Мир Ҳусайн ва Султон Жунайд барлос ва Қутлуққадам ва Жонбек ва Муҳаммад бахши ва Шоҳ Ҳусайн Ёрағий<sup>20</sup> мўғул ғончи эди.

Ғулнинг ўнг қўли Чин Темур Султон ва Сулаймон мирзо, Муҳаммадий кўкалдош ва Шоҳ Мансур барлос ва Юнус Али ва Дарвиш Му-

<sup>20</sup> Қ. б. — Барғий.

ҳаммад сорбон ва Абдулло Китобдор эди. Ғулнинг сўл қўли Халифа ва Хсжа Мирмирон ва Аҳмадий парвоначи ва Турдибек ва Қўчбек ва Муҳиб Али ҳалифа ва Мирзобек тархон эди. Ировул Хисрав кўкалтош ва Муҳаммад Али жанг-жанг эди. Абдулазиз мирохўрни тарҳқа тайин қилиб эдук. Бронғорнинг учида Вали Қизил ва Малик Қосимни, Бобо қашқани мўғуллари била тўлғамаға муқаррар қилдук. Жвонғорнинг учида Қорақўзи ва Абул Муҳаммад найзабоз ва Шайх Али ва Шайх Жамол борин ва Маҳди ва Тенгриқули Пишғи мўғулини тўлғамаға ясадук. Ғаним кишиси ёвуқ келгач, бу икки бўлак тўлғама ўнг қўлдин, сўл қўлдин ғанимнинг орқасиға эврұлгайлар. Ғанимнинг қораси кўрунганда, бронғор сари майли кўпрак эди, бу жиҳаттин Абдулазизниким, тарҳқа муайян эди, бронғорға кўмак йиборилди.

Султон Иброҳимнинг қораси йироқтинким, кўрунди, ҳеч ерда даранг қилмай, тез-ўқ келадура эди. Илгаррак кела бизнинг қорамизким, аларға кўрунди, бу тартиб ва ясолниким, мулоҳаза қилдилар, ҳаср бўлуб, турай-турмай, келай-келмай дегандек қилиб, не тура олди, не бурунғидек бедаранг кела олди.

Фармон бўлдики, тўлғамаға тайин бўлғон киши ўнг қўлдин, сўл қўлдин ғанимнинг орқасиға эврулуб, ўқ қўюб, урушқа машғул бўлғайлар. Бронғор, жвонғор ҳам юруб, ғаним била тегишгайлар. Тўлғама кишиси орқасиға эврулуб, ўқ қўя киришдилар. Жвонғордин Маҳди Хожжа бурунроқ тегишти. Маҳди Хожжанинг ўтрусиға бир фавж бир фил била келди. Булар ҳам қалин ўқ қўюб, ул фавжни ёндурдилар. Жвонғорға кўмак ғулдин Аҳмадий парвоначи ва Турдибек, Қўчбек ва Муҳиб Али халифани йиборилди. Бронғорда ҳам уруш қойим бўлди.

Муҳаммад Али кўкалтош ва Шоҳ Мансур барлос ва Юсуф Али ва Абдуллоға фармон бўлдики, ғулнинг олида рўбарўдин юруб, урушқа машғул бўлдилар. Устод Алиқули ҳам ғулнинг олидин неча қатла яхши фарангилар отти. Мустафо тўпчи ҳам ғулнинг сўл қўлидин ароба устидаги зарбзанлар била яхши зарбзанлар отти. Бронғор, жвонғор ва ғул ва тўлғама ғанимнинг гирдо-гирдини олиб, шиба қўюб, бажид урушқа машғул бўлдилар. Бир-икки қатла жвонғор, бронғор сари қисқа-қисқа ҳамлалар қилдилар. Бизнинг киши ўқ қўюб, шиба зарби била яна ғулиға тиктилар. Ғанимнинг ўнг қўли ва сўл қўли бори бир ерда йиғилиб, андоқ тикилиш бўлдики, не илгари кела олдилар, не қочғали йўл топа олдилар.

Офтоб бир найза бўйи чиқиб эдиким, уруш ангизи бўлди. Кун тушгача зарб уруш эди. Кун туш бўла аъдо мағлуб ва мақхур ва аҳиббо мубтаҳиж ва масрур бўлдилар. Тенгри таоло фазл ва карами била мундоқ душвор ишни бизга осон қилди ва андоқ қалин черикни ярим кунда андоқ ер била яксон қилди. Беш-олти минг киши Иброҳимнинг яқинида бир ерда-ўқ қатлға етибтурлар. Ўзга ҳар ерда ўлганларни бу маъракада

ўн беш-ўн олти минг тахмин қилур эдук. Сўнгра Ограга келганда Ҳиндустон эли тақриридин андоқ маълум бўлдики, қирқ-эллик минг киши бу маъракада ўлган экандур.

Ёғини босиб тушира-тушира юрулди. Ўтрудин тушурган умароларни ва ўғлонларни олиб кела бошладилар. Сурук-сурук филларни филбонлари келтуруб, пешкаш қилдилар. Ёғининг кейнича юруб, хосса тобиндин Қисмтой мирзони<sup>21</sup> ва Бобочухрани ва Бужка бошлиқларни, Иброҳимни чиққан хаёл қилиб, қувғунчи таъйин қилдукким. Ограга етгунча таъжил била бориб, иликлагайлар.

Иброҳимнинг ўрдусининг ичи била ўтуб, сароча ва уйларини сайр қилиб, бир қора сув ёқасига туштук. Намоз дигар бор эдиким, Тоҳир Табарий халифанинг қайин иниси Султон Иброҳимнинг ўлугини қалин ўлуқлар ичида таниб, бошини келтурди.

Ушбу кун-ўқ Ҳумоюн мирзони ва Хожа Қалон ва Муҳаммадий ва Шоҳ Мансур барлос ва Юнус Али ва Абдулло ва Вали Хозинни тайин қилдукким, жариди илдам юруб, Ограни иликлаб, ҳизонани забт қилгайлар.

Маҳди Хожани ва Муҳаммад Султон мирзо ва Одил Султон ва Султон Жунайд барлос ва Қутлуққадамни муқаррар қилдукким, партолдин айрилиб, илғаб, Деҳли қўрғониға кириб, хизоналарни эҳтиёт қилгайлар.

Тонгласи кўчуб, бир куруҳ йўл келиб, от маслаҳатиға Жўн\* ёқасига туштук. Ора икки қўнуб, сешанба куни Шайх Низом авлиёнинг мазорини тавоф қилиб, Деҳли тўғриси Жўн<sup>22</sup> ёқасида тушулди. Ушбу чаҳоршанба охшоми-ўқ Деҳли қўрғонини сайр қилиб, кечаси анда бўлуб, тонгласи панжшанба куни Хожа Қутбиддиннинг мазорини тавоф қилиб, Султон Фиёсиддин филбон ва Султон Алоуддин Хилжийнинг мақбара ва иморатлари ва минорини ва ҳавзи хосни ва Султон Баҳлул ва Султон Искандарнинг мақобири ва боғотини сайр қилиб, ўрдуға тушуб, кемага кириб, арақ ичилди. Деҳлининг шикдорлиғини Вали Қизилға иноят қилиб, Дўстни Деҳли вилоятида девон қилиб, бўлгон хизоналарни муҳр қилиб, буларнинг уҳдасиға қилдук.

Панжшанба куни андин кўчуб, Туғулқобод тўғриси Жўн<sup>23</sup> ёқасиға тушулди.

Одина куни ул юртда таваққуф қилдук. Мавлоно Маҳмуд ва Шайх Зайн, яна баъзи бориб, Деҳлида жумъа намози қилиб, менинг отимға ҳутба ўқуттилар. Фуқаро ва масокинға бир пора ярмоқ улашиб, ўрдуға келдилар.

\* Қ. б. — Қосмой мирзо.

•, •, • Қ. б. — Жўй.



Шанба куни ул юрттин кўчуб, кўч-баркўч Огра азимати қилилди. Мен бориб, Туғулқободни сайр қилиб, ўрдуға туштум.

Одина куни ражаб ойининг йигирма иккисида Огранинг маҳаллоғи Сулаймон фармулийнинг манзилиға тушулди. Чун бу юрт хили қўрғопдин йироқ эди, Тонгласиға кўчуб, Жалолхон Жикҳатнинг иморатиға тушулди.

Ҳумоюнким, илгаррак келиб эди, қўрғондағилар узр айтиб, ҳиял қилибтурлар, булар ҳам элнинг бесарлиғини мулоҳаза қилиб, ҳизонаға дастандоз бўлмағайлар деб, биз келгунча чиқар йўлларни эҳтиёт қилиб, ўлтурубтурлар.

Бикраможит ҳиндуким, Гувалёр рожаси эди, юз йилдин кўпрак Гувалёр вилоятида оталари салтанат қилиб эдилар. Искандар Гувалёрни олур маслаҳатиға неча йил Ограда ўлтурди. Сўнгра Иброҳим замонида Аъзам Ҳумоюн Сарвопий неча маҳал бажид урушти, охир сулҳ била олиб, Шамсободни анга берди. Бикраможит Султон Иброҳимни босқонда дўзаҳқа борди. Авлоди ва хайлхонаси Ограга келганда Бикраможитнинг хайлхонасининг қочар хаёли бор экандурким, Ҳумоюн қўйғон кишилар кўп эҳтиёт мақомида бўлур, Ҳумоюн ҳам борғали қўймас. Уз ризолари била қалин жавоҳир ва жаров Ҳумоюнға пешкаш қилур. Бу жумладин бир ашҳар олмос<sup>24</sup> эдиким, Султон Алоуддин келтурган экандур. Андоқ машҳурдурким, бир муқаййим<sup>25</sup> мунинг қийматини тамом оламнинг икки ярим кунлуқ харжи<sup>26</sup> дебтур, ғолибо секкиз мисқалдур. Мен келганда Ҳумоюн менга пешкаш қилди, мен Ҳумоюнға-ўқ бағишладим.

Қўрғон ичидаги сипоҳилардин билгулук кишилардин бири Малик Дод Кароний эди, яна Малик Сўрук, яна Фирузхон Мевотий эди. Бир нима ҳиял булардин зоҳир бўлди. Сиёсат қилиб йиборилди. Малик Дод Каронийни чиқариб, баъзи истидъолар қилибтурлар.

Бора-кела бу сўзлар қарор топқунча тўрт-беш кун ўтти. Аларнинг муддаосидек иноят ва шафқат қилиб, жамиъ жиҳотларини ўзларига-ўқ маоф туттук. \*Иброҳимнинг отасиға етти лаклик паргана нақд инсаят бўлди. Бекларига ҳам ҳар қайсиға парганалар берилди<sup>27</sup>. Иброҳимнинг отасини байрилари<sup>28</sup> била чиқариб, Оградин бир куруҳ сув қуйи юрт берилди.

Панжшанба куни ражаб ойининг йигирма секкизида намоз дигар Ограга кириб, Султон Иброҳимнинг манзилиға тушулди. Тарих тўққуз

<sup>24</sup> Л. б. — бир шухратий олмос

<sup>25</sup> Л. б. — муқаввим.

<sup>26</sup> Л. б. — сарфи.

<sup>27</sup> Л. б. — Бу ибора тушган.

<sup>28</sup> Л. б. — партоллари.

юз ўндаким<sup>29</sup>, Қобул вилояти мусаххар бўлди, ул тарихдин бу тарихқача ҳамиша Ҳиндустон ҳаваси қилилур эди. Гоҳи бекларнинг султ раийлиғидин, гоҳи оға-инининг ноҳампойлиғидин Ҳиндустон юруши муяссар бўлмас эди. Охир мундоқ мавониъ қолмади. Кичик-кирим бек ва бекоттин ҳеч ким хилофи мақсуд сўз айта олмади.

Тарих тўққуз юз йигирма бешиди<sup>30</sup> черик тортиб, Бажурни зўр биле икки-уч керида олиб элини қатли ом қилиб, Беҳраға келдук. Толон ва торож қилмай, Беҳра элиға моли омон солиб, нақд ва жинсдин тўрт лак шоҳрухий олиб, черик элига навкар адади била улашиб, Қобулға мурожаат қилилди.

Ушбу тарихдин тўққуз юз ўттуз иккигача<sup>31</sup> Ҳиндустонға, \*бажид юрушуб, етти-секкиз йилда беш навбат Ҳиндустонға<sup>32</sup> черик торттук. Бешинчи навбат тенгри таоло ўз фазл ва карами била Султон Иброҳимдек ғанимни мақхур ва абтар қилиб, Ҳиндустондек васиъ мамлакатни бизга муяссар ва мусаххар қилди.

Ҳазрати рисолат замонидин бу тарихқача ул юз подшоҳларидин уч киши Ҳиндустон вилоятиға мусаллит бўлуб, салтанат қилибтурлар; бир, Султон Маҳмуд Ғози ва авлоди Ҳиндустон мамлакатада муддати мадид салтанат тахтиға ўлтурубтурлар. Иккинчи, Султон Шихобиддин Ғурий ва қуллари ва тавобии кўп йиллар бу мамоликда подшоҳлиқ сурубтурлар. Учунчи мендурмен, вале менинг ишим ул подшоҳларнинг ишига ўхшамас; не учунким, Султон Маҳмуд Ҳиндустонниким мусаххар қилди, Хуросон тахти анинг тахти забтида эди ва Хоразм ва Дорулмурз<sup>33</sup> салотини анга мутуъ ва мунқод эди. Самарқанд подшоҳи анинг зери дасти эди. Черики икки лак бўлмаса, худ бир лакта не сўз эди. Яна ғанимлари рожалар эди. Тамом Ҳиндустон бир подшоҳда эмас эди. Ҳар рожа бир вилоятга ўз бошича подшоҳлиқ қилур эди.

Яна султон Шихобиддин Ғурий агарчи Хуросон салтанати анда эмас эди, оғаси Султон Ғиёсиддин Ғурийда эди. «Табоқоти Носирий» да келтурубтурким, бир навбат бир лаку йигирма минг баргуствондор била Ҳиндустонға черик тортибдур. Мунинг ғанимлари ҳам рой ва рожалар эди. Тамом Ҳиндустон бир кишида эмас эди.

Аввал навбатким, Беҳраға келдук, минг беш юз, ниҳояти икки минг киши бўлғай эдук. Бешинчи навбатким келиб, Султон Иброҳимни босиб, Ҳиндустон мамоликини фатҳ қилдим, ҳеч қачон Ҳиндустон юрилида мунча черик била келилмайдур эди. Навкар ва савдар ва чокар жамиъ черик била бўлғонлар ўн икки минг киши қаламға келди. Манга

<sup>29</sup> Милодий йил ҳисоби билан 1504/5 йил.

<sup>30</sup> Милодий 1519 йил.

<sup>31</sup> Милодий йил ҳисоби билан 1526 йилгача.

\* <sup>32</sup> Л. б. — бу жойи тушган.

<sup>33</sup> Л. б. — Дор-модор.

тааллуқ вилоёт Бадахшон ва Қундуз ва Кобул ва Қандаҳор эди, вале бу вилоятлардин муътаддун биҳ нафъэ йўқ эди, балки баъзи вилоятлар ёғиға ёвуқ воқиё бўлгон учун, қуллий мададлар қилмоқ лозим эди. Яна жамиё Мовароуннаҳр вилоятлари ўзбак хавонин ва салотиннинг тасарруфида эди, юз мингга ёвуқ чериклари бор эди, қадимий душман эди. Яна Ҳиндустон мамлакати Беҳрадин Баҳорғача афгон тасарруфида эди, подшоҳи Султон Иброҳим эди. Вилоят ҳисоби била беш лак черики бўлмоқ керак эди. Ул фурсатта юруб<sup>34</sup>, умароси мухолофат мақомида эдилар. Ҳозир черикини бир лак ченарлар эди. Ўзининг ва умаросининг минг чоғлиқ фили бор дерлар эди. Бу ҳол ва бу қувват била таваккул қилиб, ўзбакдек юз минг қари ёғини орқада қўюб, Султон Иброҳимдек қалин чериклик ва васиё мулклик подшоҳ била рўборў бўлдук. Таваккулимизга яраша тенгри таоло ранж ва машаққатимизни зойиё қилмай, мундоқ зўр ғанимни мағлуб қилиб, Ҳиндустондек кенг мамлакатни мафтуҳ айлади. Бу давлатни ўзумизнинг зўр ва қувватидин кўрмасбиз, балки тенгрининг маҳзи лутф ва шафқатидиндур ва бу саодатни ўзумизнинг саъй ва ҳимматидин билмасбиз, балки тенгрининг айни карам ва иноятидиндур.

Ҳиндустон мамолики васиё ва пурмардум ва пурҳосил вилоят воқиё бўлубтур. Шарқи ва жануби, балки ғарби ҳам Муҳит дарёсиға мунтаҳи бўлур. Шимоли бир тоғдурким, Ҳиндукуш ва Қофиристон ва Қашмир тоғлари била пайвастур. Ғарби шимоли Кобул ва Ғазни ва Қандаҳор вақиё бўлубтур. Жамиё Ҳиндустон вилоятининг пойтахти Деҳли эрмиш. Султон Шиҳобиддин Ғурийдин сўнг, Султон Фирузшоҳнинг охир аҳдиғача аксар Ҳиндустон Деҳли салотинининг тахти забтида экандур.

Бу тарихдаким, мен Ҳиндустонни фатҳ қилдим, беш мусулмон подшоҳ ва икки кофир Ҳиндустонда салтанат қилурлар эди. Агарчи кичикирим рой ва рожа тоғ ва жангалда хили бор эдилар, вале муътабар ва мустақил булар эдилар. Бир афгонлар эдиким, Деҳли пойтахти аларда эди. Беҳрадин Баҳорғача қобиз эдилар. Афгонлардин бурун Жунпур Султон Ҳусайн Шарқийнинг қабзида эди. Бу жамоатни пурий дерлар. Буларнинг оталари Султон Фирузшоҳ ва ул салотиннинг олида саққо экандурлар. Фирузшоҳдин сўнг Жунпур мамлакатига мусаллит бўлубтурлар.

Деҳли Султон Алоуддиннинг илигида эди. Бу табақа сайидтур. Темурбек Деҳлини олғонда Деҳли ҳукуматини буларнинг оталариға бериб, бориб эди. Султон Баҳлул Лудий афгон ва ўғли Султон Искандар Деҳ-

<sup>34</sup> «Юрт» бўлса керак.

ли пойтахти била Жунпур пойтахтига қобиз бўлдилар. Ҳар икки пойтахт бир подшоҳнишин бўлди.

Иккинчи Гужаротта Султон Музаффар эди. Султон Иброҳим фатҳидин бир неча кун бурунроқ оламдин нақл қилди. Бисёр муташарриъ подшоҳ эди, толиби илмлиғи бор эрди, ҳадис муталаа қилур эрди доим мусҳаф китобат қилур эрди. Бу табақани тонк дерлар. Буларнинг ҳам оталари Султон Фирузшоҳ ва ул салотинга шаробдор экандурлар. Фирузшоҳдин сўнг Гужарот вилоятига қобиз бўлубтурлар.

Учунчи Даканда Баҳманийлар эди. Вале бу тарихта Дакан салотиниға ихтиёр ва иқтидор қолмайдур эди. Тамом вилоятларни улуг беклар иликлар эди. Бир нимаға эҳтиёж бўлса, беклардин тилар эди.

Тўртунчи Молва вилоятидаким, Мандов ҳам дерлар, Султон Маҳмуд эди. Бу табақани халжий дерлар. Муни Роно Санго кофир босиб, аксар вилоятига қобиз бўлуб эди, бу ҳам заиф бўлуб эди. Буларнинг оталари Фирузшоҳнинг тарбияткардаларидин экандур. Андин сўнгра Молва вилоятига қобиз бўлубтурлар.

Бешинчи Бангола вилоятида Нусратшоҳ эди. Отаси Банголада подшоҳ бўлуб эди, Сайид эди ва Султон Алоуддинга мулаққаб эди. Мунга салтанат мерос тегиб эди. Ажаб расмедур, Банголада салтанат мероси камроқ бўлур. Подшоҳининг бир муайян тахти бор. Умаро ва вузаро ва соҳиб мансабларнинг ҳар қайсининг бир муқаррарий ери бордур. Бангола эл қошида ул тахт ва ерлар муътабардур. Ҳар қайси ерда тобиъ ва мутиъ навкар ва чокар ва жамъи муайян ва муқаррардур. Подшоҳининг насб ва азли хотири тиласа ҳар кимниким бировнинг ериға ўлтурғузди, ул ерга тобиъ ва мутиъ навкар ва чокар тамом бу кишининг бўлур, балки подшоҳининг тахтида ҳам бу хосияттур. Ҳар ким подшоҳини ўлтуруб, тахтга чиққунча фурсат топса, ул подшоҳ бўлур. Умаро ва вузаро ва сипоҳи ва райят барча анга итоат ва инқиёд қилурлар. Бурунғи подшоҳидек подшоҳ ва фармонраво билурлар. Бангола элининг сўзи будурким, биз тахти ҳалолхуридурбиз<sup>35</sup>. Ҳар ким тахт устида бўлса, биз анга мутиъ ва мунқоддурбиз. Нечукким, Нусратшоҳнинг отаси Султон Алоуддиндин бурун бир ҳабаший подшоҳини ўлтуруб, тахтқа чиқиб, муддате салтанат қилди. Ҳабашийни Султон Алоуддиндин сўнг, ирс тариқи била ҳоло ўғли подшоҳ бўлубтур.

Яна Банголада бу расмдурким, ҳар кишиким подшоҳ бўлди, бурунғи подшоҳларнинг хизоналарини сарф ва харж қилмоғлиқ куллий айб ва ордур. Ҳар ким подшоҳ бўлса, яна янги хизона йиғмоқ керак. Хизона жамъ қилмоғлиқ ул элнинг қошида фахр ва мубоҳоттур. Яна бир расм будурким, хизона ва пойгоҳ ва мулк салотинининг жамиъ мауно-

<sup>35</sup> Л. 6. — Қуворидурбиз.

тининг қадимдин муқаррар ва муайян танлари парганалар бордурким, ўзга ерга асло харж бўлмас.

Улуқ муътабар ва мусулмон ва қалин чериклик ва бисёр вилоятлиқ бу беш подшоҳ эдиким, мазкур бўлди.

Кофирлардин улуғроғи вилоят ва черик била Бижангар рожасидур. Яна Роно Сангодурким, бу ёвуқларда ўзининг журъати ва қиличидин мунча улғайиб эди. Асли вилояти Четур эди, Мандов салотинининг салтанати халал топганда Мандовга тааллуқ қалин вилоятқа қобиз бўлди: мисли, Ратанпур<sup>36</sup> ва Сорангпур ва Бхилсон ва Чандирий.

Тарих тўққуз юз ўн тўртта тенгри таоло инояти била Чандирийким, неча йил эди, дорулҳарб бўлуб эди. Медини-ров отлиқ Роно Сангонинг улуғ ва муътабар кишиси тўрт-беш минг кофир била анда эди. Бир-икки кериди зўрлаб олиб, кофирларни қатли ом қилиб, дорул-ислом қилдим, нечунким, шарҳи мазкур бўлғусидур.

Яна Ҳиндустоннинг атроф ва жавонибида ғалаба роӣ ва рожадур, баъзи мутиул-ислом, баъзи йироқлигининг ё ери берклигининг ислом подшоҳларига итоат қилмайдурлар.

Ҳиндустон аввалги иқлимдин ва иккинчи иқлимдин ва учунчи иқлимдиндур. Тўртунчи иқлимдин Ҳиндустонда йўқтур. Фариб мамлакате воқий бўлубтур. Бизнинг вилоятларга боқа ўзга оламедур. Тоғ ва дарёси ва жангал ва саҳроси, мавозин ва вилоёти ва ҳайвонот ва набототи, эли ва тили ва ёмғури ва ели борча ўзгача воқий бўлубтур. Кобул тавобии гармсерагарчи баъзи ишта Ҳиндустонга мушобаҳати бор, баъзида йўқ. Синд сувини ўтгач, ер ва сув ва йиғоч ва тош ва эл ва улус ва роҳ ва расм тамоми Ҳиндустон тариқидадур. Шимолдағи тоғким, мазкур бўлди, Синд<sup>37</sup> дарёсидин ўтгач, бу тоғда Қашмир тавобии вилоятлардур. Агарчи бу тарихда бу тоғдағи вилоятлар, мисли, Пакли ва Шаҳманг аксари Қашмирга итоат қилмас, вале бурун Қашмир дохили экандур. Қашмирдин ўтгач, бу тоғда бениҳоят эл ва улус ва паргана ва вилоятлардур. Бангола ва балки Муҳит ёқасиғача бу тоғда пайваст халойиқдур. Ҳиндустон элидин мунча таҳқиқ ва тафтиш қилилди, ҳеч ким бу тавойифдин таҳқиқ хабар айта олмади. Ушмунча дейдурларким, бу тоғ элини Қас дерлар. Хотирға еттиким, Ҳиндустон эли «шин»ни «син» талаффуз<sup>38</sup> қилур. Чун бу тоғда муътабар шаҳр Қашмирдур, балки Қашмирдин ўзга бу тоғда яна шаҳре эшитилмайдур. Бу жиҳаттин бўла олурким, Қашмир демиш бўлғайлар.

Бу тоғ элидин матоъ нофа, мушк ва қўтоси баҳрий ва заъфарон ва сурб ва мисдур. Бу тоғни Ҳинд эли Саво лак парбат дерлар, ҳинд тили

<sup>36</sup> Қ. б. — Равпур.

<sup>37</sup> Л. б. — Ҳинд.

<sup>38</sup> «Шин» ни «син» талаффуз қилмоқ — «ш» харфини «с» деб айтмоқ.

била« саво»— рубъ, «лак»— юз минг, «парбат»— тоғ, яъни рубъ ва юз минг тоғким, юз йигирма беш минг тоғ бўлғай. Бу тоғларда қор ўқсумас. Ҳиндустоннинг баъзи вилоятидин, мисли, Лоҳур ва Сихринд ва Санбалдин бу тоғда қор оқариб кўрунур. Ушбу тоғ Кобулда Ҳиндукушқа мавсумдур. Кобулдин бу тоғ шарққа боқа борибтур, бир нима жанубқа мойил. Жануби тамом Ҳиндустоноттур. Бу тоғнинг ва бу номаълум улусларнинг ким, «кас» дерлар, шимоли Тебат вилоятидур.

Бу тоғдин қалин дарё чиқиб, Ҳиндустоннинг ичи била оқар. Сихриндин шимол сари боқа олти дарёким, Синд ва Баҳат ва Чоноб ва Ровий ва Биёҳ ва Сатлуж бўлғай, ушбу тоғдин чиқиб, Мўлтон навоҳи-сида борча бир ерда қотилур борча бир ерда қотилғонда ҳам Синд дерлар; Фарб сари оқиб Татта вилоятининг ичи била ўтуб, Уммонға қотилур. Бу олти дарёдин ўзга дарёлар: Жўн ва Ганг ва Раҳаб ва Гўмти ва Гагар ва Сиру<sup>39</sup> ва Гандак ва яна қалин дарёлардурким, бори Ганг дарёсиға қотилиб, Ганг-ўқ атанур. Шарқ сари оқиб, Бангола вилоятининг ораси била ўтуб, Муҳитқа тўкулур Борининг манбаи ушбу Саволак парбаттур. Яна баъзи дарёлардурким, Ҳиндустон тоғларидан чиқар, мисли, Чанбал ва Банос ва Битви ва Сун<sup>40</sup>, бу тоғларда қор асло бўлмас, алар ҳам Ганг дарёсиға қотилур.

Ҳиндустонда ҳам тоғлар бордур. Ул жумладин бир тоғе тушубтур, шимолдин жанубқа боқа борибтур. Бу тоғнинг ибтидоси Деҳли вилоятида Фирузшоҳнинг Жаҳоннамо отлиқ иморатдиндурким, парчағина тошлиқ тоғнинг устида воқий бўлубтур. Мундин ўтгач, Деҳли навоҳи-сида парча-парча кичикрак-кичикрак, анда-мунда тошлиқ тоққиналар пайдо бўлибтур. Мевот вилоятиға ета бу тоғлар улуғроқ бўлур. Мевотдин ўтуб, Биёна вилоятиға борур, Секри ва Бори ва Дулпурнинг тоғлари ҳам ушбу тута тоғлардиндур, агарчи пайваст эмас. Гувалёрнингким, Колпур дерлар, тоғлари ушбу тоғнинг шуъбаларидиндур. Рантанбур ва Четур ва Мандов ва Чандирий тоғлари ҳам ушбу тоғ ракларидиндур. Баъзи ерларда етти-секкиз куруҳ мунқатиъ бўлубтур. Бу тоғлар паст-паст ва дурушт ва тошлиқ ва жангаллиқ тоғлардур. Бу тоғларда қор асло ёғмас.

Ҳиндустонда баъзи дарёларнинг манбаи бу тоғлардур. Ҳиндустоннинг аксари вилояти туз ерда воқий бўлубтур. Мунча шаҳрлар ва мунча вилоятларким бор, ҳеч ерда оқар сув йўқтур. Оқар суви дарёлардур, баъзи ерларда қора сувлардур.

Баъзи шаҳрларнингким, ариқ қозиб, сув чиқарур қобилияти ҳам бор, сув чиқормайдулар. Бу неча жиҳаттин бўла олура: бир буким, зирбат ва боғотиға асло сув эҳтиёж эмас, ҳарифий маҳсули худ пашкол

<sup>39</sup> Қ. б. — Сирд.

<sup>40</sup> Л. б. — «сун» йўқ.

ёмғури била бўладур. Бу ғарибтурким, рабий маҳсулиға агар ёмғур бўлмаса ҳам бўладур. Дарахтларнинг ниҳолиға бир-икки йил сувни ташиб ё чарх била ё далв била сув берадурлар, андин сўнг асло бермак эҳтиёж эмас. Баъзи сабзиларға сув берадурлар. Лоҳур ва Диболпур ва Сихринд ва ул навоҳида чарх била сув берадурлар.

Икки узун ипни чоҳнинг қаддича ҳалқа қилибтурлар, икки ипнинг орасиға йиғочлар боғлаб, кўзаларни йиғочларға беркитибтурлар. Бу кўзаларни беркитган ипни чоҳ устидаги чархға солибтурлар, бу чархнинг тийрининг яна бир бошида яна бир чарх қилибтурлар, бу чархнинг қошида яна бир чарх қилибтурларким, ўқи тик турубтур, ўй бу чархни эвургач, парраларни иккинчи чархнинг парралариға кириб, ул кўзалак чарх эврулар, сув тўкулур ерда нов қўюбтурлар, новдин ҳар қаён сув элтарлар. Яна Огра ва Чандувор ва Биёна ва бу навоҳида далв била сув берурлар. Бу машаққатлиқтур ва мурдорлиғи ҳам бор. Чоҳ ёқасида айри йиғочни беркитиб, айрининг орасида ғалтак тартиб қилибтурлар. Узун арғамчиға улуғ далвни боғлаб, бу ғалтак устиға солибтурлар. Арғамчининг бир учини ўйға боғлабтурлар. Бир киши ўйни ҳайдамоқ керак, бир киши далв сувин тўкмак керак. Ҳар қатла ўй тортиб, далвни чиқориб, ёнар маҳалда ул арғамчи ўйнинг йўлиғаким, ўй сийдук ва тезаги била мулаввасдур, тегиб, яна чоҳқа тушар. Баъзи зироатларға сув эҳтиёж бўлса, кўза била эр ва хотун сув ташиб суғорадурлар.

Ҳиндустоннинг шаҳрлари ва вилоятлари асру бесафодур. Бори шаҳрлари ва бори ерлари бир вазълиқ, боғотиға том бўлмас. Аксар ерлари туб-туз воқий бўлубтур. Баъзи дарёларнинг ва рудларнинг ёқаси пашкол ёғинлари жиҳатидин обканлар бўлубтурким, ҳар ердин убур ва мурур мутаазирдур. Тузларида баъзи ерларда тиконлиқ дарахт жангали бордурким, парганаларнинг эли бу жангалларда қузғадаб мутамарридлик қилиб, мол бермаслар. Ҳиндустонда оқар сув дарёлардин ўзга камдур. Аҳёнан баъзи ерда қора сувлар бор. Ушмунча шаҳр ва вилоят чоҳ суви била ё ҳавз суви билаким, пашкол ёмғуридин йиғилмиш бўлғай, маишат қилурлар.

Ҳиндустонда мавозиё ва кентларнинг, балки шаҳрларнинг бузулмоқ ва тузалмаги бир замонда бўладур. Ушмундоқ улуқ шаҳрларким, йиллар анда мутавааттиндурлар, агар қочарлари бўлса, бир кунда-бир ярим кунда андоқ қочарларким, осор ва аломатлари қолмайдур. Агар тузалмакка юз қўйсалар, ариқ қозмоғи ва банд боғламоғи эҳтиёж эмас. Экинлари тамом лаълимидур. Элиға худ ниҳоят йўқтур, жамиё йиғилдилар, бир ҳавз ясадилар, ё чоҳ қозидилар. Уй ясамоқ ё том кўпармоқ худ йўқтур. Хас бисёр ва дарахт бешумор, чирилар қилдилар, филҳол кент ё шаҳр бўлди.

Ҳайвонотким, Ҳиндустон махсусидур, вуҳушдин бир филдурким, Ҳиндустоний «ҳотий» дерким, Колпи вилоятининг сарҳадларида бўлур.

Андин юққори шарқ сари боқа борғон сари саҳроий фил кўпрак бўлур. Ул орадин фил тутуб келтурурлар. Карра ва Моникпурдин ўттуз-қирқ мавзиънинг иши фил тутмоқдур. Девонға фил-ўқ жавоб берурлар. Фил азимул-жусса ва зийрак жонивордур. Ҳар не десалар билур ва ҳар не буюрсалар қилур. Баҳоси улуқлуғиға ярашадур, қарилаб сотарлар. Ҳар неча улуқроқ—баҳоси кўпроқ. Андоқ ривоят қилдиларким, баъзи жасойирда ўн қари фил бўлур эрмиш. Бу орада худ тўрт-беш қаридин икки рақ кўрулмади. Филнинг емак ва ичмаги тамом хартуми биладур, ҳартуми бўлмаса тирилмас. Хартумининг икки ёнида юққориги энгагида икки улуқ тиши бор, томға ва йиғочқа ушбу тишларини қўюб, зўрлаб йиқитур. Урушмоқ ва ҳар зўр ишларким бўлса, ушбу тишлар била қилур. Ож бу тишларни дерлар. Бу тишларнинг ҳинд элининг қошида хили қадри бор. Филнинг туки йўқтур. Ҳиндустон элининг қошида филнинг бисёр эътибори бор. Черикларида ҳар фавжким бор, албатта, бир неча фил ҳамроҳдур. Филнинг баъзи яхши ҳайсиятлари бор: улуқ сувлардин ва тунд ва тез сувлардин қалин юк кўтариб, осон ўтадур. Яна тўрт-беш юз киши тортар қазон аробасини уч-тўрт фил осон тортиб борадур, вале бўғузи хили улуқтур, икки қатор теванинг бўғузини бир фил ер.

Яна каркдур; бу ҳам улуғ жониворедур, захомати уч говмишча бўлғай. Ул сўзким, ул вилоятларда машҳурдурким, карк филни шох била кўтарур эмиш, ғолибо ғалаттур. Бир шохи бор, бурнининг устида, узунлиги бир қаришдин кўпрак, икки қариш худ кўрулмайдур. Бир улуқ шохидин бир обхўра кишти бўлди, яна бир нардининг тоси бўлди, яна уч-тўрт эллик ҳам шояд ортти экин. Териси бисёр қалин бўлур. Қаттиқ ёй била бағалкушо ва хўб тўлдуруб урсалар, яхши кирса, тўрт эллик кирар. Дерларким, пўстининг баъзи ерларидин ўқ хили ўтар эрмиш. Икки қўлининг қошидин ва икки бутининг қошидин тиҳи тушубтур. Йироқдин ёпуғ ёпқондек кўрунур. Ўзга ҳайвоноттин отқа мушобаҳати кўпрактур. Нечукким, отнинг улуқ қорни бўлмас, мунинг ҳам улуқ қорни йўқтур, нечукким, отнинг ошуқ ўрнида парча сўнгаги бўлур, мунинг ҳам ошуқ ўрнида парча сўнгаги бор; нечукким отнинг илгида кўмук бўлур, мунинг ҳам илгида кўмук бор. Бу филдин даррандароқтур. Вале онча мутиъ ва мунқод бўлмас, Паршовар ва Ҳашангарнинг жангалларида қалин бўлур. Яна Синд суви била Беҳра вилоятининг орасидаги жангалларда ҳам бўлур. Яна Ҳиндустонда Сару дарёсининг ёқасида қалин бўлур. Аксар Ҳиндустон юрушларида Паршовар, Ҳашангар жангалларида карк ўлтурулур эди. Тавр шохлар урар. Бу овларда ғалаба кишини ва отни шох урубтур. Бир овда Мақсуд отлиқ чухранинг отини шохи била бир найза бўйи ташлади. \*Бу жиҳаттин Мақсуд каркка мулаққаб бўлди<sup>41</sup>.

\* <sup>41</sup> Л. 6. — тушган.



Яна сахройи говмишидир. Бу говмишдин хили улуғроқдур. Шохи бу говмишнинг шохидек кейинга боқа ётуқ эмастур. Бу маҳкам музир ва дарранда жонивордур. Ҳиндустонда Сару дарёсининг ёқасида ҳам қалин бўлур.

Яна нилаговдур, баландлиғи отча бўлғай, отдин бир нима иничкарактур. Эркаги кўктур. Бу жиҳаттин ғолибо нилагов дерлар. Икки кичикрак шохи бор. Бўғзида бир қаришдин узунроқ туки бордур. Баҳрий кўтосқа мушобаҳати бор. Тувоғи ўйнинг тувоғидек айридур. Модасининг ранги бўғу-маралнинг рангидекдур. Шохи ҳам йўқтур. Бўғзидаги туки ҳам йўқтур. Эркагига боқа тупчоқ вазъдур.

Яна кўтаҳпойдур. Улуқлуғи оқ кийикча бўлғай. Мунинг икки қўли ва икки бути қисқароқдур. Бу жиҳаттин кўтаҳпой дерлар. Мунгузи бўғу мунгузидек шохчалиқдур, вале кичикрактур. Ҳар йил, бўғудек, бу ҳам мунгуз солур. Югурушда забунроқдур. Бу жиҳатдин жангалдин чиқмас.

Яна бир жайраннинг эркаги ҳуна йўсунлуқ кийикдур. Орқаси қора, туки оқ, ҳунанинг шохидин мунинг шохи узунроқтур ва паришонроқтур. Ҳиндустоний «галаҳра» дер. Аслда «голоҳран» экандур, яъни қора кийик, тахфиф қилиб, «галаҳра» дебтурлар. Модаси оқдур. Ушбу галаҳра била кийик тутарлар: бу галаҳранинг шохига тузоқнинг халқасини беркитурлар. Оёғига тўпуқдин улуқроқ тошни овизон боғларлар, яъни кийик элтгондин сўнг йироқ кетарига моний бўлғай. Андин сўнг ёзи галаҳраси кўруб, муқобаласида қўя берурлар. Бу кийик урушқа ғариб ҳарисдур, филҳол урушқа кирур, шох урушуб, сусуб-сусуб илгари-кейин борурда-келурда ул кийикнинг шохи бу кийикнинг шохига беркитган тузоққа кирар. Ул қочмоққа майл қилса, ром кийик қочмас, ғолибо оёғига боғлағон тош моний бўлур. Бу навъ била қалин кийик тутарлар. Тутқондин сўнг ром қилурлар. Яна кийикларни тутмоққа ром қилурлар. Яна бу ром кийикларни ҳам уйда урушға солурлар. Яхши урушур.

Яна Ҳиндустоннинг тоғ доманаларида кичикрак кийик бўлур. Арқар ғалчанинг бир йиллиқ тўқлисича улуғлуғи бўлғай.

Яна биргина ўйдур, кичиккина ўйдур. Ул ерларнинг улуқ қўчқори ча бўлғай. Гўшти бисёр юмшоқ ва лазиздур.

Яна маймундур. Ҳиндустоний «бондар» дер. Бу ҳам пуранвоъ бўлур. Бир навъи улдуким, ул вилоятларға элтарлар. Лўлилар ўюн ўргатурлар. Дараи Нур тоғларида Қўҳи Сафиднинг жар навоҳисидидаги доманаларида ва андин қуйи тамом Ҳиндустонотта бўлур. Булардин юққори бўлмас. Туки сариқ ва юзи оқдур, қуйруғи хили узун эмастур.

Яна бир навъ маймун бўлур, Бажур ва Савод ва ул навоҳиларда кўрулмайдур. Ул вилоятларға элтар маймунлардин хили улуқроқдур. Қуйруғи ҳам бисёр узундур. Туки оқроқтур. Юзи қоп-қорадур. Бу навъ

маймун Ҳиндустоннинг тоғларида ва жангалларида бўладур. Ул вилоятларда йўқтур.

Яна бир навъ маймун бўладур, юзи ва туки ва бори узви қоп-қорадур.

Яна нулдур<sup>42</sup>, кишидин жузвий кичикрак бўлғай. Йиғочқа чиқар. Баъзи муш ҳурмо ҳам дерлар. Муни муборак тутарлар.

Яна бир сичқондурким, килоҳирий дерлар. Бу ҳамиша дарахтларда ўқ бўлур. Дарахтларнинг устида юққори-қуйи ажаб чуст ва часпон югурур.

Туюрдин: бир товусдур. Пурранг ва пурзёб жониворедур. Андоми ранг ва зебича эмас. Жуссада турнача бўлғай, турнача баланд эмастур. Нарининг ва модасининг бошида йиғирма-ўттуз пар бордур, икки-уч эллик баландлиғи бўлғай. Модасининг яна зеб ва ранги йўқтур. Нарининг бошида тавқи савсанийдур, бўйни хушранг кўктур. Бўйнидин қуйи орқаси сариқ ва тўтаги ва кўк ва бинафша ранглар била мунаққаш воқий бўлбтур. Орқасидағи гуллари кичикрак-кичикрак гуллардур. Орқасидин қуйироқ ушбу ранглар била мунаққаш улуғ-улуғ гуллар қуйруғининг учигача бордур. Баъзи товусларнинг қуйруғи бирар қулоч бўлур ва гуллуқ парларининг остида қисқароқ, ўзга қушларнинг қуйруғидек, қуйруғи ҳам бордур. Бу расмий қуйруғи ва қанотлари қизилдур.

Бажур ва Саводда ва андин қуйи бўлур. Андин юққори Қунар ва Ламғонот ва ҳеч ерда бўлмас. Учмоқта қирғовулдин ҳам ожизроқдур. Бир-икки қатладин ортуқ уча олмас. Учмоқта забун жиҳатидин ётоғда бўлур ё жангалда. Бу ажабтурким, товус бўлур жангалларда шағол кўп бўлур. Бир қулоч қуйриғи била жангалдин жангалга юрур, шағолдин нечук мутазаррир бўлмас экан. Ҳиндустоний «мўр» дер. Имом Абуҳанифа мазҳабида ҳалолдур. Гўшти холи аз маза эмас<sup>43</sup>, дуррож гўштига ўшхар, вале тева этидек кароҳати табъ била ейиладур.

Яна тўтидур. Бу ҳам Бажур ва андин қуйиғи вилоятларда бўлур. Езлар тут пишиғида Нингнаҳор ва Ламғонотқа келур. Ўзга вақтларда бўлмас. \*Тўти турлук-турлук бўладур<sup>44</sup>. Бир навъи улдурким, ул вилоятларга элтарлар, суҳангўй қилурлар.

Яна бир навъи бу тўтидин кичикрак бўлур. Муни ҳам суҳангўй қилурлар. Бу жинсни жангалий дерлар. Бу жинс Бажур ва Савод ва ул навоҳида бисёр бўлур. Ул мартабадаким, беш минг-олти минг бир хил учар. Бу тўти била ул тўти орасида жуссада тафовуттур. Ранглари худ бирдек-ўқдур.

Яна бир навъ тўти бўлур. Бу жангалий тўтидин ҳануз кичикрак, боши қип-қизил, қанотларининг усти ҳам қизил бўлур. Қуйруғининг учи

<sup>42</sup> Қ. б. — июл

<sup>43</sup> Гўшти мазадан холи эмас, яъни бемаза эмас, мазаликдур демоқчи.

<sup>44</sup> Қ. б. — Тўти неча навъдур. Кўк бўладур.

икки элликча ер оқ бўлур. Ушбу жинснинг баъзисининг боши савсаний бўлур. Бу жинс суҳангўй бўлмас. Муни Кашмир тўтиси дерлар.

Яна бир навъ тўти бўлур. Жангалий тўтидек кичикрак бўлур. Тумшуғи қора, бўйнида улуқ қора тавқи бор, қанотларининг усти қизил, яхши сўз ўрганур. Хаёл қилур эдукким, тўти ва шорак ҳарне ўргатсалар айтур, ўз бошича маъни тахайюл қилиб, талаффуз қила олмас. Бу фурсатта Абулқосим жалойирким, яқин мулозимларимдиндур, ажаб нима ривоят қилди; ушбу жинс тўтининг қафаси ёпуқ экандур, тўти айтибтурким, «Рўйи маро во кунки, дамгир шудам<sup>45</sup>». Яна бир навбат кўтарган қаҳорлар<sup>46</sup> дам олғали ўлтурғонда раҳгузар эл ўтуб борадурлар экандур, тўти дебтурким; «Мардум рафтанд, шимоён намеравид»<sup>47</sup>, вал-ухдату алар-ровий<sup>48</sup>. Бовужуд киши ўз қулоғи била эшитмагунча инонса бўлмас.

Яна бир навъ тўти бўлур, хушранг қип-қизил. Яна баъзи ранглари ҳам бор. Мушаххас хотирда қолмагон учун машруҳ битилмади. Қизил бисёр хушранг ва хушшакл тўтидур, суҳангўй ҳам қилурлар эмиш. Айби будурким, чини синиғини мис табаққа тортқондек кўп нохуш ва тез уни бор.

Яна бир шоракдур. Бу Ламғонотта бисёрдур. Андин қуйи тамом Ҳиндустонотта кўп бўлур. Бу ҳам турлук-турлук бўладур. Бир навъи будурким, Ламғонотта кўптур. Боши қора, қанотлари ола, жуссаси чугурчуқдин бир нима улуқ ва қабороқтур. Сўз ўргатурлар. Бир навъини мино дерлар. Банголадин келтурурлар. Якранг қорадур, жуссаси бу шоракдин хили улуқдур, тумшуғи ва оёғи сариқдур, икки қулоғида сариқ пўстлари бор, солиниб турадур. Мунинг баднамолиғи бор. Суҳангўй қилурлар, яхши айтур ва фасиҳ айтур.

Яна бир навъ шорак бўлур. Бурун мазкур бўлгон шоракдин иничкарактур. Қўзларининг гирди қизил бўлур. Бу жинс суҳангўй бўлмас, «вин шорак» дерлар.

Яна бу фурсатдаким, Ганг сувиға кўпрук боғлаб ўтуб, муҳолифларни қочурдук, Лакнурда<sup>49</sup> ва навоҳисида бир навъ шорак кўрулдиким, кўкси оқ, боши ола, елкаси қора, ҳаргиз кўрулмайдур эди. Бу жинс ғолибо сўз ўрганмас.

Яна лўчадур<sup>50</sup>, бу қушни буқаламун ҳам дерлар. Бошидин қуйруғи-гача беш-олти мухталиф ранги бор, кабутарнинг бўйнидек барроқдур.

<sup>45</sup> «Менинг юзимни оч, димиқдим».

<sup>46</sup> Қ. б. — қаҳр борлар.

<sup>47</sup> «Одамлар кеттилар, сиз кетмайсизми?»

<sup>48</sup> Бу арабча жумлани эшитилган сўзга ишонилмаган тақдирда айтилади: «сўзнинг тўғри-нотўғрилиги айтувчининг бўйнига» маъносида.

<sup>49</sup> Қ. б. — Лакнав.

<sup>50</sup> Қ. б. — Кужа.

Улуқлуғи кабки дарийча бўлғай, ғолибо Ҳиндустон кабки дарийсидур. Нечуқким, кабки дарий тоғларнинг куллаларида юрур, бу ҳам тоғ куллаларида юрур. Кобул вилоятларидин Нижров тоғларида ва андин қуйиғи тоғларда бўлур. Андин юққори бўлмас. Ул эл ажаб нима ривоят қилдилар: қиш бўлғоч, тоғ доманалариға тушар, агар учурсаларким, узум боғидин ўтса, яна асло учолмас, тутарлар. Маъкулул-лаҳмдур<sup>51</sup>, бисёр лазиз эти бордур.

Яна бир дуррождур. Бу Ҳиндустон махсуси эмастур. Гармсер вилоятларда бўлур, вале баъзи жинси Ҳиндустондин ўзга ерида бўлмас учун, муни тақриб била зикр қилдим. Дуррожнинг жуссаси какликча бўлғай. Нарининг орқаси қирғовулнинг модаси рангидекдур, бўғзи ва кўкси қорадур, оқ-оқ туклари бордур, икки кўзининг икки ёнида қизил хатте тушубтур, товре қичқурурким: «Шир дорам шакарак»<sup>52</sup>, анинг унидин масмуъ бўлур, «шир»ни қитдек айтадур, «дорам шакарак» худ дуруст муталаффиз бўладур. Астробод дуррожлари «бот мени туттилар» деб қичқурур эмиш. Арабистон ва ул навоҳининг дуррожи «Бишшукри тадумун-нааум»<sup>53</sup> деб чорлар эмиш. Модаси қирғовулнинг юзларидек рангликдур. Нижровдин қуйи бўлур.

Яна бир дуррож жинси бир қушдур, «канжал» дерлар. Жуссаси дуррожча-ўқ бўлғай, уни какликнинг<sup>54</sup> унига хили ўхшар вале муниг уни кўп тездур. Нар била модасининг ранги орасида тавофут камдур. Паршовар ва Хашанғар вилоятида ва андин қуйиғи вилоятларда бўлур, андин юққори бўлмас.

Яна пул-пакордур<sup>55</sup>, улуқлуғи кабки дарийча бўлғай, уй товуғи андомликдур, ранги ҳам мокиён рангликдур, томоғидин қуйи кўксигача хушранг қип-қизилдур. Пулпакор Ҳиндустон тоғларида бўлур.

Яна саҳройи товуқдур. Уй товуғи била бу товуқнинг орасида фарқ будурким, бу саҳройи товуқ қирғовулдек учар, яна уй товуғидек ҳар ранг-ҳар ранг бўлмас. Бу товуқ Бажур тоғларида ва андин қуйиғи тоғларда бўлур. Бажурдин юққори бўлмас.

Яна чалсийдур. Жуссада пул-пакордектур, пул-пакор мунидин хушрангроқдур, Бажур тоғларида бўлур.

Яна шомдур. Улуқлуғи уй товуғича бўлғай. Файри мукаррар ранглари бор. Бу ҳам Бажур тоғларида бўлур.

Яна бўданадур. Агарчи бўдана Ҳиндустон махсуси эмасдур, вале тўрт-беш жинс бўданадурким, Ҳиндустон махсусидур. Бир бўданадурким, бизнинг вилоятларға борур бўданадин улуқроқдур. Яна бир бўда-

<sup>51</sup> «Макулул-лаҳм» — эти ейиладиган.

<sup>52</sup> «Сутим бор шакаргина».

<sup>53</sup> «Шукур қилсанг, ниъмат фаровон бўлади» маъносида.

<sup>54</sup> Қ. б. —Қабк.

<sup>55</sup> Қ. б. — Пул-пайкар.

надурким, ул вилоятқа борур бӯданалардин қисқароқдур, қанот-қуйруғининг қизилроқ ранги бор. Бу жинс бӯдана чирдек хайл-хайл учадур. Яна бир бӯданадурким, ул вилоятларға борур бӯданадин кичикрак, бӯғзи била кўксида қораси кўпрак бўлур. Яна бир бӯданадур. Бу бӯдана Кобулға оз-оз борур. Кичиккина бӯданадур, қорчадин бир нима улукроқ бўлғай, Кобулда «қуроту» дерлар.

Яна бир харчалдур, улуғлиғи туғдоқча бўлғай. Голибо, Ҳиндустон туғдоғидур. Гўшти бисёр лаззатлиқдур. Баъзи қушнинг бўрт эти яхши бўлур, баъзининг кўксининг эти яхши бўлур: харчалнинг бори эти лаззатлиқ ва хўбдур.

Яна чарздур. Туғдоридин жуссаси бир нима кичиракдур. Нарининг орқаси туғдорилектур, кўкси қорадур. Модаси якрангдур. Чарзнинг гўшти ҳам бисёр лазиздур. Нечукким, харчалнинг туғдоқча мушобаҳати бор, чарзнинг ҳам туғдориға мушобаҳати бор.

Яна Ҳиндустон бағриқорасидур, ул бағриқорадин кичикроқ ва иничкарактур. Бағрининг қораси ҳам камдур. Уни ҳам андин иничкарактур.

Яна қушлардурким, сувда ва сув ёқаларида бўлур; ул жумладин: бир дингдур, улук жуссалик жонивордур, ҳар қаноти бир қулоч бордур. Бошининг ва бўйнининг туки йўқтур. Бўғзида харитадек бир нима солиниб турубтур. Орқаси қора, кўкси оқдур. Аҳёнан Кобулға борур. Бир йил Кобулда динг тутуб келтуруб эдилар, яхши ром бўлуб эди. Гўштни ташлаб берсалар ҳаргиз ҳато қилмас эди, тумшуғи била олур эди. Бир қатла бир шаш наъл кафшни ютуб эди. Яна бир навбат бир бутун товукни қанотлари ва патлари била дуруст ютти.

Яна бири сорасдур. Ҳиндустонда бўлгон турклар тева-турна дейдурлар. Бу бир нима дингдин кечикрак бўлғай, бўйи дингдин баландроқдур, боши қип-қизилдур. Муни уйда сахлайдурлар, яхши ром бўладур.

Яна маникдур. Бўйи сорасқа ёвушур. Жуссаси кичикрактур. Лаклакдин хили улукдур, лаклакка мушобаҳати бор, тумшуғи лаклакнинг тумшуғидин узунроқдур. Тумшуғи қорадур, боши савсани, бўйни оқ, қаноти оладур, жарка қанотларининг учлари ва тублари оқдур, ўртаси қорадур.

Яна бир лаклакдур. Бўйни оқдур, боши ва жамиъ аъзоси қорадур. Ул вилоятларға борур лаклакдин кичикракдур. Бу лаклакни Ҳиндустоний якранг дер. Яна бир лаклакдур—ранги ва вазъи тамом ул вилоятларға борур лаклаклардектур. Ғояташ, тумшуғи қорароқтур. Ул лаклакдин хили кичикдур.

Яна бир қушдур, уқор била лаклакка мушобаҳати бор. Уқордин тумшуғи улукроқ ва узунроқдур, жуссаси лаклакдин кичикрактур.

Яна бир улуг бӯзакдур. Улуғлуғи сорча бўлғай. Икки қанотининг орқаси оқдур. Баланд уни бордур.

Яна бир, боши ва тумшуғи қора оқ бўзакдур. Ул вилоятқа борур бўзакдин хили улуқдур. Ҳиндустон бўзакидин кичикрактур.

Яна бир ўрдактур, ғармпой дерлар, сўна бурчиндин улуғроқдур, нари ва модаси бир рангдур. Ҳашанғарда дойим бўлур, гоҳи Ламғонотқа ҳам борур. Гўшти хили лазиздур.

Яна бир ўрдактур, шаҳмурғ дерлар, қоздин жузвий кичикрак бўлғай, тумшуғининг устида баландлиғи бор, кўкси оқдур, орқаси қорадур. Гўшти мазалиқдур.

Яна бир зумаждур, улуғлуғи бўрқча<sup>56</sup> бўлғай. Қора ранглиқдур.

Яна бир сор бўладур орқаси ва қуйруғи қизил.

Яна Ҳиндустоннинг олақарғасидур, ул вилоятнинг олақарғасидин кичикрак ва иничкарақдур. Бўйнида жузвий оқи бордур.

Яна бир қушдур қарға била аккаға мушобаҳати бор. Ламғонотта мурғи жангал дерлар. Боши ва кўкси қора, қанотлари ва қуйруғи қизилроқ, кўзлари қип-қизил. Учмоқта ожиз учун жангалдин чиқмас. Бу жиҳатдин мурғи жангал дерлар.

Яна бир улуғ шаппарадур, чамагдар дерлар. Улуқлуғи япалоқча бўлғай. Боши итнинг кучугининг бошиға ўхшар. Дарахтқаким қўнар хаёли қиладур, бир шохни тутиб, сарнигун бўлуб турадур. Ғаробати бордур.

Яна бир Ҳиндустон аккасидур, мато дерлар. Аккадин жузвий кичикрак бўлғай. Акка оқ-оладур, мато малла оладур.

Яна бир қушқинадур, улуқлуғи сондуғочча бўлғай, хушранг қизилдур, қанотларида озроқча қоралари бордур.

Яна бир қарчадур, қорлуғоч йўсунлуқдур, қорлуғочдин хили улуқдур, якранг қоп-қорадур.

Яна бир қуйилдур, узунлуғи зогча бўлғай, зогчадин хили иничкарақдур. Тавре ўқур. Ҳиндустон булбули бу эмиш. Ҳиндустон эли қошида булбулча ҳурмати бордур. Қалин дарахтлиқ боғларда бўладур.

Яна бир қушдур шақроқ йўсунлуқдур. Йиғочларға ёпушуб юрур, улуқлуғи шақроқча бўлғай. Тўтидек сабз ранглиқдур.

Сув ҳайвоноти: бир шери обийдур, қора сувларда бўладур, калса мушобаҳати бор. Дерларким, кишини ва балки говмишни олур эмиш.

Яна сепсордур, бу ҳам калс вазълиқдур. Тамом Ҳиндустон дарёларида бордур. Тутуб келтуруб эдилар, узунлуғи тўрт-беш қари ёвушар эди. Йўғонлиғи қўйча бўлғай. Мундин улуғроқ ҳам бўлур эмиш, ярим қаридин узунроқ тумшуғи бор, юққориғи тумшуғи ва қуйиғи тумшуғида иничка-иничка қатор кичик тишлари бор. Сув ёқаларида чиқиб ётадур.

<sup>56</sup> Қ. 6. — бургут.

Яна хуки обийдур, бу ҳам тамом Ҳиндустон дарёларида бўлур. Сувдин баякбор чиқар, боши кўрунур-кўрунмас яна сувга чўмар, қуйруғи кўрунуб қолур, мунинг тумшуғи ҳам сесор тумшуғидек узундур ва ушоқ қатор тишлари бордур. Ўзга боши ва танаси балиқдектур, сувда ўйнар вақт мушук йўсуллуқ кўрунадур. Сару сувидағи хуки обийлар ўйнар маҳалда сувдин дуруст чиқадур. Бу балиқдек сувдин ташқари ҳаргиз чиқмас.

Яна карёлдур, бу улук бўлур эмиш. Сару дарёсида черик элидин хили киши кўрдилар. Бу кишини олур эмиш. Сару ёқасида эканда бир-икки додакни олибтур. Ғозипур била Банорас орасида ўрду элидин уч-тўрт кишини олди. Ушбу навоҳида мен ҳам карёлни йироқтин кўрдум, ўбдон мушаххас кўрулмади.

Яна какка<sup>57</sup> балиқдур. Икки қулоғининг тўғриси икки сўнгак чиқибтур, узунлуғи уч элик бўлғай, ётқонда бу икки сўнгакни тебратадур. Ғариб тавр ун келадур. Ғолибо ул уни жиҳатидин какка<sup>58</sup> дебтурлар.

Ҳиндустон балиқларининг гўшти лазиз бўлур эди ва қилтиғи бўлмас. Ажаб чуст балиқдурлар. Бир қатла бир сувнинг икки тарафидин тўр солиб келдилар, тўрнинг бир тарафи сувдин ярим қаридин кўпрак юққори эди, балиқларнинг кўпраги тўрдин бир қари юққорроқ сачраб ўттилар.

Яна Ҳиндустоннинг баъзи сувларида ушоқ балиқлар бор, бир қаттиқ ун ё товуш бўлса баякбор сачраб, сувдин бир қари-бир ярим қари баланд чиқадурлар.

Яна Ҳиндустон бақалари, агарчи ўшал бақалардектур, вале бу бақалар сувнинг юзида етти-секкиз қари югурадурлар.

Н а б о т о т к и м, Ҳиндустон маҳсусидур, бир анбадур. Аксар Ҳиндустон эли «бе» ни беҳаракат талаффуз қилурлар, ёмон муталаффиз бўлур учун баъзи «нағзак» дебтурлар, нечукким, Хожа Хисрав дебтур:

Нағзаки мо нағз куни бўстон,  
Нағзгарин меваи Ҳиндустон<sup>59</sup>.

Яхшиси яхши бўладур, ғалаба еса бўладур, вале яхшиси кам бўладур. Аксар хом узадурлар, уйда пишадур, хоми хўб ош қатиғи бўладур. Ғўрасининг мураббоси ҳам хўб бўладур. Филвоқиъ Ҳиндустоннинг яхши меваси будур. Дарахти бисёр болида бўладур. Баъзи эл анбани андоқ таъриф қилиб эдиларким, қовундин ўзга жамиъ мевага таржиҳ қилиб эдилар. Эл таъриф қилғонча худ эмастур. Кордий шафтолуға шабоҳати бор. Пашкол вақтида пишадур. Икки навъ ейилур: бири, си-

<sup>57</sup>, <sup>58</sup> Л. б. — гала ( ۱۱۵ )

<sup>59</sup> «Нағзак» имиз бўстон беағи ва Ҳиндустоннинг энг гўзал мевасидир.

қиб, пўла қилиб, терисини тешиб, сўруб сувини ичарлар, яна бир, шафтолуғи кордийдек терисини аритиб ерлар. Барги шафтолу баргига андаке ўшар, танаси баднамо ва бад андомдур. Бангола ва Гужаротта яхши бўлур эмиш.

Яна кайладур, араб мавз дер, дарахти хили баланд эмас, балки дарахт деб ҳам бўлмас. Гиёҳ била дарахт орасида бир нимадур. Барги амон қаронинг баргига мушобиҳдур, вале кайланинг баргининг узунлиги икки қари бўлур, яссилиги бир қариға ёвушур, ўртасида юракдек бир шох чиқар, ғунчаси бу шоҳда бўлур ва улук ғунчаси қўй юраги вазълиқдур, ғунчасининг ҳар барги очилғоч, баргининг тубида қатор олти-етти гули бўлур, бу қатор гуллар кайла бўлур. Ушбу юракдек шох узоғон сойи ул улук ғунчанинг барглари очилиб, қатор кайла гуллари зоҳир бўлур. Ҳар кайла дарахти бир қатла-ўқ бар берур эмиш. Кайланинг икки латофати бор: бир улким, териси осон сўюлур. Яна бир улким, ҳеч донаси ва жирми бўлмас, бодинжондин бир нима узунроқ ва иничкарақдур, хили чучук эмас. Бангола кайлалари бисёр чучук бўлур эмиш. Хили хушнамо дарахти бор, ясси-ясси хушранг сабз барглари яхши кўрунур.

Яна анбулидур, хурмойи ҳиндийни бу от била айтурлар. Реза барги бор, жавзи-бўё баргига филжумла ўшар, вале мунинг барги бўё баргидан резароқтур. Хили хушнамо дарахтедур, сояси қалин бўлур. Дарахти хили болида бўладур. Саҳройси ҳам қалин бўладур.

Яна бир маҳвадур, гул чикон ҳам дерлар. Мунинг дарахти ҳам хили болида бўлур. Ҳиндустон элининг иморатлари аксар маҳва йиғочидиндур. Маҳванинг гулидин арақ тортарлар ва гулини мавиздек қуртуб ерлар ва арақ ҳам тортарлар. Филжумла кишишига шабоҳати бор. Бадмазалиги бор. Гулнинг ўли ҳам ёмон эмас, еса бўлур. Бу ҳам саҳройи бўладур. Меваси бемаза бўладур. Донаси улукроқ, териси юпқа, мунинг донасининг мағзидин ёғ ҳам тортарлар.

Яна кирнидур. Мунинг дарахти агарчи кўп болида бўлмас, кичик ҳам бўлмас. Меваси сариғ ранглиқдур, жигдадин иничкарақтур. Мазаси филжумла узумга ўшар, охирида озроқча бадтаъмлиги бор, ёмон эмас, еса бўлур. Донасининг териси юпқадур.

Яна жомандур, барги тол баргига филжумла ўшар, гирдроқ ва яшилроқтур, дарахти холи аз хуш намолиқ эмас<sup>60</sup>. Меваси қора узумга ўшар, туршроқ мазаси бор, хили яхши эмастур.

Яна камрақдур. Панж паҳлудур. Улуғлуғи ғайнолуца бўлғай, узунлуғи тўрт эллик бўлғай, сариқ пишадур, мунинг ҳам донаси йўқтур. Хомроқ узгани кўп аччиқтур. Яхши пишғонининг туршлиғи майхушдур, ёмон эмас, холи аз латофат<sup>61</sup> эмас.

<sup>60</sup> «Дарахти чиройли кўринишдан холи эмас».

<sup>61</sup> «Латифликдан холи эмас».



Яна кадҳилдур. Бу ғарийб бадҳайъат ва бадмаза мевадур, биайниҳи қўйнинг қорнидурким, киссадек қориннинг ичи ташқари бўлғай. Мазаси дил очур чучукдур, ичида фундукдек-фундукдек доналари бор. Хурмоға филжумла шабоҳати бор. Мунинг доналари гирддур, узун эмасдур. Бу доналарнинг хурмодин юмшоқроқ гўшти бор, ани ейдулар, хили часпандадур, часпандалиғидин баъзи иликни, оғизни ёғлаб ер эмишлар. Ҳам дарахтнинг шоҳида бўладур, ҳам тапасида, илдизида ҳам бўлулар эмиш. Дарахтдин гўёким киссаларни осиб-осиб қўюбтурлар.

Яна бадҳалдур, улуғлуғи олмача бўлғай эди. Ёмон эмас, хомлиғида ғариб турш ва бемазадур, пишиғи ёмон эмас, юмшоқ пишар ва ҳар еридин илик била узуб еса бўладур. Мазаси биҳишнинг ганда бўлғониға хили ўхшар, турш-турш яхшиғина мазаси бор.

Яна бийрдур, форсий кунор дерлар эмиш. Бу анвоъ бўладур. Олу чадин бир нима улукроқдур. Бир навъи бўладур, ҳусайни узум андомида, аксари хили яхши бўлмайдулар. Бондирда бир бийр кўрдук, хили яхши эди. Мунинг дарахти савр ва жавзода барг тугуб, саратонда ва асадтаким, айни пашколдур, барг чиқариб, тар ва тоза бўладур. Меваси далв ва хутта пишадур.

Яна карундадур, бизнинг вилоятнинг жикаси йўсунлуқ бута-бута бўладур. Жика тоғларда бўлулар. Бу даштларда бўладур. Мазаси мирминхонға<sup>62</sup> ўхшар, мирминхондин<sup>63</sup> чучукроқ ва кам оброқтур<sup>\*64</sup>. Андин қалаялиқ ош пиширадурлар, мазалик бўладур. Хили қалаяси ривожқа ўхшар<sup>65</sup>.

Яна папёладур, олу чадин улуғроқтур, қизил олманинг ғўрасиға шабиҳдур, туршқина мазаси бор, яхшиғинадур. Дарахти анор йиғочидин улуғроқтур, барги бодом баргиға ўхшар.

Яна гулардур, меваси дарахтининг танасидин чиқар, анжирға ўхшар. Гулар ғариб бемаза мевадур.

Яна омиладур, бу ҳам панж паҳлудур, ғўзанинг ғунчасиға ўхшар, зумухт ва бемаза нимадур. Мураббоси ёмон эмас. Хили пур фойда мевадур. Дарахтининг яхши ҳайъати бор, бисёр реза баргликтур.

Яна чирунчидур, дарахти кўҳий эмиш. Бизнинг боғларда уч-тўрт туп бор экандур, сўнгра билдим. Маҳваға хили шабиҳдур, мағзи ёмон эмас, мағзи янғоқ мағзи била бодом мағзи орасида бир нимадур. Мағзи писта мағзидин кичикрактур. Чирунчининг мағзи гирдтур, полудаға ва ҳалволарға солурлар.

Яна хурмодур. Агарчи хурмо Ҳиндустон маҳсуси эмас. Чуи ул вилоятларда йўқ эди, мазкур бўлди. Хурмо дарахти Ламғонда ҳам бордур, шоҳлари дарахт калласида бир ерда-ўқ бўлулар. Барглари шоҳлари-

<sup>62</sup>, <sup>63</sup> Қ. б. — мирминжон.

<sup>\*64</sup>, <sup>65</sup> Л. б. — тушган.

нинг тубидин учиғача икки тарафида бўлур, танаси ноҳамвор ва бадрангдур. Меваси узумнинг хўшасидек бўлур, узумнинг хўшасидин хили улуғроқ бўлур.

Дерларким, наботот орасида хурмо дарахтининг икки иши ҳайвонотқа ўхшар: бир улким, нечукким, ҳайвонот бошини кесарлар—ҳаёти мунқатиъ бўлур. Хурмо дарахтининг ҳам боши кесилса, дарахти курур. Яна бир улким, нечукким, ҳайвоноттин бе нар натижа ҳосил бўлмас, хурмо дарахтига ҳам нар хурмодин шохини келтуруб, тегурмасалар, яхши бар бермас. Бу сўзнинг ҳақиқати маълум эмас.

Хурмонинг бошиким мазкур бўлди, ул паниредин ибораттур. Хурмо панири андоқ бўлурким, шох ва баргининг чиқар ери панирдек оқ бўладур. Бу оқ панирдекдин шох ва барг чиқадур. Шох ва барг узогон сойи барги сабзроқ бўладур. Бу оқ нимани хурмонинг панири дерлар. Тавредур, ёмон эмас. Ул ёнғоқнинг ўл мағзиға хили ўхшар. Ушбу панири бўлур ерни захм қиладурлар. Ул захмга хурмо баргини андоқ қўйдурларким, ул захмдин ҳар сув келса, бу хурмо баргининг усти била оқадур, баргни кўзанинг оғзиға қўюб, кўзани дарахтқа боғлабтурлар, ул захмдин ҳар сувким ҳосил бўлса кўзада йиғиладур. Агар филҳол ичилса, чучумонроқ сувдур, уч-тўрт кундин сўнг ичилса, филжумла кайфияти бор дерлар. Мен бир навбат Борини сайр қилаборғонда, Чапбал дарёсининг ёқасидаги кентларга сайр қила бориб эдим. Йўлда қўлда ушбу навъ хурмо сувини оладурғонлар учради. Бу сувдин хили ичилдиким, анинг кайфияти маълум бўлғай, кайфияти маълум бўлмади. Голибо хили ичмак керакким, андак кайфияти маълум бўлғай.

Яна норгилдур, араб муарраб қилиб «норжил» дер, Ҳиндустон эли нолир дейдур. Голибо ғалати оmdур. Норгилнинг бириси жавзи ҳиндийдурким, қора қошуқларини андин қилурлар. Улуғрогини ғижжакнинг косаси қилурлар. Дарахти биайниҳи хурмо дарахтидур, ғояташ, норгилнинг шохи пурбарграктур. Баргининг ранги ҳам равшанроқтур. Нечукким, ёнғоқнинг тошида кўк пўсти бўлур, норгилнинг тошида ҳам кўк пўсти бор, вале норгилнинг пўсти реша-реша бўладур. Тамом дарёдаги жиҳозларнинг ва кемаларнинг тапобини ушбу норгилнинг пўстинин қилурлар эмиш. Кемаларнинг дарзларини ҳам мунинг ипи била тикар эмишлар. Норгилнинг пўстини артқоч, бир учида мусаллас уч тўшук ўрни зоҳир бўлур, иккиси руст, бири бўш, андак ишорат била тешиладур. Мағз боғлардин бурун норгилнинг ичи сув бўладур. Бу тушукни тешиб, ул сувни ичадурлар. Мазаси ёмон эмас, гўёким, хурмо панирини сув қилибтурлар.

Яна бир тордур, торнинг шохлари ҳам бошида-ўқ бўлур, торға ҳам хурмодек кўза боғлаб, сувини олиб ичадурлар: бу сувни торнй дейдурлар. Мунинг кайфияти хурмо сувининг кайфиятидин тундроқ бўлур эмиш. Торнинг шохларининг бир қари-бир ярим қаригача ҳеч барги бўл-

мас, андин сўнг ўттуз-қирқ барг шохининг учиди бир ердин-ўқ ирикроқ панжа урадур. Бу баргларининг узунлуғи бир қариға ёвушур. Ҳинди хатларни дафтар йўсунлуқ бу баргларда хили битийдурлар. Ҳиндустон эли кенг-кенг қулоқларининг тушукларига ҳалқа бўлмаса, бу тор баргидин ясаб соладурлар. Ушбу тор баргидин қулоқ тушугига солмоқ учун бозорларда ясаб-ясаб сотадурлар. Танаси хурмо дарахтининг танасидин яхшироқ ва ҳамворроқтур.

Яна норунж ва лиму машҳур мевалардур. Норунж Ламғонотта ва Бажур ва Саводта кўп бўлур ва хўб бўлур. Ламғонот норунжи кичикрак ва киндиклик бўлур, бисёр латиф ва нозук ва сероб бўлур. Хуросон навоҳисининг норунжиға ҳеч нисбати йўқтур. Нозуклугидишдурким, Ламғоноттин Кобулғачаким, ўн уч-ўн тўрт йиғоч бўлғай, келтургунча баъзи норунжлар хароб бўлур. Астробод норунжини Самарқандғаким, икки юз етмиш-икки юз сексон йиғоч бўлғай, элтарлар. Терисининг қалинлиғидин ва кам облиғидин онча хароб бўлмас. Бажур норунжларининг улуғлиғи биҳича бўлур, суви кўптур ва ўзга норунжларнинг сувидин туршроқтур. Хожа Қалон дедиким, Бажурда ушбу жинс норунжининг бир дарахтидин олиб санадук, етти минг норунж чиқти. Менинг хотиримға дойим кечар эдиким, «норунж» лафзи муарраб монанддур, ўшандоқ-ўқ экандур. Бажур ва Савод эли норунжни тамом норанг дейдурлар.

Яна лимудур, бисёр бўладур, улуғлуғи юмуртқача бўлғай, юмуртқа андомлиқтур Илдинини масмум қайнатиб ичса, мазарратини дафъ қилур эмиш.

Яна бир норунж мушобиҳи мева турунждур. Бажур ва Савод эли болинг дейдурлар. Бу жиҳаттин турунж пўстининг мураббосини мураббойи болинг дер эмишлар. Ҳиндустонда турунжини бажурий дейдурлар. Турунж икки навъ бўладур: бири чучук ва бемаза ва дил ошур. Чучук, еярга худ ярамас, магар пўсти мураббоға ярағай. Ламғонотининг турунжи ушмундоқ дил ошур чучуктур. Яна Бажур турунжлари ва Ҳиндустон турунжлари турш бўладур ва хўб туршдурлар. Шарбати бисёр хушмаза ва хуштаъм бўладур, турунжининг улуғлиғи хисравий қовунча бўлғай. Пўсти қўтур-путур ва ноҳамвордур. Учи иничка ва тумшуклуқ бўлур. Турунжининг ранги норунж рангидин сариғроқтур. Дарахти таналиқ дарахт бўлмас, кичикрак бўлур. Ва бута-бута бўлур, барги норунж баргидин улуғроқ бўлур.

Яна норунж мушобиҳи мевалардин сангторадур, ранги ва вазъи турунждекдур, гояташ, мунинг териси сийдамдур, ноҳамвор эмас, жузвий турунждин кичикракдур. Дарахти улуқ бўладур. Ўрук дарахтича бўладур, барги норунж баргига ўхшар, хўб туршлуғи бордур. Шарбати яхши лаззатлиқ ва хуштаъм бўладур. Бу лимудек муқаввийи мсъладур, норунждек музъиф эмас.

Яна норунж мушобаҳати мевалардин улуқ лимудурким, Ҳиндустонда галгал лиму дейдурлар. Андоми қоз юмуртқасига ўшар, вале юмуртқадек икки боши иничкарак эмас. Мунинг пўсти ҳам сангтора пўстидек ҳамвордур, ғариб сероб бўладур.

Яна чанбирийдур, норунж мушобиҳидур. Андоми норунждектур, вале ранги сариқдур, норунжий эмас, иди турунж идига ўшар, мунинг ҳам яхши туршлуғи бор.

Яна норунж мушобиҳи садофалдур, амурд андомлиқтур, ранги биҳи рангидектур. Чучук бўладур, вале чучук норунжча дил ошур эмас.

Яна норунж мушобиҳи амрадпалдур.

Яна норунж мушобиҳи карнадур. Мунинг улуғлуғи галгал лимуча бўлғай. Бу ҳам туршдур.

Яна норунж мушобиҳи амалбеддурким, бу уч йилдин бери эмди назарга келди. Андоқ дедиларким, игнани мунинг ичига солсалар эрир, туршлиғидинму экин, ё хосаяттинму экин. Туршлиғи норунж ва лимуча бўлғай.

Яна Ҳиндустонда тавре гуллар бордур: бир жосундур. Баъзи ҳиндустоний қарҳал дейдур, гиёҳ эмас, дарахти соқлиқтур, гулбундин бир нима баландракдур, ранги анор гулидин ҳануз сабзроқтур, улуғлуғи қизил гулча бўлғай, вале қизил гул ғунча бўлғондин сўнг бир-ўқ очилур. Бу жосунким, очилди ўртасидин яна ҳам ушбу баргидин иничка бўлуб, танадек бир эллик узаб, яна ушбу жосун барглари очиладур. Ҳосил дусунба<sup>66</sup> гул бўладур, холи аз ғаройиб эмас. Дарахтининг устида бисёр хушранг ва хушнамо кўрунадур, кўп турмайдур, бир кунда-ўқ пажмурда бўладур. Тўрт ой—пашкол ойларида асру хўб ва кўп счиладур, ғолибо аксар йил очилур. Вале бу кўклук била иди йўқтур.

Яна бир канирдур, оқ ҳам бўладур, қизил ҳам бўладур. Шафтолу гули вазълиқ панж барга бўладур. Қизил канирнинг шафтолу гулига шабоҳати бор. Вале канир гули ўн тўрт-ўн беш гул бир ерда очиладур, йироқтин бир улуқ гулдек кўрунадур. Мунинг бутаси гулбундин улуғроқтур. Қизил канирнинг тавреғина иди бор, хуш ояндадур. Бу ҳам пашколда кўп ва хўш очиладур. Бу ҳам аксар йил топилур.

Яна киярадур, бисёр латиф иди бор. Мушкнинг айби будурким, хушклуғи бордур, муни «мушки тар» деса бўлур. Бисёр латиф иди бордур. Агарчи ўзининг ғариб тавр ҳайъати бордур, гулининг узунлуғи бир ярим қариш-икки қариш бўлғай. Вазъи ғарав баргидек узун барглардур. Мунинг тикони бордур. Ғунчадек тиқилғон ташқариғи барглари сабзроқ тиконликрак, ичкариғи барглари юмшоқроқ барглари бўладур. Ичкариғи барглариининг ораларида гулнинг ўртасидағидек нималар бўладур, яхши иди андин келадур. Янги чиқиб, ҳануз тана пайдо қилмағо-

<sup>66</sup> Қ. б. — Дил шабиҳ.

ни эркак қамишнинг бутасига ўхшар. Мунинг барги яссироқтур ва тиконлик, таналиғи бисёр беандомдур, илдизлари кўрунуб турубтур.

Яна ёсуман бўладур оқ, мунинг жамбулий дерлар. Бизнинг ер ёсуманларидин улуғроқ ва иди тундроқ бўладур.

Яна ул вилоятларда тўрт фаслтур. Ҳиндустонда уч фасл бўлур: тўрт ойи ёздур, \*тўрт ойи пашкол<sup>67</sup>, тўрт ойи қиш. Ойларнинг ибтидоси ҳилолий ойларнинг истиқболидиндур. Ҳар уч йилда бир ойни пашкол ойларига зиёда қилурлар. Яна уч йилда қиш ойларига зиёда қилурлар. Яна уч йилда ёз ойларига. Буларнинг кабисаси будур.

\*Читар, байсок, жит, асор — тобистон; мувофиқи; ҳут ва ҳамал ва савр ва жавзо.

Сован, бодун, қувор, котик—пашкол; мувофиқи: саратон ва асад ва сунбула ва мезон.

Агҳан, пўс, моҳ, погун — зимистон; мувофиқи: ақраб ва қавс ва жади ва далв.

Ҳинд<sup>68</sup> эли фусулниким, тўрттар ой тайин қилибтурлар, ҳар фаслда яна иккирар ойни иссиқнинг ва ёғиннинг ва совуқнинг зўри тутубтурлар. Ёз ойларидин икки сўнгги ойким, жит била асордур, иссиқнинг зўри бу икки ойдур. Пашкол ойларидин икки бурунги ойким, сован ва бодундур, ёғиннинг зўри бу икки ойдур. Қиш ойларидин икки ўртадаги ойким, пўс ва моҳдур, совуқнинг зўри бу икки ойдур. Бу эътибор била буларнинг фасли олти бўладур.

Қунларга ҳам от қўюбтурлар: \*шанба — (соничар); якшанба — (айтвар); душанба — (сумвар); сешанба — (монгалвар); чаҳоршанба — (будвор); панжшанба — (бриспотвор); одина — (сукрвор<sup>69</sup>).

Нечукким, бизнинг вилоятлар истилоҳида кеча-кундузни йигирма тўрт қисмат қилибтурлар, ҳар қайсини бир соат дебтурлар ва ҳар соатни олтмиш қисмат қилибтурлар, ҳар қайсисини бир дақиқа дебтурларким, бир кеча ва кундуз минг тўрт юз дақиқа бўлғай. Дақиқанинг миқдори такрийбан олти қатла «фотиҳа»ни «бисмилло» била ўқуғунчадурким, бир кеча-кундуз секкиз минг олти юз қирқ навбат «фотиҳа»ни «бисмилло» била ўқуғунча бўлғай.

Ҳинд эли кеча-кундузни олтмиш қисмат қилибтурлар, ҳар қайсини бир гири дебтурлар, яна кечани тўрт ва кундузни тўрт қисмат қилибтурлар. Ҳар қайсини бир паҳр дебтурларким, форсиси пос бўлғай. Ул вилоятларда пос ва посбон эшитилур эди, бу хусусият била маълум эмас эди.

Ушбу маслаҳатқа Ҳиндустоннинг жамиъ муътабар шахрларида жамъи муқаррар ва муайяндурларким, карёлий дерлар, биринждин бир

\* <sup>67</sup> Қ б. — тушган.

\* <sup>68</sup> Бу ибораларни Қ б. дан олинди.

\* <sup>69</sup> Бу жойлар Қ б дан олинди.

ясси нима қўюбтурлар, улуғлуғи табақча бўлғай, қалинлиғи икки элликча бўлғай. Бу биринжи «карёл» дерлар. Бу карёлни бир баланд ерда овизон қилибтурлар. Яна бир тослари бор жом соат, анинг қуйиси тушукдур, ҳар гирида бир тўлар, карёлийлар навбат била тосни сувға қўюб мунтазирдурлар. Масалан: кун туғар вақттаким, бу тосни қўйдилар, тос бир тулса, тўқмоқлари била карёлға бир урарлар, икки тўлса, икки, то паҳр тугагунча. Ҳар паҳрким туганса, аломати будурким, тўқмоқни карёлға бот-бот ғалаба-ғалаба қоқарлар. Агар кундуздин аввалғи паҳр бўлғон бўлса, бот-бот қоққондин сўнг даранги қилиб, бир навбат қоқарлар. Иккинчи паҳр бўлғон бўлса, бот-бот қоққондин сўнг икки қоқарлар, учунчида уч, тўртунчида тўрт. Кундузнинг тўрт паҳриким туганди, кеча паҳридин бошлаб ушбу дастур била кечанинг тўрт паҳрини тугатурлар.

Бурун карёлийлар кеча-кундузда паҳр туганганда-ўқ паҳр аломатини қоқарлар эди. Кечалар уйқудин уйғонғонларға уч гири ё тўрт гирининг қоққон уни келса эди, маълум бўлмас эдиким, иккинчи паҳрмудур, ё учунчи паҳрмудур. Мен буюрдумким, кеча гириларини ва булутлуқ кундуз гириларини қоққондин сўнг, паҳрнинг аломатини қоққайлар, масалан, кечанинг аввалғи паҳридин уч гири қоққондин сўнг, даранг қилиб, паҳрнинг аломатини яна бир ҳам қоққайлар, яъни маълум бўлғайким, бу уч гири аввалғи паҳрдиндур. Кечанинг учунчи паҳридин тўрт гири қоққондин сўнг, даранг қилиб, паҳрнинг аломатини уч қоққайлар, яъни маълум бўлғайким, бу тўрт гири учунчи паҳрдиндур, хили яхши бўлди. Кеча ҳар вақт уйғонғонда карёл уни келса, мушаххас бўладурким, қайси паҳрдин неча гири бўлубтур.

Яна ҳар гирини олтмиш бўлубтурлар, ҳар бирини пул дебтурларким, бир кеча-кундуз уч минг олти юз пул бўлғай. Яна ҳар бир пул миқдорини олтмиш қатла кўзни юмуб очқунча дебтурларким, кеча-кундуз икки юз ўн олти минг кўзни юмуб очқунча бўлғай. Бир пулни тажриба қилилди, тақрийбан секкиз қатла «қулҳувалло» ни «бисмилло» била ўқуғунча бўлдиким, кеча-кундуз йигирма секкиз минг секкиз юз «қулҳувалло»ни «бисмилло» била ўқуғунча бўлғай.

Яна ҳинд эли вазнларни тавре таъйин қилибтурлар: секкиз рати бир моша, тўрт моша бир тонгким, ўттуз икки рати бўлғай. Беш моша бир мисқолким, қирқ рати бўлғай. Ўн икки моша бир тўлаким, тўқсон олти рати бўлғай. Ўн тўрт тўла бир сер. Бу худ муқаррардурким ҳар ерда қирқ сер бир ботмон бўлур, ўн икки ботмон бир мони бўлур. Юз монини бир миноса дерлар. Жавоҳир ва марворидни тонг била тортарлар.

Яна ҳинд эли ададни ҳам хўб тайин қилибтурлар: юз мингни лак дерлар, юз лакни курур дерлар. Юз курурни арб дерлар. Юз арбни

карб, юз карбни нил, юз нилни падам, юз падамни сонг. Бу ададларнинг тайини Ҳиндустон молининг кўплугининг далилидур.

Ҳиндустон элининг кўпраги кофир бўладур. Ҳинд эли кофирни ҳинду дерлар. \*Ҳиндулар аксар таносухий бўладур. Омил ва мустаъжир ва коргузор тамом ҳиндудур<sup>70</sup>.

Бизнинг вилоятларда, саҳрода юрур элнинг қабила-қабила отлари бўлур, мунда вилоят ва кентларда мутаваттин элларнинг қабила-қабила отлари бўладур.

Яна ҳар ҳирфагарким бор, ота-отасидин бери ул ҳирфани қила келибтур.

Ҳиндустон кам латофат ер воқий бўлубтур. Элида ҳусн йўқ ва хусн иҳтилот ва омизиш ва омаду рафт йўқ ва табъ ва идрок ва адаб йўқ ва карам ва мурувват йўқ ва ҳунарларида ва ишларида сиёқ ва андом ва ража ва гўния йўқ ва яхши от йўқ ва яхши ит йўқ ва узум ва қовун ва яхши мевалар йўқ ва ях йўқ ва совуқ сув йўқ ва бозорларида яхши ош ва яхши нон йўқ ва ҳаммом йўқ ва мадраса йўқ ва шамъ йўқ ва машъал йўқ, шамъдон йўқ ва шамъ ва машъал ўрнига жамиъ касир чиркини бўладур, «девтий» дейдурлар, чап иликларига кичикрак сепоя тутубтурларким, бу сепоянинг бир поясининг учида шамъдоннинг бошидек бир темурни сепоя йиғочиға беркитибтурлар. Бир йўғон фатила-никим, бош бармоқча бўлғай, сепоянинг темурлук йиғочиға боғлабтурлар, ўнг иликларида бир кадудурким, тўшукини торроқ қўюбтурларким, ёғи андин иничка чубуруб оқадур. Ҳарқачон фатилаға ёғ эҳтиёж бўлса, бу кадудин ёғ қуядурлар. \*Улуғларнинг бу девтийлари юз-икки юз бўладур<sup>71</sup>, шамъ ва машъал ўрнига муни истиъмол қиладурлар. Подшоҳлари ва бекларига кечалар шамъға эҳтиёж бўлғулук иш бўлса, ушбу чиркин девтийлар бу чирогни келтуруб, яқин олиб турадурлар.

Дарёларидин ва қора сувларидин ўзгаким, жарлар ва чуқурларда оқадур, боғ ва иморатида оқар сувлар йўқ. Ва иморатларида сафо ва ҳаво ва сиёқ ва андом йўқ. Раият резапой эли тамом яланғоч юруйдурлар. Лункутадек бир нима боғлайдурлар, киндикдин икки қариш қуйи, қисиқ латта солилиб турубтур, бу солинғон қисиқ латтанинг устида яна бир парча латта бор, лункутанинг боғинингким боғларлар, ул парча латтани икки бутнинг аросидин олиб, кейин лункутанинг боғидин ўткариб беркитадурлар. Хотунлари худ бир узун лунг боғлабтурлар, ярмини беллариға, ярмини бошлариға соладурлар.

Латофатеким, Ҳиндустонда бор—улуқ вилоятдур. Ва олтун ва ярмоғи қалин бўладур ва пашкол ҳаволари бисёр ҳўб бўладур. Гоҳ кули бўладурким, ўн-ўнбеш йигирма қатла ёғадур. Ёғинларида бир замонда

• 70 Л. б — тушган.

• 71 Л. б. — тушган.

селлар келадур, ҳеч сув йўқ ерларда дарёлар оқадур. Еғар маҳаллида ва ёғиб тургон маҳалларида ғариб яхши ҳаволар бўладур, андоқким, ҳавонинг эътидоли ва латофати андин ўтмас. Айби будурким, ҳаво кўп пурнам бўладур.

Ул вилоятларнинг ёйларига пашкол ўлса, худ отиб бўлмайдур, тез бузуладур, не ёлғуз ёй, жиба ва китоб, рахт ва матоъга—борига таъсир қиладур. Иморат ҳам кўп турмайдур. Пашколдин бошқа ҳам қиш ва ёз яхши ҳаволардур, вале шимол ели ҳаминша қўпадур. Гард ва хок хили бўладур. Ёзлар савр ва жавзода пашколга ёвуқ бу ел йилда тўрт-беш навбат бисёр тупд қўпадур. Андоқким, гард ва хок ул мартабада бўладурким, бир-бирни кўруб бўлмайдур, мунн «анди» дейдурлар. Жавзо иссиқ бўладур, вале онча беиътидол иссиқ эмастур. Балх ва Қандаҳорнинг иссиғича йўқтур ва имтилоди худ ул ерларнинг иссиғининг ярмисича бўлмай.

Яна бир латофати будурким, ҳар синфдин ва ҳар ҳирфагардин беҳад ва бениҳоят кўптур. Ҳар иш учун ва ҳар нима учун жамиъ муқаррар ва муайяндурким, ота-оталаридин бери ул иш ва ул нимани қила келгандурлар. Нечукким «Зафарнома»да Темурбекнинг «масжиди сангин» иморатини қилурда Мулло Шараф мундоқ муболаға била битибдурким, Озарбайжон ва Форс ва Ҳиндустон ва яна ўзга мамолик сангтарошларидин ҳар кунда икки юз киши масжидда иш қилурлар эди. Бир Ограда ушбу Огранинг сангтарошларидин менинг иморатларимда ҳар кунда олти юз сексон киши иш қилурлар эди. Яна Ограда ва Секрида ва Биёнада ва Дулпурда ва Гувалёрда ва Қўлда минг тўрт юз тўқсон бир сангтарош ҳар кунда менинг иморатимда иш қилурлар эди. Ҳар ҳирфагар ва ҳар коригардин ушбу қиёс била Ҳиндустонда беҳад ва бениҳоятдур.

Бу вилоятларким, Беҳрадин Баҳорғача ҳоло менинг тасарруфимдадур, эллик икки курурдур, нечукким, бу муфассалидин мужмали маълум бўлғусидур. Бу жумладин секкиз-тўққуз курур рой ва рожаларнинг парганаларидурким, итоат қилиб, қадимдин бу парганаотни важҳи истиқомат тариқиди топибтурлар.

Тахмини жамъи Ҳиндустон азончи бил-феъл дар таҳти тасхири раъяти нусрат оят даромада.

Саркори онрўйи оби Сатлуж ва Беҳра ва Лоҳур ва Сиёлқут ва Диболпур ва ғайриҳо: се куруру сию се лаку понздаҳ ҳазору нуҳсаду ҳаштоду нуҳ танга.

Саркори Сихринд: як куруру бисту нуҳ лаку сию як ҳазору нуҳсаду ҳаштоду панж танга.

Саркори Ҳисори Фируза: як куруру сий лаку ҳафтоду панж ҳазору як саду ҳафтоду чаҳор танга.



Саркори дорул-малики Деҳли ва Миёни дуоб: се куруру шасту нуҳ лаку панжоҳ ҳазору дувисту панжоҳу чаҳор танга.

Саркори Мевотки дар замони Искандар дохил набуда: як куруру шасту нуҳ лаку ҳаштоду як ҳазор танга.

Саркори Биёна: як куруру чихлу чаҳор лаку чаҳордаҳ ҳазору нуҳ саду сий танга.

Саркори Огра: бисту нуҳ лаку ҳаштоду шаш ҳазору нуҳ саду нуздаҳ танга.

Саркори Миёни вилоят: ду куруру наваду як лаку нуздаҳ ҳазор танга.

Саркори Гувалёр: ду куруру бисту се лаку панжоҳу ҳафт ҳазору чаҳор саду панжоҳ танга.

Саркори Колпий ва Сиҳанда ва ғайриҳи: чаҳор куруру бисту ҳашт лаку панжоҳу панж ҳазору нуҳ саду панжоҳ танга.

Саркори Кануж: як куруру сию шаш лаку шасту се ҳазору сесаду панжоҳу ҳашт танга.

Саркори Санбал: як куруру сию ҳашт лаку чихту чаҳор ҳазор танга.

Саркори Лакнур<sup>72</sup>: ва Бакасар як куруру сию нуҳ лаку ҳаштоду ду ҳазору чаҳор саду сию се танга.

Саркори Хайробод: дувоздаҳ лаку шасту панж ҳазор танга.

Саркори Уд ва Баҳроҷ: як куруру ҳафдаҳ лаку як ҳазору сесаду шасту нуҳ танга.

Саркори Жунпур: чаҳор куруру ҳаштоду ҳашт ҳазору сесаду сию се танга.

Саркори Карра ва Моникпур: як куруру шасту се лаку бисту ҳафт ҳазору дувист ҳаштоду ду танга.

Саркори Баҳор: чаҳор куруру панж лаку шаст ҳазор танга.

Саркори Сарвор: як куруру панжоҳу панж лаку ҳафдаҳ ҳазору понсаду шашу ним танга.

Саркори Соран: як куруру даҳ лаку ҳаждаҳ ҳазору сесаду ҳаштоду се танга.

Саркори Чапоран: як куруру навад лаку ҳаштоду шаш ҳазору шаст танга.

Саркори Қандла: чихлу се лаку сий ҳазору сесад танга.

Саркори Тирхут аз ҳадди миёнаи рожа Руп Нарин: ду лаку панжоҳу панж ҳазор тангаи нуқра, бисту ҳафт лаку панжоҳ ҳазор сиёҳ танга.

Саркори Рантанбур Бӯли дар Чотсу Малона: бист лак.

Саркори Ногур.

<sup>72</sup> Қ. б. — Лакнав.

Саркори рожа Бикраможит аз Рантанбур.

Саркори Каланжарий.

Саркори рожа Синг-дев.

Саркори рожа Бикам-дев.

Саркори рожа Бикам чанд.

Ҳиндустон вилоятининг еришинг ва элининг хусусиёти ва кайфиёти улча маълум ва мушаххас бўлуб эди, мазкур ва мастур бўлди. Мундин сўнг яна битилгудек нима назарга келса таҳрир қилғумдур; эшитулгудек нима эшитилса, тақрир қилғумдур.

Душанба кун ражаб ойининг йигирма тўққузиди ҳизонани кўрмак га улашмак бунёд бўлди: Ҳумоюнга егмиш лак хизонадин берилди. Яна бир битилмаган, таҳқиқ қилмаган хизона уйини ўшандоқ-ўқ Ҳумоюнга инъом қилдим. Яна баъзи бекларга ўн лак, баъзиларига секкиз лак, етти лак, олти лак берилди. Жамиъ черикта бўлгон афгон ва ҳазора ва араб ва балуж ва ҳар жамоатқа қадри ҳолларига яраша хизонадин нақд инъомлар бўлди. Ҳар савдогар ва ҳар толиби илм ва балки ҳар кишиким, бу черикда ҳамроҳ эдилар, барча инъом ва бахшишдин ҳаззи вофир ва насиби комил элттилар.

Черикта бўлмагонларга ҳам бу хизонадин қалин инъом ва бахшишлар борди. Мисли, Комронга ўн етти лак, Муҳаммад Замон мирзога ўн беш лак, Аскарыйга ва Ҳиндолга ва балки жамиъ уруқ-қаёш, ўғлонушоққа қалин қизилдин, оқтин, рахттин, жавоҳирдин, бардадин савғотлар борди.

Ул юздаги бекларга ва сипоҳиларга қалин инъомлар борди. Самарқанд ва Ҳуросон ва Кошғар ва Ироққа уруқ-қаёш учун савғотлар йиборилди. Самарқанд ва Хуросондаги машойихқа нузур борди. Макка ва Мадинага ҳам назр борди. Қобул вилояти била Варсак садасининг жондор бошига эрдин ва хотундин банда ва озоддин, болиғ ва ноболиғдин бирор шоҳрухий<sup>73</sup> инъом бўлди.

Биз аввал Ограга келганда, бизнинг эл била бу элнинг орасида ғариб муғоярат ва мунофарат эди. Сипоҳиси ва раияти бизнинг элдин қир-қир қочарлар эди. Бир Деҳли ва Оградин ўзга жамиъ қўрғонлиқ ерлар қўрғонларини беркитиб, итоат ва инқиёд қилмадилар. Санбалда Қосим Санбалий эди, Биёнада Низомхон эди. Мевотта худ Ҳасанхон Мевотта

<sup>73</sup> Қ. б — бобурий.

тий эди. Бу шару шўрнн бонлағон тамом ушул мулҳид мардак эди. Дулпурда Муҳаммад Зайтун эди. Гувалёрда Тоторхон Сорангхоний эди. Робирида Хусайнхон Нуҳоний<sup>74</sup> эди. Атовада Қутбхон эди, Колпийда Оламхон, Қануж ва Гангинг нари юзи худ тамом муҳолиф афғонларда эди. Мисли, Насирхон Нуҳоний<sup>75</sup> ва Маъруф Фармулий ва яна қалин умаро эди. \*Иброҳим Ҳларидин икки-уч йил бурундин бери ёғиқиб эдилар<sup>76</sup>. Мен Иброҳимни босқон фурсат Қануж ва андин нариги жамиъ вилоятларга қобиз бўлуб, Қануждин бир-икки кўч бери келиб, ўлтуруб эдилар. Дарёхоннинг ўғли Баҳорхонни<sup>77</sup> подшоҳ қилиб, Султон Муҳаммад лақаб қўюб эдилар. Маҳовинда Марғубқўл эди. Ушмуича ёвуқ туруб, неча маҳалғача келмади.

Биз Ограга келганда иссиқ вақтлари эди, халойиқ таваҳҳумдин тамом қочиб эдилар. Ўзга ва отқа ошлиқ ва хас топилмас эди. Кентлар муғоярат ва мунофарат жиҳатидин ёғилиққа ва ўғурлуққа ва раҳзанлиққа юз қўюб эдилар. Йўллар равон бўлмайду эди. Бизга ҳануз фурсат ул бўлмайду эдиким, хизонани улашиб, ҳар парғана ва ҳар ерга мазбут кишилар тайин қилғайбиз. Яна ул йил хили иссиқ эди. Хили эл боди самумнинг таъсиридин ҳар замонда йиқилиб-йиқилиб, ўла кириштиллар. Бу жиҳатлардин аксар беклар ва ўбдон-ўбдон йигитлар кўнгул солиб эдилар. Ҳиндустонда турмоққа рози эмас эдилар, балки кетарга юз қўюб эдилар.

Улуқ ёшлиқ тажрибалиқ беклар мундоқ сўзларни айтса айби йўқтур. Мундоқ сўзларни ҳамким айттиллар, бу кишида онча ақл ва ҳуш бордурким, алар тақрир қилғондин сўнг салоҳ ва фасодиға етгай ва яхши-ёмонни фарқ этгай. Борчани бу киши ўзига кўруб, бир ишиниким жазм қилди, ўзга айтилғон сўзларни мукаррар иода қилмоқнинг не мазаси бор. Кичик-киримдин худ мундоқ сўзлар ва мундоқ бемаза раъйларнинг не тақрийби бор. Бу ғарибдурким, кичик-киримдин бу навбат Кобулдин отланадурғонда, бир нечани янги бек қилилиб эди. Менинг чашмдоштим булардин мундоқ эдиким, мен ўтқа, сувға кирсам-чиқсам, бетаҳоший булар била киргайлар ва била чиққайлар. Мен ҳар сориға бўлсам, алар менинг сори бўлғайлар, йўқким: менинг хилофи мақсудум сўз айтқайлар, ҳар иш ва ҳар муҳимнингким, борининг кенгаш ва иттифоқи била ўзумизга жазм қилдук, кенгаштин қўпмасдин бурунроқ ул сўз ва муҳимдин қайтқайлар.

Булар агарчи ёмон бордилар, Аҳмадий парвоначи ва Вали Хозин булардин ёмонроқ борди. Кобулдин чиқиб, Иброҳимни босиб, Ограни олгунча, Хожа Қалон яхшилар борди, мардона сўзлар айтти ва соҳиб ҳимматона раъйлар кўрсатти, вале Ограни олғондин неча кун сўнгра

<sup>74</sup>, <sup>75</sup> Қ. б. — Луҳоний.

\* <sup>76</sup> Л. б. — тушган.

<sup>77</sup> Қ. б. — Баҳодирхон.

тамом раъйлари ўзга бўлди. Бир бормоққа бажид Хожа Қалон эди.

Элнинг бу музабзаблиғини билиб, тамом бекларни тилаб кенгаштук. Мен дедимким: «Салтанат ва жаҳонгирлиғ беасбоб ва олот даст бермас. Подшоҳлиқ ва амирлиқ бенавқар ва вилоят мумкин эрмас. Неча йил саъйлар қилиб, машаққатлар кўруб, узоқ ерлар қатъ этиб, чериклар юруб, ўзумузни ва черикни ҳарб ва қитол мухотаралариға солғайбиз. Тенгри инояти била бу навъ қалин ёғиларни босиб, мундоқ кенг мамлакатларни олғайбиз. Ҳоло не зўр келибтур ва не зарур қилибтурким, мундоқ жонлар тортиб олғон вилоятларни бежиҳат солғайбиз. Яна бориб, Кобулға тангдастлиғ ибтилосиға қолғайбиз. Ҳар ким давлатхоҳдур, мундин сўнг мундоқ сўзларни айтмасун, ҳар ким тоқат келтура олмай кетарға юз қўйса, борғонидин қайтмасун».

Мундоқ маъқул ва муважжаҳ сўзларни хотирнишон қилиб, хоҳи ва нохоҳи элни бу дағдағалардин ўткардук.

Чун Хожа Қалоннинг турар кўнгли йўқ эди, муқаррар андоқ бўлдиким, савғотларни Хожа Қалон, қалин навқарлик кишидур, олиб борғай. Кобул ва Ғазнида ҳам киши оздур, аларни забт ва саранжом қилғай Ғазни ва Ғардиз ва Султон Масъудий ҳазорани Хожа Қалонға иноят қилдим. Ҳиндустонда яна уч-тўрт лаклик Қуҳром парганасини ҳам берилди. Хожа Мирмирон ҳам муқаррар бўлдиким, Кобулға борғай. Савғотилар Мирнинг уҳдасиға бўлди. Қобиз Мулло Ҳасан сарроф ва Тўка ҳинду таъйин бўлди.

Хожа Қалон чун ҳинддин мутанаффир эди, борурида уйининг иморатларининг томида бу байтни битибтурким:

Агар бахайру саломат гузар зи Синд кунам,  
Сиеҳ рўй шавам, гар ҳавойи Ҳинд кунам<sup>78</sup>

Биз Ҳиндустонда туруб, мундоқ зарофатомиз байт айтмоқ ва битмоқ бесураттур. Кетмакдин бир кудурат бўлса, бу навъ зарофаттин икки кудураттур. Мен дағи бадиҳада бир рубоний айтиб, битиб йибордим:

Юз шукур де, Бобирки, кариму ғаффор,  
Берди сенга Синду Ҳинду мулки бисёр.  
Иссиқлиғиға гар санга йўқтур тоқат,  
Совуқ юзини кўрай десанг Ғазний бор

Бу фурсатта Мулло Опоқинким, бурунлар мартабаси асру фуруд эди, икки-уч йил эдиким, оға-инисини йиғиштуруб, филжумла жамъият қилиб эди. Ўрук зайни ва Синд ёқасидағи баъзи афғонларни берилиб

<sup>78</sup> «Агар соғ-саломат Синдан ўтиб кетсам Ҳиндустонни яна ҳавас қилсам, юзим қора бўлсин».

эди, Кўлга йиборилди. Ул навоҳида бўлур таркашбанд ва сипоҳиға истимолат фармонлари йиборилди.

Шайх Гўран эътиқод ва ихлос била келиб, мулозамат қилди. Миёни дуоб таркашбандларидин ҳам икки-уч минг сипоҳини келтуруб, мулозим қилди. Алихон Фармулийнинг ўғлонлари ва уруғи Деҳли била Огранинг срасида, Юнус Али озиқиб, Ҳумоюндин айрилғон маҳалда учрар. Озоғлоқ урушуб босиб, ўғлонларини банд қилиб, келтуруб эди. Бу тақрийб била Давлатқадам туркнинг ўғли Мирза Мўғулға Алихоннинг банддағи ўғлонларидин бирини қўшуб, Алихонғакам, бу бузуқлуқта бориб эди, истимолат фармонлари била йиборилди, олиб келди. Алихонға тарбият қилиб, йигирма беш лаклик айни парганаларидин берилди.

Султон Иброҳим, Мустафо Фармулий ва Фирузхон Сорангхоний бошлиқ неча умарони бузуб, тоғи ёғи боғи умаро устига тайин қилиб эди, Мустафо бу боғи умаро била яхшилар ҳарб ва зарб қилди. Неча қатла яхши бости. Иброҳимнинг шикастидин бурунроқ Мустафо ўлди. Шайх Боязид иниси эди. Чун Иброҳим муҳимми устида эди, филҳол сғасининг эл-кунини ул бош-кўз қилди.

Фирузхон ва Шайх Боязид ва Маҳмудхон Нуҳоний ва Қози Жиё қуллуққа келдилар. Буларни ҳам муддаоларидин ортуқроқ риоят ва шафқатлар қилиб, Фирузхонға Жўнпурдин бир куруру қирқ олти лаку беш минг танга; Шайх Боязидқа Уддин бир куруру қирқ секкиз лаку эллик минг танга; Маҳмудхонға Ғозипурдин тўқсон лаку ўттуз беш минг танга ва Қози Жиёға Жўнпурдин йигирма лак<sup>79</sup> иноят бўлди.

Шаввал ийидин неча кун ўтуб эдиким, Султон Иброҳимнинг ҳарамсаройининг ўртасидағи тош сутунлуқ айвон гулбазта улуқ суҳбат тутулди. Ҳумоюнға чорқаб ва камар шамшир ва олтун эгарлик тупчоқ, Чин Темур Султонға ва Маҳди Хожаға ва Муҳаммад Султон мирзоға ҳам чорқаб ва камар шамшир ва камар ханжарлар инъом бўлди. Яна бекларға ва йигитларға фароҳўр ҳоллари камар шамшир ва камар ханжар ва хилъатлар инъом бўлди. Нечукким, мужмали мунда мастурдур:

\*Тупчоқ от эгари била; камар шамшири мурассаъ икки қабза; ханжари мурассаъ йигирма беш қабза; катора мурассаъ ўн олти қабза; жамдари мурассаъ икки қабза; пичоқбанд ва бори олтун қабза; чаҳорқаб тўрт тўп; сақарлот чакман йигирма секкиз тўп<sup>80</sup>.

Суҳбат куни ажаб ғалаба ёмғур ёғди. Ун уч мартаба ёмғур ёғди. Баъзиларға ер ташқари тегиб эди, ғарқ ўл бўлдилар.

Муҳаммад кўкалтошқа Сомона вилоятини иноят қилиб, Санбалға илғор таъйин қилилди. Ҳисори Фирузани Ҳумоюнға жулду берилиб эди.

<sup>79</sup> Лондон босмасида бу ерда кишиларға берилган тангалар саногни форсича берилган (Қ. б. дан олинди).

<sup>80</sup> Лондон босмасида (бу абзац орасида) берилган инъомлар ҳам форсича ёзилган (Қ. б. дан олинди).

Санбални дағи Хумоюнға иноят қилдим. Ҳиндубекни Хумоюн қошида қўйюлуб эди, бу муносабаттин Муҳаммадий ўрнига Санбалға илғор Ҳиндубекни ва Катта бекни ва Малик Қосим Бобо Қашқани оға-иниси била, Мулло Офоқни, Шайх Гўранни Миёни дуоб орасидағи таркашбандлари била илғор йиборилди.

Уч-тўрт навбат Қосим Санбалнидин киши келиб эдиким, Бибан ҳаромхўр Санбални қабаб, ожиз қилибтур, илғор келсун деб, Бибан бу шақ ва ҳайъати била биздинким қочти, тоғни доманалаб бориб, қочқан-кўрараган афғон ва ҳиндустонийни йиғиб, бу фатаратта ерни холи топиб, келиб Санбални қабабтур.

Ҳиндубек ва Каттабек ва тайин бўлғон илғор, Оҳор гузариға етиб, сув кечмакка машғул бўлуб, Малик Қосим Бобо қашқани оға-иниси била илгаррак аюрурлар. Малик Қосим сув ўтган била юз-юз эллик киши ўз-оға-иниси била илдам-ўқ юруб, намоз пешин Санбалға етар. Бибан ҳам ясаб, ўрдусидин чиқар, Малик Қосим алар тез-ўқ юруб, қўргонни орқаға олиб, илик қўшарлар. Бибан тўхтай олмай қочар. Бир пора кишининг бошини кесиб, бир неча фил ва қалин от ва ўлжа олур.

Тонгласиға бу илғор беклари ҳам етар. Қосим Санбалий келиб кўрар, вале қўргонни буларға топшурмоқ хуш ёқмас, хаял қилур.

Бир кун Шайх Гўран, Ҳиндубек алар била сўзлашиб, бир баҳона била Қосим Санбулийни бу беклар қошиға келтуруб, бизнинг кишини Санбал қўргониға киюрур. Қосим Санбалийнинг кўч ва мутаалиқларини солим ва саломат чиқариб йибордилар.

Биёнаға Қаландар пиёдани йибориб, Низомхонға ваъда ва ваид фармонлари йиборилди. Буғина қитъани бадиҳада айтиб, битиб йиборилди:

Бо турк ситеза макун, эй мирн Биёна,  
Чолокию мардонагийи турк аёнаст.  
Гар зуд наёню насиҳат накуни гўш,  
Онжоки аёнаст чи ҳожат ба баёнаст<sup>81</sup>.

Биёна қўргони Ҳиндустоннинг машҳур қалъаларидиндур. Бехуш мардак қалъасининг берклигига ишониб, ҳавсаласидин ортуқроқ пималар истидъо қилиб йиборибтур. Анинг келган кишиниға яхши жавоб бермай, қалъагирлик асбобиға иштиғол кўрсатилди.

Бобоқулибекни Муҳаммад Зайтунға ваъда ва ваид фармонлари била йиборилди. Бу ҳам уэр айтиб, ҳиял қилибтур.

<sup>81</sup> Э Биёна мирн, турк билан ўйнашма,  
Туркнинг эпчиллик ва мардлиги ҳаммага айёндир,  
Агар тез келиб, насиҳатни қулоққа олмасанг,  
Аён бўлган гаппи баён қилишининг нима ҳожати бор.

Роно Санго кофир агарчи биз Кобулда эканда элчиси келиб, изҳори давлатхоҳлиқ қилиб, мундоқ қарор қилиб эдиким, подшоҳ ул тарафдин Деҳли навоҳисиға келсалар, мен бу саридин Огра устиға юруймен.

Мен Иброҳимни бостим ва Деҳли ва Ограни олдим: бу чоққача бу кофирдин ҳеч ҳаракате зоҳир бўлмади. Неча маҳалдин сўнг келиб, Кандор деган қўрғонниким, Маканнинг Ҳасан отлуқ ўғли анда эди, қабади. Ҳасан Макандин неча қатла кишилар келди, Макан ҳануз келиб кўрмайдур эди. Бу теградаги қўрғонлар, мисли Атова ва Дулпур, Гувалёр, Биёна ҳануз кирмайдурлар эди. Шарқ сариғи афғонлар инод ва саркашлик мақомида эдилар. Қануждин икки-уч кўч Огра сариға чериклаб ўлтуруб эдилар. Ёвуқдағи гирду гўшадин ҳануз хотир тамом жамъ бўлмайдур эди. Бу жиҳаттин анинг кўмагига киши айира олмадук.

Икки-уч ойдин сўнг Ҳасан бечора бўлуб, аҳд қилиб, Кандор қўрғонини берди. Робирийдағи Ҳусайнхон таваҳҳум қилиб, Робирийни ташлаб чиқти. Робирийни Муҳаммад Али жанг-жангға берилди. Қутбхонким, Атовада эди, неча навбат ваъда ва ваид била фармонлар йиборилди, не келиб бизни кўрди, не Атовадин солиб чиқти.

Атовани Маҳди Хожаға иноят қилиб, Муҳаммад Султон мирзони ва Султон Муҳаммад дўлдай, Муҳаммад Али жанг-жанг, Абдулазиз мирохур бошлиқ беклардин ва ичкилардин бир пора қалин кишини кўмак қўшуб, Атова устига йиборилди. Қанужни Султон Муҳаммад дўлдайға берилди. Фирузхон ва Маҳмудхон ва Шайх Боязид ва Қози Жиё бошлиқларғаким, асру улук риоятлар қилиб, Пўруб сари парганалар берилиб эди, булар ҳам Атоваға таъйин бўлдилар.

Муҳаммад Зайтун Дўлпурда ўлтуруб, ҳиял қилиб, келмайдур эди. Дўлпурни Султон Жунайд барлосқа иноят қилиб, Одил Султон, Муҳаммадий кўкалтош, Шоҳ Мансур барлос, Қутлуққадам, Абдулло Вали, Жонбек, Пирқули, Шоҳ Ҳусайн Боракий бошлиқларни тайин қилдукким, Дўлпурни зўрлаб олиб, Султон Жунайдқа топшуруб, Биёна устига борғайлар.

Бу черикларни тайин қилғондин сўнг, турк умаросини ва ҳинд умаросини тилаб машварат қилиб, бу сўзни ораға солдукким, Пўруб ёғи боғи умароким, Насирхон Нуҳоний ва Маъруф Фармулий бошлиқ бўлғай, қирқ-эллик минг киши Гангдин ўтуб, Қанужқа мутасарриф бўлуб, икки-уч кўч берроқ келиб ўлтурубтур. Роно Санго кофир Кандорни олиб, фитна ва фасод мақомидадур. Пашкол ҳам охир бўла ёвушти. Ё боғи устига ё кофир устига мутаважжих бўлмоқ вожиб ва лозим кўрунадур. Бу гирд ва навоҳидағи қўрғонларнинг иши саҳлдур. Бу улук душманлар дафъ бўлғондин сўнг булар қаён борғайлар.

Роно Сангони мунча тасаввур қилилмас эди, борча муттафиқул-калма арз қилдиларким, Роно Санго йироқроқтур, маълум эмаским ёвуқ

ҳам кела олмай. Бу ёғиларким, мунча ёвуқ келибтурлар, буларнинг дафъи аҳам ва авлодур.

Бу ёғларнинг устига отланмоқчи эдукким, Ҳумоюн арзга сткурдиким, подшоҳ отланмоқ не ҳожат, бу қуллуқни мен қилай.

Борчаға бу хуш келиб, турк ва ҳинд умароси бу раъйни писанд тутдилар. Ҳумоюнни Пўрубқа тайин қилиб, Дўлпурға тайин қилгон черикларга Кобулий Аҳмад Қосимни чоштурулдиким, ул чериклар келиб, Ҳумоюнға Чандворда қўшулсун. Маҳди Хожа, Муҳаммад Султон мирзо бошлиқ Атова устига таъйин бўлгон черикларга ҳам фармон бўлдиким, Ҳумоюнға қўшулғайлар.

Панжшанба куни зулқадда ойининг ўн учиди Ҳумоюн сафар қилиб, Жилисир деган кентгинагаким, Оградин уч куруқ бўлғай, тушти. Бир кун анда таваққуф қилиб, андин кўчуб, кўч-баркўч мутаважжиҳ бўлди.

Панжшанба куни ушбу ойининг йигирмасида Хожа Қалонға Кобулға борурға рухсат бўлди.

Доим хотирға етар эдиким, Ҳиндустоннинг бир улуғ айби будурким, оқар суви йўқтур. Ҳар ерда ўлтурушлуқ бўлса, чархлар ясаб, оқар сувлар қилиб, тарҳлиқ ва сиёқ ерлар ясаса бўлур. Ограга келгандин бир неча кундин сўнг ушбу маслаҳатқа Жўн сувидин ўтуб, боғ ерларини мулоҳаза қилдук. Андоқ бесафо ва хароб ерлар эдиким, юз кароҳат ва нохушлуқ била андин убур эттук. Бу ернинг макруҳлуғи ва нохушлуғидин чорбоғ хаёли хотирдин чиқти. Мундин ўзга мундоқ ёвуқ ер Ограда чун йўқ эди, неча кундин сўнг зарур бўлуб, бу ерга-ўқ илик қўюлди. Ул улуғ чоқким, ҳаммом суви андиндур, бунёд бўлди. Яна бу парча ерким, амбули дарахтлари ва мусамман ҳавз андадур, булардин сўнг улуғ ҳавз ва саҳне бўлди. Андин сўнг тош иморат олидағи ҳавз ва толор бўлди. Андин сўнг «Хилватхона» боғчаси ва уйлари бўлди. Андин сўнг ҳаммом бўлди. Мундоқ бесафо ва бесиёқ Ҳиндта тавр тарроҳлиқлар ва сиёқлиқ боғчалар пайдо бўлди. Ҳар гўшада мақбул чаманлар, ҳар чаманда мубажжаҳ гул ва настанлар мураттаб ва мукамал бўлди.

Ҳиндустоннинг яна уч ишидин мутаазарир эрдук: бир иссиғидин, яна бир гардидин, яна бир тунд елидин. Ҳаммом ҳар учаласининг дофини эрмиш. Гард ва ел худ ҳаммомда не қилар. Иссиқ ҳаволарда андоқ совуқ бўладурким, ёвуқдурким, киши совуққа тўнғай. Ҳаммомнинг бир хужрасиниким, қуллатайн ҳавз андадур, тамом тошдин тугатибтурлар. Изораси оқ тошдин, ўзга тамом фарш ва сақфи қизил тошдинким, Биёна тошидур.

Яна Халифа ва Шайх Зайн ва Юнус Али ва ҳар кимгаким дарё ёқасида ер тегиб эди, сиёқлиқ ва яхши тарҳлиқ боғчалар ва ҳавзлар ясадилар. Лоҳур ва Диболпур дастури била чарх рост қилиб, сувлар жорий қилдилар.



Ҳинд эли бу тарҳ ва бу андом била ерлар кўрмаган жиҳатидин, Жўннинг иморатлари қилғон тарафи ерларга Кобул от қўюбтурлар. Яна қўрғон ичида Иброҳимнинг иморати била фасилнинг орасида бир ҳоли ер эди, анда ҳам бир улук войин буюрдум даҳидардаҳ. Ҳиндустон истилоҳи била зиналиқ улук чоҳни «войин» дерлар. Бу войинни бу чорбогдин бурун бунёд қилилиб эди. Айни пашколда қазмоққа машғул эдилар, неча навбат йиқилди, муздурларни бости. Роно Сангонинг ғазвидин сўнг тамом бўлди. Нечукким, тарих тошида битибтурлар, итмоми ғазвдин сўнгра эрконига ишорат этибтурлар. Тавр войине воқия бўлбтур. Уч табақа иморат бу войиннинг ичида бўлбтур. Боридин қуйиғи табақаси уч айвондур, йўли чоҳқа тушадур, зинадин-ўқтур. Ҳар уч айвонга бир йўл-ўқ борур. Ҳар айвон бир-биридин учар зина баландтур. Боридин қуйиғи айвондин сув тортилғон чоҳда сув бир зина қуйи тушар. Боридин юқориғи айвонга пашкол вақти сув улғайғонда гоҳи сув чиқар. Уртанчи табақасида бир қазноқлиқ айвондур. Бу айвоннинг қаринаси бир гунбаздурким, сув чархини уюрур, ўй бу гунбазта уюрулур. Юққориғи табақаси бир айвондур, ташқари боқишлиқ чоҳ устидаги саҳндин бешолти зина қуйироқ, икки тарафдин зинадин бу айвонга йўл борур. Рост тарафига борур йўлнинг ўтрусиди тарих тошидур. Бу чоҳнинг ёнида яна бир чоҳ қўпорилибтур. Ул чоҳнинг туби бурунги чоҳнинг ўртасидин бир нима юққорроқ бўлғай. Мазкур бўлғон гунбазта чархнинг ўйи уйрулуб, ул чоҳдин сув бу чоҳқа келур. Бу чоҳқа яна бир чарх ясалибтурким, ул чарх била сув фасилнинг устига чиқар. Фасил усти била юққориғи боғчага сув борур. \*Чоҳнинг зинаси чиқар ерда ҳам бир тошдин иморат бўлбтур. Бу<sup>82</sup> чоҳнинг муҳавватасидин ташқари бир тош масжид қилибтур, вале яхши қилмайдурлар. Ҳиндустон тариқи била қилибтурлар.

Ҳумоюн отланғон фурсатта, Насирхон Нуҳоний ва Маъруф Фармлий бошлиғ ёғи умаро Жожмовда жамият қилиб ўлтуруб эдилар, Ҳумоюн ўн-ўн беш куруҳ йўлдин Мўмин аткани хабарга йиборур, молга чопқунга бўлур, яхшигина ҳам хабар келтура олмас. Мўмин атканинг борғонидин хабардор бўлуб, бу ёғилар туруш бермай, қочиб кетарлар, Мўмин аткадин сўнгра Қисимтой била Бобочўҳра ва Бўчкани хабар учун йиборурлар. Бу борғонларнинг ёғининг бузулуб, қочқанининг хабарини келтурур. Ҳумоюн юруб, Жожмовни олиб ўтуб, Далмов навоҳи-сида келганда Фатҳхон Сарвоний келиб кўрар. Фатҳхон Сарвонийни Маҳди Хожа ва Муҳаммад Султон мирзога қўшуб, бизга йиборди.

Ушбу йил Убайдхон Бухородин черик тортиб, Марв устига келди. Марвнинг арқиди ўн-ўн беш райят экандур, олиб қириб Марвнинг бандини қирқ-эллик кунда боғлаб, Сарахс устига борди. Сарахсда ўттуз-қирқ қизилбош экандур, дарвозани тортиб, қўрғонни бермаслар. Райят-

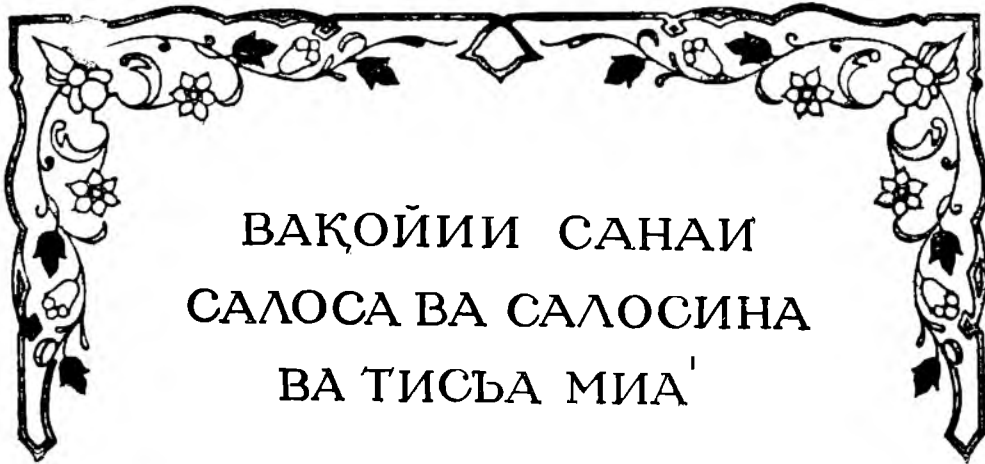
\* 82 Л. 6. — тушган.

лар олақишиб дарвозани очарлар. Ўзбаклар кириб, бу қизилбошларни ҳам қирарлар. Сарахсни олиб, Тус ва Машҳад устига борурлар. Машҳад эли бечора бўлуб, қирарлар. Тусни секкиз ой қабаб, сулҳ била олиб, аҳдга турмай, тамом эр атоғлиғини қириб, хотунларини асир қилурлар.

Ҳам ушбу йил Султон Музаффар Гужаротийнинг Баҳодурхон отлиқ ўғликим, ҳоло отасининг ўрнига Гужаротга подшоҳ бўлубтур, отасидин ёмонлаб, Султон Иброҳим қошига келди. Бу беиззатона кўрди. Пони-пат навоҳисиде эканда манга арзадошлари келди. Мен ҳам иноят омиз мушфиқона фармонлар йнбориб, тиладим. Келур хаёлда эди. Яна раъий мунқалиб бўлуб, Иброҳим черкидин айрилиб, Гужарот сари мутаваж-жиҳ бўлди.

Ушбу фурсатларда отаси Султон Музаффар фавт бўлуб, оғаси Ис-кандаршоҳким, Султон Музаффарнинг улук ўғли бўлгай, отаси ўрнига Гужаротта подшоҳ бўлди. Маошининг ёмонлиғидин Имодулмулк отлиқ қули жампъ била ҳамжиҳат бўлуб, Исқандаршоҳни бўғуб ўлтуруб, Ба-ҳодурхоншиким, ҳануз йўлда эди, тилаб келтуруб, отасининг ўрнига ўл-турғузди. Баҳодуршоҳқа мулаққаб бўлди. Бу ҳам хўб борди. Имодул-мулкдинким, мундоқ намақҳаромлиқ бош урўб эди, ўлтуруб, жазосига еткурди. Мундин бошқа ҳам отасидин қолғон бекларини хили ўлтурди. Хили сафок ва бебок йигит шшон берадурлар.

---



ВАҚОЙИИ САНАИ  
САЛОСА ВА САЛОСИНА  
ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>



уҳаррам ойида Форуқнинг таваллудининг хабарини Бек Вайс келтурди. Агарчи мундин бурун хабарни бир пиёда келтуруб эди, вале севинчиға Бек Вайс бу ойда келди. Одина кечаси шаввол ойининг йигирма учида мутаваллид бўлгондур, Форуққа мавсум бўлди.

Биёна ва баъзи кирмаган қўрғонлар маслаҳатиға бир улуқ қозон Устод Алиқулиға буюрулуб эдиким, қуйғай. Қўра ва жамъи масолиҳини тайёр қилиб, манга киши йиборди. Душанба куни муҳаррам ойининг ўн бешиди устод Алиқулининг қозон қуярининг тафарружиға бордук. Қозон қуяр ернинг гирдида секкиз кўра қилиб, олотни эритибтур. Ҳар кў-

<sup>1</sup> «Тўққиз юз ўттиз учинчи (1526) йил веқналари».

ранинг тубидин бир арифе бу қозоннинг қолибиға рост қилибтур. Биз борғоч, кўраларнинг тешукларини очти, ҳар ариқдин эриган олот сувдек шарилдоб қолибға кирар эди. Бир замондин сўнг қолиб тўлмай, бу кўралардин келатурган эриган олотнинг келмоғи бирар-бирар мунақатиъ бўлди. Қўрада ё олотта қусуре бор экандур. Устод Алиқулиға ғариб ёмон ҳолате бўлди. Дарин эдиким, ўзини қолиб ичидаги эриган мисқа ташлағай. Устод Алиқулиға дилжўйлуқ қилиб, хилъат кийдуруб, бу инфийолдин чиқардук. Бир-икки кун қолиб совугондин сўнг очтилар. Устод Алиқули кўп башошат била киши йиборибтурким, қозоннинг тош уйи беқусурдур. Доруҳонасини қуймоқ осондур. Қозоннинг тош уйини чиқариб, жамиъни анинг ислоҳиға тайин қилиб, ўзи қозоннинг доруҳонасини қуймоққа машғул бўлди.

Маҳди Хожа Фатҳхон Сарвонийни Ҳумоюннинг қошидин олиб келли. Ҳумоюндин Далмовдин айрилибтурлар. Фатҳхонни яхши кўруб, отаси Аъзам Ҳумоюннинг парганаларини бериб, яна ортуқси вилоятлар ҳам иноят бўлди. Бир куруру олтмиш лаклик паргана берилди.

Ҳиндустонда улук риоят қилғон умарога муқаррарий хитоблар берурлар: ул жумладин бири Аъзам Ҳумоюндур, яна бир—Хонижаҳон, яна бир—Хонихон. Муниг отасининг хитоби Аъзам Ҳумоюн эди. Бовужуди Ҳумоюн бу хитоб била бировни мухотаб қилмоқлик бесураттур. Бу хитобни бартараф қилдим, Фатҳхон Сарвонийға Хонижаҳон хитоб берилди.

Чаҳоршанба кун сафар ойининг секкизида анбули дарахтларининг юққориги ёнидаги улук ҳавзнинг ёқасида шомиёналар тикиб, мажлис тартиб қилиб, Фатҳхон Сарвонийни чоғир мажлисига чорлаб, чоғир бериб, кийган дастор ва бош-оёғимни иноят қилиб, бу иноят ва илтифот била сарафроз қилиб, вилоятиға рухсат берилди. Андоқ муқаррар бўлдиким, ўгли Маҳмудхон доим мулозаматта бўлғай.

Чаҳоршанба кун муҳаррам ойининг йигирма тўртида Муҳаммад Али Хайдар рикобдорни Ҳумоюнга қадага била йиборилдиким, Шукр Пўруб ёғларни қочмиш. Бу борғон киши етгач, Жўнпурға бир неча муносиб беқларни тайин қилиб, ўзинг черикни олиб, бизга бот етишакелгайсан, Роно Санго кофир ёвуқ қопуда келибтур, анинг фикрипи бар асл қилалинг.

Чериклар Пўруб сари борғондин сўнг Турдибек Қўчбекни ва иниси Шерафганни ва Муҳаммад Халил ахтабегини ва оға-иниси ва ахтачилари била ва Рустам туркмонни оға-иниси била ва яна Ҳиндустон элидин Ровуйи-Сарвонийни тайин қилилдиким, бориб Биёна павоҳийсини чопиб, талагайлар. Агар қўрғондағиларни ваъда ва истимолат била бизга боқтура олсалар, боқтурғайлар. Йўқ эрса чопиб талаб, ғанимни ожиз қилғайлар.

Бу Биёнадағи Низомхоннинг бир оғаси Оламхон отлиқ Таҳангар қўрғонида эди, анинг кишилари муқаррар келиб, қуллуқ ва давлатхоқлиғини арзга тегурдилар. Бу Оламхон ўзига олдиким, подшоҳдин фавж тайин бўлса, жамиъ Биёна ва бу кентларнинг таркашбандиларини ваъда ва истимолат била келтурмак ва Биёна қўрғонини иликламак манга тегди.

Бу муқаррар бўлгон Турдибек бошлиқ илғор йигитларига фармон бўлдики, Оламхон чун ерлик кишидур, бу навъ қуллуқ ва хизматкорликни ўзига оладур. Биёна маслаҳатида анинг салоҳ ва савобдийди била амал қилинг.

Ҳиндустон эли агарчи баъзиси қилич чопқай, вале аксар сипоҳилиқ роҳ ва равишидин ва сардорлиқ юруш-турушидин орий ва бебахрадурлар. Бу Оламхонгаким, бизнинг илғор қўшулур, ҳеч кишининг сўзига боқмай, ишнинг яхшиси ва ёмонини мулоҳаза қилмай, Биёнага бу илғорни ёвуқ олиб борур. Бизнинг боргон илғор туркдин икки юз эллик-уч юзга ёвушур эди. Ҳиндустонийдин ва атрофий черикдин икки мингдин бир нима кўпрак бўлгай эди. Низомхон ва Биёнадағи афгон ва сипоҳи тўрт мингдин кўпрак отлиқ черик бор эди. Яёғи худ ўн мингдин ҳам кўпрак эди. Буларни кўруб, билиб, ушбу мазкур бўлгон отлиқ-яёқ черики била тез-ўқ буларнинг устига чиқар; илдам етиб, қалин киши от солгон била бу илғор кишисини қочурур. Оламхон Таҳангарийниким, оғоси эди, тушурурлар. Яна беш-олти киши ҳам олурлар. Бир пора партол олдурурлар. Бовужуди бу ҳарақат ваъда ва истимолат бериб, бурунғи ва сўнғи жаримасини афв қилиб, фармонлар йиборилди.

Роно Санго кофирнинг хабари тезрак бўлғач, чора қила олмади. Сайид Рафиъни тилаб, Сайид Рафиънинг тавассути била қўрғонни, бизнинг кишига топшуруб Сайид Рафиъ била келиб, мулозамат давлатига мушарраф бўлди. Йигирма лаклик паргана Миёни дуобни иноят қилдим.

Дўст эшик оғани Биёнага ориятний йиборилди. Неча кундин сўнг Биёнани Маҳди Хожага иноят қилиб, важҳи истиқоматини етмиш лак қилиб, Биёнага рухсат берилди.

Тоторхон Сорангхонийким, Гувалёрда эдиким, кишиси келиб, изҳори қуллуқ ва давлатхоқлиқ қилур эди. Кофир Қандорни олиб, Биёнага ёвуқроқ келганда Гувалёр рожаларидин Дарманкат яна Хонижаҳон отлиқ кофир Гувалёр навоҳисиға келиб, қалъа тамаиға шўр ва фитна ангез қила бошладилар. Тоторхоннинг келиб, Гувалёрни топшурмоқ бўлди. Беклар ва ичкилар ва аксар ўбдон йигитлар тамом черикта ва ҳар тараф илғорда эдилар. Раҳимдодқа бир неча Беҳралик ва Лоҳурлуқни, Ҳастичи тунқаторни оғо-ишиси била қўшуб, ушбу мазкур бўлгонларга Гувалёрда-ўқ парганалар тайин қилиб йиборилди. Мулло Опоқ ва Шайх Гўранни дағи йиборилдиким. Раҳимдодни Гувалёрда ўлтурғузуб,

келгайлар. Буларким Гувалёрнинг ёвуғига борурлар, Тоторхоннинг раъйи мунқалиб бўлуб, буларни қалъага тиламас.

Ушул аснода Шайх Муҳаммад<sup>2</sup> Ғавским, дарвеш кишидур, хили машғуллуғи ҳам бор, мурид ва асҳоби ҳам бисёрдур, Гувалёрнинг қўрғонининг ичидин Раҳимдодқа киши йиборурким, ҳарнавъ қилиб, қўрғонга ўзунгизни солингким, бу кишининг раъйи мунқалиб бўлуб, фосид хаёлдадур.

Бу хабар Раҳимдодқа келгач, айтиб йиборурким, ташқарилар кофирлар жиҳатидин мухоторадур. Мен бир неча киши била қўрғонга кирай, ўзгалар ташқари турсун. Муболағалар била мунга рози бўлур. Озроқ киши била киргач, дерким, бу дарвозада бизнинг киши турсун. Ҳотипулда<sup>3</sup> ўзининг кишисини қўяр. Ушбу кеча-ўқ ушбу Ҳотипулдин бўлгон кишисини кюрур. Тонгласига Тоторхон бечора бўлур, қўрғонни хоҳи-нохоҳи топшуруб чиқар. Келиб, Ограда мулозамат қилди. Анинг важоҳи истиқомати Биёна парганасидин йигирма лаклик тайин бўлди.

Муҳаммад Зайтун ҳам чора қила олмай, Дўлпурни топшуруб, келиб мулозамат қилди. Анга бир неча лаклик паргана иноят бўлди. Дўлпурни холиса қилиб, шақдорлиғини Абулфатҳ туркманга иноят қилиб, Дўлпурга йиборилди.

Ҳисори Фируза навоҳисида Ҳамидхон Сорангхоний ва бир пора паний афғонларидин ва яна атрофий афғонлардин уч-тўрт минг жамъият қилиб, шўр ва фитна мақомида эдилар.

Чаҳоршанба куни—сафар ойининг ўн бешида Чин Темур Султонга, Аҳмадий парвоначи ва Абулфатҳ туркман ва Маликдод Кароний ва Мужоҳидхон Мўлтоний бошлиқларни қўшиб, бу афғонларнинг устига тайин қилдук. Бориб, йироқтип илғоб, бу афғонларни яхши босиб, қални кишисини қириб, ғалаба бошлар йиборди.

Сафар ойининг охирларида Хожагий Асадким, Ироққа Шаҳзода Таҳмосбқа элчиликка бориб эди, Сулаймон деган туркман била келиб, савғотлар келтурди. Ул жумладин икки чаркас қиз эди.

Одина куни рабиул-аввал ойининг ўн олтисида ғариб воқиа даст берди; нечукким, Қобулға битиган китобатда машруҳ битилиб эди. Ул китобатни-ўқ бешиёда ва бенуқсон мунда келтурулди. Ул китобат будур:

Воқиаи узмоким, жумъа куни рабиул-аввал ойининг ўн олтисида тарих тўққуз юз ўттуз учта рўй берди, тафсили будурким, Иброҳимнинг онаси бу бадбахт эшитурким, мен Ҳиндустон элининг илигидин нима ейдурман. Бу қисса мундоқ эдиким, уч-тўрт ой бу тарихдин бурунроқ Ҳиндустон ошларини чун кўрмайдур эдим. Дедимким, Иброҳимнинг бовурчиларини келтурдилар. Эллик-олтмишча бовурчидин тўртини сақладим.

<sup>2</sup> Қ. б. — Маҳмуд.

<sup>3</sup> Қ. б. — Ҳотипул.

Бу кайфиятни бу эшитиб, Аҳмад чошнигиргаким, Ҳиндустон эли бакавулни чошнигир дейдурлар, Атовага киши йибориб келтуртуб, бир додак илгига чорсуҗа қилгон қоғазда бир тўла захр берур, тўла икки мисқолдин бир нима кўпрак бўлур, нечукким, бурунроқ мазкур бўлдиким, Аҳмад чошнигирга бергай. Аҳмад бизнинг бовурчихонадаги Ҳиндустоний бовурчиға бериб, тўрт паргана ваъда қилурким, ҳар тавр қилиб, менинг ошимға захрни солгай. Ул додакдинким, захрни Аҳмад чошнигирга йиборур, яна бир додакни анинг сўнгича йиборурким, кўргай, ул захрни берадурму ё йўқму? Яхшиким, қозонға солмай, табаққа солур. Бу жиҳаттин қозонға солмаским, бакавулларга таъкидлар қилиб эдимким, Ҳиндустонийлардин ҳозир бўлғайлар, қозонда ош пишурур маҳалда тоттурурлар эрмиш. Ош торттарда бизнинг бедавлат бакавуллар ғофил бўлурлар. Чийни устига юпқа нонни солур ва нон устига ул қоғаздаги захрнинг озроқ ярмини сепар, захрнинг устига ёғлиқ қалияни солур. Агар қалия устига сепса эди, ё қозонға солса эди, ёмон эди. Даст-поча бўлуб, захрнинг улур ярмини ўчоққа ташлар.

Одина кунни кеч намоз дигар ош торттилар. Товушқон ошидин хили едим. Бу Ҳиндустоний захрлиқ ошининг устидин бир-икки тикка майл қилдим, қалия олиб едим, ҳеч нохуш маза маълум бўлмади. Қоқ гўшттин бир-икки тикка олдим. Кўнглум барҳам урди, ўтган кун қоқ гўштни еганимда бир нохуш маза анда бор эди, кўнглумнинг барҳам урғонин андин хаёл қилдим. Яна бир кўнглум қўзғолиб келди. Дастурхон устида икки-уч марта кўнглум барҳам уруб, қусаёздим. Охир кўрдумким, бўлмас, қўпдум. Обхонаға боргунча йўлда бир навбат қусаёздим. Яна бир навбат қусаёздим. Обхонаға бориб, қалин қустим. Ҳарғиз ошдин сўнг қусмас эдим, балки ичганда ҳам қусмас эдим. Кўнглумға шубҳа кечти. Бовурчини сахлатиб буюрдумким, ул қайни итга бериб, итни сахлағайлар. Тонгласиға бир паҳрага ёвуқ ит беҳолроқ бўлуб, қорни дам қилгондек бўлди. Ҳар неча тош била урдилар, эвруштилар, қўпмади. Кун тушгача бу ҳоли бор эди, андин сўнгра қўпти, ўлмади. Бир-икки чухра ҳам бу ошдин егандур. Тонгласиға алар ҳам қалин қустилар, бирисининг худ ҳоли хароб эди, охир бори халос бўлдилар. Мисраъ:

«Расида буд балое, вале бахайр гузашт»<sup>4</sup>

Тенгри манга бошдин жон берди. Ул дунёдин келадурмен, онадин эмди туғдум. Мен хаста ўлуб эдим, тирилдим. Жон қадрини, биллоҳ эмди билдим.

Султон Муҳаммад бахшиға буюрдумким, бовурчини эҳтиёт қилгай. Қийингаким тутар, мазкур бўлгондек бирин-бирин шарҳи била айтур.

<sup>4</sup> «Бир бало етишган эди, бироқ яхшилик билан кечди».

Душанба куни девон куни буюрдумким, акобир ва ашроф ва умаро ва вузаро девонда ҳозир бўлғайлар. Ул икки эр кишини ва икки хотун кишини келтуруб сўрғайлар ва баёни воқиъни шарҳи ва баста била айттилар. Ул чошнигирни пора-пора қилдурдум. Бовурчини тириклай терисини сўйдурдум. Ул хотунлардин бирисини фил остига солдурдум. \*Бирини эҳтиёт қилдурдум<sup>5</sup>. Ул ҳам ўз амалига гирифтор бўлуб, жазо-сиға етгусидур.

Шанба куни бир аёқ сут ичтим. Якшанба куни ҳам бир аёқ сут ичтим, «гили махтум»ни ва «тарёқи форуқ»ни эзиб ичтим. Душанба куни сут ичтим, сут ичимни хили сурди. Шанба куни, аввалги куни сафройи сўхтадек қора-қора нималар дафъ бўлди. Шукр ҳоло ҳеч қисса йўқтур. Жон мундоқ азиз нима эмиш, мунча билмас эдим, ул мисраъ борким:

«Ким ўлар ҳолатқа етса, ул билур жон қадрини».

Ҳар қанча бу воқиаи ҳоила хотиримга келса, беҳост ҳолим мутагайир бўлур. Тенгри таолонинг инояти бор экандур, манга янги бошдин жон бағишлади. Мунунг шукрини на тил била қилгаймен. Хотирларга тараддуд кечмагай деб, ҳар не воқиъ бўлгонни шарҳи ва баста била битидим. Агарчи тилга, оғизга сиққусиз қўрққудек воқиа эди, шукр тенгрига яна кун кўрарим бор экандур. Хайр хўблук била ўтти. Ҳеч дағдаға ва тараддуд хотирларингизга кечурманг деб, сешанба куни рабиул-аввал ойининг йигирмасида чаҳорбоғда эрурда битилди».

Булардин фориг бўлуб, бу битилган хатни Кобулга йиборилди. Чун мундоқ улуг гуноҳ бу бадбахттин сарбар урди, Юнус Али била Хожагий Асадга буюрулдиким, нақд ва жипс ва қул ва додакини олгондин сўнг, Абдурахим шиғовулга топшурулдиким, эҳтиёт била сахлагай. Бунинг набираси Иброҳимнинг ўглиниким, хили таъзим ва эҳтиром била нигоҳдошт қилинур эди, чун мундоқ қасде бу табақадин содир бўлди, Иброҳимнинг ўглини мунда сахламоқнинг салоҳини кўрмай, панжшанба куни рабиул-аввал ойининг йигирма тўққузиди Мулло Сарсонгаким, Комрон қошнин баъзи ишкуч учун келиб эди, қўшуб Комронга йиборилди.

Ҳумоюнким, Пўруб тоғи ёғилар устига бориб эди, Жўнпурни фатҳ қилиб, Ғозипурга Насирхоннинг устига илдам борди. Хабар топиб, Ганг дарёсини кечган экандур. Ғозипурдин Харид<sup>6</sup> устига борди. Андағи афгонлар ҳам хабар топиб, Сару сувини кечган экандур. Харидни черик эли торож қилиб, андин ёнди. Мен муқаррар қилгон йўсунлуқ Шоҳ Мир Ҳусайн била Султон Жунайдни бир пора ўбдон йигитлар била Жўнпурда қўюб, Қози Жиёни ҳам булар била таъйин қилди. Удқа Шайх

<sup>5</sup> Л. б. — тушган.

<sup>6</sup> Қ. б. — Хайробод.



Боязидни муқаррар қилди. Бу муҳиммотни забт ва саранжом қилиб, Қарра Моникпур навоҳисидин Ганг дарёсини ўтуб, Қолпий йўли била мутаважжиқ бўлур вақтта, Оламхон ва Жалолхон жикҳатким Қолпийда эди, арзадошти келур эди, ўзи келмайдур эди, Ҳумоюн Қолпий<sup>7</sup> тўғриси етганда киши йибориб, дағдағани анинг кўнглидин чиқариб, ўзи била олиб келди.

Якшанба кун рабиул-охир ойининг учиди «Ҳашт биҳишт» боғида Ҳумоюн келиб, мулозамат қилди. Ушбу кун Хожа Дўст Хованд ҳам Қобулдин келди.

Бу кунларда Маҳди Хожанинг кишиси пай-дарпай кела бошлади-ким, Роно Сангонинг келури таҳқиқ бўлди. Ҳасанхон Мевотий ҳам Ронога қўшулмоқчи эмиш. Буларнинг фикрини бар асл қилмоқ керак. Чериктин илгаррак бир пора кўмак киши ҳам Биёнага келса, давлатга муносибдур деб, черик отланмоққа азм-жазм қилиб, ўзумиздин илгаррак Муҳаммад Султон мирзо, Юнус Али, Шоҳ Мансур барлос, Каттабек, Қисимтой, Бўжака бошлиқларни Биёнага илғор йиборилди.

Ҳасанхон Мевотийнинг Ноҳирхон отлиқ ўғли Иброҳимнинг урушида иликка тушуб эди, гаравга сақлаб эдук. Бу жиҳаттин отаси Ҳасанхон зоҳирда омаду рафт қилур эди. Ўғлини доим тилар эди. Баъзининг хотирига еттиким, Ҳасанхоннинг истимолати жиҳатидин ўғлини йиборилса кўпрак мустамол бўлуб, хизматкорлиқни яхшироқ бажой келтургай. Ҳасанхоннинг ўғли Ноҳирхонга хилъат кийдуруб, отасига ваъдалар қилиб, рухсат берилди. Бу мунофиқ мардак худ ўғлининг рухсатиға маътал экандур. Ўғлининг рухсатини хабар топқоч, ўғли етмасдин бурун-ўқ, Алвордин чиқиб келиб, Роно Сангога Тўдада келиб қўшулди. Анинг ўғлини мундоқ маҳалда рухсат бермоқ беҳисоб экандур.

Бу фурсатларда ёмғур хили ёғор эрди, доим суҳбатлар тутулур эди. Ҳумоюн ҳам суҳбатларда бўлур эди. Агарчи мутанаффир эди, ул бир неча кун иртикоб қилди.

Бу ошонда ўтган ғаройиб воқеоттин бири будурким, Ҳумоюн Қалъаи Зафардин Ҳиндустон черикига келурда йўлдин Мулло Бобо Пашоғарий ва иниси Бобошайх қочиб, Кетин Қаро султонга бордилар. Балхдағилар ожиз бўлдулар. Балх Кетин Қаро султоннинг илигига тушти. Бу ковок мардак иниси била бу тарафнинг иш-кучини бўйинлариға олиб, Айбак ва Хуррам ва Сорбоғ навоҳисиға келурлар. Шоҳ Искандар Балхнинг кирганидин бепой бўлуб, Ғўри қалъасини ўзбакка берур. Мулло Бобо била Бобошайх бир неча ўзбак кишиси била Ғўри қўрғониға келиб кирарлар. Мирҳаманинг қўрғони чун яқин эди, чора қила олмас, ўзбакка кирар. Бир неча кундин сўнг Мирҳамани жамоати била кўчуруб, Балх сори элтар маслаҳатидин Бобошайх бир неча ўзбак

<sup>7</sup> Қ. б. — Қобул.

кишиси била Мирҳаманинг қўрғониға келурлар. Мирҳама Бобошайхни қўрғонида тушурур. Ўзгаларни ҳар ерда-ҳар ерда ўтоқ берур. Мирҳама Бобошайхни чопқулаб, бир неча кишиси била банд қилиб, Тенгриберди-га Қундузға киши чоптурур. Тенгриберди Ёр Али ва Абдуллатифни бир неча ўбдон йигити била йиборур. Булар етганча Мулло Бобо ўзбак кишиси била Мирҳаманинг қўрғонига келиб, уруш-муруш солур ҳаёли қилур, ҳеч иш қила олмас. Тенгрибердининг кишисига қўшулуб, Қундуз келдилар.

Бобошайхнинг бир иниси ёмон экандур, ул жиҳаттин бошини кесиб, ушбу фурсатларда Мирҳама келтурди. Иноятлар ва шафқатлар била сарафроз қилиб, ақрон ва амсолидин мумтоз айладим. Боқи шиғовул борғонда бу икки кўҳна бедавлатнинг бошиға бирар сер олтун ваъда қилиб эдим. Бу иноятлардин бошқа, бир сер олтун ўшал ваъда йўсуни била Мирҳамаға берилди.

Бу фурсатта Қисимтойким, Биёнага илғор бориб эди, бир неча бош кесиб келтурди. Қисимтой била Бўжака бир неча қазоқ йигитлар била тил тутта борғонда икки бўлак кофирнинг чопқунчисини босиб, етмиш-сексон киши олулар. Ҳасанхон Мевотийнинг таҳқиқ келиб қўшулгон хабарини Қисимтой айта келди.

Якшанба куни оининг секкизида Устод Алиқули ўшул улук қозонни билаким, қуярла тош уйи бенуқсон эди, дорухопасини ҳам сўнгра қуюб, тайёр қилиб эди, тош отарида тафарружиға бордим. Намоз дигар бор эди, тош отти. Минг олти юз қадам борди. Устодға камар ханжар ва хилъат ва тупчоқ от инъом бўлди.

Душанба куни жумодил-аввал оининг тўққузида ғазо иши била сафар қилиб, маҳаллоттин чиқиб, тузда тушулди. Уч-тўрт кун мунда черик йиғилмоққа ва черикнинг жабдуғи қилмоққа қутуб турдук. Чун Ҳиндустон элиға хили эътимод йўқ эди, ҳар тарафға-ҳар тарафға бу Ҳиндустон умаросидин илғор битилди: Оламхонни Гувалёрға илғор йиборилдиким, бориб Раҳимдодға кўмак бўлғай. Маканни ва Қосимбек Санбалийни ва Хомид ва оға-иниси била ва Муҳаммад Зайтунни Санбалға илғор битилди.

Ушбу юртта хабар келдиким, Роно Санго бўлгон черики била Биёнанинг яқиниғача чопар. Қоровулликқа борғонлар хабар еткура-олмаслар, балки қўрғонға ҳам кира олмаслар. Қўрғон эли қўрғондин йироқроқ ва бесирпароқ чиқарлар. Ёғи зўрроқ келиб, буларни дурбатур. Сангархон жанжуҳа анда шаҳид бўлди.

Бу ғавғода Каттабек жибасиз-ўқ чопиб чиқар. Бир кофирни яёқлатиб олур маҳалда Каттабекнинг бир навкарининг қиличини олиб, Каттабекнинг китфиға-ўқ чопар. Ғалаба ташвишлар тортти. Роно Сангонинг ғазосида кела олмади. Неча маҳалдин сўнг яхшироқ бўлди. Вале маъюброқ бўлубтур.

Қисимтой ва Шоҳ Мансур барлос ва ҳар кимки, Биёнадин келди, билмон қўрққонлариму эди, ё элни қўрқутқонлариму эди? кофирнинг черикини жалд ва жаррорлиқ била асру кўп ситойиш ва таъриф қилдилар.

Сафар қилғон юрттин Қосим мирохўрни белдорлар била йиборилдиким, Мадҳокур парганасидаким, ўрду тушар ердур, қалин чоҳ қоздурғай.

Шанба куни жумодил-аввал ойнинг ўн тўртида Огра навоҳисидин кўчуб, чоҳлар қозилғон юртқа келиб тушулди. Эртасига андин кўчтук. Хотирға кечтиким, бу навоҳида улук ўрдуға суйи вафо қилур ер Секридур. Эҳтимол борким, ксфир сувни олиб тушгай. Бу жиҳаттин бронгор, жвонгор, гул ясол ясаб-ўқ мутаважжиҳ бўлдук. Дарвеш Муҳаммад Сорбон била Қисимтойким, Биёнаға бориб-келиб, ер-сувни кўруб-билиб эди, илгари Секри кўлининг ёқасида юрт кўра йиборилди. Келиб, юртта тушуб, Маҳди Хожаға, Биёнадағиларға киши чоптурулдиким, бетавақ-қуф келиб, қўшулғайлар.

Хумоюннинг навқари Бекмирак мўғулни бир неча йигит била кофирдин хабар олғали йиборилди. Кечасига бориб, хабар олиб, тонгласига хабар келтурдиларким, ғаним кишиси. Басовардин бир куруҳ илгарроқ келиб тушган эрмиш. Ҳам ушбу кун Маҳди Хожа ва Муҳаммад Султон мирзо ва Биёнадағи илғор келиб қўшулдилар. Беклар навбат била қоровуллуққа тайин бўлдилар.

Абдулазиз қоровуллуқ навбатиде илгари-кейинни мулоҳаза қилмай, рост Қонвоҳаға борибтурким, Секридин беш куруҳ йўлдур, кофир илгаррак кўчган экандур, буларнинг мундоқ жиловсиз илгари борғонларини билиб, \*тўрт-беш минг киши тез-ўқ етиб келурлар<sup>8</sup>. Абдулазиз ва Мулло Опоқ минг беш юзча киши бўлғай эди, ғаним кишисини чоғламай, булар ҳам илик қўшарлар. Қалин киши олғон била-ўқ тебрар. Бу хабар бизга келгач, Муҳиб Али халифани навқарлари била йибордук. Мулло Ҳусайини ва яна баъзиларни убруқ-субруқ буларнинг кўмакига йибордук. Сўнгра Муҳаммад Али жанг-жангни ҳам йиборилди.

Илгари таъин бўлғонлар, Муҳиб Али алар етгунча Абдулазиз аларни тебратиб, туғини олиб, Мулло Ниъмат ва Мулло Довуд ва Мулло Опоқнинг иниси ва яна бир нечани олиб, шаҳид қилғон экандурлар. Булар етгач, Тоҳир Табарий Муҳиб Алининг тағойиси чопар, кўмак етмас, Тоҳирни ўшанда-ўқ олурлар. Муҳиб Али ҳам уруш асносида йиқиладур. Болту кўндалондин кириб, Муҳиб Алини чиқарур. Бир куруҳгача буларнинг кейнича келурлар. Муҳаммад Али жанг-жангнинг қораси пайдо бўлғач, турарлар.

\* \* Л. 6. — тушган.

Бизга паёпай хабар келдиким, ғаним кишиси ёвуқ келди. Жиба қийиб, отларга кежим солиб, яроғланиб, чопа отландук. Буюрдумким, аробаларни тортиб келтурғайлар. Бир куруҳ келдук. Ғаним кишиси ёнғон экандур. Ёнимизда улук кўл эди, сув маслаҳатиға ушбу ерда тушўлди. Аробаларни илғари мазбут қилиб, занжирлар била аробаларни марбут айладук. Ҳар икки асба фосиласи етти-секкиз қари бўлғай эдиким, занжир тортилуру эди. Мустафо Румий Рум дастури била ароба қилиб эди, хили чуст ва часпон яхши аробалар эди. Чун Устод Алиқули зиддона маош қилур эди, бу жиҳаттин Мустафони бронғорда Ҳумоюннинг олида тайин қилилди. Ароба етмаган ерга хуросоний ва хиндустоний белдорлар ва каландийларни солиб, хандақ қоздурулди.

Бу кофирнинг мундоқ илдам келишидин ва Биёнада бўлғон уруш ишидин ва Шоҳ Мансур ва Қисимтой ва Биёнадин келганларнинг таъриф ва ситойишидин черик элида бедиллиғ зоҳир бўладур эди. Абдулазизнинг бостурғони худ бир сари бўлди. Элнинг итмиёни хотири ва черикнинг истиҳкоми зоҳири учун ароба етмаган ерига йиғочдин сепоядек нима ясаб, ҳар икки сепоянинг орасиниким, етти-секкиз қари бўлғай, ўйнинг хомидин аргамчилар қилиб, мазбут ва марбут қилилди. Бу асбоб ва олот муҳайё ва мукаммал бўлғунча йигирма-йигирма беш кунга тортти.

Ушбу фурсатта Кобулдин Султон Хусайн мирзонинг қиз набираси, Қосим Хусайн султон ва Аҳмад Юсуф, Сайид Юсуф ва Қивом Урдушоҳ яна баъзи якка-яримдин беш юзча киши келдилар. Муҳаммад Шариф Мунажжим шумнафас ҳам булар била келди. Бободўст сувчиким, чоғир учун Кобулға бориб эди, Ғазнининг муважжаҳ чоғирларидин уч қатор тевада юклаб, ул ҳам булар била келди.

Мундоқ маҳалдаким, ўтган вақоийиъ ва ҳолот паришон сўз ва калимоттин, нечукким мазкур бўлди, черик элининг тарадлуди ва таваҳҳуми бисёр эди. Муҳаммад Шариф мунажжим шумнафас, агарчи манга айтур ёроси йўқ эди, ҳар кимга йўлуқса муболағалар била айтур эдиким «Бу айёмда Миррих ғарб саридур, ҳар ким бу тарафдин урушса мағлуб бўлур». Мундоқ шумнафас неким сурди, бедил элнинг кўнглини кўпрак синдурди. Анинг бу паришон сўзлариға гўш қилмай, қилур ишларимизни тигилмай уруш ишида бажид ва масоф қилмоққа мустаид бўлдук.

Якшанба кунининг йигирма иккисиде Шайх Жамолни йиборилдиким, Миёни дуоб таркашбандларидин ва Деҳлидин йиға олғонча черик йиғиб, Мевотийнинг кентларини чопиб, талаб, илигинин келганини тақсир қилмағай. То буларга ул тарафдин ҳадуге бўлғай. Мулло Турк Аликим, Кобулдин келадур эди, фармон бўлдиким, Шайх Жамол била қўшулуб, Мевотни чопмоқта ва бузмоқта тақсир қилмағайлар. Мағфур девонға ҳам бу йўсулук фармон бўлди. Бориб, Мевотнинг бир неча ёқа

бучқоқдағи кентларини чопиб, талаб, асир қилибтурлар. Ул мамардин буларға чандон хадук бўлмади.

Душанба кунни жумодил-аввал ойининг йигирма учида сайр қила-отландим. Сайр асносида хотиримға сттиким, ҳамиша тавба дағдағаси хотиримда бор эди, бу номашруъ амр иртиқобидин аладдавом кўнглум-да ғубор эди, дедимким, эй нафс:

Чанд боши зи маосй мазакани,  
Тавба ҳам бемаза нест бичаш<sup>9</sup>.  
Неча исён била олудалигинг,  
Неча ҳирмон ара осудалигинг,  
Неча нафсингға бўлурсен тобиъ,  
Неча умрунгни қилурсен зойиъ.  
Нияти ғазв ила ким юрубсен,  
Улмакингни ўзунга кўрубсен,  
Кимки ўлмак ўзига жазм этар,  
Ушбу ҳолатта билурсенки нетар,  
Дур этар жумла маноҳийдин ўзин,  
Аритур барча гуноҳидин ўзин,  
Хуш қилиб ўзни бу кечмакликтин,  
Тавба қилдим чоғир ичмакликтин.  
Олтуну нуқра суроҳийю аёқ,  
Мажлис олоти тамомин ул чоқ,  
Ҳозир айлаб борини синдурдум,  
Тарк этиб майни, кўнгул тиндурдум.

Бу синдурулгон олтун-кумуш суроҳий ва олотни мустаҳиқларға ва дарвешларға улашилди. Ул кишиким, тавбада мувофақат қилиб эди, Асас эди. Соқол қирмоқта ва қўймоқта мувофақат қилиб эди, ул кечаси ва тонгласи беклардин ва ичкилардин ва сипоҳилардин ва ғайри сипоҳидин уч юзга яқин киши тавба қилдилар. Ҳозир чоғирларни тўктуруб, Бободўст келтурган чоғирларни буюрдукким, туз солиб, сирка қилғайлар. Чоғирларни тўккан ерда бир войин қоздурулди. Ният қилдимким, бу войинни тош била қўпортиб, бу войиннинг ёнида буқъайи хайре қилғайлар.

Муҳаррам ойи тўққуз юз ўттуз бешдаким<sup>10</sup>, бориб Гувалёрни сайр қилдим, ёнғонда Дўлпурдин Секрий келдим. Бу войин тамом бўлуб эди.

Бурунроқ ният қилиб эдимким, Роно Санго кофирға зафар топсам, тамғани мусулмонларға бағишлай. Тавба асносида Дарвеш Муҳаммад

<sup>9</sup> «Қачонгача гуноҳ ишлардан завқ оласан; тавба ҳам бемаза эмас, ундан ҳам тотиб кўр».

<sup>10</sup> Милодий ҳисоб билан 1528 йил.

сорбон била Шайхи Зайн тамға бахшишини ёд бердилар. Дедимким, яхши ёд бердингиз, илигимиздаги вилоятларда мусулмонларнинг тамғаси бахшиш бўлди. Муншийларни тилаб, буюрдумким, бу икки азимуш-шаън умурким, воқиб бўлди, бунинг ихборига фармонлар битигаёлар.

Шайх Зайннинг ишоси била фармонлар битилиб, жамиъ қалам-равға йнборилди. Ул ишшо будур<sup>11</sup>.

#### «ФАРМОНИ ЗАҲИРИДДИН МУҲАММАД БОБИР<sup>12</sup>»

«Наҳмаду таввобан юҳиббут-таввобина ва юҳиббул-мутатаҳҳирина ва нашкуру ваҳҳобан яҳдилмузнибина ва яғфирул-мустағфирина ва нусалли ало хайри халқиҳи Муҳаммадин ва олиҳит-тайибина ва саҳ-биҳит-тоҳирин.

Мароёйи оройи арбоби албобки, маҷлиси маҷолийи сувари асбоб ва маҳозини лаолийи нуқуши сидқ ва савобаст нақш пазири чавоҳири завоҳири ин маъни хоҳад будки, табиати инсоний бамуқтазойи фитрат мойили лаззоти нафсонист ва тарки муштаҳиёт мутаваққиф бар тавфиқи яздоний ва таъйида осмоний, нафси башар аз майл ба шар дур нест. «Вамо убарриу нафсий иннан-нафса ла амморатун бис-суъ» ва ичтиноб азон чуз ба раъфати малики ғафур не, «ва золика фазлуллоҳи юътиҳи ман яшоъ, валлоҳу зулфазлил азим».

Ғараз аз тасвири ин мақола ва тақрири ин мақула онки ба муқта-зойи башарият ба ҳасби маросими подшоҳон ва лавозими подшоҳӣ ва бар одати соҳиб чаҳон аз шоҳ ва сипоҳӣ дар унфвони айёми шабоб баъзе аз маноҳи ва бархе аз малоҳӣ иртиқоб намуда мешуд ва баъдаз чанд рӯзе рӯзи надомат ва ҳасрат тамом ҳосил омада як-як азон маноҳии муртақибаро тарқ менамуд ва батавбаи насух боби ручуъ бадон маслуд мегашт.

Аммо тавбаи шаробки, аҳамми матолиби он мақсад ва аъзами маориби он мақсудаст дар ҳичоби «ал-умуру марҳунатун биавқотиҳо» мухтачиб монда, рӯй наменауд. То онки дарин авқоти фархунда соот ки, бачаҳди, тамом ихроми чиҳод баста бо асокири исломи мосир дар муқобалаи куффор бамуқотала нишаста будем, аз мулҳими ғайбӣ ва ҳотифи лорайби мазмуни маймуни «Алам яъни лиллазина оману ан

<sup>11</sup> Бу форсиҷа ёзилган «фармон» таржимаси китобнинг охирига илова қилинди.

<sup>12</sup> Л. б. — тушгав.

тахшаа қулубаҳум бизикриллоҳи» шунуда, жиҳати қалъи асбоби маъсият бачидди тамоми том қаръи абвоби инобат намудем. Ва ҳодии тавфиқ ҳасабал-мазмун «ман қараа бобан валаччавача» дари иқбол кушд, ва ифтитоҳи ин чиҳод бачиҳоди акбар, ки муҳолифати нафсаст, амр фармуд. Алқисса: «раббано заламно анфусано» бар забони ихлос баён оварда, «тубту илайка ва ана аввалул-муслимин»ро бар лавҳи дил мунаққаш гардонидем. Ва доияи тавбаи шаробро ки, макнуни хазинаи сийна буд, баимзо расонидем. Ва худдоми зафар ихтишом ба мучиби ҳукми фархунда фарҷом суроҳӣ ва жом ва сойир адавот ва олоти тилло ва нуқра ки, бакасрат ва зийнат чун кавокиби сипехри рафиъ музаййини маҷлиси бадий буд иззати шариадро бар замини хорӣ ва мазаллат зада, монанди асном ки иншо-оллоҳ таоло анқарийб бакасрашон муваффақ шавем, пора-пора сохтанд ва ҳар пораро назди мискине бечорае андохтанд. Ва ба юмни ин инобати қарибул-ичобат бисъёрӣ аз муқаррабони даргоҳ ва муқтазои «Анносун ало дини мулукиҳим» дар ҳамон маҷлис башарафи тавба мушарраф гаштанд ва билкуллия аз сари шурби хамр дар гузаштанд, ва ҳануз фавҷ фавҷ аз мутиони авомир ва навоҳӣ соатан фа-соатан бадин саодат мустасъид мергарданд. Умед ки, бамуқтазои «аддоллу алалхайри ка-фоилиҳи» савоби ин аъмол барӯзгори бо иқболи наввоби хучаста фоли подшоҳӣ оид гардад ва ба майманати ин саодат фатҳ ва нусрат явман фа-явман мутазоид ояд.

Ва баъдаз итмоми ин ният ва такмили ин амният фармони олам мутиъ шараф нафоз ёфтқи, дар мамолики маҳруса (харасаҳаллоху анил-офот вал-мухофот), мутлақан ҳеч офарида муртакиби шурби хамр нашавад ва дар таҳсили он накушад ва хамр насозад ва нафрушад ва наҳарад ва надорад ва набарад ва наёрад: «фачтанибуҳу лааллакум туфлиҳун».

Ва шукран ало ҳозиҳил-футуҳ ва тасаддуқан ли қабули тилкат-тавбатан-насуҳ баҳри бахшойиши подшоҳӣ дар чӯш омада, амвоҷи карам ки, сабаби ободони олам ва обрӯи бани одамаст, зоҳир сохт, ва тамғои жамии мамоликро аз мусулмонон ки, ҳосили он аз ҳаду ҳаср афзунаст, бовучуди истимрори азминаи салотини собиқ багирифтани он чун аз завобити шариасти саййидул-мурсалин берун буд, барандохта фармон содир шудки, дар ҳеч шаҳр ва балад ва роҳ ва гузар ва мармар ва бандар тамғо нагиранд ва наситонанд ва тағйир ва табдил бақавовиди ин ҳукм роҳ надиханд: «Ва ман баддалаҳу баъда мо самиаҳу фаиннамо исмуҳу алаллазина юбаддилунаҳ».

Сабили мустаъминони зилоли отифати подшоҳӣ аз турк ва тоҷик ва араб ва ачам ва ҳиндий ва форсий ва раият ва сипоҳӣ ва коффаи умам ва оммаи тавоифи бани одам он ки, бадин орифаи муайяада мустазҳир ва умедвор\* буда бадуои давлати абад иттисол иштиғол на-

моянд ва аз лавозими<sup>13</sup> ин аҳкоми майманат анчом дар нагузаранд ва инҳироф наварзанд.

Мебояд ки бар ҳасаби фармон амал намуда батақдим расонанд ва чун батавқийи вақии ашрафи аъло фасад эътимод намоянд.

Кутиба биамрил-олий аълаллоҳул-мутаолий ва халлада нақозаҳу; фи 24 шаҳри чумодил-аввал, сана 932»<sup>14</sup>.

Ушбу айёмда ўтган вақойиъдин нечукким мазкур бўлди, улуқ-кичикта дағдаға ва тараддуд кўп эди. Ҳеч кимдин мардона сўз ва далирона раъй эшитилмас эди. Ҳикоят дегучи вазаронинг ва вилоят тегучи умаронинг не сўзлари мардона эди, на тадбирлари, на ўзлари соҳиб ҳимматона эди, на тақрирлари.

Бу юрушта Халифа яхшилар борди, забт ва истиҳком бобида жид ва ихтимомни тақсир қилмади.

Охир элнинг мундоқ бедиллиқларини сўруб ва бу навъ суслуқларини кўруб, бир тадбир хотиримға етти. Жамий бекларни ва йигитларни чорлаб дедимким:

«Беклар ва йигитлар!

Ҳарки омад бажаҳон аҳли фано хоҳад буд,

Онки пояндау боқест худо хоҳад буд<sup>15</sup>.

Ҳар кимки ҳаёт мажлисиға кирибтур, оқибат ажал паймонасидин ичгусидур ва ҳар кишиким, тириклик манзилиға келибтур, охир дунё ғамхонасидин кечгусидур. Ёмон от била тирилгандин яхши от била ўлган яхшироқ.

Баноми некў гар бимирам равост,

Маро ном боядки, тан маргрост<sup>16</sup>.

Тенгри таоло бу навъ саодатни бизга насиб қилибтур ва мундоқ давлатни бизга қарийб айлабтур. Улган шаҳид, ўлтурсан ғози. Барча тенгрининг каломи била онт ичмак керакким, ҳеч ким бу қитолдин юз

<sup>13</sup> Л. б. — тушган.

<sup>14</sup> Қ. б. — 933.

<sup>15</sup> Мазмуни: Ҳар кимки бу жаҳонга келаркан, охирда йўқлиққа кетади, абадий қолувчи ёлғиз худодир.

<sup>16</sup> Яхши ном билан ўлсам, шу етади, менга яхши ном керак, тана эса ўлим учундир.



ёндурур хаёл қилмағай, то бадандин жони айрилмағунча, бу муҳораба ва муқоталадин айрилмағай».

Бек ва навкар улуқ-кичик борча рағбат била мусҳафни иликка олиб, ушбу мазмун била аҳд ва шарт қилдилар. Тавр тадбире эди, ёвуқтин, йироқтин дўст, душман кўргали, эшитгали яхши бўлди.

Ушбу айёмда тўш-тўшдин шўр ва фитна қойим бўлди. Хусайнхон Нуҳоний Робирийни келиб олди. Қутбхоннинг кишиси Чандворни олди. Рустамхон деган бир мардак Миёни дуобдағи таркашбандларни йиғуштуруб, келиб Қўлни олиб, Кичик Алини банд қилди. Санбални Зоҳид ташлаб чиқти. Қанужни Султон Муҳаммад дўлдай қўюб келди. Гувалёрни гувалёрлиқ кофирлар келиб, муҳосара қилди. Оламхонниким, Гувалёрға кўмак йиборилиб эди, Гувалёрға бормай, ўз вилоятиға борди. Ҳар кун ҳар тарафтин бир нохуш хабар келур эди. Черикдин баъзи ҳиндустонийлар қоча кириштилар: Ҳайбатхон Қаркандоз қочиб, Санбалға борди. Ҳасанхон Боривол қочиб, кофирға кирди. Буларға парво қилмай, олимизға-ўқ мутаважжиҳ бўлдук.

Аробалар ва ғалтаклик сепоялар, бу асбоб ва олотким тайёр бўлди, сешанба куни жумодил-охир ойининг тўққузиди наврўз куни кўчтук. Бронғор, жвонғор, ғул ясол ясаб, олимизда аробаларни ва ғалтаклик сепояларни юругуб, буларнинг кейинида \*Устод Алиқулини жамиъ туфангандозлари била таъйин қилилдиким, яёқ, аробанинг кейнидин<sup>17</sup> айрилмай, ясол била юругайлар. Ясоллар ерлик ерига келгандин сўнг, жамиъ ясолларға илдам қатраб етиб, бронғор, жвонғор, ғулдағи беклар ва йигитлар ва сипоҳиларға кўнгуллар бериб, ҳар қайси бўлакнинг қайси ерда турушини, не йўсунлуқ юрушини муқаррар ва муайян қилиб ушбу тартиб ва насақ била бир куруҳча йўл келиб туштук.

Кофир кишиси ҳам хабардор бўлуб, ўтрудин бўлак-бўлак ясаб келдилар. Ароба ва хандақ била ўрду тушгандин сўнг, ўрдуни ва ўрду ўтрусини мазбут ва мустаҳкам қилилди. Чун букун уруш хаёли йўқ эди, оз-оғлоқ йигит-яланг илгари чиқиб, ғаним кишиси била илик олишиб, шул куни бостилар. Бир неча кофирни олиб, бошини кесиб келтурдилар. Малик Қосим ҳам бир-неча бош кесиб келтурди. Малик Қосим яхши борди. Ушмунча била черик элнининг кўнгли хили қўпти, қувонди. Элға ўзгача таҳният пайдо бўлди.

Тонгласи кўчуб, урушур хаёлимиз бор эдиким, Халифа ва баъзи давлатхоҳлар арзға еткурдиларким, чун муқаррар бўлгон юрт ёвуқтур, ани хандақлаб, мазбут қилиб-ўқ кўчулса давлатқа муносибтур. Хандақ маслаҳати учун Халифа отланиб, хандақ ерларини белдорларға таъйин қилиб, муҳассиллар муқаррар қилиб келди.

\* 17 Л. б. — тушган.

Шанба куни жумодил-охир ойининг ўн учидан аробаларни олимизга торттуруб, бронғор, жвонғор, гул ясол била бир куруҳқа ёвуқ йўл келиб, муқаррар бўлгон юртқа тушулди. Баъзи чодирлар тикилиб, баъзи тикилмоқда эдиким, хабар келтурдиларким, ёғининг ясоли пайдо бўлди. Филҳол отланиб, фармон бўлдиким, бронғор бронғорға, жвонғор жвонғорға, ерлик-ерига бориб, аробалар била ясолларни мазбут ва мураттаб қилғайлар.

Чун бу «Фатҳнома»дин ислом черикининг кайфияти ва куффор хайлининг камийяти, суфуф ва ясолнинг турушлари ва аҳли ислом ва аҳли куфрнинг урушлари мушаххас ва маълум бўлтур, ул жиҳаттин беиёда ва нуқсон ўшул «Фатҳнома»ким, Шайх Заин иншо қилиб эди, сабт бўлди.

#### ФАРМОНИ ЗАҲИРИДДИН МУҲАММАД БОБИР ҒОЗИ

Алҳамду лиллоҳил-лази саддақа ваъдаҳу ва пасара абдаҳу ва газза чандаҳу ва ҳазамал-аҳзоба ваъдаҳу ва лошайъа, баъдаҳу ё ман рафаа даоимал-исломи бинасри авлиёиҳир-рошидина ва вазаа қавоимал-асноми биқаҳри аъдонҳил-моридина фақутиа добурул-қавмил-лазинна заламу вал-ҳамду лиллоҳи раббил-оламина ва саллаллоҳу ало хайри халқиҳи Муҳаммадин Саййидил-ғуззоти вал-мужоҳидина ва ало олиҳи ва асҳобиҳил-ҳудоти ило явмиддин.

Тавотури нуамои субҳонӣ боиси такосури шукр ва санои яздонист, ва такосури шукр ва санои яздонӣ муриси тавотури нуамои субҳонӣ. Бар ҳар ниъмат шукре мураттабаст ва ҳар шукреро ниъмате аз ақиб; адои лавозими шукр аз қудрати башар мутаҷовизаст, ва аҳли иқтидор аз истийфои маросими он очиз. Алалҳусус шукре ки дар муқобили ниъмате лозим ояд ки, на дар дунё давлате азон азим тар бошад ва на дар уқбо саодате азон часимтар намояд. Ва ин маъни чуз нусрат бар ақвиёи куффор ва истило бар ағниёи фуччор ки: «улоика хумул-кафаратул-фачара» дар баёни амсоли эшон нозиласт, нахоҳад буд ва дар назари басорати арбоби албоб аҳсан азон саодате нахоҳад намуд.

Алминнату лиллоҳ, ки он саодати узмо ва мавҳибати куброки, минал-маҳди ило ҳозал-аҳд матлуби асли ва мақсуди ҳақиқийи замири хайр андеш ва раъйи савобкеш буд, дарин айёми хучаста фарҷом аз мамқани авотифи ҳазрати малики аллом рўй намуд. Фаттоҳи беминнат ва файёзи беиллат мучаддидан бамифтоҳи фатҳи абвоби файз бар

<sup>1</sup> Бу форсича «Фармон»нинг қисқартилган таржимаси китобнинг охирига илова қилинди.

чехраи омоли наввоби нусрат маоли мо кушуд. Асомни номий афвочи боибтиҳочи мо дар дафтари ғуззоти киромӣ сабт гардид, ва ливои ислом боимдоди лашкариёни зафар анҷоми мо баавчи рифъат ва иртиқо расид.

Кайфияти судури ин соадат ва зуҳури ин давлат онки чун ашиъан суюфи сипоҳи исломпаноҳи мо мамолики Ҳиндро баламаоти анвори фатҳ ва зафар мунаввар сохт. Чунончи дар фатҳномаҳои собиқ самти таҳрир ёфта буд, аёдии тавфиқ роёти зафар оёти моро дар мамолики Деҳли ва Огра ва Чўнпур ва Харид ва Баҳор ва ғайри золика бар афрохт. Аксар тавоифи ақвом аз асҳоби куфр ва арбоби ислом итоат ва инқиёди наввобии фархунда фарҷоми моро ихтиёр намуда тариқи убудиятро бақадами сидқ ва ихлос паймуданд.

Аммо Роно Санго кофирки дар савобиқи айём дами итоати наввобии хучаста анҷоми мо мезад. Акнун бамазмуни: «або ва истақбара ва кона минал-кофирин» амал намуда шайтон сифат саркашида қонди лашкари даврон ва сархайли сипоҳи маҳҷурон гашта, боиси иҷтимои тавоиф гардид ки, баъзе тавқи лаънати зуннор дар гардан доштанд ва бархе хори меҳнати иртидод дар доман ва истилои он кофири лаин «хазалаҳу фи явмид-дин» дар вилояти Ҳинд бамартабаэ будки, пеш аз тулуи офтоби давлати подшоҳӣ ва қабл аз сутуи найири хилофати шаҳаншоҳӣ боонки роҷаҳо ва роёни бузург ниҳодки, дарин муқотала итоати фармонаш намуданд ва ҳокимон ва пешвоёни муттасиф баиртидол ки дарин муҳораба дар инонаш буданд, бузургийи худро манзур дошта дар ҳеч қитоле мутобаат, бал мувоффақати вай накардаанд, ва дар ҳеч мусофарат тариқи мусоҳабат ва мурофақати ӯ насунурдаанд. Тамоми салотини рафии ин хиттаи васиъ, чун султони Деҳли ва султони Гучарот ва султони Монду ва ғайриҳим аз муқовамати он бадсиар бемувофақати куффори дигар очиз будаанд, балатоифул-ҳиял ба ӯ мудоро ва мувосо менамуданд. Ливои куфр дар қарийб дивист шаҳр аз билоди ислом афрохта буд ва таҳриби масҷид ва маобид намуда, аёл ва атфоли мўминони он булдои ва амсорро асир сохта ва қуввати вай аз қарори воқия баҷое расидаки, назар бақондаи мустамирраи ҳиндки, як лак вилоятро сад сувор ва куруриро даҳ ҳазор сувор иътибор мекунанд, билоди мусаххараи он сархайли кафара бадах курур расида ки чойи як лак сувор бошад. Дарин айём баче аз куффори номӣки ҳаргиз дар ҳеч маъракаи яке аз ислом имдодаш нанамудаанд, бинобар адовати асокири исломӣ бар лашкари шақоват асари вай афзуданд.

Чунончи даҳ ҳокими баистиқлол ки, ҳар як чун дуд даъвии саркаши менамуданд ва дар қутри аз ақтор қонди чамъи аз куффор буданд, монанди ағлол ва салосил, бадон кофири фочир муттасил гаштанд ва он ашараи кафара ки, бар нақизи ашараи мубашшара, ливои шақоват

фазои «фабашширҳум би азобин алим» меафроштанд, тавобий ва асокири бистъёр ва парганоти васиул-ақтор доштанд.

Чунончи: Салоҳиддин сий ҳазор сувор \*ва Менди Ров дувоздаҳ сувор<sup>2</sup> вилоят дошт, ва Ровал Удий Синг Ногарий дувоздаҳ ҳазор сувор, ва Ҳасанхони Мевоти дувоздаҳ ҳазор сувор, Бормал Эдрий чаҳор ҳазор, ва Нарпат Ҳора ҳафт ҳазор, ва Сатрвий Качи шаш ҳазор ва Дерим Дев чаҳор ҳазор, Бирсинг Дев чаҳор ҳазор ва Маҳмудхон валади Султон Скандар агарчи вилоят ва паргана надошат, аммо даҳ ҳазор сувор тахминан баумедвории сардорӣ чамъ карда будки, маҷмуи чамъияти он маҳҷурони водии саломат ва амният назар бақоидаи мустамирра паргана ва вилояти Ҳинд ду лаку як ҳазор бошад.

Алқисса, он кофири мағрури ботин кўр, зоҳири дилҳои боқасовати куффори сиёҳ рузгорро «Қазулмотин баъзуҳо фавқа баъз» бо якдигар мувофиқ сохта, дар мақоми муҳолафат ва муҳорабаи аҳли ислом ва ҳадми асоси шарияти саййидул-аном алайҳис-салоту вассалом даромад ва муҳоҳидони асокири подшоҳ монанди қазои илоҳӣ бар сари он даччоли аъвар омада қазияи «Изо чоал-қазоу амиялбасар»ро манзури назари басирати асҳоби сират гардониданд, ва каримаи «Ман чоҳада фа иннамо ючоҳиду линафсиҳ» ро малҳуз дошта ҳукми вочибул-изъони «чоҳидул-куффора вал-мунофиқин» ро баимзо расониданд.

Рӯзи шанба сздаҳуми шаҳри ҷумодис-соний сана 933 ки, «бора-каллоҳу фи сабтикум» нишони мубораки он рӯзаст, дар навоҳии мавзии Қонво аз музофоти Биёна ҳаволи кўҳеки ду куруҳи аъдои дин буд мазриби хиёми нусрат анҷоми лашкари ислом гардид, чун кавкаба ва дабдабаи мавкиби исломӣ бағуши аъдои дин ва кофирини лаин расид, муҳолифони миллати Муҳаммадӣки, монанди «асҳоби фил» дар пайи инҳидоми каъбаи аҳли ислом буданд, филони кўҳ пайкари ифрит манзарро иътизоди худ сохтанд ва ҳама муттафиқ ва якдил гашта лашкари шақоват асари худро фавҷо мепардохтанд:

Баон филҳо ҳиндувони залил  
 Шуда ғарра монанди «асҳоби фил»,  
 Чу шомӣ аҷал ҷумла макруҳу шум,  
 Сияҳтар зи шаб, бештар аз нучум,  
 Ҳама ҳамчу оташ, валекин чу дуд,  
 Қашида сар аз кийн бачархи кабуд,  
 Чу мўр омаданд аз ямину ясор,  
 Сувору пиёда ҳазорон-ҳазор.

Ва баазми муқотала ва қорзор мутаваҷҷиҳи ўрдуи нусрат шиор шуданд, гуззоти асокири исломӣ ки, ашҷори риёзи шучоатанд, санав-

\* 2 Л. б. — тушган.

бар сифат сафҳо кашиданд ва нӯги хӯди санавбарӣ ҳайати офтоб шиоъро чун қулуби «мучоҳидини филлоҳ» баавчи иртифоъ расониданд, сафе чун «Садди Скандарий» оҳанфом ва биноҳе монанди тариқи шариати байғамбарӣ банстиқомат ва истиҳком; матини қуввати матонаташ «кааннаҳум бунъёнун марсус» ва фалоҳ ва фирузе бамуқтазои «улоика ало ҳудан мин раббихим ва улоика ҳумул-муфлиҳун» бо аҳолии он сифати махсус.

#### Қ и т њ а:

Дарон раҳна не аз тибоу ваҳим,  
 Чу раъйи шаҳаншоҳу дини қавим  
 Аламҳои ӯ фарши фаршо ҳама,  
 Алифҳои «инно фатаҳно» ҳама.

Ва риояти ҳазро манзур дошта батариқи ғуззоти Рум чиҳати паноҳи туфакчиён ва раъд андозонки, дар пеши сипоҳ буданд, сафе аз ароба тартиб намуда бо як-дигар базанҷир иттисол дода шуд.

Алқисса чуюши ислом чунон интизом ва истиҳкоме паид овард ки, ақли пир ва чархи асир мудаббир ва мураттибашро офарин кард.

Дарин тартиб ва истиҳком ва ташйид ва интизом муқаррабул-ҳазрати султонӣ нътимодуд-давлотул-ҳоқоний Низомуддин Али Халифадод саъй ва<sup>3</sup> ичтиҳод ва ҳама тадбироташ мувофиқи тақдир ва чумла сардорихо ва кор гузориҳон ӯ писандидан раъйи мунир афтод.

Мақарри иззати подшоҳи дар ғул муқаррар гашт ва бар дасти рости ғул бродари азззи аршади арҷучанди саодат ёр алмухтассу биавотифил-маликил-мустаон Чин Темур султон ва фарзанди азззи аршади манзурианзори ҳазрати илоҳ Сулаймоншоҳ ва чаноби ҳидоят маоби вилоят интисоб Хоҷа Қамолиддин Дӯст Хованд ва муътамаддус-салтанатул-алия муътаманул-атабатус-сания муқарраби хос ва зубдаи асҳоби ихтисос Қамолиддин Юнус Али ва умдатул-хавос комилул-ихлос Чалолиддин Шоҳ Мансур барлос ва умдатул-хавас зубдаи асҳоби ихтисос Низомиддин Дарвеш Муҳаммад сорбон ва умдатул-хавос содиқул-ихлос Шайхобиддин Абдулло китобдор ва Низомиддин Дӯст эшик оқо дар маҳалли худ қарор гирифтанд.

Ва бар дасти чапи ғул салтанат маоб, хилофат интисоб, алмухтассу биавотифил-маликил-мустаон Султон Алоуддин Оламхон бинни Султон Баҳлул Лудий ва Муқаррабил-ҳазратис-султонӣ алмушору илайҳ ва дастур аъзамис-судур байнал-аном малозил-чумҳур ва муаййидил — ислом Шайх Зайни Хофий ва умдатул-хавос комилул-ихлос Қамолид-

<sup>3</sup> Л. 6. — тушгав.

дин Муҳиб Али валади муқарраби—ҳазрати султоний мушорун илайҳ ва умдатул-хавос Низомиддин Турдибек бродари Қўч Аҳмади марҳум ва умдатул-аозим вал-аён хони аъзам Оройишхон валади Қўчбеки марҳуми мазкур ва Шер афган ва дастури аъозими вузаро байнал—умама Хоҷа Қамолиддин Ҳусайн ҷамоаи девониёни изом ҳар як дар мавзиэ муқаррар истоданд.

Ва дар бронғор фарзанди аршади арҷуманди саодат ёри комгор манзури анзори иноёти ҳазрати офаридгор ахтари бурчи салтанат ва комгори, меҳри сипеҳри хилофат ва шаҳриёри ал-мамдуҳ билисонил-абд вал-ҳур муиззис-салтанат вал-хилофат Муҳаммад Ҳумоюн Баҳодур мутамаккин гашта; бар ямини саодат қарин алъазиз фарзанди чаноби салтанат маоб алмухтассу биавотифил-маликид-дайён Қосим Ҳусайн султон ва умдатул-хавос Низомиддин Аҳмад Юсуф ўғлоқчи ва муътамаддул-мулк комилул-ихлос Қалолиддин Ҳиндубек қавчин ва муътамаддул-мулк содиқул-ихлос Қалолиддин Хисрав кўралтош ва муътамаддул-мулк Қивомбек Ўрдушоҳ ва умдатул-хавос комилул-ақида вал-ихлос Вали хозин Қорақўзи ва умдатул-ҳавос Низомиддин Пирқули Сийстоний ва умдатул-вузаро байнал-умама Хоҷа Қамолиддин Паҳлавон Бадахший ва муътамаддул-хавос Низомиддин Абдушшкур ва умдатул-аён Сулаймон оқо элчий Ироқ ва Ҳусайн оқо элчий Сийстон муқаррар гашта; бар ясори зафар дисори фарзанди комгори мушорун илайҳ олижаноб саёдат маоб муртазавий интисоб Мирҳама ва умдатул-хавос комилул-ихтисос Шамсиддин Муҳаммадий кўкалтош ва Низомиддин Хоҷаги Асади хондор таъйин ёфтанд.

Вадар бронғор, аз умарои Ҳинд умдатул-мулк хонихонон Диловархон ва умдатул-аён Маликдод Қароний ва умдатул-аён шайхул-машойих Шайх Гўран—ҳар як дар мақоми ки, фармон шуда буд истоданд.

Ва дар жвонғори асокири ислом шиор олиҷоҳ нақобатпаноҳ рифъатдастгоҳ ифтихори оли тоҳо ва ёсин, қудваи авлоди Саййидул-мурсалин Сайид Маҳди Хоҷа ва бродари ааззи аршади комгор манзури анзори иноёти ҳазрати офаридгор Муҳаммад Султон мирзо ва салтанат маоб хилофат интисоб алмухтассу биавотифил-маликил-мустаон Одил Султон бинни Маҳди Султон ва муътамаддул-мулк комилул—ихлос Муиззиддин Абдулазиз мироҳўр ва муътамаддул-мулк Шамсиддин Муҳаммад Али чанг-чанг ва умдатул-хавос комилул-ихлос Қалолиддин Қутлуққадам қаровул ва умдатул-хавас комилул-ихлос Қалолиддин Шоҳ Ҳусайн Еракийи мўғули ғончи ва Низомиддин Қон Муҳаммадбек атка саф кашиданд.

Ва дар инҷониб аз умарои Ҳинд натиҷапурс-салотин Қамолхон ва Қалолхон авлоди Султон Алоуддини мазкур ва умдатул-аён Алихони

Шайхзодан Фармули ва умдатул-аён Низомхони Баёна таъйин шуда буданд.

Ва чиҳоти тўлғама муътамаддул-хавос комилул-ихлос Турдика ва Малик Қосим бродари Бобо Қашқа бо чамъи аз фирқан мўғул — дар чониби бронғор; муътамаддул-хавос содиқул-ихлос Мўмин атка ва муътамаддул-хавос Рустам туркман бошлиғ боҷамоати аз тобинони хосса — дар тарафи қвонғор номзад шуданд ва умдатул-хавос комилул-ихлос зубдан асҳоби ихтисос Низомиддин Султон Муҳаммад бахши аён ва арконя ғуззоти исломро дар мавзуъ ва маҳол муқаррари эшон дошта, худ баистимон аҳкоми мо мустаид буд ва тавочиён ва ясовулорно баатроф ва чавониб ирсол мегардонид ва аҳкоми мутоаи моро дар забт ва рабти сипоҳ ва сипоҳӣ басалотини изом ва умароӣ кирои ва сонри ғуззоти завил-ихтиром мерасонид ва чун аркони лашкар қоим гашта, ҳар кас баҷои худ шитофт, фармони воҷибул-изъони лозимул-имтисол шараф исдор ёфтқи, ҳеч кас беҳукм аз маҳоли худ ҳаракат наномояд ва берухсат даст бамуҳораба накушояд ва аз рӯзи мазкур посе гузашта буд ки, фариқайни мутақобилайн мутақориби як—дигар гашта, бунъёди муқотала ва корзор шуд. Қалбайни аскарайн монанди нур ва зулмат дар баробари як—дигар истода дар бронғор ва қвонғор чунон азим қитоле воқеъ шудки, залзала дар замин ва валвала дар сипеҳри барин афтод. Қвонғори куффори шақоват осор баҷониби бронғори майманат дисори асокири ислом шир мутаваҷҷиҳ гашта бар сари Хисрав кўкалтош ва Малик Қосим бродари Бобо Қашқа ҳамла оварданд. Бродари ааззи аршад Чин Темур султон ҳасбул—фармуда бакўмаки эшон рафта мардона қитоле оғоз ниҳод ва куффорро аз чо бардошта қарийб баақби қалби эшон расонид ва чулду баноми он азиз бродар шуд ва нодирул—асрй Мустафо Румй аз ғули фарзанди ааззи комгор манзури назари анзори иноёти ҳазрати офаридгор алмухтассу биавотифил-маликиллази янҳо ва яъмур Муҳаммад Ҳумоюн Баҳодур аробаҳоро пеш оварда суфуфи сипоҳи куффорро ба туфак ва зарбзан монанди қулубашон мункасир гардонид ва дар айни муҳораба бродари ааззи аршад Қосим Ҳусайн султон ва умдатул-хавос Низомиддин Аҳмад Юсуф, Қивомбек фармон ёфта баимдоди эшон шитофтанд ва чун замон замон афвочи куффор мутаоқиб ва мутавотир баимдоди мардуми худ меомаданд.

Мо низ муътамаддул-мулк Чалолиддин Ҳиндубеқро ва аз ақби ў умдатул-хавос Муҳаммадий кўкалтош ва Хоҷаги Асади Чондор ва баъдазон муътамаддус—салтанатул—алия муътаманул—атабатус—сания муқарраби хос Қамолиддин Юнус Али ва умдатул-хавос комилул—ихлос Чалолиддин Шоҳ Мансур барлос ва умдатул-хавос Шайхобиддин Абдулло китобдор ва аз пайи эшон умдатул-хавос Дўст эшик оқо ва Шамсиддин Муҳаммад Халил ахтабегиро бакўмак фиристодем.

Ва бронғори кафара бакаррот ва маррот ҳамлаҳо бар чониби чвонғори лашқари ислом оварданд ва худро бағуззоти зунначот расониданд, ва ҳар навбат ғозийни изом баъзеро базаҳми сиҳоми зафар фарчом бадорулбавори яславнаҳо фабиъсал-қарор фиристода, баржеро бар гардониданд, ва муътамаддул-хавос Мўмин атка ва Рустам туркман бачониби ақби сипоҳи зулмат дастгоҳи куффори шақоват паноҳ таваччуҳ намуданд ва муътамаддул-хавос содиқул-ихлос Хоҷа Маҳмуд Али атка бошлиғи навкарон, муқаррабул-ҳазратус-султоний иъти-модуд-давлатул-хоқоний Низомуддин Али Халифаро бакўмаки мушорун илайҳ фиристодем ва бродари ааззи аршад Муҳаммад Султон мирзо ва салтанат маоб Одил Султон ва муътамаддул-мулк Муиззиддин Абдулаллиз мироҳўр ва Чалолиддин Қутлуққадам қоровул ва Шамсиддин Муҳаммад Али чанг-чанг ва умдатул-хавос Шоҳ Ҳусайни Еракий мўғули ғончи даст ба муҳораба кушода пой маҳкам карданд ва дастури азимул-вузаро байнал-умам Хоҷа Камолиддин Ҳусайнро бачамоаи девониён бакўмаки эшон фиристодем. Ҳамаи аҳли чиҳод дар риюяти чид ва ичтиҳод роғиби муқотала омада каримаи «қул ҳал тараббасуна бино илло ихдал-ҳуснайн» ро манзур доштанд ва азимати чонфишони карда ливои чон ситонӣ афроштанд.

Ва чун муҳораба ва муқотала дер кашид ва бататвил анҷомид, фармони вочибул-изъон баноғиз расид ки, аз тобинони хоссаи подшоҳи чувонони чанги ва ҳизаброни бешаи якранги дар паси ароба монанди шер дар занҷир буданд, аз рост ва чапи ғул берун оянд ва чои туфакчиёнро дар миён гузоранд ва аз ҳар ду чониб корзор намоянд. Аз паси ароба монанди тулуи талиаи субҳи содиқ аз тутуқи уфуқ берун тохтанд ва хуни шафақгуни куффори номаймунро дар маъракаи майдони ки, назирӣ сипеҳри гардон буд, рехта бисъёрий аз сарҳои саркашонро ситора сифат аз фалаки вучуд маҳв сохтанд ва нодирул-аср устод Алиқули ки, бо тавобии худ дар пеши ғул истода буд, мардонағиҳо карда ва санғҳои азимул-қадр ки, чун дар паллаи мизони аъмолаш ниҳанд соҳибаш «Фааммо ман сақулат мавозинуҳу фаҳува фи ишатир-розия» ном барорад ва агар бар кўҳи росих ва чабали шомих андозанд «кал-иҳнил-манфуш» аз по дар орад, бачониби ҳисори оҳандисори сафи куффор андохт ва баандохтани санг ва зарбзан ва туфак бисёри аз абниаи аҷсоми куффорро мунҳадим сохт. Туфак андозони ғули подшоҳи ҳасабул-фармон аз ароба бамиёни маърака омада ҳар яки аз эшон бисъёри аз куффорро заҳри мамот чашониданд ва пиёда дар маҳалли мухотараи азим даромада, номи худро дар миёни шерони беша ва далирони маъракаи чувонмарди зоҳир гардониданд.

Ва муқорини ин ҳолат фармони ҳазрати хоқони ба пеш рондани аробаҳои ғул банағоз расид ва нафси нафиси подшоҳи фатҳ ва давлат аз ямин, иқбол ва нусрат аз ясор бачониби сипоҳи куффор мутаҳаррик



гардид ва аз атроф ва чавониб асокири зафар маноқиб ин маъниро мушоҳада намуда тамоми баҳри заххори лашкари нусрат шиор тамаввучи азим баровард ва шуҷоати ҳамаи наҳангони он баҳрро аз қувват ба феъл даровард ва зиломи ғубори ғимом кирдор чун саҳоби музлим дар тамоми маърака мутароқим гашт ва бариқи ламаоти суюф дарон аз ламаони барқ дар гузашт, таҳайючи гард рӯи хуршидро чун пушти ойина аз нур ори кард, зориб бамазруб, ғолиб бамағлуб омехта самти имтиёз аз назар мутавори шуд. Соҳири замона чунон шабе дар назар овардки, сайёра дарон ғайри тийр набуд ва кавокиби савобиташ чуз мавокиби собитул-ақдом наменамуд:

Фурӯ рафту бар рафт рӯзи набард,  
 Нами хун бамоҳию бар моҳ гард,  
 Зи сумми сутурон дарон паҳн дашт,  
 Замин шаш шуду осмон гашт ҳашт.

Мучоҳидони ғозики дар айни сарандози ва ҷонбозий буданд, аз ҳо-тифи ғайби навид: «ва ло таҳину ва ло таҳзану ва антум аълавна» ме-шуниданд ва аз мунҳии лорайбӣ мучдаи «Насрун миналлоҳи ва фатҳун қариб, ва башширил—муминин» истимоъ менамуданд. Чунон башавқ муҳораба мекарданд ки, аз қудсёни «Малаи аъло» нидои таҳсин бадешон мерасид ва малоики муқарраб нарвона сифат бар гирди сари эшон ме-гардид. Ва мобайнас-салотайн ноираи қитол чунон иштиол ёфтқи, ма-шоили он алам бир афлок меафрошт ва маймана ва майсарои лашкари ислом майсара ва майманои куффори нофарҷомро бо қалбашон дар як маҳал мучтамиъ гардонид.

Чун осори ғолибияти мучоҳидони номи ва иртифои ливои исломӣ зоҳир шудан гирифт, соате он куффори лаин ва он ашрори бедин дар ҳоли худ мутаҳаййир монданд ва охир дилҳо аз ҷон барканда бар ҷо-ниби рост ва чапи ғул ҳамла оварданд ва дар ҷониби чап бештар ҳучум карда худро наздик расониданд, аммо ғуззоти шуҷоат симот самари са-вобро манзур дошта ниҳоли тийр дар замини синои ҳар як нишонданд ва ҳамаро чун бахти сиёҳи эшон баргардониданд. Қарини ин ҳол насои-ми нусрат ва иқбол бар чамани давлати наввобии ҳучаста маолии мо варзид ва муждаи «Инно фатаҳно лака фатҳан мубинан» расониданд, шоҳиди фатх ки, чамоли олам орояш батурраи «янсуракаллоҳу насран азизан» музайян гашта саодати иқболки, дар ситри ихфо буд, ёри намуда қарини ҳол гардид.

Ҳиндувони ботил ҳоли худро мушкил доништа «кал-иҳнил-манфуш» мутафарриқ шуданд ва: «кал-фарошил-мабсус» муталоши гаштанд, бисъёре кушта гашта дар маърака афтоданд ва касире аз сари худ дар-гузашта сар дар биёбони овораги ниҳоданд ва туъмаи зоғу заған гар-диданд ва аз кушта пуштаҳо афрохта шуд ва аз сарҳо манораҳо пар-

дохта гардид. Ҳасанхони Мевотий базарби туфак дар силки амвот даромада ва ҳамчунин бештари азон саркашони залолат нишонроки, саромадони қавм буданд, тийр ва туфак расида рўзи ҳаёт саромад.

Аз ҷумла Ровал Удий Синг Богарй ки, волии вилояти Удайнур<sup>4</sup> буда ва дуволаҳ ҳазор сувор дошта ва Рой Чандарпон Чухон ки, чаҳор ҳазор сувор дошта ва Пулат Ров валади Салоҳиддини мазкур ки, ҳокими хиттаи Чандирий буда, шаш ҳазор сувор дошта ва Моникчинд Чухон ва Дилнат Ровки соҳиби чаҳор ҳазор сувор буда ва Гангу ва Кармсинг ва Дангусики, сий ҳазор сувор дошта ва чамъи дигарки ҳар яке аз эшон бузург гуруҳи ва сардори қотибаи зи шавкат ва шукуҳи буданд, роҳи дўзаҳ паймуданд ва азни дори ваҳал бадарки асфал интиқол намуданд, роҳи дорулҳарб аз захмиёни дарроҳ мурда монанди чаҳаннам пур шуд ва даркул-асфал аз мунофиқон чон бамолики дўзах супурда мамлу гардид.

Аз асокири исломӣ ҳаркас баҳар чоғибки шитофти дар ҳар гоми худ гомеро кушта ёфти ва ўрдуи номӣ аз ақби мунҳазимон ҳар чанд кўч намуди ҳеч қадам аз фарсудани муҳташам холи наёфти.

Ҳама ҳиндувон кушта зору залил,  
Басанги туфак ҳамчу асҳоби фил,  
Зи танҳо бисе кўҳҳо шуд аён,  
Баҳар кўҳ азон чашмаи хун равон,  
Зи саҳми сиҳомӣ сафи пур шукуҳ,  
Гузoron гурезон баҳар дашту кўҳ.

Вал-лав ало адбориҳим нуфуран ва кона амруллоҳи қадаран мақдуран. Фа наҳмадуллоҳас-самиул-алим. Ва ман насара илло мин индиллоҳил-азизил-ҳаким.

Таҳриран фи бист панҷуми шаҳри ҷумодил-охир сана 933.

\* \* \*

Бу фатҳдин сўнгра «туғро» да «ғози» битилди. Фатҳномада туғронинг остида бу рубойи битидим;

Ислом учун овораи ёзи бўлдум,  
Қуффору ҳунуд ҳарбсози бўлдум,  
Ҳазм айлаб эдим ўзни шаҳид ўлмоққа  
Алминнату лиллаҳки ғози бўлдум.

<sup>4</sup> Л. 6. — Дунгарпур.

Шайх Зайн бу фатҳқа «Фатҳи подшоҳи ислом»<sup>5</sup> лафзини тарих топиб эди. Қобулдин келур кишилардин Мир Гису ҳам ушбу лафзни тарих топиб, рубоий айтиб йибориб эди,—таворуд<sup>6</sup> воқия бӯлубтур. Ҳам шайх Зайн ва ҳам Мир Гисунинг рубоийларидин топқонлари яхшироқ учун ўшул алфозни-ўқ келтурулди. Яна бир қатла Диболпурни фатҳида Шайх Зайн «васати шаҳри рабиул-аввал»<sup>7</sup>ни тарих топиб эди. Мир Гису ҳам ушбу лафзни топиб эди.

Ёғини босиб тушура-тушура тебрадук. Қофирнинг доираси бизнинг ўрдудин икки қуруқ бўлғай эди, ўрдусига етиб, Муҳаммадий ва Абдулазиз ва Алихон ва баъзиларни кофир кейнига қувғунчи йиборилди. Бир нима қоҳиллиқ бўлди. Киши умидига қўймай, ўзум-ўқ бормоқ керак эдим. Бир қуруқча куффор доирасидин ўтуб эдим. Қун кеч бўлгон жиҳатидин ёниб, намоз хуфтанда ўрдуға келилди.

Муҳаммад Шариф мунажжимким, не навъ шумнафаслар суруб эди, филҳол муборакбодға келди. Ғалаба сўқуб, ичимни холи қилдим. Агарчи кофирваш ва шумнафас ва ўзига асру мағрур ва бисёр сард киши эди, чун қидамай хизмати бор эди, бир лак инъом қилиб, руҳсат бердимким, менинг қаламравимда турмағай.

Тонгласи ўшул юртта турулди. Муҳаммад Али жанг-жангни ва Шайх Гўранни ва Абдулмалик қўрчини қалин фавж била Илёсхоннинг устига йиборилдиким, Миёни дуобда хуруж қилиб, Қўлни олиб, Қичик Алини банд қилиб эди. Булар етган била уруша олмас, бузулуб ҳар тараф паришон бўлурлар. Мен Огра келгандин бир неча кундин сўнг тутуб келтурдилар, тириклай терисини сўйдурдум. Қўҳбаччаким, ўрдунинг олида эдиким, уруш ушбу Қўҳбаччанинг олида воқия бўлди, куффорнинг бошидин ушбу Қўҳбаччанинг устида калла манора фармон бўлдиким, қўпорғайлар.

Бу юрттин икки кўчуб, Биёна борилди. Биёнағача, балки Алвор ва Мевотқача аҳли куффор ва аҳли иртидоднинг жийфаси бениҳоят ётиб эди. Мен бориб, Биёнани сайр қилдим. Ўрдуға келиб, турк ва ҳинд умаросини чарлаб, бу кофирнинг вилоятининг устига юрурни машварат қилди. Йўлда суйининг ози ва иссиғининг кўпи жиҳатидин ул юруш мавқуф бўлди.

Мевот вилояте воқия бӯлубтур, Деҳлининг ёвуғида, тақрийбан учтўрт қурурча жамъи бор. Ҳасанхон Мевотий ота-отасидин бери юз-икки

<sup>5</sup> Бу жумладаги (فتح پادشاه اسلام) ҳарфларни «абжад» ҳисоби билан ҳисоблаб чиқилса, 933 ҳижрий йил чиқади, милодий йил ҳисобида 1527.

<sup>6</sup> Таворуд — икки шоир шеърида бирор байт ёки мисранинг мазмунан ёки шаклан бир хилда чиқиб қолши.

<sup>7</sup> Бу жумладаги (وسط شهر ربيع الاول) ҳарфлар «абжад» ҳисобида 930 чиқади (милодий 1524).

юз йилга яқин Мевотта истиқлол била ҳукумат қила келибтурлар. Деҳли салотиниға нимкора итоате қилурлар экондур. Ҳинд салотини вилоятлари кенглигининг ё фўрсатларининг торлигининг, ё Мевот вилояти кўҳистон жиҳатининг эврушмай, бу вилоятнинг забтининг пайиға тушмай, ушмунча итоат била аларға-ўқ мусаллам тутубтурлар. Биз ҳам Ҳинд фатҳидин сўнг салотини собиқ дастури била Ҳасанхонға риоятни маръий тутгук. Бу ҳақ ношунос, кофирваш, мулҳид бизнинг лутф ва иноятимизни кўзга илмай, тарбият ва риоятимизни шукрин қилмай, барча фитналарға ул муҳрик ва жамъи ёмонлиқларға ул боис эди, — нечукким, мазкур бўлди.

Чун ул юруш мавқуф бўлди, Мевот тасхириға мутаважжиҳ бўлдук. Ора тўрт қўнуб, Алвор қўрғониниким, Мевотнинг ҳокимнишини бу эди, олти куруҳида Монас суйининг ёқасиға тушулди. Ҳасанхондин бурун, ста-отаси Тижорада ўлтурурлар экондур. Мен Ҳиндустонға эврушуб, Паҳорхонни босиб, Лоҳур, Диболпурни олгон йили менинг тараддудиндин дур андешлик қилиб, бу қўрғоннинг иморатиға машғул бўлгондур.

Ҳасанхоннинг Қармчанд отлиқ муътабар кишиси ўғли Ограда эканда ҳам келиб эди, ўғлининг қошидин Алвордин келиб, амон тилади. Абдурахим шиғовулни анга қўшуб, истимолат фармонлари била йиборилди. Бориб, Ҳасанхоннинг ўғли Ноҳирхонни олиб келди. Яна иноят мақомида бўлуб, бир неча лаклик паргана важҳиға берилди.

Урушта Хисравни яхши иш қилибтур хаёл қилиб, важҳи истиқоматини эллик лак қилиб, Алворни айтилди. Бедавлатлигининг ноз қилиб олмади. Сўнгра худ маълум бўлдиким, ишни Чин Темур Султон қилгон экандур. Жулду Султон отиға бўлуб, Тижора шаҳриниким, Мевотнинг пойтахтидур, иноят қилиб, важҳи истиқоматини эллик лак қилилди.

Турдигақим, Санго урушида ўнг қўл тўлгамасида эди, ўзгаларға боқа яхши эди, важҳини ўн беш лак қилиб, Алвор қўрғонини иноят қилилди. Алвор қўрғонининг хазойинини ичидагилари била Ҳумоюнға иноят бўлди.

Ул юрттин чаҳоршанба куни ражаб ойининг гуррасида кўчуб, Алворнинг икки куруҳасида келдук. Мен бориб, Алвор қўрғонини сайр қилдим. Ул кеча анда-ўқ бўлдум. Тоигласи ўрдуға келдим.

Кофир газотидин бурунроқ, нечукким мазкур бўлди, улуғ-кичикка онт берурда, бу ҳам мазкур бўлуб эдиким, бу фатҳдин сўнгра таклифе йўқтур. Ҳар ким агар борур бўлса, рухсат берилгай. Ҳумоюннинг навкарлари аксар Бадахшоний ва ул юзлук эллар эди. Ҳаргиз бир ойчилик, икки ойчилик черик тортқон эмас эдилар. Урушдин бурун бетоқатлиқлари бор эди. Андоқ ваъда ҳам воқиъ бўлдиким, Кобул ҳам холи эди. Бу жиҳаттин райлар мунга қарор топтиким, Ҳумоюнға Кобулға рухсат берилгай. Сўзни мунга қўюб, Алвордин панжшанба куни ражаб ойининг тўққузидида кўчуб, тўрт-беш куруҳ келиб Монас суйининг ёқасиға тушул-

ди. Маҳди Хожанинг ҳам хили ташвиши бор эди, Қобулға рухсат берилди. Биёнанинг шақдорлиғини Дўст эшик оқаға берилди. Бурун чув Атовани Маҳди Хожаға аталиб эди, Қутубхонким, Атовани ташлаб, қочиб чиқти, Маҳди Хожанинг ўрниға ўғли Жаъфар Хожани Атоваға йиборилди. Ҳумоюнға рухсат берур жиҳатдин икки-уч кун бу юртта турулди. Ушбу юрттин Мўмин Али тавочини фатҳнома била Қобулға йиборилди.

Пирўзпурнинг чашмасининг ва Қутиланинг улуғ кўлининг таърифини эшитилиб эди, ҳам Ҳумоюнни узата ва ҳам бу ерларни сайр қила яқшанба кунни ўрдуни ўшул ерда қўюб, ўрдудин отландим. Ул кунни Пирўзпурни ва чашмасини сайр қилиб, маъжун ейилди. Чашма суйи келур дарада тамом канир гуллари очилибтур, холи аз сафо эмас, агарчи таъриф қилғонча эмас. Ушбу даранинг ичида ҳар ердаким, сув кенграк бўлуб эди, буюрдумким, тошларни тарош қилиб, даҳи-дардаҳ қилғайлар.

Ул кеча ўшул дарада бўлуб, тонгласи отланиб бориб, Қутила кўлини сайр қилдим, ҳар ёни тоғнинг доманаси воқий бўлубтур. Монас суйи бу кўлга кирар эмиш, хили улуғ кўл, бу ёқасидин ул ёқасини яхши кўрунмайду. Кўлнинг ўртасида бир баландий воқий бўлубтур. Кўлнинг атрофида кичик кемагиналар хили бор. Атрофидаги кентлик эл шўру **ғавғода** бу кемаларга кириб ўзларини қутқорурлар эмиш. Биз етганда ҳам бир пора киши кемага кириб, кўлнинг ичига бордилар.

Кўлни сайр қилиб, келиб Ҳумоюннинг ўрдусиға тушулди. Анда истирохат қилиб, таом еб, мирзоға ва бекларига хилъатлар кийдуруб, намоз хуфтанда Ҳумоюнни видоъ қилиб отланиб, йўлда бир ерда уйхулаб, андин отланиб, тонг отқонда Қухрий парганасидин ўтуб, яна андаке уйхулаб, ўрдуғаким, Тўдада тушуб эди, келилди.

Тўдадин кўчуб, Сункарога тушганда Ҳасанхон Мевотийнинг ўғли Ноҳирхонким, Абдирахимға топшурулуб эди, қочти. Мундин ора қўнуб, Бусовар била Жўсанинг<sup>8</sup> оралиғидаги тоғнинг тумшугида воқий бўлғон чашмаға тушуб, шомиёналар тиктуруб, маъжун иртикоб қилдук. Черик мундин ўтарда Турдибек Хоксор бу чашмани таъриф қилиб эди, келиб сари асбаки сайр қилиб ўтулуб эди, тавр чашма воқий бўлубтур. Ҳиндустондаким, оқар сув ҳаргиз бўлмас, чашма худ не тилар. Аҳёнан чашма ҳам ким бор, ердин зах суйидек сизиб чиқар. Ул ернинг чашмаларидек қайнаб чиқмас. Бу чашманинг суйи ярим тегирмон суйинга ёвушур. Тоғнинг доманасидин қайнаб чиқадур, атрофи тамом ўланг, хили хуш келди. Буюрдумким, бу чашманинг устида санги тарошида била мусамман ҳавз қилғайлар. Чашма ёқасида маъжуннокликда Турдибек ҳар замон мубоҳот била такрор қиладур эдиким, «чун чое хуш кардаам номе

<sup>8</sup> Қ. 6. — Хушанинг.

мебояд монд»<sup>9</sup>. Абдулло дедиким, «Чашман подшоҳийи Турдибек хушкарда» демок керак. Бу сўзи хили боиси зиҳк ва башошат бўлди.

Дўст эшик оқа Биёнадин бу чашма бошида келиб, мулозамат қилди. Бу ердин яна бориб, Баёнани сайр қилиб, Секрий келиб, буюрулган боғнинг ёнида тушуб, икки кун туруб, боғни эҳтимом қилиб, панжшанба саҳари ражаб ойининг йигирма учида Ограга келдим. Чандвор ва Робирийни нечукким мазкур бўлди, мухалифлар бу ғавгода мутасарриф бўлуб эдилар, Муҳаммад Али жанг-жангни, Турдибек Қўчбекни, Абдулмалик қўрчини ва Ҳусайнхонни дарёхонийлари била Чандвор ва Робирий устига йиборилди. Чандворга ёвуғ етгач, ичидаги Қутбхоннинг кишиси хабар топиб, қочиб чиқар. Чандворни иликлар, Робирийга ўтарлар. Ҳусайнхон Нухонийнинг кишилари кўча бандта оз-оғлоқ уруш хаёли била келурлар. Булар зўрлар етгач, тўхтаи олмаслар, қочарлар. Ҳусайнхон фил миниб, бир неча кишиси била дарёга кирар. Бунда ғарқ бўлур. Бу хабарни эшитиб, Қутбхон ҳам Атовани ташлаб, оз кишиси била қочиб кетти.

Атовани чун аввал Маҳди Хожага аталиб эди, ўғли Жаъфар Хожани Маҳди Хожа ўрнига Атовага йиборилди, Сангойи кофирнинг хуружида, нечукким мазкур бўлди, аксари Ҳиндустоний ва афғон эвруладилар, тамомий паргана ва вилоятга мутасарриф бўлдилар.

Султон Муҳаммад дўлдайким, Қанужни ташлаб келиб эди, қўрқунчдин ё номусдин Қанужга бормоқни қабул қилмай, Қанужнинг ўттуз лакини Сихриндининг ўн беш лаки била муоваза қилди. Қанужни Муҳаммад Султон мирзога иноят қилиб, вайҳни ўттуз лак қилилди. Бадонни Қосим Ҳусайн Султонга бериб, Муҳаммад Султон мирзога қўшуб, яна турк умаросидин Малик Қосим Бобо қашқани, оғани ва мўғуллари била ва Абул-Муҳаммад найзабозни ва Муайядни отаси ва Ҳусайнхонни Дарёхонийлари била ва Султон Муҳаммад дўлдайнинг навқарлари била, яна ҳинд умаросидин Алихон Фармулий ва Маликдод Кароний ва Шайх Муҳаммад Шайх Нигорий ва Тоторхон Хонижаҳонни Муҳаммад Султон мирзога қўшуб, Бибанининг устигаким, Сангойи кофирнинг ғавғосида келиб Лакнурни қабаб, олиб эди, йиборилди. Бу фавж Ғанг дарёсидин ўтар фурсатта Бибан хабар топиб, партолин ташлаб қочибтур. Бу фавж сўнгича Хайрободқа бориб, неча кун туруб, андин ёндилар.

Хизонани улашилиб эрди. Вилоят ва парганотни улашгунча кофир муҳимми орага тушти. Кофир ғазвидини фориг бўлғоч, вилоят ва парганотни қисмат қилилди. Чун пашкол ёвуғлашиб эди, муқаррар андоқ бўлдиким, ҳар ким парганасиға бориб, яроғин қилиб, пашкол ўта ҳозир бўлғайлар.

<sup>9</sup> «Бу жойни ёқтирган эканман, ном қўйиш керак».

Бу аснода хабар келдиким, Ҳумоюн Деҳлиға бориб, Деҳлидағи хизоналардин бир неча уйни очиб, беҳукм мутасарриф бўлубтур. Мен андин ҳаргиз мундоқ кўз тутмас эдим. Қўнглумга бисёр душвор келди. Дурушт-дурушт насиҳатлар битиб, йибордим.

Панжшанба куни шаъбон оининг ўн бешида Хожаги Асадниким, Ироққа элчиликка бориб, Сулаймон туркман била келиб эди, яна Сулаймонға қўшуб, Шаҳзода Таҳмосбқа муносиб савғотлар била элчиликка йиборилди.

Турдибек Хоксорким дарвешликдин чиқариб, сипоҳи қилиб эдим, неча йил мулозаматта эди, яна дарвешлиқ дағдағаси ғолиб бўлуб, рухсат тилади. Рухсат бериб, Комронға элчи йўсуьлуқ йиборилди. Уч лак хизона ҳам Комронға йиборилди. Утган йил борғонларнинг ҳасб ҳолиға биргина қитъа айтилиб эди. Мулло Алихонни мухотаб қилиб, ул қитъани Турдибекдин Мулло Алихонға йиборилди. Ул қитъа будур:

Эй аларким, бу Ҳинд кишваридин  
 Бордингиз англаб ўзга ранжу алам,  
 Қобулу хуш ҳавосини соғиниб,  
 Ҳинддин гарм бордингиз ул дам,  
 Қўрдингиз топтингиз экин анда  
 Ишрату айш бирла нозу ниам.  
 Биз дағи ўлмадук биҳамдиллоҳ,  
 Гарчи кўп ранж эдию беҳад ғам.  
 Ҳаззи<sup>10</sup> нафсийю машаққати баданий,  
 Сиздин ўтти ва ўтти биздин ҳам.

Бу рамазонни «Ҳашт биҳишт» боғида ўткарилди. Ҳар таровиҳни ғул била ўталди. Ун бир ёшимдин бери икки рамазон ийдини паёпай бир ерда қилгон эмас эдим. Утган рамазон ийди Ограда бўлуб эди. Бу қонда ҳалал топмасун деб, якшанба салх оқшоми ийд қила Секрийға борилди. Секрийда солгон «Боғи фатҳ»нинг ғарб шимол тарафидағи тош суфа тайёр бўлуб эди. Ул суфа устида оқ уй тикиб, анда ийд қилилди. Оградин отлангон охшоми Мир Али қўрчини Шоҳ Ҳасанға<sup>11</sup> Таттаға йиборилди. Қанжафаға хили майли бор эди, тилаб эди, Қанжафа<sup>12</sup> йиборилди.

Якшанба куни зилқабда бешида соҳиб узр бўлдум, ўн етти кунга тортти.

Одина мазкур оининг йигирма тўртида Дулпур сайриға борилди. Кечаси ярим йўлда бир ерда уюхлаб, сабоҳи Султон Искандарнинг бандиға келиб туштум. Бандтин қуйироқ тоғнинг туганишида қизил иморат

<sup>10</sup> Қ. б. — Хатари.

<sup>11, 12</sup> Қ. б. — Қатжафа.

тошидин якпора тоше тушубтур. Устод Шоҳ Муҳаммад сангтарошни келтуруб, буюрдумким, агар якпора уй тарош қилиб бўлур, худ якпора қилсунлар. Агар паст бўлса, иморат учун ҳамвор қилгон тошда якпора ҳавз қозғайлар.

Дулпурдин Борий сайрига борилди. Тонгласи Борийдин отланиб, Борий била Чанбал орасидаги тоғдин ўтуб, Чанбал дарёсини сайр қилиб ёнилди. Ушбу оралигдаги тоғда обнус йиғочини кўрдук. Мевасини тунд дейдурлар. Обнус йиғочининг оқи ҳам бўлур эмиш. Бу тоғда аксар оқ обнус эди. Борийдин бориб, Секрийни сайр қилиб, чаҳоршанба куни ушбу ойнинг йигирма тўққузида Ограга келдук.

Ушбу кунларда Шайх Боязиддин паришон хабарлар айтадурлар эди. Султон Али туркни йигирма кунлук мийод била Шайх Боязидқа йиборилди.

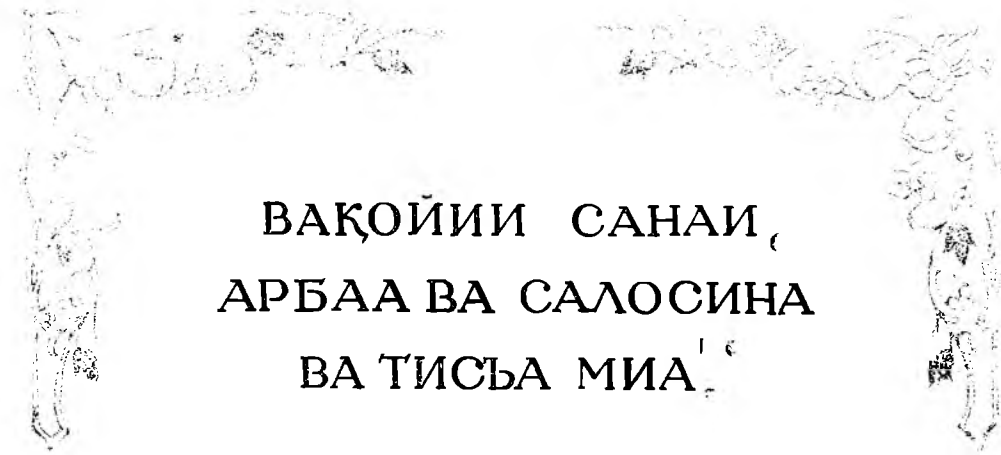
Одина куни зил-ҳижжа ойининг иккисида қирқ бир қатла ўқур вирдни бунёд қилдим. Ушбу айёмда бу байтимни:

Кўзу қошу сўзу тилиниму де,  
Қаду хадду сочу белиниму де. —


беш юз тўрт вазнда тақтиъ қилдим. Бу жиҳатдин рисола тартиб берилди. Бу кун яна соҳиб узр бўлдум, тўққуз кунга торгти.

Панжшанба куни зил-ҳижжа ойининг йигирма тўққузида Қўл ва Санбал сайрига отланилди.





## ВАҚОЙИИ САНАИ, АРБАА ВА САЛОСИНА ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>



Шанба кун муҳаррам ойининг ғуррасида Қўлга туштук. Дарвеш Али Юсуфни Ҳумоюн Санбалда қўюб эди. Қутб Сервонийни ва бир пора рожаларни дарёдин ўтуб урушуб, яхши босибтурлар. Қалин киши ўлтуруб, бир пора бош ва бир фил йиборибтур. Қўлда эканда келтурдилар. Икки кун Қўлни сайр қилиб, Шайх Ғўран истидъо қилгон учун, анинг уйиға туштук. Зиёфат қилиб, пешкашлар торгти. Андин отланиб, Утрули тушулди.

Чаҳоршанба Ганг дарёсидин ўтуб, Санбал кентларида қўнулди.

Панжшанба кун Санбалға туштук. Икки кун Санбални сайр қилиб, шанба саҳари Санбалдин мурожаат қилилди.

---

<sup>1</sup> Тўққиз юз ўттиз тўртинчи (1527) йил воқиялари.

Якшанба куни Скандарада Ров Сервонийнинг уйига туштук. Ошлар тортиб, хизматгорлик қилди. Андин субҳдин бурун отланилди. Йўлда бир баҳона билан элдин айрилиб, чисолиб, Огранинг бир қуруқчиғача ёлғуз келдим. Эл андин сўнг кейиндин келиб қўшулди. Намоз пешин Ограга тушулди.

Якшанба куни муҳаррам ойининг ўн олтисида иситтим, титрадим, навбат-навбат бўлди. Йигирма беш-йигирма олти кунга тортти. Дору-йи кор ичтим. Охир басит ярашти, уйқусизлиғ ва ташналиғдин бисёр ташвиш торттим. Бу мараз айёмида уч-тўрт рубой айтилди. Ул жумладин бири будур:

Жисмимда иситма кунда маҳкам бўладур,  
Кўздин ўчадур уйқу чу охшом бўладур.  
Ҳар иккаласи ғамим билан сабримдек,  
Борғон сайн бу ортадур, ул кам бўладур.

Шанба куни сафар ойининг йигирма секкизида Фахр Жаҳонбегим ва Хадича Султонбегим — Амма бегимлар келдилар. Кема билан бориб, Скандарободдин юққорроқ мулозамат қилдим.

Якшанба куни Устод Алиқули улуг қозон билан тош отти. Агарчи тоши йироқ борди, вале қозон пора-пора бўлди. Бир пораси жамиёни бости. Бу жумладин секкиз киши ўлди.

Душанба куни рабиул-аввал ойининг еттисида Секрийни сайр қила отландим. Кўлнинг ичида буюрғон мусамман суфа тайёр бўлуб эди. Кема билан бориб, шомиёна тиктуруб, маъжун ихтиёр қилдук. Секрий сайридин ёниб келиб, душанба охшоми рабиул-аввал ойининг ўн тўртида ғазо нияти билан Чандерий азиматиға сафар қилиб, уч қуруқчиға йўл келиб, Жалисирға тушулди. Икки кун эл яроқ ва истиъдод қилур учун туруб, панжшанба куни кўчуб, Анворға тушулди. Анвордин кемага кириб, Чандвордин чиқтук. Андин кўч бар кўч юруб, душанба куни ойининг йигирма секкизида Канор гузарида тушулди.

Панжшанба куни рабиул-охир ойининг иккисида мен дарёдин ўт-тум. Тўрт-беш кун ул юзда-бу юзда черик эли ўтгунча макс бўлди. Бу неча кунда паёпай кемада ўлтуруб, маъжун ейилди. Чанбал дарёсининг қотилиши Канор гузаридин бир-икки қуруқ юққорроқтур, одина куни Чамбал дарёсида кемада ўлтуруб, қотилишидин ўтуб, ўрду келилди.

Агарчи Шайх Боязиддин сариҳ мухолафат воқия бўлмайдур эди, вале ҳаракот ва афъолидин яқин бўлуб эдиким, мухолафат доияси бор. Бу маслаҳатқа Муҳаммад Али жанг-жангни черикдин айриб йиборилдиким, Қануждин Муҳаммад Султон мирзо ва ул навоҳидағи салотин ва умаро мисли, Қосим Ҳусайн Султон, Биҳуб<sup>2</sup> Султон, Малик Қосим,

<sup>2</sup> Қ. б. — Темур Биҳиб.

Қўлий<sup>3</sup>, Абул-Муҳаммад найзабоз, Минучеҳрхон оға-иниси Дарёхоний-лари била жамъият қилиб, Сирвордағи муҳолиф афгонлар устига юругайлар. Шайх Боязидни тилагайлар, агар эътиқод била келиб қўшулса, била юругайлар. Агар келмаса, аввал анинг дафъини қилгайлар. Муҳаммад Али бир неча фил тилади, ўнча фил берилди. Муҳаммад Алига рухсат бергандин сўнг Бобочўхраға ҳам фармон бўлдиким, бориб, буларға қўшулгай. Канордин бир кўч кема била келилди.

Чаҳоршанба куни рабиул-охир ойининг секкизида Қолпийнинг бир куруҳида тушулди. Бобо Султон Султон Саидхоннинг туққон иниси Султон Халил Султоннинг ўғли бу юртта келиб, мулозамат қилди. Утган йил оғасидин қочиб келиб, Андароб ҳадидин яна пушаймон бўлуб, ёниб, Қошғарнинг ёвуғиға етганда хон Ҳайдар мирзони ўтрисиға йибориб, ёндурубтур.

Тонгласи Қолпийда Оламхоннинг уйига тушулди. Ҳиндустон тариқи била ош ва таом тортиб, пешкаш қилди.

Душанба куни ойнинг ўн учида Қолпийдин кўчулди. Одина куни Эрижға туштук. Шанба куни Боязидға тушулди.

Якшанба куни ойнинг ўн тўққузида олти-етти минг кишини Чин Темур Султонға бошлатиб, Чандирий устига ўзумиздин илгарроқ йиборилди. Борғон илғор беклари: Боқи мингбеги, Турдибек Қўчбек, Ошиқ баковул, Мулло Опоқ, Муҳсин дўлдай, Ҳиндустон бекларидин: Шайх Гўран.

Одина куни ойнинг йигирма тўртида Қачванинг яқиниға тушулди. Қачва элига истимолат бериб, Қачвани Бадриддиннинг ўғлиға берилди.

Қачва таврғина ердур. Атрофида кичикрак-кичикрак тоғқиналар тушубтур. Қачванинг шарқ жанубидағи тоғининг орасида банд солибтурлар, улуғ кўл бўлубтур, гирдо-гирди беш-олти куруҳ бўлгай. Бу кўл Қачванинг уч тарафини иҳота қилибтур. Ғарб шимол тарафида андак ер қўруқтурким, дарвозаси ўшул тарафдур. Бу кўлнинг ичида кичиккина кемалар бор, уч-тўрт киши сиққунча. Ҳар қачон қочарлари бўлса, кемаларга кириб, сувнинг ичига кирарлар. Қачваға етгунча яна икки ерда ушмундоқ тоғ орасида банд солиб, кўллар қилибтурлар, Қачва кўлидин кичикрак.

Қачвада бир кун туруб, жалд муҳассиллар ва қилин белдорларни тайин қилилдиким, йўлнинг чақир-чуқурини рост қилиб, жангалларни кесгайларким, аробалар ва қозон беташвиш ўтгай. Қачва била Чандирий ораси жангаллиқ ер воқиё бўлубтур.

Қачвадин ора кўнуб, Чандирийнинг уч куруҳида Бурҳонпур суйини ўтуб туштук. Чандирийнинг арки тоғ устида тушубтур. Тош қўрғони ва шаҳри тоғ орасида воқиё бўлубтур. Ҳамвор йўликим, ароба юрур, қўр-

<sup>3</sup> Қ. б. — Қўдий.

гонининг тубидин ўтар. Бурҳонпурдин кўчуб, ароба маслаҳатиға бир қуруҳ Чандирийдин қўйироқдин юрулди.

Орада қўнуб, сешанба кунининг йигирма секкизида Баҳжатхоннинг ҳавзининг ёқасида банд устида туштум. Тонгласиға отланиб, булжор-булжор қўрғоннинг гирдо-гирдининг гул ва бронғор ва жвонғорға қисмат қилилди. Устод Алиқули тош отар учун бир боғда ясси ерни ихтиёр қилди. Муҳассиллар ва белдорлар тайин бўлдиким, қозон қурари учун булжор қўпарғайлар. Жамиъ черик элига фармон бўлдиким, тўра ва шоту ва навқари тўраниким, қалъагирлик асбобидур, тайёр қилғайлар.

Чандирий бурун Мандов подшоҳлариға тааллуқ экандур, Султон Носириддин ўлганидин сўнг бир ўғли Султон Маҳмудким, ҳоло Мандовдадур, Мандовға ва ул навоҳиға мутасарриф бўлур. Яна бир ўғли Муҳаммадшоҳ оглиқ Чандирийни иликлаб, Султон Искандарға илтижо келтурур. Султон Искандар ҳам қалин чериклар йибориб, анинг ҳомиси бўлур. Султон Искандардин сўнг Султон Иброҳимнинг замонида Муҳаммадшоҳ ўлар, Аҳмадшоҳ отлиқ кичиккина ўғли қолур. Султон Иброҳим Аҳмадшоҳни<sup>4</sup> чиқариб, ўз кишисини қўяр. Роно Санго Иброҳимнинг устига черик тортиб, Дулпур келганда беклари муҳолафат қилурлар. Ушул фурсатта Чандирий Сангонинг илигига тушар. Миндний Ров отлиқ улуг муўтабар кофирға берур. Бу фурсатта тўрт-беш минг кофир била Миндний Ров Чандирий қўрғонида эди. Оройишхоннинг ошнолиғи бор экандур. Оройишхон била Шайх Гўранни йибориб, иноят ва шафқат сўзлари айтилди. Чандирийнинг мубодаласига Шамсободини ваъда қилилди. Бирикки эътиборлиқ кишиси чиқти. Билмон, эътимод қилмадиму, ё қўрғониға ишондиму, — ислоҳ иши сомон топмади.

Чандирий қўрғониға зўрламоқ азимати била сешанба сабоҳи жумодил-аввал ойининг олтисида Баҳжатхоннинг ҳавзидин кўчуб, қўрғоннинг яқинидағи ўрта ҳавзининг ёқосида тушулди. Ушбу сабоҳ келадурганда Халифа бир-икки хат олиб келди. Мазмуни буким, Пурабға<sup>5</sup> тайин бўлгон черик беҳисоб бориб, урушуб, шикаст топибтурлар, Лакнавани ташлаб, Қанужға келибтурлар. Қўрдумким, бу жиҳаттин Халифа бисёр мутараддид ва пурдағдаға.

Мен дедимким: «Тараддуд ва дағдаға беважҳаст, ҳарчи тақдири худост ғайри он намешавад. Чун ин кор дар пешаст, азин мақула дам на-

<sup>4</sup> Л. б. — Муҳаммадшоҳ.

<sup>5</sup> Л. б. — Пуран.

мебояд зад, ва фардо ба қалъа зўр оварем. Баъдазон ҳарчи рўй диҳад бубинем»<sup>6</sup>.

Булар худ аркини беркитган экандурлар. Тош қўрғонда баройи мас-лаҳат бирин-иккин киши юрур экандур. Бу охшом ҳар тарафдин черик эли тош қўрғонга чиқтилар. Оз-оғлоқ кишиси бор эди, чандон уруш ҳам бўлмади. Қочиб аркка чиқтилар.

Чаҳоршанба сабоҳи жумадил-аввал ойининг етгисиди черик элига фармон бўлдиким, яроғланиб, булжорлик булжорига бориб, уруш анги-зи қилғайлар. Мен нақора ва алам била отланғоч, тўшлуқ-тўшидин зўр келтурғайлар. Уруш қизигунча нақора ва аламини мавқуф қилиб, ўзум устод Алиқулининг тош отарини тафарруж кўра бордим. Уч-тўрт тош-отти. Чун ери боғдайсиз ва фасили асру мустаҳкам ва тамом тошдин эди, коргар келмади.

Мазкур бўлуб эдиким, Чандирийнинг арки тоғ устида воқиъ бўлуб-тур, бир тарафида сув жиҳатидин дутаҳи қилибтурлар. Бу дутаҳининг фасили тоғдин қуйидур, бир зўр келтурур ер бу ердур. Ғулнинг ўнг қўли ва сўл қўли ва хосса тобинга бу ер булжар тегиб эди. Ҳар тарафдин уруш солдилар. Бу ердин кўпрак зўр келтурдилар. Юққоридин куффор ҳар неча тош оттилар, ўт ёндуруб солдилар, бу йигитлар ёнмадилар. Охир тош қўрғоннинг фасили бу дутаҳининг фасилига етган ердин Шо-ҳим юзбеги чиқти, яна икки-уч ердин ҳам йигитлар тормошиб чиқтилар. Дутаҳидағи кофирлар қоча бердилар, дутаҳи олилди.

Юққоридағи қўрғонда мунча ҳам урушмадилар, бот қочтилар. Ға-лаба киши тормошиб, юққориғи қўрғонга чиқтилар. Андак фурсаттин сўнгра кофирлар тамом яланғоч бўлуб келиб, уруша кириштилар. Ғала-ба элни қочуруб, фасилдин учурдилар. Бир неча кишини чопқулаб, зо-йиъ қилдилар. Фасилнинг устидин бот борғонларининг жиҳати бу экан-дурким, олдурурларини жазм қилиб, хотунларини<sup>7</sup> тамом чопқулаб, ўл-туруб, ўзларига ўлумни кўруб, яланғоч бўлуб, урушқа келмишлар. Охир тўш-тўшдин зўр қилиб, фасил устидин қочурдилар. Икки юз-уч юз кофир Миндний Ровнинг ҳаволисига кирди. Ушбу ҳаволида аксар ўзлари бир-бирларини ўлтурубтур. Андоқким, бириси бир қилични олиб турубтур, ўзгалари бирар-бирар рағбат била бўюнларини узотиб турубтур. Аксар бу дастур била дўзахқа борди.

<sup>6</sup> «Ташвишланиш, ҳовлиқиш важсиздир. Худонинг тақдири нима бўлса, шундан бошқаси бўлмайди. Бу иш олдинда бўлгани учун, бу тўғрида ҳеч нарса демаслик керак. Индинга қалъага зўр уриб кўрамин. Шундан кейин нима юз берса, кў-рармин».

<sup>7</sup> Лондон босмасида «хотунларини» сўзидан кейин صورتлар *صورتيلار* сўзи бор бу аниқланмади.

Тенгри инояти била мундоқ номдор қўрғон алам ва нақорани келтурмай, бажид уруш солмай-ўқ икки-уч кирийда фатҳ бўлди. Чандирийнинг ғарби-шимол тарафидаги тоғнинг устида куффорнинг бошидин калла манора қўпорилди. Бу фатҳнинг тарихига «фатҳи дорул-ҳарб» лафзини тарих топиб эдилар. Мен мундоқ боғладим:

Буд чанде мақоми Чандирий  
 Пур зи куффору дорул-ҳарб.  
 Фатҳ кардам баҳарб қалъаи ў,  
 Гашт тарих «Фатҳи дорул-ҳарб»<sup>8</sup>.

Чандирий тавре вилоят воқий бўлубтур. Атроф ва навоҳийсида оқар сув хили бор. Арки тоғнинг устида тушубтур, ичида тошдин улуғ ҳавз қозибтурлар. Яна бир улуғ ҳавз ушбу дутаҳида эдиким, ўшул ердин зўрлаб олилди. Вазий ва шарифнинг иморати тамом тошдин, улуғларининг иморатларини такаллуф била тарошида тошдин қилибтурлар. Резапой элининг иморати ҳам тошдин, ғояташ тарошида эмас, пўшиши сафол ўрнига тахта санглар била қилибтурлар. Қўрғонининг олида уч улуғ ҳавздур. Атроф ва жавонибида бурунги ҳукком бандлар солиб, ҳавзлар қилибтурлар. Ери баланд воқий бўлубтур. Битвий деб бир дарё-часи бор, Чандирийдин уч куруҳ бўлғай. Ҳиндустонда Битвий суйи хўб-луқ ва хуш таъмлиқ била машҳурдур, тавр дарёғина воқий бўлубтур. Ўртасида парча-парча қиёлар тушубтур, иморат қилмоққа муносиб. Оградин Чандирий жанубга боқа тўқсон куруҳ йўлдур. Чандирийда жудайнинг иртифои йигирма беш даражадур.

Тонгласи панжшанба куни қўрғон гирдидин кўчуб, Маллухоннинг ҳавзининг ёқасига тушулди. Бу ният била келилиб эдиким, Чандирий фатҳидин сўнг Рой Синг ва Бҳилстон ва Сорангпур устигаким, куффор вилоятидур, Салоҳиддин кофирға тааллуқ эди, юрулғай. Буларни олиб, Сангонинг устига Четурға юрулғай. Чун мундоқ паришон хабар келди, бекларни чарлаб, машварат қилиб, бу муфаттин ва ёғиларнинг шўр ва фитнасининг дафъига мутаважжих бўлмоқ ансаб ва авло кўрунди.

Чандирийни Аҳмадшоҳ мазкурғаким, Султон Носириддиннинг набераси бўлғай, берилди. Чандирийдин эллик лак холиса қилиб, шақдорлиғини Мулло Опоқға уҳда қилиб, икки-уч минг турк ва ҳиндустоний била Аҳмадшоҳқа кўмак қўюлди.

Бу ишларга сомон бериб, якшанба куни жумодил-аввал ойининг ўн бирида мурожаат азимати била Маллухоннинг ҳавзидин кўчуб, Бурҳонпур суйининг ёқасига туштук.

<sup>8</sup> Мазмуни: «Чандирий кўлдан буён кофирлар билан тўлган «дорул-ҳарб» эди. Унинг қалъасини урушиб қўлга киритдим, «фатҳи дорул-ҳарб» бунга тарих бўлди». (Бу тарих «абжад» ҳисобида 934 ҳ. й. бўлади, милодий билан 1527 йил).

Якшанбеҳийға Бондирдин Якка Хожа била Жаъфар Хожани йиборилдиким, Колпий кемаларини Қанор гузариға келтургайлар.

Якшанба<sup>9</sup> кунни ойнинг йигирма тўртида Қанор гузариға тушуб, фармон бўлдиким, черик эли ўта киришгайлар. Бу кунларда хабар келдиким, илгор борғонлар Қанужни ҳам ташлаб, Робирийға келибтурлар. Шамсобод қўрғонини Абул Муҳаммад найзабоз беркитган экандур. Қалин киши келиб, Шамсобод қўрғонини зўрлаб олибтурлар. Уч-тўрт кун черик дарёдин кечгунча ул юзда-бу юзда макс бўлди. Дарёдин ўтуб, кўчбаркўч Қануж сори юруб, қазоқ йигитларни муҳолифлардин хабар олғали илгари айирдук. Қанужға икки-уч кўч қола хабар келтурдиларким, бу тил тута борғонларнинг қорасини кўруб, Қануждин Маъруфнинг ўғли қочиб чиқибтур. Бибан ва Боязид ва Маъруф бизнинг хабаримизни топиб, Гангдин ўтуб, Қануж тўғриси Гангнинг шарқий тарафига гузарбандлиқ ҳабли била ўлтурубтурлар.

Панжшанба кунни жумодил-охир ойнинг олтисида Қануждин ўтуб, Ганг ёқасида ғарбий тарафида тушулди. Бизнинг йигитлар бориб, муҳолифларнинг бир неча кемасини зўрлаб олдилар. Юққоридин-қуйидин улўғ-кичик ўттуз-қирқ кема келтурдилар. Мир Муҳаммад жолабонни йиборилдиким, кўпрук солмоқға муносиб ер кўруб, кўпрук асбобини мавжуд қилғай. Ўрду тушгандин бир қуруқча қуйироқ ер хушлаб келди. Жалд муҳассиллар тайин қилилди. Кўпрук солур ернинг ёвуғида устод Алиқули қозон қуруб, тош отмоғ учун ер хушлаб, тош отмоққа иштиғол кўрсатти. Кўпрук боғлар ердин қуйироқ Мустафо Румий зарбзанлик аробаларини бир аролға кечуруб, аролдин зарбзан ота киришти. Кўпрукдин юққори мўлжар қўпорилиб эди. Туфакандозлар мўлжар устидин яхши туфақлар оттилар. Бир-икки навбат Малик Қосим мўғул ва баъзи йигитлар кема била кечиб оз-оз киши яхшилар уруштилар.

Бобо Султон ва Дарвеш ўн-ўн беш киши била ушбу далирлик била беҳисоб бир намоз шом кема била ўтуб, уруш йўқ, нима йўқ, яна ёниб келдилар. Бу ўтушларини хили маломат қилилди. Охир далир бўлуб, оз киши била Малик Қосим ёғини доирасиға уруб отқулаб, сиғиндурди. Муҳолифлар қалин киши бир фил била келиб, зўрладилар. Буларни тебраттилар. Кемага кириб, кемани юругунча фил етиб, кемани ғарқ қилди. Малик Қосим ул урушта ўлди. Бу неча кун кўпрук боғлағунча устод Алиқули яхшилар тош отти. Аввалғи кун секкиз тош отти, иккинчи кун ўн олти тош отти. Уч-тўрт кун ушмундоқ тош отти. Бу тошларни «Ғози қозони» била отти. Бу қозон ул қозон эдиким, Сангойи кофирнинг урушида тош отиб эди. Ул жиҳаттин ғозиға мавсум бўлуб эди. Яна бир улўғроқ қозон қууб эди, бир-ўқ тош отти, қозон синди. Туфакандозлар

• Қ. б. — шавба.

ҳам қалин туфак оттилар. Ғалаба кишини ва отни туфак била юмалаттилар. Нуфур қўллардин ҳам коргар била раҳрав киши ва от оттилар<sup>10</sup>.

Кўпрук иши ёвуғ етгач, чаҳоршанба куни жумодил-охир ойининг ўн тўққизида кўчуб, кўпрук устига келдук. Афғонлар кўпрук боғламоқни истибъод қилиб, тамасхур қилурлар экандур. Панжшанба куни кўпрук тайёр бўлди. Оз-оғлоқ яёқ ва Лоҳурий ўтуб, озроқча уруш бўлди.

Одина куни гўлдин хосса тобин ва ўнг қўл ва сўл қўл йигитлари ва туфакандозлар яёқ ўттилар. Афғонлар тамом яроғланиб, отланиб, филлари била келиб, зўр келтурдилар. Бир даст сўл қўл кишисини тебраттилар. Гул кишиси ва ўнг қўл кишиси тўхтаб уруб, ғанимларни ёндурдилар. Икки кишиси қалинидин тезроқ айрилиб чоптилар. Бирисини ўшонда-ўқ тушуруб олиб қолдилар. Яна бирининг отини ва ўзини қалин урдилар. Оти тўйлаб ёниб, ўз элининг орасида йиқилди. Ушул куни етти-секкиз бош келтурдилар. Қалин кишисига ўқ яраси ва туфак яраси бўлди. Кеч намоз дигаргача уруш эди.

Кеча тамом ўтганларни ёндурулди. Агар ушбу шанба охшоми киши ўткарилса эди, эҳтимоли бор эдиким, аксари иликка тушгай эди, вале хотирға бу еттиким, ўтган йил сешанба куни наврўз куни Секрийдин Санго уруши азимати била кўчуб, шанба куни ёғини бостук. Бу йил чаҳоршанба куни наврўз куни бу ёғиларнинг уруши азимати била кўчтук. Якшанба куни ғанимға зафар топсоқ ғаройиб воқиотидиндур. Бу жиҳатдин киши ўткарилмади.

Шанба куни урушға келмадилар, йироқдин ясоб турдилар. Ушбу кун аробаларни ўткарилди. Ушбу саҳар фармон бўлдиким, эл ўтгай. Нақора вақтида қаровулдин хабар келдиким, ғаним кишиси қочиб кетибтур.

Чин Темур Султонға ҳукм бўлдиким, черикни бошлаб<sup>11</sup>, ғанимни қавлағай. Муҳаммад Али жанг-жанг, Ҳисомиддин Али халифа, Муҳиб Али халифа, Қўки Бобо қашқа, Дўст Муҳаммад Бобо қашқа, Боқи Тошкандий, Вали Қизил бошлиқларни қовғунчи тайин қилилдиким, Султон била бўлуб, Султоннинг сўзидин чиқмагайлар. Суннат вақти мен ҳам ўтгум. Тевани ҳукм бўлди, қуйироқ кўрулган гузар била ўтгай.

Ул кун якшанба куни Бангармовнинг бир қоруҳида Қорасув ёқасига тушулди. Қовғунчиға тайин бўлғонлар яхши юрмайдурлар, Бангармовда тушган экандурлар. Ушбу намоз пешин Бангармовдин тебрабтурлар. Тонгласи Бангармовнинг олидағи кўлнинг ёқасига тушулди.

<sup>10</sup> л. бда: نفور قولاردىن هم كاركا بيله ره رواكيشى وآت انتيلار:  
қ. бда: نفور قوللاردىن هم كار كر بيله ره رواكيشى وآت انتيلار

(Бу жумланинг мазмуни очилмагани учун ҳар икки нусхавнинг шакли берилди).

<sup>11</sup> Л. б. — ташлаб.



Ушбу кун Тўхта Буга султон, кичик хон додамнинг ўғли, келиб, манга мулозамат қилди.

Шанба куни жумодил-охир ойининг йигирма тўққузидида Лакнави сайр қилиб келиб, Қўй суйидин ўтуб тушулди. Ушбу кун Қўй суйида гусл қилдим. Билмон, қулоғимга сув кирдим, ё ҳаво таъсиридин бўлдим, ўнг қулоғим тутти, вале бир неча кун хили оғриғи йўқ эди.

Удга бир-икки кўч қола Чин Темур Султондин киши келдиким, ғаним Сару дарёсининг ул юзида ўлтурубтур, кўмак йиборсунлар. Қазок бошлиқ мингқа чоғлиқ йигитни гул кишисидин кўмак айирдук.

Шанба куни ражаб ойининг еттисида Удтин икки-уч куруҳ юққорроқ Гагар била Саруниг қотилишида тушулди.

Ушбу кунгача Уд тўғрисида Саруниг нари юзида Шайх Боязид бор экандур. Хат йибориб, Султон била сўзлашадур экандур. Анинг ҳиялини Султон маълум қилиб, намоз пешин Қарочага киши йибориб, дарё кечмак бўлурлар. Қароча Султонга қўшулғоч бетаваққуф сувдин ўтарлар. Элликча отлиғи уч-тўрт фил била бор экандур, туруш беролмай, қочарлар. Бир неча киши тушуруб, бош кесиб йибордилар. Беҳуб Султон ва Турдибек ва Бобочухра, Қўчбек, Боқи шиғовул Султондин сўнгра кечарлар. Булардин бурунроқ бурно кечганлар Шайх Боязидни намоз шомгача қовларлар. Шайх Боязид ўзини жангалга солиб қутулур. Чин Темур Султон кеча Қора сув ёқасига тушуб, ярим кеча отланиб, ёғи кейинича сурарлар. Қирқ куруҳча йўл бориб, кўч ва сабиҳиси<sup>12</sup> бўлғон ерга етарлар. Алар қочқон экандурлар. Бу ердин чопқунчи ҳар тарафга айрилур. Боқи шиғовул бир неча йигит била ёғининг кейинича суруб, кўч ва сабиҳисига етиб афғонларнинг ясирини келтурдилар.

Бир неча кун Уднинг ва бу навоҳининг забт ва рабти учун бу юрта таваққуф бўлди. Удтин етти-секкиз куруҳ юққори Сару дарёсининг ёқасини овлоқ ер деб таъриф қилдилар. Мир Муҳаммад жолабонни йиборилди. Гагар суйининг ва Сару суйининг гузарини кўруб келди. Панжшанба куни ойининг ўн иккисида овламоқ хаёли била отландим.

# ВАҚОЙИИ САНАИ ХАМСА ВА САЛОСИНА ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>

дина куні муҳаррам ойининг учиди Аскарій-  
никим, Чандирій юрушидин бурунроқ Мултон  
маслаҳатиға тилаб эдим, келиб, хилватхонада  
мулозамат қилди. Тонгласи Хондамир муаррих ва Мавлоно Шихоб  
муаммойи ва Мир Иброҳим қонуний Юнус Алининг қаробатиким, муд-  
дати мадид эдиким, мулозамат дояси била Ҳиридин чиқиб эдилар,  
келиб мулозамат қилдилар.

Якшанба намоз дигари ойнинг бешида Гувалёр сайри дояси била-  
ким, китобларда Голюр<sup>2</sup> битирлар, Жундин кечиб, Огра қалъасиға ки-

---

<sup>1</sup> «Тўққиз юз ўттиз бешинчи (1528) йил воқиалари».

<sup>2</sup> Қ. б. — Коллур.

риб Фахрижаҳонбегим била Хадича султонбегим билаким, ўшул икки-уч кунда Қобулға азимат қилмоқчи эдилар, хайр бод қилиб, отландим. Муҳаммад Замон мирзо рухсат тилаб, Ограда қолди. Ушул кеча уч-тўрт куруҳ йўл юруб, улуғ бир кўл ёқасида тушуб, ўй қувладук. Намозни эртарак ўтаб, отландук. Гамбир суйининг ёқасида тушланиб, намоз пешин андин отланиб, йўлда Мулло Рафиъ ясагон сафуфни кайфият учун толқон била чолиб ичтук. Бисёр бадхур ва бемаза келди.

Кеч намоз дигар Дулпурнинг бир куруҳида ғарб сори боғ ва иморатифаким, буюрулуб эди, келиб туштум. Бу боғ ва иморат буюрғон бир тоғнинг тумшугининг туганиши воқия бўлубтур. Бу тоғ туганиши тумшуқ якпора қизил иморат тошидиндур. Муни буюруб эдимким, бу тоғни қозиб, ерга еткургайлар. Агар якпора тошдин онча баланд қолсаким, якпора тошдин иморат тарошласа бўлғай, худ иморат тарош қилғайлар. Агар онча баланд қолмаса, бу якпора тошдин ҳамвор бўлғон саҳнда ҳавз қозилғай. Онча баланд тоғ қолмайдурким, якпора тошдин иморат бўлғай. Устод Шоҳ Муҳаммад сангтарошқа буюрулдимким, бир калладор мусамман ҳавз бу якпора саҳн бўлғон тошнинг устида тарҳ қилди. Ҳукм бўлди: сангтарошлар бажид машғул бўлғайлар.

Бу якпора тошдин ҳавз буюрғон ернинг шимоли қалин дарахтлардур: анба ва жомин ва ҳар навъ дарахттин. Бу дарахтларнинг орасида бир даҳи дардаҳ чоҳе буюруб эдим, ул чоҳ итмомиға ета ёвушубтур. Бу чоҳнинг суйи ул ҳавзға борур. Бу ҳавзнинг ғарб шимолида Султон Искандар банде солибтур. Банднинг устида иморатлар қилибтур. Бандтин юққори пашкол сувлари йиғилиб, улуқ кўл бўлур. Бу кўлнини шарқ атрофи боғдур. Кўлнинг шарқ тарафида ҳам буюрдумким, якпора тошдин суфанамолар тарош қилғайлар. Ғарб тарафида масжид буюрулди. Сешанба ва чоршанба бу маслаҳатлар учун Дулпурда турулди.

Панжшанба куни отланиб, Чанбал дарёсидин ўтуб, намоз пешинни дарё ёқасида қилиб, икки намоз орасида Чанбал ёқасидин тебраб, намоз шом била намоз хуфтан орасида Каворий суйидин ўтуб туштук. Ёғин жиҳатидин сув улуғ бўлуб, отни уздурур эди, кема била ўттук.

Тонгласи одина куниким, ошур эди, андин отланиб, йўлда бир кентта тушланиб, намоз хуфтан Гувалёрдин бир куруҳ шимол сари бир чорбоғдаким, мен ўтган йил буюруб эдим, келиб туштум.

Тонгласи намоз пешиндин сўнг отланиб, Гувалёрнинг шимолий пушталарини ва намозгоҳини сайр қилиб келиб, Гувалёрнинг Ҳотипул отлиқ дарвозасидинким, Рожа Мон Сингнинг иморати бу дарвозаға пайвасттур, кириб Рожа Бикраможитнинг иморатлариғаким, Раҳимдод анда ўлтуруб эди, кеч намоз дигар келиб туштум.

Ушбу кеча қулоғимнинг ташвиши жиҳатидин ва моҳтоб ҳам боис эди, афюн ихтиёр қилдим. Тонгласи афюн хумори бисёр ташвиш

берди. Хили қай қилдим<sup>3</sup>. Бовужуди хумор Мон Сингнинг ва Бикраможитнинг иморатларини тамом юруб, сайр қилдим, ғариб иморатлардур. Агарчи бўлук-бўлук ва бесиёқдур, бу иморатлар тамом санги тарошидадиндур. Борча рожалар иморатларидин Мон Сингнинг иморатлари яхшироқ ва олийроқтур. Мон Синг иморатининг томининг бир зилъи шарқ соридур. Бу зилъни ўзга зилъларга боқа кўпрак такаллуф қилибтур, баландлиғи тахминан қирқ-эллик қари бўлғай, тамом санги тарошидадин, юзини гач била оқортибтурлар. Баъзи ерда тўрт табақа имораттур, икки қуйиғи табақаси хили қоронғудур, андак ёруғлуғи муддате ўлтурғондин сўнгра зоҳир бўладур, буларни шамъ била юруб сайр қилдук. Бу иморатнинг ҳар зилъида беш гунбазтур. Бу гунбазларни ораларида кичик Ҳиндустон дастури била чорсу-чорсу гунбазчалардур. Бу беш улук гунбазларнинг устига зарандуд қилғон мис тангаларини қадабтурлар. Бу томларнинг ташқарисини яшил коши била кошикорлиқ қилибтурлар. Яшил коши била гирдо-гирдини тамом кела дарахтларини кўрсатибтурлар. Шарқ сойиғи зилъининг буржида Ҳотийпулдур. Пилни «ҳотий» дерлар, дарвозани «пул». Бу дарвозанинг чиқишида бир филнинг суратини мужассам қилибтурлар, устида икки филбон ҳам қилибтурлар; биайниҳи фил, хили мушобиҳ қилибтурлар. Бу жиҳаттин «Ҳотийпул» дерлар. Тўрт табақа иморатким бор, боридин қуйиғи табақасининг бу мужассам фил сори равзани бор, андин фил ёвуқ кўрунадур. Юққориғи мартабаси худ мазкур бўлғон гунбазлардур. Иккинчи табақасида ўлтурур уйларидур. Бу уйлар ҳам чуқур ерларда воқиъ бўлубтур. Агарчи Ҳиндустоний такаллуфлар қилибтурлар, вале беҳавороқ ерлардур.

Мон Синг ўғли Бикраможитнинг иморатлари қўрғоннинг шимоли сори ўртада<sup>4</sup> воқиъ бўлубтур. Ўғлининг иморатлари отасининг иморатича эмас, бир улук гунбаз қилибтур, хили қоронғу, муддате турғондин сўнгра равшанлиқ зоҳир бўладур. Бу улук гунбазнинг остидағи бир кичикрак имораттур, анга худ ҳеч тарафлин ёруғлуқ кирмас.

Ушбу улук гунбазнинг устида Раҳимдод бир кичикрак толорғина қилибтур. Раҳимдод ушбу Бикраможитнинг иморатларида ўлтурубтур. Ушбу Бикраможитнинг иморатларидин бир йўле қилибтурларким, отасининг иморатлариға борур. Тошқоридин асло маълум эмас, ичкаридин ҳам ҳеч ер кўрунмас, баъзи ердин ёруғлуқ кирар, тавр йўледур.

Бу иморатларни сайр қилиб, отланиб Раҳимдод солғон мадрасани кезиб, қўрғоннинг жанубий тарафида бир улук ҳавзнинг ёқасида Раҳимдод солғон боғчани тафарруж қилиб, кеч ўрду тушган чорбоғқа келдук.

Бу боғчада хили гуллар тикибтур. Хушранг қизил канир **хили бор**. Бу ерларнинг канири гули шафтоли бўлур. Гувалёрнинг канири қип-

<sup>3</sup> Л. б. — «қилдим» урнида «кардам».

<sup>4</sup> Қ. б. — ўтарда.

қизил хушранг канирлардур. Бир пора қизил канири Гувалёрдин Огра боғлариға келтуруб эктурдум.

Бу боғ жанубида бир улук кўлдур. Пашкол сувлари бу кўлда йиғилур. Бу кўлнинг ғарбида бир баланд бутхонадур. Султон Шамсиддин Илтамиш<sup>5</sup> бу бутхонанинг ёнида бир масжиди жомий солибтур. Бу бутхона хили баланд бутхонадур. Қўрғонда мундин баландроқ иморат йўқтур ва Дулпурнинг тоғидин Гувалёр қўрғони ва бутхона мушаххас кўрунур. Дерларким, бу бутхонанинг тошларини тамом ушбу улук кўлдин қозиб олибтурлар. Бу боғчада бир йиғоч толор қилибтур, пастроқ, беандомроқ. Боғчанинг эшигида Ҳиндустоний вазълиқ бемаза айвонлар қилибтур.

Тонгласи намоз пешин Гувалёрнинг кўрмаган ерларининг сайри дояси бида отланиб, Мон Сингнинг қўрғонидин тошқориғи Бодалгар отлиқ иморатини кўруб, Ҳотийпул дарвозасидин кириб, Удво<sup>6</sup> деган ерга бордук. Бу Удво<sup>7</sup> деган ер қўрғоннинг ғарбий тарафида бир кўл воқий бўлубтур. Агарчи бу кўл бир фасилдинким, тоғ устида қилибтурлар, тошқоридур, вале бу кўлнинг даҳанасида яна икки мартаба баланд фасиллар қилибтурлар. Бу фасилларнинг баландлиги ўттуз-қирқ қари ёвушур. Ичкариғи фасил узунроқтур ва баландроқтур. Бу фасил кўлнинг бу юзидаги ва ул юзидаги қўрғон фасилиға пайваст бўлубтур. Бу фасилнинг ўртасида бу фасилдин пастроқ яна бир фасил иприбтурлар. Бу фасил сар-тосар эмас, обрўд маслаҳатиға бу фасилни игиргандурлар. Бу фасилнинг ичида сув олмоқ учун войине қилибтурлар, ўн-ўнбеш зийна бида сувға етар. Бу улук фасилнинг войинлиқ фасилиға чиқар эшигининг устида Султон Шамсиддин Илтамишнинг<sup>8</sup> отини тошда қазиб, битибтурлар, тарихи: «санаи салосина ва ситта миадур<sup>9</sup>».

Бу тошқориғи фасилнинг тубида қўрғондин тошқори улук кўл тушубтур, голибоким, кам бўлур кўл эмас, обрўдға бу кўл суйи борур. Бу Удвонинг<sup>10</sup> ичида яна икки улук кўлдур. Қўрғон эли бу кўлларнинг суйини ўзга сувларға таржиқ қилурлар. Бу Удвонинг уч тарафи якпора тоғ воқий бўлубтур. Тошининг ранги Биёна тошларидек қизил эмастур, бир нима берангроқтур.

Бу Удвонинг<sup>11</sup> атрофидағи якпора қиёларни қозиб, улук-кичик мужасам бутлар тарош қилибтурлар. Жануб тарафи бир улук буттур, баландлиғи тахминан йигирма қари бўлғай. Бу бутларни тамом яланғоч, бесатри аврат кўрсатибтурлар.

<sup>5</sup> Таржималарда — Илтутмиш.

<sup>6, 7</sup> Таржималарда — Урво.

<sup>8</sup> Таржималарда — Илтутмиш.

<sup>9</sup> Олти юз ўттуз (ҳижрий) йил демак бўлиб, милодий йил ҳисобича, 1232/33 йилга тўғри келади.

<sup>10, 11</sup> Таржималарда — Урво.

Удвонинг<sup>12</sup> ичидаги икки улуқ кўлнинг атрофида йигирма-йигирма беш чоҳ қозибтурлар. Бу чоҳлардин сув тортиб, сабзикорлиқлар қилиб ва гуллар ва дарахтлар экибтурлар. Удво<sup>13</sup> ёмон ер эмас, тавр ередур. Айби атрофидаги бутлардур. Бутларни ҳам буюрдумким бузгайлар. Удводин<sup>14</sup> яна қўрғонга чиқиб, Султоний пулнинг ўзиниким, кофирлар замонидин бери бу дарвоза масдуд экондур, тафарруж қилиб, намоз шом Раҳимдод солгон боғчага келиб туштум, ул охшом ўшул боғчада-ўқ бўлдум.

Сешанба кuni ойнинг ўн тўртида Роно Сангонинг Бикраможит отлиқ иккинчи ўглидинким, онаси Падмовати била Рантапур<sup>15</sup> қалъасида эдилар, кишиларни келди. Гувалёр сайрига отлангондин бурун ҳам Бикраможитнинг улқ эътиборлиқ Асук отлиқ ҳиндусидин кишилар келиб, қуллуқ ва хизматгорлиқ изҳорини қилиб, ўзига етмиш лаклик ваҳжи истиқомат истидъо қилиб эди. Андоқ муқаррар қилиб эдиким, Рантапурни топшургай. Муддаосидек, парганалар иноят қилиб, кишиларига рухсат бердук. Гувалёр сайрига бориладур эди, ул кишиларига Гувалёрда мийод қилдук. Мийоддин бир неча кун кейинроқ қолдилар. Бу Асук ҳинду Бикраможитнинг онаси Падмоватиға яқин уруқ бўлур эмиш. Бу кайфиятни оналиқ-ўғуллуққа ҳам изҳор қилибтур. Улар ҳам бу Асук била муттафиқ бўлуб, давлатхоҳлиқ ва хизматгорлиқ қабул қилибтурлар.

Тож, кулоҳ ва зар камарким, Санго Султон Маҳмудни босиб, Султон Маҳмуд кофирнинг қайдиға тушганда бу таърифий тож ва кулоҳ ва зар камарни олиб, Султон Маҳмудни қўюб эди, ўшул тож ва кулоҳ ва зар камар Бикраможитта экандур, оғаси Ратапсинким, ҳоло отаси ўрниға роно бўлуб, Читурға қобиздур, тож, кулоҳ била зар камарни инисидин тилабтур. Бу бермайдур. Бу келган кишилардин тож, кулоҳ ва зар камарни манга сўзланибтур. Рантабурнинг мубодаласиға Биёнани тилабтур. Биёна сўзидин аларни ўтқариб, Шамсободни Рантабур мубодаласиға ваъда қилдук. Ушул кuni-ўқ бу келган кишиларига хилъатлар кийдуруб, тўққуз кунда Биёнаға келмоқ мийоди била рухсат берилди.

Бу боғчадин отланиб, Гувалёрнинг бутхоналарини сайр қилдук. Баъзи бутхоналар ду ошёна, се ошёна, ошёнлари пастроқ, қадимий вазълиқ, изорасида тамом мужассам суратлар тошдин қозибтурлар. Баъзи бутхона мадраса вазълиқ, пешгоҳида улқ ва баланд гунбаз, мадраса ҳужраларидек ҳужралариким бор, ҳар ҳужранинг устида тапг-тапг гунбазлар тарошида тошдин қилибтурлар. Қуйиғи ҳужраларида мужассам тошдин бутлар тарош қилибтурлар. Бу иморатларни тафарруж қилиб, Гувалёрнинг ғарбий дарвозасидин чиқиб, Гувалёр қўрғонининг жануб тарафидин эврулуб, сайр қилиб, Раҳимдод солгон чаҳорбоғқаким, Ҳотийпулнинг олидадур, келиб туштум. Раҳимдод тўй ишинин бу чорбоғда тайёр қилиб эди,

<sup>12, 13, 14</sup> *Таржималарда Урво.*

<sup>15</sup> Бу сўз ҳар иккала нусхада турлича, яъни Лондон босмаси текстида «Рантабур», кўрсаткичида «Рантанбахур», Қозон босмасида эса «Рантапур» шаклида ёзилган.

яхши ошлар тортиб, қалин пешкашлар қилди, жинс ва нақддин тўрт лак пешкаши эди. Бу чорбоғдин отланиб, кеч ўз чорбоғимга келдим.

Чаҳоршанба куни ойнинг ўн бешиди Гувалёрнинг шарқи-жануби сори обшорниким, Гувалёрдин олти қуруқ йўлдуз, сайр қила бордим, мундин кечрак отланилгон экондур. Обшорғаким, кеч намоз пешин етиштук. Бир арғамчи баланд қиёдин бир тегирмон суйи шорилдоб тушадур. Бу сув тушар ердин қуйроқ улуг кўл бўлубтур. Бу обшордин юққори бу сув якпора қиёнинг устидин оқиб келадур. Бу сувнинг туби якпора тошдур. Ҳар ерда-ҳар ерда тушуб кўл бўлубтур. Бу сувнинг ёқаларида якпора парча-парча тошлар тушубтур, ўлтурғудек, вале бу сув доимий эмас эмиш. Обшорнинг устида ўлтуруб, маъжун едук. Сув юққори бориб, сувнинг бидоятигача сайр қилиб, ёниб, бир баланди устига чиқиб, муддате ўлтурдук. Созандалар соз чолдилар ва гўяндалар нима айттилар. Обнус йиғочиниким, ҳинд эли тинду дерлар, кўрмаганларга кўрсатилади.

Андин ёниб, тоғдин тушуб, намоз шом била намоз хуфтаннинг орасида андин отландук. Икки посга ёвуқ бир ерда келиб уйқуладук. Куннинг бир паҳри бўла чорбоғқа келиб тушулди.

Одина куни ойнинг ўн еттисида Сўҳжана деган Салоҳиддиннинг зодбўд кентини ва кентидин юққори тоғ орасидаги ва қўл ичидаги лиму ва садофал<sup>16</sup> боғини сайр қилиб, бир паҳра келиб, чорбоғқа туштум.

Якшанба куни — ойнинг ўн тўққузиди тонгдин бурунроқ чорбоғдин отланиб, Кавори суйидин ўтуб, тушландук. Намоз пешин андин отланиб, офтоб ўлтурур маҳал Чанбал суйидин ўтуб, намоз шом намоз хуфтан орасида Дулпур қўрғонига кириб, чароғ била Абулфатҳ солгон ҳаммомни сайр қилиб, андин отланиб, янги чорбоғ солгон ерга банд бошига келиб тушулди.

Тонгласиға буюрулгон ерларни юруб сайр қилдим. Якпора тошда буюрулгон калладор ҳавзнинг юзини бир мартаба тамом кўтармайдурлар эди, буюрулдиким, сангтарошлар кўпрак келиб, бир мартаба, ҳавзнинг тубини дуруст олсунларким, сув қуюб, атрофини тарозу қилса бўлғай. Кеч намоз дигар ҳавзнинг бир мартаба юзини тамом олдилар. Буюрдумким, сув тўлдурдилар. Атрофини сув била тарозу қилиб, ҳамвор қилмоққа машғул бўлдилар. Бу навбат яна бир обхона буюрдумким, ерини якпора тошдин тарош қилғайлар, ичидаги кичик ҳавзни ҳам якпора тошдин қозғойлар. Душанба куни маъжун суҳбати бўлди. Сешанба куни ҳам анда-ўқ эдим.

Чаҳоршанба кечаси оғиз очиб, нима еб, Секрийга бормоқ азимати била отланилди. Икки паҳра ёвуқ бир ерда тушуб, уйқуладук. Қулогимға, билмон, совуқнинг таъсири бўлди ўхшар, бу охшом асру кўп оғриди, уйқулай олмадим. Тонг бошида бу ердин тебраб, бир паҳра Секрийда солгон боққа етиб тушулди. Боғнинг томи ва чоҳнинг иморат-

<sup>16</sup> Қ. б. — Савоқал.

лари хотирхоҳ бўлмагон жиҳатидин иш устидагиларни таҳдид ва сиёсат қилилди. Секрийдин намоз дигар била намоз шом орасида отланиб, Мадҳокурдин ўтуб, бир ерда тушуб уйқуладук. Андин отланиб, бир паҳр бўла Ограга келиб, қалъада Хадича султонбегим\*никим, Фаҳрижаҳонбегим бориб, булар баъзи иш-куч учун<sup>17</sup> қолибтурлар, кўруб, Жўндин ўтуб, «Ҳашт биҳишт» боғиға келдим.

Шанба куни сафар ойининг учила улук амма бегимлардин уч бегим: Гуҳаршодбегим<sup>18</sup>, Бадиул-Жамолбегим, Оқбегим; кичик бегимлардин: Хонзодабегим, Султон Масъуд Мирзонинг қизи, яна Султон Бахтбегимнинг қизи, яна янга чечамнингким, Зайнаб Султонбегим бўлғай, набераси келиб, Тутадин ўтуб, маҳаллот ёқасида дарё қирғоғида тушуб эдилар, бориб, намоз дигар била намоз шомнинг орасида кўрдум. Андин кема била-ўқ келдим.

Душанба сафар ойининг бешида Бикраможитнинг бурунги элчиси ва сўнгги элчисига бойри Беҳралик ҳиндулардин Деванинг ўғли Хомусини қўшуб йиборилдиким, Рантанбурни топшурмоқ учун, хизматгорлиқни қабул қилмоқ учун ўз роҳ ва расми била аҳд ва шарт қилғай. Бизнинг йиборган киши кўруб, билиб, инониб келғай. Ул бу айтгонларининг устига турса, мен ҳам ваъда қилдимким, тенгри рост келтурса, отасининг ўрниға роно қилиб, Четурда ўлтурғузай.

Ушбу фурсатларда Деҳлидағи ва Оградағи Искандар била Иброҳимнинг хизоналари тамом бўлди. Черик яроғиға ва тўп ва туфакчининг дору ва жидоғиға панжшанба куни сафар ойининг секкизида жамиъ важҳдорнинг важҳидин саду сий фармон бўлдиким, девонға тушуруб, бу асбоб ва олотқа сарф ва харж қилғайлар.

Шанба куни ойнинг ўнида Султон Муҳаммад бахшининг Шоҳ Қосим отлиқ пиедасиниким, бир қатла Хуросон аҳлиға истимолат фармонлари элтиб эди яна Ҳирига йиборилди. Бу мазмун била фармонлар элиттиким, Ҳиндустоннинг шарқ ва ғарб ёғиларидин ва кофирларидин тенгри инояти била хотирлар жамъ бўлди. Ушбу ёз тенгри рост келтурса албатта ўзумизни ҳар навъ қилиб еткурғумиздур. Аҳмад Афшорға ҳам фармон йиборилди. Фармоннинг ҳошиясида ўз хатим била битиб, Фаридун қубузийни тиладим. Ушбу кун пешин симоб емакни бунёд қилдим.

Чаҳоршанба куни ойнинг йигирма бирида бир ҳиндустоний почи Комроннинг ва Хожа Дўст Хованднинг арзадошларини келтурди. Хожа Дўст Хованд зилҳижжа ойининг ўнида Қобулға бориб, Ҳумоюн қошиға тебраб экандур. Хубенда Комроннинг кишиси Хожаға борурким, Хожа келсунлар, ҳар неким фармон бўлубтур, еткурсунлар, сўз-унни сўзлашиб борсунлар. Комрон зилҳижжа ойининг ўн еттисида Қобулға келгандур.

\* 17 Л. б. — тушган.

18 Л. б. — «Гуҳаршодбегим» йўқ.



Хожа била сўзлашиб, Хожа ушбу зилҳижжа ойининг йигирма секкизида қалъаи Зафарға узотур.

Бу келган арзадоштларда яхши хабарлар эди: Шоҳзода Таҳмосб ўзбакнинг дафъиға азимат қилиб, Рениш ўзбакни Домғонда олиб ўлтуруб, элини қатли ом қилур. Убайдхон қизилбош хабарини таҳқиқ топқоч, Хири гирдидин қўпуб, Марвға бориб, Самарқанд ва ул навоҳидағи султонларни Марвға тилар. Мовароуннаҳрдағи султонлар тамом Марвға кўмакка борурлар.

Бу хабарни ушбу почи келтурдиким, Ҳумоюннинг ўғли бўлмиш. Ёдгор тағойининг қизидин, Комрон ҳам Кобулда кадхудо бўладур эмиш, тағойиси Султон Али мирзонинг қизини оладур эмиш. Ушбу кун Сайид Дакний Шерозий жибагарға хилъат кийдуруб, инъом қилиб, хоралиқ чоҳни буюрдуқким, билурича итмомға тегургай.

Одина куни ойнинг йигирма учида ҳарорате баданимда зоҳир бўлди. Андоқким, жумъа намозини масжидта ташвиш била ўтадим, намоз пешин эҳтиётини келиб, китобхонада бир замондин сўнг машаққат била ўтадим. Индини якшанба куни иситиб, озроқ титрадим.

Сешанба кечаси сафар ойининг йигирма етгисида ҳазрат Хожа Убайдуллонинг «Волидия» рисоласини назм қилмоқ хотиримға кечти. Ҳазратнинг руҳиға илтижо қилиб, кўнглумға кечурдумким, агар бу манзум ул ҳазратнинг мақбули бўлур, худ нечукким, соҳиби «Қасидаи Бурда»нинг қасидаси мақбул тушуб, ўзи афлиж маразидин халос бўлди, мен доғи бу оризадин қутулуб, назмимнинг қабулиға далиле бўлғусидур. Ушбу ният била «рамали мусалласи махбуни аруз» ва «зарбгоҳи махбуни маҳзуф» вазнидаким, мавлоно Абдурраҳмон Жомийнинг «Субҳа»си ҳам бу вазнадур, рисола назмиға шуруъ қилдим, ҳам ўшал кеча ўн уч байт айтилди. Илтизом йўсунлуқ, кунда ўн байттин камрак айтилмас эди, ғолибо бир кун тарк бўлди. Утган йил ва балки ҳар маҳал мундоқ оризаким бўлди, ақалли бир ой-қирқ кунга тортти. Тенгри инояти била, ҳазратнинг ҳимматидин, панжшанба куни ойнинг йигирма тўққузида андаке афсурда бўлди, ўзга бу оризадин халос бўлдум. Шанба куни рабиул-аввал ойнинг секкизида рисола сўзларининг назм қилмоғ ихтитомиға етти. Бир кун эллек икки байт айтилди.

Чаҳоршанба куни ойнинг йигирма секкизида атроф ва жавонибқа черикларға фармонлар йиборилдиким, яқин фурсатта, тенгри еткурса, черик отланғумиздур. Черик яроғи била бот етиша келсунлар.

Якшанба куни рабиул-аввал ойнинг тўққузида Бек Муҳаммад таълиқчи келди. Утган йил муҳаррам ойининг охирида Ҳумоюнға хилъат ва от элтиб эди.

Душанба куни ойнинг ўнида Беккина Вайс лоғарий била Баёншайх отлиқ Ҳумоюннинг бир навқари Ҳумоюннинг қошидин келдилар. Беккина Ҳумоюннинг ўғлининг севинчисига келибтур. Отини Алъамон қўюбтур,

Шайх Абулважд валодатиға тарих: «Шаҳи саодатманд»<sup>19</sup> топибтур. Баёншайх Беккинадин хили сўнгра чиқибтур. Одина куни сафар ойининг тўқкузида Кишмининг оёғида Душанба деган ердин Ҳумоюндин айрилибтур. Душанба куни рабиул-аввал ойининг ўнида Ограга келди, жалд келди. Яна бир қатла ҳам ушбу Баёншайх қалъаи Зафардин Қандаҳорға ўн бир кунда бориб эли. Шоҳзоданинг келгонининг ва ўзбакнинг шикаст топқонининг хабарини бу Баёншайх келтурди.

Тафсили будурким, шаҳзода Таҳмосб Ироқдин қирқ минг киши била Рум дастури туфак ва ароба тартиб қилиб, тез-ўқ юруб келиб, Бистом ва Домғонда Реннш ўзбакни олиб, эли била қириб тез-ўқ ўтар. Кепак бийнинг ўғли Қамбар Алини ҳам қизилбош одами босар. Оз-оғлоқ киши била Убайдхон қошиға келур. Убайдхон Ҳири навоҳийсида туруш яроғини топмай, жамиъ Балх ва Ҳисор ва Самарқанд ва Тошканддаги хон ва султонларға қадаға била кишилар чоптуруб, ўзи Марвға келур, бот-ўқ йиғилурлар. Тошканддин Суюнчакхоннинг улуғидин кичикроқ ўғли Бароқ<sup>20</sup> султон, Самарқанд ва Миёнколдин Кўчумхон ва Абусайд султон ва Пўлод султон ва Жонибек султон ўғлонлари била ва Ҳисордин Ҳамза султон била Маҳди султон<sup>21</sup>нинг ўғлонлари ва Балхдин Кетин қаро султон<sup>21</sup> ва жамиъ султонлар бот-ўқ бориб, Марвда Убайдхон била мулҳақ бўлурлар. Юз беш минг киши бўлурлар. Буларнинг тилчиси мундоқ хабар келтурурким, шаҳзода Убайдхонни Ҳирининг навоҳисиде оз-оғлоқ черик била ўлтурубтур деб, қирқ минг киши била илдам келибтур. Ҳоло бу жамъиятнинг хабарини топиб, Родагон<sup>22</sup> ўлангида хандақлаб ўлтурубтурлар. Ўзбаклар бу хабарни топиб, ганимни кўзга илмай, кенгашни мунга қўярларким, барча хон ва султонлар Машҳадда ўлтурурбиз, бир неча султонни йиғирма минг киши била тайин қилурбизким, қизил бошининг ўрдусининг навоҳисиде юруб, бошини чиқорғали қўймас. Ақраб бўлғоч, ядачиларға буюрурбизким, яда қилғайлар. Ушбу рангда ожизландуруб олурбиз деб, Марвдин кўчарлар. Шаҳзода ҳам Машҳаддин чиқиб, Жом ва Харгирд навоҳисиде муқобала бўлурлар. Шикаст ўзбак сори воқия бўлур. Қалин султон гирифтор бўлур, қатлга борур.

Бир хатта худ андоқ битиб эдиларким, Кўчумхондин ўзга ҳеч султоннинг таҳқиқ чиққани мушаххас эмас. Черик била бўлғон кишилардин ҳануз киши келмайдур. Ҳисордағи султонлар Ҳисорни ташлаб чиқарлар. Чалмаким, асли оти Исмоилдур, Иброҳимхонийнинг ўғли Ҳисор қўрғониде экандур. Ушул Баёншайхдин-ўқ Ҳумоюнға, Комронға хатлар битиб, тез-ўқ ёндурулди.

<sup>19</sup> Бу икки сўзлаги ҳарфларни «абжод» ҳисоби билан сонга айлантирилса, 934 хижрий йил чиқади, милодий йил ҳисобида 1527.

<sup>20</sup> Л. б. — Борон.

<sup>21</sup> Қ. б. — тушган.

<sup>22</sup> Қ. б. — Зодгон.

Одина куни ойнинг ўн тўртида хат ва китобатлар тайёр бўлуб, Баён-шайхқа топшуруб, рухсат берилди. Шанба куни ойнинг ўн бешида Опрадин узади.

Ҳумоюнға битилган хатнинг саводи:

«Ҳумоюнға муштоқликлар била соғиниб салом дегач, сўз улким, душанба куни рабиул-аввал ойининг ўнида Беккина била Баёншайх келдилар. Хатлардин ва арзадошлардин ул юздаги, бу юздаги кайфият ва ҳолот мушаххас ва маълум бўлди.

Шукр, бермиш санга ҳақ фарзанде,  
Санга фарзанду, манга дилбанле.

Тенгри таоло мундоқ севинчларни манга ва санга ҳамиша рўзи қилгай, омин ё раббал-оламин. Отини Алъамон қўймишсен. Тенгри муборак қилгай. Вале бовужудким, ўзунг битибсен, мундин ғофил бўлубсенким, касрати истиъмол била авом Аламо дерлар, ё Эл Амон дерлар, ўзга мундоқ алиф-лом отта кам бўлур. Тенгри отини ва зотини фархунда ва муборак қилгай, манга ва санга кўп йиллар ва бисёр қарнлар Алъамонини давлат ва саодат била тута бергай.

Тенгри таоло ўз фазл ва карами била бизнинг ишимизни ясайдур. Мундоқ қопу қарнларда топилмас. Яна сешанба куни ойнинг ўн бирида арожиғ хабар келдиким, Балх эли Қурбонни тилаб Балхқа киюрмишлар.

Яна Комронға, Қобулдағи бекларга фармон бўлдиким, бориб, санга қўшулуб, Ҳисор ё Самарқанд ё ҳар соригақим салоҳи давлат бўлса, юругайсиз. Тенгрининг инояти била ёғиларни босиб, вилоятларни олиб, дўстларни шод, душманларни нигунсор қилгайсиз, иншооллоҳу таоло. Сизларнинг жон тортиб, қилич чопмоқ маҳалларингиздур. Қопуда келган ишни тақсир қилмангиз. Гаронжонлиқ била қоҳиллиқ подшоҳлиқ била рост келмас.

Жаҳонгире таваққуф бар наёбад,  
Жаҳон онро бувад кў беҳ шитобад,  
Ҳама чизи зи рўи кадхудон.  
Сукун меёбад илло подшоҳӣ<sup>23</sup>.

Агар тенгри инояти била Балх ва Ҳисор вилояти муяссар ва мусаххар бўлса, Ҳисорда сенинг кишинг бўлсун, Балхта Комроннинг кишини бўлсун. Агар тенгри инояти била Самарқанд ҳам мусаххар бўлса, Самарқандта сен ўлтурғил, Ҳисор вилоятини, иншооллоҳ, ҳолиса<sup>24</sup> қилғумдур. Агар Комрон Балхни озирғанса, арзадошт қилинг, иншооллоҳ анинг

<sup>23</sup> «Жаҳонгирлик тўхтаб турмайди, ким яхши тиришса, жаҳон ўшаники бўлади, ҳаётда ҳар бир нарсанинг тўхташи мумкин, аммо подшоҳлик тўхтамайди».

<sup>24</sup> Қ. б. — хосса.

қусурини ўшал вилоятлардин-ўқ рост қилғумиздур. Яна сен ўзинг билур эдингким, доим бу қонда маръий эди: олти ҳисса санга бўлса, беш ҳисса Комронға бўлур эди. Ҳамиша бу қондани маръий тутуб, мундин тажовуз қилманг. Яна ининг била яхши маош қилғайсан. Улуқлар кўтаримлик керак, умидим борки, сен ҳам яхши ихтилот қилғайсан. Анинг ҳам муташарриъ ва яхши йигит қўюбтур, ул ҳам мулозамат ва якжиҳатлиқта тақсир қилмағай.

Яна сендин озроқ гилам бор, бу икки-уч йилдин бери бир кишинг келмади. Мен йиборган киши ҳам рост бир йилдин сўнгра келди. Мундоқ бўлурму?

Яна хатларингда ёлғузлуқ, ёлғузлуқким, деб сен, подшоҳлиқта айбур, нечукким дебтурлар:

Агар пой банди ризо пеш гир,  
Ва гар яксувори сари хеш гир<sup>25</sup>.

Ҳеч қайде подшоҳлиқ қайдича йўқтур. Подшоҳлиқ била ёлғузлуқ рост келмас. Яна мен дегандек, бу хатларингни битибсен ва ўқумайсен, не учунким, агар ўқур хаёл қилсанг эди, ўқуйолмас эдинг. Ўқуйолмагандин сўнг албатта тағйир берур эдинг. Хатингни худ ташвиш била ўқуса бўладур, вале асру муғлақтур. Насри муаммо ҳеч киши кўрган эмас. Имлонг ёмон эмас. Агарчи хили рост эмас, илтифотни Ў била битибсен. Қулунжни «ё» била битибсен. Хатингни худ ҳар тавр қилиб ўқуса бўладур, вале бу муғлақ алфозингдин мақсуд тамом мафҳум бўлмайду. Голибо хат битирда қоҳиллигинг ҳам ушбу жиҳаттиндур. Такаллуф қилай дейсен, ул жиҳаттин муғлақ бўладур. Бундин нари бетакаллуф ва равшан ва пок алфоз била бити; ҳам санга ташвиш озроқ бўлур ва ҳам ўқуғучиға.

Яна улук иш устига борасен, иш кўрган, рай ва тадбирлиқ беклар била кенгашиб, аларнинг сўзи била амал қилғайсен.

Агар менинг ризомни тиларсен, хилватнишинлиқни ва эл била кам ихтилолиқни бартараф қилғил. Кунда икки навбат инингни ва бекларни ихтиёрлариға қўймай, қошингға чарлаб, ҳар маслаҳат бўлса кенгашиб, бу давлатхоҳларнинг иттифоқи била ҳар сўз-унга қарор бергайсен.

Яна Хожа Қалон менинг била густохона ихтилот қила ўрганиб эди, сен доғи, нечукким Хожа Қалон била ихтилот қилур эдим, ўшундоқ ихтилот қилгайсен. Тенгри инояти била ул сорилар иш озроқ бўлса, Комронға эҳтиёж бўлмаса, Комрон Балхта мазбўт кишиларни қўюб, ўзи менинг қошимға келсун.

<sup>25</sup> Агар оёғинг банд бўлса, ризони олдинга қўй, агар танҳо сувори бўлсанг, ўз бошингча бор, яъни жаҳонга боғланган бўлсанг, бошингга келган ҳар нарсага ризи бўл, агар ҳеч нарсага боғланмаган киши бўлсанг, йўлингдан қолма, кета бер.

Яна мунча фатҳ ва зафарлар Кобулда эканда бўлди, Кобулни шугун тутубтурмен, ани холиса<sup>26</sup> қилдим. Ҳеч қайсингиз тамаъ қилмағайсиз.

Яна яхши борибсен, Султон Вайсининг кўнглини олибсен, ани қошинга келтуруб, анинг раъйи била амал қилғайсенким, иш билур кишидур. Черикни яхши йиғиб юргайсен. Оғиз сўзларидин Баёншайх соҳиб вуқуфдур, маълум бўлғусидур, деб муштоқлиқлар била салом. Панжшанба куни рабуил-аввал ойининг ўн учиди битилди».

Комронға ва Хожа Қалонға дағи ушбу мазмун била ўз илгим била хатлар битиб йибордим.

Чаҳоршанба куни ойнинг ўн тўққузиди мирзолар ва султонлар, турк ва ҳинд умаросини чарлаб, машварат қилиб, сўзни мунга қўюлдимким, бу йил худ, албатта, бир сори черик юрумак керак. Ўзумиздин бурунроқ Аскарый Пўрубқа мутаважжиҳ бўлғай. Ганг дарёсидин нариғи салотин ва умаро чериклари била Аскарыйға келиб қўшулуб, ҳар сориғаким, салоҳи давлат бўлса, азимат қилғайлар.

Бу кайфиятларни битиб, шанба куни ойнинг йигирма иккисида ўн олти кунлик булжор била Ғиёсиддин қўрчини Султон Жунайд барлос бошлиқ Пўруб умаросига чоптурулди. Оғиз сўзлари бу бўлдимким, зарбзан ва ароба ва туфак уруш асбоб ва олотидур, булар тайёр бўлгунча, ўзумиздин илгаррак Аскарыйни йиборилди. Гангнинг нари<sup>27</sup> юзидаги жамиъ салотин ва умароға фармон бўлдимким, Аскарый қошига йиғилиб, ҳар сориға салоҳи давлат бўлса, тенгри инояти била мутаважжиҳ бўлғай. Андағи давлатхоҳлар била машварат қилинг. Агар манга эҳтиёжлик иш бўлса, ушбу мийод била боргон киши келгач-ўқ бетаваққуф иншооллоҳу таоло, отланғумдур. Агар Банголий якжиҳатлик ва ихлос мақомида бўлса ва ул орада манга эҳтиёж бўлғудек иши бўлмаса, ани ҳам шарҳ била арзадошт қилинг. Боқиб туруб бўлмас, ўзга сори азимат қилғумдур. Сизлар давлатхоҳларнинг машварати била, Аскарыйни олиб юруб, андағи ишларга тенгри таоло инояти била файсал бергайсиз.

Шанба куни рабиул-аввал ойининг йигирма тўққузиди Аскарыйға мурассаъ камар ханжар била, подшоҳона хилъат кийдуруб, алам ва туғ ва нақора ва тавила тупчоқ ва ўн фил ва қатор тева ва қатор хачир, подшоҳона асбоб ва олот инъом бўлди, ҳукм бўлдимким, девон бошида ўлтурғай. Муллосига ва икки аткасига тугмалик чакманлар ва яна ўзга навкарларига уч тўққуз тўн инъом бўлди.

Якшанба куни ойнинг салхида Султон Муҳаммад бахшининг уйига бордим, пойандоз солиб, сочиқ кюрди. Нақд ва жинсдин икки лакдин кўпрак нима пешкаш қилди. Ош ва пешкаш тортилғондин сўнг яна бир

<sup>26</sup> Қ. б. — хосса.

<sup>27</sup> Л. б. — пори.

хужрасига бориб, ўлтуруб, маъжун едук. Андин уч паҳрда чиқиб, сувдин ўтуб, «Хилватхона» келилди.

Панжшанба куни рабиул-охир ойининг тўртида мундоқ муқаррар бўлдики, Оградин Кобулғача Чақмоқбек Шоҳий тамғочининг нависандалиғи била таноб урғай. Ҳар тўққуз куруҳда манор қўпорғайларким, манорнинг баландлиғи ўн икки қари бўлғай. Устида бир чордара қўпорғайлар. Ҳар ўн секкиз куруҳда олти ём оти боғлағайлар. Ёмчи ва сайисга улуфа ва отларға алиқ таъйин бўлғай. Андоқ фармон бўлдики, бу ём оти боғлатур ер агар бир холисаға ёвуқ бўлса, бу мазкур бўлғонларни андин саранжом қилсунлар, йўқ эрса, ҳар бекнинг парганасига воқий бўлса, анинг уҳдасида қилсунлар. Ушбу кун Чақмоқ била Шоҳий Оградин чиқтилар. Бу куруҳларни мил била мувофиқ тайин қилилди. Нечукким, «Мубаййин»да<sup>28</sup> мазкурдурлар:

Тўрт мингдур қадам била бир мил,  
Бир куруҳ они Ҳинд эли дер бил.  
Дедилар бир ярим қари бир қадам,  
Ҳар қари билки, бордур олти тутам.  
Ҳар тутам тўрт элик, яна ҳар элик  
Олти жав арзи бўлди бил бу билик.

Паймойиш танобини бу мазкур бўлғон бир ярим қари билаким, тўққуз тутам бўлғай, қирқ қари тайин қилилдики, юз таноби бир куруҳ бўлғай.

Шанба куни ойнинг олтисида тўй бўлди. Қизилбош ва ўзбак ва ҳиндуларнинг элчилари бу тўйда бор эрдилар. Қизилбош элчиларини ўнг қўлда, етмиш-сексон қари йироқроқ шомийна барпой қилиб, ўлтурғузулди. Фармон бўлдики, беклардин Юнус Али қизилбошлар била ўлтурғай. Сўл қўлда ҳам ушбу дастур била ўзбак элчилари ўлтуруб, беклардин Абдуллоқа фармон бўлдики, булар била ўлтурғай. Мен янги солғон мусамман хаспўш толорнинг шимолий зилъида ўлтурдум, ўнг қўлумда беш-олти қари — Тўхта Бўға султон ва Аскарний ва Ҳазрати Хожанинг авлоди Хожа Абдушшаҳид ва Хожа Қалон ва Хожа Ҳусайний<sup>29</sup> ва Халифа ва яна Самарқанддин келган хожаларнинг тавобии ҳофиз ва муллолар ўлтурдилар. Сўл қўлумда беш-олти қари — Муҳаммад Замон мирзо ва Тонготмиш султон ва Сайид Рафиъ ва Сайид Румий ва Шайх Абулфатҳ ва Шайх Жамолий ва Шайх Шихобиддин араб ва Сайид Дакний ўлтурдилар. Жамиъ салотин ва ҳавонин ва акобир ва умаро ошдин бурун қизилдин, оқтин, қорадин, рахттин, жинстин сочиқлар киюрдилар. Буюрдумким, олимда зайлуча солдилар. Қизил ва оқни бу зайлуча устига тўкти-

<sup>28</sup> «Мубаййин» — Бобирнинг бир асари.

<sup>29</sup> Л. б. — Хожа Чоший.

лар. Рахт ва оқ парча ва бадраларни ҳам қизил ва оқнинг ёнида тўда қилдилар.

Ошдин бурунроқ сочиқ кижурур асносида маст теваларни ва филларни ўтрудағи оролда урушқа солдилар. Бир неча қўчқор ҳам уруштурдилар. Булардин сўнг куштигирлар кушти туттилар.

Улуғ ош тортилгондин кейин, Хожа Абдушшаҳид била Хожа Қалонға ўрмак<sup>30</sup> абралик киш жуббалар муносиб хилъатлар била кийдурулди. Мулло Фаррух ва Хофиз бошлиқ била келганларига чакманлар кийдурулди. Кўчумхоннинг элчисига ва Ҳасан Чалабийнинг инисига ҳам қумош бошлиқ, тугмалик киш жуббалар фароҳўрий хилъатлар иноят бўлди. Абусаид султоннинг ва Меҳрибон хонимнинг ва ўғлининг, Пўлод султоннинг элчиларига ва Шоҳ Ҳасаннинг элчисига тугмалик чакманлар, қумош тўнлар инъом бўлди. Икки хожаға ва икки улуғ элчигаким, Кўчумхоннинг навқари ва Ҳасан Чалабийнинг иниси бўлғай, қумуш тоши била олтун ва олтун тоши била қумуш тортилиб, инъом бўлди. Олтун тоши беш юз мисқолдурким, Қобул тоши била бир сер бўлғай, қумуш тоши икки юз эллик мисқолдурким, Қобулнинг ярим сери бўлғай. Хожа Мир султонға ва ўғлонларига ва Ҳофиз Тошкандий ва мулло Фаррух бошлиқ Хожанинг мулозимларига ва ўзга элчиларға ҳам олтуиндин, қумушдин таркаш била инъомлар бўлди. Ёдгор Носирға камар ханжар инъом бўлди. Яна Мир Муҳаммад жолабонға Ганг дарёсига яхши кўпрук боғлағони учун муставжиби иноят бўлуб эди, бу Мир Муҳаммадға ва яна туфакандозлардин паҳлавон Хожи Муҳаммад ва паҳлавон Баҳлул ва Вали Порсийға якка ханжар иноят бўлди. Устод Алиқулнинг икки ўғлига ҳам ханжар инъом бўлди. Яна Сайид Довуд Гармсериёға қизилдин, оқдин инъом бўлди. Яна қизим Маъсуманинг ва ўғлум Ҳиндолнинг навқарларига тугмалик чакманлар ва қумош хилъатлар инъом бўлди. Яна Андижондин ва бевилоят ва беватан юрган ерларимиз ва Сўх ва Ҳушёрдин келганларга чакманлар ва қумош хилъатлар ва олтуиндин ва қумушдин, рахтдин, жинсдин инъомлар бўлди. Қурбон била Шайхнинг навқарларига ва Қоҳмард раоёсига ҳам ушбу дастур била иноятлар бўлди.

Ош тортилгондин сўнг фармон бўлдиким, Ҳиндустонни бозигарлари келиб, ўнларини кўрсатгайлар. Лўлилар келиб, ишларини кўрсаттилар. Ҳиндустон лўлилари баъзи ишларе кўрсатурларким, ул вилоятларнинг лўлиларидин кўрулмайдур эди. Ул жумладин бири будурким, етти ҳалқани пешонасиға ва икки тизига таъбия қилиб, яна тўрт ҳалқани иккини икки илик бармоғи била ва иккини икки оёғи бармоғи била тез ва бедаранг эвурадур. Яна бири буким, рафтори товус йўсунлуқ бир илигини ерга қўюб, бир илиги ва икки оёғи била уч ҳалқани тез ва беда-

<sup>30</sup> Қ. б. — Узбак.

ранг эвурадур. Яна бири буким, ул вилоят лўлилари икки йиғочни оёғлариға боғлаб «пойи чўбин» қилиб, йўл юрурлар. Ҳиндустон лўлилари бир йиғоч била «пойи чўбин» қилиб, йўл юруйдурлар, оёғлариға ҳам боғламайдурлар. Яна бири буким, икки лўли бир-бирини тутушуб, ул вилоятларда икки турлук муаллақ борурлар, Ҳиндустон лўлилари бир-бирларини тутушуб, уч, тўрт турлук муаллақ борадурлар. Яна бири буким, олти-етти қари йиғочнинг тубини бир лўли белига қўюб, йиғочни тик тутуб турадур, яна бир лўли бу йиғочқа чиқиб, йиғоч устида ўюшлар ўйнайдур. Яна бири буким, бир кичик лўли яна бир улўф лўлининг бошига чиқиб, тик турадур, қўйиғи лўли ул сари, бул сари илдам юруб, иш кўрсатганда, бу кичкина ул лўлининг бошининг устида типтик тебранмай туруб, ул ҳам ишлар кўрсатадур. Қалин мотулар<sup>31</sup> ҳам келиб, раққослиқ қилдилар.

Намоз шомға яқин қизилдин, оқдин, қорадин ғалаба сочилди. Ғариб ғавво ва издиҳоме бўлди. Намоз шом била намоз хуфтан орасида беш-олти махсусларни қошимға ўлтурғуздум. Бир паҳрдин кўпроқ ўлтурулди. Тонгласи икки паҳрда кемага ўлтуруб, «Ҳашт биҳишт»ға келилди.

Душанба куни Аскарбийким, сафар қилиб чиқиб эди, келиб ҳаммомда рухсат олиб, Шарққа кўчди. Сешанба куни Дулпурда буюрғон ҳавз ва чоҳ иморатларини кўра бордим. Бир паҳр ва бир гирида боғдин отландим. Кечанинг аввалғи посидин беш гирий бўлуб эдиким. Дулпур боғиға борилди.

Панжшанба куни ойнинг ўн бирида сангин чоҳ ва йигирма олти тош тарнов ва тош сутун ва якпора қиёдин қазилғон ариғлар тайёр бўлиб, ушбу куннинг уч паҳридин чоҳдин сув тортмоқ бунёд бўлди. Дулпурда иш қиладурғон сангтарош ва дурудгар ва жамия муздурларға Оградағи устодкорлар, муздурлар дастури била инъомлар бўлди. Чоҳ суйи иди учун эҳтиётқа буюрулдиким, ўн беш кеча-кундуз тинмай чархин эвуруб, сув тортқайлар.

Одина куни аввалғи паҳрға бир гирий қолиб эдиким, Дулпурдин отланилди. Офтоб ҳануз ўлтурмайдур эдиким, дарёдин кечилди.

Сешанба куни ойнинг ўн олтисида қизилбош била ўзбакнинг урушида бор киши Дев султоннинг навқари келди. Андоқ тақрир қилдиким, Жом ва Ҳаргирд навоҳисида ошур куни туркман била ўзбакнинг масофи воқия бўлур. Фарз вақтидин намоз пешингача урушурлар. Ўзбак кишини уч юз минг бор эди, деди. Туркман қирқ-эллик минг киши экандур. Қорасини юз минг киши ченади. Вале ўзбак ўзининг кишини юз беш минг киши дерлар эди. Қизилбош одами Рум дастури била ароба ва зарбан ва туфакандоз тартиб қилиб, ўзини беркитиб урушур. Икки минг ароба, олти минг туфакандоз бор экандур. Шаҳзода ва Жўҳа<sup>32</sup> султон йигир-

<sup>31</sup> Қ. б. — потирлар.

<sup>32</sup> Қ. б. — Шаҳзода ва Хожа.



ма минг ўбдон йигит била аробанинг ичида турар, ўзга бекларни аробадин ташқари бронғор ва жвонғор ясар, ўзбаклар етган била ташқариғи кишини босиб, тушура-тушура олиб-ўқ тебарлар. Орқага эврүлүб, тева ва партол ўлжа қилурлар. Охир, аробанинг ичидагилар занжирни очиб чиқарлар. Мунда ҳам зарб уруш бўлур. Ўзбак уч қатла ёндура солур. Тенгри таоло инояти бўлүб, ўзбакни босарлар. Қўчумхон, Убайдхон, Абусаид султон бошлиқ тўққуз султон гирифтор бўлур. Бир Абусаид султон тирик эмиш, ўзга секкиз султон мақтул бўлур. Убайдхоннинг бошини топмаслар, танасини топарлар, ўзбактин эллик минг киши ва туркмандин йигирма минг киши қатлга борур.

Ҳам ушбу кун Гиёсиддин қўрчиким, ўн олти кунлук булжор била Жунпурға бориб эди, келди. Султон Жунайд алар Харидқа черик борғондурлар. Бу Харидқа борғон жиҳатдин булжорға етиша олмас. Султон Жунайд оғиз сўзи мунини дебтурким, шукр-шукр тенгри иноятидин бу тарафлар подшоҳ мутаважжиҳ бўлғунча иш кўрунмайдур. Мирзо келсалар, бу навоҳидағи салотин ва хавонин ва умароға фармон бўлсаким, мирзо қадамида мутаважжиҳ бўлсалар. Умид борким, бори ишлар осонлиқ била муяссар бўлғай.

Агарчи Султон Жунайдтин мундоқ жавоб келди. Вале Мулло Муҳаммад музаҳҳибниким, Сангойи кофирнинг ғазвидин сўнг Банголаға элчиликка йиборилиб эди, букун-тонгла келур дейдурлар эрди, анинг хабарига ҳам боқилди.

Одина кунини оининг ўн тўққузида маъжун еб, бир неча махсуслар била «Хилватхона»да ўлтуруб эдим, Мулло Муҳаммад музаҳҳиб охшомиғаким, шанба кечаси бўлғай, келиб мулозамат қилди. Ул тарафдағи кайфиятни бир-бир сўруб, маълум қилдукким, Банголий итоат ва якжиҳатлиқ мақомида эмиш.

Якшанба кунини турк ва ҳинд умаросини «Хилватхона»да чарлаб кенгашлук. Бу сўзлар ораға туштиким, Банголий элчи йибориб, итоат ва якжиҳатлиқ мақомида эмиш. Банголаға бормоқ худ бесураттур. Агар Бангола борилмаса, ул навоҳида бир хизоналиқ ер йўқтурким, черик элига мададе бўлғай. Ғарб тарафида баъзи ерлар бор ҳам ёвуқдур ва хизонаси бордур.

Моли вофир, эли кофир, йўл ёвуқ,  
Шарқ сори гар йироқтур, ул ёвуқ.

Охир сўз мунга қарор топтиким, ғарб тарафи борур йўлимиз чун ёвуқтур, бир неча кун таваққуф қилиб, шарқ тарафидин хотирни жамъ қилиб, борилса ҳам бўлур. Яна Гиёсиддин қўрчини йигирма кунлук мийод била Пўруб умаросига фармонлар битиб чоптурулдиким, бори салотин ва хавонин ва умароким, Ганг суйининг нари юзидатурлар. Аскарининг

қошига йиғилиб, бу ёғиларнинг устига юругайлар. Бу фармонларни еткурб, ҳар не онда бўлгон хабарни топиб олиб, мийодка ета келгай.

Ушбу айёмда Муҳаммадий кўкалтоштин арзадошт келдиким, Балуж яна келиб, баъзи ерларни чопти.

Бу маслаҳат учун Чин Темир Султонни тайин қилилдиким, Сихринд ва Сомонадин нариғи беклар, мисли: Одил Султон, Султон Муҳаммад дўлдай, Хисрав кўкалтош, Муҳаммад Али жанг-жанг, Абдулазиз мирохўр, Сайид Али, Вали Қизил, Қароча, Ҳалоҳил, Ошиқ бакавул, Шайх Али, Катта, Гужурхон, Ҳасан Али Саводий бошлиқлар султон қошига йиғилиб, олти ойлиқ яроқ била Балуж устига юругайлар. Султоннинг жор ва ясоғига ҳозир бўлуб, йўллуқ, тўралик сўзидини чиқмағайлар. Бу фармонни еткурғали Абдулғаффор тавочи тайин бўлди. Андоқ муқаррар бўлдиким, аввал Чин Темир Султонга бу фармонларни тегургай. Андин ўтуб, мазкур бўлгон бекларга фармони кўрсатиб, не ердаким, Чин Темир Султон булжор қилгон бўлса, борчани чериги била анда ҳозир қилгай, Абдулғаффор ҳам ўзи бу черикда бўлгай. Ҳар кимдин суғлуқ ва беихтимомлик зоҳир бўлса, арзадошт қилгай. Ушал тақсир қилгонини муча чаргасидин узатиб, вилоят ва парганисидин йиратқайбиз. Бу фармонларни топшуруб, оғиз сўзларини туйтуруб, Абдулғаффорга рухсат берилди.

Якшанба кечаси ойнинг йигирма секкизида уч паҳр ва олти гирийда Жўндин ўтуб, Дулпурда Нилуфар боғига мутаважжих бўлдуқ. Якшанба кунидин уч паҳр ёвушуб эдиким, боғқа келдук. Боғнинг атроф ва жавонибида бекларга ва ичкиларга ерлар, юртлар тайин бўлдиким, ўзларини учун иморатлар ва боғлар солгайлар.

Панжшанба куни жумодил-аввал ойининг учиди боғнинг шарқи-жанубий тарафида ҳаммомга ер тайин қилиб, ҳаммом ерини тузаттилар Буюрдумким, бу тузалган ерда ҳаммомнинг курсисини қўпоргондин сўнг, ҳаммом тарҳини солгайлар. Бу ҳаммомнинг бир уйида даҳидарлаҳ ҳавз буюрдум.

Ушбу куни Қозн Жиёнинг ва Бир Синг Девнинг арзадоштарини Оградин Халифа йиборибтур. Баҳорни Искандарнинг ўғли Маҳмуд олгон эмиш. Бу хабар келгач, черик отланмоқини жазм қилиб, тонгласи одина куни олти гирийда Нилуфар боғидин отланиб, намоз шом Ограга келилди. Муҳаммад Замон мирзо Дулпурга борадур экандур, йўлда учради Чин Темир Султон ҳам ушбу кун Ограга келиб экандур.

Тонгласи шанба куни келгаш бекларини тилаб, панжшанба куни ойнинг ўнида Пўруб сари отланмоққа сўзни қарор берилди.

Ҳам ушбу шанба куни Кобулдин хат ва хабар келдиким, Ҳумоюн ул юзларнинг черикини йиғиб, Султон Вайсни ўзига қўшуб, қирқ-эллик мингча киши била Самарқанд устига азимат қилибтур. Ҳисорга Султон Вайсининг иниси Шоҳқули бориб кирибтур. Турсун Муҳаммад султон Тирмизтин юруб, Қабодиёнини олиб, кўмак тилабтур. Ҳумоюн Тулак кўкалтош

ва Мир Хурдни қалин киши била ва бўлгон мўнуллар била Турсун Султонга қўмак йибориб, ўзи ҳам аларнинг сўнгича мутаважжиқ бўлубтур.

Панжшанба куни жумодил-аввал ойининг ўнида уч гирийдин сўнг Пўруб азимати била сафар қилиб, Жалисир кентидин юққориқоқ кема била Жўндин кечиб, «Зарафшон» боғига келдим. Андоқ фармон бўлдиким, туғ ва нақора ва тавила ва жаминь черик эли боғнинг ўтрусида сувнинг ул юзига тушгай. Кўринишга келур киши кема била кечиб келгайлар.

Шанба куни Исмоил Матоким, Бангола элчиси эди, Банголийнинг пешкашларин келтуруб, Ҳиндустон дастури била мулозамат қилди. Бир газ отими ер келиб, таъзим қилиб ёнди. Муътодий ҳилъатким, сермўйна дерлар, кийдуруб келтурдилар. Бизнинг дастур била уч юкунуб келиб, Нусратшоҳнинг арзадоштини берди. Келтурган пешкашларни ўтқариб, мурожаат қилди.

Душанба куни Хожа Абдулҳақ келдилар. Кема била сувдин кечиб, Хожанинг чодирлариға бориб, мулозамат қилдим.

Сешанба куни Ҳасан Чалабий келиб, мулозамат қилди. Черик жабдуғининг маслаҳатиға неча кун Чорбоғда таваққуф қилилди.

Панжшанба куни ойнинг ўн еттисида уч гирийдин кейин андин кўчулди. Мен кемага кириб бордим. Анвор кентигаким, Оградин етти куруҳдур, тушулди.

Якшанба ўзбак элчиларига рухсат берилди. Кўчумхоннинг элчиси Амин мирзоға камар ханжар ва зарбафт ялак ва етмиш минг танга инъом бўлди. Абусаид султоннинг навқари Мулло Тағойиға ва Меҳрихоним била ўғли Пўлод султоннинг навқарларига тугмалик чакманлар била қумош хилъатлар кийдурулди. Буларнинг ҳам фарохўр ҳоллари нақддин инъом бўлди.

Тонгласиға Хожа Абдулҳаққа Ограда турмоққа ва Хожа Қалон Хожа Яҳёнинг набирасигаким, ўзбак хон ва султонларидин фисолат тариқи била келиб эдилар, Самарқанд бормоққа рухсат бўлди.

Ҳумоюннинг ўғли бўлгоннинг таҳниятиға ва Комроннинг кадхудолиғининг таҳниятиға Мирзойи Табрзийни ва Мирзобек тағойини ўн минг шоҳрухий сочиқ била йиборилди. Ўзум кийган тўн ва боғлағон камар ҳар икки мирзоға йиборилди. Мулло Биҳиштийдин Ҳиндолға мурассаъ камар ва ханжар ва мурассаъ давог ва садафқорлиқ сандали ва кийган нимча ва тағбанд ва «Бобирий хати»нинг муфрадотини йиборилди. Яна «Бобирий хати» била битилган қитъалар йиборилди. \*Ҳумоюнға таржиманиким, Ҳиндустонга келгали айтқон ашъорни йиборилди<sup>33</sup>. Ҳиндолға ва Хожа Қалонга ҳам таржима ва ашъор йиборилди. Мирзобек тағойидин ҳам

• 33 Л. 6. — тушган.

Комронга таржима ва Ҳиндқа келгани айтқон ашъор ва «Бобирий хати» била битилган сархатлар йиборилди.

Сешанба куни Қобулға борур кишиларга хатлар битиб, рухсат бериб, Мулло Қосим ва устод Шоҳ Муҳаммад сангтарош ва Мирак Мирғиёс ва Мир сангтарош ва Шоҳ Бобойи белдорға Ограда ва Дулпурда қилур иморатларни хотирнишон қилиб, буларнинг ўлдасиға қилиб, рухсат берилди.

Бир паҳр ёвушуб эдиким, Анвордин отланилди. Охир намоз пешин Чандворнинг бир куруҳида Обопур отлиқ кентга тушулди. Панжшанба охшоми Абдулмулк қўрчини Ҳасан Чалабийга қўшуб, шоҳға ва Чопуқни ўзбак элчилари била хонлар ва султонларға йиборилди.

Кечадин тўрт гирий қолиб эди, Обопурдин кўчуб, мен тонг бошида Чандвор қошидин келиб, кемага кирдим. Намоз хуфтанда Робирийнинг олдин кемадин чиқиб, ўрдуға келдим. Ўрду Фатҳпурда тушуб эди, Фатҳпурда бир кун туруб, шанба саҳари вузу қилиб, отланиб, Робирийнинг ёвуғида намоз бомдодни жамоат била ўтадук. Мавлона Маҳмуд Форобий имом эдилар. Офтоб тулуида Робирийнинг улуғ тўқайининг қуйисидин кемага кирилди. «Таркиб хати» била таржима битар учун букун ўн бир сатрлиқ мистар боғладим. Ушбу кун аҳдуллонинг сўзларидин кўнглумға танбиҳе бўлди.

Робирий парганаларидин Жокин отлиқ паргана тўғрисида кемаларни ёқаға тортиб, ул охшом кемада-ўқ бўлдук. Андин субҳдин бурунроқ кемаларни юрутуб, орада намоз бомдодни ўтадук. Кемада эдиким, Султон Муҳаммад бахши Хожа Қалоннинг навқари Шамсиддин Муҳаммадни олиб келди. Хатларидин ва тақриридин Қобулдағи кайфият ва ҳолот мушаххас ва маълум бўлди. Маҳди Хожа ҳам кемада эканда келдилар. Эрта намоз пешин Атованинг олиндағи сувининг нари юзидағи боғқа чиқиб, Жўнда ғул қилиб, зухр адо қилдим. Намоз ўтаган ердин Атова сарироқ келиб, ушбу боғнинг дарахтларининг соясида бир балаиди устидаким, сувға мушриф эди, ўлтуруб, йигитларни шўхлуққа солдук. Маҳди Хожа буюрган таом мунда тортилди. Намоз шомда сувдин ўтуб, намоз хуфтан ўрдуға келдим. Черикнинг йигитлари учун ва Шамсиддин Муҳаммаддин Қобулдағиларға хатлар битилур учун икки-уч кун ул юртга таваққуф бўлди.

Чаҳоршанба куни жумодил-аввал ойининг салхида Атовадин кўчуб, секкиз куруҳ келиб, Мўрий ва Адусаға тушуб, Қобулға борур баъзи қолгон хатларни бу юртга битилди. Ҳумоюнға бу мазмунни битилдиким: «Агар ҳолоғача муътаддун биҳ ише бўлмайдур, худ ўғри била қароқни манъ қилғил, ораға тушган сулҳ ишини барҳам урмасун. Яна бу эдиким, Қобул вилоятини холиса қилдим, ўғлонлардин ҳеч ким тамаъ қилмағайсиз. Яна Ҳиндолни тилаб эдим. Яна Комронға Шоҳзода била яхши омаду рафт рноят қилмоғлиғи ва Мўлтон вилоятини ўзига иноят қилмоғлиғи ва

Кобул вилоятининг холиса бўлури, кўч ва уруқнинг келурини битилиб эди. Яна баъзи кайфият Хожа Қалонга битилган хаттин маълум бўлур учун ўшал хатнинг саводини бетафовут битилди:

Хожа Қалонга салом дегач, сўз улқум, Шамсиддин Муҳаммад Ато-ваға келди. Кайфиятлар маълум бўлди. Бизнинг эҳтимомимиз ул сарилар бормоққа беҳад ва беғояттур. Ҳиндустон ишлари ҳам бир навъ сомон топиб келадур. Тенгри таолодин умид андоқдурким, бу оранинг иши тенгри таоло инояти била бот саранжом топғай. Бу иш забтидин сўнг бетаваққуф, тенгри еткурса, мутаважжих бўлғумдур. Ул вилоятларнинг латофатларини киши нечук унутқай. Алалхусус мундоқ тойиб ва торик бўлғонда қовун ва узумдек машруъ ҳазни киши нетавр хотирдин чиқарғай. Бу фурсатта бир қовун келтуруб эдилар, кесиб егач, ғариб таъсир қилди. Тамом йиғлаб эдим, Кобулнинг номарбутлуғини битилиб эди, ул бобта андиша қилиб, охир хотир мунга қарор топтиким, етти-секкиз ҳоким бир вилоятта бўлса, не тавр марбут ва мазбут бўлғусудур. Бу важҳдин эгачимни ва ҳарамларни Ҳиндустонга тиладим. Жамиъ Кобул вилоят ва қуроётини холиса қилдим. Ҳумоюнға ва Комроғға ҳам бу мазмунни машруъ битидим. Бир ўбдон киши ул хатларни мирзоларға элтсун. Мундин бурун ҳам ушбу мазмунни мирзоларға битиб йибориб эдим, шояд маълум бўлди эркин. Эмди ул вилоятнинг забтида ва иморатида ҳеч узр ва сўз қолмади.

Мундин сўнг агар қўрғон номазбут ё раият номаъмур бўлса, ё захира бўлмаса, ё хазина тўлмаса, ул умдатул-мулкнинг бемухосиллиғига ҳамл бўлғусидур. Баъзи заруриётким, мастур бўлғусидур, баъзисиға фармон ҳам борибтур. Булардин ортқон хазина бўлсун. Заруриёт булардур: аввал қўрғоннинг марамматиға, яна захира, яна келур-борур элчининг улуфа ва қўнлағаси, яна масжиди жумъаннинг иморати ёрмоғини молдин олиб, шаръий қилиб сарф қилсунлар. Яна корвонсаро ва ҳаммомларнинг мараммати, яна аркта устод Ҳасан Али қилғон пишиқ хишт била нимқора иморатнинг итмоми; бу иморатни устод Султон Муҳаммад била машварат қилиб, муносиб тарҳ била буйрулсун. Агар устод Ҳасан Али тортқон бурунги тарҳ бордур, худ ўшандоқ-ўқ тамом қилсун, йўқ эрса, иттифоқ била бир ширин тарҳлиқ иморат солсун. Андоқким, саҳн девонхона саҳни била баробар бўлғай. Яна Хурд Кобулнинг бандиким, тангининг Хурд Кобул сари чиқарида Бутҳақ суйиға боғлағулуктур. Яна Ҳазнининг бандининг мараммати, яна Боғи Хиёбон ва хиёбон. Яна бу боғнинг суйи оздур, мунга бир тегирмон сувни сопқун<sup>34</sup> олиб, келтурмак керак. Яна Хожа Бастанинг ғарб-жануб тарафида Тутум дара сувини бир пушта устига келтуруб ҳавз қилиб, ниҳоллар тиктуруб эдим. Гузаргоҳнинг муқобаласида тушган учун ва яхши мадди назари бор учун, «Назаргоҳ»га

<sup>34</sup> Қ. 6. — сотқун.

мавсум бўлиб эди, мунда ҳам яхши ниҳоллар тикмак керак. Тарҳ била чаманлар қилиб, чаманлар атрофида хушранг ва хушбўй гул ва раёҳин тикмак керак.

Яна Сайид Қосим ҳам кўмак тайин бўлди. Яна туфакандозлар била устод Муҳаммад Амин жибачининг аҳволидин гофил бўлманг. Яна бу хат етгач-ўқ эгачимни ва ҳарамларни бот чиқариб, Нилобқача бадрақа бўлуб келинг. Керакким, ушбу хат етгач, ўшул ҳафтада ҳар неча кеч қолсалар, албатта, чиқсунлар. Не учунким, Ҳиндустондин боргон черик тор ерда танқислиқ ҳам тортарлар, вилоят ҳам хароб бўлуру.

Яна Абдуллоға битилган китобатта мастур эдиким, тавба водисида мувофақат дағдағаси кўп бўлуб эди, бу рубоний анлаке моний бўлди:

Май таркини қилғали паришондурмен,  
Билмон қилур ишимнию ҳайрондурмен.  
Эл борча пушаймон бўлуру тавба қилур,  
Мен тавба қилибмену пушаймондурмен.

Бинойининг зарофат қилғони хотирға келди: бир кун Алишербек қошида Биной зарофате қилур. Алишербек тугмалик чакман кийган экандур. Дерким: «Нағз зарофате карди, чакманро меодам, вале тугмаҳо намемонд ва мониаст». \*Биной дерким: «Тугмаҳо чи мониаст, бодигиҳо мониаст»<sup>35</sup>. (Вал-ухдату аларрови). Маъзур тутунг. Мунча зарофатким бўлди, тенгри учун хотирингизга кечурманг.

Яна ул рубоний ўтган йил айтилиб эди. Филвоқий бу ўтган икки йилда чоғир мажлисининг орзу ва иштиёқи беҳад ва гоят эди, андоқким, чоғир иштиёқидин борлар йиғламоқ сарҳадиға етар эдим. Бу йил, алҳамду лиллоҳ, ул дағдаға тамом хотирдин рафъ бўлди. Голибо, таржимани назм қилмоғининг юмн ва баракатидин эди экин. Сиз ҳам тавба қилинг. Суҳбат ва чоғир ҳамсуҳбат ва ҳамкоса била хуштурким, била суҳбат тутқайсизким, била чоғир ичгайсиз. Агар ҳамсуҳбат, ҳамкоса Шераҳмад ва Ҳайдарқулидур, худ бу тавбанинг хили ашколи йўқтур, деб орзумандлик била салом.

Панжшанба кунни жумодил-охир ойининг ғуррасида битилди.

Бу насиҳат омиз сўзлар битир маҳалда манга бисёр таъсир қилди. Бу хатларни Шамсиддин Муҳаммадқа топшуруб, оғиз сўзларин туйдуруб, одина кечаси рухсат берилди.

Одина кунни секкиз куруҳ келиб, Жувомандноға тушулди. Кетин Қаро султоннинг навкариким, элчиликка келган Камолиддин Қиёқ отлиқ навқарига йибориб эди, сарҳад бекларининг маош ва ихтилотидин ва қароқ ва ўғрининг шиква ва шикоятидин қиёққа нималар битиб эди, қиёқлар ул келган кишини мунда йибориб эди, Қиёққа рухсат бериб, сарҳад

<sup>35</sup> Д. б. — тушган.

бекларига фармон бўлдиким, қароқ ва ўғрини манъ қилиб, яхши маош ва ихтилот қилгайлар. Бу фармонларни Кетин Қаро султондин келган кишига топшуруб, ушбу юрттин ижозат берилди.

Шоҳқули деган Ҳасан Чалабийдин келиб, уруш кайфиятларини арз қилиб эди, бу Шоҳқулидин Шоҳга хат битиб, Ҳасан Чалабийнинг кеч қолғонининг узрини бутуб, одина кунни ойнинг иккисиди рухсат берилди.

Шанба кунни секкиз қуруқ келиб, Колпий парганаларидин Қакуро ва Чачовалийда<sup>36</sup> тушулди.

Якшанба кунни ойнинг тўртида тўққуз қуруқ келиб, Колпий парганаларидин Дийдапур отлиқ паргананда бошимни қирқтим. Икки ой эдиким, бошимни қирқмайдур эдим. Сингар сувида ғул қилдим.

Душанба кунни ойнинг ўнида ўн тўрт қуруқ келиб, Колпий парганаларидин Чаркадада тушулди.

Тонгласи сешанба кунни ойнинг олтисиди Қарочанинг Ҳиндустоний чокари, Моҳимнинг Қарочага битилган фармонини олиб келди-келадур эмиш. Менинг юртда ўз илигим била битиган парвона йўсуни била Лоҳур ва Бехра ва ул навоҳидағиларни бадрақа тилабтур. Жумодил-аввал ойининг еттисиди Қобулдин бу фармонни битигандур.

Чаҳоршанба кунни етти қуруқ келиб, Одампул парганасига тушулди. Ушбу кун тонгдин бурун отланиб, ёлғуз тушлаб, келиб, Жўн дарёсиди еттим. Жўнни ёқалаб, қуйиға юрудум. Одампул тўғрисиға етганда бир оролда ўрдунинг ёвуғиди шомиёналар тиктуруб, маъжун ейилди. Ушбу кун Содиқ била Қулолни куштиға солдук. Қулол даъво била келиб эди, Ограда кушти тутмоққа йўл кўфтини узр айтиб, йигирма кун муҳлат тилади. Қирқ-эллик кун муҳлатидин ўтти. Букун зарур бўлди — кушти тутти. Содиқ яхши кушти тутти, хили осон йиқти. Содиққа ўн минг танга ва эгарлик от ва бош-оёғ ва тугмалик чакман инъом бўлди. Бовужудким, Қулол йиқилиб эди, маъюс қилмай, анга ҳам сару пой ва уч минг танга инъом бўлди. Фармон бўлдиким, аробаларни ва қозонларни кемалардин чиқаргайлар. Йўл ясаб, ер тузатиб, аробаларни ва қозонларни чиқаргунча бу юртта уч-тўрт кун макс бўлди.

Душанба кунни ойнинг ўн иккисиди ўн икки қуруқ келиб, Қаррага тушулди. Букун тахтиравон била келдим. Қаррадин ўн икки қуруқ келиб, Қарра парганаларидин Қуряға туштук. Қурядин секкиз қуруқ юруб, \*Фатҳпул Асваға туштук, Фатҳпулдин секкиз қуруқ юруб<sup>37</sup>, Сарой Мандоға тушулди. Ушмунда тушганда намоз хуфтан Султон Жалолидин келиб, мулозамат қилди. Икки кичиккина ўғлини ҳам ўзи била олиб келди.

<sup>36</sup> Қ. б. — Ҳамовалийда.

\* <sup>37</sup> Л. б. — тушган.

Тонгласи шанба кунини ойнинг ўн еттисида секкиз қуруқ келиб, Карра парганаларидин Дугдугийға Ганг ёқасиға тушулди. Якшанба кунини Муҳаммад Султон мирзо ва Қосим Хусайн Султон ва Биҳўб Султон ва Турдика ушбу юртта келдилар. Душанба кунини Аскарний ҳам ушбу юртта келиб, мулозамат қилди. Бу келганлар бори Гангнинг шарқий тарафидин келиб эдилар. Андоқ фармон бўлдики, Аскарний била чериклар тамом Гангнинг ул юзи била-ўқ юругайлар. Ҳар ерда бу ўрду тушса, алар дағи рўбарўда ул юзда тушгайлар.

Ушбу навоҳида эканда илгаридин мутаоқиб хабарлар келадур эдики, Султон Маҳмудға бир лак афғон йиғилибдур. Шайх Боязил била Бибанни қалин черик била Сарвор тарафи йибориб, ўзи ва Фатҳхон Сарвоний Ганг ёқалаб, Чунон устиға келадур. Шерхон сувким, ўтган йил риоят қилиб, қалин паргана бериб, бу навоҳида қўюлуб эди, бу афғонларға кирибтур. Шерхон ва яна бир неча умарони сувдин ўтқарибтурлар. Султон Жалолиддиннинг кишиси Банорасни сахлай олмай, қочиб чиқибтур. Сўзлари бу эмишким, Банорас қўрғониди басҳийларини қўюб, Ганг ёқасида келиб урушқайлар. Дугдугийдан қўчуб, олти қуруқ келиб, Карранинг уч-тўрт қуруҳида Қусорда тушулди. Мен кема била келдим. Икки-уч кун бу юртта Султон Жалолиддиннинг зиёфати жиҳатидин турулди.

Одина кунини Карра қалъасининг ичиди Султон Жалолиддиннинг қўйларига тушулди. Меҳмондорлик қилиб, бир пора ош ва таом тортти. Таомдин сўнг ўзига ва ўғлонларига яктойи жома, нимча кийдурулди. Ўзининг истидъосидек улдуғ ўғли — Султон Маҳмуд хитоби била мухотаб бўлди. Каррадин отланиб, бир қуруҳча йўл келиб, Ганг ёқасиға тушулди. Шаҳрак бекким, Моҳим қошидин Гангга аввал келган юртта келиб эди, ушбу кун хат битиб, ушбу юрттин рухсат берилди. Хожа Қалон Хожа Яҳёнинг набираси мендин битийтурган вақойиғини тилайдур эди, истиктоб қилдуруб эрдим, Шаҳракдин йиборилди.

Тонгласи шанба кўчуб, тўрт қуруқ келиб, Кўх туштук. Мен кема била-ўқ келдим. Туншар юрт ёвуқ экандур, эрта-ўқ келди. Муддаттин сўнг кема ичиди-ўқ ўлтуруб маъжун едук. Хожа Абдушшаҳид Нурбекнинг уйида экандур, аларни тиладук. Мулло Маҳмудни Мулло Алихоннинг уйидин тилаб келтурдук. Бир замон ўлтуруб, кема била ул юзга ўтуб, куштигирларни куштига солдук. Дўст Ясинхайрға буюрулдики, паҳлавон Содик била тутмай, ўзгалар била миёнгирилик қилгай. Хилофи қоида буюрулдики, аввал зўроқларни миёнгирилик қилгай. Секкиз кишини яхши миёнгирилик қилди.

Намоз дийгарда Султон Муҳаммад бахши кема била ул тарафдин келди. Султон Искандарнинг ўғли Маҳмудхоннингким, бу ёғилар Султон Маҳмуд дерлар эди, бузулғонининг хабарини келтурди. Намоз пешин мувдин борғон жосус бу ёғиларнинг бузулғонининг хабарини келтурур.



Икки навоз орасида Тожихон Сорангхонийнинг арзадошти ҳам жосус хабарига мувофиқ келур. Бу кайфиятларни Султон Муҳаммад<sup>1</sup> келиб арзга еткурди. Чунорни келиб муҳосара қилгон экандур. Озроқча уруш ҳам солгондур. Бизнинг келганимизнинг таҳқиқи хабарини топқоч, бузулгон йўсунлуқ андин қўпар. Банорасқа ўтган афгонлар ҳам изтироб била ёниб, сув кечарда икки кема фарқ бўлуб, бир пора киши сувга борур.

Тонгласи олти куруҳ келиб, Пиёғ парганаларидин Серовалийга \*келилди. Мен кема била-ўқ келдим. Эсам Темур Султон била Тўхта Бўга Султон ярим йўлда кўрунишга тушуб, туруб эдилар, султонларни ҳам кемага тиладим. Тўхта Бўга султон яда қилгон экандур. Тун ел қўпуб, ёмғур ёғакиришти. Тавр хавое бўлди. Бу ҳаво маъжун емакка боис бўлди. Бовужудким, ўтган кун маъжун ейилиб эди, букун ҳам маъжун едук. Юртқа келиб, тонгласи юртта таваққуф қилилди.

Сешанба кун, ўрду тўғриси сабзалиқ орол бор экандур, кема била ўтуб, ул оролни сайр қилиб, бир паҳрда келиб, кемага кирдим. Отлиқ сайр қилурда дарё ёқасида гофил борилгон жарнинг усти била ўтум. От дарз қилгон жарнинг устига чиққач, жар учти, мен филҳол секраб, ўзумни ёқаға солдим, от ҳам учмади. Агар мен отнинг устида бўлсам эди, голиб бу эдиким, от била-ўқ дучгай эдим. Ушбу кун Ганг дарёсини қўл солиб ўттим. Бир қўлни санадим, ўттуз уч қўл била ўтум, яна тинмай узуб, бу юзга ҳам ўтум. Бори дарёларни узуб, кечиб эдим, Ганг дарёси қолиб эди, навоз шом Ганг суйи Жўн суйининг қотилишига етиб, Пиёғ тарафи била кемани торттуруб, бир паҳр тўрт гирида ўрдуға келдим.

Чоршанба кун икки паҳрдин черик Жўн дарёсидин ўта киришти. Тўрт юз йигирма кема эди.

Одина кун ражаб ойининг ғуррасида мен сувдин ўтум.

Душанба кун ойнинг тўртида Жўн ёқасидин Баҳор азимати била кўчулди. Беш куруҳ юруб, Лавойинга туштук. Мен кема била-ўқ келдим. Ушбу кунгача черик эли сувдин кечадур эди, зарбзанлиқ аробаларниким, Одампурдин кемалардин чиқарилиб эди, фармон бўлдиким, Пиёғтин яна кемага солиб, кема била келтургайлар.

Тушган юртта куштигирларини куштига солдук. Паҳлавон Лоҳурий киштибон била Дўст Ясинхайр кушти тутти. Қалин талашти, ташвиш била Дўст йиқитти. Иккаласига сарупо инъом бўлди.

Илгарин ботқоқлик, болчиқлик ёмон сув бор эмиш, Тўс суйи дер эмишлар, гузар<sup>38</sup> кўрарга ва йўл ясарга икки кун бу юртта таваққуф бўлди. От ва тевага гузар юққорроқ топилди. Юклук ароба ул гузар-

<sup>38</sup> Қ. б. — Султон Маҳмуд.

<sup>39</sup> Б. б. — бу катта текст тушган.

нинг ноҳамвор тошлари бор жиҳатидин чиқа олмас эмиш, юклуқ аробаларни фармон бўлдим, андин-ўқ ўткаргайлар.

Панжшанба кунин андин кўчуб, мен Тўс суйининг қотилишиғача кема била келдим. Қотилишидин кемадин чиқиб, отланиб, Тўс суйи юққори юруб, намоз дийгар ўрдуғаким, сувдин ўтуб тушуб эдилар, келилди. Букун олти куруҳ келилди. Тонгласи ул юртта мақом бўлди.

Шанба кўчуб, ўн икки куруҳ юруб, \*Нилобга яна Ганг ёқосига келилди. Андин кўчуб, олти куруҳ юруб<sup>40</sup>, кентнинг юққори ёрига туштук. \*Андин етти куруҳ келиб, Нонупурга туштук<sup>41</sup>. Ушбу юртта Чунордин Тожихон ўғлонлари билта келиб, мулозамат қилди. Бу айёмда Муҳаммад бахшининг арзадошти келдиким, Кобулдин кўч ва уруғ таҳқиқ келадур эмиш.

Чоршанба кунин ул юрттин кўчуб, Чунор қўрғонини сайр қилиб, Чунордин бир куруҳча ўтуб тушулди Пиёғдин кўчган айёмда вужудумда обила жароҳати пайдо бўлуб эди. Бу юртта бир Румий Румда эмди пайдо бўлгон муолажани қилди. Мурчин сафол қозонда қайнатти, жароҳатни анинг иссиқ бухориға туттум. Бухори камроқ бўла иссиқ суви била юдум, икки соати нужумийғача даранг бўлди. Ушбу юртта бир киши айттиким, ўрдуниинг ёнидағи оролда шер ва карк кўрубтурлар. Сабоҳи ул оролни чарғаладук. Филларин ҳам келтуруб эди. Шер ва карк чиқмади. Чарга учидин бир саҳройи говмиш чиқибтур Букун тунд ел қўпти. Гард ва ғубор кўп ташвиш берди. Кемага етиб, кемага кириб, ўрдуға келдим. Ўрду Банорастин икки куруҳ юққорроқ тушуб эди. Чунорнинг навоҳисидағи жангалларда фил қалин бўлур эмиш. Бу юрттин бориб, фил овлар хаёлим бор эди. Тожихон хабар келтурдиким, Маҳмудхон Сун сувининг қошидадур. Бекларни чарлаб, ганим устига илғамоқни машварат қилилди. Охир мунга қарор топтиким, узун-узоғ кўчуб, бедаранг-ўқ юрулгай. Андин кўчуб, тўққуз куруҳ юруб, Балва гузариға тушулди.

Ушбу юрттин душанба охшоми оининг ўн секкизида Тоҳирни Ограга йиборилди. Кобулдин келадурганларга қўнолға йўсунлуқ инъом бўлгон ёрмоқларнинг баротини олиб борди.

Ушбу кун кема била келдим, тонгдин бурунроқ кемага кирилиб эдиким, Гўй сувининг қотилишиғаким, Жўнпур суйидур, етиб кема била озроқча Гўй суйи юққори бориб, яна ёндим. Агарчи торғина сув эди, вале гузари йўқ эди. Ул юздағи черик эли кема била ва сол била ва от уздуруб ўтадур эдилар. Жўнпур суйининг қотилишидин бир куруҳ қуйироқ келиб, билтурғи юртниким, андин Жўнпурға борилиб эди, сайр қилдим. Мувофиқ ел сув юққоридин пайдо бўлди. Банголий кеманин елка-

\* <sup>40</sup> Л. б. — тушган.

\* <sup>41</sup> Л. б. — тушган.

нини торттуруб, улуғ кемани ул кемага боғладилар, хили илдам келди. Урду Банорастин бир курух юққорроқ тушуб эди, юртқа кундин икки гирий қолиб эдиким, етилди. Турмай кейинимизча келган кемалардин ботроқ келгани намоз хуфтанда келди.

Чунордин фармон бўлуб эдиким, Мўғулбек ҳар кўчта паймойиш таноби била тўғри йўлни таноб урғай. Ҳар қачонким, мен кемага кирсам, Лутфибек дарё ёқасини таноб урғай. Тўғри йўл ўн бир курух экандур. Сув ёқаси ўн секкиз курух. Тонгласи ул юртта таваққуф бўлди.

Чаҳоршанба куни ҳамма кема била келиб, Ғозипурдин бир курух қуйироқ тушулди. Панжшанба куни ўшул юртта Маҳмудхон Нуҳоний келиб, мулозамат қилди. Ушбу кун Жалолхон Баҳорхон Баҳорийнинг, Фаридхон Насирхоннинг, Шерхон сур яна Аловуддинхон сур ва яна бир неча афғон умароларининг арзадошлари келди.

Ушбу кун Абдулазиз мироҳўрнинг арзадошти келди. Лоҳурдин жумодил-охир ойининг йигирмасида битилгандур. Ушбу арзадошт битилган куни Қолпий навоҳисидин йиборган Қарочанинг Ҳиндустоний чокари етар. Абдулазизнинг арзадоштида мазкур эдиким, Абдулазиз ва муқаррар бўлгонлар жумодил-охир ойининг тўққузиди Нилобта кўчга ўтру борурлар. Абдулазиз Чонобқача била келиб Чонобгин айрилиб, Лоҳурга илгаррак келиб, бу арзадоштни йиборгандур.

Одина куни кўчулди. Мен кема била-ўқ билтурғи Чўса тўғрисидағи офтоб тутулгон ва рўза тутулгон юртни чиқиб сайр қилдим. Келиб кемага кирдим. Муҳаммад Замон мирзо ҳам кема била кейиндин келди. Мирзонинг ангизи била маъжун ейилди. Урду Қармнос суйининг ёқасида тушуб эди, бу Қармнос суйидин ҳиндулар кўп парҳез қилурлар эрмиш. Парҳезкор ҳиндулар бу сувдин ўтмай, кемага кириб, Ганг била бу сувнинг тўғрисидин ўттилар. Муътақадлари андоқдурким, бу сув кишига тегса, ибодатини зойиъ қилур. Важҳи тасмиясини ҳам ушмунга муносиб айттилар. Кема била келиб, озроқча Қармнос суйи юққори бориб, яна ёниб Гангнинг шимолий тарафи кечиб, сув ёқасида кемаларни турғуздук.

Йигитлар бир пора шўхлуқ қилдилар, бир пора куштигирлик қилдилар. Соқи Муҳсин даъво қилдиким, тўрт-беш кишини миёнгирлик қилурмен. Бир киши била тутти, йиқилаёзди. Иккинчиси Шодмон эди, Муҳсинни йиқти. Хижил ва мунфаил бўлди. Куштигирлар ҳам келиб, кушти туттилар.

Тонгласи шанба куни Қармнос суйининг гузарини кўра киши йиборган жиҳатидин бир паҳрга ёвуқ кўчулди. Мен отланиб гузар сори бир курухча Қармнос суйи юққори бордим. Гузар йироқ жиҳатидин яна ёниб, кема била-ўқ юртқа келдим. Урду Чўсадин бир курух илгаррак тушуб эди.

Ушбу кун яна мурч дорусини қилдим. Бир нима иссиқроқ экандур, вужудам қабарди. Хили ташвиш торттим.

Илгари ботқоқлиқ кичикроққина сув бор экандур, йўлни ясамоқ учун, тонгласи ул юртта турулди. Душанба охшоми Абдулазиз йиборган Ҳиндустоний яёқнинг келтурган хатқа жавоб битиб йиборилди.

Душанба сабоҳи кема била келдим. Ел жиҳатидин кемаларни тортиб келтурдилар. Утган йил қалин ўлтурғон Баксара тўғрисидаги юртнинг рўбарўйига етиб, сувдин ўтуб ул юртни сайр қилилди. Дарё ёқасига инарга зиналар қилилиб эди, ғолибо, қирқдин кўпрак, элликдин озроқ эди. Икки юққориғи зина қолибтур, ўзга барча зинани сув бузубтур. Қемага кириб, маъжун ейилди. Ўрдудин юққориқроқ бир оролда кемани турғузуб, паҳлавонларни куштига солдук. Намоз хуфтан ўрдуға келилди.

Бултур ушбу ўрду тушган юртни Ганг суйидин мен дастак била ўтуб баъзи от, баъзи тева миниб келиб, сайр қилилиб эди. Ул кун афъюн еб эдим.

Тонгласи сешанба куни Қаримберди ва Муҳаммад Али Ҳайдар Рикобдор ва Бобо шайх бошлиқларни икки юзча ўбдон йигитлар била бу муҳолифлардин хабар олғали йиборилди. Ушбу юрттин Бангола элчига фармон бўлди, бу уч фасл сўзни арзадошт қилсун.

Чаҳоршанба куни Юнус Алини Муҳаммад Замон мирзоға йиборилдиким, Баҳор тарафидин истимзоже ҳосил қилғай. Сустроқ жавоб келтурди. Баҳор шайхзодаларининг кишиси арзадошт била Баҳорни ташлаб чиққанларнинг хабарини келтуруб эди.

Панжшанба куни Турди Муҳаммад ва Муҳаммад Али жанг-жангға турк ва ҳинд умароси ва таркашбандийдин икки мингча чоғилиқ киши қўшуб, Баҳор элига истимолат фармонлари битиб, рухсат берилди.

Хожа Муршид Ироқийни Баҳор саркориға девон қилиб, Турди Муҳаммадға қўшуб йиборилди.

Тонгласи Муҳаммад Замон мирзо Баҳор бормоқни қабул қилиб, Шайхи Зайн ва Юнус Алидин баъзи нима арзадошт қилиб, бир пора кишини кўмак йўсуллуқ тилабтур. Баъзи йигитларни Муҳаммад Замон мирзоға кўмак битиб, яна баъзиларни навкар этиб, шанба куни шаъбон ойининг ғуррасида бу уч тўрт кун ўлтурулғон юрттин кўчулди. Мен букун отланиб, Бўжпур ва Биҳияни сайр қилиб, келиб ўрдуға туштим.

Муҳаммад Али бошлиқларниким, хабарға йиборилиб эди, йўлда бир пора кофирни босиб, Султон Маҳмуд ўлтурғон ерга етарлар. Султон Маҳмуд икки мингча киши экандур, бу қоровулнинг хабарини топиб, бузулуб, икки пилини ўлтуруб кўчар. Бир пилини қоровул йўсуллуқ қўйғон экандур, бу йигитлардин йигирма чоғлиқ киши етар, туруш бермай қочар. Неча кишисини тушуруб, бирини бош кесиб, бир-икки ўбдонни тирик келтурдилар.

Тонгласи кўчуб, кема била келдим. Бу юртта Муҳаммад Замон мирзо дарёдин ўтти. Мирзонинг ўтари ва кетари учун икки-уч кун бу юртта ўлтурулди.

Сешанба куни ойнинг тўртида Муҳаммад Замон мирзога хосса бош-оёқ ва камар шамшир ва тупчоқ ва чатр пноят қилиб, Баҳор вилоятига юкундурулди. Баҳор саркоридин бир куруру йигирма беш лак холиса қилиб, девонлиги Муршид Ироқийга уҳда бўлди.

Панжшамба куни ул юрттин кема била келдим. Бори кемаларни турғузуб, мен етгач, буюрдумким, кемаларни юрутуб, чарга била бир-бирига боғлағайлар. Дарёнинг арзидин ҳам кўп ортти. Бовужудким, тамом кема йиғилмайдур эди, баъзи ер паст, баъзи ер чуқур учун ва баъзи ер равон ва баъзи ер норавон учун ушбу йўсунлуқ ғалаба юрутуб бўлмади. Кемаларнинг чаргасига бир кирёл кўрунур. Бир балиқ кирёлнинг қўрқунчидин андоқ баланд сачрарким, бир кеманинг ичига келиб тушар. Тутуб келтурдилар.

Юртқа етганда кемаларга от қўюлди. Бурунги бойри улуғ кемага-ким, Ограда Санго ғазвидин бурунроқ тамом бўлуб эди, «Осойиш» от қўюлди. Ушбу йил черик отланурдин бурунроқ Оройишхон бир кема ясатиб пешкаш қилди. Ушбу келурда анга ҳам толор боғлаттим. Бу кемага «Оройиш» от қўюлди. Султон Жалолиддин тортқон кемага улуғроқ толор қилдуруб, бу толорнинг устида яна бир толор буюрулди, мунга «Гунжойиш» от қўюлди. Яна бир кичик жавкандилиқ завраққаким, ҳар иш-куч учун ани йиборулур эди, бу завраққа «Фармойиш» от қўюлди.

Тонгласи одина куни кўчулмади. Муҳаммад Замон мирзонинг бори иш-кучи саранжом бўлуб, Баҳор азимати била бир-икки курух ўрдудин айрилиб тушуб эди, ушбу кун келиб, мендин рухсат олди.

Икки жосус Бангола черикидин келиб дедиким, банголийлар Маҳдуми Олам бошлиқ Гандак суйининг ёқасини йигирма тўрт ерда қисмат қилиб, фасил қўпорадурлар. Султон Маҳмуд бошлиқ афгонларким, кўч ва уруқларини ўткарадурлар экандур, ўткали қўймай, ўзларига қўшубтурлар. Бу хабар келгач, чун уруш эҳтимоли бўлди. Муҳаммад Замон мирзони манъ қилдук. Шоҳ Искандарни уч-тўрт юз киши била Баҳорга йиборилди.

Шанба куни Дудунинг ва ўғли Жалолхон Баҳорхоннинг кишиси келди. Банголий буларни кўз боғи йўсунлуқ сахлар экандур. Мени деб, Банголийдин, зарброст урушуб, айрилиб сувдин ўтуб, Баҳор навоҳисига етиб, мулозаматқа мутаважжих эмиш. Ушбу кун Бангола элчиси Исмоил Митоға фармон бўлдиким, бурун битиб йиборган уч фаслнинг жавоби кеч битиладур: хат битиб йиборсунким, агар ихлос ва якжиҳатлиқ мақомидадурлар, худ ботроқ жавоб келса керак.

Якшанба оқшоми Турди Муҳаммад ва Жанг-жангнинг кишиси келди.

Чаҳоршанба сабоҳи шаъбон ойининг бешиди бу тарафдин буларнинг қоровули етар, нариғи дарвозадин Баҳор шикдори қочиб кетар.

Якшанба куни ул юрттин кўчуб, Орий парганасиға тушулди. Бу юртта хабар келдиким, лашкари Харид юз-юз эллик кема била Сару била Гангнинг қотилишида Сару сувининг нари юзида ўлтурғон эмиш. Чун Банголий била сулҳгуна бор эди, ҳамиша мундоқ ишларда таям-мун жиҳатидин сулҳ ишини илгари тутулубтур. Агарчи беодоблиқ қилиб, келиб йўлимиз устида ўлтурубтур, вале дойимғи қондани маръий тутуб, Бангола элчиси Исмоил Митоға яна Мулло Муҳаммад музаҳҳибни қўшуб, ўшул бурунғи уч сўзни айтиб, муқаррар бўлдиким рухсат берилгай.

Душанба куни Бангола элчиси мулозаматқа келиб эди, рухсатни анга айттурулди. Бу ҳам мазкур бўлдиким, ганим дафъиға ул сари бу сари мутавважжиҳ бўлғумиздир. Сизларга тааллуқ ер ва сувға зарар ва осибе етмагусидур. Нечукким, ул уч фасл сўзнинг бири бу эди: лашкари Харидқа айтким, йўл устини қўюб, Харидқа келсун. Туркдин бир неча киши анга қўшалинг, Харид элига истимолат бериб, ерига келтур-сунлар. Агар гузар бошидин кетмаса ва бу нодир муқобала сўзларин тарк этмаса, ҳар ёмонлиқ бошиға етса, ўзидин; ва ҳар ношойист қошиға келса, сўзидин кўрсун. Чоршанба куни Бангола элчиси Исмоил Митоға муътодий хильят кийдуруб, инъом қилиб, рухсат берилди.

Панжшанба куни Шайх Жамолни Дуду била ўғли Жалолхонға истимолат фармонлар ва иноят сўзлари била йиборилди. Ушбу кун Моҳимнинг навкари келди. Боғи Сафодин нари Волийдин<sup>42</sup> айрилғон экандур. Хатлар келтурди.

Шанба куни Ироқ элчиси Мурод қўрчи қажарни кўрулди.

Якшанба куни Мулло Муҳаммад музаҳҳибқа муътодий ёдгорийларни топшуруб, рухсат берилди.

Душанба куни Халифани ва баъзи бекларни йиборилдиким, дарёнинг не еридин ўтарни мулоҳаза қилғайлар. Чоршанба куни яна Халифани икки сувнинг оралиғи кўра йиборилди.

Жануб тарафи Орий парганасининг ёвуғидағи нилуфарзор сайр қила отландим. Нилуфарзорни сайр қилурда Шайх Гўран нилуфарнинг янги тухум боғлагонини келтурди. Бу пистаға филжумла шабоҳати бор. Яхшиғина нима пуликим, нилуфар бўлгай, Ҳиндустоний «кавал какрий»дер, тухмини —«дуда». Андин Сўнни ёвуқтур дедилар. Бориб Сўнни тафарруж қилдук. Сўн суйи қуйи қалин дарахтлар кўрунди, дедиларким, Мунирдур. Шайх Шарафиддин Мунирийнинг отаси Шайх Яҳёнинг қабри андадур. Чун мунча ёвуқ етилиб эди, Сўйдин ўтуб, Сўн

<sup>42</sup> Қ. 6. — Варосдин.

қўйи икки-уч куруҳ келиб, Мунирни сайр қилиб, боғоти била ўтуб, мазорни тавоф қилиб, Сўн ёқасига келиб, гусл қилиб, намоз пешинни эрта адо қилиб, ўрду сори мутаважжих бўлдум.

Отлар семиз учун бир неча от қолди. Яна бир неча отлар олдараб эди, бир неча кишини қўюб, фармон бўлдим, отлари толиққонларни йиғиб, отларини суғориб, тиндуруб, изтироб қилмай келгайлар. Агар мундоқ бўлмаса эди, хили от зойиъ бўлур эди.

Буюроб эдимким, Мунирдин ёнғонда бир киши Сўннинг ёқасидин отининг ҳар қадамини ўрдуғача санасун,— йигирма уч мингу бир юз санабтурким, қирқ олти минг икки юз қадам бўлгайким, ўн бир ярим куруҳдур. Мунирдин Сўнғача ярим куруҳ ёвушур. Ёниш ўн икки куруҳ. Борурда ул ён бул ён сайр қилиб борилди. Ўн беш-ўн олти куруҳ ва ўттуз куруҳга ёвуқ букун сайр қилилди. Кечанинг аввалғи паҳридин олти гирий бўлуб эдиким, ўрдуға келилди.

Тонгласи панжшанба куни Жўнпурдин Султон Жунайд барлос ва Жўнпурдаги йигитлар келдилар. Кеч қолғонлари жиҳатидин итоб ва хитоб қилиб, кўрушмадим. Қози Жиёни чарлаб кўруштум. Ушбу кун турк ва ҳинд умаросини машваратқа чарлаб, сув ўтар бобида жонки қилилди. Сўз мунга қарор топтиким, Ганг била Сару сувининг оралиғи баланд кўғарда Устод Алиқули қозон ва фаранги зарбзани қуруб, қалин туфакандозлар била бу ердин уруш ангизи қилгай. Икки сув қотилишидин жузвий қўйроқ жазирадаким, Банголийнинг бир фил ва қалин кемаси турубтур, рўбарўида Ганг сувининг Баҳор тарафидин Мустафо олот ва адавотини мукамал ва муҳайё қилиб, урушға машғул бўлгай. Қалин туфакандозлар дағи мунинг била бўлгай. Муҳаммад Замон мирзо ва бу битилганлар<sup>43</sup> Мустафонинг орқасига тушуб, кўмак бўлгайлар. Устод Алиқули била Мустафоға зарбзан отмоққа ва қозон қурмоққа, мўлжор қўпориб, ер ясамоқ учун қалин белдор ва қаҳорға муҳассиллар тайин қилилди. Асбоб ва масолиҳ топмоққа ва йиғмоққа машғул бўлдилар. Салотин ва умаро ва хавонин илдам бориб, Ҳалдий гузаридин Саруни ўтуб, мўлжор қилгон вақт ул юздин мукамал ва мустаид бўлиб, ғаним устига келгайлар.

Бу аснода Султон Жунайд ва Қози Жиё арз қилдиларким, секкиз куруҳ юққорроқ гузар бор эди. Рўбарў тайин бўлдиким, жолабонлардин бир-иккисини Султон Жунайд ва Маҳмудхон ва Қози Жиёнинг кишиларидин олиб бориб, гузарни кўргайлар. Агар гузар бўлса, анинг билаўқ кечилгай.

Эл орасида бу сўз бор эдиким, Банголий Ҳалдий гузариға ҳам киши тайин қилтур ҳаёти бор эрмиш. Маҳмудхоннинг Искандар пурдаги шиқдорининг арзадошти келдиким, Ҳалдий гузариди элликча кема йи-

<sup>43</sup> Қ. б. — етганлар.

ғиб, киштибонларга музд берибмен, вале киштибонлар Банголийнинг келур овозасидин бисёр мутаваҳҳимдурлар.

Чун Сару сувидин гузар топилмоғи вақти эди, гузар кўра борғон кишига таваққуф қилмай, шанба куни бекларни машваратқа чарлаб делимким, Искандарпур Чатурмукдин Уд ва Баҳройижғача Сару дарёсининг гузарлари тамом ерда эди. Мундоқ этиб ўлтурғунча, қалли фавжини тайин қилурбизким, Ҳалдий гузаридин кемалар била ўтуб, буларнинг устига келгайлар. Алар келгунча Устод Алнқули ва Мустафо тўп ва туфак ва зарбзан ва фарангий била урушқа машғул бўлуб, чиқгайлар. Биз доғи Ганг дарёсидин ўтуб, Устод Алиқулига кўмак тайин қилиб, мустаид ва мукамал бўлуб туралинг. Гузардин ўтган фавж яқин етса, биз ҳам мундин уруш солиб, зўрлаб ўталинг. Муҳаммад Замон мирзо ва ул юзда тайин бўлгонлар Ганг дарёсининг Баҳор тарафидин Мустафо қошида, урушқа машғул бўлгайлар.

Сўзни мунга қўюб, Гангнинг шимолидағи черикни тўрт фавж қилиб, Аскарыйга бошлатиб Ҳалдий гузариға йиборилди. Бир фавж Аскарый ўз навкари била яна бир фавж Султон Жалолиддин Шарқий яна бир фавж ўзбак султонлари Қосим Ҳусайн султон ва Бихуб султон ва Тонготмиш султон ва Маҳмудхон Нухоний Ҳозийпурий ва Кўки, Бобо Қашқа, ва Тўлатиш ўзбак ва Қурбон Чархий ва Ҳусайнхон бошлиқ Дарёхонийлар, бир фавж Мусо султон ва Султон Жунайджим ва неким Жўнпур черики тахминан йигирма минг киши муҳассиллар тайин қилилдиким, ушбу кеча-ўқким, якшанба кечаси бўлғай, ул черикни отлантургайлар.

Якшанба сабоҳи черик Гангдин ўта киришти. Мен бир поста кемага кириб ўттум. Уч паҳр бўлуб эдиким, рўйзардларким, гузар кўра бориб эдилар, келдилар. Гузар худ топмайдулар. Кемаларнинг ва тайин бўлгон фавжнинг йўлда учрағонининг хабарини келтурдилар.

Сешанба куни сув кечган ердин кўчуб, уруш ери қотилишиға бир куруҳ ёвуқ келиб тушулди. Ўзум бориб, Устод Алиқулининг фарангий ва зарбзан отмоғини тафарруж қилдим. Ушбу кун Устод Алиқули фарангий тоши била икки кемани уруб синдуруб, ғарқ қилди. Мустафо ҳам ул юздин фарангий тоши била икки кема уруб синдуруб, ғарқ қилди. Улуқ қозонни жанг жойиға элтиб, ерини ясамоққа Мулла Ғуломни муҳассил қўюб, бир пора ясавуллардин ва жалд йигитлардин анга кўмак тайин қилиб, ёниб келиб, ўрду тўғриси бир оролда маъжун едук. Бу охшом маъжуннок кемани хиргоҳқа яқин келтируб, кемада-ўқ така қилдум. Бу охшом ғариб воқиа даст берди: Кечанинг уч посига ёвуқ кемада сурон ва ғавғо чиқти. Чўҳралар — ҳар ким кеманинг бир йиғочини олиб, йур-ур деб қичқиришадурлар. «Фармойиш» кемаси мен така қилгон «Осойиш» кемасининг ёнида эди. Бир тунқатор анда эди, уйқудин кўз очиб кўрарким, бир киши «Осойиш» кемасига илик қўюб чиқар хаёлидадур. Устига ташлар; сувга чўмуб, чиқарида тунқаторнинг бошиға



чопар; озроқча захм қилиб эди, сув сари-ўқ қочар. Ғавво бу жиҳаттин экандур. Мунирдин келган кечаси ҳам кеманинг яқинида бир-икки\* тунқатор бир неча ҳиндустонийни қавлаб, икки<sup>44</sup> қилич ва бир ханжарларини келтуруб эди. Тенгри таоло сахлади.

Агар тиғи олам бижунбад зи жой,  
Набуррад раге то нахоҳад худой<sup>45</sup>.

Тонгласи чаҳоршанба куни «Гунжойиш» кемасига кириб, тош отар ерга яқинроқ келиб, ҳар кимни ҳар ишга тайин қилдим. Ўғонберди мўғул бошлиқ минг чоғлиқ йигитни йиборилиб эдиким, бир-икки-уч курух юққорроқтин ҳар тавр қилиб сув кечгайлар. Булар борурда Аскаррийнинг ўрдуси тўғрисидин йигирма-ўттузча кема била Банголийлар ўтуб, қалин яёқ чиқиб, даст бурди кўрсатур хаёлида экандурларким, булар от солиб қочуруб, бир нечасини олиб, бошини кесиб, қалин кишини ўқлаб, етти-секкиз кема олурлар. Ҳам ушбу кун Муҳаммад Замон мирзо тарафидин ҳам бир неча кема билан Банголийлар ёриб чиқиб, уруш ангизи қилурлар. Ул тарафтин зўрлаб, Банголийларни қочуруб, уч кема кишиси сувға ғарқ бўлур. Бир кемани иликлаб, менинг қошимға келтурдилар. Мунда Бобочўхра яхши юруб зўрлар. Фармон бўлдиким, Ўғонберди алар олган етти-секкиз кема била Муҳаммад Султон, Якка Хожа, Юнус Али, Ўғонберди ва ул жамоатким, бурун ўтмакка муқаррар бўлуб эдилар, кемаларни кеч қоронғуда юққори тортиб ўтгайлар.

Ушбу кун Аскарийдин киши келиб эдиким, сувдин бебоқий ўттилар. Тонгла сабоҳиким панжшанба куни бўлғай, ёғи устига келурлар. Фармон бўлдиким, бу ўтганлар Аскарийға қўшулуб, ғаним устиға юругайлар. Намоз пешин устод қошидин киши келдиким, тош тайёр бўлубтур, не фармон бўлур? Фармон бўлдиким, бу тошни отсун, яна мен борғунча яна бир тошни тайёр қилсун.

Намоз дийгарда кичкина Банголий завраққа кириб мулжор қўпоргон ерга бордим. Устод бир навбат улуг тош отти, яна бир неча фарангий отти. Банголийларнинг оташбозлиқ била шухрати бор эрди, бу навбат яхши синадук, бир ерни чоғ қилиб отмайдурлар, ҳар тавр била отадурлар.

Ушбу намоз дийгар буюрдуким, Сару дарёси била аларнинг олидин бир неча кемани тортиб ўткардилар. Кема тортар кишилар бетаҳоший ва бепаноҳ бир неча кемани тортиб ўткардилар. Фармон бўлдиким, Эсан Темур Султон, Тўхта Бўға Султон, Бобо Султон, Оройишхон, Шайх Гўран бу кемалар ўтган ерда туруб, кемани муҳофазат қилғайлар.

\*<sup>44</sup> Л. б. — тушган.

<sup>45</sup> «Агар олам тиғи ўз жойидан қўзғолса, худо хоҳламаса, бирор томирни ҳам қирқолмайди».

Андин ёниб, бир поста ўрдуға келдим. Ярим кечага ёвуқ юқори тортадурғон кемалардин хабар келдиким, тайин бўлғон фавж илгаррак борди. Биз кемаларни тортиб борадур эдукким, Банголий кемаларни биз тортар ерни туюб, уруштилар. Бир кемачини оёғиға тош тегиб, оёғи синди, ўта олмадук.

Панжшанба сабоҳи мўлжордагилардин хабар келдиким, юққориғи кемалар тамом келдилар. Отлиқларни тамом отланиб, бизнинг келадураган фавжининг рўбарўйиға мутаважжих бўлдилар. Мен дағи илдам отланиб, охшом ўткарган кемаларининг устига келдим. Киши чоптурулдиким, Муҳаммад Султон мирзо бошлиқ ўтмакка муқаррар бўлғонлар бетаваққуф ўтуб, Аскарнийға қўшулсунлар. Эсан Темур Султон била Тўхта Бўға Султонким, бу кемалар устида эдилар, буюрдумким, ўтмакка машғул бўлсунлар. Бобо Султон муқаррар бўлғон ерда келмайдур эди, филҳол Эсан Темур Султон бир кема била ўттуз-қирқча навқари била отларини кеманинги ёнида ёлдаб ўттилар. Буларнинг кейинича яна бир кема ҳам равон бўлди.

Буларнинг ўтганини кўруб, банголийлар қалин яёқ буларға мутаважжих бўлдилар. Эсан Темур Султоннинг етти-секкиз навқари отланиб, бу яёқларнинг ўтрисиға бориб, султон отланғунча тортқулашиб, отқулашиб яёқларни султон сариға тортилар. Мунгача Эсан Темур Султон ҳам отланди. Иккинчи кема ҳам кечти. Ўттуз-ўттуз беш отлиқ била қалин яёққа чопиб, яхши қочурди. Хили намоён иш қилди. Ул часп-часпон, бетаҳоший борчадин бурунроқ кечти. Иккинчи улким, қалин яёқнинг устига оз киши била яхши юруб қочурди. Тўхта Бўға Султон ҳам кечти. Кемалар пайдарпай кечмакка кириштилар. Лоҳурий ва Ҳиндустоний йўсунлуқ тўшидин дастак била ва даста қамиш била ўта кириштилар.

Бу ҳолатни кўруб, мўлжор тўғрисидағи қалин Банголий кемалари сув қуйи қочмоққа юз қўйдилар.

Дарвеш Муҳаммад сорбон ва Дўст эшик оға ва яна баъзи йигитлар мўлжор тўғрисидин ўттилар. Султонларға киши чоптурдумким, ўтганларни яхши йиғиб, ул ўтрудағи фавжға ёвуқ ета ёнидин юруб, ғанимға илик қўшунг, ўтганларни султонлар ўзларига қўшуб уч-тўрт тўп бўлуб, ғаним сари мутаважжих бўлдилар.

Булар ёвуқ ета ғаним кишиси яёғини олиға солиб, ясолини бузмай юрўй берур.

Аскарний била муқаррар бўлғон фавждин Кўки жамоати била етар. Ул тарафдин Кўки, бу тарафдин султонлар етиб, илик қўшарлар. Ғанимни тушура-тушура олиб, отлиқ тебрарлар. Басант Ров отлиқ муътабар кофирни Кўки, алар тушуруб, бошини кесарлар. Ун-ўн беш кишиси анинг устига тушар, ўшанда-ўқ чопқуларлар. Тўхта Бўға Султон ғанимнинг олидин бориб, чопиб, яхши қилич тегурур. Мўғул Абдулваҳҳоб ва

иниси ҳам қилич тепурурлар. Мўғул бовужудким, сув билмас, жиба била дарёдин от ёлдаб ўтар.

Менинг кемаларим кейин эди, кемаларга киши йибордим. «Фармойиш» кемаси илгаррак келди. «Фармойиш» кемасига кириб ўлуб, банголийларнинг юртларини сайр қилиб, «Гунжойиш» кемасига кириб, юққори ер боридин сўрдум.

Мир Муҳаммад жолабон арз қилдиким, Сару дарёси юққорроқдин ўткали яхшироқтур. Фармон бўлдиким, ул деган ердин черик эли ўтмакка машғул бўлғайлар.

Муҳаммад Султон мирзо бошлиқларгаким, ўтмакка фармон бўлуб эди, сув ўтарда Якка Хожанинг кемаси фарқ бўлуб, Якка Хожа тенгри раҳматиға борди. Навкар ва вилоятини иниси Қосим Хожаға иноят қилдим.

Намоз пешинда ғусл асносида султонлар келдилар. Таъриф ва ситойиш қилиб, иноят ва шафқатдин умидвор қилдим. Аскарый ҳам ушул аснода келди. Аскарыйнинг аввал иш кўргани эди, шугуни яхши бўлди. Ул оқшом чун ҳануз ўрду кўчмайдур эди, бир оролда «Гунжойиш» кемасида така қилдим.

Одина куни Сару дарёсининг шимолида Харид тавобии Нирхун парганасининг Қундба<sup>46</sup> отлиқ кентида тушулди.

Якшанба куни Қўкининг жамоати била Хожипурға хабар олғали йиборилди. Шоҳ Муҳаммад Маъруфким, билтур келганида анга улурриоят қилиб, Соран вилоятини берилиб эди, неча қатла яхшилар борди. Отаси Маъруфни икки қатла урушуб босиб, тутуб эди. Султон Маҳмуд ғадр била Баҳорни олғонда, Бибан била Шайх Боязиднинг устига борғонда чора қила олмай, аларға қотилиб эди, бу фурсатта ҳам неча навбат арзадошти келиб эди. Эл орасида андин паришон сўзлар дерлар эди. Аскарый Ҳалдий гузаридин ўтгач-ўқ жамияти била Аскарыйни келиб кўруб, Аскарый била банголийлар устига келди, ушбу юртта эканда келиб, мулозамат қилди.

Бу айёмда Шайх Боязид ва Бибандин мутавотир хабарлар келадур эди,— Сару дарёсини ўтар хаёлида эмишлар.

Ушбу фурсатта Санбалдин ажаб хабар келди: Али Юсуфким, Санбалда туруб, тавре забт ва рабт қилиб эди, ўзи ва бир мусоҳиб йўсунлуқ табиби бир кунда-ўқ тенгри раҳматиға борурлар. Санбалнинг забт ва рабти учун муқаррар бўлдиким, Абдулло Санбал забт ва рабтиға борғай. Одина куни рамазон ойининг бешида Абдуллоқа Санбалға руҳсат берилди.

Чин Темур Султоннинг ушбу айёмда арзадошти келиб эдиким, муқаррар бўлғон бекларидин Кобулдин кўч келадурган жиҳатидин сул-

<sup>46</sup> Қ. б. — Қундана.

тонға қўшула олмайдулар. Муҳаммадий ва яна баъзилар султон била юз курувча ер илғаб бориб, балужни яхши босибтурлар. Абдуллодин Чин Темур Султонға ва Султон Муҳаммад дўлдай ва Муҳаммадий ва баъзи андағи бекларга ва йигитларга фармон бўлдиким, Чин Темур Султон била Ограда йигилиб, тайёр бўлуб турғайлар. Мухолифлар ҳар сари юзлансалар, ул сари мутаважжих бўлғайлар.

Душанба куни ойнинг секкизида Жалолхон Дарёхоннинг набирасигаким, Шайх Жамолий бориб эди, бўлгон муътабар умароси била келиб, мулозамат қилди. Ҳам ушбу кун Яҳё Нуҳонийким, бурунроқ инисини йибориб, қуллуқ изҳори қилиб эди, сиёсат фармони бориб эди, келиб мулозамат қилди. Чун етти-секкиз минг нуҳоний ва афгон умидворлиқ била келиб эдилар, аларни навмид қилмай, Баҳордин бир курур холиса қилиб, эллик лак Маҳмудхон Нуҳонийға иноят қилиб, қолгонини ушбу Жалолхонға мусаллам тутулди. Бир курур хизматона ҳам қабул қилди. Бу ёрмоқнинг таҳсилиға Мулло Ғулом ясавулни йиборилди. Муҳаммад Замон мирзоға Жўнапур вилоятини берилди.

Панжшанба куни охшоми Халифанинг Ғулом Али отлиқ навкариким, Исмоил Митодин бурунроқ Шоҳзода Мунгирнинг Абулфатҳ отлиқ навкари била ул уч фасл сўзни элтиб эди, ушбу Абулфатҳ оталиқ била ҳамроҳ Шоҳзода Мунгирнинг ва Ҳасанхон лангар вазирнинг, Халифанинг битилган хатларини келтурди. Ул уч шартни қабул қилиб, Нусратшоҳ тарафини ўзига олиб, ислоҳ сўзини ораға солибтур.

Чун бу юруш боғи афгонларнинг дафъи учун эди, бу ёғилардин баъзини бошини олиб элттилар, баъзиси келиб, чокарлик ва қуллуқни қабул эттилар. Оз-оғлоқким қолиб эди, Банголийнинг дастгири эди. Ани Банголий ўзига олди. Пашкол ҳам ёвуқлашиб эди. Биз дағи анинг муқобаласида мазкур бўлгон шароит била ислоҳ сўзини битиб йибордук.

Шанба куни Исмоил Жилвоний, Одилхон Нуҳоний, Авлиёхон ишроқий, беш-олти умаро била келиб, мулозамат қилдилар. Ҳам ушбу кун Эсан Темур Султон била Тўхта Бўға Султонға жулду камар шамшир ва камар ханжар жибалар ва хилъатлар ва тупчоқ отлар ва Эсан Темур Султонға \*Норнул парганасидин ўттуз олти лак ва Тўхта Бўға Султонға<sup>47</sup> Шамсобод парганасидин ўттуз лак иноят қилиб, юкундурулди.

Душанба куни ойнинг ўн бешида Баҳор ва Бангола тарафидин хотирни жамъ қилиб, Сару дарёси ёқасидағи ва Кўндба<sup>48</sup> навоҳидағи юрттин Бибан ва Шайх Боязид ҳаромхўрнинг дафъи шарриға азм-жазм қилиб кўчтук. Ора икки кўнуб, чаҳоршанба Чатурмуқ, Искандарпурнинг Чупора отлиқ пузари устига тушулди. Ушбу кундин эл ўтмакка машғул бўлдилар. Бу ҳаромхўрлардин мутаботир хабар кела бошладиким, Сару

<sup>47</sup> Л. б. — тушган.

<sup>48</sup> Қ. б. — Кувдана.

била Гагардин ўтуб, Лакнав сари мутаважжиҳдурлар. Буларнинг гузар бандлиғиға турк ва ҳинд умаросидин Султон Жалолоддин Шарқий, Алихон Фармулий, Турдика, Низомхон Биёний, Тўламиш ўзбак, Қурбон Чархий, Ҳасанхон<sup>49</sup> Дарёхоний бошлиқларни тайин қилиб панжшанба охшоми рухсат берилди.

Ушбу охшом таровиҳдин сўнгра бир пос ва беш гирий бўлуб эди-ким, пашкол булутлари қайнаб, бир замоннинг ичида андоқ тўфон бўлуб, қаттиқ ел қўптиким, йиқилмагон чодир кам қолди. Мен хиргоҳ ичида китобат қиладур эдим, коғаз ва ажзони йиғиштурғунча фурсат бўлмади, хиргоҳни пешхона била-ўқ менинг бошимға йиқти. Хиргоҳ тунг-луги реза-реза бўлди. Тенгри сахлади, осебе етмади. Китоб ва ажзо фарқ ўл бўлди. Ташвиш била йиғиштурулди. Сақарлот кат зайлучасиға чирмаб, кат остиға қўюб, устиға гилемларни ёптук. Икки гирийдин сўнг таскин топти. Тўшакхона чодирин тиктуруб, шамъ ёқтурди. Машаққат била ўт ёндуруб, тонг отғунча уюхламай, авроқ ва ажзонинг қурутмоғиға машғул эдук.

Панжшанба куни мен сувдин кечтим. Одина куни отланиб, Харид ва Искандарпурни сайр қилилди. Ушбу кун Абдулло била Боқий Лакнавнинг олилғонини битиб эдилар. Шанба куни Кўқини жамоати била илгаррак йиборилдиким, Боқийға бориб қўшулғай. Якшанба куни Султон Жунайд барлосни ва Ҳасан Халифани ва Мулло Опоқнинг жамоатини ва Мўмин атканинг оға-инисини рухсат берилдиким, бориб Боқийға қўшулуб, мен етгунча иликдин келурларини тақсир қилмағайлар.

Ушбу намози дийгар Шоҳ Муҳаммад Маъруфқа хосса хилъат ва тўпчоқ иноят қилиб, рухсат берилди. Билтурғи дастур била Соранни важҳиға ва Қундлани таркашбанд сақламоғиға иноят қилилди. Ҳам ушбу кун Исмоил Жилвонийға Сарвордин етмиш икки лак важҳ иноят қилиб, хосса хилъат ва тупчоқ от иноят қилиб, рухсат берилди. Аловулхон Нуҳон бошлиқ анинг била келганларға ҳам Сарвордин важҳ тайин қилиб, рухсат берилди. Муқаррар андоқ бўлдиким, ҳар қайсининг бирорини ўғли Ограда ҳамиша мулозаматта бўлғай. «Гунжойиш» ва «Оройиш» кемасини яна икки Банголий кемаси билаким, бу навбат тушган кема Бангола кемаларидин интихоб қилилиб эди, банголийларға уҳда қилилдиким, Тирмуҳоний била Ғозипурға элтгайлар. «Осойиш» била «Фармойиш» кемасиға фармон бўлдиким, Сару юққори ўрду била ҳамроҳ элтгайлар.

Баҳор ва Сарудин хотирни жамъ қилиб, душанба куни Чатурмуқнинг Чўпора гузаридин Уд тарафи Сару ёқалай кўчилди. Ун куруҳча йўл келиб, Фатҳпурнинг тавобиндин Қилира<sup>50</sup> деган кентнинг ёнида

<sup>49</sup> Қ. б. — Ҳусайнхон.

<sup>50</sup> Л. б. — Қалпўхра *کلیہر*

Сару ёқасида тушулди. Эрта кўчганлар озиқиб, Фатҳпурнинг улуғ кўлига борибтурлар. Бир неча кишини чоптурулдим, яқиндаги элни ёндургайлар. Кичик Хожани йиборилдим, кўл ёқасида қўнуб, анда тушган черикни тонгласи келтуруб, ўрдуға қўшгай. Эрта андин кўчуб, ярим йўлда «Осойиш» кемасига кирдим. Юққори юртғача торттуруб келдим. Йўлда Шоҳ Муҳаммад девонанинг ўғликим, Боқи қошидин келиб эди, Халифа келтурди — Лакнав хабари таҳқиқ бўлди.

Шанба кунни рамазон ойининг ўн учида уруш солурлар. Уруш била ҳеч иш қила олмаслар. Уруш асносида йиғиштурғон хас ва қапа ва жарига яқбора ўт туташур, андоқким, қўрғон ичи танурдек тафсон бўлур, фасил устида юра олмаслар. Қўрғонни олурлар. Икки-уч кундин сўнг бизнинг қайтғон<sup>51</sup> хабаримизни топиш, Далмуд сари кўчарлар. Бу кун ҳам ўн куруҳча йўл келиб, Секрий парганасининг Жалисир отлиқ кентининг ёнида Сару ёқасига тушулди.

Чаҳоршанба отининг осойиши учун ул юртта мақом бўлди. Шайх Боязид ва Бибанни баъзилар дедилар эдиким, Гангдин ўтуб, Чунор ва Жўн навоҳиси била ўзларини басҳимилариға<sup>52</sup> тортар хаёллари бор эмиш. Бекларни чорлаб, машварат қилиб, андоқ сўз бўлдим, Муҳаммад Замон мирзо ва Султон Жунайид барлоским, Жўнапур ивазига Чунорни ва яна баъзи парганотни топиб эдилар. Маҳмудхон Нуҳоний, Қози Жиё, Тожихон Сорангхоний бориб, Чунорда муҳолифларнинг йўлини тўсқайлар.

Тонгласи панжшанба кунни эрта кўчуб, Сару дарёсидин айрилиб, ўн бир куруҳ йўл келиб, Парсарудин ўтуб, Парсарунинг ёқасида тушулди. Бекларни чарлаб, машварат қилиб, Эсан Темур Султон, Муҳаммад Султон мирзо, Тўхта Бўға Султон, Қосим Ҳусайн Султон, Бихўб Султон, Музаффар Ҳусайн Султон, Қосим Хожа, Жаъфар Хожа, Зоҳид Хожа, Жонбек, Аскарый навкарлари била, Кичик Хожа, Ҳинд умаросидин Оламхон Колпий, Маликдод Кароний, Родуйи Сарвоний бошлиқларни тайин қилилдим, Боязид ва Бибаннинг кейинча Далмут тарафи черикдин айрилиб, илдам боргайлар.

Ушбу Парсаруда кеча таҳорат қиладур эдим, шамъ ёруғига қалин балиқлар йиғилиб, сув юзига чиқтилар. Мен ва яна ёвуғумдагилар илик била қалин балиқ туттук.

Одина кунни Парсарунинг бир шох обининг бошиға тушулди. Хили иничка сув эди. Черик элининг убур ва муруридин тағайюр топмағай деб, юққорисини бўғдуруб, бир даҳи-дардаҳ бўлғон ерини таҳорат учун ясаттим. Бисту ҳафтум<sup>53</sup> кечаси ушбу юртта бўлди.

<sup>51</sup> Л. б. — қолғон.

<sup>52</sup> Қ. б. — била юзлати сипоҳилариға.

<sup>53</sup> Бисту ҳафтум—йигирма еттинчи (рамазон ойининг бу кечаси қутлуғ ҳисобланади, шунинг учун бу кечани алоҳида қайд этган).

Тонгласи бу сувдин айрилиб, Тўс сувини ўтуб тушулди. Якшанба куни ҳам ушбу сув ёқасига туштук.

Душанба куни ойнинг йигирма тўққузидида ушбу Тўс сувининг ёқасида манзил эди. Бу охшом бовужудким, ҳаво яхши соф эмас эди, бир неча киши ой кўрдилар. Қози қошида гувоҳлиқ бердилар, ой боши собит бўлди.

Сешанба сабоҳи ийд намозини ўтаб отланилди. Ўн куруҳ йўл келиб, Тойикнинг бир куруҳида Гўй сувининг ёқасида туштук. Намоз пешинга ёвуқ маъжун иртикоб қилилди. Шайх Зайн ва Мулло Шихоб ва Хонд Амирга буғина байтни йибориб тилалук:

Шайху Мулло Шихобу Хонд Амир,  
Келинг уч-уч, икки-икки, бир-бир.

Дарвеш Муҳаммад ва Юнус Али ва Абдулло ҳам бор эдилар. Намоз дийгар куштигирлар кушти туттилар. Чаҳоршанба куни ул юртта мақом эди. Чоштқа ёвуқ маъжун ейилди. Малик Шарқким, Тожихонни Чунордин чиқорғали бориб эди, букун келди. Букун куштигирлар кушти туттилар. Паҳлавон Удийким, бурун келиб эди, бу фурсатта келган Ҳиндустоний куштигир била курашиб йиқти. Яҳё Нуҳонийга ўн беш лаклик ер Сарвордин важҳига бериб, сарупо кийдуруб, рухсат берилди.

Тонгласи ўн бир куруҳ йўл келиб, Гўй сувидин ўтуб, ушбу сув ёқасида тушулди. Илғор борғон султонлар ва беклардин андоқ хабар топилдиким, Далмудга бориб, ҳанўз Ганг дарёсидин ўтмайдуру эмишлар. Аччиғланиб фармонлар йиборилди: Ганг дарёсидин тез ўтуб, ёғининг сўнгига юруб, Жўндин ҳам ўтуб, Оламхонни<sup>54</sup> ўзингизга қўшуб жаҳд қилиб, ёғига илик қўша кўрунг.

Ушбу сувдин ора икки қўнуб, Далмуд келилди. Ганг дарёсидин гузар била аксар черик эли ушбу кун-ўқ ўттилар. Урдуни ўтқариб, гузардин қуйи оролда маъжун ейилди. Черик эли жонолигон<sup>55</sup> жиҳатидин сувдин ўтуб тушган юртта бир кун мақом бўлди. Боқи Тошкандий Уд черики била ушул кун келиб, мулозамат қилди.

Ганг сувидин ора қўнуб, Гуворанинг ёғида Аринд сувининг ёқасига тушулди. Далмуддин Гувора йигирма икки куруҳ чиқти.

Панжшанба куни ул юрттин эрта кўчуб, Одампуру парғанасининг олиға тушулди. Мухолифларнинг сўнгига ўтмоқ учун бурунроқдин жолабонлардин бир-иккини Қолпий йиборилиб эдиким, бўлғон кемаларни келтургайлар. Ушунда тушган охшом бир пора кема келди. Дарёдин гузар ҳам топилди. Юртнинг пургардлиғидин оролда-ўқ ўлтурдум. Неча кунким анда эдим, кеча-кундуз оролда-ўқ бўлур эдим. Мухолифлардин

<sup>54</sup> Қ. б. — Алихон

<sup>55</sup> Қ. б. — жовокиган.

гаҳқиқ хабар келмаган учун Боқи шиғовулни Улдаги йигитлар бида сув кечуруб, ёғидин хабар олғали йиборилди.

Тонгласи жумъа намоз дийгари Боқибекнинг навкари келди. Шайх Боязид ва Бибаннинг қоровулани босиб, Муборакхон Жилвоний отлиқ ўбдон кишисини ва яна бир неча кишисини ўлтуруб, бир неча бош ва бир тирик йиборибтур. Сабоҳи Шоҳ Хусайн бахшиким, Боқи бида бориб эди, келди. Қоровулани босганини ва андаги хабарларни машруҳ арз қилди. Ушбу охшомким, якшанба кечаси ва ойнинг ўн учи бўлғай, Жўн дарёси кирди, андоқким, сабоҳи бу оролни дуруст сув бости. Бир ўқ отими қуюроқ яна бир оролға бориб, чодир тикиб ўлтурдум.

Душанба куни илғор борғон султонлар ва беклар қошидин Жалол Тошкандий келди, илғор хабарини топиб, Шайх Боязид ва Бибаи Маҳуба парганасидин қочибтурлар.

Чун пашкол етишиб эди ва беш-олти ой черик чериклаб, черик элининг от ва улоғи хароб бўлуб эди, борғон илғор султонларга ва бекларга фармон бўлдиким, Огра ва ул навоҳидин тоза зўр илғор келпуича, етган ерда таваққуф қилғайлар.

Ушбу намоз дийгар Боқи шиғовул бида Уд черикига рухсат берилди. Мусо Маъруф Фармулийким, черикдин ёниб, Сару дарёсидин ўтганда келиб, мулозамат қилиб эди, ўтгуз лаклик паргана Амраҳордин важҳиға тайин қилиб, хосса бош-оёқ ва эгарлик от иноят қилиб, Амраҳорға рухсат берилди.

Бу тарафлардин хотиржам қилиб, сешанба кечаси уч пос ва бир гирийдин сўнг илғор тариқи бида Ограга мутаважжиҳ бўлдук. Тонгласи ўн олти куруҳ йўл келиб, тушга ёвуқ Колпий тавобиидин Балодар дегап паргананада тушланиб, отға арпа бориб, намоз шом андин отланилди. Бу кеча ўн уч куруҳ йўл юруб, уч поста Колпий парганаларидин Сўгандпурға Баҳодурхон Сарвонийнинг гўрхонасиға тушуб уюхлаб, намоз бомдодни ўтаб, андин тебрадук. Ўн олти куруҳ келиб, кун тушта Атоваға еттук. Маҳди Хожа ўтру келди. Кечанинг бир посиди андин отланиб, йўлда озроқча уюхлаб, ўн олти куруҳ йўл келиб, Робирийнинг Фатҳпурриға туш тушулди. Эрта намоз пешин Фатҳпурдин отланиб, ўн етти куруҳ йўл юруб, кечанинг икки посиди Огранинг «Ҳашт беҳишт» боғиға тушулди.

Тонгласи одина куни Муҳаммад бахши ва баъзилар келиб, мулозамат қилдилар. Намоз пешинга ёвуқ Жўндин ўтуб, Хожа Абдулҳаққа мулозамат қилиб, қалъа бориб, амма бегимларни кўрдум.

Балхий полизкорни қовун эккали қўюлуб эди. Бир неча қовун сақлағон экандур, келтурди. Хили яхшиғина қовунлар эди. Бир-икки бута ток «Ҳашт беҳишт» боғида эктуруб эдим, анинг ҳам яхшиғина узумлари бўлуб эди. Шайх Гўран ҳам бир сабад узум йибориб эди, ёмон эмас



эди. Ҳиндустонда қовун, узумнинг мунча бўлуридин филжумла хурсандлиге бўлди.

Якшанба кечаси икки пос бор эдиким, Моҳим келди. Биз черикка жумодил-аввал ойнинг ўнида отланиб эдук, ғариб умури иттифоқий воқия бўлбутурким, булар ҳам Кобулдин ушбу кунда чиққан экандурлар. Панжшанба куни зилқаъда ойнинг ғуррасида улуг девонхонада девон ўлтурғонда Ҳумоюннинг ва Моҳим пешкашларин торттилар. Ушбу кун Мағфур девоннинг бир навкарин юз эллик қаҳорға<sup>56</sup> музд бериб қовун ва узум ва мева учун Кобулға йиборилди.

Шанба куни ойнинг учиди Ҳиндубекким, Кобулдин бадрақа бўлб келиб эди, Али Юсуф ўлган учун, Санбалға йиборган экандурлар, келиб, мулозамат қилди. Ҳисомиддин Али Халифа ҳам Алвордин ушбу кун келиб, мулозамат қилди.

Тонгласи якшанба куни Абдуллоким, Тирмуҳонийдин Али Юсуф ўлган жиҳатидин Санбалға йиборилиб эди, келди.

Кобулдин келгучилардин андоқ масмуъ бўлур эдиким, Шайх Шариф Қаробогий Абдулазизнинг иғвосидин ноҳаводорлиғидин қилмағон зулм ва ўтмаган бидъатларни бизга иснод қилиб, маҳзарлар битиб, Лохур айммасининг отларини тақлиф била битиб, маҳзарнинг саводини шаҳрларга йибориб, баҳс қилур хаёли бор. Абдулазиз дағи неча ҳукми эшитмай, анвои ношойист ақвол ва нобойист афъол андин содир бўлбутур. Бу жиҳатлардин якшанба куни ойнинг ўн бирида Қанбар Али арғунни йиборилдиким, Шайх Шарифни ва Лохур айммасини ва савдайрийларини ва Абдулазизни даргоҳиға олиб келтургай.

Панжшанба куни ойнинг ўн бешида Тижорадин Чин Темур Султон келиб, мулозамат қилди. Ушбу кун паҳлавон Содиқ била Улуг Удий куштигир кушти туттилар. Содиқ нимқора йиқти. Хили ташвиш тортти.

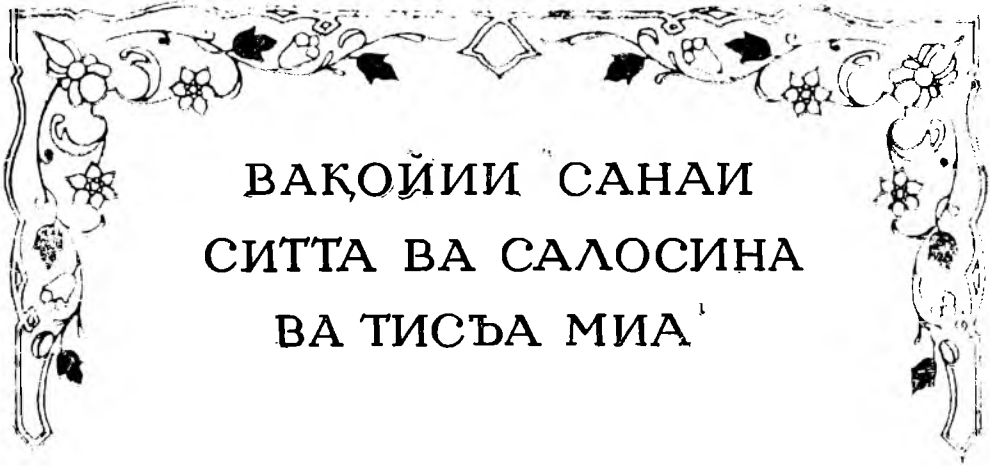
Душанба куни ойнинг ўн тўққузида қизилбош элчиси Мурод қўрчиға мурассаъ камар ханжар ва муносиб хилъат кийдуруб, икки лак танга иноят қилиб, рухсат берилди.

Бу кунларда Сайид Машҳадий Гувалёрдин келиб, Раҳимдоднинг ёғилиқ ангизини арз қилди. Халифанинг навкари Шоҳ Муҳаммад муҳрдорни йиборилди. Ғалаба насихат омиз сўзлар битиб йиборилди. Бориб, бир неча кундин сўнгра ўғлини олиб келди. Агарчи ўғли келди, вале ўзининг келур хаёли йўқ эди. Анинг рафъи таваҳҳуми учун Нурбекни сешанба куни зилҳижжа ойнинг бешида Гувалёрға йиборилди. Неча кундин сўнг Нурбек келиб, Раҳимдоднинг қилғон истидъоларини арз қилиб, муддаосидек фармонлар буткариб йиборур ҳолатга бир навкари келиб арз қилдиким, мени ўғлини қочурғали йиборитур, келур хаёли йўқтур. Бу хабар келгач, филҳол Гувалёр устига отланмоқ бўлдук. Ха-

<sup>56</sup> Қ. б. — корбор.

лифа арзға етюрдиким, яна бир навбат мен насиҳат омиз хат битиб йиборай, шоядким ислоҳқа келгай. Бу маслаҳат учун Шиҳобиддин Хисравни йиборилди.

Панжшанба куни мазкур ойнинг етгисида Атовадин Маҳди Хожа келди. Йид куни Ҳиндубекка хосса бош-оёқ, мурассаъ камар шамшир ва тупчоқ иноят бўлди. Ҳасан Алиғаким, туркман орасида Чиғатойға машҳурдур, бош-оёқ ва мурассаъ камар ханжар ва етти лаклик паргана иноят бўлди.



# ВАҚОЙИИ САНАИ СИТТА ВА САЛОСИНА ВА ТИСЪА МИА<sup>1</sup>



ешанба куни муҳаррам ойининг ўн учида Гувалёрдин Шихобиддин Хисрав била шайх Муҳаммад Ғавс Раҳимдоднинг шафоати учун келди. Чун дарвеш ва азиз киши эди, Раҳимдоднинг гуноҳини аларға бағишлаб, Шайх Гўран<sup>2</sup> била Нурбекни Гувалёрға йиборилдиким, Гувалёрни буларға топшуруб<sup>3</sup>,...

---

<sup>1</sup> Гўққиз юз ўттиз олтинчи (1529) йил воқилари.

<sup>2</sup> Қ. б. — «Гўран» йўқ.

<sup>3</sup> Ҳар икки босмада ҳам асар мана шу «топшуруб» сўзига келиб узлиб қолади. Бундан кейинги парчаларни эса, Қозон босмасидан олиб илова қилинди. Бу парчанинг ҳам бош томони тушиб қолган. Бу парчалар Л. б. да йўқ.

...Буларнинг кўмакига ййбордук. Сўнгра Муҳаммад Али жанг-жанг-ни ййборилди. Илгари тайин бўлгон Мулло Муҳиб Алилар етгунча, Абдулазиз аларни тебратиб, туғини олиб, Мулло Неъмат ва Мулло Довуд ва Мулло Опоқнинг иниси ва яна бир нечани олиб, шаҳид қилган экандурлар. Булар етгач, Зоҳир Табарий Муҳиб Алининг тағойиси чопар, кўмак етмас, Зоҳирни ўшанда-ўқ олурлар, Муҳиб Али ҳам уруш асносида ййқилур. Болту кўндалондин кириб, Муҳиб Алини чиқарур. Бир куруҳгача буларнинг кейинича келурлар. Муҳаммад Али жанг-жангни қароси пайдо бўлгач, турарлар. Бизга паё-пай хабар келдиким, фаним кишиси ёвуқ келди. Жйба кийиб, отларга кечим солиб, яроғланиб чопа отландуқ. Бўюрдумким, аробаларни тортиб келтиргайлар. Бир куруҳ келдук. Фаним кишиси ёнган экандур.

Дарё(йи) Хўрда улуғ қўл эди, сув маслаҳатиға ушбу ерда тушулди. Аробаларни илгари мазбут қилиб, занжирлар била аробаларни гирдини беркуттук. Ва Рано Санго бениҳоятлиқ қўл ва қўшуни била оёқ илгари қўйдиким, Ҳиндустон қондаси била юз мингни бир лак ва юз лакни бир курур дерлар, анинг қўл ва қўшуни минг икки лакка етиб эрди. Нечукким, вилояти ўн курурга етиб эрдиким, бир лак отлиғнинг жойи ва авқот гузари бўлғай. Ва кўпинча бош ва бошлиғким, ҳаргиз ҳеч маъракада анга имдод қилиб, итоат ва байъатлиғлари йўқ эрди, анга қўшулуб, фармонбардор бўлуб эрдилар.

Анинг черикининг тафсили будурким, Салҳдиким, Ройсин ва Соранпурни ҳукуматлиғи анда эди, ўттуз минг отлиққа ер ва суйи бор эрди. Ва Ровул Удий Синг Ногрий ўн икки минг отлиқ ва Ҳасанхон Мевотийким, Мевотни ҳокимлиғи анда эди, ўн икки минг ва Баҳодур Хамлойдарий тўрт минг ва Сатирди Қаҳжий олти минг ва Жармал Парам Дев ва Мерта ҳокими тўрт минг ва Бир синг Дев Жуҳон тўрт минг ва Султон Искандарни ўғли Маҳмудхон агарчи вилояти йўқ эрди, сардорлиғ ҳавасиға ўн икки минг отлиғ ўзи била сахлар эрди. Ҳосил будурким, муҳолиф минг икки лак кишига тортар эрди.

Ва муҳолифларнинг келури бизни масоимизга етишти, ўз фикримизни қилиб, ўшул равиш била ясов ясадукким, ғулга мавкиби хоссимиз мутамаккин бўлуб, ўнгга Чин Темур Султон ва Мирзо Сулаймон ва Хожа Дўстхонд ва Юнус Али ва Шоҳ Мансур барлос ва Дарвеш Муҳаммад сорбон ва Абдулло китобдор ва Дўст эшик оқа ўзга умаролар била муқаррар қилдук. Ва сўлга султон Баҳоуддин Баҳлул Лудийни ўғли Аловиддин ва Шайх Зайн Хофий ва Амир Муҳиб Аликим, Низомиддин Али халифани ўғли эрди ва Турдибекким, Қўчбекни иниси эрди ва Шер Афганким, Қўчбекни ўғли эрди ва Оройишхон ва Хожа Ҳусайн ва ўзга халқимиз била тузадук. Ва бронғорга ўзумиз бўлуб, Ҳиндустон умароларидин Хонихонон ва Диловархон ва Маликдод Кароний ва Шайх

Гўрандек кишиларни хизматимизга сахладук. Ўнгга Қосим Ҳусайн султон ва Аҳмад Юсуф ўғлон ва Ҳиндубек қавчин ва Хисрав кўкалтош ва Қивомбек ва Ўрдушоҳ ва Вали Хозин ва Қароқўзи ва Мирқули Сийстоний ва Хожа Паҳлавон Бадахший ва Абдушукурни ва Малик Қосим Бобо Қашқани, инисини ўзга мўғул баҳодирлари билан тайин бўлдилар ва сўнгга Мирҳама ва Муҳаммадий кўкалтош ва Хожаги Асад бир неча йигитлар билан номзад бўлдилар. Ва Жвонғори майманат осорға Маҳди Хожани ва Муҳаммад Султон мирзо ва Маҳди Султонни ўғли Одил Султон ва Абдулазиз мирохўр ва Муҳаммад жанг-жанг ва Қутлуққадам қаровул ва Шоҳ Ҳусайн Боракий ва Жонбек атка ва Ҳиндустон умароларидин Жалолхон ва Камолхонким, Султон Аловуддинни ўғлонларидин эрдилар ва Алихон, Шайхзода Фармулий ва Низомхон Биёна ва Мўъмин атка ва Рустам туркман ичкилар билан ва ўзга баҳодирлар ва ғозийлар ихлос ниҳод билан урушга бел боғладилар.

Ва Низомиддин Али халифани ғазоти Рум дастуридек, буюрулди-ким, милтиқчилар ва раъдандозларким, черикимизни олдида эдилар, аларнинг паноҳи учун аробаларни келтуруб, занжир билан боғладилар. Ва Султон Муҳаммад бахшини буюрулди-ким, рўбарўда туруб, ҳар не хотирга келса фармон қилғаймиз ва ул ясавуллар ва тавочиларга буюргайким, бошлиғларга еткузгайлар ва чун черикни юрушда тартиб берилди, бош ва бошлиғлар улуси билан бориб, ўрунлариға турдилар. Андин сўнгра фармон бўлди-ким, ҳеч киши ўрнидин тербанмасун ва берухсат майдонга бориб, муҳораба қилмасун, то биздин фармон бўлмаса.

Ва кундин бир поси ўтуб эрдиким, жвонғор ва бронғор андоқ уруш бўлди-ким, зилзила заминда ва валвала замонда тушти. Ва ёв бизни бронғор тарафидин тербаниб, Хисров кўкалтош ва Малик Қосим ва Бобо Қашқаға ҳамла қилдилар. Ва Чин Темур Султонни буюрдукким, аларнинг кўмакига етсун. Ва ул мардона ишлар қилиб, ёвни қувлаб, ясовулни бузуб, вўлини яқинига еткузди. Ва бу фатҳининг жулдуси анинг отига муқаррар қилдук ва Мустафо Румийни буюрдукким, вўлдин аробаларни илгари элтиб, милтиқ ва зарбзан билан андоқ мухолифни лашкарини дарҳам урдиким, баҳодирларининг кўнгулларидин қаронву кўтарилди. Ва кўп ёвнинг танаси мазаллат тупроғиға тушуб, фано бодига йиборилди.

Валекин воқиа андоқ эдиким, Роно Сангонинг черики кейинидин саф-саф келур эрдилар. Мен ҳам кишиларимни яхшиларини териб-териб бир-бирини кейинидин кўмакка йиборур эрдим. Аввал Қосим Ҳусайн Султон ва Аҳмад Юнус ва Қивомбекни буюрдум. Андин сўнг Ҳиндубек қавчинни фармон бердим ва андин сўнгра Муҳаммад кўкалтош ва Хожаги Асадни ҳукм қилдим, андин сўнг Юнус Али ва Шоҳ Мансур барлос ва Абдулло китобдор ва аларнинг кейинидин Дўст эшик оқани

ва Муҳаммад Халил ахтабегини кўмакка йиборилди ва ғанимни брон-  
ғори неча қатла бизни жвонғорға ҳамла келтурди ва ҳар қатлада ихлос  
ниҳод ғозийларимиз бир порасини ўқ ёғини билан ерга тикар эрдилар.  
Ва яна бир порасини қилич ва ханжар барқи билан куллайин жаҳаннам-  
га йиборур эрдилар. Ва Муъмун атка ва Рустам туркман ва мулло Маҳ-  
муд ва Али атка ва Муҳаммад Султон мирзо ва Одил Султон ва Абду-  
лазиз мирохўр ва Қутлуққадам қоровул ва Муҳаммад Али жанг-жанг  
ва Шоҳ Ҳусайн Боракий ва Муғул Ғончи қўл урушга қўюб, собит қадам  
бўлдилар. Ва Хожа Ҳасан девон девонийлар билан кўмакка кетдилар.  
Ва бори баҳодирлар жон бериб, жон олиб, интиқом барқларини душ-  
мандин узатдилар. Нечукким, ғанимни кўплигини уруш узоққа тортил-  
ди. Хос хизматгорларким, аробаларни кейинида шердаин занжирда эр-  
дилар, буюрдумким, ғулни унг ва сўлидин милтиқчиларни ўртада қўюб,  
икки тарафдин корзор қилсунлар. Ушбу йигитлар шердек занжирни  
ғажиб, узуб чиққандек ўзларини ўз бошига кўрган билан бу хайли куф-  
форға тушуб, ҳарне қўлларидин келди — қилдилар. Ва нодурул-аср Али  
Қули ўз улуси билан ғулнинг олдида эди ва милтиқ ва зарбзан ва тош  
отмоқда ишлар қилур эрдилар.

Кўрдукким, ғаним фаноси кечроққа тортилди. Буюрулдиким, ғул  
аробаларини илгаррак юрусунлар, ўзумиз ҳам юруй-ўқ бердук. Ясов  
халқи ўнг ва сўлдин бронғор ва жвонғордин кўруб, тербониб, ғанимга  
ҳамла келтурдилар. Андоқ уруш бўлдиким, бизни ўнг ва сўлимиз ға-  
нимни ўнг ва сўлини элтиб, бир ерда солдилар. Ва ғаним илик кўнглидин  
юб ва умр памуғуни куйдуруб, бизни бронғорға ва жвонғорға чопиб,  
ўзларини яқин ҳам тегуздилар. Чун оёғ маҳкам қилиб эрдук, мухалифни  
турар мажоли қолмай, беихтиёр қоча бердилар. Ва кўпроғи ўшул май-  
донда жон бериб, жаҳаннамга кетдилар. Ва озроғи саросима бўлуб, қум-  
лайин бу саҳроға етдилар. Ва Ҳасанхон Мевотийга милтиқ тегиб, гарди  
фаноға кетти. Ва Ровули Удий Синг ва Мангжанд Жўбон ва Рой Чан-  
дирён ва Далбас рой ва Қангар ва Гаримсингдек бошлиғлар ғанимдин  
адам йўлини ғубори бўлдилар. Ва неча минг поралиқ бизни черикни  
отларининг оёғи остида поймол бўлдилар. Ва Муҳаммад кўкалтош ва  
Абдулазиз мирохўр ва Оламхон ва яна бир неча умаролар билан бую-  
рулдиким, Роно Сангони кейиндин таоқуб қилсунлар. Ва мен ўзум ҳам  
бир неча куруҳча қавладимким, Роно Сангога қоронғу кун тушти.

Тоинки кеча бўлди, ғанимдин кўнгул жамъ қилиб, комёб қайтук.  
Ва неча соаттин сўнг манзилга етишлук. Нечунким, тақдир бўлмаган-  
дурким, ул кофир қўлга тушгай. Кейинидин кетган халойиқ эҳтимом  
қилмабтурлар ва пушаймон бўлдукким, халқни ўмидига бўлмай, ўзумиз  
таоқуб қилмоқ керак эрди. Ва Шайх Зайниддинким, фузалоларимиздин  
эрди, бу фатҳга тарих «подшоҳи ислом» топти ва Миргису ҳам Қобул-

дин ўшул тарихни битиб йиборди. Яна ўшандоқ илгариги фатҳларимиздинким, Дибалпурни фатҳ қилдук, икки киши «васати рабнул-авал» топти.

Ва чун фатҳ мундоқ бўлди, Роно Сангонинг кейинидин вилоятига таоқуб қилмоқни сабаби йўқ эрди, мавқуф қилиб, Мевот тасхирига ҳиммат боғладук. Ва Муҳаммад Али жанг-жанг ва Шайх Гўран ва Абдул-малик қўрчини қалин киши билан Илёсхоннинг бошига йибордукким, Икки сувни орасига бош кўтариб, Қўл қасабасини урушуб олиб эрди. Ва Кичик Аликим, Қўл қасабасини ҳокими эрди, тутуб бандга солгон экандур. Ушал йиборган черикким, биз йибориб эрдук, яқин етганда тоб келтура олмай қочибтур. Неча кундин сўнгким, Ограга етук, дохил бўлгон кунни ул тийра бахтни боғлаб, чирмаб келтурдилар. Сазосига етти.

Андин сўнгра кўнгулга еттиким, Мевот тарафига бормоғ керак. Чаҳоршанба кунни ражаб ойини олтисиға Алворким, Мевот ҳокимнишинидур, борилди. Анинг хизонасини осонлиғ билан қўлга олдук. Ва чун бу вилоят ҳам дохили мамолики маҳрусга бўлди, азимати мустақарри хилофат қилдук. Муҳаммад Ҳумоюнни Кобул ва Бадахшонга рухсат бериб, ўзумиз мустақарри хилофатка боргонмиз.

Тўққуз юз ўттуз тўртта Хон Мирзо оламдин сафар қилди. Бадахшонни ҳукуматлиғи нурул-айний Муҳаммад Ҳумоюнга бериб эрдук, ўшул иллинг<sup>4</sup> ражаб ойининг тўққузиди Муҳаммад Ҳумоюнни ул мамоликка рухсат берилди. Ушул аснода Бибан Афғонким, бош кўтариб эрди, Қосим Ҳусайн Султон ва Муҳаммад Қосим Бобо Қашқа ва Абул-Муҳаммад найзадор ва Ҳусайнхон ва Ҳиндустон умароларидин Алихон Фармулий ва Маликдод Кароний ва Тоторхон ва Хонижаҳонни Муҳаммад Султон мирзога йўлдош қилиб йиборилди. Ул бахти қайтгон эшиттиким, черик тайин бўлубтур, бошини қўлига олиб, дунёдин чиқар.

Ўзумиз ўшул иллинг авохирида Фатҳпур ва Борийни сайр қилиб, Ограга келдук. Тўққуз юз ўттуз тўртта Қўл сайрига бориб, андин Санбал шикориға борилди. Кўҳистонни сайр қилиб, дорулхилофага<sup>5</sup> келилди. Ва сафар ойининг йигирма секкизида Фахрижаҳонбегим ва Хадича султонбегим ўғлон-ушоғи билан Кобулдин келдилар. Ва биз кемага кириб, аларни истиқболиға бориб, яхши соатта дохил қилдук.

Андин сўнг бир-бирини кейинидин хабар келур эрдиким, Меднирой Чандирий ҳокими ва Роно черик йиғиштурмоққа машғул бўлубтурлар. Ушул хабарларким, бизга етти, олти-етти минг йигитни Чин Темур Султонга йўлдош қилиб, Қолпий худудидин Чандирийга йиборилди.

Чаҳоршанба кунни жумодил-аввал ойининг еттисида Чандирий фатҳ бўлди ва «фатҳи дорул-ҳарб» анинг тарихини топиб эрдилар. Ва Чан-

<sup>4</sup> Илнинг

<sup>5</sup> Пойтахт демак.

дирий қўлга келгандин сўнг Аҳмадшоҳаким, Султон Носириддинни набираси эрди, иноят қилдук.

Ва якшанба куни жумодил-аввал ойини ўн бирида қайтиб дорул-хилофага дохил бўлдук. Андин илгарроқким, Чандирийга боргаймиз, Роно черики билан тербониб, Иражгаким, бизни хизматгорлардин анда эди, келиб қабал қилгон бўлгай. Бир кеча юқусида бузургворлардин бириси анинг тушига кириб, қўрқутурларким, ўшул юқудин титраниб, сесканиб ўйғона тушар, иситма тутар. Ушул иситмада черикни ҳукм қилурким, қайтасулар. Андоқ зоҳир бўлдиким, йўлда ажал йўлдош бўлуб, жонини олиб, жаҳаннамга йнборур.

Ва бизни черикимиз Бурҳонпур суйидин ўтар эрдиларким, хабар келди: Маъриф ва Бибан ва Боязид Қануждин қочиб, Иражга келиб, Шамсодод қалъасини Абул-Муҳаммад найзодордин зўр билан олибтурлар. Анинг учун инон ўшал ёнға майл қилиб, бир печа йигитларни илгарироқ йнборилди. Бу хабарни эшитгандин сўнг Маъруфни ўғли Қануждин қочар. Ва Бибан ва Боязид ва Маъруф ҳам Гангдин ўтуб, Қануж баробарида Гангни офтоб чиқарида бориб, гузарбандлиг хаёлига ўлтурарлар.

Ва тўққуз юз ўттуз бешида жумъа куни муҳаррам ойининг учидаким, Мирзо Аскарини Кобулдин Мултон маслаҳатиға тилатиб эрдуг, Гувалёрға келиб, мулозамат қилди. Ушул куни рожа Бикраможит ва Мон Сингнинг иморатларини сайр қилиб, дорул-хилофага мутаважжих бўлдуг. Пайшанба куни ўшул ойнинг йнгирма бешида дохил бўлдуг.

Душанба куни рабиул-аввал ойининг ўнида Муҳаммад Ҳумоюндин қосидлар келиб, мулозамат қилдилар ва ариза ҳам келтурдиларким, анда битиб эрдиким, тенгри таоло бизга бир ўғул каромат қилди, анинг отини Алъамон қўйдук. Ушбу от бизга хуш ёқмади. Андин сўнг турк ва ҳинд умароларини чарлатиб, чашн бердук. Ушбу чашнда маслаҳат ва кенгаи андоқ бўлдиким, шарқ вилоятлариға тахт келтурмак керак. Илгарироқ Мирзо Аскарини оғир черик билан мутаважжих бўлсун. Ва умароларким, Ганг суйини нари ёнидадурлар, йўлдош бўлуб, бу маслаҳатға жаҳд қилсунлар. Ва душанба куни рабиул-оҳир ойини етгисида Мирзо Аскарини[га] рухсат бўлуб, мутаважжих бўлди.

Ва ўзумиз шикор учун Даҳпур тарафиға отландук. Ва жумодил-аввал ойини учида хабар келдиким, Маҳмуд Искандарни ўғли Баҳорни олиб, шўриш хаёли бошиға бор. Шикордин қайтиб, дорул-хилофага нузул қилдук.

Ушул аснода Бадахшондин Муҳаммад Ҳумоюн қосидлар йнбориб-турким, қирқ-эллик минг черик йнгиштуруб, Султон Вайсни йўлдош қилиб, Самарқанд хаёли бошқа тушубтур ва сулҳ сўзи ҳам орада бор. Анинг арзадошти жавобида битилдиким, тенгри таолодин умидвормиким, ўшул яқинда Ҳиндустон вилояти қўлга киргай. Ҳавохоҳ ва яхши



фарох ҳавсалаларимиздин Ҳиндустон вилоятига қўюб, ўзумуз маврусий вилоятимизга боргаймиз. Ва керакким, бори халқимиз бу юрушда, Ҳумоюнга йўлдош бўлуб, ихлос кўрсатгайлар.

Ва панжшанба куни ўшул ойнинг ўн еттисида Жўн суйидин ўтуб, шарқ рўя тарафига мутаважжих бўлдуғ. Ушбу кунда Нусратшоҳдинким, Бангола волиси эди, элчилар келиб, пешкашийлар келтуруб, изҳори бандалик қилдилар.

Душанба куни жумодил-охир ойининг ўн тўққузидида Мирзо Аскарый келиб, бизни кўрди. Фармон қилдукким, сиз черикингиз билан Ганг суйини нари ёнида тушунг. Ва Огра яқинида Искандар Султонни ўғлини Маҳмудхонни бузулғондин хабар етти. Ғозипур ҳудудиғача бориб, Бахучпур ва Баҳаға тушулди. Ва анда Баҳор вилоятини Мирзо Муҳаммад Замонға берилди.

Панжшанба куни рамазон ойининг еттисида Бангола ва Баҳордин хотиржамъ бўлуб, Сарвор тарафига Бибан ва Боязид дафъи учун юруй бердук. Ва ул мухолифлар билан юруш солиб, шикаст бердук. Андин сўнг Харид ва Скандарпурни сайр қилиб, бу вилоятлардин хотиржамъ бўлуб, илғор билан дорил-хилофага мутаважжих бўлуб, андак фурсатта дохил бўлдук.

Ва Муҳаммад Ҳумоюн бир или эдиким, Бадахшонда дийдорлардин айру тушуб эрди, сўнгра бизни соғиниб, Бадахшонни Мирзо Сулаймонким, анинг қуёви эрди, топшуруб, бир кунда Кобулға келур. Ва Мирзо Комрон Қандаҳордин Кобулға келган экандур. Ийдгоҳта мулоқот қилиб, ҳайрон бўлуб, таважжуҳ сабабини сўрабтур. Ва Муҳаммад Ҳумоюн бизни иштиёқимизни айтиб Мирзо Ҳиндолни Кобулдан Бадахшонға йиборуб, бизни тарафга юра берур. Бир неча кунда дорул-хилофа Ограга етиб, ўшул соатким, биз анинг онаси билан отини тутуб, сўзлашиб ўлтуруб эрдукким, ета-ўқ келди. Қўнгуллар гул янглиғ очилиб, кўзлар чироғдек ёруди. Муқаррар ҳар кун чашн эди, лекин анинг ўзиға тўй бериб, хушҳоллиғлар қилдук. Ва неча муддатгача бир ерда бўлуб, мусоҳибона бир-бир билан сулук қилур эрдик. Ва алҳақ суҳбатта бебадал эрди ва инсони комилким дерлар, ўшал эрди.

Ўшал авқоттаким, Муҳаммад Ҳумоюн Бадахшондин келди, Султон Саидхонким, Кошғар хонларидин эрди ва хешлиғи ҳам бизга бор эрди, Рашидхонни Ёркандга қўюб, ҳаёли хом қилиб, Бадахшон тарафиға мутаважжих бўлубтур ва андин илгарироғким, ул Бадахшонға етгай, Мирзо Ҳиндол бориб, Қалъайи Зафарға кириб экандур. Султон Саидхон уч ой қабал қилиб, илгидин иш келмай қайтибтур.

Ва бизга андоқ еттиким, Кошғарийлар келиб, Бадахшонни олдилар. Биз Хожа Халифани фармон бердукким, Бадахшонға бориб, нечукким, салоҳдийд бўлса, қилсун. Ул нофаҳмлиғдин қабул қилмади. Ва Муҳаммад Ҳумоюнға айтлукким, сени борғонинг нечук бўлғай? Ул жавоб бер-

диким, фармонға чора йўқтур, лекин аҳд қилғонменким, ўз ихтиёрим билан дийдордин айрилмағаймен. Анинг учун Мирзо Сулаймонни Бадахшонға рухсат берилди. Ва Султон Саидға битидукким, бовужудким, биздин неча ҳуқуқ сиздадур, ажаб келдиким, сиз мушлоқ қилдингиз. Алҳол Мирзо Ҳиндолни чарлаб, Мирзо Сулаймонни йибордук. Агар ҳуқуқни манзур қилиб, Бадахшонни Сулаймон мирзоғаким, бизни фарзандимиздур, берсангиз яхши бўлғай. Ва илло биз гуноҳни ўзумиздин соқит қилиб, меросини меросхўрға топшурдук, билсунлар. Ва Мирзо Сулаймон андин илгариким, Қобулға етгай, Бадахшонни душман илгидин қўюб, амонлиғ бўлғон экандур. Ва Мирзо Сулаймон Бадахшонға боргониндин сўнг, Мирза Ҳиндол Бадахшонни Мирзо Сулаймонға топшуруб, Ҳиндустонға мутаважжиқ бўлди.

Ва Муҳаммад Ҳумоюн Санбалгаким, анинг жойгирин эрди, рухсат берилди. Олти ойгача анда эди; зоҳираи, аши ер ва суийи хушёқмади. Иситма тутар экандур, бора-бора узоққа тортар. Тоонки биз эшиттук, фармон берилдиким, Деҳлиға келтуруб, Деҳлидин кемаға солиб келтурсунларким, ҳакими ҳозиқлар кўруб, дардиға даво қилсунлар. Бир неча кунда дарё йўли билан келтурдилар ва табиблар ҳар неча дору-дармон бердилар, яхши бўлмади. Мир Абулқосимким, улғ киши эрди, арзға еткурдиким, ушмундоқ дардларға дармон будурким, яхши нимарсалардин тасаддуқ қилмоқ керак. Тоинки тенгри таоло сиҳҳат бергай. Менинг кўнглумға келдиким, Муҳаммад Ҳумоюн [нинг] менин ўзга яхшироқ нимарсаси йўқ. Мен ўзум тасаддуқ бўлайин, худой қабул қилсун. Хожа Халифа, ўзга муқарраблардин арзға текурдиларким, Муҳаммад Ҳумоюн сиҳҳат топар, сиз бу сўзи нечун тилингизга келтурасиз. Ғараз будурким, дунё молидин яхшисини тасаддуқ қилмоқ керак. Бас ўшал олмоским, Иброҳимни ирушида тушуб эрди, Муҳаммад Ҳумоюнға иноят қилиб эрдингиз, тасаддуқ қилмоқ керак. Тилга келдиким, дунё моли анинг ивазиға нечук бўлғай, мен анинг фидоси қилурменким, ҳол анга мушкил бўлибтур. Ва андин ўтубтурким, мен анинг бетоқатлигини тоқат келтургаймен. Ўшал ҳолатта кириб, уч қатла бошидин ўргулуб, дедимким, мен кўтардим ҳарне дардинг бор. Ўшал замон мен оғир бўлдум, ул енгил бўлди. Ул сиҳҳат бўлуб қўпти. Мен похуш бўлуб йиқилдим. Аъёни давлат ва аркони мамлакатни чарлаб, байъат қўлларини Ҳумоюнни қўлиға бериб, жойнишинлиғиға ва валиаҳдлиғиға насб қилдим. Ва тахтни анга топшурдум. Ва Хожа Халифа ва Қанбар Алибек ва Турдибек ва Ҳиндубек ва ўзга халойиқ ҳам бу насойиҳда бор эрдилар, бориси қабул қилиб, баид бўлдилар.

**Мусаввиди авроқ**<sup>6</sup> айтадурким, тўққиз юз ўттуз еттида жумодил-аввал ойини олтисида чаҳорбоғидаким, ўшул подшоҳ ўз қўли билан обод қилиб эрди, ҳоли мутағайир бўлуб, бу олами бевафони падруд қилди.

Ва фузалойи аҳдким, тарих ва маросий ва қасоид ва тарокиб айттилар, азон жумла Мавлоно Шиҳоб муаммойи бу мисраъни тарих топти: «Хумоюн буд вориси мулки вай»<sup>7</sup>.

Ва маҳолдурким, ул подшоҳи қобилнинг яхшилиғларини айтган билан ва битиган билан тугангай. Лекин мужмал буким, секкиз сифати асил анинг зотиға мутгасил эрди: бириси буким нажҳати баланд эрди; иккимчиси, ҳиммати аржуманд эрди; учумчиси, вилоят олмоғ; тўртумчиси, вилоят сахламоғ; бешумчиси, маъмурлуғ; олтимчиси, рафоҳият нияти тенгри таоло бандалариға; еттимчиси, черикни кўнгли[ни] қўлга олмоқ; секкизимчиси, адолат қилмоқ.

Ва фазилат бобида камлиғи йўқ эрдиким, назм ва наср ва туркий ва форсийни бебадал айтур эрди. Алал-хусус туркий девони бордурким, анда тоза мазмунлар топиб, айтибтур ва маснавий китоби ҳам борким, оти «Мубаййин»дур. Тил билур доно халқ орасида анингдек латоийф йўқтур. Ва Хожа Аҳрор айтган рисолаким, анинг оти «Волидия»дур, ўшал подшоҳ назм қилибтур. Ушбу китобким, «Бобирия»дур, Байрамхонни ўғли Мирзохонға буюрдиларким, туркийдин форсийға келтуртилким, туркий билмоғон халойиққа осон бўлғай. Ул подшоҳ мусиқий илмидин ҳам хабари бор эрди ва бу рубоийни форсий айтиб эрдилар:

Дарвешонро агар на аз хешонем,  
Лек аз дилу жон муътақиди эшонем.  
Дураст мағўй шоҳй аз дарвешй,  
Шоҳем, воле бандаи дарвешонем<sup>8</sup>.

Ва форсийда бу матлаъни ҳам айтубтурлар:

Ҳалок мекунадам фурқати ту донидам,  
Вагарна рафтан азин шаҳр метавонистам<sup>9</sup>.

Ва бу матлаъ ҳам аларнингдур:

То базулфи сияҳаш дил бастам,  
Аз паришонии олам растам<sup>10</sup>.

<sup>6</sup> «Варақларни қораловчи» — кўчирувчи, қотиб (кимлиги номаълум).

<sup>7</sup> «Хумоюн — унинг мулкнинг меросхўри».

<sup>8</sup> Дарвешлар, агарчи бизларга яқин бўлмасалар ҳам, лекин биз уларга жону дил билан мухлисмиз. Шоҳликни дарвешликдан узоқ дема, биз шоҳ бўлсак ҳам, дарвешларнинг бандасимиз.

<sup>9</sup> «Сендин айрилиш мени ҳалок қилишини билдим; бўлмаса бу шаҳардан кета олардим».

<sup>10</sup> «Унинг қора сочига дил боғлаганимдан бери, оламнинг бесаранжомлигидан қутулдим».

Ва ул подшоҳ аруз ва қофияға ҳам рисолалари бор ва ул жумладин, «Муфассал» деганким, ушбу фан шарҳи бўлғай, кўпдин-кўп яхши тасниф қилибтурлар.

Ва ул подшоҳға тўрт ўғул ва уч қиз тенгри таоло каромат қилиб эрдиким, ўғлонлар: Муҳаммад Ҳумоюн подшоҳ ва Комрон мирзо ва Мирзо Аскарӣй ва Мирзо Ҳиндол эрдилар. Ва қизлар: Гулрангбегим ва Гулчеҳрабегим ва Гулбаданбегим эрдилар. Ушбу уч қиз бир онадин эрдилар.

Ва бир неча аҳли табъким, ушбу подшоҳ доимул-авқот суҳбатдин айру қўймас эрди, булардур: Абулбақоқим, илми ҳикмат бобида бебадал эрди. Ва Шайх Зайн садрким, Зайниддин Хавофийни набираси эрди, ҳиддати табъи бор эрди, назм ва ишодин салиқалиғ ва Ҳумоюн подшоҳ замонида умаролиғ ҳам топиб эрди. Ва Шайх Абулвоҳид Фориғийким, Шайх Зайн Хавофийни абаси бўлур эрди, хуштабъ ва шеър ҳам айтур эрди. Ва Султон Муҳаммад кўсақим, Мир Алишернинг мусоҳибларидин эрдиким, подшоҳ суҳбатида иззат топиб, сарафроз бўлур эрди. Ва мавлоно Шиҳоб муаммойиким, «Фақирӣй» таҳаллус қилиб эрди, фазойил ва шеърдин насибаси бор эрди. Ва Мавлоно Юсуфи табибким, анинг Хурсондин тилатиб эрдилар, набз кўрмоғдин ва ташхис қилмоғ анинг иши эрди. Ва Сурх Вадойиким, туркий ва форсийда назм айтур эрди. Ва Мулла Бақоийни салиқаси кўп эрди ва «Махзанул-асрор» вазнида подшоҳ отиға маснавий айтиб эрди. Ва Хожа Низомиддин Али Халифа хизмат ва маҳрамият ва вазоратқа ақл ва тадбири бор эрди ва подшоҳ олида ҳурмат ва иззати онча бор эрдиким, кўп сўзи мақбули табъ бўлур эрди ва тибдин ҳам салиқаси бор эрди. Ва Мир Дарвиш Муҳаммад сарбонким, Хожа Аҳрорни яхши муридларидин эрди, хушсуҳбат киши эрдиким, фазилатдин ул боргоҳда қурб ва эътибор топиб эрди. Ва Хонд Амир муарриҳким, турфа киши эрди. Тасонифлари борким, халқ орасида машҳурдур: «Ҳабибуссияр» ва «Хулосатул-ахбор» ва «Дастурул-анвор» ва ўзга таснифлари ҳам бор. Ва Хожа Калонбек умаролардин эрди ва подшоҳ хизматида ўлтурур эрди, фазойил ва сахийлиғ бобида мумтоз. Ва анинг иниси Кичик Хожа муҳрдор ва хос аҳлидин эрди ва подшоҳ хизматида бу ҳам ўлтурур эди. Ва Султон Муҳаммад дўлдай улуг умаролари эди. Хушхулқ киши эрди.

«Валлоҳу биқулли шайин алим».

ТАРЖИМАЛАР

**ҲИНДИСТОНДАН ҒОЛИБ ПОДШОҲНИНГ  
ҚУЛ ОСТИГА КИРГАН ЖОЙЛАР ДАРОМАДИНИНГ  
ТАХМИНИЙ ҲИСОБИ<sup>1</sup>**

Сатлуж сувининг у томони, Беҳра, Лоҳур, Сиёлкут, Диболпур ва бошқалар саркори: уч курур ўттуз уч лак ўн беш минг тўққуз юз саксон тўққиз [33 315 989] танга.

Сихринд саркори: бир курур йигирма тўққиз лак ўттиз бир минг тўққиз юз саксон беш [12 931 985] танга.

Ҳисори Фируза саркори, бир курур ўттуз лак етмиш беш минг бир юз етмиш тўрт [13 075 174] танга.

Деҳли пойтахти ва Миёни дуоб саркори: уч курур олтмиш тўққиз лак эллик минг икки юз эллик тўрт [36 950 254] танга.

Мевот саркори [бу — Искандар замонида қўшилмаган]: бир курур олтмиш тўққиз лак саксон бир минг [16 981 000] танга.

Биёна саркори: бир курур қирқ тўрт лак ўн тўрт минг тўққиз юз ўттиз [14 414 930] танга.

Огра саркори: йигирма тўққуз лак етмиш олти минг тўққиз юз ўн тўққиз [2 976 919] танга.

Миёни вилоят саркори: икки курур тўқсон бир лак ўн тўққиз [29 100 019] танга.

Гувалёр саркори: икки курур йигирма уч лак эллик етти минг тўрт юз эллик [22 357 450] танга.

Колпий, Сиҳанда ва бошқалар саркори: тўрт курур йигирма саккиз лак эллик беш минг тўққиз юз эллик [42 855 950] танга.

Қануж саркори: бир курур ўттиз олти лак олтмиш уч минг уч юз эллик саккиз [13 663 538] танга.

<sup>1</sup> 361—363-бетлардаги форсча текстнинг таржимаси.

Санбал саркори: бир курур ўттиз саккиз лак қирқ тўрт минг [13 844 000] танга.

Лакнур ва Бакасар саркори: бир курур [касри билан] ўттиз тўққиз лак саксон икки минг тўрт юз ўттиз уч [13 982 433] танга.

Хайробод саркори: ўн икки лак олтмиш беш минг [1 265 000] танга.

Уд ва Баҳрож саркори: бир курур ўн етти лак бир минг уч юз олтмиш тўққиз [11 701 369] танга.

Жунпур саркори, тўрт курур саксон саккиз минг уч юз ўттиз уч [40 088 333] танга.

Қарра ва Моникпур саркори: бир курур олтмиш уч лак йигирма етти минг икки юз саксон икки [16 327 282] танга.

Баҳор саркори: тўрт курур беш лак олтмиш минг [40 560 000] танга.

Сарвор саркори: бир курур эллик беш лак ўн етти минг беш юз олти ярим [15 517 506<sup>1/2</sup>] танга.

Соран саркори: бир курур ўн лак ўн саккиз минг уч юз етмиш уч [11 018 373] танга.

Чапоран саркори: бир курур тўқсон лак саксон олти минг олтмиш [19 086 060] танга.

Қандла саркори, қирқ уч лак ўттиз минг уч юз [4 330 300] танга.

Рожа Руп Нарин чегараси ўрталигидаги Тирхут саркори: икки лак эллик беш минг [255 000] кумуш танга, йигирма етти лак эллик минг [2 750 000] қора танга.

Чортсу, Моланадаги Рантанбур Бўли саркори: йигирма лак [2 000 000]

Ногур саркори.

Рожа Бикраможит [Рантанбурдан] саркори.

Каланжарий саркори.

Рожа Синг Дев саркори.

Рожа Бикам Дев саркори.

Рожа Бикам Чанд саркори.

## ЗОҲИРИДДИН МУҲАММАД БОБИР ФАРМОНИ?

Сабаблар оурати инъикосининг тўпланиш жойи ва садоқат, тўғрилиқ инжулари нақшининг ҳазинаси бўлган ақл эгаларининг фикр ойинаси бу маъни чечаклари жавҳарининг нақшини ўзига олурки, инсон табиасти ўзининг яратилиши бўйича нафс лаззатларига мойилдир, завқ келтирувчи ёқимли нарсаларни тарк этиш худонинг тавфиқ беришига ва осмоний кўмакка боғлиқ. Башар нафси ёмонликка майл этишдан узоқ эмас, «Нафсимни поклай олмадим, чунки нафс ёмонликка амр этувчидур». Ундан қайтиш бағишловчи маликнинг лутф-марҳаматидан бопқа мумкин эмас. «Бу Оллоҳнинг ихсонидир, кимга хоҳласа бахш этади, Оллоҳ катта ихсон эгасидир».

Бу сўзларни ифодалашдан ва бу гапларни баён қилишдан гараз шуки, инсонлик тақозоси, подшоҳлар расм-русми, подшоҳлик лавозими, мансабдорлар одати бўйича шоҳдин тортиб сипоҳийгача гўзал ёшлик кунларида шарнат манъ қилган баъзи нарсаларга ва айрим ўйин-қулгиларга ружу қилинарди. Бир қанча вақтдан кейин пушаймонлик кунлари келиб, уларни битта-битта тарк қилинар ва чин тавба билан уларга қайтиш эшиги ёпилар эди.

Аммо, мақсад ва матлабларнинг муҳими ва буюги бўлган ичкиликдан қайтиш тавбаси «ҳар иш ўз вақтига боғлиқ» деган парла остига бекиниб, юзини кўрсатмас эди, токи бу яхши соатла зўр ғайрат билан уруш ихромини боғлаб, шавкатли ислом аскарлари ёлдамида кофирларга қарши жангга киришганимизда гайб илҳомчиси ва ҳақиқат жарчисидан «Имон келтирганларга вақт келмадимики, қалбларини Оллоҳнинг зикри билан юмшатсалар?» мазмуни эшитилиб пуноҳ ва саркашлиқ асбобини илдиздан қўпориб ташлаб, тавба эшикларини тўлиқ жиддият билан қоқдик. Тавфиқ йўлловчиси «Кимки астойдил эшик қокса, кирди» мазмунига мувофиқ иқбол эшигини очди ва бу урушни нафсга қаршилик кўрсатиндан иборат бўлган зўр уруш билан бошлашни буюрди.

Алқисса, «Эй раббим, нафсларимизга зулм қилдик»ни ихлос тилига келтириб, «Сенинг олдинда тавба қилдим ва мен мусулмонларнинг биринчисиман» деган гапни дил лавҳасига нақш қилдик. Кўнгил ҳазинасида махфий қолган ичкиликдан қайтиш тавбаси истагини юзага чиқардик.

Зафар нишонли ходимлар муборак ҳукм юзасидан, кўплик ва зийнатда юксак осмон юлдузидек бўлган, гўзал мажлисни безаб турган ол-



тин ва кумушдан ясалган май илиш ва қадаҳлари ва бошқа асбобларни ерга уриб, худо хоҳласа, яқинда синдиришга муваффақ бўладиганимиз бутлар каби, пора-пора қилиб, ҳар бирини мискин ва бечорага бердилар. Қабул қилинишга яқин бўлган бу тавба баракатидан даргоҳ муқаррабларидан кўплари «кишилар подшоҳлари изидан борадилар» тақозосича, шу мажлиснинг ўзидаёқ тавба шарафига эришдилар ва май ичишдан бутунлай қайтдилар. Худонинг буйруқ ва қайтаришларига бўйсуниб, чекинувчилар ҳалига қадар тўда-тўда бўлиб, соат сайин шу саодат билан бахтиёр бўлмоқдалар. Умид шуки, «Яхшиликка ундовчи киши яхшилик қилган кишидай» деганлари каби бу ишларнинг савоби хушбахт подшоҳнинг ҳаётига оид бўлғай ва бу саодат баракатидан олға босиш ва ғалаба кундан-кунга орта боргай.

Бу орзу ва бу осойишталик тўла-тўқис охирига етгандан кейин, олам бўйсунуши лозим бўлган фармон ижро шарафига эришдики, тинч сақланган мамлакатда (худо офат ва хавфлардан омон қилсин) мутлақо ҳеч бир киши ичкилик ичишга уринмасин, уни ҳосил қилишга тиришмасин, ичкилик ясамасин, сотмасин ва олмасин, ўзида сақламасин, элтмасин ва келтирмасин: «Ичкиликдан қочинглар, шоядки нажот топсанглар»

Бу ғалабанинг шукронаси ва бу чин тавбанинг қабул даражасига эришмоғининг садақаси учун, подшоҳликнинг бахшиш дарёси жўш уриб, олам ободонлиги ва кишилик обрўйи бўлган карам тўлқинларини пайдо қилди: бутун мамлакат бўйлаб, ўтган султонлардан қолиб келган ва даромади ҳаддан ортиқ кўп бўлган т а м ғ а н и, ўзи ҳам шариат қоидаларидан ташқари бўлгани учун мусулмонлар устидан олиб ташлаб, фармон содир бўлдики, ҳеч бир шаҳар, қишлоқ, йўл, кўча, пузар ва бандаларда тамға олмасинлар ва ундирмасинлар ҳам бу ҳукмнинг қоидаларига ўзгартиш киргизмасинлар: «Кимки бунни эшитгандан кейин ўзгартирса, гуноҳи ўзгартирувчиларга бўлади».

Подшоҳнинг меҳрибончилигига сиғинган турк, тожик, араб, ажам, хинди, форсий фуқаро ва сипоҳ — бутун миллатлар, ҳамма инсон тоифалари бу мангу бахшишга сўяниб, умид тўтиб, абадийликка бириккан давлатимиз дуосига машғул бўлсинлар ва бу ҳукмлар ижросидан ташқари чиқмасинлар ва бурилмасинлар, фармонга мувофиқ иш олиб борсинлар. Бу ҳукм улуғ подшоҳ имзоси билан етишса, эътимод қилсинлар.

Амри олий билан 932 (ҳижрий) йили 24 жумодил-аввалда ёзилди

\* \*  
\*

### ЗАҲИРИДДИН МУҲАММАД БОБИР ҲОЗИИ ҲАРМОНИ<sup>3</sup>

Тангри неъматларининг кетма-кет келиб туриши унга шукр ва сано айтишнинг кўпайишига боисдир. Тангрига шукр ва сано айтишнинг кўпайиши тангри неъматларининг кетма-кет келиб туришининг сабабидир. Ҳар неъматга бирор шукр лозим ва ҳар шукрга унинг кетидан бирор неъмат. Шукр лавозимларини адо қилиш инсон қудратидан юқори ва иқтидор эгалари унинг маросимини жойига қўйишдан ожиздир. Айниқса, шукр шундай бир неъмат муқобилида бўлсаки, дунёда ҳеч бир бойлик ундан буюкрок ва охиратда бирор яхшилик ундан гўзалроқ бўлмаса. Бу эса, кучли кофирларга ғалаба қозониш ва мағрур фожирларга устун келишдан бошқача бўлмайдик, буларга ўхшашлар тўғрисида «Улар кофирлар ва фожирлар» деган оят ингандир ва ақл эгаларининг ўткир кўзларига бу ғалабадан кўра яхшироқ саодат кўринмайди.

Худога шукрки, туғилгандан то шу дамгача хайрихоҳ хотир ва тўғрилиқ истар кўнглининг асл матлаби ва туб мақсади бўлиб келган у буюк саодат ва у улў бахшиш бу муборак кунларда буюк тангрининг лутф-карам боргоҳидан юз кўрсатиб қолди. Беминнат ва беиллат мушкулларни очувчи ва файз сочувчи янгидан зафар калиди билан файз эшикларини ғалаба қозонган шоҳимизнинг умид чеҳраларига очди, севинчга тўлган қўшинларимизнинг атоқли номлари иззатли ғозийлар дафтарига ёзилди, ва ислом туғи зафарёб лашкарларимизнинг мадади билан кўтарилиш ва юксалиш авжига етди.

Бу саодат ва давлатнинг содир ва зоҳир бўлиши шундай юзага келди: ислом таянчи бўлган аскарларимиз қиличларининг шуъласи фатҳ ва зафар нурлари билан ҳинд мамлакатларини мунаввар қилгандан кейин, илгариги «Фатҳнома»ларда баён қилинганидек, муваффақият қўллари ғалаба нишонли байроқларимизни Деҳли, Огра, Жўнпур, Харид Баҳор ва бошқа ўлкаларда кўтарди. Халқларнинг кўпчилиқ мусулмон ва кофир тоифалари бизнинг қутлуғ подшоҳлигимизга бўйсуниб, қуллик йўлига садоқат ва ихлос қадамини қўйдилар.

Аммо Роно Санго кофир ўтган вақтларда қутлуғ подшоҳлигимизга бўйсунганлигини иқрор қилиб келган бўлса ҳам, ҳозирда «у тортинди ва кибрланди ва кофирлар жумласидан бўлди» мазмунига мувофиқ шайтон сифат бош тортиб, биздан ажралганларга бошлиқ бўлди ва шу билан бир қанча тоифаларнинг бирикишига сабабчи бўлдик, баъзиларининг гарданида зуннор тавқи ва айримлари муртадлиқ тикани меҳнатига приф.

<sup>3</sup> 387—395-бетлардаги форсча текстнинг таржимаси.

тор эди. У малъун кофирнинг истилоси Ҳинд вилоятида шу мартабада эдики, подшоҳлик давлатининг қуёши порлашдан бурун ва шаҳаншоҳлик хилофати нурининг барқ уришидан илгари, шу билан бирга, катта рожлар ва роълар бу қирғинда унинг фармонига бўйсунганлари ҳолда бу урушда унинг жиловиди бўлган ва муртадлик билан тавсифланган ҳокимлар ва ишбошчилар ўз улуғликларини назарда тутиб, ҳеч бир қирғинда унга бўйсунмаганлар, балки у билан биргалашмаганлар. Ва ҳеч бир сафарда суҳбатдошлик ва рафиқлик йўлини тутмаганлар. Бу кенг ўлканинг барча улуғ султонлари, чунончи, Деҳли султони, Гужарот султони, Монду султони ва бошқалари бошқа кофирлар билан биргалашмай у бузуқ билан қаршилик кўрсатишдан ожиз бўлиб, ҳийла йўсунидаги мулойимлик йўлини тутиб, у билан келишувчилик қилиб келганлар. Кофирлик туғини ислом мамлакатларининг икки юзга яқин шаҳарида тиккан эди. Масжид ва ибодатхоналарни хароб қилиб, у жойлардаги мўминларнинг хотин, болачақаларини асир қилди. Унинг қуввати воқий ҳолатдан ўтиб, шу даражага бордики, Ҳиндда қарор топган қоидага кўра, бир лаклик вилоятни юз сувор ва бир курурли вилоятни ўн минг сувор эътибор қиладилар, у кофирлар сардорининг қўлга киритган мамлакатлари ўн курурага етишди. Бу (даромад) бир лак сувор ўрнида бўлади.

Бу кунларда машҳур кофирларнинг кўпгинаси ҳеч қачон ҳеч бир маърақада унга мадад бермаганлари ҳолда, ислом аскарларига душманликлари жиҳатидан унинг бузуқ табиат лашкарлари сафини орттирдилар. Чунончи, худди тулундай саркашлик даввосида бўлган ва турли жойлар кофирларининг бошловчиси ҳисобланган ўнта мустақил ҳоким у ярамас кофирга кишан ва занжирдай ёпишиб олди. У ўнта башоратланганлар қаршисига чиқиб, ёмонлик туғини ёйган ўнта кофирнинг қарамлари ва қўшинлари ҳамда ғоят кенг вилоятлари бор эди. Чунончи, Салоҳиддин ўттиз минг суворали, Ровал Удий Синг Ногарий ўн икки минг суворали, ва Медни Ров ўн икки минг суворали, Ҳасанхон Мевотий ўн икки минг суворали, Бормал Эдрий тўрт минг суворали, Нарпат Ҳора етти минг суворали, Сатрвий Качи олти минг суворали, Дерим Дев тўрт минг суворали, Бирсинг Дев тўрт минг суворали вилоятга эга эди.

Маҳмудхон Искандархон ўғлининг вилоят ва қишлоғи бўлмаса ҳам, сардорлик умидида тахминан ўн минг сувори жамъ қилган эди. Соғломлик ва омонлик водисидан узоқлашганларнинг ҳамма тўплами, Ҳинд қишлоқ ва вилоятида давом этиб келган қоида бўйича, ҳаммаси бўлиб, икки лак бир минг бўлган эди.

Алқисса, у мағрур ичи қора кофир бағри қаттиқ кофирларнинг кўнгилларини юзаки бириктириб, мусулмонларга қаршилик кўрсатиш ва улар билан уришиш ҳамда пайғамбар алайҳис-салом шариятининг асосларини емириш ҳолатига ўтди. Подшоҳнинг жангчи аскарлари худонинг

балосидай у кўзсиз дажжоллар бошига ёпирилиб, «қазо етишса, кўз кўр бўлади» деган ҳукми хулқ ва номус эгаларининг ўткир назарларига манзур қилдилар ва «кимки дин учун уруш қилса, албатта у ўз нафси учун уруш қилган бўлади» оятини мулохаза қилиб, «кофирларга ва мунофиқларга қарши урушинг» деган бажарилиши лозим бўлган ҳукми амалга оширдилар.

933 (ҳижрий) йил 13 нчи жумодис-соний ойининг шанба куни Биёна музофотининг Конво мавзуйдаги тоғ атрофида душмандан икки куруҳ масофада ғалаба нишонли ислом лашкарининг чодирлари тикилди. Ислом суворийларининг ҳашамат ва дабдабалари дин душманлари ва кофир лаинларнинг қулоқларига етиши билан муҳаммадий миллат муҳолифлари, аҳли ислом каъбасини бузишга бел боғлаган «асҳоби фил» дек, тоғ жусса ва дев ҳайбат филларни ўзларига мададгор ва таянч қилиб, ҳаммалари бир жон бир тан бўлиб, ўз бузуқи лашкарларини тартибга солдилар.

(Назм:) Залил ҳиндилар, «асҳоби фил» каби, ўз пилларига мағрур бўлдилар.

Ҳаммалари ажал тунидай хунук ва шум, тундан қора ва юлдузлардан кўпроқ эдилар.

Ҳаммалари худди оловдай, лекин путун каби кеккайиб, кўм-кўк осмонга бош тортган эдилар.

Отлиқма-яёв, худди чумолидай минг-минглаб ўнг ва сўлдан келдилар.

Уруш қасдида енгилмас ўрду томон йўналдилар. Шижоат бўстонининг дарахтларига ўхшаган ғазотчи ислом аскарлари санубардай саф тартиб, санубар шакли пўлат қалпоқларининг қуёшдай порловчи учларини, худо йўлида жанг қилувчиларнинг қалбларидек, юксаклик авжига етказдилар. Сафлар Искандар саддидай темирга айланган ва тузилиш, пайғамбар шариатининг йўллари каби, тўғри ва мустаҳкам эди. Қувватининг матонати «Гўёки тубдан бир-бирига чирмашиб кетган»; нажот ва бахтиёрлик «улар худодан бўлган тўғри йўлдадирлар ва улар нажот топгандирлар» деган сўзга мувофиқ, уларнинг хос сифати эди.

(Қитъа) Шаҳаншоҳнинг райи каби ва барқарор диндай кишиларда кўрқув йўқликдан сафлар рахнасиз. Унинг байроқлари ҳамма ёққа ёйилган, ҳаммаси «Инна фатаҳна» (Биз фатҳ қилдик) алифларидай.

Хушёрлик ва ихтиёткорликни кўзда тутиб, қўшиннинг олд томонига қўйилган туфакчилар ва раъдандозларни Рум жангчилари тариқасида паналаш учун, аробалардан бир саф тартиб бериб, улар бир-бирларига занжир билан туташтирилди.

Алқисса, ислом аскарлари шундай интизом ва истеҳком пайдо қилдиларки, буюк ақл ва юксак фалак унинг тадбирчиси ва тартиб берувчисига офарин ўқиди.

Бу тартиб ва интизомни, қувват ва истехкомни вужудга чиқаришда ҳазрат султоннинг яқини хоқоний давлатининг суянчиғи Низомиддин Али Халифадоднинг ҳамма саъй-ҳаракат ва тадбирлари тақдирга мувофиқ ва барча сардорлик ва иш юритишлари подшоҳнинг порлоқ роъйига мақбул тушди.

Подшоҳнинг ғулда туришига қарор берилди.

Ғулнинг ўнг томонида: Мададга худонинг лутфига хос бўлган саодатли қутлуғ азиз катта биродар Чин Темур султон ва худо назарига манзур бўлган катта азиз фарзанд Сулаймоншоҳ, тўғри йўл эгаси валий нисбатли жаноби Хожа Қамолиддин Дўст Хованд, олий салтанат таянчи, энг яқин ва ихтисос эгаларининг зубдаси Қамолиддин Юнус Али, хослар таянчи, комил ихлосли Жалолиддин Шоҳ Мансур барлос, хослар таянчи, итхос эгаларининг зубдаси Низомиддин Дарвеш Муҳаммад сорбон, хослар таянчи, чин ихлосли Шихобиддин Абдулло китобдор ва Низомиддин Дўст эшикоқо ўз ўринларида қарор топдилар.

Ғулнинг чап томонида: салтанат эгаси, халифаликка нисбатли Султон Алоуддин Оламхон бинни Султон Баҳлул Лудий, ҳазрати султоннинг яқини, кенгаш ва маслаҳатчи садрларнинг буюғи, исломнинг қуввати Шайх Зайни Хофий, хослар таянчи, комил ихлосли Қамолиддин Муҳиб Али, ҳазрати султон яқини, хослар таянчи Низомиддин Турдибек (марҳум Қуч Аҳмадбек биродари) нинг ўғли, асилзода ва аъёнлар буюғи, улуғ хон Оройишхон мазкур Қучбек марҳумнинг ўғли, Шерафган, халқ ўртасида вазирларнинг буюк вазири Хожа Қамолиддин Ҳусайн ва буюк девон кишилари гуруҳидан ҳар бирлари муқаррар қилинган ўринда турдилар.

Бронғорда азиз ва улуғ фарзанд, саодатли ва бахтиёр, салтанат ва хилофатнинг эъозлиси Муҳаммад Ҳумоюн Баҳодир ўрнашиб ўнг томонига фарзанди азиз салтанат эгаси Қосим Ҳусайн Султон ва хослар таянчи Низомиддин Аҳмад Юсуф ўғлоқчи ва мамлакат ишончи комил ихлосли Жалолиддин Ҳиндбек қавчин, мамлакат ишончи, чин ихлосли Жалолиддин Хисрав кўкалтош, мамлакат ишончи Қивомбек Ўрдушоҳ, хослар таянчи, комил эътиқод ва ихлосли Вали хозин Қорақўзи, хослар таянчи Низомиддин Пирқули Сийстоний, эл ўртасида вазирлар таянчи Хожа Қамолиддин Паҳлавон Бадахший, хослар эътимодлиси Низомиддин Абдушукур ва аъёнлар ишончлиси Ироқ элчиси Сулаймон оқо ва Сийстон элчиси Ҳусайн оқо қарор топди. Айтиб ўтилган давлатли фарзандимизнинг зўр ғалабали чап томонида олижаноб Муртазога нисбатли сайид авлоди Мирҳама, хослар таянчи Шамсиддин Муҳаммадий кўкалтош ва Низомиддин Хажаги Асад хондор тайинландилар.

Бронғорда Ҳинд амирларидан мамлакат таянчи хонлархони Диловархон, аъёнлар таянчи Маликдод Кароний ва аъёнлар таянчи шайхлар шайхи Шайх Ғуран — ҳар бирлари буюрилган ерларда турдилар.

Ислом ширли қўшиннинг жвонғорида олий даражали пайғамбарнинг энг зубда авлоди Сайид Маҳди Хожа, энг азиз ва улуғ биродар Муҳаммад Султон мирза, салтанат эгаси ва хилофат нисбатли Одил Султон Маҳмуд Султон ўғли, мамлакат ишончи, комил ихлосли Муиззиддин Абдулазиз мирохўр, мамлакат ишончи Шамсиддин Муҳаммад Али жанг-жанг, хослар таянчи, комил ихтисосли Жалолиддин Қутлукқадам қаровул, хослар таянчи, комил ихлосли Жалолиддин Шоҳ Ҳусайн Боракний мўғул ғончи ва Низомиддин Жонбек Муҳаммадбек атка саф тортдилар.

Бу тарафда Ҳинд амирларидан султонлар хулосаси Камолхон ва Жалолхон мазкур Султон Аловуддин ўғиллари, аъёнлар ишончлиси Алихон Шайхзода Фармулий ва аъёнлар ишончлиси Низомхони Баёна тайин бўлган эдилар.

Тўлғама учун хослар ишончи комил ихлосли Турдика ва Малик Қосим Бобо Қашқанинг биродари барча мўғул тўдалари билан — бронғор томонида; хослар таянчи тўғри ихлосли Мўмин атка, хослар таянчи Рустам туркман бошлиғ хос аскарлардан бир тўдаси билан жвонғор томонда номзод бўлдилар. Хослар таянчи комил ихлосли, ихтисослиларнинг зубдаси Низомиддин Султон Муҳаммад бахши ислом ғозийлари аъён ва арконларини тайинланган жойларида сақлаб, ўзи бизнинг ҳукмларимизни эшитишга тайёр турарди. Тавочи ва ясовулларни тевааракатрофга юбориб, аскар ва сипоҳиларни забт қилиш бобидаги ҳукмларимизни буюк султонларга, иззатли амирларга ва ҳурматли ғозийларга етказиб турарди.

Қўшин керак-яроғи барпо ва муҳайё бўлиб, ҳар киши ўз жойига бориб турганда, сўзсиз бажарилиши лозим бўлган шарафли фармон содир бўлдики, ҳеч ким буйруқсиз турган ўрнидан қимирламасин ва рухсатсиз урушга киришмасин.

Мазкур кундан бир қисми ўтган эди, икки муқобил томон бири-бирига яқин келиб, уруш бошланиб кетди. Икки томон ғули, ғўё нур ва зулмат каби, бир-бирларига қарши туриб, бронғор ва жвонғорда шундай зўр уруш бўлдики, ер юзига зилзила ва юксак осмонга ғулғула тушди. Қофирларнинг бузуқи жвонғори исломнинг муборак аскари бронғори томон йўналиб, Хисрав кўкалтош, Бобо Қашқа биродари Малик Қосим устига ҳужум қилдилар. Энг азиз ва улуғ биродар Чин Темур султон буйруқ бўйича уларнинг ёрдамига бориб, мардона уруш бошладик, кофирларни жойидан улоқтириб, қалблари кетигача деярлик силжитиб юборди. Жулду (ғалаба инъоми) у азиз биродарнинг номига бўлди. Замона нодири Мустафо Румий улуғ яратувчининг иноят назарига манзур бўлган, қайтарувчи ва буюрувчи маликнинг лутф-карамлари билан ихтисос топган бахтиёр ва энг азиз фарзандимиз Муҳаммад Ҳумоюн Баҳодирнинг

ғулидан аробаларни олдинга келтириб, кофирларнинг қўшинлари сафларини туфак ва зарбзан билан ўз қалбаларидек чилчил қилди. Хулди уруш пайтида азиз ва улуғ биродар Қосим Ҳусайн Султон, хослар таянчи Низомиддин Аҳмад Юсуф ва Қивомбек фармон олиб, уларнинг ёрдамига бордилар. Кофирларнинг гуруҳлари ўқтин-ўқтин ўз кишилари ёрдамига етиб турардилар.

Биз ҳам мамлакат ишончи Жалолоиддин Ҳиндубекни, унинг кетидап хослар таянчи Муҳаммадий кўкалтош ва Хожаги Асад жондорни ва ундан кейин олий салтанат таянчи ва хос яқин Жамолиддин Юнус Али, хослар таянчи комил ихлосли Жалолоидин Шоҳ Мансур барлос ва хослар таянчи Шихобиддин Абдулло китобдорни ва улар орқасидан хослар таянчи Дўст эшик оқа ва Шамсиддин Муҳаммад Халил ахтабегини кўмакка юбордик.

Кофирларнинг бронғори неча мартабадан ислом қўшини жвонғори томон ҳужум қилиб, ўзларини нажот эгалари ғозийларга етказдилар. Ҳар гал азамат ғозийлар баъзиларини зафарли ўқлар захми билан тамуғга юбориб, бир қисмини қайтардилар. Хослар таянчи Мўмин атка ва Рустам туркман бадкирдор кофирларнинг зулмат шиор қўшинларининг орқасидан йўналдилар. Навкарлар бошлиғи хослар таянчи тўғри ихлосли Хожа Маҳмуд Али атка ва ҳазрати султоннинг яқини хоқоний давлатининг ишончи Низомиддин Али Халифани ўшалар кўмагига юборди. Азиз ва улуғ биродар Муҳаммад Султон мирзо, салтанат эгаси Одил султон, мамлакат ишончи Муиззиддин Абдулазиз мирохўр, Жалолоиддин Қутлуққадам қаровул ва Шамсиддин Муҳаммад Али жанг-жанг ва хослар таянчи Шоҳ Ҳусайн Боракий муғул ғончи маҳкам туриб, уруш қилдилар. Эл аро буюк вазирлар вазири Хожа Қамолиддин Ҳусайнни девон кишилари гуруҳи билан уларнинг кўмакига юбордик. Барча жангчилар тўлиқ саъй ва ғайрат билан урушга рағбат кўрсатиб, «Айт, икки эзгуликдан бошқа бирор нарсани биздан кутадиларми?» деган оятни назари эътиборга олдилар ва жон бериш юришни қилиб, жон олиш байроғини кўтардилар.

Уруш-ўлдириш узоққа чўзилиб, охири кўринмас бўлгандан кейин, ижроси мажбурий фармон етишдики, занжирланган шердай ароба кетида турган подшоҳга хос аскарлардан жанговор йигитлар, яқдиллик ўрмонида ётган арслонлар ғулнинг ўнг ва сўлидан чиқиб, туфакчиларнинг жойини ўртада қолдириб, икки томондан жанг қилсинлар. Улар уфқ пардасида кўринган тонг ёруғидек, ароба кетидан чиқиб ҳужум қилдилар. Манхус кофирларнинг шафақ тусли қонларини фалак гумбазига ўхшаган маърака майдонида тўкиб, кўпчилик саркашларнинг бошларини тан фалагидан юлдуздай маҳв қилдилар.

Замона нодири ўстод Алиқули ўз кишилари билан ғулнинг олдида туриб, мардоналик кўрсатиб, темир қўрғондек кофирлар сафига шундай

катта жуссали тошларни отардики, агар у тошни амаллар тарозисининг палласига солсалар, эгаси «Кимнинг тоши оғир келса, у яхши турмушда яшайди» деган ном олади ва агар қаттиқ тоққа ва баланд тепага отсалар «таралган юнгдай» тит-пит қилиб юборади. Мана шундай тош, туфак ва зарбзан отиш билан кўпчилик кофирлар жисмининг биноларини қулатди.

Подшоҳ гулининг пуафкандозлари, буйруқ бўйича, аробадан майдон ўртасига келиб, ҳар бирлари кофирлардан кўпига ўлим заҳарларини ичирдилар. Пиёдалар зўр хатарли ўринга кириб ўз номларини ўрмон шерлари ва мардлик майдонининг ботирлари ўртасида машҳур қилдилар.

Бу аҳвол муносабати билан ҳазрати Хоқондан, гулнинг аробаларини илгари суришга фармон бўлди. Шахсан подшоҳнинг ўзи, ўнг томондан фатҳ ва давлат ва сўл томондан иқбол ва нусрат бўлгани ҳолда, кофирлар қўшини томон қўзғалди. Теварак-атрофдан зафар нишонли қўшин бу ҳолни мушоҳида қилиб, зўр қўшин денгизда даҳшатли тўлқин кўтарилди ва бу денгизнинг барча наҳанг балиқлари шужоатини юзага чиқарди. Ғубор зулмати бутун майдонни қора булут каби қоплаб, қиличларнинг ярақлаши чақмоқ чақишдаги ялтирашдан ҳам ўтиб кетди. Гарднинг кўтарилиши кун юзини ойнанинг орқа томонидай бенур қилиб қўйди, калтак урувчи билан калтак егувчи, ғолиб билан мағлуб аралашиб кетиб, бирини бирдан ажратиш қийин бўлди. Замона сеҳргари шундай бир кечани назарга келтирдик, унда тийр (ўқ) дан бошқа сайёра, йўлида маҳкам турган суворилардан ташқари турғун юлдузлар кўринмас эди.

(Назм:) Уруш куни қоннинг нами (ер остидаги) балиққа, гард эса, (осмондаги) ойга етди.

Бу кенг даштда отларнинг туёқлари зарбидан ер олтига осмон саккизга айланди.

Ғозий жангчилар, айна жон олиб, жон бериб турган пайтда ғайб нидочисидан: «Қайғирманг, умидсизланманг, ғамга тушманг — ғалаба сизларда» деган хушхабар эшитар, аниқ хабарлар етказувчидан: «Оллодан ёрдам ва фатҳ яқиндир, мўминларга башорат қил» деган муждани тинглардилар, шундай шавқ билан уруш қилардиларки, юқори олам фаришталаридан уларга таҳсин нидоси етарди. Муқарраб фаришталар, парвона каби уларнинг бошларидан айланардилар. Икки намоз орасида уруш олови шундай гурулладики, у машъаллардан фалакларга байроқ кўтариларди. Ислом лашкарларининг бронғор ва жвонғорлари кофирларнинг бронғор ва жвонғорларини ғул билан бирликда бир ерга тўплади.

Номдор жангчиларимиз ғалабаси асарлари ва ислом байроғининг юқори кўтарилиши зохир бўла берган сари, у малъун кофирлар ва ярамас динсизлар бир муддат ўз ҳолларига ҳайрон бўлиб турдилар. Охирда жонларидан кўнгил узиб, ғулнинг ўнг ва сўлида ҳужумга ўтдилар. Сўл



томонда кўпроқ ҳужум қилиб, ўзларини яқин етказдилар. Аммо шу жаътогли ғозпйлар савобни кўзда тутиб, ўқ кўчатини ҳар бирларининг кўк-раклари замишига ўтқаздилар ва ҳаммаларини ўзларининг қора бахтлари каби, орқага қайтардилар. Бу ҳолат нусрат ва иқбол шободаларини қутлуқ наввоблик давлатимиз чаманига эстирди. Ва «Ҳақиқатан биз санга ёрқин ғалаба эшигини очдик» муждасини етказди. Фатҳ гўзалининг оламга оро берувчи жамоли «Оллоҳ сенга улуғ нусрат билан кўмак беради» кокили билан безалиб, парда остида яшириниб турган иқбол саодати ёрдам бериб, бу ҳолнинг гувоҳи бўлди.

Бузуқ ҳиндлар ўз ҳолларини мушкул билиб, «титилган юнгдек» сочилиб ва «тўзиган палосдек» нобуд бўлдилар. Қўплари ўлиб, маърака майдонида қолдилар, бир мунчалари бошларидан кечиб чўлларда сарсонликка тушдилар ва қарға-қузғунларга емиш бўлдилар. Ўлганлардан тепалар ва бошлардан миноралар юзага келди. Ҳасанхон Мевотий туфак зарби билан ўлганлар қаторига тизилди. Шунингдек халойиқ сардори бўлиб келган, йўлдан озган саркашларнинг кўплари тийр ва туфак тегиб ҳаётларини тугатдилар.

Жумладан, Удайпур вилоятининг ҳокими 12 минг суворили Ровал Уди Синг Богарий; тўрт минг суворили Рой Чандарбон Чуҳон; олти минг суворили Чандирий Ўлкасининг ҳокими Пушат Ров мазкур Салоҳиддин Ўғли; тўрт минг суворили Моникчинд Чуҳон ва Дилпат Ров; ўттиз минг суворили Гангу ва Карм синг ва Дангуси ва яна ҳар бири бир гуруҳ бошлиғи ва шавкат ҳам шукуҳ эгаси бўлган бошқалари тамуғга йўлландилар ва бу ботқоқлик ўтидан энг чуқурликка кетдилар. Кофирларнинг мамлакати мажруҳ ва ўлганлардан жаҳаннамдек тўлди ва жаҳаннамнинг энг туби дўзох посбонига жон топширган мунофиқлардан лималим бўлди.

Ислом аскарларидан ҳар ким бир томонга борса, ҳар қадамда бир саркашнинг ўлигини топар эди. Ўрду қочувчилар кетидан юурса, ҳар бир қадамини янчилган бир ҳашаматли гавдадан холи топмас эди.

Ҳама ҳиндулар ўлдирилган хор-зор  
 Туфак тоши билан «асҳоби фил»дай.  
 Танлардан тоғлар бўлди аён,  
 Ҳар бир тоғда у чашмадан оқарди қон.  
 Зўр шукуҳли саф ўқининг қўрқинчидан  
 Қочишарди ҳар бир дашту тоғ томон.

933 (ҳижрий) йил, 25-шаъбон ойида ёзилди.

# КЎРСАТКИЧЛАР

## К И Ш И И С М Л А Р И К У Р С А Т К И Ч И

### А

- Аббос 109.  
Абдулазиз мирзо 67.  
Абдуллазиз мирохур 305, 329, 332, 336, 355, 368, 380, 381, 396, 427, 436, 437, 450, 453, 454, 455.  
Абдул-Али Тархон 77, 78.  
Абдулбоқи мирзо 238, 274.  
Абдулваҳдоби мўғул 133, 269.  
Абдулваҳдоби шиғовул 70, 89.  
Абдулкарим Ашрит 78, 97.  
Абдуллатиф бахши 91, 379.  
Абдуллатиф мирзо 109.  
Абдуллатиф султон 66.  
Абдулло 269, 301, 312, 313, 333, 337, 399, 423, 431, 445, 446, 448, 450.  
Абдулло асас 314.  
Абдулло Вали 368.  
Абдулло китобдор 274, 285, 336, 453, 454.  
Абдуллоҳи маснавийгўй 243.  
Абдулло мирзо 67, 109.  
Абдулло султон 227.  
Абдулло қ. Хожа Мавлоноий Қози, Хожа Қози.  
Абдулло Санбал 444.  
Абдулманнон 154.  
Абдулмалик қўрчи 396, 399, 456.  
Абдулмулук Хостий 290.  
Абдулмулук қўрчи 321, 429.  
Абдулхолиқ (Абдулхолиқбек) **Фирӯш** **шоҳ 234.**  
Абдулқуддус 75.  
Абдулқуддусбек 80.  
Абдулқуддус кўҳбур 125.  
Абдулқуддус Сайидий қаро 170.  
Абдулғаффор 427.  
Абдураззоқ мирзо 182, 207, 250, 271, 273, 275, 277, 278, 281.  
Абдураҳим 398.  
Абдураҳим шиғовул 290, 377, 397.  
Абдушукур 180, 454.  
Абобақр дўғлот Кошғарий (Бобақр) 68, 74, 83.  
Абобақр мирзо 68, 87, 223.  
Абулбақо 461.  
Абул-Муҳаммад найзабоз 336, 399, 404, 408.  
Абул-Муҳаммад найзадор 399, 456.  
Абулмуҳсин мирзо 92, 100, 142, 223, 232, 249, 250, 252, 270, 271.  
Абулфатҳ 238, 375, 416, 445.  
Абулқосим 294.  
Абулқосим жалойир 348.  
Абулқосим кўҳбур 99, 138, 140, 144, 146.  
Абулҳасан 273.  
Абулҳасан қўрбеги 261.  
Абулҳасан қўрчи 273, 305.  
Абулҳошим Султонали 310.  
Абу-Муслим кўкалтош 303, 304.  
Абусаид мирзо 81.  
Абусаид султон 419, 424, 426, 428.  
Абуттуроб мирзо 224, 232.  
Абу-Юсуф аргун 135.  
Авлиёхон Ишроқий 445.  
Адик султон 69.  
Аъзам Ҳумоюн сарвоний 338, 373.

- Айюб 87, 212, 220.  
 Айюббек 179, 273.  
 Айюб Бекчиқ 114, 143, 161, 162, 166.  
 Айюб Яъқуб 156.  
 Алъамон (Аламо) 418, 420, 457.  
 Али 286.  
 Али Асғар мирзо 291.  
 Али атка 455.  
 Али Дарвеш 72.  
 Али Дарвешбек 73, 113, 123, 130.  
 Али Дўст 71, 111, 112, 119, 128, 131, 134, 135.  
 Али Дўстбек 128.  
 Али Дўст тағойи 71, 74, 80, 113, 118, 119, 123, 127.  
 Али жалойир 237.  
 Али Мазидбек қавчин 70, 113.  
 Али Сайид мўғул 273.  
 Али Сайид Шакма 281.  
 Али Сийстоний 298.  
 Алихон Давлатхон ўғли 290, 291, 328, 330, 396, 448.  
 Алихон Амир Умар ўғли 269.  
 Алихон Боюндур (Бояндур) 238.  
 Алишербек (Алишербек Навоий, Алишер Навоий) 60, 77, 100, 142, 222, 233, 235, 237, 238, 239, 242, 244, 255, 314, 431, 461.  
 Алихон Шайхзода Фармулий 366, 391, 399, 446, 454, 456.  
 Али Шукрбек (Қорақўйлуқ Баҳорлу туркман) 84.  
 Али Юсуф 444, 450.  
 Алиқули 372, 393, 406, 455.  
 Аллоқули Веран туркман 207.  
 Аловуддинхон 436, 453.  
 Аловулхон Нуҳоний 446.  
 Алоуддин жаҳонсўз Ғурий 196.  
 Аммабегим 403.  
 Амин мирзо 403.  
 Амин Муҳаммад тархон 296, 312.  
 Амир Муҳиб Али 453.  
 Амир мўғул 89.  
 Амир Темур қ. Темурбек.  
 Амир Умарбек 238.  
 Амир Ҳамза 238.  
 Андижоний қ. Юсуф Хожа.  
 Арғун 273, 330.  
 Асад 289.  
 Асадбек 238.  
 Асас 319, 382.  
 Асириддин Ахсикатий 62.  
 Аскарый 363, 411, 422, 425, 426, 433, 441, 442, 443, 444, 447.  
 Асук 415.  
 Атига (Абика) бахши 165.  
 Ахий 258.  
 Аҳлий 244.  
 Аҳмад 376.  
 Аҳмад Али тархон 275.  
 Аҳмад Афшор 217.  
 Аҳмадбек 114, 129, 133, 149, 303.  
 Аҳмадий парвоначи 288, 336, 364, 375.  
 Аҳмад Муштоқ 82.  
 Аҳмад Таваккул барлос 234.  
 Аҳмад тархон 140, 143.  
 Аҳмадхон 221.  
 Аҳмадхон Ҳожи Тархоний 222.  
 Аҳмад Чошнигир 376.  
 Аҳмадшоҳ 405, 406, 457.  
 Аҳмад элчи Бўға 273.  
 Аҳмад Юнус 454.  
 Аҳмад Юсуф 118, 260, 262, 283, 381, 454.  
 Аҳмад Юсуфбек 219.  
 Аҳмад Ясовул 261.  
 Аҳмад Қосим 140, 154, 178, 184, 213, 214, 260, 300, 369.  
 Аҳмад Қосим кўҳбор 157, 166, 182, 263, 264.  
 Аҳмад қушчи 173.  
 Аҳмад Ҳожибек 70, 76, 77, 87, 95, 233.  
 Бадакабегим 221, 222.  
 Бадиуззамон мирзо 92, 93, 94, 99, 100, 101, 115, 116, 144, 179, 213, 223, 224, 226, 234, 235, 238, 245, 246, 249, 250, 251, 252, 254, 255, 256, 260, 268, 269.  
 Бадриддин 237, 404.  
 Бадиул жамолбегим 417.  
 Баёний қ. Хожа Абдулло Марворий.  
 Баёншайх 419, 420, 422.  
 Баён Шайх Беккина 419.  
 Байрам султон 226.  
 Байрамхон 460.  
 Бавда Али 120, 144, 145, 171, 172, 173, 174.  
 Бавда Алибек 170.

- Барлос Жаки 308.  
 Бароқ султон 419.  
 Бароқхон 67.  
 Басант Ров 443.  
 Баҳжатхон 405.  
 Баҳлул 212.  
 Баҳлул Айноб 94, 179, 183.  
 Баҳлул мирзо 220.  
 Баҳманий 341.  
 Баҳодуршоҳ 371.  
 Баҳодурхон 371.  
 Баҳодурхон Сарвоний 419.  
 Баҳодур Ҳамлойдарий 453.  
 Баҳор мирзо 271.  
 Баҳорхон 364.  
 Баҳоуддин Баҳлул Лудий 453.  
 Бегим Султон 226.  
 Бегим Султон оғоча 232.  
 Бека Султонбегим 227.  
 Бек Ваис 372.  
 Беккина 420.  
 Беккина Ваис логарий 418.  
 Бек Мирак 332, 380.  
 Бек Мирим 295.  
 Бек Муҳаммад 296.  
 Бек Муҳаммад Таълиқши 418.  
 Бектелба 113, 129, 167.  
 Бешка мирзо 312.  
 Беҳбудбек 236.  
 Беҳзод 244, 270, 301.  
 Беҳуб Султон (Бинҳуб) 403, 410, 433, 441, 447.  
 Бибан 331, 332, 333, 367, 399, 408, 433, 444, 445, 447, 449, 456, 457, 458.  
 Бикабегим 83, 226.  
 Бикраможит ҳинду рожа 338, 413, 415, 417.  
 Бишоний 242, 245, 270, 431.  
 Бирим Дев Малинҳос 330.  
 Бир Синг Дев 389, 427.  
 Бир Синг Дев Жухон 453.  
 Бичка Халифа 151.  
 Бобир 141, 175, 365.  
 Бобурий 132, 241.  
 Бобир мирзо 70, 226, 232, 234, 237, 252.  
 Бобир подшоҳ 175.  
 Бобо 207.  
 Бобо Али 257.  
 Бобо Али эшик оға 237.  
 Бобо Дўст 297, 381, 382.  
 Бобожон 294, 295.  
 Бобожон Қанбузий 294.  
 Бобойн Кобулий 64, 291.  
 Бобойн Паргарий 175, 176.  
 Бобо оғоча 226.  
 Бобо Сайромий 171, 172, 173, 174.  
 Бобо Султон 263, 404, 408, 442, 443.  
 Бобо Таввакул Лангарий 165.  
 Бобохон 75.  
 Бобохон ахгачи 308.  
 Бобохон Султон 160.  
 Бобочухра 280, 337, 370, 404, 410, 442.  
 Бобошайх 273, 378, 379, 437.  
 Бобо Шерзод 162, 169, 261, 273.  
 Бобо Ясовул 283, 298.  
 Бобо ўгли Алло всран туркман 273.  
 Бобо Қашқа 305, 306, 336, 367, 392, 399, 441, 454.  
 Бобоқули 102.  
 Бобоқулибек 367.  
 Бобоқули Бобо Алибек 71.  
 Бобо Ҳусайн 109.  
 Бобухон Бисут 294.  
 Бойсунгур мирзо 77, 83, 87, 88, 89, 90, 92, 94, 95, 96, 97, 98, 103, 104, 110, 114, 115, 116, 126, 138, 223.  
 Бойқаро мирзо 221, 226.  
 Болнот жўги 325.  
 Бормал Эдрий 389.  
 Боязид 447, 457, 458.  
 Боқи 103, 133, 178, 218, 416, 419.  
 Боқибек 178, 179, 180, 184, 206, 210, 217, 449.  
 Боқи Гогпёний 218.  
 Боқи Мингбеги 404.  
 Боқи тархон 77, 78, 134, 138, 142, 144.  
 Боқи Тошкандий 409, 448.  
 Боқи Чагонпёний 83, 92, 116, 178, 180, 182, 183, 184, 185, 205, 206, 207, 210, 216, 217, 291.  
 Боқи Шинговул 331, 379, 410, 449.  
 Боқи ҳез 169, 300.  
 Булбул 315.  
 Бурундуқ Муҳаммад барлос, қ. Муҳаммад Бурундуқ барлос.  
 Бухон (Дилазак) 308.  
 Бўрка 172.  
 Бўрон Султон 227.  
 Бўчка (Бўжака) 328, 337, 370, 378, 379.  
 Бўға ғўри барлос.

## В

Вайс атка 185.  
 Вайсбек 119.  
 Вайс Логарий 71, 72, 73, 98, 113, 118, 120, 123, 127, 130, 131, 151.  
 Вайсхон 67.  
 Вайс Шайх 151.  
 Вали 87, 91, 92, 93, 96, 101, 115, 179, 181, 183.  
 Валибек 234, 236.  
 Вали мирзо 90.  
 Вали Порсчи 424.  
 Вали хизоначи 174, 273, 297.  
 Вали Хисравшоҳ 213.  
 Вали хозин 247, 283, 328, 332, 335, 337, 364, 391, 454.  
 Вали Қизил 325, 336, 337, 409, 427.  
 Вафойи қ. Аҳмад Ҳожибек.

## Г

Гавҳаршодбегим 225, 417.  
 Гадои Биллол 271.  
 Гадои 293, 294, 302.  
 Гадои Муҳаммад 311.  
 Гадои тағойи 285, 295, 305, 310, 311.  
 Гангу 395.  
 Гужурхон 427.  
 Гулбаданбегим 461.  
 Гулрангбегим 461.  
 Гулчеҳрабегим 461.  
 Гуҳаршодбегим 417.

## Д

Давлат Султонхоним 69, 152, 159, 308.  
 Давлатхон 291, 293, 294, 324, 325, 326, 328, 330.  
 Давлатхон Юсуф хайл 290.  
 Давлатқадам турк 366.  
 Давлатқадам қаровул 247, 319.  
 Далмовар 373.  
 Дангусий 395.  
 Дарвеш 408.  
 Дарвеш Али 293.  
 Дарвеш Алябек 235.  
 Дарвеш Али китобдор 236.  
 Дарвеш Али Сайид 273.  
 Дарвеш Али Юсуф 402.  
 Дарвешбек 78.  
 Дарвеш гов 73.  
 Дарвеш Муҳаммад 303, 304, 307, 309, 418.  
 Дарвеш Муҳаммад тархон 73, 74, 77, 78, 94, 95, 106, 107.

Дарвеш Муҳаммад сорбон 303, 307, 309, 310, 335, 380, 382, 343, 353.  
 Дарвеш Муҳаммад Фазлий 306.  
 Дарёхон 204, 206, 291, 327, 364, 399, 404, 441, 445.  
 Дарманкат 374.  
 Дева 417.  
 Девонан жомабоф 103.  
 Дев Султон 425.  
 Дева ҳинду Сактунинг ўғли 290, 302.  
 Дерим Дев 389.  
 Дилбас Рой 455.  
 Дилдор оғоча 286.  
 Дилловархон 326, 327, 330, 332, 391, 453.  
 Дилпат Ров 395.  
 Довудхон 333.  
 Дуду 438, 439.  
 Дўвахон 67.  
 Дўст 337, 434.  
 Дўст Ангу шайх 255.  
 Дўстбек 121, 283, 284, 294, 295, 296, 299, 300.  
 Дўсткелди чалма 273.  
 Дўст Муҳаммад Бобо Қашқа 409.  
 Дўст Муҳаммад Боқир 312.  
 Дўст Носир 139, 162, 164, 169, 261, 273, 292, 300.  
 Дўст Носирбек 275.  
 Дўст пиёда 267.  
 Дўст Сарипулий 262.  
 Дўст Хованд 390.  
 Дўст Эшик оғо 374, 390, 392, 398, 399, 453, 454.  
 Дўст Ясинхайр 433, 434.

## Е

Есун Тува 67.

## Ё

Едгор мирзо 226.  
 Едгор Муҳаммад мирзо 141, 223, 237.  
 Едгор Муҳаммад Носир мирзо 140.  
 Едгор Носир 424.  
 Едгор Султонбегим 66.  
 Едгор тағойи 418.  
 Еракбек 275.  
 Ерак тағойи 129, 220, 260, 273.  
 Ер Али 379.  
 Ер Али Биллол 113, 125, 178.  
 Ер Ҳусайн 204, 206.  
 Ер Ҳусайн Дарёхон 218.

## Ж

Жалолиддин Муҳаммад ноин 253.  
 Жалолиддин Хисрав кўкалтош 391.  
 Жалолиддин Шоҳ Мансур барлос 390,  
 392.  
 Жалолиддин Шоҳ Ҳусайн Боракий мўғул  
 ганчи 391.  
 Жалолиддин Қутлуққалам қоровул 391,  
 393.  
 Жалолиддин Ҳиндубек 391, 393.  
 Жалол Тошкандий 391, 392.  
 Жалолхон 327, 391, 439, 445, 454.  
 Жалолхон Баҳорхон 436, 438.  
 Жалолхон Жикҳат 327, 338, 378.  
 Жамшид 109, 155.  
 Жанг жаг қ. Муҳаммад Али Жанг-жанг.  
 Жармал Парам Дев 453.  
 Жаъфар хожа 398, 399, 408, 447.  
 Жаҳонгир 121, 123, 127, 128, 265.  
 Жаҳонгир барлос 232, 234.  
 Жаҳонгир мирзо 64, 66, 73, 74, 80, 83, 108,  
 109, 110, 120, 121, 131, 143,  
 150, 153, 167, 168, 169, 170,  
 171, 178, 179, 180, 181, 184,  
 185, 204, 207, 208, 210, 211,  
 216, 217, 220, 221, 247, 248,  
 250, 253, 255, 271, 280.  
 Жаҳонгир туркман 213, 276.  
 Жаҳоншоҳ бороний Қорақўйлуқ 67, 84.  
 Жон Али (Хожа Алибой ўғли) 136, 137,  
 273.  
 Жонбек 76, 77, 328, 331, 335, 368, 447.  
 Жонбек атка 454.  
 Жонбобохон 67.  
 Жонвафо 140.  
 Жонвафо мирзо 139.  
 Жонг 254.  
 Жонибек дўлдой 76.  
 Жонибек Султон 66, 76, 145, 419.  
 Жоника кўкалтош 146.  
 Жон Носир 308.  
 Жон Ҳасан борин 114.  
 Жон Ҳасан норин 161, 166.  
 Жўги мирзо 67.  
 Жўҳа Султон 425.

## З

Зайнаб Султонбегим 83, 417.

Зайириддин Хавофи 461.  
 Зардухшт 109.  
 Заҳириддин Муҳаммад Бобир 66, 383, 387.  
 Зоҳид 386.  
 Зоҳид хожа 447.  
 Зоҳир Табарий 453.  
 Зубайда ога 226.  
 Зубайр 248, 265.  
 Зуннун 116, 179, 213, 223, 235, 269, 275.  
 Зуннун аргун 92, 101, 115, 217, 234, 239,  
 268, 269.  
 Зуннунбек 213, 246, 249, 250, 251, 255, 256.  
 Зухрабегин ога 83, 84, 135.

## И

Иби Ҳусайн мирзо 225, 226, 243, 249, 250,  
 252, 271.  
 Иброҳим 146, 327, 329, 331, 332, 333, 336,  
 337, 338, 364, 366, 368, 369,  
 371, 375, 376, 378, 417, 459.  
 Иброҳимбек 167, 169, 170, 173.  
 Иброҳим бекчик (чопуқ) 70, 99, 110  
 Иброҳим дўлдой 234.  
 Иброҳим жоний 144, 146  
 Иброҳим мирзо 67.  
 Иброҳим ога 159.  
 Иброҳим сору минлиг 88, 89, 98, 113, 118,  
 120, 123, 127, 131, 135, 144,  
 146.  
 Иброҳим Султон мирзо 109.  
 Иброҳим тархон 92, 138, 140, 143, 141,  
 145, 146.  
 Иброҳим чингатай 238.  
 Иброҳим чопуқ тағойи 166, 168.  
 Иброҳим чўҳра 303.  
 Иброҳим Ҳусайн мирзо 92, 100, 115, 225.  
 Илсхон 396, 456.  
 Имодул-мулк 371.  
 Имом Абуҳанифа 104, 317.  
 Имомиддин Масъуд 249.  
 Имом Муҳаммад 314.  
 Искандар 104, 338, 362, 417, 427.  
 Искандар Баҳлул 291.  
 Искандар мирзо 226.  
 Искандар Султон 458.  
 Искандар Файлақус 68.  
 Искандаршоҳ 371.  
 Ислом барлос 236.  
 Исмоил Чалма 419.

Исмоил Жилвоний 326, 327, 331, 445, 446. Қўки Бобоқаша 409.  
 Исмоил Мито 428, 438, 439, 445. Қўпакбий 137, 221.  
 Исмоилхон 328, 330. Қўчумхон 419, 424, 426, 428.  
 Исҳоқ ота 159.  
 Ишқуллоҳ 272.

## И

Иилибарс Сулгон 226, 301.  
 Иўлчуқ (Тўпчуқ) 119.

## К

Кал Қошиқ 103.  
 Камолиддин Муҳиб Али 391.  
 Камолиддин Юнус Али 390, 392.  
 Камолиддин Қиёқ 431.  
 Камолиддин Ҳусайн 239.  
 Камолиддин Ҳусайн Гозургоҳий 148, 238.  
 Камолхон 391, 454.  
 Камол шарбатчи 273.  
 Кангар 455.  
 Каримберди 437.  
 Каримдод Худойдод туркман 139, 146,  
 164, 280.  
 Карм Синг 395, 455.  
 Карм Чанд 397.  
 Катта 427.  
 Каттабек 125, 332, 333, 367, 378, 379.  
 Катта Моҳ 254.  
 Кепак 219, 258, 273, 306.  
 Кепакбий 419.  
 Кепак мирзо 223, 224, 232, 249, 270.  
 Кепакқули бобо 219.  
 Кетин Қара Султон 378, 419, 432.  
 Киба 209.  
 Кичик Али 170, 386, 396, 456.  
 Кичикбек 127, 128, 217.  
 Кичикбегим 226.  
 Кичик Боқи девона 217.  
 Кичик Мирзо 222.  
 Кичик Моҳ 254.  
 Кичик хожа 447, 461.  
 Кичкина тўнқатор 325.  
 Кобулий Аҳмад Қосим 369.  
 Ксрон 308, 313, 329, 363, 377, 400, 417,  
 418, 419, 420, 421, 422, 429,  
 430, 461.  
 Кошгарий 74.  
 Кулол 432.  
 Қўки 441.

## Л

Лангархон 289, 290, 293, 295, 297, 309.  
 Лангархон Ниёзий 310, 316.  
 Латифбегим 76.  
 Латиф Султон оғоча 224, 232.  
 Лутфибек 436.

## М

Мавлоно Абдураҳмон Жомий 233, 236, 240,  
 241, 243, 254, 218.  
 Мавлоно Маҳмуд 337.  
 Мавлоно Маҳмуд Форобий 429.  
 Мавлоно Саййидий 278.  
 Мавлоно Саъиддин Тафтозаний 238.  
 Мавлоно Шайх Ҳусайн 240.  
 Мавлоно Шихоб 411, 460, 461.  
 Мавлоно Юсуф 461.  
 Мажиддин Муҳаммад 239.  
 Мазид 147, 300.  
 Мазидбек арғун 84, 87, 269.  
 Мазид тағойи 164.  
 Макая 368, 379.  
 Малик Али қавчин 283.  
 Малик Бурҳон 299.  
 Малик Бусаид 207.  
 Малик Бусаид Камарий 205, 206, 207.  
 Малкдод Қароний (Қарароний) 338, 375,  
 391, 399, 447, 453, 456.  
 Малик Мусо 299.  
 Малик Муҳаммад мирзо 78, 79, 83, 150.  
 Малик Сулаймоншоҳ 286.  
 Малик Сўрук 338.  
 Малик Шарқ 448.  
 Маликшоҳ Мансур 286, 302.  
 Малик хаст (Асад, Жанжуҳа) 289, 295,  
 296, 297.  
 Малик Қосим Бобо қашқа 336, 367, 386,  
 392, 399, 403, 408, 454.  
 Маликқули 319.  
 Маллухон 406.  
 Мамоқ Султон 92.  
 Маъмун халифа 106.  
 Мангжанд Жўбон 455.  
 Мансур 221, 273.  
 Мансур мирзо 221.



- Маъруф 299, 408, 444, 457.  
 Маъруф Фармулий 364, 368, 370.  
 Марғиноний 61.  
 Марғубқул 364.  
 Мастий чўҳра 312, 319.  
 Маъсума 424.  
 Маъсума Султонбегим 255, 271, 276.  
 Махдума Султонбегим 66, 83.  
 Мақсуд Қарк 345.  
 Мақсуд сувчи 273, 275.  
 Маҳди 312.  
 Маҳди Султон 76, 92, 96, 97, 122, 139, 145, 214, 224, 391, 419, 454.  
 Маҳди хожа 333, 335, 336, 369, 370, 373, 374, 378, 380, 398, 399, 429, 449.  
 Махдумий 212.  
 Махдумий Олам 438.  
 Маҳмуд 212, 375, 427, 433.  
 Маҳмуд барлос 87, 92, 94.  
 Маҳмуд Искандар 457.  
 Маҳмуд кўндурн сангак 99.  
 Маҳмуд Султон 145, 214.  
 Маҳмудхон 326, 327, 366, 368, 373, 389, 435, 440, 453, 458.  
 Маҳмудхон Нуҳоний Ғозшурӣ 366, 441, 445, 447.  
 Медини-Ров 312, 389, 405, 406.  
 Медний Рой Чандирӣ 456.  
 Меҳрибонхоним 424.  
 Меҳробонубегим 66.  
 Меҳржон 286.  
 Меҳрихоним 428.  
 Меҳр Нигорбегим 68.  
 Меҳр Нигорхоним 68, 76, 152, 216, 277.  
 Меҳтар лом 191.  
 Меҳтор Фаррош 209.  
 Миён Сулаймон 327.  
 Мингли бий оғача 225, 226, 232.  
 Минглик кўкалтош 151.  
 Минучеҳр мирзо 69, 78, 83.  
 Минучеҳрхон 295, 464.  
 Мир Абулқосим 459.  
 Мир Азу 245.  
 Мирак қ. Мажиддин Муҳаммад.  
 Мирак Абдураҳим 237.  
 Миракжон (Ирдий) 256.  
 Мираки кўр девон 255.  
 Мирак Мирғиёс 429.  
 Мирак туркман 67.  
 Мир Али 291.  
 Мир Али бек 291.  
 Мир Али мирохўр 237.  
 Мир Али мирохўр мирзо 141.  
 Мир Алишер қ. Алишербек.  
 Мир Алишер Навоӣ қ. Алишербек.  
 Мир Али қўрчи 400.  
 Мир Атоулло Машҳадий 241.  
 Мир Бадр 251.  
 Мир Бузург Тирмизий 83, 84.  
 Мир Вайс 131.  
 Мир Гису 396, 455.  
 Мир Дарвеш Муҳаммад сорбон 461.  
 Мир Жамолиддин Муҳаддис 241.  
 Миржон 253.  
 Мирзо 65, 67, 68, 69, 70, 74, 76, 87, 95, 109, 103, 114, 116, 126, 136, 137, 168, 170, 171, 197, 224, 227, 233, 234, 235, 238, 239, 242, 244, 245, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 256, 278, 366, 426.  
 Мирзо Али кўкалтош 164.  
 Мирзо Аскарӣ 457, 458, 461.  
 Мирзо Аҳмад Али форсий барлос 234.  
 Мирзобек Кайхисравӣ 269.  
 Мирзобек тархон 336.  
 Мирзобек тағойи 428.  
 Мирзобек фарангибоз 92.  
 Мирзойи Табрезӣ 428.  
 Мирзо Қомрон 458.  
 Мирзо Малвий 297, 304.  
 Мирзо Мўғул 366.  
 Мирзо Муҳаммад Замон 458.  
 Мирзо Сулаймон 453, 458, 459.  
 Мирзо Фаррух 237.  
 Мирзо Хон 68, 70, 133, 159, 182, 207, 260, 261, 262, 263, 264, 271, 273, 275, 277, 303, 304, 306, 312, 460.  
 Мирзошоҳ қавчин 99.  
 Мирзоқули 169, 171, 293, 294, 295, 307.  
 Мирзоқули кўкалтош 73, 169, 170, 171, 300, 307.  
 Мирзо Ҳиндол 458, 459, 461.  
 Мир Иброҳим 411.  
 Мирим 166, 295.  
 Миримбек 121.  
 Мирим Девон 123, 131, 264.  
 Мирим Лоғарӣ 113, 123.  
 Мирим Носир 139, 273, 276, 296, 300.  
 Мирим тархон 103.  
 Мир Муртоз 240.

- Мир Муҳаммад 424.  
 Мир Муҳаммад жолабон 288, 307, 319, 408, 410, 424, 444.  
 Мир Муҳаммад Юсуф 241.  
 Мир Муҳаммад Маҳдн хожа 290.  
 Мир Мўгул 133, 134.  
 Мироишоҳий 238.  
 Мироишоҳ мирзо 64, 116, 221.  
 Мир Сайид Али Ҳамадоний 191.  
 Мир Сангтарош 429.  
 Мир Сарбараҳна 238.  
 Мир Хирад (хурд) баковул 295, 305, 307, 428.  
 Мирхон 275.  
 Мир Шоҳбек 306.  
 Миршоҳ қавчин 113, 123, 131, 144, 147, 162, 273, 305.  
 Мирқули Сийстоний 454.  
 Мир Ғиёс тағойи 71, 73.  
 Мирҳама 378, 379, 391, 451.  
 Мир Ҳусайн Муаммойи 243.  
 Моник чанд Чўҳон 395.  
 Мон Синг 413, 414, 457.  
 Моҳим 286, 432, 433, 439, 450.  
 Моҳчучук 278.  
 Муайяд 399.  
 Муборақхон Жилвоний 449.  
 Муборақшоҳ 38, 212, 248, 265, 276.  
 Мужоҳидхон Мўлтоний 375.  
 Музаффар барлос 232.  
 Музаффар мирзо 92, 99, 101, 224, 235, 245, 246, 249, 250, 252, 253, 254, 260, 268, 269, 270.  
 Музаффар (Ҳусайн) мирзо 94, 227, 245, 246.  
 Музаффар Ҳусайн Султон 447.  
 Муиззиддин Абдулазиз мирохўр 391, 393.  
 Муиззиддин (Султон Шаҳобиддин Гурий) 195.  
 Мулло қ. Мавлано Абдураҳмон Жомий  
 Мулло Абдулмалик 312.  
 Мулло Абдулмалик Хостий 283.  
 Мулло Абдулғафур Лорий 211.  
 Мулло Абулраҳмон 196.  
 Мулло Алихон 304, 319, 322, 323, 400, 433.  
 Мулло Аҳмад 322.  
 Мулло Бақойи 461.  
 Мулло Биноий 96, 142, 143, 269.  
 Мулло Биҳишти 428.  
 Мулло Бобо 139, 146, 218, 261, 281, 378.  
 Мулло Бобойи Пашогарий 146, 178, 260, 278, 378.  
 Мулло Довуд 380, 453.  
 Мулло Брак 316.  
 Муллозодаи Мулло Усмон 195, 240.  
 Мулло Қабир 302.  
 Мулло китобдор 303.  
 Мулло Масъуд Шервоний 241.  
 Мулло Маҳмуд 303, 313, 433, 455.  
 Мулло Маҳмуд халифа 312.  
 Мулло Мирак Фаркий 278.  
 Мулло Муршид 293.  
 Мулло Муҳаммад Бадахший 243.  
 Мулло Муҳаммад Музаҳҳиб 331, 426, 439.  
 Мулло Муҳаммад Паргарий 325.  
 Мулло Муҳаммад Толчб Муаммойи 186.  
 Мулло Муҳаммад Туркистоний 180.  
 Мулло Муҳиб Али 453.  
 Мулло Неъмат 380, 453.  
 Мулло Опоқ 365, 367, 374, 380, 404, 406, 446, 453.  
 Мулло Рафиъ 412.  
 Мулло Сарсон 377.  
 Мулло Султон Али Машҳадий 270.  
 Мулло тағойи 428.  
 Мулло Турк Али 281, 283.  
 Мулло Фаррух 424.  
 Мулло Хожа 226.  
 Мулло Хожаго 302.  
 Мулло Шайх Ҳусайн 243.  
 Мулло Шамс 325.  
 Мулло Шароф 361.  
 Мулло Шихоб 448.  
 Мулло Яъқуб Чархий 195.  
 Мулло Қосим 429.  
 Мулло Фулом 441, 445.  
 Мулло Ҳайдар 154.  
 Мулло Ҳасан сарроф 365.  
 Мулло Ҳижрий шоир 155.  
 Мулло Ҳусайн 380.  
 Мурад қўрчн 439, 450.  
 Муродбек Бояндур 238, 274.  
 Муршид Ироқий 438.  
 Мусо 308.  
 Мусо Маъруф Фармулий 419.  
 Мусо Султон 441.  
 Мусо Хожа 281.  
 Мустафо 366, 381, 440, 441.  
 Мустафо Румий 381, 392, 408, 454.  
 Мустафо тўлчи 336.

- Муштафо Фармулий 366.  
 Муқим 71, 184, 185, 201, 217, 235, 268,  
 270, 271, 272, 273, 274, 275,  
 276, 278.  
 Муқим аргун 182.  
 Муҳаммад 383.  
 Муҳаммад Али 273, 314, 404, 437.  
 Муҳаммад Али бахши 223.  
 Муҳаммад Али Жанг-жанг 283, 294, 295,  
 297, 298, 304, 310, 314, 323,  
 329, 330, 332, 335, 336, 363,  
 380, 396, 399, 403, 409, 427,  
 437, 439, 453, 454, 455, 456.  
 Муҳаммад Али кўкалтош 336.  
 Муҳаммад Али Мубашшир (Мунши) 113,  
 127, 128, 162, 164, 170, 219.  
 Муҳаммад Али пиёда 278.  
 Муҳаммад Али Ҳайдар рикобдор 373.  
 Муҳаммад Амин жибачи 431.  
 Муҳаммад Аминхон (Қозон хони) 245.  
 Муҳаммад Анджоний 260.  
 Муҳаммад бахши 275, 305, 335, 435, 449.  
 Муҳаммадбек 245, 249, 273.  
 Муҳаммад Боқирбек 73, 80, 98, 113, 173.  
 Муҳаммад Бурундуқ барлос 92, 213, 232,  
 234, 235, 245, 246, 249, 250,  
 255, 268.  
 Муҳаммад Бурундуқ ибн Али ибн Бурун-  
 дуқ ибн Жаҳоншоҳ ибн Чо-  
 ку барлос 232.  
 Муҳаммад Валибек 92, 100, 115, 236.  
 Муҳаммад дўғлот (Ҳисорий) 92, 122,  
 155, 161.  
 Муҳаммад Дўст 113, 123, 131, 135, 168.  
 Муҳаммад Дўст тағойи 88, 89.  
 Муҳаммад Зайтун 364, 367, 375, 379.  
 Муҳаммад Замон Мирзо 225, 232, 233,  
 293, 304, 363, 412, 423, 427,  
 436, 437, 438, 440, 441, 442,  
 445, 447.  
 Муҳаммадий Кўкалтош 66, 293, 295, 310,  
 328, 329, 335, 366, 367, 368, 392,  
 396, 427, 445, 454, 455.  
 Муҳаммадий Мирзо 84.  
 Муҳаммад Мазид тархон 73, 78, 95, 133,  
 134, 137, 144, 147.  
 Муҳаммад Маъсум мирзо 225.  
 Муҳаммад Махдумий 212.  
 Муҳаммад мир Юсуф 241, 270.  
 Муҳаммад Мискин Ҳофиз дўлдой 103.  
 Муҳаммад Мўмин Мирзо 100, 101, 227.  
 Муҳаммад Муҳсини 221.  
 Муҳаммад Муқим 270.  
 Муҳаммад Сабз Банно 242.  
 Муҳаммад Сайд ўрус Аргун 237.  
 Муҳаммад Солиҳ 96, 132, 243, 322.  
 Муҳаммад Сорбон 390.  
 Муҳаммад Султон 369, 442.  
 Муҳаммад Султон Жаҳонгир 109.  
 Муҳаммад Султон мирзо 226, 238, 301,  
 328, 333, 335, 366, 368, 370,  
 378, 380, 391, 392, 399, 403,  
 433, 443, 447, 454, 455, 456.  
 Муҳаммад Халил ахтабеги 373, 454.  
 Муҳаммадхон 67.  
 Муҳаммад Шайбонийхон 61, 66, 87, 213,  
 221.  
 Муҳаммад Шариф мунажжим 302, 381,  
 396.  
 Муҳаммадшоҳ 405.  
 Муҳаммад элчи бўға 84.  
 Муҳаммад Юсуф 135.  
 Муҳаммад Қосим 180.  
 Муҳаммад Қосим барлос 313.  
 Муҳаммад Қосим Бобоқашқа 156.  
 Муҳаммад Қосим мирзо 226.  
 Муҳаммад Қосим Набира 103.  
 Муҳаммад Қосим Арлот 226.  
 Муҳаммадқули қавчин 94, 148.  
 Муҳаммад қўрчи 212, 265, 276.  
 Муҳаммад Ҳасан кўрагон дўғлат 216.  
 Муҳаммад Хисорий қ. Муҳаммад дўғлат.  
 Муҳаммад Ҳумоюн қ. Ҳумоюн.  
 Муҳаммад Ҳумоюн Баҳодир қ. Ҳумоюн.  
 Муҳаммад Ҳусайн кўрагон дуглат 68, 90,  
 117, 133, 152, 260.  
 Муҳаммад Ҳусайн мирзо 113, 115, 224,  
 232, 261, 262, 264.  
 Муҳиб Али 256, 292, 332, 453.  
 Муҳиб Али халифа 335, 336, 380, 409.  
 Муҳиб Али қўрчи 93, 101, 178, 256, 260,  
 273, 281, 309.  
 Муҳиб Султон 83.  
 Муҳсин 436.  
 Муҳсин дўлдой 404.  
 Мўмин 154.  
 Мўмин Али 321, 398.  
 Мўмин атка 305, 332, 370, 392, 393, 446,  
 454, 455.  
 Мўтугон (Мўватугон) 67.  
 Мўғул Абдулваҳҳоб 443.

Мўғулбек 120, 235, 436.  
 Мўғул Ерак тағойи 113.  
 Мўғул Ғанчи 455.

## Н

Навой қ. Алишербек.  
 Наврўз 283.  
 Нажм Соний 224.  
 Назар Али 295.  
 Назар Баҳодир 115, 238.  
 Нарпат Хора 389.  
 Неъмат аргун 75.  
 Низомиддин Абдушукур 391.  
 Низомиддин Али Халифа 393, 453, 454.  
 Низомиддин Али Халифадод 390.  
 Низомиддин Аҳмад Юсуф 391, 392  
 Низомиддин Дарвеш Муҳаммад сорбон  
 390.  
 Низомиддин Жонбек Муҳаммад бекатка  
 391.  
 Низомиддин Пирқули Сийстоний 391.  
 Низомиддин Султон Муҳаммад бахши 392.  
 Низомиддин Турдибек 391.  
 Низомиддин Хожаги Асад 391.  
 Низомулмулк 239.  
 Низомхон 363, 367, 374, 392.  
 Низомхон Биёна (Биёний) 446, 454.  
 Носирбек 121, 164.  
 Носирбек (Дустбекнинг отаси) 163.  
 Носир мирзо 66, 68, 73, 167, 171, 184, 191,  
 197, 204, 205, 212, 213, 221,  
 226, 248, 265, 267, 273, 275,  
 276, 278.  
 Носирхон Нуҳоний 364, 368, 370, 377,  
 Ноҳирхон Мевотий (Ноҳархон) 190, 378,  
 397, 398.  
 Нуёнбек 234.  
 Нуён Кўкалтош 139, 147, 153, 154.  
 Нуъмон чуҳра 165, 293.  
 Нурбек 300, 314, 433, 450, 452.  
 Нурпдинбек 67.  
 Нурулло танбурчи 216.  
 Нусратшоҳ 341, 428, 445, 458.

## О

Олий қ. Бойсунгур Мирзо.  
 Олил Султон 225, 328, 333, 335, 337, 363,  
 391, 393, 427, 454, 455.

Одилхон Нуҳоний 145  
 Ойбегим 83.  
 Ойша султон 226.  
 Ойша султонбегим 76, 142.  
 Ойша султонбегим (Бойқаро) 132.  
 Оламхон 326, 327, 331, 332, 364, 374, 378,  
 379, 386, 390, 404, 447, 448,  
 455.  
 Олачахон, қ. Султон Аҳмадхон.  
 Опоқ 226.  
 Опоқбегим 226.  
 Опоқхон 291.  
 Оройишхон 331, 391, 405, 438, 442, 453.  
 Осафий 241.  
 Ота мирохўр 314.  
 Офоқбегим 252.  
 Офоқхон 67.  
 Ошиқ баковул 404, 427.  
 Ошиқ Муҳаммад аргун 269.  
 Оқбегим 80, 83, 224, 226, 227, 232, 417.  
 Оқбуғабек 69.  
 Оқобегим 221.  
 Оққўйлуқ Узун Ҳасан 84.  
 Оғабегим 226.  
 Оға Султон 66, 69.  
 Оҳий 243.

## П

Пад Мовати 415.  
 Парбат 297.  
 Пашабегим 83, 84, 126  
 Паҳлавон Бадахший қ. Хожа Камолдин.  
 Паҳлавон Баҳлул 424.  
 Паҳлавон Лоҳурий 434.  
 Паҳлавон Муҳаммад Бусанд 245  
 Паҳлавон Удий 448.  
 Паҳлавон Ҳожги Муҳаммад 424.  
 Паҳорхон 397.  
 Пир Аҳмад 144.  
 Пир Аҳмад аргун 133.  
 Пир Вайс 113.  
 Пирибек туркман 274.  
 Пири Роғи 212.  
 Пир Муҳаммад мирзо (Жаҳонгир мирзо  
 ўғли Баҳор мирзо набираси)  
 271.  
 Пихий 205.  
 Пирқули Сийстоний 335.  
 Пишғи мўғул 336.  
 Попо оғача 226, 227, 232.

Поянда Муҳаммад Қоплон 305.  
Поянда Султонбегим 83, 94, 225, 226, 227.  
252, 255, 269.  
Пупат Ров 395.  
Пўлод Султон 419, 424, 428.

## P

Ражаб Султон 83.  
Рамазон (лўли) 294, 295.  
Ратансин 415.  
Рашид Султон 69.  
Рашидхон 458.  
Раҳимдод 374, 379, 412, 413, 415, 452.  
Раҳмат Пиёда 333.  
Рениш 418, 419.  
Робиа Султонбегим 75, 226.  
Ров Сервоний 403.  
Ровуйи Сарвоний 373.  
Ровал Удий Синг Ногарий 389, 395, 453, 455.  
Рожа Бикам Дев 363.  
Рожа Бикам Чанд 363.  
Рожа Бикраможит ҳинду 106, 363, 412, 457.  
Рожа Мон Синг 412.  
Рожа Руп нариш 362.  
Рожа Синг Дев 363.  
Рой Синг 407, 453.  
Рой Чандарбон чухан 395.  
Рой Чандирён 455.  
Рано Санго 227, 341, 342, 368, 370, 373, 374, 378, 379, 382, 388, 399, 405, 407, 408, 409, 415, 438, 453, 454, 455, 456, 457.  
Румий 435.  
Рустам 287.  
Рустам Али 273.  
Рустам туркман 373, 392, 393, 454, 455.  
Рустамхон 386.  
Руқия Султонбегим 66.  
Рухдам 293, 294, 295, 307.

## C

Сабуктегин 195, 197.  
Саводий 331.  
Саъд ибн Ҳусайн туркман (Сугдлуқ) 223.  
Сайид 341.  
Сайид Абдулло мирзо 226.

Сайид Али 121, 427.  
Сайид Алихон 291, 297.  
Сайид Афзал 221, 248.  
Сайид Афзал хоббин 248.  
Сайид Бадр 82.  
Сайид Барака 226.  
Сайид Дакани Шерозий 418, 423.  
Сайид Довуд Гармсери 424.  
Сайидийбек 126, 131.  
Сайидий Қаро 120, 123, 127.  
Сайидий Қаробек 113, 144.  
Сайидим 255, 256.  
Сайидим Али дарбон 94, 183, 255, 256.  
Сайид Комил 116.  
Сайид Лочин 325.  
Сайид Машҳадий 450.  
Сайид Маҳди хожа 391.  
Сайид Маҳмуд 126.  
Сайид мирзо 226.  
Сайид Муҳаммад мирзо дўғлат 68, 114, 144.  
Сайид Ота 226.  
Сайид Рафиъ 374, 423.  
Сайид Румий 423.  
Сайид Султон Али хоббин 221.  
Сайид Табиб 215.  
Сайид Тўфон 325.  
Сайид Юсуфбек ўғлоқчи 77, 78, 102, 118, 135, 183, 212, 238, 381.  
Сайид Юсуф Мажам (Мапжамий, Мунажжимий) 130.  
Сайид Қосим 88, 113, 134, 167, 169, 292, 312, 314, 315, 431.  
Сангар қорлуқ 297.  
Сайид Қосим эшик оға 88, 113, 145, 182, 207, 261, 273, 289, 305.  
Сайид Ҳасан ўғлоқчи 237.  
Сайид Ҳусайн Акбар 103, 207, 210, 273.  
Сайфий Бухорий 242.  
Сайфхон 327.  
Сакту 290.  
Салоҳиддин 389, 395, 416.  
Салҳди 453.  
Самад 123.  
Сангорхон жанжуҳа 292, 295, 314, 379.  
Сангар қорлуқ 297.  
Санго қ, Рано Санго.  
Санжар мирзо Марвий 223, 227.  
Сарварқул 281.  
Сариғбош мирзо 166.

- Саринбош мирзо шорчи 161.  
 Сатирди Қаҳжий (Сатарвий Кочий) 153.  
 Сатрвий Қачи 389.  
 Содиқ 432, 433, 449.  
 Солиҳа Султонбегим (Оқбегим) 76.  
 Солиҳ Муҳаммад 133.  
 Соқи Муҳсин 436.  
 Соҳиби «Ҳидоя» 61.  
 Соҳибқадам Кобул 168.  
 Сулаймон 170, 400.  
 Сулаймон мирзо 335.  
 Сулаймон оқо 391.  
 Сулаймон Фармулий 338.  
 Сулаймон Шайхода 326.  
 Сулаймоншоҳ 390.  
 Султон 66, 114, 125, 196, 296, 397, 404, 409, 410, 415, 427.  
 Султон Абусайд мирзо 63, 64, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 76, 77, 78, 82, 83, 84, 87, 94, 109, 223, 221, 225, 227, 232, 233, 234, 237, 240, 252, 255, 291.  
 Султон Али аргун 268.  
 Султон Али Машҳадий 244.  
 Султон Али мирзо 71, 76, 77, 83, 90, 94, 95, 96, 97, 98, 107, 110, 116, 118, 125, 127, 133, 135, 137, 308, 418.  
 Султон Али турк 401.  
 Султон Али чухра 210, 281.  
 Султон Алоуддин 286, 287, 338, 340, 341, 390, 391, 454.  
 Султон Алоуддин Саводий 285.  
 Султон Алоуддин Хилжий 337.  
 Султон Аргун 76.  
 Султон Аҳмадбек 133, 172, 174.  
 Султон Аҳмад мирзо 63, 64, 65, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 83, 89, 106, 109, 132, 142, 161, 179, 216, 221, 234, 236, 254, 255, 276.  
 Султон Аҳмад мўғул 261.  
 Султон Аҳмад Танбал 88, 98, 110, 111, 119, 120, 121, 130, 133, 146, 161, 164, 165, 213, 300.  
 Султон Аҳмадхон (Олачакон) 67.  
 Султон Аҳмад Қаровул 127.  
 Султон Аҳмад Қози 72.  
 Султон Аҳмад Қўчбек 92.  
 Султон Бахтбегим 417.  
 Султон Баҳлул 337.  
 Султон Баҳлул Лудий 331, 340, 390.  
 Султон Баҳоуддин Баҳлул Лудий 453.  
 Султонбегим 74, 76, 301.  
 Султон Боязид 309, 310.  
 Султон Вайс 69, 285, 287, 422, 427, 457.  
 Султон Вайс мирзо 83, 126, 221, 226.  
 Султон Вайс Саводий 285.  
 Султон Жалолиддин 432, 433, 438.  
 Султон Жалолиддин Шарқий 441, 446.  
 Султон Жунайд 329, 333, 368, 377, 426, 440, 441.  
 Султон Жунайд барлос 88, 126, 236, 335, 337, 368, 422, 440, 446, 447.  
 Султон Иброҳим 196, 293, 326, 327, 331, 332, 333, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 366, 371.  
 Султон Иброҳимхон 326.  
 Султон Илик Мози 72, 112.  
 Султонимбегим 226, 227, 238.  
 Султон Искандар 291, 293, 331, 340, 389, 400, 405, 412, 433, 453.  
 Султон Искандар мирзо 221.  
 Султон Малик Кошғарий (Султон Қилинчик) 70, 77.  
 Султон Масъуд 196, 365.  
 Султон Масъуд Кобулий 291.  
 Султон Масъуд мирзо 78, 80, 83, 87, 91, 92, 96, 101, 103, 114, 115, 115, 126, 138, 223, 226, 253, 291, 417.  
 Султон Маҳмуд 195, 196, 339, 341, 405, 415, 433, 434, 437, 438, 444.  
 Султон Маҳмуд дўлдой 81, 135.  
 Султон Маҳмуд мирзо 64, 69, 71, 76, 77, 80, 81, 82, 83, 84, 87, 92, 94, 126, 127, 178, 179, 182, 223, 225.  
 Султон Маҳмудхон 60, 61, 63, 67, 68, 70, 72, 73, 75, 76, 87, 88, 89, 110, 113, 120, 126, 149, 152.  
 Султон Маҳмуд Ғози 82, 339.  
 Султон Музаффар 341, 371.  
 Султон Музаффар Гужаротий 371.  
 Султон Мурод мирзо 226.  
 Султон Муҳаммад 114, 129, 364, 430, 434.  
 Султон Муҳаммад аргун 123.  
 Султон Муҳаммад баҳши 376, 417, 422, 429, 433, 454.  
 Султон Муҳаммад Вайс 98, 157, 169, 170.  
 Султон Муҳаммад Дарвеш 98.

- Султон Муҳаммад дўлдой 81, 135, 218, 273, 303, 309, 332, 335, 368, 386, 399, 427, 445, 461.
- Султон Муҳаммад мирзо 63, 64, 221.
- Султон Муҳаммад калпук (Гулбек) 163.
- Султон Муҳаммад кўса 461.
- Султон Муҳаммад сайфал 98.
- Султон Муҳаммадхон 120.
- Султон Муҳаммад хоника (Чоника) 114, 129, 156, 159.
- Султон Нажодбегим 226.
- Султон Носриддин 405, 406, 457.
- Султон Нигорхоним 69, 83, 84, 159, 263.
- Султон Сайид 459.
- Султон Сайидхон 68, 69, 160, 263, 310, 312, 321, 404, 458.
- Султон Санжар барлос 260, 262.
- Султон Тароҳий (Бароҳий) 309.
- Султон Фирузшоҳ 340, 341.
- Султон Халил 404.
- Султон Халил мирзо 127.
- Султон Шамсиддин Илтамш (Илтутмиш) 414.
- Султон Шиҳобиддин Фурий 195, 339, 340.
- Султонқули 102, 219.
- Султонқули Бобоқули 113.
- Султонқули чиноқ 122, 185, 209, 219, 248, 271.
- Султон қуличоқ 249, 251.
- Султонқули чуҳра 273.
- Султон Ғиёсиддин Филбон 337.
- Султон Ғиёсиддин Фурий 339.
- Султон Ҳусайн 115, 126, 223, 235.
- Султон Ҳусайн аргун (Қоракўлий) 73, 133, 144.
- Султон Ҳусайн дўғлат 92, 155, 161.
- Султон Ҳусайн мирзо 77, 82, 83, 87, 91, 92, 94, 96, 99, 100, 101, 115, 116, 138, 141, 143, 148, 179, 180, 213, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 232, 233, 234, 235, 237, 238, 239, 240, 241, 245, 246, 248, 249, 252, 254, 269, 301, 381.
- Султон Ҳусайн Шарқий 340.
- Сунбулқули 275.
- Сурпо 296, 297.
- Сурх Вадоний 461.
- Суюндук туркман 258, 281.
- Суюнчақхон 300, 419.
- Суюргитмиш мирзо 291.
- Суҳайлий қ. Шайхимбек.
- Суҳроб мирзо 224.

## Т

- Танбал 89, 110, 113, 120, 121, 123, 125, 127, 128, 129, 130, 131, 134, 135, 143, 148, 149, 153, 155, 155, 157, 161, 163, 164, 167, 169, 174, 175, 176, 243, 244, 300.
- Танбал Жаҳонгир 111, 123.
- Тархон 127.
- Тархонбегим 76.
- Тархоний 123, 131.
- Тағойибек 123, 131.
- Тағойишоҳ бахши 275.
- Таҳмтанбек 238.
- Тезак кичик (Қул Боязид ўғли) 184.
- Темурбек 64, 67, 78, 95, 104, 105, 108, 109, 153, 180, 202, 221, 222, 226, 238, 276, 291, 340, 361.
- Темур Биҳуб Султон 403.
- Темир Султон 69, 76, 137, 145, 225, 270.
- Темур Усмон 238.
- Тирмуҳоний 450.
- Тенгриберди 257, 273, 283, 303, 304, 309, 379.
- Тенгриберди сомончи — 115, 238.
- Тенгриқули 293, 294, 295, 307, 336.
- Тенгриқулибек 312.
- Товусхон 286.
- Тожиддин Маҳмуд 275, 314.
- Тожихон 435, 448.
- Тожихон Сорангхоний 433, 447.
- Тонготмиш Султон 423, 441.
- Тотор 294, 296, 297.
- Тотор Қакар 204, 294, 297.
- Тоторхон 291, 329, 374, 375, 399.
- Тоторхон Сорангхоний 364, 374.
- Тоторхон Юсуф Ҳайл 291.
- Тоҳир 380, 435.
- Тоҳирбек 133.
- Тоҳир дўлдой 151.
- Тоҳир Муҳаммад 104.
- Тоҳир Табарий 337, 380.
- Тулак 308.
- Тулак Қўкалтош 262, 308, 427.
- Тун Султон (Турсун Султон) 69.
- Турди 387.
- Турдибек 313, 336, 373, 374, 398, 399, 400, 410, 453, 459.

Турдибек Хоксор 313, 322, 333, 398, 400.  
 Турдибек Қўчбек 404.  
 Турдика 330, 392, 433, 446.  
 Турди Муҳаммад 294, 437, 439.  
 Турди Муҳаммад қипчоқ 294, 303.  
 Турсун Муҳаммад Султон 427.  
 Турсун Султон 428.  
 Туфайлий қ. Ҳасан Али Жалойир.  
 Туғлуқ Темурхон 67.  
 Тўка ҳинду 365.  
 Тўламиш ўзбак 441, 446.  
 Тўлув Хожа мўғул 98, 111.  
 Тўфон аргун 272.  
 Тўхта (Бўға) Султон 263, 409, 423, 434,  
 442, 443, 445, 447.  
 Тўқабек 123.  
 Тўқбой 260.

## У

Убайд Султон 225, 270.  
 Убайдхон 68, 370, 418, 419, 426.  
 Узун Ҳасан 73, 74, 80, 84, 110, 111, 119,  
 120, 121, 133, 150, 166.  
 Уйғур Мажам (Уйғу маижам ёки му-  
 нажжим) 130.  
 Улус ого 69.  
 Улугбек Мирзо 67, 75, 77, 105, 106, 109,  
 116, 146, 179, 185, 194, 215,  
 216, 218, 223, 225, 232, 240,  
 261.  
 Улуғ Удий қўштиғир 450.  
 Умаршайх 221.  
 Умаршайх мирзо 60, 62, 63, 64, 65, 69, 70,  
 71, 72, 74, 75, 83, 89, 90, 111.  
 Умид 66.  
 Умид оғоча 69.  
 Урдушоҳ 316.  
 Урус Али Сайид 273.  
 Усмон, ҳазрати амирул-муминин 104.  
 Устод Алиқули 283, 332, 334, 336, 372,  
 373, 379, 381, 386, 403, 404,  
 408, 424, 440, 441.  
 Устод Шоҳ Муҳаммад сангторош 278,  
 401, 429.  
 Устод Беҳзод 233.  
 Устод Ҳасан Али 430.  
 Устод Қулмуҳаммад 233.  
 Фазли 212.  
 Фаридун 109.

Фаридун Қубузий 417.  
 Фаридун Ҳусайн мирзо 225, 232.  
 Фартидхон Носирхон 436.  
 Фаррух аргун 217.  
 Фаррухзод 275.  
 Фаррухзодбек 274.  
 Фаррух Ҳусайн мирзо 225.  
 Фатҳхон 373.  
 Фатҳхон Сарвоний 370, 373, 433.  
 Фахржаҳонбегим 403, 412, 417, 456.  
 Фахриннисо 142.  
 Фахриддин 249.  
 Фақир Али 280.  
 Фақирий 461.  
 Фироқий қ. Хожа Абулбарака.  
 Фирузабегим 221.  
 Фирузхон 366, 368.  
 Фирузхон Мевотий 338.  
 Фирузхон Сорангхоний 366  
 Фирузшоҳ 340, 341, 343.  
 Фирузшоҳбек 234.  
 Фозил Қўжалтош 210.  
 Фозил тархон 140.  
 Фоний қ. Алишербек.  
 Форуқ 372.  
 Фотима 286.  
 Фотима Султон 66.  
 Фотима Султон ого 69, 226.  
 Фўлод 304.  
 Фўлод Султон 304.

## Х

Халичабегим 224, 227, 215, 252, 269.  
 Хадича Султонбегим 403, 412, 456.  
 Халил 125, 131, 134, 143.  
 Халил девона 121, 146.  
 Халил чухран дасторпеч 120.  
 Халифа 90, 131, 261, 280, 281, 292, 299,  
 302, 308, 312, 336, 369, 385,  
 386, 405, 423, 427, 439, 445,  
 446, 450.  
 Халифа Шоҳ Ҳасан 283.  
 Хатиб Қарший 178.  
 Хиэр Хожохон 67.  
 Хисрав 306, 397.  
 Хисравбек 332.  
 Хисрав Кокиёний 205.  
 Хисрав Қўжалтош 139, 165, 271, 273, 288,  
 325, 336, 397, 427, 454.



- Хисрав Мирзоқули 304.  
 Хисрав Мирим 293.  
 Хисравшоҳ 71, 79, 82, 84, 87, 91, 92, 93,  
 94, 96, 100, 101, 103, 104, 111,  
 115, 116, 126, 127, 137, 138,  
 144, 146, 178, 179, 180, 182,  
 183, 184, 185, 210, 212, 213,  
 235, 238, 255, 281.  
 Хованд Дўст 295.  
 Хожа 74, 78, 95, 96, 99, 110, 112, 135, 136,  
 137, 139, 205, 418, 424, 428.  
 Хожа Абдулло Марвори 237, 244.  
 Хожа Абдулҳақ 428, 449.  
 Хожа Абдушшаҳид 423, 424, 433.  
 Хожа Абулбарака Фироқий 143.  
 Хожа Абулмақрим 95, 98, 113, 118, 119,  
 146, 159, 160.  
 Хожа Али 136, 144.  
 Хожа Ато 239.  
 Хожа Асадулло 153.  
 Хожа Абдусамад 186.  
 Хожа Афзал 239.  
 Хожа Аҳмад 195.  
 Хожа Аҳрор 175, 460, 461.  
 Хожа Боқи 137.  
 Хожаги Асад (Жондор) 375, 376, 392,  
 400, 454.  
 Хожаго хожа 95.  
 Хожа Дўст 295.  
 Хожа Дўст Хованд 278, 293, 295, 378,  
 417.  
 Хожа Дўстхон 453.  
 Хожа Исмоил Хартанг 104.  
 Хожа Қалон 98, 127, 196, 217, 284, 285,  
 287, 309, 319, 322, 330, 332,  
 333, 335, 337, 356, 364, 365,  
 369, 421, 422, 423, 424, 428,  
 429, 430, 433.  
 Хожа Қалонбек 127, 461.  
 Хожа Камол 62.  
 Хожа Камолиддин 390.  
 Хожа Камолиддин Паҳлавон Бадахшӣ  
 391.  
 Хожа Камолиддин Ҳусайн 391, 393.  
 Хожа Маҳмуд Али атка 393.  
 Хожаги Мулло Садр 98.  
 Хожа Мавлоноий Қози (Абдулло) 72, 89,  
 112.  
 Хожа Мирмирон 169, 287, 288, 296, 320,  
 328, 329, 336, 365.  
 Хожа Мир Султон 424.  
 Хожа Мунир Уший 98.  
 Хожа Муршид Ироқий 437.  
 Хожа Муҳаммад Али 162, 165, 273, 275,  
 281, 302, 304, 307, 309, 310.  
 Хожа Муҳаммад Али китобдор 261, 309.  
 Хожа Муҳаммад Амин 205, 278, 314.  
 Хожа Муҳаммад Дарзӣ 72.  
 Хожа Муҳаммад Зикриё 137.  
 Хожа Насир Тусий 106.  
 Хожа Низомиддин Али Халифа 461.  
 Хожа Паҳлавон Бадахшӣ 454.  
 Хожа Пир Аҳмад Хоний 239.  
 Хожа Пир баковул 94.  
 Хожа Убайдулло 175, 418.  
 Хожа Халифа 459.  
 Хожа Хизр 186, 284.  
 Хожа Хизр Нуҳоний 208.  
 Хожа Хизрий 307.  
 Хожа Хованд Саид Домани кўҳий 187.  
 Хожа Хонд Саид 307.  
 Хожа Шамсиддин Жонбоз 196.  
 Хожа Шаму 186.  
 Хожа Юсуф 60, 195.  
 Хожа Яъқуб Хожа Яҳё ўғли 175.  
 Хожа Яҳё 95, 96, 118, 134, 135, 136, 137,  
 140, 228, 233.  
 Хожа Қози (Хожа Мавлоноий Қози) 73,  
 74, 80, 99, 110, 111, 112, 122,  
 131, 133, 153.  
 Хожа Қутбиддин 337.  
 Хожа Ҳасан 301, 314, 322, 455.  
 Хожа Ҳофиз 186.  
 Хожа Ҳусайн 73, 133, 144, 150, 170, 322,  
 328, 453.  
 Хожа Ҳусайнбек 69, 70.  
 Хожа Ҳусайний 171, 423.  
 Холвий пиёда 298.  
 Холдор 145.  
 Хон 67, 68, 72, 73, 75, 89, 98, 113, 114, 129,  
 133, 148, 156, 158, 161, 176,  
 308, 321.  
 Хонд Амир Муаррих 411, 448, 461.  
 Хонзодабегим 66, 76, 83, 84, 94, 151, 178,  
 225, 417.  
 Хонзодахоним 270.  
 Хонижаҳон 326, 327, 373, 374, 399, 456.  
 Хоникахон (Жоникахон) 68.  
 Хоним 321.  
 Хони хонон 391, 453.

- Хон Мирзо (Мирзо хон) 68, 126, 133, 181, 456.  
 Хонқули 139, 171, 273.  
 Хонқули Баёнқулн 110, 157, 170.  
 Худобахш 273, 281.  
 Худойберди 88, 89.  
 Худойберди барлос 146.  
 Худойбердибек 70.  
 Худойберди буқоқ 122.  
 Худойберди Темуртош 69, 70.  
 Худойберди Туғчи 113, 128, 146.  
 Худойберди Туғчи Темуртош 64.  
 Худойдод туркман 146.  
 Хуррамшоҳ 66.  
 Хушкелди чалма 273.  
 Хўб Нигорхоним 68, 152, 264.  
 Чалма қ .Исмоил чалма.  
 Чалма мўғул 273.  
 Чақмоқбек 423.  
 Чаҳоршанба 101.  
 Ченгизхон 63, 67, 69, 108, 156, 250.  
 Чин сўфи 214, 221.  
 Чин Темур Султон 263, 333, 335, 366, 375, 390, 397, 404, 409, 410, 427, 444, 445, 450, 453, 454, 456.  
 Чигатойхон 63, 67.  
 Чоку барлос 232.  
 Чопуқ 429.  
 Чўлибегим 226, 227.
- III
- Шайбонийхон (Шайбоқхон) 66, 68, 69, 77, 78, 92, 98, 114, 134, 135, 135, 137, 139, 140, 153, 212, 214, 221, 225, 235, 243, 245, 248, 249, 251, 263, 264.  
 Шайбоқ Пиёда 293.  
 Шайбоқхон (Шайбонийхон) 140, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 150, 151, 154, 155, 159, 165, 167, 180, 183, 225, 268, 269, 270, 276, 278.  
 Шайх 139, 424, 448.  
 Шайх Абдулло барлос 87, 94, 96, 114, 115.  
 Шайх Абдулло эшик ого 73, 113.  
 Шайх Абул Воҳид 322, 419, 461.  
 Шайх Абул Воҳид Фориғий 461.  
 Шайх Абулфатҳ 423.  
 Шайх Абумансур 104.  
 Шайх Абусандхон 236.  
 Шайх Али 336, 427.  
 Шайх Али Баҳодир 71.  
 Шайх Али Тағойи 100, 246.  
 Шайх Боязид 167, 168, 169, 170, 366, 368, 378, 401, 404, 410, 433, 444.  
 Шайх Боязидбек 174, 403, 445, 446, 448.  
 Шайх Бурхониддин Қилич 72, 112.  
 Шайх Бусаид тархон 275.  
 Шайх Вайс 113.  
 Шайх Гуран 366, 367, 374, 391, 396, 402, 404, 405, 439, 449.  
 Шайх Дарвиш 139, 220.  
 Шайх Дарвиш Қўқалтош 218, 219.  
 Шайх Жамол 75, 336, 381, 423, 439, 445.  
 Шайх Жамол арғун 75.  
 Шайх Жамол Фармулий 327.  
 Шайх Зайн 322, 337, 369, 383, 387, 396, 437, 448, 461.  
 Шайх Зайниддин 254, 255.  
 Шайх Зайн Хавофий 390, 453, 461.  
 Шайхзода Фармулий 392, 454.  
 Шайх Зуннун 90.  
 Шайхний 245.  
 Шайхим 299.  
 Шайхимбек Суҳайлий 236.  
 Шайх Мазидбек 70, 71.  
 Шайхний Миришкор 299.  
 Шайх Муслиҳиддин (Маслаҳат) 62.  
 Шайх Муҳаммад Абдулло баковул 269, 399.  
 Шайх Муҳаммад Мукулмон 197.  
 Шайх Муҳаммад Ғавс 375, 452.  
 Шайх Нигорий 399.  
 Шайх Низом 337.  
 Шайх Нойи 233, 244.  
 Шайх Нуриддинбек 66.  
 Шайх Пурон 269.  
 Шайх Саъдий 246.  
 Шайх Шарафиддин Мунирий 439.  
 Шайх Шариф Қорабоғий 450.  
 Шайх Шинҳобиддин 423.  
 Шайх Яҳё 439.  
 Шайхим Суҳайлий 236, 241.  
 Шайхулислом 241.  
 Шайхулислом Сайфиддин Аҳмад 240.  
 Шамсиддин Муҳаммад 429, 430, 431.  
 Шамсиддин Муҳаммад Али жанг-жанг 393.  
 Шамсиддин Муҳаммад Қўқалтош 391.  
 Шамсиддин Муҳаммад Халил ахтабегн 392.

- Шаҳбоз 166.  
 Шаҳбоз Қалаилар 288.  
 Шаҳбоз Қорлуқ 166.  
 Шаҳзода 425.  
 Шаҳзода Таҳмосб 375, 400, 418, 419.  
 Шаҳракбек 433.  
 Шаҳрибонубегим 277, 232.  
 Шаҳсувор 123.  
 Шерак аргун 182, 183, 181.  
 Шерали 217.  
 Шерали чухра 137, 217.  
 Шерали Ҳғлон 67.  
 Шер афган 373, 391, 453.  
 Шераҳмад 431.  
 Шербек 273.  
 Шерхон 326, 433.  
 Шерхон Таркалоний 320.  
 Шерхон сур 433, 436.  
 Шерқули қоровул мўғул 261, 272, 273, 281.  
 Шер Ҳожибек 67.  
 Ширим тағойи 72, 113, 118, 146, 147, 178, 182, 184, 207, 208, 261, 267, 273, 275, 276, 300.  
 Ширим чухра 214.  
 Шиҳобиддин Абдулло китобдор 390, 392.  
 Шиҳобиддин Хисрав 451, 452.  
 Шодибача 253.  
 Шодихон 207.  
 Шоди хонада 245.  
 Шодмон 436.  
 Шомий 278.  
 Шоҳ 432.  
 Шоҳбегим 68, 76, 114, 152, 158, 160, 216, 263, 277.  
 Шоҳбек 116, 210, 223, 249, 256, 258, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 299, 302, 304, 307, 309.  
 Шоҳбек аргун 225, 299.  
 Шоҳ Бобойи белдор 429.  
 Шоҳзода 313, 419, 429.  
 Шоҳзода Мунгир 445.  
 Шоҳий 423.  
 Шоҳим Носир 170, 171.  
 Шоҳим Нурбек 326.  
 Шоҳ Имом Шерозий 331.  
 Шоҳим юзбеги 406.  
 Шоҳ Искандар 378, 438.  
 Шоҳ Исмонл 66, 224, 238, 240, 263, 274.  
 Шоҳ Мазид Қўкалтош 304.  
 Шоҳ Мансур 286, 287, 288, 302, 380, 381.  
 Шоҳ Мансур барлос 332, 335, 336, 337, 368, 378, 453, 454.  
 Шоҳ Мансур бахши 268, 269.  
 Шоҳ Мансур Юсуф Зай 284, 285.  
 Шоҳ Маҳмуд парвоначи 273, 275.  
 Шоҳ Маҳмуд Ҳғлоқчи 211.  
 Шоҳ Мир Ҳусайн 308, 309, 319, 328, 331, 333, 335, 377.  
 Шоҳ Музаффар 233, 244.  
 Шоҳ Муҳаммад (Моҳ Маҳмуд) 261, 273.  
 Шоҳ Муҳаммад девона 225, 446.  
 Шоҳ Муҳаммад Маъруф 444, 446.  
 Шоҳ Муҳаммад муҳрдор 295, 250.  
 Шоҳ Муҳаммад сангтарош 412.  
 Шоҳназар 281.  
 Шоҳназар Суюндук 273.  
 Шоҳрух Мирзо 61, 67, 109, 221, 234, 239, 261.  
 Шоҳ Султонбегим 128.  
 Шоҳ Султон Муҳаммад 68, 87.  
 Шоҳ Суфи 148.  
 Шоҳ Шужоъ 115, 234.  
 Шоҳ Шужоъ аргун 101, 273, 292, 303.  
 Шоҳ Қосим 417.  
 Шоҳқули 427, 432.  
 Шоҳқули шижжакий 245.  
 Шоҳ Ғарб мирзо 224, 227.  
 Шоҳ Ҳасан 278, 292, 300, 302, 303, 304, 307, 309, 310, 311, 400, 424.  
 Шоҳ Ҳасанбек 299, 303.  
 Шоҳ Ҳусайн 295.  
 Шоҳ Ҳусайн бахши 448.  
 Шоҳ Ҳусайн Боракий 368, 393, 454, 455.  
 Шоҳ Ҳусайн Ғрагий 335.  
 Шоҳ Ҳусайн Қомий 244.  
 Шоҳ Ҳусайн чухра 100.

## Э

- Эгу Солим 281.  
 Эгу Темурбек 78.  
 Эл Амон 420.  
 Эсан Бўғахон 67.  
 Эсан Давлатбегим 66, 67, 68, 71, 80, 112, 153, 165, 215.  
 Эсон Темур султон 263, 434, 442, 443, 445, 447.  
 Эсонқули Султон 226, 301.

## Ю

Юнус Али 295, 377, 378, 448.  
 Юнусхон 63, 65, 67, 72, 83, 263.  
 Юсуф 174, 212, 220.  
 Юсуф Айюб 179, 183.  
 Юсуф Али 237, 287, 293, 294, 295, 301,  
 302, 308, 314, 333, 335, 336,  
 337, 366, 369, 411, 423, 437,  
 442, 453, 454.  
 Юсуф Али Қўқалтош 246, 254.  
 Юсуф Али рикобдор 286, 303.  
 Юсуф Бадий 243.  
 Юсуф доруға 174, 175.  
 Юсуф хожа 60, 204.

## Я

Янгибек Қўқалтош 321.  
 Яка Хўжа 408, 442, 444.  
 Яъқуб 181, 299.  
 Яъқуб Айюб 92, 180.  
 Яъқуббек 235, 238, 242.  
 Яхё Нуҳоний 312, 445, 448.

## Ў

Ўзбакхон 334.  
 Ўрда бўға тархон 74, 77.  
 Ўрдушоҳ 454.  
 Ўғонберди мўғул 442, 287.

## Қ

Қазоқ 410.  
 Қайтмас туркман 209  
 Қаландар пиёда 367.  
 Қанбар 212.  
 Қанбар Али 124, 125, 127, 128, 129, 130,  
 134, 138, 144, 151, 161, 166,  
 168, 170, 171, 257, 273, 274,  
 419, 450.  
 Қанбар Алибек 82, 162, 163, 165, 168, 169,  
 178, 212, 459.  
 Қанбар Али мўғул 72, 123, 180.  
 Қанбар Али саллох 72, 131, 144, 146, 155,  
 178.  
 Қанбарбек 293.  
 Қанбарбий 137, 212, 214  
 Қанбарбий Марвий 214.

Қаро барлос 133, 144, 147, 148.  
 Қаро Султон 431, 432.  
 Қашқа Маҳмуд 143, 156.  
 Қивомбек 392, 454.  
 Қивом Ўрдушоҳ 381, 391.  
 Қиём 305.  
 Қизил 299.  
 Қисмтой (Қосмой) мирзо 337, 370, 378,  
 379, 380, 381.  
 Қобил 312.  
 Қодирберди 173, 174.  
 Қози Жиё 366, 368, 377, 427, 440, 447.  
 Қози Ихтиёр 241, 270.  
 Қози Ғулум 121.  
 Қора Аҳмад 261.  
 Қора булут 217.  
 Қорача 297, 410, 427, 432.  
 Қорача Султон 410.  
 Қоракўзбегим 66, 69, 75, 226.  
 Қорақўзи 335, 336, 391, 454.  
 Қорулғоч бахши 120, 121.  
 Қосим 295.  
 Қосим Али 294.  
 Қосим Али тарёкий 293.  
 Қосим Ажаб 113, 121, 129, 131.  
 Қосимбек 70, 90, 98, 112, 119, 120, 123,  
 127, 128, 131, 134, 138, 142,  
 144, 145, 146, 147, 151, 153,  
 155, 169, 170, 207, 219, 220,  
 248, 250, 254, 256, 257, 260,  
 267, 273, 274, 275, 276, 280,  
 302, 304, 308, 311.  
 Қосимбек Санбаллий 363, 367, 379.  
 Қосим дўлдой 98.  
 Қосим жалойир Ажаб 113.  
 Қосим Қўқалтош 139, 215, 273.  
 Қосим мирохўр 113, 380.  
 Қосим Султон 227, 250.  
 Қосим Хатика (Хоника) арғун 166.  
 Қосим хожа 444, 447.  
 Қосимхон 69.  
 Қосим қавчин 72, 74, 80, 81, 113.  
 Қосим Хусайн Султон 227, 381, 391, 392,  
 399, 403, 433, 441, 447, 454,  
 456.  
 Қул Аҳмад 209.  
 Қулбобо 94, 273.  
 Қул Боязид бакавул 184, 209, 273, 275.  
 Қулибек 94, 312.  
 Қулибек арғун 275.

Қулнка Қошғарий 121.  
 Қули Муҳаммад Буғдо (Қул Муҳаммад Бағдодий) 78.  
 Қул Муҳаммад Удий 244, 245.  
 Қулназар Мирзо 148.  
 Қулназар тағойи 147.  
 Қурбон 420, 424.  
 Қурбон Чархий 290, 441, 446.  
 Қусам ибн Аббос 104.  
 Қутб 235, 268.  
 Қутбхон 364, 368, 386, 398, 399.  
 Қутбхон Сарваний (Сирвоний) 402.  
 Қутуқбегим 75, 76.  
 Қутлуқ Муҳаммад барлос 175.  
 Қутлуқ Муҳаммад кўкалтош 308.  
 Қутлуқ Нигорхоним 66, 67, 83, 215.  
 Қутлуқ Хожа кўкалтош 147, 148, 301, 307.  
 Қутлуққалам 209, 319, 328, 329, 333, 335, 337, 368.  
 Қутлуққалам Ҳусайн 305.  
 Қутлуққалам қаровул 273, 454, 455.  
 Қутлуғ Муҳаммад 308.  
 Қуч аргун 275.  
 Қучбек 130.  
 Қуч Ҳайдар 145.  
 Қуч Аҳмад 391.  
 Қучбек 127, 134, 137, 147, 148, 280, 285, 292, 296, 308, 336, 373, 399, 391, 410, 453:

## F

Ғарибий қ. Шоҳ ғариб мирзо.  
 Ғиёсиддин қўрчи 422, 426.  
 Ғиёс Масхара 303.  
 Ғозихон 291, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331.  
 Ғулом Али 445.  
 Ғулом Шоди 245, 253.  
 Ғўри барлос 135, 273, 274.

## X

Ҳабиба Султонбегим 76, 255, 271  
 Ҳазрати мулло Яъқуб 195.  
 Ҳазрати Нуҳ 191.  
 Ҳазрати Хожа 64, 74, 75, 78, 79, 117, 137, 423.

Ҳазрати Хожа Убайдулло 64, 74, 79, 82, 95, 112, 139, 175.  
 Ҳазрати Хожаго хожа 152.  
 Ҳайбатхон қарқандоз 386.  
 Ҳайдар 292, 316.  
 Ҳайдар Али Бажурий 192.  
 Ҳайдар кўкалтош 75, 88, 89, 120, 127.  
 Ҳайдар мирзо 68, 94, 223, 225.  
 Ҳайдар рикобдор 113, 314, 437.  
 Ҳайдар Тақи 184.  
 Ҳайдар Қосимбек 146.  
 Ҳайдарқули 121, 333, 431.  
 Ҳайтимхон 333.  
 Ҳалвочи тархон 274.  
 Ҳалоқухон 106.  
 Ҳалоқил 297, 427.  
 Ҳамза 170, 302, 320.  
 Ҳамзабий манғит 162.  
 Ҳамза Султон 66, 76, 92, 96, 122, 139, 115, 214, 224, 419.  
 Ҳамзахон 320.  
 Ҳамидхон 332.  
 Ҳамидхон Сорангоний 375.  
 Ҳасан 286, 305, 368.  
 Ҳасан Али жалойир қ. Ҳусайн Али Жалойир.  
 Ҳасан Али Саводий 427.  
 Ҳасан барлос 182.  
 Ҳасан декча 120.  
 Ҳасан набира 98, 103, 133, 312.  
 Ҳасан Нуён қ. Нуёнбек.  
 Ҳасан Икрак 319.  
 Ҳасан. Макан 368.  
 Ҳасан халифа 446.  
 Ҳасанхон 378, 397.  
 Ҳасанхон Боривол 386.  
 Ҳасанхон Дарёхоний 446.  
 Ҳасанхон Лангар 445.  
 Ҳасанхон Мевотий 363, 378, 379, 389, 395, 396, 398, 453, 455.  
 Ҳасан Чалабий 424, 428, 429, 432.  
 Ҳасан шарбатчи 94.  
 Ҳасан шайх Темур 226, 234.  
 Ҳасан Яъқуб 72, 73, 74, 80, 81, 234.  
 Ҳасан Яъқуббек 70, 71.  
 Ҳастичи тунқатор 374.  
 Ҳақдод 315.  
 Ҳақназар 154, 251.  
 Ҳизабрулло 235, 239, 268.

- Ҳилолий 244.  
 Ҳиндол 286, 293, 307, 363, 424, 428, 429.  
 Ҳиндубек 133, 285, 294, 295, 298, 301, 305,  
 310, 332, 335, 367, 450, 451,  
 459.  
 Ҳиндубек қавчин 454.  
 Ҳисомиддин Али халифа 409, 450.  
 Ҳисорий Қундузи 281.  
 Ҳожи Сайфуддинбек 234.  
 Ҳожихон 326, 327.  
 Ҳожи Ғози маңғит. 120.  
 Ҳомид 379.  
 Ҳомусий 417.  
 Ҳотам 219.  
 Ҳотам қўрбеги 219, 273.  
 Ҳотий Қакар 294, 296, 297, 324.  
 Ҳотифий қ. Абдуллоҳи Маснавийгўй.  
 Ҳофиз 424.  
 Ҳофизбек 124, 133.  
 Ҳофизбек дўлдой 65, 133.  
 Ҳофиз Мир котиб 304.  
 Ҳофиз Муҳаммадбек дўлдой 70, 151.  
 Ҳофиз Тошкандий 424.  
 Ҳофиз Ҳожи 453.  
 Ҳулхул (булбул) 313.  
 Ҳумоюн 71, 278, 279, 286, 297, 313, 316,  
 322, 324, 329, 332, 333, 335,  
 337, 338, 363, 366, 367, 369,  
 370, 373, 377, 378, 380, 381,  
 391, 392, 397, 398, 400, 402,  
 417, 419, 427, 428, 429, 430,  
 450, 456, 457, 458, 459, 460,  
 461.  
 Ҳусайн 305, 306.  
 Ҳусайн Али Жалойир 237, 241, 251.  
 Ҳусайний қ. Султон Ҳусайн мирзо.  
 Ҳусайн Икрак 294.  
 Ҳусайн суфи 221.  
 Ҳусайн Удий 233, 245.  
 Ҳусайнхон 368, 391, 399, 441, 456.  
 Ҳусайнхон Нуҳаний 364, 386, 399.  
 Ҳусайн Ғиний (Ғайбий) 220.

**А**

- Або (Аё) 183, 184.  
 Абон 161.  
 Абун 307.  
 Абуҳа 302.  
 Абуса 429.  
 Абулвалид (Биллурий) 255.  
 Ажар 178, 179, 180, 184, 213, 248.  
 Аїбак 178, 378.  
 Акриё 325.  
 Алай 137.  
 Аласой 197, 198.  
 Алвор 249, 378, 396, 397, 449, 456.  
 Али Масжид 299, 310, 324.  
 Аллингор 191, 212, 320.  
 Али Обод 142.  
 Алиобод 142.  
 Алишак 212.  
 Алишанг (Алишак) 212, 191, 277, 320.  
 Алмор 249.  
 Алгану (Афиту) 320.  
 Амраҳор 449.  
 Аму дарёси 83, 84, 103, 178, 214, 217.  
 Анбар кўҳ 94.  
 Анбола 332.  
 Анбаҳор 287.  
 Анбаҳор кўтали **287**.  
 Анвор 403, 428.  
 Андароб 87, 181, 183, 185, 188, 198, 304, 404.  
 Андароба 297, 298.  
 Андижон 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 81, 83, 89, 90, 92, 96, 98, 110, 111, 112, 113, 114, 117, 118, 120, 121, 122, 123, 125, 127, 128, 129, 130, 135, 148, 152, 153, 161, 165, 166, 167, 169, 175, 176, 180, 189, 189, 213, 238, 244, 263, 300, 302, 324.  
 Андижон суйи, руди 60—63.  
 Андиҳуд 82, 179, 223, 226, 237, 268.  
 Арабистон 349.  
 Армиён 128.  
 Арс суйи 65.  
 Аринд суви 448.  
 Арупар 331.  
 Архиён 130.  
 Арчагент 129.  
 Асва 432.  
 Асрушна, Асруш қ. Ўратена.  
 Астробод 82, 94, 100, 101, 115, 116, 221, 223, 224, 225, 226, 233, 231, 235, 343.  
 Асфидак қўрғони 139.  
 Атар 192, 193, 278, 316, 318.  
 Атова 364, 368, 369, 398, 399, 429, 430, 449, 451.  
 Афғонистон 185, 189, 201, 291.  
 Ахси 62, 64, 65, 66, 70, 73, 74, 78, 81, 89, 90, 107, 110, 111, 113, 120, 121, 129, 133, 161, 165, 166, 167, 168, 170, 173, 174, 175, 300.  
 Ахси суйи 63.  
 Ахсикат 62.  
 Ашпара с. 68.  
 Ашпориён 119, 120.

## Б

- Бадахшон 59, 68, 69, 82, 83, 84, 113, 179,  
188, 190, 197, 198, 212, 213,  
243, 248, 265, 276, 277, 281,  
310, 311, 340, 456, 457, 458,  
459.
- Бадовун 227, 399.
- Бадров 191, 198, 316.
- Бажур суйи 287.
- Бажур (қўргон) 192, 198, 282, 283, 284,  
285, 287, 288, 300, 302, 303,  
309, 319, 339, 346, 347, 349, 356.
- Бакасар 362, 437.
- Балва гузар 435.
- Балодар 449.
- Балх 66, 84, 94, 100, 104, 115, 126, 179,  
186, 188, 197, 221, 224, 225,  
235, 238, 248, 249, 251, 284,  
293, 322, 326, 331, 361, 378,  
419, 420, 421.
- Балхоб суйи 194, 248.
- Бангаш 71, 189, 190, 197, 204, 206, 207,  
291.
- Бангармов 409
- Бангола 341, 342, 343, 348, 353, 426, 428,  
437, 438, 439, 445, 446, 458.
- Банд 412.
- Бандир 354.
- Бандсолур 90, 129.
- Банокат 104.
- Банну 185, 196, 206, 207, 291.
- Банорас 352, 433, 434, 435, 436.
- Банос 343.
- Банур 331.
- Бароқўҳ тоғи 60.
- Бараки 189.
- Барахстон 197.
- Барк 208.
- Батлимус 106.
- Баҳат суйи 291.
- Баҳор 304, 311, 340, 361, 362, 388, 437,  
438, 439, 441, 444, 445, 446,  
457, 458.
- Баҳа 458.
- Баҳат 291, 343.
- Баҳлулпур 325.
- Баҳройиш 441.
- Баҳрош 362.
- Баҳучпур 458.
- Бектут 216.
- Бешкент 153.
- Беҳзодий 312, 313, 314.
- Беҳра 204, 286, 288, 289, 290, 291, 292,  
294, 295, 297, 298, 301, 302,  
314, 330, 339, 345, 361, 374,  
417, 432.
- Бибимоҳруй 261.
- Бигром 205, 299, 323, 324.
- Биёна 343, 344, 361, 362, 363, 367, 368, 369,  
372, 374, 375, 378, 379, 380,  
381, 389, 392, 396, 398, 399,  
414, 415.
- Биёҳ 328, 343.
- Бижовур 189.
- Бижонгар 342.
- Била 209.
- Билгар 315.
- Билурий 255.
- Бимругирий 325.
- Бистом 224, 419.
- Бисут 287.
- Битвий 343, 407.
- Бичрота (Бихрота) 129, 166.
- Бичок 308.
- Бишхорон (Сихойрон) 166.
- Биҳат суви 325.
- Биҳия 437.
- Бобо илоҳий 221.
- Бобо лули йули 261.
- Бобохокий 70, 268.
- Бобо Хусайн Абдол 272, 274.
- Бобоқаро чашмаси 281.
- Бодалгар (иморати) 414.
- Бодич кўтали 191, 316.
- Бодиғис 235, 249, 255.
- Бодом чашма 190, 204, 308, 321.
- Бозор 207.
- Бозарак 188.
- Бозори Малик 255.
- Бомийн 116, 178, 188, 194, 248, 258, 308.
- Бондир 354
- Бора суйи 205.
- Борий 343, 355, 401, 456.
- Борикоб 308, 311, 322.
- Борон ёқаси 202, 211.
- Борон (суйи) 182, 190, 191, 193, 203, 316.
- Борон 220, 265, 306.
- Боязид 404.
- Боғи Бинафша 300, 312, 313.



Боғи Биҳишт 105, 251, 262, 263.

Боғи Бўлди 105.

Боғи Вафо 190, 299, 308, 311, 316, 322.

Боғи Дилкушо 105.

Боғи Жаҳоноро 252, 254, 455.

Боғи Зоғон 141, 223.

Боғи Зубайда 255.

Боғи Калон 194, 312.

Боғи Майдон 102, 106, 107, 136.

Боғи Нав 94, 144, 252, 255.

Боғи Наврўзний 215.

Боғи Назаргоҳ 254.

Боғи Сафид 252, 255.

Боғи Сафо 290, 439.

Боғи Фатҳ 400.

Боғи Хиёбон 255, 430.

Боғи Хилват 280, 300.

Боғи Чанор 105.

Боғи Шамол 105.

Боготи Хум 307.

Боғи Шаҳр 255.

Боғи Юрунча 281.

Боглон 304.

Булон 190, 316.

Бурҳаншур 401, 407, 457.

Бусовар 398.

Буст 115, 223.

Бутҳак суйи 430.

Бухоро 61, 62, 68, 75, 77, 78, 87, 88, 94,  
95, 96, 98, 104, 105, 107, 108,  
127, 133, 134, 135, 142, 186,  
187, 189, 190, 370.

Бҳилсон 342.

Бўдана қўруғи 107, 139.

Бўжнур 437.

Бўли 362.

Бўрка яйлоқи 114, 131.

Бўстон сарой 94, 104, 141, 218, 220.

Бҳилистон 407.

## В

Валиён 188.

Васманд қўрғони 139, 140.

Варсак 363.

Вағчон 304.

Волий (Варос) 439.

Ворух 61.

## Г

Ғабрак 189.

Ғагар 331, 332, 343, 410, 446.

Ғазю 201.

Ғозуристон 147, 148.

Ғамбир суйи 412.

Ғандамак 299, 211, 322.

Ғандак суйи 343, 438, 448.

Ғанг дарёси (суйи) 343, 348, 364, 368,

377, 378, 399, 402, 408, 422,

424, 426, 433, 434, 435, 436,

437, 440, 441, 447, 448, 457,

458.

Ғардиэ 197, 204, 304, 305, 306, 365.

Ғарзавон 100, 179, 201, 249.

Ғармсер 204.

Ғарм чашма 205, 309, 322.

Ғингута 327, 331.

Ғозургоҳ 254.

Ғозуристон дарвозаси 147, 148.

Ғошор 411.

Ғувалёр 338, 362, 364, 368, 374, 375, 379,

382, 411, 412, 413, 414, 415, 416,

443, 450, 452, 457, 461.

Ғувора 448.

Ғужарот 341, 353, 371, 388.

Ғузар 274.

Ғулбаҳор суйи 203, 265, 305.

Ғулкипа 186, 300.

Ғунбазак кўтали 247.

Ғунбази чаман 170.

Ғургон 223.

Ғўй суви 435, 448.

Ғўмал 208, 209.

Ғўмти 343.

Ғўрактари 205.

Ғўспандлиёр 207.

## Д

Давлатсаро 115.

Дакап 341.

Далмов 370.

Далмуд 447, 448.

Дандоншикан 247.

Дараи Бой 249.

- Даран бом 249. 425, 427, 429.  
 Даран Газ 64. 400, 401, 405, 412, 414, 415,  
 Даран Занг 179. Дун 327, 330, 331.  
 Даран Зиндон 178, 201. Дунгарпур с. 395.  
 Даран Нур 191, 192, 204, 212, 278, 309, Дурнома 193, 315.  
 316, 345. Дутаҳ 316.  
 Даран Сўф 201. Душанба 419.  
 Даран Хуш 71, 218, 219, 220. Души навоҳиси 87, 181, 182.  
 Дарбанд 335. Дугоба 194.  
 Дарвоза йўли 287.  
 Дарвозаи Ироқ 255. Е  
 Дарвозаи Малик 255.  
 Дарвозаи Фирузобод 255. Еттикент 63.  
 Дарвозаи Хуш 255. Е  
 Дарвозаи Қипчоқ 255.  
 Дарбанди Оҳанин 181. Ей 221.  
 Дарёйи Хўр 453. Ем 98, 99.  
 Дарута 316. Енбулоқ 320.  
 Даргам суйн 104, 135. Ерий 138, 216.  
 Дашт 189, 194, 201, 204, 207, 208, 209, 210, Ерканд 458.  
 298, 327. Ер яйлоқ 75, 98, 108, 114, 117, 118, 133,  
 135, 138, 139.  
 Дашти Сеёрон 194, 195.  
 Дашти Шайх 193.  
 Даҳкат 152, 153, 154, 155. Ж  
 Даҳона 182, 184, 213, 248.  
 Даҳор 106.  
 Даҳпур 457.  
 Деврин 185, 188, 313.  
 Деҳи Афғон 281, 303.  
 Деҳи Яъқуб 185, 211, 212, 308, 321.  
 Деҳи Ғулломон 310, 311.  
 Деҳли 326, 331, 332, 337, 340, 362, 363,  
 366, 368, 381, 388, 396, 397,  
 400, 417, 459.  
 Диболпур 190, 331, 344, 369, 396, 397,  
 456, 961.  
 Дибри 190.  
 Дизак 70, 151, 152.  
 Дийдапур 432.  
 Дилкушо боғи 105, 107.  
 Динкут 189, 207, 289, 302.  
 Дирп 190.  
 Диюл 144.  
 Довартин 316.  
 Доман кўҳ 306.  
 Домғон 224, 255, 419.  
 Дор-модор (Дор-мадор) 339.  
 Дугдугий 433.  
 Дуки 196, 201, 208, 210, 291.  
 Дулпур 343, 361, 364, 368, 369, 375, 382, Ж  
 Жавак 188.  
 Жалиспир 369, 403, 428, 416.  
 Жамруд 310.  
 Жарготу 287.  
 Жаҳоннамой 292, 316, 343.  
 Жаҳоноро 255.  
 Жевал 330.  
 Жигдалик 204, 277, 311.  
 Жилам 325.  
 Жина қўргонн 307.  
 Жингалак 218, 220, 258.  
 Жигонсарой 204.  
 Жожмов 370.  
 Жокши 429.  
 Жом 205, 242, 310, 419.  
 Жумандио 431.  
 Жўйи Ишжил 255.  
 Жўйи шоҳий 205, 299, 309, 310, 316.  
 Жўп 333, 337, 343, 370, 411, 417, 427, 428,  
 429, 432, 434, 446, 448, 449,  
 458.  
 Жўнпур 236, 340, 341, 362, 366, 373, 377,  
 388, 426, 435, 440, 441, 445,  
 446, 447.  
 Жўса 398.

## З

Замини Довар 71, 101, 234, 268, 274, 276.  
 Замма яхши 261.  
 Зардакчўл 115.  
 Зарафшон 428.  
 Зирқон (Зирмон) 161.  
 Зобул 195, 291.  
 Зобулистон 195.  
 Зомин 75, 96, 118.  
 Зурмат 197, 211.

## И

Икки сув ораси қ Работак ўрчнин.  
 Иламиш (Ирамиш) дарёси 123, 128.  
 Илок 117, 178, 182.  
 Илон ўти 151.  
 Имомфахр 255.  
 Индрий 326, 327.  
 Инжукон 257.  
 Иничка 307.  
 Ираж 457.  
 Ироқ 67, 82, 84, 87, 108, 187, 202, 223,  
 224, 227, 235, 238, 239, 242,  
 245, 255, 263, 274, 375, 391,  
 400, 419, 439.  
 Ироқайи 197.  
 Искандарпур 440, 441, 445, 446.  
 Исталиф 194, 203, 306, 312, 313, 314.  
 Истарғич 194, 216, 280, 313, 314.  
 Исфара (Испара, Ашпара) 61, 67, 88, 89,  
 129, 134.  
 Итмак давони 108.  
 Ихлосия 255.  
 Ишканиш 93, 180, 213, 243, 265.

## И

Итилончик 183.

## К

Каъба 226, 240.  
 Кабуд 103.  
 Кавар 191.  
 Каворий суйи 412, 416.  
 Кадий 218.  
 Какуро 432.

Калдакахор 290, 295, 297.  
 Камарий ўланги 188, 212.  
 Калонур 324, 328.  
 Камруд дараси 92, 137.  
 Камруд руди 92.  
 Канбой навоҳиси 88, 96, 127.  
 Кандибодом 62, 67, 81, 114, 167.  
 Кандирлик добони 89, 113, 161.  
 Кандла 362.  
 Кандор 368, 374.  
 Канор гузари 403, 408.  
 Карал (Кармал) 331.  
 Карк 299.  
 Карки 180.  
 Карнон 161, 172, 173.  
 Карнуд (Қазев) 185.  
 Кармина 108.  
 Карминос суйи 436.  
 Карра 345, 352, 432, 433.  
 Карра-Моникпур 378.  
 Катта 330.  
 Каттавоз 211, 266, 267.  
 Катур 189.  
 Качакут 218, 288, 304, 324.  
 Качва 404.  
 Кашмир 289, 294, 340, 342.  
 Каштуд (Киштут) 138.  
 Қаҳдистон 270.  
 Қаҳлур 331.  
 Қаҳот 206.  
 Қаҳрож 285, 286.  
 Келогой (Килогоҳий) 265.  
 Кеш (Шаҳрисабз) 59, 108, 116, 135, 137,  
 144.  
 Киви 207.  
 Килира 446.  
 Килиф гузари 91, 180.  
 Кишдгар 320.  
 Кирмон 87, 223.  
 Кирмош тоғи 304, 305, 306.  
 Кисро тоқи 108.  
 Китиб 298.  
 Кишм суйи 248, 419.  
 Кобуд 103, 118.  
 Кобул 61, 64, 68, 70, 71, 76, 77, 78, 83, 87,  
 105, 180, 182, 183, 184, 185,  
 186, 187, 188, 189, 190, 192,  
 194, 195, 196, 197, 198, 201,  
 202, 204, 206, 212, 213, 217,  
 218, 223, 225, 226, 232, 234,  
 235, 239, 240, 248, 251, 255,

- 256, 260, 261, 262, 265, 266, Қўли Мағок 107.  
 267, 268, 276, 277, 278, 279, Қўра 197, 316.  
 284, 286, 288, 291, 293, 299, Қўракатрий 205, 299  
 301, 302, 304, 306, 307, 308, Қўтали Заррин 458.  
 311, 312, 313, 320, 324, 328, Қўтила 330, 399.  
 331, 333, 339, 340, 342, 343, Қўчабоғ 184, 185.  
 394, 350, 356, 363, 364, 365, Қўшк 255.  
 368, 369, 370, 375, 377, 378, Қўфин 97.  
 381, 396, 397, 398, 400, 412, Қўҳ 433.  
 417, 420, 422, 423, 424, 427, Қўҳак суйн 96, 102, 104, 105, 107, 108 138,  
 429, 430, 432, 435, 444, 450, 139, 145.  
 455, 456, 457, 458, 459. Қўҳат 196, 299.  
 Қобул суйн 298. Қўҳбача 307.  
 Коланжар 294. Қўҳи Жуд 289.  
 Колпи 344, 362, 364, 378, 404, 408, 432, Қўҳи Меҳтар Сулаймон 208,  
 436, 448, 457. Қўҳи Сафид 190, 346.  
 Қолпур 343. Қўҳи Соф 248, 249.  
 Кома 191, 192. Қўҳистон 456.  
 Конво 389. Қўҳнаноний 211.  
 Конвоҳин (Конвоҳа) 328, 380. Қўҳпоя 152.  
 Конигил 105, 107. Қўҳтан 82.  
 Кони обгир 107.  
 Қосон 63, 71, 73, 129, 166. **Л**  
 Котланг 288.  
 Кофиристон 82. Лавойин 434.  
 Кохон 299. Лаклакон 149.  
 Кошғар 59, 69, 74, 76, 90, 104, 186, 302, Лакнов 405, 446.  
 312, 363, 368, 404, 458. Лакнур 348, 362, 399.  
 Қоҳмард 83, 178, 179, 182, 183, 184, 211, Лангар 260.  
 217, 248, 308, 424. Лангари Мирғиёс 255, 256.  
 Қула-гирмо 319. Ландар 197.  
 Қунар 191, 192, 278, 287, 319, 347. Ламата канди 192.  
 Қундана с. 414, с. 415. Лампур 327.  
 Қундба 444, 445. Ламгон 68, 182, 183, 190, 191, 194, 263,  
 Қундила 446. 276, 277, 287, 311, 314, 316,  
 Қунру 204. 354, 418.  
 Қуря 432. Ламгонот 185, 187, 189, 190, 191, 198, 203,  
 Қурран тозиён 193. 205, 212, 320, 347, 348, 351,  
 Қусор 433. 356.  
 Қўҳат 205, 206, 218, 291. Лаҳугар 195, 240.  
 Қўҳрий 398. Локтанд кенти 125.  
 Қўҳром парганаси 365. Лоҳур 190, 291, 293, 322, 324, 325, 326,  
 Қўҳча 265. 327, 328, 343, 344, 361, 369,  
 Қўйи поён 150. 374, 397, 409, 432, 436, 442,  
 Қўй суйн 410. 450.  
 Қўки 442, 444, 446. **М**  
 Қўк сарой 79, 94, 95, 105. Мадина 363.  
 Қўл 361, 366, 386, 401, 402, 456. Мадҳоқур 380.  
 Қўлигил 170. Майдон 216.  
 Қўли Малик 78.

- Майдон Рустам 305, 306.  
 Макка 70, 226, 363.  
 Маллухон ҳавзи 407.  
 Мандов 341, 342, 343, 405.  
 Мандровир 191, 204, 263, 278, 316, 319, 320.  
 Манду 106.  
 Манор 261.  
 Марв 66, 143, 242, 249, 452, 263, 370, 418,  
 419.  
 Мароға 106.  
 Марвчоқ 249.  
 Маргинон 61, 62, 72, 73, 74, 119, 120, 121,  
 134, 161, 167.  
 Масжиди Жавзо 60.  
 Масжиди муқаттаъ 105.  
 Масжиди лақлақа 106.  
 Масиҳо (Масчо) 71, 90, 98, 152, 155.  
 Мастунг 274.  
 Масхирам 311.  
 Масчо қ. Масиҳо.  
 Машҳад 225, 249, 270, 371, 419.  
 Мақом 288.  
 Матҳокур 417.  
 Маҳан (Маҳсин) 134.  
 Маҳовин 364.  
 Маҳуба 449.  
 Мевот 343, 362, 363, 381, 396, 397, 453, 456.  
 Мерта 453.  
 Меҳтар Сулаймон тоғи 209, 210.  
 Миёни дуоб 327, 333, 362, 367, 371, 381,  
 386, 396.  
 Миёнкол 142, 419.  
 Мил 191, 277.  
 Милвот 327, 328, 329, 330, 331.  
 Миғвоҳид 255.  
 Мирзо дарвозаси 72.  
 Мирзо кўприги 102.  
 Миср 108.  
 Митакача 193.  
 Мовароуннаҳр 59, 61, 91, 101, 107, 109,  
 340, 418.  
 Мозу (Моду) қўрғони 125.  
 Молва 106, 341.  
 Момохотун 306.  
 Монас 397, 398.  
 Мондиш 286.  
 Монду 388.  
 Моникпур 345, 362.  
 Мошур дарвозаси 275.  
 Мулло бобо боғи 261.  
 Мулло бобо кўприги 261, 313.  
 Мунир 439, 440, 442.  
 Муноғил (Митугил) 62.  
 Мурғоб 179, 223, 242, 249, 251, 269.  
 Мурғон тоғи 274.  
 Мушт 266.  
 Муҳаммад пнх (довон) 205.  
 Муҳаммад ого кенти 306.  
 Муҳаммад Чаб (кўприк) 102.  
 Муқаввийхона 254, 255.  
 Муқур 280.  
 Мултон 197, 202, 223, 243, 429.  
 Муғрий 429.  
 Муғулистон 63, 67, 129, 159, 267.
- II
- Навандок 137, 335.  
 Навканд 129, 166.  
 Нагарҳор қ. Нингнаҳор.  
 Намозгоҳ 72, 73.  
 Намозгоҳи Мухтор 254.  
 Насаф 108.  
 Насух (қўрғон) 114.  
 Нагар 185, 189, 206, 207.  
 Нахлистон 320.  
 Нахшаб қ. Насаф.  
 Нақши жаҳон (боғ) 105.  
 Неъматобод 254.  
 Нерату 278.  
 Нижров 187, 191, 192, 193, 197, 198, 315,  
 316, 349.  
 Нилоб гузарни 189, 226, 288, 294, 297, 298,  
 302, 309, 314, 316, 324, 430,  
 435, 436.  
 Нингнаҳар 189, 190, 191, 192, 204, 205,  
 212, 262, 277, 281, 316, 347.  
 Нирх 204.  
 Нишин 116.  
 Нирҳун 444.  
 Ногур 362.  
 Нони қўрғони 222.  
 Нонупур 435.  
 Норнул паргонаси 445.  
 Норин 166, 265.  
 Нурғил 191, 192, 204, 278, 319.  
 Нушюб 128.

## О

- Оббурдан 154, 155.  
 Обёр 98.  
 Оби Борон 182.  
 Обдара 188, 213, 265.  
 Оби истода 196, 211.  
 Оби раҳмат 105, 107.  
 Обихон 125, 127.  
 Обокур 429.  
 Огра 326, 337, 338, 344, 361, 362, 363, 364, 366, 368, 369, 375, 380, 388, 396, 397, 400, 401, 403, 407, 411, 417, 420, 423, 425, 427, 428, 429, 432, 435, 438, 444, 446, 449, 456, 458.  
 Одампул 432, 434, 448.  
 Одинапул 189, 190, 195, 204, 205, 277, 316.  
 Одоқ 227.  
 Озарбайжон 84, 197, 238, 242, 361.  
 Ой туғди 220.  
 Олойлук 161.  
 Олатоғ 72, 217.  
 Олақўрғон 260, 269.  
 Олмолиқ 59.  
 Олмоту 59.  
 Олғу тоғи 93.  
 Омла 319.  
 Орий парганаси 439.  
 От бозор 269.  
 Оқар туз 75.  
 Оқсарой 183, 255.  
 Оққачғай (Оққапчиғай) 70.  
 Оқсув 74.  
 Оққўтал 127.  
 Оҳангарон 154, 155, 161.  
 Оҳанни дарвоза 104, 105, 140, 146, 147, 281.  
 Оҳор гузори 367.

## П

- Пакли вилояти 342.  
 Палгар 155.  
 Памгон 194, 216, 263.  
 Панд 249.  
 Панжқўра 286, 285, 287.  
 Панжоб шаҳна 304.  
 Панжшер 188.  
 Панжхир 182, 183, 188, 193, 218.

- Парвон 188, 193, 203, 306.  
 Парола 296, 309.  
 Парсару 447.  
 Парсрур 325, 327.  
 Паршовар (Пушовар, Пуршовур) 185, 189, 205, 298, 310, 345, 349.  
 Пашгром дараси 285.  
 Пашомун (Жаробук ва Шибомун) 162.  
 Пашоғар 117, 118, 152, 291, 309.  
 Пиёғ 434, 435.  
 Пирола 294.  
 Пир Кону 210.  
 Пирўзпул 398.  
 Пскент (Пискет, Бешкент) 148, 153, 154, 156.  
 Пич 192.  
 Пичгон (Жигон) 197, 220.  
 Пишхорон (Бншхорон) 130, 131.  
 Пони Ели 287.  
 Понипат 327, 334, 371.  
 Поп қўрғони 113, 120, 166, 169.  
 Пора 309.  
 Порандий 188.  
 Пуликоқ 254.  
 Пули Мағок 99, 140.  
 Пули Молон 255.  
 Пули Мирзо 102.  
 Пули Муҳаммад Чаб 102, 103.  
 Пули Равон 170.  
 Пули Солор 270.  
 Пулчироғ 223.  
 Пураб 405.  
 Пуромин дараси 277.  
 Пурон 255, 277, 278.  
 Пуруб 368, 369, 373, 377, 422, 426, 427.  
 Пуштан Айш 123, 163.  
 Пуштан Кўҳақ 105, 106, 107.

## Р

- Работак ўрчипи (Иккисув ораси) 111, 122, 128, 129, 456.  
 Работи Дудар 225.  
 Работи Завроқ 300.  
 Работи Рўзак 163.  
 Работи Сарҳанг 125.  
 Работи Султонбегим 226.  
 Работи Суғд 127.  
 Работи Хожа 103, 118, 137, 138, 139.  
 Равза 196.

Рантанбур (Ратанбур, Ратанпур) 312.  
343, 362, 363, 415, 417.  
Раҳоб 343.  
Реги равон 315.  
Робирий 364, 368, 386, 399, 408, 429, 449.  
Рови 328, 343.  
Родагон (Зодгон) 419.  
Роғ 213, 265.  
Рум 186, 187, 334, 381, 389, 419, 425, 435,  
454.  
Русто (Рустох) 183.  
Рундон 61.

## С

Сабзавор (Себзор) 223.  
Савод 189, 192, 198, 285, 287, 288, 289,  
302, 310, 319, 346, 347, 355.  
Савосанг 217.  
Савсаннхона 255.  
Саво лак парбат 342, 343.  
Сайром 62, 65, 75, 159.  
Сайхун (Сирдарё) қ. Хўжанд суйи.  
Сайгон 188.  
Сайқон с. 188.  
Сакону 266.  
Сакон 161.  
Самнон 61.  
Самарқанд 59, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68,  
70, 71, 72, 76, 77, 78, 79, 80, 81,  
82, 84, 87, 88, 92, 91, 95, 96,  
97, 98, 99, 102, 103, 104, 105,  
106, 107, 108, 109, 110, 111,  
112, 114, 117, 118, 126, 127,  
133, 134, 135, 137, 138, 139,  
140, 141, 143, 144, 146, 150,  
152, 153, 154, 165, 186, 187, 189,  
194, 198, 204, 221, 226, 233,  
236, 237, 240, 242, 243, 250,  
251, 268, 301, 334, 339, 356,  
363, 418, 419, 420, 423, 427,  
428, 457.  
Самту (Шамту) 180.  
Санбал 343, 362, 363, 366, 367, 379, 386,  
401, 402, 441, 450, 459.  
Санг 170.  
Сангзор 114, 134, 138.  
Сангдоки кўтали 289, 297.  
Санги бурийда 307.

Санги Лаҳшак 272.  
Санг сўрох 208.  
Санжид 183, 306.  
Санхан (Сихан) 196.  
Сапон 120.  
Саном 332.  
Санур 331.  
Сарахс 370, 371.  
Сарвор 362, 433, 446, 448, 458.  
Саридех 196, 211, 266.  
Сарипул 66, 98, 143, 144, 178, 223.  
Саркори Баҳор 362.  
Саркори Биёна 362.  
Саркори Гувалёр 362.  
Саркори Жўнпур 362.  
Саркори Кандла 362.  
Саркори Қануж 362.  
Саркори Қарра 262.  
Саркори Колний 362.  
Саркори Лакпур 362.  
Саркори Мевот 362.  
Саркори Миёни вполяти 362.  
Саркори Ногур 362.  
Саркори Огра 362.  
Саркори Рантанбур Були 362.  
Саркори Санбал 362.  
Саркори Сарвор 362.  
Саркори Сихринд 361.  
Саркори Соран 362.  
Саркори Тирхут 362.  
Саркори Уд 362.  
Саркори Чаноран 362.  
Саркори Хайробод 362.  
Саркори Ҳисори Фируза 361.  
Сароб 87, 183, 188, 211.  
Сарой 214.  
Сарой Мандо 432.  
Сарсова 333.  
Сару дарёси 343, 345, 346, 352, 377, 410, 439,  
440, 441, 442, 444, 446 447,  
449.  
Сатлуж дарёси 291, 343, 361.  
Сафоя 255.  
Сақо 127.  
Сева 278.  
Сеёрон қ. Дашти Сеёрон.  
Семирканд (Семизканд) қ. Самарқанд.

- Секрий 313, 361, 380, 382, 399, 400, 401, 403, 409, 416, 417, 417.  
 Серкой 269.  
 Сероб қ. Сароб.  
 Серовалий 434.  
 Сиви 210, 223.  
 Сиёҳоб 107, 299.  
 Сийстон 224, 268, 301.  
 Сижованд 195, 212.  
 Синд дарёси 189, 194, 205, 206, 207, 209, 210, 288, 289, 298, 324, 325, 342, 343, 345, 365.  
 Сира (Сарв) тоғ 92, 138, 197.  
 Сирвор 404.  
 Сирдарё қ. Жайҳун.  
 Сиру қ. Сару.  
 Сингар суви 432.  
 Сиҳанд 362.  
 Сихринда 291, 327, 331, 343, 344, 361, 399, 427.  
 Сиялкут 118, 324, 325, 326, 327, 361.  
 Сияҳсанг 186, 187.  
 Скандара 403.  
 Скандаробод 403.  
 Скандарпур 458.  
 Сойгил 277.  
 Сойқои 247.  
 Сомий қўргон 278.  
 Сомона 332, 366, 427.  
 Сом сийрак 154, 156, 157.  
 Сон 248.  
 Сончорик 115.  
 Сорбоғ 378.  
 Соран 362, 444, 446.  
 Соқи Салмон 255.  
 Соранпур 407, 453.  
 Сувсон 316.  
 Султония 197.  
 Султонпур 308, 311, 322, 327, 330.  
 Сун 343, 435.  
 Сункаро 398.  
 Сурах 204.  
 Сурхоб 202, 299.  
 Сурх работ 277.  
 Сурх руд 190.  
 Суфай тийрандозон 255.  
 Суҳон суйи 289, 297.  
 Суғд 96, 108, 141, 142, 151, 223.  
 Сўғандпур 449.  
 Сўзангорон 147, 148.  
 Сўн 439, 440.  
 Сўнак (Сўнг) 186, 187, 281.  
 Сўх 61, 424.  
 Сўхжана 416.
- Т**
- Табриз 67, 187, 197.  
 Такоб 188, 201, 219.  
 Такасекретку (Такасекриган) 65.  
 Такона 223.  
 Тангоб 119.  
 Танги 304.  
 Тарабхона 254, 255, 452.  
 Тарнуқ 277.  
 Татта 343, 400.  
 Таҳангар 374.  
 Таҳти Баргар 254.  
 Тахти Остона 254.  
 Тахти Навоий 251.  
 Тахти Сафар 254.  
 Тахти Ҳожибек 254.  
 Теба (тепа) 185, 220.  
 Тебат 343.  
 Темурбек лангар 260.  
 Темурня 92.  
 Тижора 397, 450.  
 Тирмуҳоний 446.  
 Тил 206.  
 Тирмиз 76, 82, 91, 103, 105, 178, 180, 217, 231, 427.  
 Тирхут 362.  
 Тойнк 448.  
 Ток қ. Бозор.  
 Толиқон 93, 180.  
 Тошканд 61, 63, 65, 69, 70, 75, 76, 104, 113, 114, 129, 152, 156, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 300, 419.  
 Тошработ 252.  
 Тошқўргон 275.  
 Туркистон 59, 65, 78, 103, 140, 142, 186.  
 Турак (Тўлак) чорбоғи 149, 157.  
 Турфон 159.  
 Тутлуқ (Тулуқ) 163.  
 Тус суйи 371, 434, 435, 447.  
 Тута 417.  
 Тутум дара суви 430.  
 Туғулқобод 337, 338.  
 Тутковул 261.  
 Тўда 398.



Тўл 188.  
 Тўн 149, 252.  
 Тўруқшорон 119, 120.  
 Тўққуз ўлум гузарн 180.

## У

Убож (Уёж) 115.  
 Уд 361, 366, 377, 410, 441, 416, 448, 449.  
 Удво (Урво) 414, 415.  
 Удайпур 395.  
 Уёж 182.  
 Улобату 267.  
 Улуғ боғи (Олғу тоғи) 93.  
 Улуқ нур 191.  
 Унсия 255.  
 Ургут 99.  
 Урганч 226.  
 Усрушна, Усруш қ. Уратепа  
 Уштур шаҳр 260.  
 Уштургардан 146, 182, 247.  
 Уқобайн 186.

## Ф

Фанокал 59.  
 Фармул 189, 197, 206, 207, 208.  
 Фарғона 59, 60, 62, 63, 61, 65, 67, 69, 90,  
 104, 107, 112, 161, 164, 177,  
 186, 198, 243.  
 Фарқат 152, 172.  
 Фатҳпур 429, 432, 446, 447, 449, 456.  
 Фпруза дарвозаси 105, 140, 147, 148.  
 Фулуд 93, 180.  
 Фон 138.

## Х

Хавос 65, 75.  
 Хайбар 189, 205, 218, 223, 291, 309, 310.  
 Хайробод 362, 399.  
 Халжий дарвозаси 341.  
 Халилия 151.  
 Халишак 272.  
 «Халосня» 255  
 Хамланган 212.  
 Хамчон 465.  
 Хандақ 103.  
 Харгирд 419.  
 Харид (Ҳайробод) 337, 338, 426, 439, 444,  
 446, 458.  
 Харобук 162, 164.

Хатлон 66, 82, 91, 92, 93, 114, 115, 179,  
 183, 192, 198.

Хашанғар 308, 309.  
 Хиёбон 99.  
 Хирсхона 313.  
 Хитой 64, 106, 159, 186.  
 Хожа Баста 430.  
 Хожа Дийдор 138, 139, 142, 151.  
 Хожаи Кордзан (Карузан) 98, 137, 144  
 Хожа Исмоил тоғи 201, 267.  
 Хожа Катта 163.  
 Хожа Региравон 191.  
 Хожа Рнвож 214, 281.  
 Хожа Рустам 322.  
 Хожа Сеёрон 194, 300, 306, 315.  
 Хожа тоқ 255.  
 Хожа Чангол 94.  
 Хожа чортоқ 213.  
 Хожа Шаму (Шамс) 186.  
 Хожа Шиҳоб 314.  
 Хожа Ҳасан 313, 314.  
 Хожипур 444.  
 Хожа қизр масжиди 147, 186.  
 Хокон 163.  
 Хокон ариғи 164.  
 Хон юрти 99, 107, 134, 135, 139.  
 Хоразм 104, 197, 212, 214, 221, 224, 234,  
 301, 339.  
 Хослар 154.  
 Хост 198, 302, 304, 308, 310  
 Хубён 182, 417.  
 Хуғиёний 197.  
 Худак кенти 151.  
 Хузор 108, 142.  
 Хумор 223.  
 Хурд Кобул 202, 430.  
 Хуросон 64, 67, 68, 72, 76, 82, 87, 91, 94,  
 100, 105, 118, 137, 171, 178,  
 179, 182, 184, 186, 187, 183,  
 194, 202, 213, 215, 220, 221,  
 222, 223, 224, 225, 227, 232,  
 238, 239, 240, 241, 242, 245,  
 247, 249, 251, 253, 255, 264,  
 268, 269, 270, 271, 276, 339,  
 356, 363, 417, 461.  
 Хушоб 290, 291, 292, 295, 302.  
 Хўбон 127, 128.  
 Хўжанд 59, 62, 65, 73, 75, 76, 89, 90, 112, 113,  
 117, 118, 119, 129, 132, 153,  
 154.

- Хўжанд суйи (қ. Сайхун дарёси) 59, 62,  
 63, 65, 73, 120, 129, 154, 157,  
 161, 165, 166, 167, 172.  
 Хўтан 74.  
 Хўқон ўрчин 81, 161.
- Ч**
- Чакрак 90, 119, 120.  
 Чанбал 343, 355, 401, 403, 412, 416.  
 Чандвор 344, 369, 386, 399, 403, 429.  
 Чандприй 232, 342, 343, 403, 404, 405, 405,  
 407, 411, 456, 457.  
 Чановал руди 282, 285.  
 Чаноб 290, 291, 294.  
 Чанут 290, 291.  
 Чапоран 362.  
 Чаркада 432.  
 Чармгарон дарвозаси — 184, 188.  
 Чароқдон 256.  
 Чарх 195, 240.  
 Чарғолонг 255.  
 Чату 204.  
 Чатурмук 441, 445, 446.  
 Чачовалий 432.  
 Чашмаи Пара 301, 305.  
 Чағониён 82, 114, 115, 137, 178, 335.  
 Чағонсарой 191, 192.  
 Чаҳорбоғ 72.  
 Чаҳоряк 248.  
 Чаҳчарон 235, 256.  
 Чекман 82, 223, 227.  
 Честур 342, 343, 407, 415, 417.  
 Чечакту 249, 251.  
 Чилдухтарон 123, 149, 161, 252.  
 Чилсутун 106.  
 Чилту (Ҳилту) ўланги 137.  
 Чин 187.  
 Чиннихона 106.  
 Чинор боғи 303, 314.  
 Чинорон 223.  
 Чир суйи 65, 70, 75, 78.  
 Читр 331, 332.  
 Чиҳл қулба 316.  
 Чолок ўланги 184, 186, 187, 281.  
 Чоноб (Жоноту) 291, 294, 325, 343, 436.  
 Чорбоғ 220, 279, 301, 313, 428.  
 Чоржў 116.  
 Чорраҳа дарвозаси 95, 136.
- Чорсу 255, 270.  
 Чотсу 362.  
 Чоч қ. Шош.  
 Чоштуба 265.  
 Чунор 433, 434, 435, 436, 416, 447, 448.  
 Чупора гузарии 186, 207, 413, 446.  
 Чутоли 210.  
 Чўпон кўпрук 134.  
 Чўса 436.
- Ш**
- Шабургон 115, 179, 223.  
 Шайхзода дарвозаси 102, 146, 147, 151.  
 Шайхулислом дарвозаси 255.  
 Шамсобод 338, 405, 408, 415, 445, 457.  
 Шаниз (Шер) 216.  
 Шарукон 300.  
 Шатлут (Сатлуж) 327.  
 Шаҳманг 342.  
 Шаҳрак 433.  
 Шаҳрисабз 59, 96, 108, 142, 143.  
 Шаҳри Сафо 178, 272.  
 Шерак 183, 184.  
 Шероз 67, 96, 98, 103, 118, 138.  
 Шибарту 188, 213, 247, 258, 265.  
 Ширкут 291.  
 Шифоия 255.  
 Шовдор 108, 133, 141.  
 Шовдор тоғи (Шоҳдор) 99.  
 Шовдор тумани 118.  
 Шол 274.  
 Шом 108.  
 Шоф тевар қ. Қалъаи Зафар.  
 Шош 63, 104.  
 Шоҳидон 248.  
 Шоҳи кобул 185, 186.  
 Шоҳобод 333.  
 Шоҳрухия 59, 61, 63, 65, 69, 75, 88, 89,  
 104, 153, 154, 156.  
 Шунқорхона тоғи 138.
- Э**
- Эгриёр 183.  
 Эриж 404.
- Я**
- Ядабир 299, 309, 322.  
 Яқа ўланги 258.

Якланга 321.  
 Якшан беҳий 408.  
 Янги 59, 67.  
 Янгийул 188.  
 Яси кечит 71, 123.  
 Яфтал 265.  
 Яго (Ягмон) 159.

## У

Уба 235.  
 Ужин 106.  
 Узганд 72, 71, 121, 122, 125, 128, 129, 134, 161.  
 Унжутуба 125.  
 Уратепа 65, 69, 70, 71, 73, 74, 75, 90, 111, 117, 118, 134, 142, 146, 152, 154, 155, 156, 157.  
 Утроркент қ. Янги.  
 Уш 60, 63, 69, 74, 121, 124, 125, 127, 128, 134, 161, 162, 163, 164, 165, 170.  
 Угбуга (Улугбуга) 316.

## Қ

Қабодийн 178, 427.  
 Қавори суйн 416.  
 Қаёкту 267.  
 Қайин 252.  
 Қайсар 249.  
 Қалъан Дабуси 134, 143.  
 Қалъан Зафар 68, 212, 378, 417, 419, 458.  
 Қалъан Ихтиёриддин 260, 269.  
 Қалот 216, 217, 271, 272, 275, 276, 277.  
 Қандаҳар 68, 101, 115, 188, 189, 195, 197, 204, 216, 224, 225, 231, 256, 268, 270, 271, 272, 274, 275, 276, 277, 278, 314, 340, 361, 419, 458.  
 Қануж 226, 362, 364, 368, 386, 399, 403, 408, 457.  
 Қарангриқ 191.  
 Қаро кўба кўтали 287.  
 Қаронойкириқ 191.  
 Қарға булоқ 265.  
 Қарши 94, 108, 142.  
 Қаҳлуғ 181.  
 Қаҳқа 82.  
 Қизил сув 180, 188, 265.  
 Қилоғу 311.  
 Қирқ ариқ 309.

Қозон 245.  
 Қойин 249.  
 Қорабоғ 183, 276.  
 Қорбуғ (қорлук) пуштаси 151, 320  
 Қорабулоқ 98, 155.  
 Қоракўл 78, 104, 108, 142, 143.  
 Қораработ 235, 269.  
 Қорасув 107, 311, 409, 410.  
 Қоратегин 92, 121, 127, 137.  
 Қорату 189, 190, 308.  
 Қубо (Қува) 73, 133, 134, 161.  
 Қудсия 255.  
 Қундуз 66, 83, 87, 91, 93, 94, 96, 100, 103, 126, 146, 179, 180, 183, 185, 188, 194, 212, 213, 214, 223, 232, 235, 263, 284, 304, 309, 340, 379.  
 Қуробуқ 191.  
 Қутлуқ қадам гўрхонаси 184, 188.  
 Қутлуқ қадам кўприги 184, 299.  
 Қушхона ўланги 101, 275.  
 Қўлба кенти 107.  
 Қўлба ўланги 102, 107, 136.  
 Қўрату 299.  
 Қўруқ сой 189, 190, 277, 299, 311.  
 Қўшгунбаз 205, 212, 322.  
 Қўш Нодир ўланги 188, 216, 313.  
 Қўштегирмон 165.

## Ғ

Ғаво 172, 173.  
 Ғанаи Намангон 130  
 Ғазни 185, 187, 189, 195, 196, 197, 201, 202, 204, 211, 251, 255, 265, 271, 278, 291, 300, 322, 340, 365, 381, 430.  
 Ғаёсвол 298.  
 Ғаржистон 201, 256.  
 Ғиждувон 238.  
 Ғилжи 167, 266, 271.  
 Ғозипур 352, 366, 377, 436, 446, 458.  
 Ғори Ошиқон 99, 103, 140, 150.  
 Ғотфар 94.  
 Ғўрбанд 182, 188, 193, 194, 247, 260.  
 Ғўр 185, 193, 201, 234.  
 Ғўри 182, 193, 248, 308, 378.

## Х

Хавзи Моҳиён 254.  
 Хаволи Қутий 257.

- Ҳалво чашма 223. 397, 398, 399, 404, 407, 413, 414,  
 Ҳалдий 440, 444. 417, 424, 425, 428, 430, 432, 437,  
 Ҳамтогу (Ҳамботу) 290. 439, 442, 448, 450, 453, 454, 456,  
 Ҳангу 206. 457, 458, 459.  
 Ҳарманд 194. Ҳиндустонат 343, 346, 348.  
 Ҳарур 331. Ҳири 60, 69, 70, 77, 141, 221, 222, 224, 225,  
 Ҳасбон (хасан) 134. 226, 227, 232, 233, 235, 237,  
 Ҳафтбача 188. 240, 242, 245, 246, 251, 252,  
 Ҳашанғар 185, 189, 287, 345, 349, 351. 253, 254, 255, 256, 260, 268,  
 «Ҳашт биҳишт» боғи 378, 400, 417, 425, 269, 270, 276, 411, 417, 419,  
 449. 420.  
 Ҳаштияк 154. Ҳисор 66, 76, 79, 82, 83, 84, 87, 88, 91, 92,  
 Ҳиндукуш 83, 84, 181, 185, 191, 202, 232, 93, 94, 96, 98, 101, 114, 115, 116,  
 289, 340, 343. 122, 123, 137, 146, 155, 177,  
 Ҳиндустон 62, 77, 82, 105, 106, 153, 186, 178, 179, 180, 198, 214, 223,  
 187, 189, 191, 193, 197, 198, 201, 224, 225, 235, 410, 427.  
 204, 208, 210, 218, 226, 227, 275, Ҳирманд суйи 256.  
 277, 278, 285, 488, 290, 291, 293, Ҳисори Фируза 232, 233, 361, 367, 375.  
 294, 297, 299, 301, 309, 322, 324, Ҳодарвеш 62, 154.  
 325, 326, 328, 330, 331, 334, 339, Ҳотипул — 375, 412, 413, 415.  
 340, 342, 343, 344, 345, 346, 349, Ҳуний (Ҳули) 306.  
 350, 351, 352, 353, 354, 356, 357, Ҳурмуз 62.  
 360, 361, 363, 364, 365, 367, 369, Ҳушёр 61, 424.  
 370, 373, 374, 375, 376, 378, 379.

## МУНДАРИЖА

Еобирнинг фаолияти ва адабий-илмий мероси ҳақида ( <i>В. Й. Зоҳидов</i> ) . . . . .	5
Нашр ҳақида ( <i>П. Шамсиев</i> ) . . . . .	53
(Саққиз юз тўқсон тўққизинчи йил воқиялари <sup>1</sup> ) . . . . .	59
Тўққиз юздинчи (1494—1495) йил воқиялари . . . . .	80
Тўққиз юз биринчи (1495 — 1496) йил воқиялари . . . . .	91
Тўққиз юз иккинчи (1496 — 1497) йил воқиялари . . . . .	97
Тўққиз юз учинчи (1497 — 1498) йил воқиялари . . . . .	102
Тўққиз юз тўртинчи (1498 - 1499) йил воқиялари . . . . .	117
Тўққиз юз бешинчи (1499 — 1500) йил воқиялари . . . . .	125
Тўққиз юз олтинчи (1500 — 1501) йил воқиялари . . . . .	136
Тўққиз юз еттинчи (1501 — 1502) йил воқиялари . . . . .	150
Тўққиз юз саққизинчи (1502 — 1503) йил воқиялари . . . . .	158
Тўққиз юз тўққизинчи (1503—1504) йил воқиялари . . . . .	177
Тўққиз юз ўн биринчи (1505 — 1506) йил воқиялари . . . . .	215
Тўққиз юз ўн иккинчи (1506 — 1507) йил воқиялари . . . . .	247
Тўққиз юз ўн учинчи (1507 — 1508) йил воқиялари . . . . .	266
Тўққиз юз ўн тўртинчи (1508 — 1509) йил воқиялари . . . . .	280
Йигирма бешинчи йил воқиялари . . . . .	282
Тўққиз юз йигирма олтинчи (1519) йил воқиялари . . . . .	315
Тўққиз юз ўттиз иккинчи (1525) йил воқиялари . . . . .	321
Тўққиз юз ўттиз учинчи (1526) йил воқиялари . . . . .	372
Тўққиз юз ўттиз тўртинчи (1527) йил воқиялари . . . . .	402
Тўққиз юз ўттиз бешинчи (1528) йил воқиялари . . . . .	411
Тўққиз юз ўттиз олтинчи (1529) йил воқиялари . . . . .	452
Таржималар . . . . .	463

Нашриёт редактори

Т. СОДИҚОВ:

Рассом

В. ТИЙ

Техредактор

Э. П. ГОРЬКОВАЯ

Корректорлар:

Ҳ. САЪДУЛЛАЕВА ВА М. САИДОВА

Р01502

Теришга берилди 15/Х-59 й. Босишга рухсат этилди 4/IV-60 й.  
Қоғоз  $84 \times 108^{1/16} = 16,06$  қоғоз—52,6 босма л. Нашриёт л. 34,0  
Тиражи 5000 Баҳоси 20 с. 40 т. Муҳоваси 3 с.

ЎзССР Фанлар академияси нашриётининг босмаҳонаси.  
Тошкент, Хоразм кўчаси, 9. Заказ 1080.  
Нашриёт адреси: Куйбишев кўчаси, 15.

БОСМА ХАТОЛАР

Бег	Қ а т о р		Босилган	Ўқилиши керак
	Юқоридан	Пастдан		
154	—	2	Нуён	Нўён
162	—	5	Тошқанд	Тошқанд
182	12	—	Хисравшоҳин	Ҳисравшоҳин
192	—	5	ножу	ножў
202	15	—	муқаррардур	муқаррардур
218	—	17	зайн	зайи
219	10	—	иноятт қилдик	иноят қилдук
245	5	—	мустаҳзор	мустаҳзар
260	16	—	банд	бад
261	—	13	Шерқўлини	Шерқулини
267	—	18	Каттавоз <sup>3</sup>	Катагвоз <sup>3</sup>
286	10	—	толим	толиим
310	17	—	Асос	Асас
323	1ва2	—		Бу байт мисра-ларининг ўрнини алмаштириб ўқиш керак
344	11	—	парраларни	парралари
344	11	—	қўзалак	қўзалик
358	18	—	асордур	исордур
373	13	—	келли	келди
391	—	17	Вадар	Ва дар
394	—	20	бир	бар
399	4	—	Баёнани	Биёнани
404	—	8	қилин	қалин
434	9	—	Эсам	Эсан
434	—	1	Б. 6	Л. 6
440	—	3	ҳаёти	хаёли
441	4	—	деликим	дедимким
441	20	—	Тўлатиш	Тўламиш
453	15	—	қўл.	қул
499	6	—	189, 189	189
513	—	5	Тўққи	Тўққиз

Заказ 1080